II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/776 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2020. június 12.)

a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámok kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2020/492 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: alaprendelet) ([1]) és különösen annak 15. cikkére és 24. cikkének (1) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2019. május 16-án az alaprendelet 10. cikke alapján szubvencióellenes vizsgálatot kezdeményezett a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) és az Egyiptomból (a továbbiakban együtt: az érintett országok) származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek Unióba történő behozatalára vonatkozóan. A Bizottság az eljárás megindításáról 2019. május 16-án értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) ([2]).

(2) A vizsgálatot a Bizottság azt követően indította meg, hogy 2019. április 1-jén a Tech-Fab Europe (a továbbiakban: panaszos) panaszt nyújtott be az egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek teljes uniós termelésének több mint 25 %-át képviselő gyártók nevében. A panasz bizonyítékot tartalmazott a támogatásra, illetve az abból eredő kárra vonatkozóan, és ez elegendőnek bizonyult a vizsgálat megindításához.

(3) A szubvencióellenes vizsgálat megindítása előtt a Bizottság értesítette a kínai kormányt ([3]) és az egyiptomi kormányt ([4]) arról, hogy megfelelő módon dokumentált panaszt nyújtottak be a Bizottsághoz, és az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével összhangban konzultációra kérte fel a kínai kormányt és az egyiptomi kormányt. 2019. május 13-án konzultációt tartottak a kínai kormánnyal és az egyiptomi kormánnyal. Mindazonáltal nem sikerült kölcsönösen elfogadható megoldást találni.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 55. o.

([2]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindításáról (HL C 167., 2019.5.16., 11. o.).

([3]) E rendelet a „kínai kormány” kifejezést tágabb értelemben használja, így az magában foglalja az Államtanácsot, továbbá valamennyi minisztériumot, osztályt, ügynökséget, illetve a központi, regionális és helyi szintű kormányzati szerveket is.

([4]) E rendelet az „egyiptomi kormány” kifejezést tágabb értelemben használja, és így az magában foglalja az összes minisztériumot, osztályt, ügynökséget, illetve a központi, regionális és helyi szintű kormányzati szerveket is.

(4) 2019. február 21-én a Bizottság egy külön dömpingellenes vizsgálatot indított ugyanezen, Kínából és Egyiptomból származó termék behozatalára vonatkozóan (a továbbiakban: külön dömpingellenes vizsgálat) ([5]). 2020. április 7-én a Bizottság végleges dömpingellenes vámokat vetett ki az érintett termék Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból származó behozatalaira ([6]) („a végleges dömpingellenes rendelet"). Az ennek a szubvencióellenes vizsgálatnak, illetve a külön dömpingellenes vizsgálatnak a keretében végzett, kárról, ok-okozati összefüggésről és uniós érdekről szóló elemzések értelemszerűen megegyeznek, mivel az uniós gazdasági ágazat meghatározása és a mintában szereplő uniós gyártók mindkét vizsgálatban azonosak, és a figyelembe vett időszak és a vizsgálati időszak is megegyezik.

1.1.1. *A kínai kormány eljárás megindításával kapcsolatos észrevételei*

(5) A kínai kormány azt állította, hogy a vizsgálatot nem kellene megindítani, mivel a panasz nem felel meg a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás (a továbbiakban: SCM-megállapodás) 11. cikkének (2) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése, valamint az alaprendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti bizonyítási követelményeknek. A kínai kormány szerint nem volt elegendő bizonyíték a kiegyenlíthető támogatások, a kár, valamint a támogatott behozatal és a kár közötti ok-okozati összefüggés fennállására.

(6) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A panaszban benyújtott bizonyítékok e szakaszban észszerűen a panaszos rendelkezésre álló információkat tartalmazták. A bizonyítékok elegendő jellegéről szóló feljegyzésben bemutatottak szerint, amely tartalmazza minden olyan bizonyíték Bizottság általi értékelését, amelyek a Kínai Népköztársasággal és Egyiptommal kapcsolatban a Bizottság rendelkezésére állnak, és amelynek alapján a Bizottság elindította az eljárást, a bizonyítékok – az eljárás megindítási szakaszában – elegendőnek bizonyultak annak alátámasztására, hogy a vélelmezett támogatások meglétük, összegük és jellegük tekintetében kiegyenlíthetőek. A panasz ezen túlmenően az uniós gazdasági ágazatot ért kár fennállására vonatkozóan is elegendő bizonyítékkal szolgált, amelynek hátterében a támogatott behozatal állt.

(7) Konkrétabban, a kínai kormány az eljárás megindítását megelőző konzultációk során jelezte, hogy a panaszos kínai tervekre, programokra vagy ajánlásokra való utalásai nem relevánsak, mivel azok nem kötelező erejűek, és az üvegrostszövet-ágazat sem Kína 13. ötéves tervében, sem az építőanyag-ágazatra vonatkozó 13. ötéves tervben (2016–2020) nem szerepel. Az eljárás megindítását követően az kínai kormány azt is kijelentette, hogy az üvegrost szövet nem tartozik a „Made in China 2025" dokumentum hatálya alá. A Bizottság megállapította, hogy a kínai kormány nem vitatja az ilyen tervek, programok és ajánlások létezését, csak azt, hogy azok milyen mértékben kötelező erejűek, illetve milyen mértékben fedik le az üvegrostszövet-ágazatot. A Bizottság megállapította továbbá, hogy a panaszos olyan bizonyítékkal szolgált, amely szerint több kormányzati dokumentum említést tesz az „új anyagokról", az építőanyag-ágazatra vonatkozó 13. ötéves terv (2016–2020) pedig megemlíti az „üvegalapú anyagokat". A kínai kormány nem adott elő semmilyen olyan bizonyítékot, amely azt mutatná, hogy ezek a nyilatkozatok az érintett termékre nem alkalmazandók.

(8) A kínai kormány azt is kijelentette, hogy sem a Chinese Export & Credit Insurance Corporation (a továbbiakban: Sinosure), sem az állami tulajdonú kereskedelmi bankok nem állami szervek, és a kínai kormány nem ad megbízásokat és utasításokat a magánbankoknak. A Bizottság megállapította, hogy ez az állítás összefügg a fent már idézett állítással, és hogy a panasz megemlítette többek között a kínai banktörvényt, amely – mint azt a kínai kormány sem vitatja – a kínai joganyag része. A Bizottság azt is kiemelte, hogy a közelmúltbeli uniós szubvencióellenes vizsgálatok eltérő következtetést vontak le ez ügyben ([7]).

([5]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 68., 2019.2.21., 29. o.).

([6]) A Bizottság (EU) 2020/492 végrehajtási rendelete (2020. április 1.) a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről (HL L 108., 2020.4.6., 1. o.).

([7]) A Bizottság (EU) 2017/969 végrehajtási rendelete (2017. június 8.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2017/649 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 146., 2017.6.9., 17. o.) (a továbbiakban: a melegen síkhengerelt termékekkel foglalkozó ügy); a Bizottság (EU) 2018/1690 végrehajtási rendelete (2018. november 9.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes, 121 feletti terhelési indexű, autóbuszhoz vagy tehergépjárműhöz való új vagy újrafutózott gumi légabroncsok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, továbbá a Kínai Népköztársaságból származó egyes, 121 feletti terhelési indexű, autóbuszhoz vagy tehergépjárműhöz való új vagy újrafutózott gumi légabroncsok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint az (EU) 2018/163 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2018/1579 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 283., 2018.11.12., 1. o.) (a továbbiakban: az abroncsokkal foglalkozó ügy); és a Bizottság (EU) 2019/72 végrehajtási rendelete (2019. január 17.) a Kínai Népköztársaságból származó elektromos kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről (HL L 16., 2019.1.18., 5. o.) (a továbbiakban: e-kerékpár ügy).

(9) Továbbá, a kínai kormány azt állította, hogy az exportvásárlási hiteleket a külföldi vállalatok kapják, és így azok nem jelentenek előnyt a kínai üvegrostszövet-gyártók számára. A Bizottság azonban megállapította, hogy a kínai üvegrostszövet-gyártók tulajdonában lévő külföldi vállalatoknak adott támogatások előnyt jelenthetnek a gyártók számára.

(10) A kínai kormány jelezte, hogy csúcstechnológiai vállalkozások által a csúcstechnológiai fejlesztéshez és gyártáshoz használt berendezések gyorsított értékcsökkenésével kapcsolatos adóprogram, valamint az említett támogatási programok egy része is befejeződött. A Bizottság tudomásul vette ezt az észrevételt, de kiemelte, hogy ez nem vonatkozik a panaszban említett valamennyi programra és különböző (nemzeti, regionális vagy helyi) kormányhatósági szintre. Ezenfelül a gyorsított értékcsökkenéssel kapcsolatos adóprogram még mindig folyamatos előnyöket nyújthat, gondolva az érintett berendezések élettartama alatti értékcsökkenésre, amely potenciálisan a vizsgálati időszakot fedheti.

(11) Az eljárás megindítását követően a kínai kormány azt az érvet is előadta, hogy a panaszos nem határozta meg a hitelekre és földhasználati jogokra vonatkozó országon kívüli referenciaérték alkalmazásának feltételeit. A Bizottság azonban azt állapította meg, hogy a panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztják az EU közelmúltbeli szubvencióellenes vizsgálatai, amelyek azokban az ügyekben azzal zárultak, hogy külső referenciaértékekre van szükség, amelyeket a Kínai Népköztársaságban uralkodó feltételekhez igazítanak ([8]).

(12) Emellett a kínai kormány kijelentette, hogy a panaszt nem támasztották alá megfelelően bizonyítékkal, mivel az főként korábbi uniós rendeleteken alapul, amelyek különböző termékköröket érintenek. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy a korábbi és jelenlegi dömpingellenes vizsgálatokban tett ténymegállapítások ugyanarra a támogatási programra vonatkoznak, mint amelyeket a panaszban a panaszban állítottak. Az eljárás megindítását követően a kínai kormány azt is előadta, hogy a 2016 és 2018 közötti években jelentős változások és reformok mentek végbe a pénzügyi szektorban, és ezért a panasz nem alapulhat semmilyen korábban fennálló helyzetre. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy a panaszos további bizonyítékokat is benyújtott a panaszban arról, hogy a támogatási programok jelentős változtatás nélkül továbbra is fennállnak. A Bizottság arra is emlékeztetett, hogy a kínai kormány nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely cáfolta volna, hogy a szóban forgó programok folytatódtak. Ezért az eljárás megindításának szakaszában a rendelkezésre álló bizonyítékok inkább azt mutatták, hogy nem történt jelentős változás a szóban forgó támogatási programban. Végül ezt ez a vizsgálat is megerősítette.

(13) A kínai kormány azt is előadta, hogy a kérelmező a különböző támogatásokkal kapcsolatban nem nyújtott be bizonyítékot az előnyről és az egyedi jellegről. A Bizottság véleménye szerint a panaszos a számára rendelkezésre álló mértékben elegendő bizonyítékkal szolgált az előnyről és az egyedi jellegről. Mindenesetre a Bizottság megvizsgálta a panaszban megadott információkat, és saját értékelést készített a bizonyítékok elegendő jellegéről szóló feljegyzésben lévő összes lényeges elemről, amelyet az eljárás kezdeményezése után nyílt aktában közzétettek. A kínai kormány az eljárás megindítását követően megismételte észrevételeit, de nem nyújtott be további bizonyítékot.

(14) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a panaszban elegendő bizonyítékkal szolgáltak, amelyek a kínai kormány általi állítólagos támogatásnyújtás fennállására utalnak.

(15) Végezetül az ügy különleges eleme, hogy az állítólagos egyiptomi támogatásnyújtás két, a szuezi egyiptomi-kínai gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetbe (a továbbiakban: SETC-övezet) tartozó vállalatot érint; ez egy különleges gazdasági övezet, amelyet Kína és Egyiptom, a panasz célpontját képező két ország hozott közösen létre. A Bizottság kijelentette, hogy az ezen SETC-övezeti vállalatok által kapott összes támogatást ki kívánja vizsgálni, függetlenül azok forrásától.

(16) A kínai kormány az eljárás megindítását megelőző konzultációk során jelezte, hogy a panaszosnak nem volt jogalapja az Egyiptomból származó vagy onnan exportált érintett terméken keresztül a kínai kormány megtámadására. A Bizottság tudomásul vette a kínai kormány aggályait, ám mégis úgy ítélte meg, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, amelynek alapján vizsgálat indítható a SETC-övezeti vállalatoknak nyújtott állítólagos kiegyenlíthető támogatások ügyében, azok forrásától függetlenül.

([8]) Ugyanott.

(17) Az eljárás megindítását követően a kínai kormány azzal érvelt, hogy az uniós felhasználás meghatározásakor – a más harmadik országokra, például Oroszországra vonatkozó importadatok kiigazításához képest – nem volt méltányos, ahogy a Kínai Népköztársaságra vonatkozó importadatokat kiigazították. Ráadásul a kínai kormány szerint a Bizottság nem egyeztette ezeket a kiigazításokat. Továbbá a kínai kormány szerint nincs hivatalos információ arról, hogy mi minősül piaci információnak/értesülésnek, amelyet az importadatok kiigazítására használnak fel.

(18) Ahogy azt a (937) preambulumbekezdés is bemutatja, a panaszos által a KN-kódok alapján elvégzett importelemzés után a TARIC-szintű importstatisztikák alapján is értékelték a behozatalokat, összevetették azokat más forrásokkal, és adott esetben kiigazították azokat. Ami Oroszországot illeti, az uniós gyártókkal kapcsolt viszonyban lévő üvegrostszövet-gyártók importadatai alapján vetették össze és igazították ki az importadatokat; ilyen ismert üvegrostszövet-gyártók egyedül az oroszországi gyártók voltak. Ezt a módszertan elfogadhatónak tartották, amely pontos becslést ad az érintett termék Oroszországból történő behozatalára. A Bizottság a vizsgálat során ugyanilyen módon – a lenti (937) preambulumbekezdésben bemutatottak szerint – összevetette az Eurostat TARIC-szintű adatait azon ismert kínai gyártók adataival, amelyek a mintavétel során jelentkeztek. Az üvegrostszövet-kivitel kínai együttműködő exportáló gyártók által bejelentett mennyisége az Eurostat által az adott TARIC-kódok alatt nyilvántartásba vett behozatalok összességét képviselte, és ezért úgy tekintették, hogy az összes kivitel az érintett termék volt. Végezetül pedig szemben azzal, amit a kínai kormány állított, a panaszos kifejtette, hogy használták fel a piaci információkat/értesüléseket az importadatok kiigazítására. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(19) Az eljárás megindításához fűzött észrevételekben a kínai kormány azzal érvelt, hogy az üvegrost szövet piaca szegmentált, és mindegyik szegmens nagyon eltérő ársávban van. A kínai kormány szerint a termék három fő típusa, a szőtt előfonat (a továbbiakban: WR), a tűzött szövetek (a továbbiakban: NCF) és az összetett anyagok (a továbbiakban: CM) eltérő összetételűek, más gyártási lépésekkel/folyamatokkal készülnek, és ezért a gyártási költségük és értékelési áruk is eltérő. Ráadásul ezek a terméktípusok eltérő fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, ami viszont meghatározza a végfelhasználásukat. A kínai kormány szerint félrevezető és elégtelen az, ahogy a panaszban összesített szinten elvégezték az ár-összehasonlítást/az alákínálás értékelését, valamint a kínai import állítólag káros hatásának értékelését, mivel valójában nem mérték fel azt, hogy a kínai és uniós gyártók milyen mértékben vannak jelen az egyes termékszegmensekben, azaz mekkora volument szállítanak, és mekkora a piaci részesedésük.

(20) A Bizottság szerint a kínai kormány nem terjesztett elő semmilyen bizonyítékot ezeknek az állításoknak az alátámasztására. Az eljárás megindításakor a panaszos elégséges bizonyítékot nyújtott be a vizsgált termék költségeiről és áráiról. Az, hogy a terméknek különböző típusai léteznek, amelyek gyártási folyamatai, költségei és értékesítési eljárásai lehetnek, nem jelenti automatikusan azt, hogy a piac szegmentált. Megjegyzendő, hogy az alaprendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerint panaszosnak a tőle indokoltan és célszerűen elvárható tájékoztatást kell megadnia. Mivel a Kínában gyártott terméktípusok költségei és árai természetükből adódóan bizalmas adatok, és nem állnak a panaszos rendelkezésére, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panasz a panaszostól indokoltan és célszerűen elvárható információkat tartalmazott, amelyek elégséges az eljárás megindításához.

(21) Ráadásul a Bizottság által a vizsgálat során összegyűjtött és megszerzett információk azt mutatták, hogy az üvegrost szövet uniós piaca nem szegmentált. Ezért tényszerűen nem helytálló az az állítás, hogy a három terméktípus – WR, NCF és CM – eltérő fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkezik, ami viszont meghatározza a végfelhasználásukat. A panaszban és a (129)–(138) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – és ezt a kínai kormány sem vitatta – az érintett terméket a kompozit anyagokat előállító iparágban a hőre lágyuló és hőkezelt gyanták megerősítésére használják. A felhasználási területek sokszor átfedik egymást; a szövettípust a felület kinézetétől, a gyantafolyástól, a késztermékét érő feszültséghatásoktól és az alkalmazási technikától függően választják ki. Bizonyos terméktípusok különösen alkalmasak a zárt öntéses gyártási technikákra vagy a kézi szerelésre.

(22) A három terméktípusnak a következő fő és egymást átfedő felhasználási területei vannak: A WR-t elsősorban hőre keményedő alkalmazásokban használják, különösen kézi szereléshez, tengerészeti termékekben (hajótörzs és -fedélzet), járművek karosszériaelemeiben (pl. teherautók, vonatok), szélmalmok lapátjaiban, csővezetékekben és tartályokban. Az NCF-t tengerészeti termékek (hajótörzs és -fedélzet), járművek karosszériaelemeinek (pl. teherautók, vonatok), szélmalmok lapátjainak és burkolatainak, sílécek és snowboard, csővezetékek és tartályok gyártásához használják. A CM-et zárt öntéses alkalmazásokban használják fel járműszekrények és karosszériaelemek, tengerészeti termékek (hajótörzs és -fedélzet), szélmalmok burkolatainak és hobbijárművek előállításához.

(23) Végezetül pedig a Bizottság megjegyzi, hogy nem szokatlan, hogy egy érintett terméknek terméktípusai vannak, amelyek költségszerkezete és ára eltérő. A Bizottság éppen ezért gyűjt adatokat a terméktípusok részletes osztályozása alapján. Ez az osztályozás a szövetformák mellett különbséget tett az értékesítési formák, a felhasznált üveg típusai, valamint az előfonat súlya és sűrűsége szerint is. Az áralákínálás terméktípusonkénti összehasonlítás alapján számolták ki, így mindezeket a jellemzőket figyelembe vették, amikor a Kínai Népköztársaságból származó behozatalt összehasonlították az uniós gyártóktól származó üvegrost szövettel. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

(24) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt is előadta, hogy a különböző forrásokból származó üvegrost szálak importárában tapasztalható jelentős eltérések nyilvánvalóvá teszik azt is, hogy az uniós piac a különböző terméktípusok tekintetében szegmentált, és a különböző országokból származó behozatal különböző piaci szegmenseket lát el.

(25) Ahogy a fentiekben említettük, a Bizottság által a vizsgálat során összegyűjtött és megszerzett információk megerősítették, hogy az üvegrost szövet uniós piaca nem szegmentált. Ráadásul a vizsgálat kimutatta, hogy a kínai exportáló gyártók és az egyiptomi exportáló gyártók nem teljesen eltérő formájú üvegrost szöveteket exportálnak. A kínai és egyiptomi exportáló gyártók által értékesített termékek közötti egyezés mintegy 90 %-os volt. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

(26) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt is előadta, hogy a panaszban nem összehasonlítható és önkényesen kiválogatott adatok alapján hasonlították össze az importárat és számították ki az alákínálást, és az adatokat rosszul igazították ki.

(27) Ahogy a fentiekben bemutattuk, az alaprendelet 10. cikkének (2) bekezdése meghatározza a panaszos által a panaszban benyújtott bizonyítékokra vonatkozó szabályokat. Ennek alapján az információknak elégségesnek kell lenniük, de ugyanakkor a panaszostól indokoltan és célszerűen elvárható információkat kell tartalmazniuk. Mivel költségre és az árra vonatkozó információk természetükből fakadóan bizalmas adatok, az eljárás megindításának szakaszában a panaszostól nem volt indokoltan és célszerűen elvárható, hogy pontos adatokat szolgáltasson a harmadik országbeli vállalatok által exportált terméktípusok költségéről és áráról. Ugyanakkor a benyújtott információkat elégségesnek ítéltél a vizsgálat megindításához, mivel azok az Eurostat kínai importárakra vonatkozó statisztikáin alapultak.

(28) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy – amint azt a (965) preambulumbekezdésben kifejtettük – a vizsgálat során az alákínálást elsősorban a mintában szereplő uniós gyártók és exportáló gyártók tényleges részletes adatai alapján számították ki, amelyek megerősítették a panasz alákínálásra vonatkozó, az Eurostat statisztikáin alapuló állításait. Ezért ezt az állítást a vizsgálatban használt adatok szempontjából is vitathatónak ítélték meg.

(29) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azzal érvelt, hogy a kínai üvegrostszövet-behozatal nem fejtett ki árleszorító hatást. Ezt az állítást semmilyen bizonyítékkal sem támasztották alá.

(30) Ezzel szemben a panaszos információkat szolgáltatott a támogatott behozatalok által a hasonló termék árára az uniós piacon kifejtett hatásról, valamint ebből adódóan a behozatalok uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásáról, amelyeket elégségesnek tekintettek a vizsgálat megindításához. A panaszban benyújtott bizonyíték bemutatta, hogy mind az egyiptomi, mind a kínai importárak jelentősen alákínáltak az uniós áraknak.

(31) Emellett az állítás tényszerűen is helytelen volt. Ahogy azt a Bizottság a vizsgálat során megállapította és a (966) preambulumbekezdésben kifejtette, a mintában szereplő kínai exportáló gyártók a vizsgálati időszak alatt jelentős mértékben alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

(32) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt állította, hogy ebben az ügyben a kárelemzés során nem indokolt összesíteni a Kínából és Egyiptomból származó behozatalokat. Ennek oka az, hogy az ezekből az országokból érkező behozatalok közötti verseny, valamint az ezekből az országokból érkező behozatalok és az uniós gazdasági ágazat által gyártott és az uniós piacon értékesített hasonló termék közötti verseny feltételei nagyon eltérőek. A kínai kormány azzal érvelt, hogy a kínai üvegrost szövet nem áll versenyben az egyiptomi üvegrost szövettel, mivel i. az egyiptomi üvegrostszövet-behozatal 2017-ig gyakorlatilag nem létezett; ii. a Kínából és Egyiptomból származó üvegrostszövet-behozatal teljesen ellentétes tendenciákat követett; iii. az egyiptomi behozatal eltérő árazásúak; és iv. az egyiptomi behozatal a panaszos saját számításai szerint csak NCF-ből áll, és ezért nem verseng az uniós piacon az uniós és kínai üvegrostszövet-értékesítéssel.

(33) A Bizottság először is megállapította, hogy a panasz elégséges bizonyítékot tartalmazott, amelyek inkább azt mutatták, hogy az érintett termék behozatalát szubvencionálták, a behozatal volumene jelentős volt, és ez kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak. A panasz számos elemet tartalmazott a két érintett országból származó behozatalok összevont értékeléséről is (különösen azt, hogy a támogatás becsült összege egyik ország esetében sem volt csekély összegű ([9]), hogy a behozatal volumene mindegyik országnál jelentős ([10]), valamint hogy az érintett országok versengenek egymással, a hasonló termékkel és a harmadik országokkal, az említett országok által exportált termékek pedig ugyanazokkal tulajdonságokkal és végfelhasználással rendelkeznek, mint a hasonló termék ([11])), amelyekről a vizsgálat elindításakor megállapították, hogy eleget tettek bizonyítási kötelezettségüknek. A vizsgálat során tovább elemezték ezt a bizonyítékot, és a Bizottság megerősítette, hogy – a (947)–(950) preambulumbekezdésben részletesen kifejtettek szerint – a kumulálás feltételei teljesülnek.

(34) A kínai kormány azt is előadta, hogy a kínai behozatal volumene csökkent a figyelembe vett időszakban, és nem okozhatott kárt az uniós gyártóknak.

(35) A fentiekben bemutatottak szerint a panasz elegendő bizonyítékot tartalmazott arra, hogy az üvegrost szövet kínai és egyiptomi behozatalát összevontan kell értékelni. A panaszban bemutatott bizonyíték alapján a két országból érkező üvegrostszövet-behozatal versenyben áll egymással és a hasonló termékkel, valamint a harmadik országokból érkező behozatalokkal. A Kínából és Egyiptomból származó behozatalok ugyanazokkal a terméktulajdonságokkal és felhasználásokkal rendelkeznek, továbbá az uniós gazdasági ágazat által és a harmadik országokban gyártott üvegrost szövettel közvetlenül versengve értékesítik őket a fogyasztóknak szerte az Unióban.

(36) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt állította, hogy nem nyújtott be megbízható adatokat az uniós gazdasági ágazat egészéről, mivel a panaszban részt nem vevő szereplőkre vonatkozó adatok nem megbízhatóak. Emellett a panaszos nem szolgáltatott információkat számos kármutatóról sem.

(37) A kínai kormány nem fejtette ki, hogy az adatok miért nem megbízhatóak. Megismételjük, hogy a panaszban részt nem vevő uniós gyártók értékesítési és termelési adatai nem álltak a panaszos rendelkezésére. A panaszos tehát olyan becsléseket nyújtott be, amelyek indokoltan és célszerűen elvárhatóak, valamint kellően pontosak voltak, és megfeleltek az alaprendelet 10. cikke (2) bekezdésének. A kár megfelelő bizonyításához nem kötelező az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdésében említett összes kármutatóra vonatkozóan adatot szolgáltatni, ahogy az sem kötelező, hogy minden kármutató negatív tendenciát mutasson.

(38) A Bizottság megjegyezte, hogy az uniós gyártók vizsgálat során kiválasztott mintájában ott volt a legnagyobb olyan szereplő, amely nem vett részt a panaszban, ami lehetőséget adott a Bizottságnak arra, hogy összehasonlítsa a panaszos által szolgáltatott makroadatokat. A Bizottság emellett minden idevágó kármutatót figyelembe vett a vizsgálatban. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

(39) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt állította, hogy az uniós gyártókat nem érte kár, különösen nem a kínai import miatt. A kínai kormány szerint 2015 és a panasz vizsgálati időszaka között az uniós gazdasági ágazat jól állt, és alapvetően az összes kármutató pozitívan alakult, illetve állandó szinten maradt.

(40) A panaszban szereplő adatok egyértelműen azt mutatták, hogy az uniós gazdasági ágazatnak jelentős kárt okozott az érintett országokból érkező szubvencionált üvegrostszövet-behozatalok komoly áralákínálása. Az uniós gazdasági ágazat termelése, értékesítése és piaci részesedése jelentősen visszaesett. A panaszosok kénytelenek voltak visszafogni beruházásaikat, és csökkenteni a foglalkoztatást. A panaszt támogató uniós gyártók készletei nőttek, nyereségességük pedig visszaesett.

(41) A Bizottság megjegyezte, hogy a vizsgálat során a mintában szereplő uniós gyártók által szolgáltatott tényleges ellenőrzött adatokon alapuló kármutatók jelentős kárt jeleztek, amelyet az érintett országokból származó behozatal okozott. A kínai kormány a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben megjegyzéseket tett ezekről a mutatókról ([12]). Ezekkel az észrevételekkel e rendelet 5.4. szakasza foglalkozik.

([9]) Az egységes szerkezetbe foglalt panasz 6. szakaszának melléklete.
([10]) Az egységes szerkezetbe foglalt panasz (349)–(352). preambulumbekezdésének melléklete.
([11]) Az egységes szerkezetbe foglalt panasz 4. szakaszának melléklete.
([12]) A „végleges tájékoztatás” a jelen dokumentum alkalmazásában ugyanaz, mint a „végső tájékoztatás”.

(42) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat a harmadik országbeli kapcsolt vállalkozásoktól származó import, valamint az uniós piacon tapasztalható kereslet-visszaesés miatt szenvedett kárt.

(43) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A panasz bemutatta, hogy a harmadik országbeli kapcsolt vállalkozásoktól származó import alacsony volumene miatt nem okozhatott jelentős kárt. A kármutatóknak a panaszos által elvégzett elemzése továbbá kimutatta, hogy a kár nem magyarázható az uniós piacon tapasztalható kereslet-visszaeséssel, mivel piaci részesedésük elvesztése azt igazolja, hogy értékesítési veszteségük jóval meghaladta a fogyasztás csökkenését.

(44) A panaszos elégséges bizonyítékot nyújtott be az érintett országokból származó behozatalok és a kár közötti okozati összefüggésre. Emellett a panaszos elemezte a kár más lehetséges okait is, mint például az uniós gyártók teljesítményét, az uniós gyártók exportteljesítményét és a más harmadik országokból származó behozatalokat.

(45) A vizsgálat során a harmadik országokból érkező behozatalt és az uniós piacon tapasztalható kereslet-visszaesést az alábbi 6.2. szakaszban elemezték. A végső tájékoztatást követően a kínai kormány az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben nem terjesztett elő új érveket. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

(46) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt állította, hogy a vertikálisan integrált uniós gyártók a „beszállítókkal való integrációhoz" kapcsolódó költségek miatt szenvedtek kárt, és a „vevőikkel való integráció" miatt kevésbé tudtak a nyílt piacon értékesíteni.

(47) Az eljárás megindításakor az uniós gazdasági ágazat nem számolt be ilyen nyilvánvaló versenyhátrányról. Ráadásul az uniós gyártók többsége vertikálisan nem integrált.

(48) A Bizottság azt is megjegyezte, hogy a vizsgálat nem mutatott ki vertikális integrációnak betudható rendellenes költségeket. Mindemellett a mintában szereplő összes uniós gyártó független vevőknek értékesített. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

(49) Az eljárás megindításához fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt állította, hogy a 2015 és a panasz vizsgálati időszaka között a panaszos és panaszhoz nem csatlakozó gyártók eltérő értékesítési trendjei azt jelzik, hogy a gyártók két csoportja versengett az értékesítésért és a fogyasztókért. Ezért a panaszos gyártóknak csökkent az értékesítése és piaci részesedése a panaszhoz nem csatlakozó gyártókkal szemben, ami szintén egy valószínű indok arra, hogy a panaszos gyártók értékesítése volumene csökkent, és nem tudták növelni az áraikat a panasz szerinti vizsgálati időszakban.

(50) Az uniós gyártók közötti verseny a szabadpiac következménye, és rendes esetben egy vélelem (kivéve ha bizonyíték van arra, hogy versenyellenes gyakorlatokat alkalmaznak, ami ebben az esetben nem áll fenn), nem pedig a kár meglétét magyarázó tényező. Így nem csak a panaszos és a panaszhoz nem csatlakozó uniós gyártók versengenek egymással az uniós piacon, hanem maguk is a panaszos uniós gyártók is egymás versenytársai. Ez nem tekinthető olyan tényezőnek, amely lazítja a szubvencionált behozatalok és a teljes uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti okozati összefüggést. A jelentős kárra vonatkozóan egy érvényes minta alapján tett megállapítások a gazdasági ágazat egészének értékelésén alapulnak, beleértve a panaszostól és a panaszhoz nem csatlakozó szereplőktől kapott adatokat is (mikro- és makroadatok).

(51) A vizsgálat során – ahogy azt az uniós gyártók végső mintájába való, érdekelt felek általi betekintésről szóló aktához fűzött, 2019. június 21-i megjegyzés is meghatározza – az uniós gyártók mintájában panaszos és a panaszhoz nem csatlakozó uniós gyártók egyaránt voltak. Ráadásul a kár meghatározása nem a panaszos uniós gyártókra szorítkozik, hanem az uniós gazdasági ágazat egészét érinti. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(52) Végezetül pedig a kínai kormány az eljárás megindítása után megfogalmazott észrevételeiben azt állította, hogy túlzottan bizalmasan kezelték a legfontosabb információkat, mint például a panasz támogatóit és a kárral kapcsolatos fő adatokat. A kínai kormány kijelentette, hogy ez megakadályozta őt abban, hogy megfelelően megcáfolja a kárra vonatkozóan a panaszos által tett állításokat.

(53) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panasznak az érdekelt felek számára betekintés céljából elérhető nyilvános változata tartalmazta az összes alapvető bizonyítékot és a bizalmasan kezelt adatok nem bizalmas jellegű összefoglalásait, hogy az érdekelt felek az eljárás során gyakorolni tudják a védelemhez való jogukat. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az alaprendelet 29. cikke előírja a bizalmas információk védelmét olyan esetekben, amikor az adatok nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyt biztosítana egy versenytárs számára, vagy lényeges mértékben rontaná az információkat szolgáltató személy helyzetét, illetve bármely olyan személy helyzetét, akitől az adott személy beszerezte az információkat. A kínai ezzel kapcsolatos állításait ezért a Bizottság elutasította.

1.1.2. *Az egyiptomi kormány eljárás megindításával kapcsolatos észrevételei*

(54) Az egyiptomi kormány azt állította, hogy a vizsgálatot nem kellene megindítani, mivel a panasz nem felel meg a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás 11. cikkének (2) bekezdése, valamint az alaprendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti bizonyítási követelményeknek. Az egyiptomi kormány szerint nem volt elegendő bizonyíték a kiegyenlíthető támogatások, a kár, valamint a támogatott behozatal és a kár közötti okozati összefüggés fennállására. A Bizottság a fenti (6) preambulumbekezdésben említettekkel azonos okokból elutasította az állítást.

(55) Az egyiptomi kormány az eljárás megindítását megelőző konzultációk során jelezte, hogy a panaszos nem terjesztett elő bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy az állítólagos kedvezményes hiteleket az egyiptomi kormány biztosítja. A panaszban előterjesztett bizonyítékokra és kiváltképp a Kína és Egyiptom közötti megállapodásokra, valamint e megállapodások céljaira tekintettel azonban a Bizottság úgy véli, hogy a panaszos a számára rendelkezésre álló mértékben elegendő bizonyítékkal szolgált, amelyek azt mutatták, hogy a kedvezményes hitelnyújtáson keresztül megvalósított támogatásnyújtás az egyiptomi kormánynak tulajdonítható.

(56) Továbbá, az egyiptomi kormány azt állította, hogy az állítólagos adókedvezményeket 2015-ben törölték a jogszabályokból, és hogy a panaszos nem szolgált bizonyítékokkal arra vonatkozóan, hogy azok meglévő projektekre továbbra is alkalmazandók lennének. A Bizottság azonban arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos a számára rendelkezésre álló mértékben elegendő meggyőző bizonyítékkal szolgált az ilyen adóelőnyökkel kapcsolatos jogszerzésre vonatkozóan.

(57) Az egyiptomi kormány egyszersmind kijelentette, hogy a nyersanyagokra kivetett importvámok elengedése nem minősül támogatásnak, amennyiben ezeket a behozott termékeket eredeti állapotukban vagy továbbfeldolgozott termékként újra exportálják. A Bizottság elismerte, hogy csak a nyersanyagokra kivetett importvámok túlzott mértékű elengedése kiegyenlíthető támogatás, és erre a vizsgálat során külön figyelmet fordított. A Bizottság megállapította továbbá, hogy az egyiptomi kormány észrevétele a termelő berendezésekre nem vonatkozik.

(58) Az egyiptomi kormány azt állította, hogy a panaszos nem szolgált bizonyítékkal a földterület megfelelőnél kisebb összegű ellenszolgáltatás fejében történő rendelkezésre bocsátására vonatkozóan. A Bizottság azonban arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos a számára rendelkezésre álló mértékben elegendő bizonyítékkal szolgált.

(59) Végezetül az egyiptomi kormány jelezte, hogy a panaszos nem szolgált bizonyítékkal az egyedi jelleget illetően a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított villamos energia tekintetében, mivel nem áll fenn egyedi jelleg, ha a valamely támogatáshoz való hozzáférés objektív feltételek függvénye. A Bizottság megállapította, hogy az egyiptomi kormány a vizsgálatot megelőző konzultációk során nem szolgáltatott bizonyítékot az ilyen objektív feltételekkel kapcsolatban.

(60) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a panaszban elegendő bizonyítékkal szolgáltak ahhoz, hogy vizsgálatot indítson a közvetlenül vagy közvetve az egyiptomi kormány által nyújtott állítólagos kiegyenlíthető támogatásokkal kapcsolatban.

1.1.3. *A külön dömpingellenes vizsgálathoz fűzött észrevételek*

(61) A végleges tájékoztatást követően a Yuntianhua csoport azt állította, hogy nem tartja helyénvalónak, hogy a külön dömpingellenes vizsgálatban helyettesítették a termelési tényezőket, és arra kérte a Bizottságot, hogy a csoport exportáló gyártóira vonatkozó dömpingkülönbözetet az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: dömpingellenes alaprendelet) ([13]) 2. cikkének (6a) bekezdésének alkalmazása nélkül számítsa ki. A Yuntianhua csoport szerint a szubvencióellenes vizsgálat nem talált bizonyítékot arra, hogy az üvegrost szövet alapanyagait megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében bocsátották rendelkezésre. A csoport érvként azt is előadta, hogy a szubvencióellenes vizsgálat során elfogadták, hogy az üvegrost szövet alapanyagait torzításmentes piaci értéken szerezték be, mivel az alapanyag- és nyersanyagszállítók forgalmát vették alapul a támogatás által biztosított előny kiszámításához.

([13]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

(62) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a külön dömpingellenes vizsgálatban alkalmazott számításhoz és módszertanhoz fűzött észrevételek nem tartozik ezen eljárás alkalmazási körébe. Ezért a dömping meghatározása céljából felhasznált módszertant érintő észrevételeket az említett vizsgálattal összefüggésben kell benyújtani.

(63) Másrészt a 3. szakaszban ismertetett vizsgálat kimutatta, hogy az exportáló gyártók legfontosabb beszállítói átfogó kormányzati támogatásokban részesültek. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az, hogy az alap- és nyersanyagokat szállító kapcsolt vállalkozások forgalmát vette alapul, nem jelenti azt, hogy elfogadja e szállítmányok torzított piaci értékét. Éppen ellenkezőleg, a forgalmat felosztási kulcsnak tekinti, amely lehetővé teszi az exportáló gyártóknak juttatott megállapított támogatások megbízható felosztását.

(64) Végezetül a Bizottság megjegyezte, hogy a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapját tett megállapítások azokra a jelentős torzulásokra vonatkoznak, amikor a jelentős kormányzati beavatkozás az árakat vagy a költségeket érinti. Ebben az összefüggésben sokféle elemet holisztikusan vizsgálnak. Így az a tény, hogy a 2. cikk (6a) bekezdése szerinti dömpingellenes vizsgálat nem a nyersanyag vagy az érintett termék támogatását igazoló bizonyítékon alapul, nem zárja ki azt, hogy a Bizottság külön, az alaprendelet alkalmazandó szabályai alapján vizsgálja, hogy van-e a támogatás. A Yuntianhua csoport érveit ezért elutasították.

(65) A végleges tájékoztatás kiegészítését követően a Yuntianhua csoport azt állította, hogy a kiegészítés új ténymegállapításokat tartalmazott a következőket illetően: i. üvegrostszövet-piac szegmentáltságának hiánya; ii. a termékek fizikai és műszaki jellemzői; iii. költség- és árszerkezet; iv. kétszeres beszámítás a dömpingellenes és a szubvenció-ellenes vám egyidejű kivetéséből eredően, amely érinti a 2020. április 7-én kivetett végleges dömpingellenes vámok mértékét; v. a dömpingellenes vizsgálatban e fél tekintetében megállapított dömpingkülönbözet helytelensége, valamint hogy azt a kétszeres beszámítás elkerülése érdekében a Kínában megállapított támogatásnyújtás teljes összegével csökkenteni kell. Ezek az elemek a párhuzamos dömpingellenes eljárás végső tájékoztatásában nem szerepeltek, amely ily módon nem tartalmazza ezeket az alapvető ténymegállapításokat és szempontokat. E fél szerint ennek következtében az (EU) 2020/492 végleges dömpingellenes rendelet nyilvánvalóan logikátlan és jogszerűtlen, az (EU) 2020/492 dömpingellenes rendeletben megjelenő 64,7 %-os dömpingkülönbözet pedig hibás.

(66) A Bizottság az eljárás elején megjegyezte, hogy a jelen eljárásban a végleges tájékoztatás kiegészítésében foglalt magyarázatok a tájékoztatással kapcsolatban a felek által tett észrevételekre adott válaszok, és ily módon további részleteket tartalmaznak a Bizottság ténymegállapításaival kapcsolatban. Ennek megfelelően ezek nem új ténymegállapítások, hanem egyszerűen az érdekelt felek észrevételeire adott válaszok.

(67) Továbbá, az e fél által felvetett i–iii. pontot, azaz az üvegrostszövet-piac szegmentáltságának hiányát, a termékjellemzőket és a költség- és árszerkezetet illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a tájékoztatás kiegészítésében e három ponttal kapcsolatban szereplő megjegyzések célja a felek által felvetett új állítások kezelése volt. Ezeket az új állításokat csak a jelen szubvencióellenes eljárás keretében nyújtották be. A dömpingellenes eljárásban a szegmentáltsággal kapcsolatban felvetett egyetlen állítás úgy szólt, hogy az uniós gyártók csak vevőspecifikus OEM-termékeket gyártanak, és nem szabadna semmilyen intézkedést megszabni az OEM-szegmens tekintetében. Ezeket az érveket a dömpingellenes rendelet ([14]) (409) preambulumbekezdése maradéktalanul kezelte. Ezért a Bizottság ezekkel az új észrevételekkel a dömpingellenes tájékoztatás keretében még nem foglalkozhatott. A végleges dömpingellenes rendelet tartalmazta az összes alapvető ténymegállapítást és megfontolást, amelyek alapján a Bizottság meghozta a döntését a dömpingellenes eljárással kapcsolatban, és kimerítően foglalkozott minden érvvel, amelyet az említett eljárás keretében felvetettek. A szubvencióellenes eljárás ténymegállapításai nem befolyásolják a végleges dömpingellenes rendeletben meghatározott érvelést.

(68) Ezenfelül, e pontok lényegi szempontból semmilyen módon nem érintik és nem változtatják meg a vizsgálatok – sem a dömpingellenes, sem a szubvencióellenes vizsgálat – ténymegállapításait. Ezért ezeknek a pontoknak az ezen állítást felvető fél és más felek helyzetében semmilyen hatásuk nincs. A Bizottság ennek ellenére úgy döntött, hogy további lehetőséget biztosít a feleknek arra, hogy észrevételeket tegyenek e pontokkal kapcsolatban. Ami azt illeti, még ha maguk semmilyen változást nem is vezettek be (és így a Bizottság elvben nem is volt köteles ezekkel foglalkozni sem a tájékoztatás kiegészítésében, sem a végleges rendeletben), e pontok bekerültek a végleges tájékoztatás kiegészítésébe. Mindezen okokból kifolyólag a Bizottság ezeket az állításokat elutasította.

([14]) HL L 108., 2020.4.6., 67. o.

(69) A két vizsgálat ténymegállapításai között semmi esetre sincs ellentmondás. Az egyetlen eltérés az, hogy a feleknek a jelen eljárásban későbbi szakaszban volt lehetőségük észrevételeket tenni, és további észrevételeket tettek. A Bizottság köteles volt ezekre az észrevételekre válaszolni, és azt e rendeletben meg is tette.

(70) Konkrétan a fenti (67) preambulumbekezdésben szereplő két utolsó kérdést, azaz a kétszeres beszámítással és a dömpingkülönbözettel kapcsolatos iv. és v. pontot illetően a Bizottság a következőket jegyezte meg. Először is, mint azt a felek által a jelen eljárásbeli végleges tájékoztatással kapcsolatban tett észrevételekre adott válaszában, különösen az (1137) preambulumbekezdésben kifejtette, a Bizottság maradéktalanul kezelte a kétszeres beszámítás potenciális problémáját, és bőséges lehetőséget biztosított valamennyi fél számára arra, hogy a jelen eljárás során észrevételeket nyújtson be. Ezt az akkoriban folyamatban lévő dömpingellenes eljárás keretében nem tehette meg. Másodszor, a Bizottság megjegyzi, hogy az olyan, azonos országból származó azonos termékre irányuló külön dömpingellenes és szubvencióellenes eljárások keretében, amelyek esetében a kiegyenlítő vámok kivetésére később kerül sor, mint a dömpingellenes vámok kivetésére, nincs más lehetőség, mint módosítani a korábban kivetett dömpingellenes vámokat. Ezt az új kiegyenlítő vámok figyelembevétele, ugyanakkor pedig a kétszeres beszámítás megelőzése, és adott esetben, amennyiben alkalmazandó, az alacsonyabb vám szabályának tiszteletben tartása érdekében kell elvégezni. E célból ezekben az esetekben a jogalkotás azt a technikát alkalmazza, hogy kivetik a vonatkozó kiegyenlítő vámokat, majd egyidejűleg ugyanazon rendelettel módosítják a vonatkozó alkalmazandó dömpingellenes vámokat. Ezért e fél állításával ellentétesen az (EU) 2020/492 dömpingellenes rendelet nem nyilvánvalóan hibás és logikátlan. A vonatkozó értékeléseket és állításokat maradéktalanul kezelte a jelen rendelet, amely a végleges dömpingellenes rendelet módosításának is az alapja. Mivel a Yuntianhua csoportra alkalmazandó vonatkozó dömpingellenes vám is e rendelet szerint megfelelően módosításra került, mint azt a 8. szakasz részletesen kifejti, e fél azon állítása, miszerint a dömpingellenes vám (EU) 2020/492 rendeletben foglalt mértéke helytelen, tényszerűen és jogilag is hibás. Mindezen okok miatt a Bizottság elutasítja a Yuntianhua csoport állításait.

1.2. **A behozatal nyilvántartásba vétele**

(71) A panaszos 2019. július 31-én az alaprendelet 24. cikkének (5) bekezdése alapján kérelmet nyújtott be az érintett országokból származó üvegrost szövetek behozatalainak nyilvántartásba vétele iránt. A panaszos 2019. november 21-én az alaprendelet 24. cikkének (5) bekezdése alapján ismételten nyilvántartásba vétel iránti kérelmet nyújtott be, aktualizált behozatali adatokkal.

(72) Az alaprendelet 24. cikkének (5) bekezdése értelmében az érintett termék behozatalára nyilvántartásba vételi kötelezettséget kell bevezetni annak biztosítása céljából, hogy amennyiben a vizsgálat során végleges kiegyenlítő vámok kivetéséhez vezető ténymegállapítások születnének, e vámok a szükséges feltételek teljesülése esetén – az alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekkel összhangban – visszamenőleges hatállyal is kivethetők legyenek a nyilvántartásba vett behozatalra.

(73) A nyilvántartásba vétel iránti kérelemre válaszul az érdekelt felek észrevételeket nyújtottak be, amelyekkel a Bizottság a nyilvántartásba vételt elrendelő rendeletben foglalkozott. A Bizottság számára elegendő bizonyíték állt rendelkezésre, amely indokolta a behozatal nyilvántartásba vétele iránti igényt.

(74) 2020. január 21-én a Bizottság az (EU) 2020/44 végrehajtási rendelet (a továbbiakban: a nyilvántartásba vételt elrendelő rendelet) ([15]) útján 2020. január 22-i hatállyal nyilvántartásba vételi kötelezettséget vezetett be a Kínából és Egyiptomból származó üvegrost szövetek behozatalára vonatkozóan.

1.3. **A termékkör tisztázása**

(75) A vizsgálat során nyilvánvalóvá vált, hogy előfordulhat, hogy egyes gazdasági szereplők azért nem jelentkeztek, mert helytelenül értelmezték a vizsgált termék fogalommeghatározását. A Bizottság emiatt 2019. szeptember 18-án egy pontosításról szóló értesítés (a továbbiakban: pontosító értesítés) ([16]) közzétételével pontosította a termékkör leírásának az eljárás megindításáról szóló értesítésben szereplő megfogalmazását. A pontosító értesítés arra is lehetőséget adott a feleknek, hogy ha szándékukban áll, az előírt határidőn belül jelentkezzenek, és igényeljenek kérdőívet. A pontosító értesítés kapcsán egyetlen érdekelt fél sem fogalmazott be észrevételt, vagy igényelt kérdőívet.

([15]) A Bizottság (EU) 2020/44 végrehajtási rendelete (2020. január 20.) a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről (HL L 16., 2020.1.21., 1. o.).

([16]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó dömpingellenes, illetve szubvencióellenes eljárás megindításáról szóló értesítések pontosításáról (HL C 314., 2019.9.18., 6. o.).

(76) A pontosító értesítés közzététele után és a rákövetkező vizsgálat során megerősítést nyert, hogy nem volt olyan gazdasági szereplő, amely az érintett termék eljárás megindításáról szóló értesítésben szereplő fogalommeghatározásának lehetséges félreértése miatt nem jelentkezett.

1.4. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(77) A támogatás és a kár vizsgálata a 2018. január 1. és 2018. december 31. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2015. január 1-je és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

(78) A jelenlegi szubvencióellenes vizsgálat és a (4) preambulumbekezdésben említett dömpingellenes vizsgálat vizsgálati időszaka és vizsgált időszaka megegyezik.

1.5. **Érdekelt felek**

(79) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett külön tájékoztatta a panaszost, az egyiptomi kormányt, a kínai kormányt, az egyéb ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, az ismert importőröket és felhasználókat a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket az abban való részvételre.

(80) Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt a vizsgálat megindításával kapcsolatos észrevételeik megtételére, valamint a Bizottsággal és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel tartandó meghallgatás kérelmezésére. A Yuntianhua csoport a meghallgató tisztviselő beavatkozását kérte, hogy felvesse aggályait egy hiánypótlásra felhívó levél megválaszolására adott határidővel kapcsolatban. A vállalat azzal érvelt, hogy nem vette észre a hiánypótlásra felhívó levelet, mivel az IT-szervere tévesen levélszemétként kezelte a Bizottság e-mailjét, és 18 napos meghosszabbítást kért. A meghallgató tisztviselő felkérte a Bizottságot, hogy 6 nappal hosszabbítsa meg a határidőt.

(81) Az 1.3. szakaszban említettek szerint a Bizottság a vizsgálat során pontosította a termékkört, és azoknak az érdekelt feleknek, akiket érintett a pontosítás, vagy akik nem jelentkeztek, mert úgy vélhették, hogy az eljárás nem érinti őket, lehetőséget adott arra, hogy egy megadott határidőn belül jelentkezzenek, és kérdőívet kérjenek. Egyetlen újabb érdekelt fél sem jelentkezett.

1.6. **Mintavétel**

(82) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölte, hogy az alaprendelet 27. cikke alapján mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.6.1. *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(83) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte azt a döntését, hogy a vizsgálat alá vonandó uniós gyártók számát mintavétellel észszerű mértékűre korlátozza. Hozzátette, hogy a hasonló termék Unión belüli bejelentett, 2017 októbere és 2018 szeptembere közötti termelési volumene alapján ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát, a földrajzi eloszlást is figyelembe véve. Ez a minta négy uniós gyártóból állt, amelyek az üvegrost szövet becsült teljes uniós gyártásának több 40 %-át adják. Egyetlen érdekelt fél sem nyújtott be észrevételeket, így az ideiglenes mintát megerősítették. A minta reprezentatív az uniós gazdasági ágazatra nézve.

1.6.2. *Mintavétel az importőrök körében*

(84) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte a független importőröket az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására.

(85) Mindössze egyetlen független importőr (Euroresins UK Ltd.) nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Az együttműködő importőrök kis számára való tekintettel a Bizottság úgy döntött, hogy nincs szükség mintavételre.

1.6.3. *Mintavétel a kínai exportáló gyártók körében*

(86) A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkérte a Kínában működő összes ismert exportáló gyártót, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat. Emellett a Bizottság felkérte a Kínai Népköztársaságnak az Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy azonosítsa azokat az esetleges további exportáló gyártókat, amelyek érdeklődést tanúsíthatnak a vizsgálatban való részvétel iránt, és/vagy vegye fel velük a kapcsolatot.

(87) Nyolc kínai exportáló gyártó vagy exportáló gyártói csoport szolgáltatta a kért információkat és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. Az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban, a Bizottság egy olyan, két exportáló gyártói csoportból álló mintát választott ki az Unióba irányuló export legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján, amelyet a rendelkezésre álló időn belül megfelelő alapossággal meg lehetett vizsgálni. A mintában szereplő exportáló gyártói csoportok a vizsgálati időszakban 79 %-át adták az üvegrost szövet Kínából az Unióba irányuló bejelentett kivitelének.

(88) Az exportáló gyártók, illetve exportáló gyártók csoportjait tömörítő minta a következő:

— China National Building Materials Group (a továbbiakban: CNBM csoport), amely a következőket foglalja magában:

  — Jushi Group Co. Ltd (a továbbiakban: Jushi vagy Jushi China);

  — Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd (a továbbiakban: Hengshi);

  — Taishan Fiberglass Inc (a továbbiakban: Taishan)

— Yuntianhua Group (a továbbiakban: Yuntianhua csoport), amely a következőket foglalja magában:

  — PGTEX China Co. Ltd (a továbbiakban: PGTEX),

  — Chongqing Tenways Material Corp. (a továbbiakban: CTM).

(89) Az alaprendelet 27. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi érintett ismert exportáló gyártóval és Kína hatóságaival.

(90) A minta kiválasztásával kapcsolatban két, a mintában szereplő exportáló gyártótól, a Jushitól és a Hengshitől érkezett be észrevétel, amelyek a CNBM csoport tagjai. A Jushi és a Hengshi nem vitatták ugyan, hogy egymással kapcsolatban álló vállalkozások, ám azt állították, hogy a Taishannal nem állnak kapcsolatban. A Jushi állítása szerint a Bizottság nem alkalmazhatja mechanikusan a 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa) ([17]) 127. cikke (1) bekezdésének d) vagy f) pontját annak érdekében, hogy a Hengshi, a Jushi és a Taishan vállalatokat egyetlen egységként kezelje. Állításának alátámasztása érdekében a Jushi a WTO koreai vizsgálóbizottságának a bizonyos papírokról szóló dokumentumára ([18]) és a shanghai értéktőzsdén jegyzett vállalatok kapcsolódó ügyleteiről szóló iránymutatásra hivatkozott.

(91) Kiemelték, hogy i. nem rendelkeznek közös közvetlen részesedéssel, ii. nincs átfedés irányító testületeik tagsága között, iii. a Hengshi/Jushi és a Taishan között nem került sor egymással kapcsolatban álló felek közötti tranzakciókra, és iv. a piacon egymás versenytársai.

(92) A mintavétel lebonyolítása után, 2019. november 13-án egy meghallgatásra került sor a Taishannal, ahol ismét felvetették a fent említett érveket.

(93) A vizsgálat feltárta, hogy a China National Building Material (a továbbiakban: CNBM) egy állami tulajdonú kínai vállalkozás, amely 41,27 %-ban közvetlenül és közvetetten a CNBM anyavállalatának a tulajdonában van, amely pedig 100 %-ban az Államtanács állami tulajdonú eszközök felügyeletével és kezelésével megbízott bizottságának (a továbbiakban: SASAC) a tulajdonában áll. A CNBM 26,97 %-os részesedéssel rendelkezik a China Jushi Co., Ltd. (a továbbiakban: China Jushi) vállalatban, amely a Jushi egyedüli részvényese ([19]).

(94) A CNBM 2017 szeptemberében egyesülési megállapodást ([20]) kötött a Sinomával, amelyet 2018 májusában véglegesítettek. A Sinoma a Sinoma Science & Technology Co. nevű leányvállalatán keresztül a Taishan tulajdonosa. A Sinomát az egyesülést követően a CNBM magába olvasztotta. Következésképpen a CNBM 26,97 %-os részesedéssel rendelkezik a China Jushiban (a Jushi egyedüli részvényesében) és 60,24 %-os részesedéssel rendelkezik a Sinoma Science & Technology Co., Ltd. vállalatban (a Taishan egyedüli részvényesében).

([17]) A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

([18]) WT/DS312/R, 2005. október 28.

([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (utolsó hozzáférés: 2019. november 20.)

([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (utolsó hozzáférés: 2019. november 20.)

(95) Az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa 127. cikke (1) bekezdésének d) pontja megállapítja, hogy két személy akkor tekintendő egymással kapcsolatban állónak, ha: egy harmadik fél közvetlenül vagy közvetve tulajdonában tartja, ellenőrzi vagy birtokolja mindkettőjük kibocsátott, szavazati jogot biztosító részvényeinek vagy részesedéseinek 5 %-át vagy annál többet. A CNBM 26,97 %-os részesedéssel rendelkezik a China Jushiban (a Jushi egyedüli részvényese) és 60,24 %-os részesedéssel rendelkezik a Sinoma Science & Technology Co., Ltd. vállalatban (a Taishan egyedüli részvényese). A két vállalatról ezért megállapítást nyert, hogy egymással kapcsolatban állnak.

(96) Továbbá, a Guotai Junan Securities kínai brókercég 2019-i vállalati jelentése ([21]) szerint a CNBM 2017 óta azon munkálkodik, hogy a regionális koordináció fokozása és a jegyzett leányvállalatok közötti horizontális verseny megszüntetése érdekében átszervezze működési egységeit. Továbbá, a CNBM 2020-ig meg kívánja oldani a horizontális versennyel kapcsolatos problémákat. A jelentésben szereplő, nyilvánosan hozzáférhető információk szerint a CNBM üvegrost-üzletágának összevonásával tervezte elindítani e folyamatot, mégpedig a China Jushi és a Sinoma Science & Technology (a Taishan egyedüli részvényese) közötti eszközinjekciók révén. A vizsgálat során összegyűjtött bizonyítékok tehát nem támasztják alá a vállalatoknak azt az érvelését, miszerint a közös részesedésnek nincs gyakorlati kihatása, és a vállalatok egymástól függetlenül működnek. Ellenkezőleg, a bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy a három vállalat a puszta részesedésen túlmenően (amely önmagában is meghatározó tényező lehet annak megállapításában, hogy a vállalatok kapcsolatban állnak egymással) képes jelentősen befolyásolni egymás üzleti döntéseit, valamint hogy az őket ellenőrző vállalatnak (CNBM) az a célja, hogy legalább koordinálja, sőt, akár integrálja is a működésüket („a horizontális versennyel kapcsolatos probléma megoldása"). Ez azt jelenti, hogy az említett vállalatok bármelyike által kapott támogatások megkülönböztetés nélkül felhasználhatók az érintett termék előnybe hozására. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a három vállalat egymással kapcsolatban állónak minősítésére vonatkozó következtetése figyelmen kívül hagyja a tényeket és a gazdasági realitást.

(97) Azzal az érvvel kapcsolatban, hogy a Bizottság az érintett termékre nyújtott támogatás összegének kiszámítása céljából nem kezelheti egyetlen csoportként a Hengshit, a Jushit és a Taishant, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedések hatékonyan végrehajthatók legyenek, különösen elkerülendő a kivitelnek a legalacsonyabb vámmal rendelkező kapcsolt vállalkozáson keresztül történő bonyolítását, az a Bizottság gyakorlata, hogy az exportáló gyártók közötti kapcsolatot az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusának 127. cikkében meghatározott kritériumok alapján állapítja meg. Ezt az eljárás kezdetén egyértelműen közölték valamennyi féllel az eljárás megindításáról szóló értesítésben. Ezenkívül az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusának 127. cikkére való hivatkozás kifejezetten szerepel a dömpingellenes alaprendelet ([22]) 2. cikkének (1) bekezdésében, és a Bizottság köteles ugyanolyan bánásmódban részesíteni a feleket úgy a dömpingellenes, mint a szubvencióellenes ügyekben ([23]). Emellett az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint a támogatások összegét az Unióba kivitelre került támogatott termék egységei alapján számítják ki. Az, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét az Unióba exportált érintett termék alapján számítják ki, azt jelenti, hogy a kapcsolt vállalkozások – mivel a pénz felcserélhető – ezeket az előnyöket megkülönböztetés nélkül, és így különösen az exportáló gyártótól függetlenül felhasználhatják az érintett termék tekintetében. Ebben az esetben, mivel a Henghsi, a Jushi és a Taishan gyártja és exportálja az érintett terméket, a nekik nyújtott kiegyenlíthető támogatások összegének figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy – mivel kapcsolt viszonyban vannak egymással – ezeket az előnyöket át tudják csoportosítani az Unióba exportált érintett termékekhez, ha ezt megfelelőnek látják. Következésképpen az ezeknek az exportáló gyártóknak az érintett termékkel kapcsolatban biztosított előny egyetlen összeget eredményezhet a csoport számára.

(98) Végezetül a (90) preambulumbekezdésben említett WTO-ügy ([24]), amelyre a Jushi hivatkozott, nem támasztja alá a vállalat állítását. Valójában a Jushi következtetésével éppen ellentétesen a WTO-vizsgálóbizottság az említett ügyben azt erősítette meg, hogy a dömpingellenes vizsgálatokban a dömping meghatározása céljából a WTO dömpingellenes megállapodásának 6.10. cikkében foglalt szabály (ahol a dömpingkülönbözetet exportáló gyártónként kell kiszámolni) nem zárja ki szükségszerűen azt, hogy különálló jogalanyokat egyetlen exportőrként vagy gyártóként kezeljenek. A vizsgálóbizottság megjegyezte, hogy ez az elbánás akkor megengedett, *„ha a szóban forgó vállalatok*

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (4. oldal, utoljára megtekintve 2019. november 20-án).

([22]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 176., 2016.6.30., 21. o.).

([23]) A vitáknak az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás vagy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás V. részének értelmében történő rendezéséről szóló nyilatkozat szerint. Lásd még a DS 427 WT/DS427/RW sz. WTO vitarendezési eljárás (Kína – dömpingellenes és kiegyenlítővám-intézkedések brojlercsirke-termékekre vonatkozóan) 7.1 bekezdését, amely hivatkozik az említett nyilatkozatra. A Bizottság úgy véli, hogy a lehető legnagyobb mértékben biztosítani kell, hogy a párhuzamos dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatok eredményei következetesek legyenek (lásd még a Fellebbezési Testület jelentését: Mexikó – A marhahúsra és rizsre kivetett végleges dömpingellenes intézkedések (WT/DS295/AB/R), 295. bekezdés).

([24]) WT/DS312/R, 2005. október 28.

közötti szervezeti és üzleti viszony elég szoros ahhoz, hogy azokat egyetlen exportőrként kezeljék" ([25]). E szempont alkalmazása során a WTO-vizsgálóbizottság nem állapította meg azokat a kritériumokat, amelyeket a vizsgálatot végző hatóságoknak alkalmazniuk kell annak elbírálásakor, hogy a vállalatok kapcsolatban állnak-e egymással. A vizsgálóbizottság csupán áttekintette azokat a konkrét elemeket (például részesedés, igazgatótanács, értékesítési csatornák), amelyek ebben az ügyben a vizsgálatot végző hatóság elé kerültek. A Fellebbezési Testület az *EK–kötőelemek* ügyben megerősítette, hogy lehetséges több exportőrt egyetlen egységként kezelni, és felsorolta az e szempontból esetlegesen lényeges elemeket is, így a következőket: i. az exportőrök közötti vállalati vagy szerkezeti kapcsolatok, mint például a közös ellenőrzés, tőkerészesedés és ügyvezetés; ii. az állam és az exportőrök közötti vállalati vagy szerkezeti kapcsolatok, mint például a közös ellenőrzés, tőkerészesedés és ügyvezetés; továbbá iii. az árképzésre és a kibocsátásra kiterjedő állami irányítás vagy jelentős befolyás ([26]). Ezzel összefüggésben a jelen ügy jogi és ténybeli elemei alapján vitathatatlan, hogy vállalati kapcsolatok állnak fenn a Jushi, a Hengshi és a Taishan között.

(99) A Bizottság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a vállalatok e vizsgálat céljából egymással kapcsolatban álló vállalkozások, és ezért minden ezzel kapcsolatos állítást elutasított.

(100) A végleges tájékoztatást követően a Taishan kifogásolta, hogy a kiegyenlítő vámot a Hengshi/Jushi vállalatokkal összevonva szabták ki rá. Ez az érdekelt fél azt állította, hogy a CNBM, a közös végső részvényes csak nagyon korlátozott ellenőrzést gyakorolt a Jushi vagy a Hengshi üzleti és működési döntései felett. A Taishan megismételte, hogy a piacon a Hengshi és a Jushi egyaránt a versenytársa, továbbá megjegyezte, hogy korábban már benyújtotta a fenti állításokat alátámasztó bizonyítékokat. A Taishan olyan írásbeli kötelezettségvállalást tett, amely szerint gyakorlatilag minden kereskedelmi kapcsolat megszűnne közte és a Hengshi/Jushi között, így nem volna lehetséges, hogy a Hengshi/Jushi a Taishan közvetítésével bonyolítsa az Unióba irányuló üvegrostszövet-exportját.

(101) A (96) preambulumbekezdésben ismertetett módon a vizsgálat feltárta, hogy közös tulajdonosi köre révén a három vállalat képes jelentősen befolyásolni egymás üzleti döntéseit. A rendelkezésre álló bizonyítékokból kiderült, hogy a vállalatoknál az üvegrost termékekkel kapcsolatos tevékenység konszolidációja és összehangolása zajlik. A Bizottsághoz nem nyújtottak be olyan új információt vagy bizonyítékot, amely érvénytelenné tenné ezeket a ténymegállapításokat. Valójában a Taishan nem vitatta fő tulajdonosának az üvegrostüzleték konszolidálásával kapcsolatos terveit. Az efféle tervek nyilvánvalóan ellentétesek a Taishan minden arra irányuló kötelezettségvállalásával, hogy megszakítja a kereskedelmi kapcsolatokat a Hengshi/Jushi vállalatokkal. Emellett – tekintet nélkül arra, hogy a Bizottság elfogadhatna-e egy ilyen kötelezettségvállalást – a vállalat egyértelműen nincs abban a helyzetben, hogy a felette végső irányítást gyakorlók jóváhagyása nélkül bármiféle kötelezettséget vállaljon. A Bizottság ezért elutasította a Taishan állításait és kötelezettségvállalási kérelmét.

(102) A végleges tájékoztatást követően a CNBM csoport azzal érvelt, hogy a Jushi Hong Kong Co. Ltd. kapcsolt kereskedő által kapott támogatásokat nem lehetett volna kiegyenlíteni, mivel a vállalat székhelye Hongkongban és nem Kínában van. Hongkong a WTO független tagja, és ezért a WTO joga alapján és az Unió piacvédelmi vizsgálatai céljából független joghatóságnak tekintik. Mivel a jelenlegi szubvencióellenes eljárásokat nem Hongkong ellen indították, a Jushi Hong Kong által állítólag kapott támogatásokat nem szabad figyelembe venni. A Bizottság megjegyezte, hogy a CNBM csoport nem vitatta a Bizottság által az említett kapcsolt kereskedő támogatására vonatkozóan tett megállapításokat. Függetlenül attól, hogy Hongkongnak mi a jogállása ebben a vizsgálatban, a Jushi Hong Kong vállalat tevékenységeinek és irányításának valódi központja a kínai anyaországban volt. Maga a vállalat is elmondta, hogy „*a Jushi Hong Kong egy papíron létező társaság, amelynek nincsenek saját alkalmazottai, telke, fizikai irodája és haszna, sem adóprogramja vagy támogatásai*." A számviteli nyilvántartásokat a Jushi Group Co. Ltd. vállalatnál őrizték, az ellenőrzésért felelős személyzet is ott tartózkodott, az érintett terméket előnyhöz juttató támogatásokat pedig kínai szervezetek nyújtották. Ezen túlmenően – ahogy azt a Fellebbezési Testület az *Egyesült Államok – A Koreából származó nagy háztartási mosógépekre bevezetett dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések* ügyben megerősítette – azok a támogatások, amelyeket a támogatást nyújtó tagállamtól eltérő országokban nyújtanak a kedvezményezettnek, jelentőséggel bírhatnak az ad valorem támogatás összegének kiszámításakor ([27]). A vállalat állítását ezért elutasították.

([25]) WT/DS312/R, 2005. október 28., 7.162. bekezdés.

([26]) WT/DS397AB/R, 2011. július 15., 376. bekezdés. Ugyanez a szöveg immár visszaköszön a dömpingellenes alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében.

([27]) A Fellebbezési Testület jelentése: Egyesült Államok – A Koreából származó nagy háztartási mosógépekre bevezetett dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések (WT/DS464/AB/R), 2016. szeptember 7., 5.298. bekezdés.

(103) A végleges tájékoztatást követően a Yuntianhua csoport azt állította, hogy a rá vonatkozó támogatási különbözetet megnövelték az azoknak a vállalatoknak nyújtott támogatásokkal, amelyek nem szállítottak az érintett termék gyártásához használt alapanyagokat, és ezért azt kérte, hogy az ezeknek a vállalatoknak nyújtott támogatásokat ne vegyék figyelembe a kiegyenlítő vám kiszámításakor.

(104) Az alaprendelet 1. Cikke szerint a kiegyenlítő vám bármiféle közvetlen vagy közvetett módon megadott támogatás összegének a kiegyenlítése céljából kivethető bármely olyan termék gyártása, termelése, exportálása vagy szállítása vonatkozásában, amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz. A Bizottságnak bizonyítéka van arról, hogy a vizsgálatba bevont vállalatok, amelyek támogatásból származó előnye hozzájárult a csoportra kivetett vám mértékéhez, az alaprendelet 1. cikkében leírt módon közvetlenül vagy közvetve – az érintett termék gyártásához használt alapanyagok, szolgáltatások, anyagok vagy eszközök biztosításán keresztül – részt vettek a tevékenységekben. Ezzel kapcsolatban a Yuntianhua csoport által előadott észrevételeket nem támasztották alá konkrét bizonyítékok.

(105) A Bizottság azonban megállapította, hogy az egyik kapcsolt vállalatot, amelynek támogatásait kiegyenlítették, eredetileg felkérték a vizsgálatban való részvételre, mivel gépeket adott bérbe az egyik exportáló gyártónak. Az észrevételek kézhezvétele után azonban a Bizottság felülvizsgálta a vállalat azon bérbeadási tevékenységeire vonatkozó felosztási kulcsot, amelyek összefüggésben voltak az érintett termékkel. Mivel a bérbeadási tevékenységeken keresztül juttatható előnyöket elhanyagolhatónak ítélték, a Bizottság úgy döntött, hogy ezeket nem veszi figyelembe.

1.7. **Egyedi vizsgálat**

(106) A mintavételi űrlapot visszaküldő kínai exportáló gyártók közül öten tájékoztatták a Bizottságot arról, hogy az alaprendelet 27. cikkének (3) bekezdése alapján egyedi vizsgálatot kívánnak kérni. A Bizottság a kérdőívet az eljárás megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten. Emellett a Bizottság tájékoztatta a mintába fel nem vett exportáló gyártókat arról, hogy nekik is válaszolniuk kell a kérdőívre, ha egyedi vizsgálatot kívánnak kérni. Azonban egyik ilyen vállalat sem adott választ a kérdőívre. Ezért nem lehetett egyedi vizsgálatot végezni.

1.8. **Egyiptomi együttműködő exportáló gyártók**

(107) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság felkérte az egyiptomi exportáló gyártókat, hogy vegyék fel vele a kapcsolatot. Két egymással kapcsolatban álló exportáló gyártó jelentkezett, amelyek az Unióban irányuló export 100 %-át és az egyiptomi üvegrostszövet-gyártás 100 %-át adják:

— a Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E (a továbbiakban: Jushi Egypt), a Szuezi-öböl északnyugati részén található gazdasági övezet harmadik szektora, Egyiptom;

— a Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E (a továbbiakban: Hengshi Egypt), a Szuezi-öböl északnyugati részén található gazdasági övezet harmadik szektora, Egyiptom.

1.9. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(108) A Bizottság az uniós gyártók, az importőrök, a felhasználók és a kínai és egyiptomi exportáló gyártók számára összeállított kérdőívet a vizsgálat megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten. ([28])

(109) A Bizottsághoz a mintában szereplő két kínai exportáló gyártói csoporttól, a két egyiptomi exportáló gyártótól, a mintában szereplő négy uniós gyártótól, öt felhasználótól és egy független importőrtől érkezett be kérdőívre adott válasz. A mintában nem szereplő kínai exportáló gyártók közül egy sem töltötte ki a kérdőívet.

(110) Emellett a Bizottság a kínai kormánynak és az egyiptomi kormánynak is küldött kérdőívet. A kínai kormány számára összeállított kérdőív a China Development Bank (a továbbiakban: CDB), a China Export Import Bank (a továbbiakban: EXIM) és a Sinosure számára összeállított egyedi kérdőíveket is magában foglalt. E pénzügyi intézményekre a panasz kifejezetten utalt mint közjogi szervekre vagy támogatásnyújtásra utasított és támogatásnyújtással megbízott szervekre. Felkérték továbbá a kínai kormányt, hogy továbbítsa a pénzügyi intézmények számára készült egyedi kérdőívet minden olyan pénzügyi intézménynek, amely hiteleket vagy exporthiteleket nyújtott a mintában szereplő vállalatoknak vagy a mintában szereplő vállalatok vevőinek. Arra is felkérték a kínai kormányt, hogy az adminisztratív egyszerűsítés érdekében gyűjtsön össze minden, e pénzügyi intézmények által adott választ, és közvetlenül a Bizottsághoz továbbítsa azokat.

([28]) Elérhető: http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398

(111) Az egyiptomi kormány számára összeállított kérdőív az Egyiptomi Nemzeti Bank, az Ahli Bank és a Bank Misr számára összeállított egyedi kérdőíveket is magában foglalt. E pénzügyi intézményekre a panasz kifejezetten utalt mint közjogi szervekre vagy támogatásnyújtásra utasított és támogatásnyújtással megbízott szervekre. Az adminisztratív egyszerűsítés érdekében felkérték továbbá az egyiptomi kormányt, hogy továbbítsa a pénzügyi intézmények számára készült egyedi kérdőívet minden olyan pénzügyi intézménynek, amely hiteleket vagy exporthiteleket nyújtott a mintában szereplő vállalatoknak. Továbbá, az egyiptomi kormány számára összeállított kérdőív az Egypt-TEDA Investment Company (a továbbiakban: Egypt TEDA) és az Egyptian Chinese JV Company for Investment (a továbbiakban: ECCI) – a panaszban a SETC-övezetben működő állami tulajdonú jogalanyként azonosított vállalatok – számára összeállított egyedi kérdőíveket is magában foglalt. Arra is felkérték az egyiptomi kormányt, hogy gyűjtsön össze minden, e pénzügyi intézmények és jogalanyok által adott választ, és közvetlenül a Bizottsághoz továbbítsa azokat.

(112) A Bizottsághoz kérdőívekre adott válaszok érkeztek be a kínai kormánytól, amelyek magukban foglalták az egyedi kérdőívre az EXIM és a Sinosure által adott válaszokat, valamint az egyiptomi kormánytól, amelyek magukban foglalták az Egyiptomi Nemzeti Bank, a Bank Misr és az Egypt TEDA egyedi kérdőívre adott válaszait.

(113) Az alaprendelet 28. cikkének sérelme nélkül a Bizottság beszerzett és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a támogatás, az ebből eredő károkozás és az uniós érdek megállapítása céljából szükségesnek ítélt és a felek megfelelő időben rendelkezésre bocsátottak. Ellenőrző látogatásra került sor a Kínai Kereskedelmi Minisztériumnál, amely látogatáson más érintett minisztériumok tisztségviselői is részt vettek. Az ellenőrző látogatáson továbbá az EXIM, a CDB és a Sinosure képviselői is jelen voltak.

(114) Ellenőrző látogatásra került sor az Egypt TEDA telephelyén, valamint a következő egyiptomi kormányhatóságok irodáiban is:

— Általános Beruházási Hatóság (a továbbiakban: GAFI), Kairó, Egyiptom;

— a Szuezi-csatorna gazdasági övezet főhatósága (a továbbiakban: a Szuezi-csatorna övezet főhatósága), Szuezi-csatorna gazdasági övezete, Egyiptom;

— Egypt Gas Holding (a továbbiakban: EGAS), Kairó, Egyiptom;

— Egyiptomi Villamosenergia-közműszolgáltatási és Fogyasztóvédelmi Szabályozó Ügynökség (a továbbiakban: EgyptERA), Kairó, Egyiptom.

(115) A Bizottság az alaprendelet 26. cikke szerinti ellenőrző látogatásokat hajtott végre továbbá a következő vállalatok telephelyén:

Uniós gyártók

— European Owens Corning Fiberglas, Sprl (a továbbiakban: OC);

— Chomarat Textiles Industries S.A.S. (a továbbiakban: Chomarat);

— Saertex GmbH & Co. KG (a továbbiakban: Saertex);

— Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy (a továbbiakban: Ahlstrom);

A mintában szereplő kínai gyártók ([29])

— China National Building Materials Group (a továbbiakban: CNBM csoport);

— Jushi Group Co., Ltd, Tongxiang, Kína;

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd, Tongxiang, Kína;

— China Jushi Co. Ltd., Tongxiang, Kína;

— Jushi Group Hong Kong Co. Limited, Tongxiang, Kína;

— Tongxiang Leishi Mineral Powder Co. Ltd., Tongxiang, Kína;

— Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co. Ltd., Tongxiang, Kína;

([29]) Ez a felsorolás tartalmazza az exportáló gyártókat, valamint az ugyanabba a csoportba tartozó más kapcsolt jogalanyokat, függetlenül attól, hogy gyártják-e az érintett terméket.

— Huajin Capital Limited, Hongkong, Kína;

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hongkong, Kína;

— Taishan Fiberglass Inc., Taian, Kína;

— China National Building Material Group finance Co., Ltd, Peking, Kína;

— Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Peking és Nanjing, Kína;

— Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Taian, Kína;

— Taian Antai Gas Co., Ltd, Taian, Kína;

— Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng, Kína;

— Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo, Kína;

— Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, Sunzu városi állomás, Kína

— Yuntianhua Group (a továbbiakban: Yuntianhua csoport):

— PGTEX China Co., Ltd, Changzhou; Kína

— Chongqing Tenways Material Corp. Ltd, Chongqing, Kína;

— Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Chongqing, Kína;

— CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Chongqing, Kína;

— Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Changzhou; Kína

— Changzhou Newtry Co., Ltd., Changzhou; Kína

— Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Chongqing, Kína;

— Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Chongqing, Kína;

— Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd. (Chongqing Wingreat), Chongqing, Kína;

— Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kunming, Kína;

— Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kunming, Kína.

Egyiptomi exportáló gyártók

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Szuez;

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Szuez;

Felhasználók

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG (a továbbiakban: SGRE);

— Vestas Wind Systems A/S (a továbbiakban: Vestas).

(116) A COVID-19 terjedésének veszélye és a járvány kezelése érdekében ezt követően hozott intézkedések miatt ([30]) a Bizottság nem tudta ellenőrizni azokat az adatokat, amelyeket a Kínában lévő exportáló gyártók egyikének csoportjához tartozó vállalatok nyújtottak be. Mivel ez az előre nem látható helyzet az eljárás nagyon késői szakaszában következetett be, és nem volt más megoldás, a Bizottság kivételesen az e vállalatok által benyújtott információkat használta fel a támogatás kiszámításához, amelyeket a rendelkezésre álló információk alapján ellenőrzött.

1.10. **Az ideiglenes intézkedések bevezetésének mellőzése és az eljárás további menete**

(117) 2020. január 24-én az alaprendelet 29a. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket arról a szándékáról, hogy nem vezet be ideiglenes intézkedéseket, és folytatja a vizsgálatot.

(118) A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott végleges ténymegállapításainak kialakításához.

([30]) Lásd a koronavírus járvány dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatokat érintő következményeiről szóló aktához fűzött megjegyzést, hivatkozási száma t20.001353.

1.11. **Végleges tájékoztatás**

(119) 2020. február 27-én a Bizottság valamennyi felet tájékoztatta azokról lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges szubvencióellenes vámot kíván kivetni az érintett termék Unióba történő behozatalára vonatkozóan (a továbbiakban: végleges tájékoztatás).

(120) A Bizottság a felek számára egy 15 napos időszakot biztosított az érdekelt felek végleges tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeik megtételére. Több érdekelt fél kérte a határidő meghosszabbítását. A Bizottság 2020. március 20-ig és március 23-ig biztosított lehetőséget az említett feleknek észrevételeik benyújtására. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket fogalmazzanak meg a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

(121) A külön dömpingellenes vizsgálatban 2019. december 19-én a felek hozzáférhettek a lényeges tényekről és szempontokról szóló végleges tájékoztatáshoz, amely alapján a Bizottság végleges dömpingellenes vámot kíván kivetni az érintett termék Unióba történő behozatalára vonatkozóan. Ezenkívül az érdekelt felek 2020. február 10-én újabb tájékoztatást kaptak.

(122) A Bizottság ebben a rendeletben a szubvencióellenes eljárás során benyújtott észrevételekkel foglalkozott. A külön dömpingellenes vizsgálatban előadott észrevételekkel ez a rendelet nem foglalkozik, kivéve, ha a felek kifejezetten jelezték, hogy a benyújtott észrevételek mindkét eljárásra vonatkoznak.

(123) A végleges tájékoztatást követően egyik fél sem kért meghallgatást a meghallgató tisztviselőtől.

(124) Az érdekelt felek emellett 2020. április 17-én egy további végleges tájékoztatást is kaptak, és 2020. április 22-ig kaptak időt észrevételeik benyújtására (a továbbiakban: a végleges tájékoztatás kiegészítése).

(125) Az érdekelt felek emellett 2020. április 24-én egy második további tájékoztatást is kaptak, és 2020. április 27-ig kaptak időt észrevételeik benyújtására (a továbbiakban: a végleges tájékoztatás második kiegészítése).

(126) A Bizottság meghallgatta az uniós gazdasági ágazatot, a Jushi/Hengshi China exportáló gyártókat, Jushi/Hengshi Egypt exportáló gyártókat, valamint az egyiptomi kormányt.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. **Az érintett termék**

(127) Az érintett termék ([31]) a jelenleg az ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 és ex 7019 90 00 KN-kód (TARIC-kódok: 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 és 7019 90 00 80) alá tartozó, Kínából és Egyiptomból származó *folytonosüvegrost-szál előfonatból és/vagy fonalból készült szőtt és/vagy tűzött (stitched) szövet, beleértve a más elemeket tartalmazót is, de kivéve az impregnált vagy előimpregnált (prepreg) termékeket, valamint a hosszában és szélességében egyaránt 1,8 mm-nél nagyobb szemnagyságú, 35 g/m^2-nél nagyobb tömegű hálószöveteket* (a továbbiakban: üvegrost szövet) (a továbbiakban: az érintett termék).

(128) Az üvegrost szövetet alkalmazások széles körében használják, például szélturbinák lapátjainak gyártásához, hajók, kamionok és sportfelszerelések gyártásában, valamint csővezetékek rehabilitálása során.

2.2. **A hasonló termék**

(129) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

— az érintett termék;

— az érintett országok belföldi piacán előállított és értékesített termék, valamint

— az uniós gazdasági ágazat által az Unióban gyártott és értékesített termék.

(130) Következésképp a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek a termékek az alaprendelet 2. cikkének c) pontja értelmében hasonló termékek.

([31]) A pontosító értesítésben megadott pontosítás szerint.

2.3. **A termékkört érintő állítások**

(131) Egy exportáló gyártó és az Egyiptomi Arab Köztársaság Kereskedelmi Minisztériuma azt állították, hogy az előre felvágott üvegrostszövet-készletek nem tartozhatnak a vizsgálat hatálya alá. Úgy érveltek, hogy az előre felvágott üvegrostszövet-készletek továbbfeldolgozott terméknek minősülnek, amelyek további gyártási lépéseket igényelnek, és eltérő fizikai jellemzőkkel rendelkeznek, minthogy sokkal kisebb méretűek. E termékek eltérő formákban és csomagolásokban érkeznek, és több kisebb szövetdarabból állnak, amelyeket egymáshoz steppelnek. Úgy érveltek továbbá, hogy a készletek kizárása miatt nem állna fenn a kijátszás kockázata, mivel a felvágás folyamata visszafordíthatatlan, és a termék nem helyettesíthető fel nem vágott üvegrost szövetekkel.

(132) A panaszos okfejtése szerint az előre felvágott és a fel nem vágott üvegrost szövetek azonos alapvető jellemzőkkel és végfelhasználásokkal rendelkeznek. Mivel az üvegrost szövetek megerősítésre szolgáló anyagok, az alakra vágás szükséges a megerősíteni kívánt termék formájához való hozzáigazításhoz, de ettől még a termék alapvető jellemzői nem változnak meg. A vágási folyamatot az üvegrostszövet-gyártó, független ipari vágó vagy maga a vevő is elvégezheti. Ez egy nagyon egyszerű és alacsony költséggel járó művelet. A panaszos úgy érvelt továbbá, hogy a felhasználók nem érzékelik az előre felvágott üvegrost szöveteket a többi üvegrost szövettől eltérő termékként, mivel az üvegrost szöveteket általában a felhasználói specifikációknak megfelelően gyártják le. Ha a vágási folyamat megváltoztatná az üvegrost szövet jellemzőit, akkor az használhatatlanná válna az adott vevő számára.

(133) A vizsgálat megmutatta, hogy az elővágási és készlet-összeállítási folyamatok nem változtatják meg az üvegrost szövetek fizikai, műszaki és kémiai jellemzőit vagy alapvető végfelhasználásait. Mindkét termék vevőköre nagyjából azonos, és mindkét terméket ugyanazokon az értékesítési csatornákon keresztül értékesítik.

(134) A vizsgálat azt is megerősítette, hogy az üvegrost szöveteket a legtöbb alkalmazás esetében a vevők specifikációinak megfelelően, megrendelésre állítják elő. Az előre felvágott üvegrost szövetekből álló készletek csupán a vevők megrendeléseiben szereplő további specifikációt jelentenek. Attól, hogy az előre felvágott üvegrost szövetekből álló készleteknek más a csomagolása, a jellemzőik még nem különböznek. Mivel az üvegrost szöveteket egyre inkább előre felvágott üvegrost szövetekből álló készletek formájában rendelik meg, és egyre nagyobb mértékben igénybe veszik a külső vágók szolgáltatásait, nagy lenne a kijátszási kockázat, ha az előre felvágott üvegrost szöveteket kizárnák a vizsgálat hatóköréből. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az előre felvágott üvegrost szöveteket nem lenne helyénvaló kizárni a vizsgálat hatóköréből.

(135) Egy másik exportáló gyártó úgy érvelt, hogy az üvegrostból készült fonalakat a vizsgálat hatóköréből kizárt termékeknek kell tekinteni. Ez az exportáló gyártó úgy érvelt, hogy az üvegrostból készült fonalakat nem kellene kifejezetten megemlíteni a kérdőívben, a panaszban vagy az eljárás megindításáról szóló értesítésben, ami jelezné, hogy azok nem részei a termékkörnek. Úgy érvelt továbbá, hogy a fonalas üvegrost szövet nem sorolható be a termékkód (a továbbiakban: termékkód) jellemzői alapján, a fonalas üvegrost szövetet a panaszban említettektől eltérő KN-kód alatt importálják, és hogy az üvegrostból készült fonalakra a más eljárásokban az üvegrost előfonatokkal szemben hozott intézkedések sem terjednek ki.

(136) A panaszos és egy másik uniós gyártó (amely nem vett részt félként a panaszban) úgy érvelt, hogy a vizsgálatnak csak a nem sodrott vagy nulla sodratszámú üvegrost fonalakra kell kiterjednie, míg a sodrott fonalakat ki lehetne zárni a vizsgálat hatóköréből. A panaszos érvelése szerint a nem sodrott vagy nulla sodratszámú üvegrost fonalak az üvegrost előfonatokkal azonos jellemzőkkel rendelkeznek a tekintetben, hogy sodratlan szövedékek vagy fonatok kötegéből állnak, és ezeket ugyanolyan célokra használják fel, mint az előfonatokat, átmérőjük jellemzően 13–24 mikrométer, finomsági számuk pedig 300–4800 tex.

(137) Ami az üvegszál fonalakból lévő üvegrost szövetek bevonását illeti, a vizsgálat megindításáról szóló értesítés a következőképpen határozta meg a vizsgált terméket: „*folytonosüvegrost-szál előfonatból és/vagy fonalból készült szőtt és/vagy tűzött (stitched) szövet […]*” ([32]) A vizsgálat bizonyította, hogy a nem sodrott vagy nulla sodratszámú üvegrost fonalak az üvegrost előfonatokkal azonos alapvető jellemzőkkel rendelkeznek, azaz nem sodrott szövedékek vagy fonatok kötegéből állnak, és ezeket azonos célokra is használják fel. Mivel mindkét terméktípus átmérője általában 13–24 mikrométer, finomsági számuk pedig 300–4800 tex., e terméktípusokat nem lenne helyénvaló kizárni a vizsgálat hatálya alól.

([32]) Az eljárás megindításáról szóló értesítés, a pontosító értesítéssel pontosított formában.

(138) A főként sodrott üvegrost fonalból készülő üvegrost szövettel kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy ez a termék, amely eltérő alapvető jellemzőkkel rendelkezik, és amelynek más végfelhasználásai vannak (pl. nyomtatott áramkörök), soha nem képezte az érintett termék részét. A Bizottság kifejezetten tisztázta ezt a pontot a pontosító értesítésben.

3. TÁMOGATÁSNYÚJTÁS: KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG

3.1. Bevezetés: a kormányzati tervek, projektek és egyéb dokumentumok bemutatása

(139) Mielőtt a Bizottság a támogatások vagy támogatási programok vizsgálatával megkezdte volna a vélelmezett támogatásnyújtás elemzését, feltérképezte azokat a kormányzati terveket, projekteket és egyéb dokumentumokat, amelyek több támogatást, illetve támogatási programot is érintettek. A Bizottság megállapította, hogy az alábbi okokból valamennyi vizsgált támogatás, illetve támogatási program a kínai kormány által kialakított, az üvegrostszövet-ágazat ösztönzését szolgáló központi tervezés végrehajtásának részét képezi.

(140) A Kína nemzetgazdasági és társadalmi fejlődésére irányuló 12. ötéves terv (a továbbiakban: a 12. ötéves terv) kiemelte az új anyagok ágazatának (amelybe az üvegrost szövetek is beletartoznak) mint „feltörekvő stratégiai ágazatnak" a fontosságát, és kiköti, hogy azt átfogó politikai támogatással és útmutatással „alappillérként szolgáló, vezető ágazattá" kell fejleszteni ([33]). Továbbá, a Kína nemzetgazdasági és társadalmi fejlődésére irányuló 13. ötéves terv (a továbbiakban: a 13. ötéves terv), amely a 2016–2020-as időszakot fedi, az új anyagok ágazatainak továbbfejlesztését tűzi ki célként, a kutatás és fejlesztés megerősítése és a feldolgozóipar innovációs képességének növelése révén ([34]).

(141) A 13. ötéves terv rávilágít a kínai kormány kulcsfontosságú ágazatok javításával és előmozdításával kapcsolatos jövőképére. Hangsúlyozza a technológiai innováció szerepét Kína gazdasági fejlődésében, valamint a környezettudatos fejlesztés elvei további szem előtt tartásának fontosságát. Az 5. fejezet szerint a fő fejlesztési irányok egyike – csakúgy, mint a 12. ötéves tervben – a hagyományos iparszerkezet korszerűsítésének előmozdítása. A 22. fejezet bővebben kifejti ezt az elképzelést, és bemutatja azt a stratégiát, amely a hagyományos kínai ipar modernizálását annak technológiai átalakítása útján kívánja előmozdítani. E tekintetben a 13. ötéves terv rögzíti, hogy a vállalatok támogatást kapnak „*az olyan területek átfogó fejlesztéséhez, mint a terméktechnológia, az ipari berendezések, a környezetvédelem, valamint az energiahatékonyság*".

(142) A 13. ötéves terv több helyen is említést tesz az új anyagokról: „*gyorsabban fogunk lépni, hogy áttörést érjünk el az alapvető technológiákat illetően az olyan területeken, mint például a következő generációs információs és kommunikációs technológiák, az új energia, az új anyagok* […]" ([35]). A terv ezenfelül a legfontosabb új anyagok kutatásához, fejlesztéséhez és alkalmazásához kapcsolódó projektek végrehajtását is előirányozza ([36]).

(143) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány megismételte a kínai ötéves tervekkel kapcsolatos alapvető álláspontját, miszerint azok nem kötelezőek, illetve nem rendelkeznek jogi kötőerővel, hanem pusztán iránymutató dokumentumok, mivel nem tartalmaznak tényleges jogi rendelkezéseket, szankciókat vagy alkalmazhatósági szabályokat. A kínai kormány azt is kijelentette, hogy a 12. ötéves terv már nem alkalmazandó, és még ha a 13. ötéves terv jogilag kötelező is lenne, quod non, nem említi az üvegrostszövet-ágazatot. A terv ugyan utal az „új anyagokra", de nem határozza meg ezt a fogalmat. Végül pedig a 13. ötéves terv nem kifejezetten az üvegrostszövet-ágazattal vagy az „új anyagok iparágával" foglalkozik, hanem szinte az egész gazdaságot felöleli.

(144) A Bizottság nem értett egyet ezzel az álláspontal. A 13. ötéves terv 17. fejezete rögzíti: „*a nemzeti fejlesztési stratégia és terv irányító és kényszerítő szerepet tölt be.*" Ez a terv tehát nem pusztán általános jellegű, ösztönzőnek szánt kijelentéseket tartalmaz, hanem olyan nyelvezetet használ, amely a kötelező jellegére mutat rá.

(145) Még ha a 12. ötéves terv nem is alkalmazandó már, a jelenlegi terv elődjének tekinthető, amely rámutatott az új anyagok ágazatának mint „feltörekvő stratégiai ágazatnak" a fontosságára, amit a 13. ötéves terv továbbfejlesztett. Ahogy azt a (148) és (149) preambulumbekezdés bemutatja, az új anyagok ágazata magában foglalja az üvegrostszövet-ágazatot. A (141) preambulumbekezdésben említettek szerint a 13. ötéves terv bemutatja a kínai kormány kulcsfontosságú ágazatok javításával és előmozdításával kapcsolatos jövőképét; ezért kiemelten kezel bizonyos ágazatokat és technológiákat, beleértve az üvegrost szövetet is.

([33]) Lásd: 12. ötéves terv, 9. o.
([34]) Lásd: 13. ötéves terv, 23. és 24. o.
([35]) Lásd: a Kínai Népköztársaság 13. ötéves gazdaság- és társadalomfejlesztési terve, II. rész, 6. fejezet, 1. szakasz.
([36]) Uo., II. rész, 6. fejezet, 4. szakasz.

(146) A kínai kormány ezzel kapcsolatos állításait ezért a Bizottság elutasította.

(147) Az új anyagok ágazatát a Made in China 2025 kezdeményezés ([37]) is ösztönzi, és ebből következően az ágazat szereplői jelentős állami támogatásra lehetnek jogosultak. Számos alapot hoztak létre a Made in China 2025 kezdeményezés – és ily módon közvetetten az üvegrostszövet-ágazat – támogatása érdekében; ilyen például a Nemzeti Integrált Áramkör Alap, a Fejlett Feldolgozóipari Alap és a Feltörekvő Ágazatok Beruházási Alap ([38]).

(148) Továbbá, az üvegrost szöveteket gyakran az „új anyagok" gyűjtőfogalom alatt említik. A Made in China 2025 ütemterv ([39]) 10 stratégiai ágazatot sorol fel, amelyek a kínai kormány számára kulcsfontosságú ágazatok. Az ütemterv leírja a 9. szektorba tartozó „új anyagokat" és alkategóriáikat, beleértve a fejlett alapvető anyagokat (9.1. pont), a kulcsfontosságú stratégiai anyagokat (9.2. pont), amelyek közé a nagy teherbírású szálak és kompozitanyagok, az új energiaanyagok is tartoznak ([40]). Az új anyagok így élvezik a dokumentumban felsorolt támogatási mechanizmusokból – többek között a pénzügyi támogatási politikákból, a költségvetési és adózási politikából, az Államtanács általi felügyeletből és támogatásból – származó előnyöket ([41]).

(149) Ezen túlmenően, 2016 novemberében a Made in China 2025 ütemtervből kiindulva a 10 stratégiai ágazat felsorolását tovább finomították, és elkészítették a négy leglényegesebb elem katalógusát, amelyet a nemzeti gyártásstratégiai tanácsadó bizottság (NMSAC), a nemzeti gyártási hatalom kiépítésével foglalkozó nemzeti vezetői kiscsoport tanácsadó csoportja adott ki. E katalógusban a 10 stratégiai ágazat mindegyikét négy fejezetre bontják: i. alapvető lényeges alkatrészek, ii. kulcsfontosságú lényeges anyagok, iii. haladó lényeges folyamatok/technológiák és iv. ipartechnológiai platformok. Az üvegrost a következőkben található meg: 7. ágazat – elektromos berendezések, II. pont, kulcsfontosságú anyag – 16. alpont: „üvegrost szigetelőtáblák"; valamint 9. ágazat – új anyagok, II. pont, kulcsfontosságú anyagok, 10. alpont: nagy teherbírású rost, monomer és kompozitanyagok, valamint 24. alpont: üvegalapú anyagok.

(150) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy az üvegrost szövetet nem említette a „Made in China 2025" kezdeményezés, amely széles körben elérhető a gazdaságban, maga a „Made in China 2025" kezdeményezés pedig nem kötelező, hanem csupán iránymutatás.

(151) E tekintetben a Bizottság megismétli, hogy a „Made in China 2025" kezdeményezés világos célként jelöli meg az új anyagok ágazatát, amely – a már bemutatottak szerint – magában foglalja az üvegrostszövet-ágazatot. A kezdeményezés stratégiai támogatást biztosít és garanciát nyújt többek között a jobb pénzügyi támogatási politikán és a fiskális és adópolitika fokozottabb támogatásán keresztül. Világosan előírja például, hogy „*növeli az információtechnológia új generációja, a csúcstechnológiai berendezések, új anyagok stb. számára nyújtott támogatást.*"

(152) A „Made in China 2025" kezdeményezés „*a gyártási hatalomra irányuló stratégia végrehajtásának első tíz évére vonatkozó cselekvési programnak*" tekinti magát, és egyértelmű stratégiai politikákat és célokat határoz meg. A „Made in China 2025" kezdeményezés azt is előírja, hogy „*a különböző régióknak konkrét végrehajtási programok kell kidolgozniuk, és a különböző feladatok végrehajtásának biztosítása érdekében finomítaniuk kell a szakpolitikai intézkedéseket*"; kijelenti továbbá, hogy „*az Ipari és Információs Minisztérium az érintett szervezeti egységekkel közösen erősíti a követő elemzést, a felügyeletet és az irányítás, és megfelelő időben beszámol az Államtanácsnak a fontosabb eseményekről*". A „Made in China 2025" kezdeményezést végrehajtási intézkedések is támogatják, mint például „Made in China 2025" ütemterv, valamint az Ipari és Információs Technológiai Minisztérium Főhivatalának értesítése az ipari átalakítás és korszerűsítés (Made in China 2025) 2017. évi finanszírozási útmutatójáról ([42]), amely forrásokat biztosított az üvegrost szövet bizonyos együttműködő exportáló gyártói számára. Emellett a (153) preambulumbekezdésben említett, a 2016–2020 közötti időszakra szóló építőanyag-ipari fejlesztési tervet „*a Kínai Népköztársaság tizenharmadik ötéves gazdaság- és társadalomfejlesztési terve és a Made in China 2025 stratégia alapján készítik el*". A fentiek alapján nem úgy tűnik, hogy a „Made in China 2025" kezdeményezés pusztán csak iránymutatás; éppen ellenkezőleg, láthatóan *de facto* kötelező érvényű, és széles körben végre is hajtják. Ezért a kínai kormány állításait elutasították.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) Lásd: USA–Kína Gazdasági és Biztonsági Felülvizsgálatot végző Bizottság: A 13. ötéves terv, 12. o.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf
([40]) Lásd a Made in China 2025 ütemtervét, 142. és 152. o.
([41]) Lásd: Made in China 2025, 4. fejezet – Stratégiai támogatás és ellátás.
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html

(153) Ezen túlmenően az építőanyag-ipari fejlesztési terv (2016–2020) az üvegrostszövet-ágazatot is támogatja. Ez a terv az ipari szerkezet optimalizálását szorgalmazza, többek között az olyan feltörekvő iparágak bővítése révén, mint az üvegalapú anyagok, az ipari kerámia, a beültethető lencsék, a nagy teherbírású szálak és kompozitok, a grafének és a módosított anyagok. Ezt kormányzati finanszírozási, adózási, pénzügyi, árképzési, energetikai és környezetvédelmi politikák révén, valamint az építőanyag-ipari vállalatok fúzióiban, felvásárlásaiban és átszervezésében való részvételhez a tőke különféle eszközökkel, többek között hitelnyújtással való támogatása révén kívánják megvalósítani ([43]).

(154) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy az építőanyag-ipari fejlesztési terv minden építőanyagra érvényes, és így széles körben elérhető a gazdaság egészében. Ráadásul ez a terv csak általános tájékoztatást ad a kormányzati politikáról.

(155) Az építőanyag-ipari fejlesztési terv konkrét intézkedéseket ír elő az építőanyag-ipar számára, amelynek része az üvegrostszövet-ágazat is, ahogy azt a (166) preambulumbekezdés kifejti. Ezért a Bizottság nem ért egyet a kínai kormány nyilatkozatával, hogy a program a gazdaság egészében elérhető volt.

(156) Az építőanyag-ipari fejlesztési terv ugyan puszta iránymutató dokumentumnak tűnhet, azonban – ahogy azt a (152) preambulumbekezdésben említettük – a 13. ötéves terv és a „Made in China 2025" stratégia végrehajtásának tekintendő. Célja „*az átalakítás előmozdítása és az építőanyag-ipar korszerűsítése, annak elősegítése, hogy az építőanyag-ipar egy nagy iparágból egy erős ágazattá váljon, valamint a fenntartható fejlődés elérése a 13. ötéves terv időtartama alatt*", és egyértelmű feladatokat és projekteket határoz meg annak érdekében, hogy az előírt konkrét ötéves időszak alatt elérje a rögzített célkitűzéseket ([44]). Ezért vitatható, hogy pusztán iránymutató jellegű dokumentum lenne, és még inkább az, ha tágabb összefüggéseiben vizsgáljuk meg.

(157) Az üvegrostszövet-ágazatra is kiterjed a Kínai Ipari és Információtechnológiai Minisztérium (a továbbiakban: MIIT) által közzétett, a 2016–2020 közötti időszakra szóló, az intelligens gyártás fejlesztésére vonatkozó terv (2016–2020) is, amely 10 kulcsfontosságú feladatot határoz meg, amelyek célja a termékfejlesztési ciklus lerövidítése, a termelési hatékonyság, a termékminőség javítása, a működési költségek, az erőforrások és az energiafelhasználás csökkentése, valamint az intelligens gyártás fejlesztésének felgyorsítása. Az Államtanács 2018-ban bejelentette, hogy Kína még az említett évben körülbelül 100 kísérleti projekt felvételével bővíteni tervezi intelligens gyártási programját, és a nyilvánosan hozzáférhető információk szerint 2015-ben az együttműködő exportáló gyártók egyike, a Taishan Fiberglass, Inc. szerepelt az „intelligens gyártóüzemek" MIIT által elkészített listáján ([45]).

(158) A kínai kormány szerint az intelligens gyártás fejlesztésére vonatkozó terv (2016–2020) nem releváns, mivel az nem kifejezetten az üvegrostszövet-ágazattal foglalkozik, hanem az egész feldolgozóipart érinti. A kínai kormány azt is megállapította, hogy a terv nem egy kötelező dokumentum, hanem pusztán egy iránymutatás.

(159) A 2016–2020 közötti időszakra szóló intelligens gyártási fejlesztési tervet „*a Kínai Népköztársaság tizenharmadik ötéves gazdaság- és társadalomfejlesztési tervével és a Made in China 2025 stratégiával összhangban készítik el*" ([46]). Így az ezekben a dokumentumokban lefektetett stratégiát hajtja végre. Ahogy a korábbiakban kifejtettük, a 13. ötéves terv és a „Made in China 2025" stratégia kifejezetten bizonyos iparágakat céloz meg, köztük az új anyagok iparága részeként az üvegrosszövet-ágazatot is. Az intelligens gyártási fejlesztési terv több alkalommal is megemlíti a „Made in China 2025" stratégia tíz kiemelt területét. Az „Intelligens átalakulás, a kiemelt területekre összpontosítva" elnevezésű 6. külön oszlop kifejezetten előírja, hogy „*az információtechnológia új generációja, […] az új anyagok, […] az építőanyagok […] esetében elő kell mozdítani az intelligens és digitális technológiák mélyreható alkalmazását a kutatás-fejlesztésben és tervezésben, a gyártásban, a logisztikában és raktározásban, a működésben és irányításban, az értékesítés után szolgáltatásokban, valamint a vállalkozások más kulcsfontosságú kapcsolataiban*". Ezért a 2016–2020 közötti időszakra szóló intelligens gyártási fejlesztési terv érinti a „Made in China 2025" stratégiában meghatározott kulcsfontosságú iparágakat, és kiterjed az új anyagok és az építőanyagok iparágára, amelyhez az üvegrostszövet-ágazat is tartozik.

([43]) Lásd a 2016–2020 közötti időszakra szóló építőanyag-ipari fejlesztési tervet.
([44]) Lásd a 2016–2020 közötti időszakra szóló építőanyag-ipari fejlesztési tervet.
([45]) A Taishan Fiberglass Inc. honlapja.
([46]) Lásd a 2016–2020 közötti időszakra szóló intelligens gyártási fejlesztési tervet.

(160) A Bizottság megjegyzi azt is, hogy a 2016–2020 közötti időszakra szóló intelligens gyártási fejlesztési terv nyelvezete a dokumentum kötelező jellegére utal. Különösen a „Fejlesztési célkitűzések" című II (III) szakasz rendelkezik úgy, hogy „*2025 előtt egy kétlépcsős stratégiát kell végrehajtani az intelligens gyártás fejlesztésének előmozdítása érdekében: Az első lépésben, 2020-ig nyilvánvalóan javítani fogjuk az intelligens gyártás fejlesztésének alapjait és támogató kapacitását, a hagyományos feldolgozóipar kulcsfontosságú területein alapvetően megvalósítjuk a digitális gyártást, és látható haladást érünk el a kulcsfontosságú iparágak intelligens átalakításának feltételei és alapjai terén; a második lépésben, 2025-ig alapvetően létrejön az intelligens gyártás támogató rendszere, és elkezdjük megvalósítani az intelligens átalakítást a kulcsfontosságú iparágakban*." A „Szervezet és végrehajtás" című V. szakasz előírja továbbá, hogy „*az Ipari és Információs Technológiai Minisztérium és a Pénzügyminisztérium felel a terv megszervezéséért és végrehajtásáért, amelyek megerősítik a vezetőséget, biztosítják a gondos szervezést, időben megoldják a terv végrehajtása során felmerülő problémákat, és előmozdítják a különböző feladatok és intézkedések végrehajtását*", valamint hogy „*a különböző régiók iparral, információtechnológiával és pénzügyekkel foglalkozó illetékes szervezeti egységei gyorsan megfogalmazzák a tervhez kapcsolódó végrehajtási programot, végrehajtják az idevágó támogató politikákat, és a felelősségi köreiknek megfelelően visszajelzést adnak*". Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy az intelligens gyártási fejlesztési terv egyértelműen meghatározott célkitűzésekkel rendelkezik, amelyek kötelezőek a részt vevő vállalatokra nézve.

(161) A fenti megállapítások fényében a Bizottság elutasította a kínai kormány állításait.

(162) Ezenfelül a csúcstechnológiát képviselő kínai exporttermékeknek a Tudományos és Technológiai Minisztérium, a Külkereskedelmi Minisztérium és az Általános Vámigazgatás által kiadott katalógusa 8 kategóriába csoportosítva 1900 csúcstechnológiai terméket sorol fel, amelyeket a kínai kormány kedvezményes exportpolitika céljából kijelölt. A kategóriák egyike az „új anyagok" kategóriája, amelybe az üvegrost szövetek is beletartoznak ([47]). Ezenfelül a csúcstechnológiát képviselő kínai termékeknek a Tudományos és Technológiai Minisztérium, a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság által kiadott katalógusa 11 területet említ, amelyek között ott van az „új anyagok" kategóriája. Továbbá a tudományos és technológiai haladásról szóló kínai törvény szerint a csúcstechnológiai fejlesztési övezetekben létrehozott csúcstechnológiai vállalkozások több felsorolt preferenciális politika előnyeit élvezhetik, többek között: i. a standard 25 %-os vállalati jövedelemadó helyett 15 %-os kulccsal adózhatnak; ii. ha az exporttermékek gyártási értéke elérte az adott évi teljes érték 70 %-át, a vállalati jövedelemadó mértéke tovább csökken, 10 %-ra; iii. az újonnan létrehozott csúcstechnológiai vállalkozások a termelés megkezdésének dátumától kezdve az első két évben mentesülnek a vállalati jövedelemadó alól; iv. az újonnan létrehozott csúcstechnológiai vállalkozások mentesülnek az építési adó alól; v. az új technológiai fejlesztési, valamint gyártási és üzemelési épületek esetében a K+F-hez használt földterületek adómentesek; vi. a csúcstechnológiai vállalkozások által csúcstechnológiai gyártáshoz és fejlesztéshez használt berendezések gyorsított értékcsökkenés keretében írhatók le; vii. a csúcstechnológiai vállalkozások által előállított exporttermékek az állam által korlátozott vagy meghatározott termékeket érintő vámok kivételével mentesülnek az exportvámok alól stb ([48]).

(163) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy a kínai csúcstechnológiai termékek katalógusa, amelyet a tudományos és technológiai haladásról szóló kínai törvénnyel együtt kell értelmezni, nem csak bizonyos iparágakra vonatkozik, mivel ezek a dokumentumok meghatározzák a jogosultság objektív kritériumait, amelyeket automatikusan alkalmaznak.

(164) Ahogy a (162) preambulumbekezdésben már említettük, a kínai csúcstechnológiai exporttermékek katalógusa 8 kategóriába csoportosítja a csúcstechnológiai termékeket, az egyik ilyen az „új anyagok". A Bizottság azt is megjegyzi, hogy a kínai csúcstechnológiai termékek katalógusa 11 területet említ, amelyek között ott van a „*6. Új anyagok*". Mivel mindkét katalógus bizonyos számú területre szorítkozik, nem vonható le az a következtetés, hogy minden iparágra érvényesek. Ezért a kínai kormány állítását elutasították.

(165) Az ipari szerkezetátalakítás támogatásáról szóló ideiglenes rendelkezések (40/2005. sz. államtanácsi határozat, a továbbiakban: 40. sz. határozat) III. fejezete „Az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusát" említi, amely háromféle tartalommal rendelkezik, nevezetesen a támogatott projekttartalommal, a korlátozott projekttartalommal és a megszüntetett projekttartalommal. A határozat XVII. cikke szerint, ha „*a beruházási projekt az ösztönzés tartalmához tartozik, a vonatkozó nemzeti beruházási szabályozásnak megfelelően meg kell vizsgálni, jóvá kell hagyni és nyilvántartásba kell venni; minden pénzügyi intézménynek a hitelezési elveknek megfelelően kell hiteltámogatást nyújtania; A*

([47]) A nemzeti csúcstechnológiai ipari fejlesztési övezetek preferenciális politikái, 12–14. o.
([48]) A nemzeti csúcstechnológiai ipari fejlesztési övezetek preferenciális politikái, 1. oldal.

beruházás teljes összegében importált saját felhasználású berendezések – a Pénzügyminisztérium által kiadott (2000-ben módosított) belföldi beruházási projektek nem mentesített importált árutartalmában szereplő áruk kivételével – mentesíthetők a behozatali vám és a behozatali hozzáadottérték-adó alól, kivéve, ha a nem mentesített beruházási projektek tartalmára vonatkozóan új szabályozás van érvényben. Az ösztönzött ipari projektekre vonatkozó egyéb kedvező politikákat a vonatkozó nemzeti rendeletekkel összhangban kell végrehajtani".

(166) Az Ipari Szerkezetátalakítás Iránymutató Katalógusa (2011. évi változat) 2013. évi módosítása ([49]) az „I. kategóriás ösztönzés" alatt a következőket sorolja fel:

„XII. Építőanyagok:

[…]

6. Technológiai fejlesztés és lúgmentes üvegrost kemencében történő huzalgyártás és nagy teherbírású üvegrost és abból készült termékek előállítása évi 50 000 tonna mennyiségben."

(167) A kínai kormány szerint a 40. sz. határozat nem konkrétan egy vállalkozásra vagy iparágra irányul, ahogy azt a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikkének (1) bekezdése megköveteli, hanem bizonyos ösztönzött projektekre. Ráadásul a 40. sz. határozat nem kötelező. A kínai kormány megerősítette, hogy az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusa, amelyet a Bizottság is megemlített, nem releváns, mert a Bizottság a 2011-es változatra hivatkozott, amely már lejárt. A kínai kormány szerint a katalógus új változata nem említi az üvegrostszövet-ágazatot.

(168) A Bizottság először is rámutat arra, hogy „az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusa 2011. évi kiadásának 2013. évi módosítására" hivatkozott, tehát nem a 2011. évi változatra, hanem a 2013-as módosított változatra. A Bizottság tudomása szerint a katalógus legutóbbi módosítását a Kínai Népköztársaság Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságának 2019. augusztus 27-i 29. számú rendelete hagyta jóvá, és az 2020. január 1-jén lépett hatályba ([50]). Az ipari szerkezetátalakítás ezen új irányadó katalógusa (2019. évi változat) valóban eltörölte az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusának 2011-es változatát (módosítás). A katalógus azonban a vizsgálati időszak után került elfogadásra és lépett hatályba. Ezért a vizsgálati időszak alatt az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusa 2011. évi kiadásának 2013. évi módosítása volt érvényes. Mindenesetre – szemben a kínai kormány állításával – az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusának 2019. évi változata az „I. szakasz: Ösztönzött iparágak" alatt megemlíti az üvegrostszövet-ágazatot:

„XII. Építőanyagok

[…]

6. […] Technológiai fejlesztés és nagy teherbírású üvegrost és üvegrost termékek, például degradált vagy szabálytalan keresztszelvények gyártása.".

(169) Másrész a Bizottság nem ért egyet azzal, hogy a 40. sz. határozat nem kötelező érvényű. A 40. sz. határozat lényegében ideiglenes szabályozásokat fektet le az ipari szerkezetátalakítás előmozdítása érdekében, és megemlíti *„az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusát"*, amely háromféle katalógust határoz meg: az ösztönzött projektek, a korlátozott projektek és a megszüntetett projektek katalógusát. A 40. sz. határozat XVII. cikke azonban kötelező módon határozza meg az ösztönzött projektek katalógusába tartozó beruházási projektek kezelését, pl. *„minden pénzügyi intézménynek a hitelezési elvek szerint hiteltámogatást kell nyújtania"*; *„az idevágó nemzeti rendeletekkel összhangban egyéb támogató politikákat kell végrehajtani az ösztönzött ipari projektekkel kapcsolatban"*. A XXI. cikk rögzíti továbbá, hogy *„az állam által jelenleg ösztönzött legfontosabb iparágak, termékek és technológiák katalógusa (2000-es módosítás)*

([49]) Útmutató katalógus az ipar szerkezetátalakításához (2011. évi kiadás, 2013. évi módosítás), kiadta 9. sz. rendeletével a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 2011. március 27-én, módosította az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusa 2011. évi kiadása egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 2013. február 16-i 21. sz. rendeletével kiadott nemzeti fejlesztési és reformbizottsági határozat.

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf

szerint végrehajtott megfelelő preferenciális politikákat ki kell igazítani, hogy az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusában szereplő ösztönzött projektek szerint hajtsák végre azokat". E tekintetben tehát a 40. sz. határozat kötelező érvényű. Az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusának I. kategóriája („Ösztönzés") számos projektet sorol fel meghatározott számú iparágakban. A (166) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint idetartoznak az építőanyagok ágazatai, valamint az üvegrostszövet-ágazathoz kapcsolódó konkrét projektek. Következésképpen a 40. sz. határozat az ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusával együtt értelmezve egyedi elbánást ír elő egyes ösztönzött iparágak meghatározott projektjei számára. Ezért – bár ezek a dokumentumok egyes projektekre vonatkoznak – először meghatározzák a konkrét iparágakat, amelyeket ösztönözni fognak, utána pedig kijelölik azokat a projekteket ezekben az ágazatokban, amelyek részesülhetnek a 40. sz. határozatban előírt kedvezményes elbánásban. A Bizottság ezért elutasította a kínai kormány állításait.

(170) Az üvegrost szövet továbbá a 2016–2020 közötti időszakra szóló építőanyag-ipari fejlesztési terv ([51]) hatálya alá tartozik, amely többek között az építőanyag-iparnak egy nagy iparágból egy erős iparággá való átalakulását irányozza elő. Előirányozza továbbá az építőipari ágazat struktúráinak optimalizálását, a kulcsfontosságú anyagokkal való ellátás biztonságának javítását, az ipar koncentrációjának növelését, valamint a nemzetközi versenyképesség fokozását. A terv mennyiségi fejlesztési célokról, a termelési kapacitás feletti kormányzati ellenőrzésről, részletes termelési célértékekről, a kínai tartományok közötti földrajzi eloszlásról, az ellátásbiztonságról, meghatározott ágazatok fejlesztéséről, a vállalkozások feletti kormányzati ellenőrzésről és befolyásról, valamint ipartámogatási intézkedésekről rendelkezik ([52]). Ez bizonyítja az állam erőteljes jelenlétét és beavatkozását az üvegrostágazatban.

(171) Az üvegszál- és kompozitanyag-gyártó ágazat 13. ötéves terve ([53]) kifejezetten az üvegszálas anyagok ágazatával foglalkozik. Egyértelmű iránymutatást nyújt az ágazat fejlesztéséhez, például a III.3. szakasz a következő célt tűzi ki:

(172) „*Az ágazati lánc kezdeti és későbbi (upstream és downstream) végpontjainak aktív integrálása és fejlesztése az üvegszál- és a kompozitanyag-gyártó ágazat egészséges és stabil fejlődésének fenntartása érdekében: A nagy méretű, medencét és kemencét üzemeltető vállalatok ösztönzése arra, hogy töretlenül végrehajtsák a globalizálódásra irányuló fejlesztési stratégiát, és globális termelőkapacitási szerkezetet valósítsanak meg. Ezen az alapon: – a belföldi üvegrost-előállítási volumen növekedési ütemének ellenőrzését alacsony szinten kell tartani; – ezzel párhuzamosan csökkenteni kell a belföldön előállított üvegrostok és üvegrostos termékek kiviteli arányát; – aktívan módosítani kell a termékstruktúrákat; […]– a termékstruktúra aktív módosítása mellett a differenciált fejlesztés végrehajtása, a mélyfeldolgozással előállított üvegrost termékek erőteljes fejlesztése, a közép- és csúcskategóriás alkalmazási területeken az üvegrostos és kompozit termékek piacának bővítése, valamint a termékminőség javítása és a hozzáadott érték növelése felé kell orientálni a vállalkozásokat. Annak biztosítása, hogy az üvegszál- és kompozitanyag-gyártó ágazat fő üzleti bevételének éves növekedési rátája körülbelül 5–6 százalékponttal meghaladja a nemzeti GDP növekedési ütemét, azaz 2020-ra a meghatározott méret feletti vállalatok összbevétele elérje az 500 milliárd jüant, vagyis a 12. ötéves terv végén fennálló helyzethez képest megduplázódjon.*" ([54])

(173) Továbbá, e terv IV.3.4. szakasza meghatározza a vállalatok és a teljes ágazat kormányzati irányításának az alapját:

(174) „Útmutatás különféle típusú vállalatok számára, hogy differenciált tevékenységekben vegyenek részt, figyelembe véve egyéni előnyeiket és meghatározott piaci szegmenseket. A kis- és középvállalkozások számára útmutatást kell nyújtani ahhoz, hogy kövessék a növekedési pályát, amely abból áll, hogy meghatározott réseket töltenek be, a kisvállalatok kiegészítő szerepet játszanak a nagyok mellett, és a szakosodást tekintik a sikerhez vezető útnak. A

([51]) Építőanyag-ipari fejlesztési terv 2016–2020, Ipari és Információtechnológiai Minisztérium, GXBG [2016], 315. szám.
([52]) Jelentés: 12.3.1.4. fejezet, 283–286. o.
([53]) Az üvegszál- és kompozitanyag-gyártó ágazat 13. ötéves terve, amelyet a kínai üvegszálgyártó ágazati szövetség és a kínai kompozitanyag-gyártói szövetség tett közzé 2015. június 2-án.
([54]) Uo., III.3. szakasz.

differenciált tevékenységeknek köszönhetően elkerülhető a nagyvállalatok közötti méretverseny, és elkerülhető a hasonló vállalatok közötti verseny, kiküszöbölve ezzel, hogy a piacot az árak csökkentése felé ható verseny határozza meg. Ugyanakkor a szakosodott termeléssel a kis- és középvállalkozások elnyerhetik a nagyvállalatok tiszteletét és figyelmét, szoros együttműködést alakíthatnak ki a nagyvállalatokkal, és eredményesen támogathatják és előmozdíthatják a nagyvállalatok fejlődését."

(175) Az ágazati szövetségek szorosan összefonódnak az állammal, többnyire a Kínai Kommunista Párt e szövetségeken belüli építésének fontossága révén ([55]). Ugyanezen terv IV.3.6. szakaszának rendelkezései az üvegszálgyártásba – ezen belül az üvegrost szövetek gyártásába – való állami beavatkozásra is utalnak:

„[A szövetség]

— *segíti a kormányt az iparpolitika előírásszerű kialakításában és végrehajtásában az ágazat megfelelő fejlődése érdekében;*

— *biztosítja az üvegrostágazatban a vállalatok piacra lépését és működését irányító rendszer eredményes bevezetését, ezzel párhuzamosan előkészíti és bevezeti a kompozitágazathoz tartozó vállalatok piacra lépését és működését irányító rendszert;*

— *ágazati belépés-kezelési rendszereket hoz létre és hajt végre annak érdekében, hogy*

— *eredményesen csökkentse az alacsony szintű párhuzamosságokat;*

— *javítja a vállalkozások önfegyelemmel kapcsolatos tudatosságát és az ágazati kilátásokat;*

— *támogatja az elavult termelési kapacitások felszámolását, valamint az ágazat átalakítását és korszerűsítését;*

— *fenntartja az egészséges és szabályos versenyt; valamint az ágazat rendezett fejlődését;*

— *figyelembe veszi az ágazat fejlesztési igényeit, ösztönző politikák és intézkedések kidolgozására törekszik, irányítja az ágazat stabil fejlődését;*

— *aktívan törekszik a mélyfeldolgozással előállított üvegrostas termékek utáni exportadó-visszatérítés igénybevételére, és irányítja a mélyfeldolgozással előállított üvegrostas termékek ágazatának stabil fejlődését;*

— *aktívan törekszik az üvegrost termékek és a kompozitok aktívan törekszik az üvegrost termékek és a kompozitok behozatalát és kivitelét terhelő adókulcsok bevezetésére és fejlesztésére annak érdekében, hogy ösztönözze a magas hozzáadott értékű kompozit termékek exportjának növekedését;"*

(176) Kína különböző kormányzati szinteken aktívan előmozdítja az üvegrost szövetek ágazatát; a mintában szereplő egyik vállalatot is lefedő helyi kezdeményezésre egy példa található Jiujiang Város 13. ötéves gazdasági és társadalmi fejlesztési tervében:

III.2.2. szakasz: Fejlesztési terv eredményes végrehajtása a stratégiai és feltörekvő ágazatok számára

— *Új anyagok:*

— *[…]*

— *Az új anyagokkal foglalkozó ágazatok ellátási láncának bővítése és támogatása, az új anyagokkal foglalkozó ágazatokon belüli klaszterfejlesztés elősegítése;*

— *A Jiujiang gazdasági fejlesztési övezetre, a Jiujiang Chihu kerületi ipari parkra, a Yongxiu Xinghuo ipari parkra és a Lushan szálgyártó bázisra támaszkodva elsősorban új szerves-szilikon anyagok, üvegrostas kompozit anyagok, bioszálas anyagok, fémek és grafének kifejlesztése;*

— *[…]*

([55]) Lásd: bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól, 2017. december 20., SWD(2017) 483 final/2, 33–34. o.

— *Aktív támogatás nyújtása a JUSHI CSOPORT, a Shengxiang Electronics, a Cabot Chemical Industry és más vezető vállalkozások részére az innovációvezérelt fejlesztéshez, az aktív piaci kapcsolatok kiépítéséhez, valamint az üvegrost és az új kompozit anyagok új felhasználási területeinek feltárásához és fejlesztéséhez az üvegrostágazat gyorsabb átalakítása és korszerűsítése érdekében* ([56]).

(177) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy az üvegszál- és kompozitanyag-gyártó ágazat 13. ötéves terve és Jiujiang Város 13. ötéves terve csak általános tájékoztatást ad a kormányzati politikáról, és nincs közvetlen kapcsolatuk a szóban forgó állítólagos támogatási programok egyikével sem, és így nem tekinthetők az egyedi jelleg „*elégséges bizonyítékának*”.

(178) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A (171) és (172) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az üvegszál- és kompozitanyag-gyártó ágazat 13. ötéves terve kifejezetten üvegszálas anyagok ágazatát célozza meg. Még ha ennek a dokumentumnak a kínai kormány állítása szerint nincs is közvetlen kapcsolata az állítólagos támogatási programokkal, rámutat az üvegszál- és kompozitanyag-gyártó ágazatot ösztönző konkrét intézkedésekre. Ráadásul – ahogy a (176) preambulumbekezdésben említettük – Jiujiang Város 13. ötéves gazdasági és társadalmi fejlesztési terve kifejezetten a Jushi csoportra, az egyik együttműködő exportáló gyártóra irányul. Ezért ezek a dokumentumok bizonyítják, hogy a kínai hatóságok kifejezetten egy adott iparágat céloztak meg, amelyen belül ott van az üvegrostszövet-ágazat is, és meghatározott vállalatokat támogattak ebben az iparágban. Következésképpen a kínai kormány állításait elutasították.

(179) A fentiek alapján megállapítható tehát, hogy az üvegrostszövet-ágazat olyan kulcs-, illetve stratégiai ágazatnak számít, amelynek – szakpolitikai célként meghatározott – fejlesztésére a kínai kormány aktívan törekszik.

(180) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt kifogásolta, hogy az, hogy a Bizottság ösztönzött iparágként értékeli az üvegrostszövet-ágazatot, és azt állítja, hogy Kínában ösztönzik az üvegrostszövet-ágazatot, nem igazolja az, hogy a szóban forgó intézkedések a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke értelmében egyedi jellegűek.

(181) A Bizottság nem értett egyet a kínai kormány állításával. A (140)–(178) preambulumbekezdésben bemutatott megállapítások azt mutatják, hogy az üvegrostszövet-ágazat az „építőanyagok” és „új anyagok” iparágának részeként kifejezetten nagy figyelmet kapott, és különböző szakpolitikai és szabályozási eszközökkel ösztönözték az ágazatot, amely fel volt sorolva az ösztönzött iparágak katalógusában is. Az a körülmény, hogy ezek a dokumentumok konkrét intézkedéseket írnak elő bizonyos iparágakra, köztük az üvegrostszövet-ágazatra vonatkozóan, kellőképpen bizonyítja, hogy ezek az intézkedések a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke értelmében egyedi jellegűek.

3.2. **Az együttműködés részleges hiánya és a rendelkezésre álló tények felhasználása**

3.2.1. *Az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása kedvezményes hitelnyújtás és exporthitel-biztosítás kapcsán*

(182) Az adminisztráció megkönnyítése érdekében a Bizottság felkérte a kínai kormányt, hogy továbbítson egyedi kérdőíveket a panaszban említett két konkrét állami tulajdonban lévő banknak és a Sinosure-nek, valamint bármely más olyan pénzügyi intézménynek, amely kölcsönöket vagy exporthiteleket nyújtott a mintában szereplő vállalatoknak.

3.2.1.1. Kedvezményes hitelnyújtás

(183) A kínai kormány továbbította az egyedi kérdőíveket a bankoknak. 15 bankfiók megerősítette, hogy a vizsgálat során a mintában szereplő vállalatok hitellel rendelkeztek, anélkül azonban, hogy magára a kérdőívre is választ adott volna. A kérdőívben szereplő kérdésekre csak az egyik exportáló gyártó házi bankja (CNBM Finance) és egy állami tulajdonú bank (Export-Import Bank of China) válaszolt. Továbbá, a CDB nem válaszolt ugyan a kérdőívre, de az ellenőrző látogatás során rendelkezésre állt, és fogadta a kérdéseket.

(184) A kínai kormány szerint nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy információt kérjen azoktól az állami tulajdonú bankoktól, amelyek nem válaszoltak a kérdőívre, mivel azok a kínai kormánytól függetlenül működnek.

([56]) Jiujiang Város 13. ötéves gazdasági és társadalmi fejlesztési terve.

(185) A Bizottság nem értett egyet ezzel a véleménnyel. Először is, a Bizottság úgy véli, hogy az állami tulajdonban lévő szervezetektől (akár vállalatoktól, akár köz- vagy pénzügyi intézményektől) kért információk a kínai kormány rendelkezésére állnak minden olyan szervezet esetében, amelyben a kínai kormány a fő vagy többségi részvényes. Valójában a Kínai Népköztársaság vállalatok állami tulajdonú eszközeiről szóló törvénye ([57]) szerint az Államtanács állami tulajdonú eszközök felügyeletével és kezelésével megbízott bizottsága által alapított, állami tulajdonú eszközök felügyeletét és kezelését végző ügynökségek, valamint a helyi népi kormányzatok látják el az állami beruházással működő vállalatok tőkebefizetőjének feladatait és felelősségi köreit a kormány nevében. Ezek az ügynökségek tehát jogosultak az eszközök után járó hozamokra, a jelentős döntések meghozatalában való részvételre, valamint az állami beruházással működő vállalatok vezető beosztású személyzetének kiválasztására. Ezenkívül a fent említett, az állami tulajdonban lévő eszközökről szóló törvény 17. cikke értelmében az állami beruházással működő vállalatok elfogadják a kormányok és az érintett kormányzati szervek és ügynökségek igazgatását és felügyeletét, elfogadják az állami felügyeletet, és felelnek a tőkebefizetők felé.

(186) Ezenkívül a kínai kormány rendelkezik a pénzügyi intézményekkel való kapcsolattartáshoz szükséges hatáskörrel, még abban az esetben is, ha azok nem állnak állami tulajdonban, mivel mindegyikük a kínai bankfelügyeleti hatóság illetékességi körébe tartozik. Például a bankfelügyeletről szóló törvény ([58]) 33. és 36. cikke szerint a Kínai Bank- és Biztosításszabályozási Bizottság (a továbbiakban: CBIRC) hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Kínában székhellyel rendelkező összes pénzügyi intézményt információk – például pénzügyi beszámolók, statisztikai jelentések, valamint az üzleti tevékenységükkel és gazdálkodásukkal kapcsolatos információk – benyújtására kötelezze. A CBIRC arra is utasíthatja a pénzügyi intézményeket, hogy adjanak tájékoztatást ezekről az információkról.

(187) Továbbá az egyetlen együttműködő állami tulajdonú bank ugyan általános magyarázattal szolgált hitel-jóváhagyási és kockázatkezelési rendszereik működéséről, nem adott konkrét információkat a mintában szereplő vállalatoknak nyújtott hitelekről. Azzal érvelt, hogy a mintában szereplő vállalatokra vonatkozó információk bizalmas jellege tekintetében törvényi és rendeleti követelmények, valamint szerződéses kikötések kötik.

(188) Ezen okokból a Bizottság felkérte a mintában szereplő exportálógyártó-csoportokat, hogy engedélyezzék az összes olyan – állami tulajdonú és magántulajdonban lévő – bank által nyilvántartott vállalatspecifikus adathoz való hozzáférést, amelyektől hitelt kaptak. Bár a mintában szereplő vállalatok beleegyeztek abba, hogy hozzáférést biztosítsanak a rájuk vonatkozó banki adatokhoz, az együttműködő bank megtagadta a kért részletes információk rendelkezésre bocsátását.

(189) Végül a Bizottság mindössze az együttműködő állami tulajdonú banktól kapott a vállalati és tulajdonosi struktúrára vonatkozó információkat, de a többi olyan pénzügyi intézmény egyikétől sem, amely a mintában szereplő vállalatoknak hiteleket nyújtott. A pénzügyi intézmények közül ráadásul egyetlen egy sem bocsátotta rendelkezésre a mintában szereplő exportálógyártó-csoportoknak nyújtott hitelek kockázatértékelésére vonatkozó információkat.

(190) mivel nem rendelkezett információval a mintában szereplő vállalatoknak hiteleket nyújtó, állami tulajdonban lévő bankok többségével kapcsolatban, és az együttműködő bankok nem szolgáltattak hitelekre vonatkozó vállalatspecifikus információkat, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e vizsgálati terület szempontjából alapvető fontosságú információkat nem kapott meg.

(191) A Bizottság következésképpen tájékoztatta a kínai kormányt, hogy lehetséges, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelkezésre álló tényeket kell felhasználnia annak vizsgálatakor, hogy megvalósult-e a vélelmezett támogatásnyújtás kedvezményes hitelnyújtás révén, és ha igen, akkor milyen mértékben.

(192) A Bizottság levelére küldött válaszában a kínai kormány kifogásolta, hogy a Bizottság az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdését alkalmazza. Általánosságban azzal érvelt, hogy a kért konkrét információkra először is nem volt szükség, mivel az eljárás olyan panaszon alapult, amely nem tett eleget a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás és az alaprendelet bizonyítási követelményeinek. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszra vonatkozó bizonyítékok elegendő voltával a fenti 1.1.1. szakasz már foglalkozott, és így fenntartotta azt a következtetését, hogy a panaszban elegendő bizonyíték állt rendelkezésre a kínai kormány által nyújtott állítólagos támogatás meglétére vonatkozóan.

([57]) A Kínai Népköztársaság vállalatok állami tulajdonú eszközeiről szóló törvénye, a Kínai Népköztársaság elnökének 5. számú rendelete, 2008. október 28., 11. és 12. cikk.

([58]) A Kínai Népköztársaság bankszektor szabályozásáról és felügyeletéről szóló törvénye, a Kínai Népköztársaság elnökének 58. számú rendelete, 2006. október 31.

(193) A kínai kormány konkrétabban a kedvezményes hitelnyújtást illetően is kifogásolta az alaprendelet 28. cikke (1) bekezdésének alkalmazását. A kínai kormány megerősítette, hogy nem rendelkezett semmilyen hatáskörrel a bankok felett. A kínai kormány úgy vélte továbbá, hogy a legjobb tudása szerint együttműködött, hogy a Bizottság indokolatlan többletterhet rótt rá, és hogy a hiányzó információk nem voltak „szükségesek" az alaprendelet 28. cikke értelmében, mivel azok már elérhetőek voltak a kérdőívekre adott válaszok révén. A végleges tájékoztatást követően a kínai kormán megismételte ezeket az állításokat.

(194) A Bizottság fenntartotta az álláspontját, miszerint a kínai kormány a fenti (185) és (186) preambulumbekezdésben kifejtett okok miatt rendelkezik hatáskörrel arra, hogy tájékoztatást kérjen a bankoktól. Elismerte, hogy a kínai kormány továbbította a vonatkozó kérdőíveket a bankoknak, és hogy egy állami tulajdonban lévő banktól érdemi választ kapott. A Bizottság az így kapott információkat felhasználta, és kizárólag a hiányzó részek tekintetében egészítette ki azokat a rendelkezésre álló tényekkel.

(195) Ez a hiányzó információ főként két szempontot érint. Egyrészt a nem együttműködő bankok tulajdonosi és irányítási struktúrájára vonatkozó információkat, amelyekre a Bizottságnak szüksége volt annak meghatározásához, hogy ezek a bankok közjogi szervek-e vagy sem. Másrészt az alaprendelet 28. cikke értelmében szükség volt az együttműködő bank vállalatspecifikus információira, úgymint a bank belső hitel-jóváhagyási eljárása és hitelképesség-értékelése a mintában szereplő vállalatok számára nyújtott kölcsönök esetében, annak meghatározása érdekében, hogy a kölcsönöket kedvezményes kamatlábak mellett nyújtották-e a mintában szereplő vállalatok számára. Ezenkívül az ilyen belső dokumentumokat csak a bankok szolgáltathatják, ezért nem nyújthatók be a mintában szereplő vállalatok kérdőívre adott válaszai révén.

(196) A kínai kormány azt is állította, hogy a vállalatspecifikus információkat szabályozási okokból nem lehetett megadni. Még ha a Bizottság rendelkezne is a mintában szereplő vállalatoknak a titoktartási jogukról lemondó általános írásbeli hozzájárulásával, a kínai kormány fenntartotta, hogy az érintett bankoknak vagy pénzügyi intézményeknek minden egyes hitelügylet tekintetében külön engedélyt kell kérniük a felektől, és hogy ezeket az engedélyeket az érintett pénzügyi intézményeknek ellenőrizniük kell.

(197) A Bizottság azonban megjegyezte, hogy minden egyes vállalattól külön-külön kértek hozzájárulást az egyes bankok hitelügyleteihez. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy egy ilyen külön hozzájárulásnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy hozzáférést biztosítson a mintában szereplő vállalatokra vonatkozó nyilvántartásokhoz. Ezen túlmenően egyes bankok ténylegesen áttekintést biztosítottak a vállalatokkal fennálló hiteleikről, ami bizonyítja, hogy nem korlátozták őket abban, hogy meghatározott tranzakciókra vonatkozóan információkkal szolgáljanak. E bankok egyike sem szolgált azonban információkkal a feltárt tranzakciókra vonatkozó saját belső értékelését illetően.

(198) Végül a Bizottság nem ítélte úgy, hogy indokolatlan terhet rótt volna a kínai kormányra. A Bizottság a kezdetektől fogva azokra a pénzügyi intézményekre korlátozta a vizsgálatot, amelyek a mintában szereplő vállalatok számára hitelt nyújtottak. A Bizottság ezenkívül a szóban forgó pénzügyi intézményeknek az azonosításával sem terhelte a kínai kormányt, mivel a vizsgálat kezdetekor, 2019 júniusában a kínai kormány rendelkezésére bocsátották a bankok nevével és címével ellátott listát, valamint a kérdőívek továbbítására vonatkozó kérelmet. Ily módon bőséges idő állt a kínai kormány rendelkezésére arra, hogy megfeleljen a Bizottság kérésének. A Bizottság így úgy vélte, hogy mindent megtett annak érdekében, hogy megkönnyítse a kínai kormánytól kért feladatokat.

(199) A Bizottságnak fenntartotta, hogy részben a rendelkezésre álló tényekre kellett támaszkodnia annak vizsgálatakor, hogy megvalósult-e a vélelmezett támogatásnyújtás kedvezményes hitelnyújtás révén, és ha igen, akkor milyen mértékben.

3.2.1.2. Exporthitel-biztosítás

(200) A Sinosure részlegesen kitöltötte a mintában szereplő vállalatoknak nyújtott exporthitel-biztosítással kapcsolatos egyedi kérdőívet. Ami azt illeti, a Sinosure nem szolgáltatott konkrét adatokat sem az üvegrostszövet-ágazatnak nyújtott exporthitel-biztosításról, sem a biztosítási díjainak mértékéről, illetve az exporthitel-biztosítási üzletágának jövedelmezőségével kapcsolatos részletes számadatokról.

(201) Emellett a Sinosure nem bocsátotta rendelkezésre a vállalatirányításával kapcsolatban kért igazoló dokumentumokat, mint például az alapszabályát, azzal érvelve, hogy ez bizalmas információ.

(202) Ezen információk hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e vizsgálati terület szempontjából alapvető fontosságú információkat nem kapott meg.

(203) A Bizottság úgy véli, hogy az állami tulajdonban lévő szervezetektől (akár vállalatoktól, akár köz- vagy pénzügyi intézményektől) kért információk a kínai kormány rendelkezésére állnak minden olyan szervezet esetében, amelyben a kínai kormány a fő vagy többségi részvényes. Ez a Sinosure esetében is igaz, amely egy teljes mértékben állami tulajdonban lévő szervezet. A Bizottság következésképpen tájékoztatta a kínai kormányt, hogy lehetséges, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelkezésre álló tényeket kell felhasználnia annak vizsgálatakor, hogy megvalósult-e a vélelmezett támogatásnyújtás exporthitel-biztosítás révén, és ha igen, akkor milyen mértékben.

(204) A Bizottság levelére adott válaszában a kínai kormány kifogásolta az alaprendelet 28. cikke (1) bekezdésének az exporthitel-biztosítás tekintetében való alkalmazását, rámutatva arra a tényre, hogy a Sinosure benyújtott kitöltött kérdőívet, és megválaszolta a Bizottság kérdéseit a helyszíni ellenőrzés során.

(205) A Sinosure ténylegesen benyújtott kitöltött kérdőívet, és a Sinosure képviselői jelen voltak a kínai kormány helyiségeiben lezajlott ellenőrzés során. A fenti (200) és (201) preambulumbekezdésben említettek szerint azonban a benyújtott információk hiányosak voltak. A Sinosure például átfogó adatokat szolgáltatott nyereségességéről, de nem adott meg adatokat a rövid lejáratú exporthitel-biztosítási üzletágának nyereségességéről. A szolgáltatott információk emiatt nem tették lehetővé a Bizottság számára, hogy következtetéseket vonjon le az exporthitel-biztosítással kapcsolatos vizsgálat alapvető elemeiről, azaz arról, hogy a Sinosure közjogi szerv-e, valamint hogy a mintában szereplő vállalatoknak felszámított díjak piackonformnak tekinthetők-e.

(206) A Bizottság így arra a következtetésre jutott, hogy részben a rendelkezésre álló tényekre kellett támaszkodnia az exporthitel-biztosításra vonatkozó ténymegállapításainál.

3.2.2. *Az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása a China National Building Materials csoport esetében*

(207) Az exportáló gyártóknak küldött, támogatásra vonatkozó kérdőív szerint a holdingvállalatoknak a kérdőív A. és E. részeire kell választ adniuk. A China National Building Materials Co. Ltd. (a továbbiakban: CNBM), a Jushi, a Hengshi és a Taishan exportáló gyártók végső tulajdonosa azonban nem adott ilyen választ.

(208) A CNBM úgy vélte, hogy nem vesz részt az üvegrost szövetek üzletágában, és nincsenek közvetlen tranzakciói az exportáló gyártókkal. A Bizottság azonban megállapította, hogy jelentős tőkeemelésekre került sor az egyik exportáló gyártóval kapcsolatban, amelyet a CNBM finanszírozott. A Bizottság bizonyítékot talált továbbá arra, hogy a csoportba tartozó egyes jogalanyoknak nyújtott támogatások a CNBM bankszámláin folytak keresztül, és hogy egyes támogatásokat a csoporton belüli különböző jogalanyok között a tőketartalék-számlákon keresztül áthelyeztek.

(209) A Bizottság úgy véli, hogy a CNBM anyavállalat által a kérdőívre adott válaszok hiányában lehetetlen meghatározni a CNBM csoport által kapott támogatások teljes mértékét. Az adott körülmények között a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e vizsgálati terület szempontjából alapvető fontosságú információkat nem kapott meg.

(210) A Bizottság következésképpen tájékoztatta a CNBM csoportot, hogy lehetséges, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelkezésre álló tényeket kell felhasználnia annak vizsgálatakor, hogy megvalósult-e a vélelmezett támogatásnyújtás a CNBM, vagyis a CNBM csoport anyavállalata részére, és ha igen, akkor milyen mértékben.

(211) A Bizottság levelére küldött válaszában a Jushi jelezte, hogy elfogadhatatlannak tartja, hogy a CNBM kapcsán a Bizottság az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdését alkalmazza. A Jushi megismételte, hogy a CNBM tőkebefektetőként, nem pedig a China Jushi tényleges ellenőrzőjeként működik, nem vesz részt az üvegrostszövet-üzletágban, és nincsenek közvetlen tranzakciói az exportáló gyártókkal. Továbbá, noha a CNBM a China Jushi első számú részvényese, a részesedése csak 26,97 %-ot tesz ki.

(212) AA tőkeemeléseket illetően Jushi kijelentette, hogy a CNBM részesedése a China Jushiban az 1998. évi 60,25 %-ról a vizsgálati időszak végére 26,97 %-ra csökkent. Az elmúlt három évben a China Jushi jegyzett tőkéjét csak saját tőketartalékai révén növelték, így a CNBM részesedése állandó szinten, 26,97 %-on maradt.

(213) Először is a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a holdingtársaságoknak minden körülmények között választ kell adniuk a kérdőívre annak megállapítása érdekében, hogy nyújtottak-e az anyavállalat szintjén olyan támogatásokat, amelyek az exportáló gyártót érinthetik. A kérdőívre adott válasz hiányában lehetetlen meghatározni az exportáló gyártókra vonatkozó támogatások teljes mértékét.

(214) Másodszor, a CNBM Jushi feletti tényleges ellenőrzésére vonatkozó állításokat illetően a Bizottság a fenti (93)–(96) preambulumbekezdésben kifejtett, a Jushi és a Taishan közötti kapcsolatra vonatkozó érvelésre hivatkozott. Ennek alapján ezeket az állításokat el kellett utasítani.

(215) Harmadszor, a tőkeemeléseket illetően a CNBM részesedése ugyan relatív értékben idővel csökkent, a 2010–2018-as időszakban abszolút értékben tekintve valójában nőtt.

(216) Végül a fenti (208) preambulumbekezdésben említett tételek nemcsak Jushire és Hengshire vonatkoznak, hanem a Taishanra is. Ebből következően, még ha a Bizottság el is fogadná a Jushi észrevételeit, az nem változtatna a Bizottság CNBM csoport egészére vonatkozó ténymegállapításain.

(217) A Bizottság így arra a következtetésre jutott, hogy részben a rendelkezésre álló tényekre kellett támaszkodnia a CNBM-re, a CNBM csoport anyavállalatára vonatkozó ténymegállapításainál.

3.2.3. *Az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések kedvezményes finanszírozáshoz kapcsolódó alkalmazása az egyik exportáló gyártó esetében*

(218) A Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. nem adott időben teljeskörű tájékoztatást a társaság egyes részvényesei által egyéb tőkeinstrumentumokon keresztül kapott pénzeszközökről.

(219) A Bizottság által a helyszíni ellenőrzés során és azt követően többször megfogalmazott kérések ellenére a vállalat nem nyújtotta be a kért információkat. A Bizottság ennek alapján értesítette a szóban forgó vállalatot, hogy mérlegelni fogja, hogy ténymegállapításait részben (nevezetesen a többi tőkeinstrumentumra vonatkozó információk tekintetében) a rendelkezésre álló tényekre alapozza az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdés szerint. A Bizottsághoz intézett válaszában a vállalat jelezte, hogy a Kínában január utolsó hetében és február első hetében történt hivatalos leállítás miatt nem volt abban a helyzetben, hogy a megadott határidőn belül válaszoljon a Bizottság információkérésére.

(220) A (218) preambulumbekezdésben említett egyéb tőkeinstrumentumokon keresztül kapott pénzeszközökre vonatkozó további bizonyíték hiányában a Bizottság továbbra is részben a rendelkezésre álló tényekre támaszkodott a vállalat egyes részvényesei által egyéb tőkeinstrumentumokon keresztül kapott pénzeszközökre vonatkozó ténymegállapításai során, az alábbi 3.4.3.4. szakaszban részletezettek szerint.

3.3. **A vizsgálat hatálya alá tartozó támogatások és támogatási programok**

(221) A panaszban, az eljárás megindításáról szóló értesítésben és a Bizottság által összeállított kérdőívre adott válaszokban szereplő információk alapján a vélelmezett támogatásnyújtás vizsgálata a kínai kormány következő támogatásaira terjedt ki:

i. kedvezményes finanszírozás (pl. szakpolitikai hitelek, hitelkeretek, bankelfogadványok, exportfinanszírozás);

ii. kedvezményes exporthitel-biztosítás;

iii. az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított áruk és szolgáltatások:

— az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított földterület és földhasználati jogok;

— az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított nyersanyag.

iv. a bevételekről való lemondás csökkentett árú villamosenergia-szolgáltatás, valamint adómentességi és adócsökkentési programok révén

— villamos energia szolgáltatása csökkentett áron

— társaságiadó-csökkentés az újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok számára

— kutatás-fejlesztés után járó társaságiadó-jóváírás

— a minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások között fizetett osztalék adómentessége

— az ingatlan- és földhasználati adók alóli mentesség vagy azok elengedése

— a csúcstechnológiai vállalatok által használt berendezések gyorsított értékcsökkenése

v. Vissza nem térítendő támogatást nyújtó programok:

— technológiai korszerűsítéshez és innovációhoz kapcsolódó különféle támogatások, úgymint tudományos és technológiai támogatási tervek keretében a K+F feladatok előmozdítása, a kulcságazatok kiigazításának, revitalizációjának és technológiai megújításának előmozdítása, a Made in China 2025 ipari átalakítást és korszerűsítést szolgáló alapok, az intelligens gyártáshoz kapcsolódó vissza nem térítendő támogatások

— környezetvédelmi támogatások, mint például az energiatakarékos technológiák reformjának különleges alapja, tiszta gyártástechnológiai alap, környezetvédelmi és erőforrás-megőrzési ösztönzők

— vállalati fejlesztési támogatások

— „Famous Brand" (híres márka) programok

— az önkormányzati, tartományi hatóságok által nyújtott eseti támogatások

3.4. **Kedvezményes finanszírozás**

3.4.1. *Kedvezményes finanszírozást nyújtó pénzügyi intézmények*

(222) A mintában szereplő két exportáló gyártói csoport által benyújtott információk tanúsága szerint e vállalatcsoportok számára 36 kínai székhelyű pénzügyi intézmény nyújtott finanszírozást. E 36 pénzügyi intézmény közül 29 állami tulajdonban lévő bank volt ([59]). A fennmaradó pénzügyi intézmények vagy magántulajdonban voltak (négy intézmény), vagy a Bizottság nem tudta megállapítani, hogy állami tulajdonban vagy magántulajdonban lévő intézmények-e (három intézmény). Mindazonáltal mindössze egyetlen állami tulajdonú bank töltötte ki az egyedi kérdőívet, a kínai kormánynak küldött kérés ellenére, amely minden olyan pénzügyi intézményre kiterjedt, amely a mintában szereplő vállalatoknak hiteleket nyújtott.

(223) Az EXIM kedvezményes kamatokkal exportfüggő hiteleket nyújt olyan kínai vállalatoknak, amelyek új és csúcstechnológiai termékeket, belföldi szellemi jogokkal rendelkező termékeket, saját márkákat, magas hozzáadott értékű termékeket és szoftvertermékeket gyártanak, amelyeket az ipari és kereskedelmi hatóságok nyilvántartásba vettek ([60]). A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint a kínai üvegrostszövet-gyártók új és csúcstechnológiát képviselő termékek és/vagy saját tulajdonban lévő márkával ellátott termékek gyártóiként megfelelnek az exportorientált hitelek feltételeinek, mivel több gyártót mint „nemzeti csúcstechnológiai vállalatot" ismertek el, vagy híres márka, felső kategóriás márka stb. státuszt kapott.

(224) Továbbá az EXIM exportvásárlói hitelekkel is segíti az exportőröket. Az exportvásárlói hiteleket a külföldi vállalatoknak nyújtják, hogy finanszírozni tudják a kínai termékek, technológiák és szolgáltatások behozatalát ([61]).

3.4.1.1. Közjogi szervként eljáró állami tulajdonú bankok

(225) A Bizottság ellenőrizte, hogy az állami tulajdonú bankok az alaprendelet 3. cikke és 2. cikkének b) pontja szerinti közjogi szervként jártak-e el. Az, hogy egy adott, állami tulajdonban lévő vállalkozás közjogi szervnek minősül-e, a következőképpen határozható meg ([62]): *„Az a kérdés, hogy a szervezetet felruházták-e hatáskörrel kormányzati feladatok ellátására, nem pedig az, hogy erre milyen módon kerül sor. A szűk értelemben vett kormányzat változatos eszköztárral rendelkezik ahhoz, hogy hatáskörrel ruházzon fel szervezeteket. Ebből következően különböző típusú bizonyítékok lehetnek fontosak annak bizonyítása szempontjából, hogy egy adott szervezetet felruháztak-e ilyen jellegű hatáskörrel. Amennyiben a bizonyítékok amellett szólnak, hogy egy adott szervezet ténylegesen ellát kormányzati feladatokat, akkor ez egyúttal arra is bizonyítékul szolgálhat, hogy rendelkezik kormányzati hatáskörökkel, vagy hogy átruháztak rá kormányzati hatásköröket, különösen abban az esetben, ha e bizonyítékok tartós és rendszeres gyakorlatról tanúskodnak. Ebből adódóan – meglátásunk szerint – annak bizonyítéka, hogy egy kormány érdemi ellenőrzést gyakorol egy szervezet és annak tevékenysége felett, adott körülmények között azt is bizonyíthatja, hogy az érintett szervezet kormányzati hatáskörrel rendelkezik, és e hatáskört a kormányzati feladatok ellátása keretében gyakorolja. Hangsúlyozzuk azonban, hogy a jogi eszközökkel történő kifejezett felhatalmazáson kívüli, a szervezet és a szűk értelemben vett kormány közötti, pusztán formális kapcsolatok feltehetően nem*

([59]) Az együttműködő állami tulajdonban lévő bankokat lásd a 3.4.1.2. szakaszban, míg a nem együttműködő állami tulajdonú bankok nevét és a vonatkozó adatokat lásd a 3.4.1.4. szakaszban.
([60]) A Kínai Export-Import Bank 2017. évi éves jelentése, 5. o.
([61]) Kínai Export-Import Bank, 33. o.
([62]) WT/DS379/AB/R (Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett dömpingellenes és kiegyenlítő vámok), a Fellebbezési Testület jelentése, 2011. március 11., DS 379, 318. pont. Lásd még: WT/DS436/AB/R (Egyesült Államok – Szénacél [India]), a Fellebbezési Testület 2014. december 8-i jelentése, 4.9–4.10., 4.17–4.20. pont, valamint WT/DS437/AB/R (Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett kiegyenlítő vámok), a Fellebbezési Testület 2014. december 18-i jelentése, 4.92. pont.

jelentenek kellő alapot ahhoz, hogy megállapítható legyen a kormányzati hatáskörrel való rendelkezés tényállása. Így például önmagában az, hogy a kormányzat egy adott szervezet többségi részvényese, még nem bizonyítja a kormányzat érdemi ellenőrzését a szóban forgó szervezet tevékenysége felett, még kevésbé pedig azt, hogy a kormány ez utóbbit kormányzati hatáskörrel ruházta fel. Bizonyos esetekben azonban, amikor a bizonyítékokból több, kifejezetten a kormányzati ellenőrzésre utaló jel olvasható ki, és rendelkezésre állnak arra utaló bizonyítékok is, hogy ezt az ellenőrzést érdemi módon gyakorolják, akkor e bizonyítékok arra engedhetnek következtetni, hogy az érintett szervezet kormányzati hatáskört gyakorol."

(226) A Bizottság adatokat gyűjtött az állami tulajdonrészekről, valamint az állami tulajdonú bankok feletti kormányzati ellenőrzésre utaló kifejezett jelekről. A Bizottság ezen túlmenően azt is elemezte, hogy a kormányzat érdemi módon gyakorolta-e az ellenőrzést. E célból a Bizottságnak részben a rendelkezésre álló tényekre kellett támaszkodnia, mivel a kínai kormány és az állami tulajdonú bankok megtagadták, hogy a kedvezményes hitelnyújtáshoz vezető döntéshozatali eljárásra vonatkozóan bizonyítékot szolgáltassanak.

(227) A Bizottság ahhoz, hogy elvégezze a szóban forgó elemzést, első lépésként azoknak az állami tulajdonú bankoknak az adatait vizsgálta meg, amelyek kitöltötték az egyedi kérdőívet és hozzájárultak válaszaik ellenőrzéséhez.

3.4.1.2. Együttműködő állami tulajdonú bankok

(228) Mindössze egyetlen állami tulajdonú bank, mégpedig az EXIM adott választ a kérdőívre, amelyet a helyszínen ellenőriztek.

a) A kínai kormány tulajdoni részesedése és a kifejezetten kormányzati ellenőrzésre utaló jelek

(229) A kérdőívekre adott válaszokban szereplő, valamint az ellenőrző látogatások során beszerzett információk alapján a Bizottság megállapította, hogy a kínai kormány e pénzügyi intézményben 50 %-ot meghaladó közvetlen vagy közvetett tulajdonosi részesedéssel rendelkezik.

(230) Az együttműködő állami tulajdonú bank kormányzati ellenőrzésére kifejezetten utaló jelek kapcsán a Bizottság e bankot „főbb állami tulajdonú pénzügyi intézménynek" minősítette. A „Főbb állami tulajdonú pénzügyi intézmények felügyelőbizottságáról szóló ideiglenes rendeletek" című értesítésben foglaltak szerint: *„Az e rendeletekben szereplő főbb állami tulajdonú pénzügyi intézmények olyan állami tulajdonban lévő fejlesztési bankok, kereskedelmi bankok, pénzügyieszköz-kezelők, értékpapírcégek, biztosítók stb. (a továbbiakban: állami tulajdonú pénzügyi intézmények), amelyek felügyelőbizottságát az Államtanács jelöli ki".*

(231) A főbb állami tulajdonú pénzügyi intézmények esetében a felügyelőbizottságot a „Főbb állami tulajdonú pénzügyi intézmények felügyelőbizottságáról szóló ideiglenes rendeletek" (a 282. számú államtanácsi rendelet) alapján nevezik ki. A Bizottság az ideiglenes rendeletek 3. és 5. cikke alapján megállapította, hogy a felügyelőbizottság tagjait az Államtanács jelöli ki, amelynek e tagok beszámolási kötelezettséggel tartoznak, ez alapján pedig megállapítható, hogy az állam intézményes ellenőrzést gyakorol az együttműködő, állami tulajdonú bank üzleti tevékenysége felett. Ezen az általános érvényű jelnek tekinthető tényezőn túlmenően a Bizottság a következő megállapításokra jutott az EXIM kapcsán:

(232) Az EXIM létrehozását és működését a „Kínai Export-Import Bank létrehozásáról szóló" államtanácsi közlemény, valamint az EXIM alapszabálya szabályozza. Alapszabálya szerint az EXIM vezetőségét közvetlenül az állam nevezi ki. A felügyelőtanácsot az Államtanács nevezi ki a „Főbb állami tulajdonú pénzügyi intézmények felügyelőbizottságáról szóló ideiglenes rendeletek" című rendelettel, valamint más törvényekkel és rendeletekkel összhangban, és az Államtanácsnak tartozik beszámolással.

(233) Az alapszabály azt is megemlíti, hogy az EXIM pártbizottsága vezető és politikai kulcsszerepet játszik annak biztosításában, hogy az EXIM végrehajtsa a párt és az állam szakpolitikáját és főbb intézkedéseit. A pártvezetés a vállalatirányítás valamennyi aspektusában szerepet vállal.

(234) Az alapszabály továbbá kimondja, hogy az EXIM elkötelezett a külkereskedelem és a gazdasági együttműködés fejlesztése, a határokon átnyúló beruházások, az „Egy övezet, egy út" kezdeményezés, valamint a nemzetközi gyártókapacitás és berendezésgyártás közötti együttműködés támogatása iránt. Üzleti tevékenységei közé tartoznak – az állam által jóváhagyott és az állam külkereskedelmi és „külföld felé nyitási" politikájával összhangban álló – rövid távú, középtávú és hosszú lejáratú hitelek, mint például exporthitelek, importhitelek, külföldi megbízásos mérnöki szolgáltatásokra nyújtott hitelek, tengerentúli beruházási hitelek, a kínai kormány külföldi segélyként nyújtott hitelei és exportvásárlói hitelei.

(235) A Bizottság azt is megállapította, hogy több állami tulajdonban lévő pénzügyi intézmény 2017-ben módosította az alapszabályát annak érdekében, hogy a bankok legmagasabb döntéshozatali szintjén erősítsék a Kínai Kommunista Párt (a továbbiakban: KKP) szerepét.

(236) Ez az új alapszabály előírja, hogy:

— az igazgatótanács elnöke és a pártbizottság titkára ugyanaz a személy,

— a KKP szerepe, hogy biztosítsa és felügyelje a KKP és az állam politikáinak és iránymutatásainak a bank általi végrehajtását, valamint vezető és „kapuőri" szerepet tölt be a személyzet kinevezésében (beleértve a felső vezetést is), valamint

— az igazgatótanács köteles meghallgatni a pártbizottság véleményét minden fontos döntésre vonatkozóan.

(237) A kormányzatnak az említett intézmény tevékenysége felett gyakorolt érdemi ellenőrzését alátámasztó bizonyítékok

(238) A Bizottság további információkat gyűjtött annak megállapításához, hogy a kínai kormány azokban az esetekben, amikor az együttműködő állami tulajdonú bank hitelt nyújtott az üvegrostszövet-ágazatnak, érdemi ellenőrzést gyakorolt-e a szóban forgó bank hitelezési politikája, illetve kockázatértékelési tevékenységei felett. E tekintetben a következő szabályozási dokumentumokat vette figyelembe:

— a kereskedelmi bankokról szóló kínai törvény (a továbbiakban: banktörvény) 34. cikke,

— az Általános hitelezési szabályzat 15. cikke (amelynek végrehajtása a Kínai Központi Bank feladata),

— a 40. sz. határozat,

— a Kínai Bankfelügyeleti Bizottság (a továbbiakban: CBIRC) végrehajtási intézkedései a kínai finanszírozású kereskedelmi bankok közigazgatási engedélyezésének egyes kérdéseiről (a CBIRC 2017. évi 1. sz. rendelete),

— a CBIRC végrehajtási intézkedései a külföldi finanszírozású kereskedelmi bankok közigazgatási engedélyezésének egyes kérdéseiről (a CBIRC 2015. évi 4. sz. rendelete),

— a CBIRC közigazgatási intézkedései a bankszektorban tevékenykedő pénzügyi intézmények igazgatóinak és vezető tisztségviselőinek képzettségéről (a CBIRC 2013. évi 3. sz. rendelete).

(239) A felsorolt szabályozási dokumentumok áttekintése alapján a Bizottság megállapította, hogy az alábbi okoknál fogva a kínai pénzügyi intézmények olyan általános jogi környezetben működnek, amelyben kötelesek pénzügyi döntéseiket a kínai kormány iparpolitikai céljaihoz igazodva meghozni.

(240) Az EXIM-et az EXIM létrehozásáról szóló közlemény, valamint az alapszabálya ruházza fel közpolitikai mandátummal.

(241) Általánosságban a Kínában működő összes pénzügyi intézményre alkalmazandó banktörvény 34. cikke úgy rendelkezik, hogy „*a kereskedelmi bankok hitelnyújtási tevékenységüket a nemzetgazdasági és társadalmi fejlődés szükségleteinek megfelelően, továbbá az állami iparpolitika iránymutatása szerint végzik*". Bár a banktörvény 4. cikke kimondja, hogy „*[a] kereskedelmi bankok üzleti tevékenységeit a jogszabályok értelmében egyetlen szervezeti egység vagy magánszemély sem befolyásolhatja. A kereskedelmi bankokat teljes jogi személyi minőségükben független polgári jogi felelősség terheli.*", a vizsgálat rámutatott, hogy a banktörvény 4. cikkét a banktörvény 34. cikkére is figyelemmel alkalmazzák, azaz ha az állam szakpolitikai irányelveket határoz meg, azokat a bankok végrehajtják és az állam utasításait követik.

(242) Ezenfelül az Általános hitelezési szabályzat 15. cikke úgy rendelkezik, hogy: „Az illetékes szervezeti egységek az állami politikával összhangban támogathatják a hitelkamatokat bizonyos iparágak növekedésének és egyes területek gazdasági fejlesztésének előmozdítása érdekében”.

(243) Hasonlóképpen, a 40. sz. határozat valamennyi pénzügyi intézmény számára előírja, hogy az ösztönzött projekteket külön hitelnyújtással támogassák. Az üvegrostszövet-ágazati projektek – ahogy azt a 3.1. szakasz és konkrétabban a (166) preambulumbekezdés már említette – az „ösztönzött” kategóriába tartoznak. A 40. sz. határozat következésképpen megerősíti a banktörvény kapcsán tett korábbi ténymegállapítást, miszerint kedvezményes hitelnyújtási tevékenységeikkel a bankok kormányzati hatáskört gyakorolnak. A Bizottság azt is megállapította, hogy a CBIRC széles körű jóváhagyási hatáskörrel rendelkezik a Kínai Népköztársaságban letelepedett valamennyi pénzügyi intézmény (beleértve a magántulajdonban és a külföldi tulajdonban lévő pénzügyi intézményeket is) igazgatásának valamennyi szempontja felett, úgymint ([63]):

— a pénzügyi intézmények valamennyi vezetője kinevezésének jóváhagyása mind a központ, mind pedig a helyi fióktelepek szintjén. A CBIRC jóváhagyása szükséges minden szinten a vezető tisztségviselők felvételéhez, kezdve a legmagasabb rangú pozícióktól egészen a fiókvezetőkig, sőt, a tengerentúli fiókokban foglalkoztatott, valamint a támogató funkciókért felelős vezetőkéhez (például az informatikai vezetőkéhez) valamint

— a közigazgatási jóváhagyások felettébb terjedelmes listája, beleértve a fióktelepek nyitásához, új üzletágak elindításához, új termékek értékesítéséhez, a bank alapszabályának módosításához, a részvények több mint 5 %-ának értékesítéséhez, a tőkeemeléshez, a székhelymódosításhoz, a szervezeti forma módosításához stb. szükséges jóváhagyásokat.

(244) A banktörvény jogilag kötelező. Az ötéves tervek és a 40. sz. határozat kötelező jellegét a 3.1. szakasz megállapította. A CBIRC szabályozási dokumentumainak kötelező jellege annak a bankfelügyeleti hatósági jogköréből fakad. A többi dokumentum kötelező jellegét a bennük foglalt, felügyeletre és értékelésre vonatkozó rendelkezések bizonyítják.

(245) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság által alapul vett szabályozási dokumentumok közül egyik sem elégséges annak bizonyításához, hogy a kínai kormány valóban érdemi ellenőrzést gyakorolt az EXIM felett. Részletesebben kifejtve a kínai kormány azzal érvelt, hogy a kínai kereskedelmi banki törvény 34. cikke semmi több, mint egy általános kijelentés, amelynek nincsenek gyakorlati következményei. A kínai kormány ehhez hozzáfűzte azt is, hogy a bank autonómiájával, valamint a szervezetek, magánszemélyek vagy kormányok be nem avatkozásával kapcsolatban a 34. cikket nem önmagában kell értelmezni, hanem a banktörvény 4., 5. és 41. cikkével összefüggésben. A kínai kormány azt is kérte, hogy hagyják figyelmen kívül az általános hitelezési szabályzat 15. cikkét, mivel az nem kötelező. Végezetül a kínai kormány kijelentette, hogy az Államtanács 40. sz. határozata nem kötelező erejű, és hivatkozott e határozat 17. cikkére, amely szerint minden pénzügyi intézménynek a piaci elvek alapján kell meghoznia a hitelezési döntéseit.

(246) A Bizottság először is emlékeztetett arra, hogy a fenti preambulumbekezdésben említettek szerint kötelező érvényűnek tekintette a banktörvényt és a 40. sz. határozatot. Ráadásul e vizsgálat ténymegállapításai (valamint a Bizottságnak a korábbi vizsgálatok során ugyanazon támogatási programra vonatkozóan tett ténymegállapításai ([64])) nem támasztották alá azt az állítást, miszerint a bankok nem veszik figyelembe a kormányzati politikát és terveket. A vizsgálat inkább az mutatta ki, hogy az általános hitelezési szabályzat 15. cikkét tulajdonképpen a gyakorlatban alkalmazták, és a banktörvény 4., 5. és 41. cikkét a banktörvény 34. cikkére is figyelemmel alkalmazzák, azaz ha az állam szakpolitikai irányelveket határoz meg, azokat a bankok végrehajtják és az állam utasításait követik. E vizsgálat ténymegállapításai nem támasztották alá azt az állítást, miszerint a bankok nem a kormányzati szakpolitikák és tervek figyelembevételével hozzák meg hitelnyújtási döntéseiket. A Bizottság például megállapította, hogy az exportáló gyártók a kedvezményes hitelezésen keresztül hasonlóan alacsony kamatokban részesülnek.

([63]) A CBIRC kínai finanszírozású kereskedelmi bankok adminisztratív engedélyezési ügyeivel kapcsolatos végrehajtási intézkedései (a CBIRC 2017. évi 1. sz. rendelete), a CBIRC külföldi finanszírozású kereskedelmi bankok adminisztratív engedélyezési ügyeivel kapcsolatos végrehajtási intézkedései (a CBIRC 2015. évi 4. sz. rendelete), valamint a CBIRC bankszektorban tevékenykedő pénzügyi intézmények igazgatóinak és vezető tisztségviselőinek képzettségével kapcsolatos közigazgatási intézkedései (a CBIRC 2013. évi 3. sz. rendelete) szerint.

([64]) Lásd például a 7. lábjegyzetben, illetve a 3.4.1.1.b., 3.4.1.1.b. és 3.5.1.1. szakaszban említett, melegen síkhengerelt termékekkel, gumiabroncsokkal és e-kerékpárokkal foglalkozó ügyeket.

(247) A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az Államtanács 40. sz. határozata minden pénzügyi intézményt arra utasít, hogy csak az ösztönzött projekteknek nyújtsanak hiteltámogatást, és ígéretet tesz „az ösztönzött projektekkel kapcsolatos más kedvezményes politikák" végrehajtására is. A fentiek alapján a bankok kötelesek hiteltámogatást nyújtani az üvegrostszövet-ágazatnak. Jóllehet ugyanezen határozat 17. cikke a hitelnyújtási elvek tiszteletben tartására is felkéri a bankokat, ennek gyakorlati megvalósulását a vizsgálat során a Bizottság nem tudta megállapítani. A 40. sz. határozat következésképpen megerősíti a banktörvény kapcsán tett korábbi ténymegállapítást, miszerint kedvezményes hitelnyújtási tevékenységeikkel a bankok kormányzati hatáskört gyakorolnak.

(248) Mindezek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kínai kormány olyan normatív keretrendszert teremtett, amelyet a kínai kormány által kinevezett, illetve felelősségre vonható menedzserek és felügyelők kötelesek voltak tiszteletben tartani. A kínai kormány következésképpen minden olyan esetben, amikor az együttműködő állami tulajdonú bank hiteleket nyújtott az üvegrostszövet-ágazatnak, a normatív keretrendszerre támaszkodott annak érdekében, hogy a bank tevékenységei felett érdemi ellenőrzést gyakoroljon.

(249) Az érdemi ellenőrzés gyakorlását a Bizottság ezen túlmenően az egyes hitelek kapcsán is igyekezett konkrét bizonyítékokkal alátámasztani. Az ellenőrző látogatások során az együttműködő állami tulajdonú bank fenntartotta azon álláspontját, hogy a kérdéses hitelek nyújtásakor korszerű kockázatértékelési irányelvek és modellek alapján járt el. A fenti (187)–(190) preambulumbekezdésben már említettek szerint azonban a mintában szereplő vállalatokra vonatkozóan nem nyújtottak be konkrét példákat. Az együttműködő állami tulajdonban lévő bank szabályozási és szerződéses okokból megtagadta a mintavételben szereplő vállalatokkal kapcsolatos információk nyújtását, ideértve azok konkrét hitelkockázat-értékeléseit is, annak ellenére, hogy a Bizottság rendelkezett a mintában szereplő vállalatok írásbeli hozzájárulásával, amelyben lemondtak a titoktartáshoz való jogukról.

(250) A hitelképességi vizsgálatokra vonatkozó konkrét bizonyítékok hiányában a Bizottság így a (238)–(245) preambulumbekezdésben bemutatott általános jogi környezetet vizsgálta, azzal együtt, hogy az együttműködő állami tulajdonú banknak a mintában szereplő vállalatok részére nyújtott hitelek tekintetében alkalmazott megközelítését is megvizsgálta. E megközelítés nem állt összhangban a bank ellenőrző látogatások során hivatalosan képviselt álláspontjával, mivel a gyakorlatban nem részletes, piaci alapú kockázatértékelés alapján járt el.

(251) Az ellenőrző látogatások alkalmával fény derült arra, hogy a mintában szereplő két exportálógyártó-csoportnak – bizonyos, deviza alapú hitelek kivételével – a Kínai Központi Bank (a továbbiakban: PBOC) referencia-kamatlábai alatti vagy ahhoz közeli kamatlábak mellett folyósítottak hitelt, függetlenül az egyes vállalatok pénzügyi és hitelkockázati helyzetétől. A hiteleket – a mintában szereplő exportáló gyártók kockázati profiljának megfelelő kamatlábakat alapul véve – tehát a piacinál alacsonyabb kamatlábak mellett nyújtották. Ezenfelül a mintában szereplő vállalatok kaptak rulírozó hiteleket, amelyek lehetővé tették számukra, hogy a hiteleik után törlesztett tőke összegét a lejárat napján azonnal új hitelből származó friss tőkével pótolják.

(252) A Bizottság emellett megállapította, hogy az együttműködő állami tulajdonú bank azoknál a hiteleknél, amelyeket a bankok amúgy kötelesek lennének „nem rendes" hitelekként bejelenteni, ezt a státuszt többször elmulasztotta jelezni az országos központi hitelnyilvántartásban. Az ilyen „nem rendes" hitelekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettség mindenekelőtt akkor áll fenn, ha a hiteleket átstrukturálják, ha az adós nem teljesíti fizetési kötelezettségét, vagy ha rulírozó hiteleket bocsátanak ki. Ilyen jellegű esemény mind a két, mintában szereplő exportálógyártó-csoport esetében előfordult. A CBIRC kockázatalapú hitelbesorolásra vonatkozó iránymutatása szerint ezeket az eseteket kivétel nélkül szerepeltetni kellett volna a központi hitelnyilvántartásban. Ha a pénzügyi intézmények elmulasztják e bejelentést, a központi hitelnyilvántartásban torz kép alakul ki az adott vállalat adóssághelyzetéről, mivel a nyilvántartás nem valósághűen tükrözi a vállalat hitelképességét. Emiatt még ha a pénzügyi intézmények piaci alapú kockázatértékelést is végeznének, azt akkor is félrevezető információk alapján tennék.

(253) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a kínai kormány érdemi ellenőrzést gyakorolt az együttműködő állami tulajdonú bank tevékenységei felett a szóban forgó banknak az üvegrostszövet-ágazatot érintő hitelezési politikája és kockázatértékelése tekintetében.

3.4.1.3. Az együttműködő pénzügyi intézményekre vonatkozó következtetés

(254) A Bizottság megállapította, hogy az együttműködő állami tulajdonú pénzügyi intézmény a fent ismertetett jogi keretet az üvegrostszövet-ágazat esetében kormányzati feladatok ellátásával hajtja végre. Ebből következően az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának i. alpontjával együtt értelmezett 2. cikke b) pontjának értelmében, valamint a WTO idevágó ítélkezési gyakorlatával összhangban közjogi szervként jár el.

3.4.1.4. A nem együttműködő állami tulajdonú bankok

(255) Miként azt a 3.2. szakasz megállapította, a mintában szereplő vállalatoknak hitelt nyújtó többi állami tulajdonú bank egyike sem válaszolt az egyedi kérdőívre. A CDB nem válaszolt a kérdőívre, de a MOFCOM telephelyén tett ellenőrző látogatás alatt rendelkezésre állt, és fel lehetett tenni számára kérdéseket. E látogatás során a CDB kijelentette, hogy még mindig érvényesek az EU által korábban, 2012-ben végrehajtott szubvencióellenes vizsgálat során tett kijelentései, és azóta nem történtek jelentős változások. A CDB nem szolgált semmilyen további részletes információkkal irányítási struktúrájára, a kockázatértékelésre vonatkozóan, és nem adott példákat az üvegrost-szövet-ágazatnak nyújtott konkrét hitelekkel kapcsolatban.

(256) Ezért a (182)–(199) preambulumbekezdésben levont következtetésekkel összhangban a Bizottság úgy határozott, hogy a rendelkezésre álló tényeket használja fel annak megállapításához, hogy a szóban forgó állami tulajdonú bankok közjogi szerveknek minősülnek-e.

(257) A korábbi szubvencióellenes vizsgálatokban ([65]) a Bizottság megállapította, hogy a következő olyan bankok, amelyek a szóban forgó vizsgálat során az exportáló gyártók mintában szereplő csoportjainak hiteleztek, részben vagy egészben az állam vagy állami tulajdonban lévő jogi személyek tulajdonában voltak: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd. és Sinotruk Finance Co., Ltd. Ennek ellenkezőjére utaló információk hiányában a Bizottság a mostani vizsgálatban is fenntartja ezt a következtetését.

(258) Nyilvánosan elérhető információk – például a banki honlapok, éves jelentések, a bankjegyzékekben rendelkezésre álló vagy online elérhető információk – alapján a Bizottság megállapította továbbá, hogy a mintában szereplő két exportálógyártó-csoportnak hitelt vagy pénzügyi lízinget nyújtó alábbi bankok közvetlenül az állam, vagy állami tulajdonú jogi személy rész- vagy kizárólagos tulajdonában áll:

Bank neve	A tulajdonosi szerkezetre vonatkozó információk
Hangzhou Bank	a bank tényleges ellenőrzője a Hangzhou Finance Bureau
Zheshang Bank	a részvények legalább 37 %-át a helyi önkormányzat és állami tulajdonú vállalatok birtokolják
Qilu Bank	a részvények legalább 36 %-át a helyi önkormányzat és állami tulajdonú vállalatok birtokolják
Fudian Bank	többségi állami tulajdonban lévő, részvényeit számos állami tulajdonú vállalat és a kunmingi helyi önkormányzathoz köthető szervezet birtokolja
Suzhou Bank	többségi állami tulajdonban lévő, részvényeit számos állami tulajdonú vállalat és a Suzhou helyi önkormányzatához köthető szervezet birtokolja
Bank of Jiangsu	a részvények legalább 32 %-át állami tulajdonban lévő jogalanyok birtokolják
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	a China Merchants Bank leányvállalata, amelyről a melegen síkhengerelt termékek szubvencióellenes vizsgálata során derült ki, hogy állami tulajdonban van ([1])

([65]) Lásd a 7. lábjegyzetben említett melegen síkhengerelt termékekkel és a gumiabroncsokkal foglalkozó ügyet, illetve a (132) és a (211) preambulumbekezdést.

Bank neve	A tulajdonosi szerkezetre vonatkozó információk
Chongqing Rural Commercial Bank	a részvények legalább 23 %-át állami tulajdonban lévő jogalanyok birtokolják
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	a Kereskedelmi Minisztérium alapította, és a Chongqing Tudományos és Technológiai Kutatóintézet vezeti
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd.	a Chongqing SASAC tulajdona

([1]) Lásd a 7. lábjegyzetben említett melegen síkhengerelt termékekkel és a gumiabroncsokkal foglalkozó ügyet, illetve a (132) preambulumbekezdést.

(259) A Bizottság megállapította továbbá – a szóban forgó pénzügyi intézményektől származó, kifejezetten ennek ellenkezőjére utaló információk hiányában –, hogy ugyanazon okok miatt, amelyeket a 3.4.1.2. szakasz ismertetett, egyértelmű jelek utalnak a kínai kormány tulajdonosi szerepvállalására és ellenőrzésére. Kiemelendő, hogy a rendelkezésre álló tények szerint az említett nem együttműködő, állami tulajdonú bankok esetében a menedzsereket és felügyelőket láthatóan – csakúgy, mint az együttműködő állami tulajdonú banknál – a kínai kormány nevezi ki, és e tisztségviselők a kínai kormánynak tartoznak beszámolási kötelezettséggel.

(260) Az érdemi módon gyakorolt ellenőrzést illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az együttműködő pénzügyi intézménnyel kapcsolatos ténymegállapítások a nem együttműködő állami tulajdonú pénzügyi intézményekre nézve is reprezentatívnak tekinthetők. A 3.4.1.2. szakaszban elemzett normatív keretrendszer azonos módon ezekre az intézményekre is érvényes. A rendelkezésre álló legjobb tények alapján, illetve az ezeket cáfoló információk hiányában a hitelképességi vizsgálatokra – csakúgy, mint az együttműködő állami tulajdonú banknál – e szereplők esetében sincsenek konkrét bizonyítékok, vagyis a normatív keretrendszer alkalmazására vonatkozó, a 3.4.1.2. szakaszban foglalt elemzés azonos módon e vállalatokra is érvényes.

(261) A Bizottság ezen túlmenően azt is megállapította, hogy a hitelszerződések többsége, amelyeket a mintában szereplő vállalatoktól kapott, hasonló szerződési feltételeket tartalmaz, és hogy a megegyezés szerint felszámított hitelkamatlábak hasonlóak, illetve részben átfedést mutatnak az együttműködő állami tulajdonú bank által felszámított kamatlábakkal.

(262) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy tekintettel a hitelfeltételek, illetve a hitelkamatlábak kapcsán megfigyelt hasonlóságokra, a többi állami tulajdonú bank vizsgálatához az együttműködő állami tulajdonú bank kapcsán tett ténymegállapítások jelentik az alaprendelet 28. cikke szerint rendelkezésre álló tényeket.

(263) Ez alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a mintában szereplő vállalatoknak hitelt nyújtó többi állami tulajdonú bank az alaprendelet 2. cikke b) pontja értelmében – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjával összefüggésben értelmezve – közjogi szervnek minősül.

(264) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság csak a korábbi vizsgálatokra és az ellenőrzésre utaló kifejezett jelekre hagyatkozott, amikor megállapította, hogy a nem együttműködő állami tulajdonú bankok közjogi szervként jártak el. Az egyes bankokról nem készült külön elemzés. Emellett mivel az EXIM egy fejlesztési bank, a helyzetét nem lehetne átültetni a kereskedelmi bankokra.

(265) Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a többi állami tulajdonú bank együttműködésének hiányában a rendelkezésre álló tényeket kellett alapul vennie. A Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy ebben az ügyben a korábbi vizsgálatokból szerzett információk, az ellenőrzésre utaló jelek, valamint magának a vizsgálatnak az EXIM-re és a bankok exportáló gyártókkal szemben tanúsított tényleges magatartására vonatkozó megállapításai képezték a legjobb rendelkezésre álló tényeket. Mindenesetre a kínai kormány nem terjesztett elő olyan bizonyítékot vagy érvet, amely cáfolná a Bizottság azon megállapítását, hogy a mintában szereplő vállalatoknak hitelt nyújtó többi állami tulajdonú bank az alaprendelet 2. cikke b) pontja értelmében – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjával összefüggésben értelmezve – közjogi szervnek minősül. A Bizottság így fenntartotta álláspontját.

3.4.1.5. Az állami tulajdonú pénzügyi intézményekre vonatkozó következtetések

(266) A fenti megfontolások alapján a Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő két együttműködő exportáló gyártói csoportnak hitelt vagy pénzügyi lízinget nyújtó állami tulajdonú kínai pénzügyi intézmények mindegyike az alaprendelet 2. cikke b) pontja értelmében – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjával összefüggésben értelmezve – közjogi szervnek minősül.

(267) Ráadásul még ha az állami tulajdonú pénzügyi intézményeket a Bizottság nem is tekintené közjogi szerveknek, a (269)–(272) preambulumbekezdésben meghatározott okok miatt akkor is megállapítható lenne, hogy a kínai kormány az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja szerinti olyan feladatok ellátásával bízza meg, és olyan feladatok ellátására utasítja azokat, amelyek szokásos esetben a kormányzat feladatai lennének. Ilyen módon a magatartásuk mindenképpen a kínai kormánynak tulajdonítható.

3.4.1.6. A magántulajdonú pénzügyi intézmények megbízása vagy utasítása

(268) A Bizottság ezt követően a további pénzügyi intézményeket vizsgálta meg. A korábbi szubvencióellenes vizsgálatokban ([66]) tett ténymegállapítások alapján, amelyeket nyilvánosan elérhető információk egészítenek ki, a Bizottság a következő pénzügyi intézményeket tekintette magántulajdonban lévőnek: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping An Bank. Együttműködés és elegendő mértékű nyilvánosan elérhető információ hiányában a Bizottság nem tudott megbizonyosodni arról, hogy a következő pénzügyi intézmények állami tulajdonban vagy magántulajdonban állnak-e: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd., Wuxi International Platinum Co., Ltd., Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd., Taian Bank és Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd. A Bizottság – óvatos megközelítéssel élve – ez utóbbiakat a magántulajdonú pénzügyi intézményekkel azonos módon elemezte, és a továbbiakban „magántulajdonú pénzügyi intézmények" elnevezéssel hivatkozik rájuk. A Bizottság ezt követően elemezte, hogy ezeket a pénzügyi intézményeket a kínai kormány az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében megbízta-e azzal vagy utasította-e arra, hogy támogatást nyújtsanak az üvegrostszövet-ágazatnak.

(269) A WTO Fellebbezési Testülete szerint „megbízás" akkor történik, ha a kormányzat magánjogi szervezetre feladatköröket ruház át, „utasítás" pedig akkor, ha a kormányzat magánjogi szervezet felett hatáskört gyakorol ([67]). A kormányzat mindkét esetben magánjogi szervezetet vesz igénybe arra a célra, hogy pénzügyi hozzájárulást nyújtson, és „*az esetek többségében feltételezhető, hogy a magánjogi szervezet megbízása vagy utasítása valamilyen fenyegetéssel vagy késztetéssel jár*" ([68]). Ugyanakkor a iv. alpont nem teszi lehetővé, hogy a tagok egy termékre kiegyenlítő vámot vessenek ki, „*ha a kormányzat mindössze általános szabályozói hatáskörét gyakorolja*" ([69]), illetve ha a kormányzati beavatkozás „*pusztán az adott ténybeli körülmények és az adott piac szereplőinek szabad választása folytán jár vagy nem jár bizonyos következményekkel*" ([70]). A megbízás vagy az utasítás ezzel szemben inkább „*a kormányzat részéről aktívabb szerepvállalást, semmint puszta ösztönzést*" jelent ([71]).

(270) A Bizottság megállapította, hogy a (238)–(245) preambulumbekezdésben említett, az ágazatra irányadó normatív keretrendszer valamennyi kínai pénzügyi intézményre, így a magántulajdonúakra is vonatkozik. Szemléltetésképpen: a banktörvény és a CBIRC különféle rendeletei kiterjednek a CBIRC irányítása alatt álló összes kínai finanszírozású és külföldi tőkével működő bankra.

(271) A mintában szereplő vállalkozásoknál tett ellenőrző látogatások során fény derült továbbá arra, hogy a Bizottság által a mintában szereplő vállalkozásoktól kapott hitelszerződések többsége hasonló szerződési feltételeket tartalmaz, és a magántulajdonú pénzügyi intézmények által felszámított kamatlábak hasonlóak és részben átfedést mutatnak az állami tulajdonú pénzügyi intézmények által felszámított kamatlábakkal.

(272) A magántulajdonú pénzügyi intézményektől kapott eltérő tájékoztatás hiányában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az üvegrostszövet-ágazatot illetően az állam a CBIRC felügyelete alatt, Kínában működő valamennyi pénzügyi intézményt (ideértve a magántulajdonú pénzügyi intézményeket is) az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontja iv. alpontjának első francia bekezdése értelmében megbízta azzal vagy utasította arra, hogy a kormányzati politikáknak megfelelően az üvegrostszövet-ágazatnak kedvezményes kamatlábak mellett nyújtson hitelt.

([66]) Lásd a 7. lábjegyzetben említett melegen síkhengerelt termékekkel és a gumiabroncsokkal foglalkozó ügyet.
([67]) WT/DS/296, DS 296: United States – „Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory [DRAMS] from Korea", a Fellebbezési Testület jelentése, 2005. február 21., 116. pont.
([68]) A Fellebbezési Testület jelentése, DS 296. sz., 116. pont.
([69]) A Fellebbezési Testület jelentése, DS 296. sz., 115. pont.
([70]) A Fellebbezési Testület jelentése, DS 296. sz., 114. pont, egyetértve a vizsgálóbizottság azonos tárgyú jelentésével, DS 194. sz., 8.31. pont.
([71]) A Fellebbezési Testület jelentése, DS 296. sz., 115. pont.

(273) A végleges tájékoztatást követően az egyik fél azzal érvelt, hogy az a körülmény, hogy a mintában szereplő vállalatcsoportok mindegyike különböző típusú hitelekben vagy pénzügyi lízingben részesült a vizsgálati időszak alatt, amelyek – az alábbi (281) preambulumbekezdésben említettek szerint – a lejárat, a biztosíték, a garanciák és más kapcsolódó feltételek tekintetében eltérőek voltak, azt jelzi, hogy nem az állam megbízásából vagy utasítására működtek. Ez a fél azt is előadta, hogy a magánbankok és az állami tulajdonban lévő bankok kamatainak egybeesése azt mutatta, hogy az állami tulajdonú bankok piaci feltételek mellett nyújtottak hiteleket, és nem az ellenkezőjét. A Bizottság megpróbálta megfordítani a bizonyítási terhet is, amikor azt állította, hogy következtetéseit „*a magántulajdonú pénzügyi intézményektől kapott eltérő tájékoztatás hiányában*" vonta le. Viszont a Bizottságnak először a *prima facie* esetet kellett volna megállapítania.

(274) Ezekre az állításokra válaszul a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a többi bank együttműködésének hiányában a magánbankokról rendelkezésre álló tényeket kellett alapul vennie. Tehát nem fordította meg a bizonyítási terhet. Mivel csak egy állami tulajdonú bank működött együtt, a Bizottság a közjogi szervnek tekintett együttműködő féltől kapott információkat használta fel, hogy összehasonlítsa azokat a nem együttműködő magánbankok által kínált feltételekkel. A kamatok egybeesése azt mutatja, hogy a magánbankok is a piaci feltételek alatt kínáltak hiteleket, és nem az ellenkezőjét. Ha a fél érvelését követnénk, az azzal a következtetéssel lenne egyenértékű, hogy a rendelkezésre álló tényeken alapuló információ megbízhatóbb, mint az ellenőrzött információkon alapuló következtetés. Ezen nem változtat az sem, hogy a vállalatok a vizsgálati időszak alatt különböző típusú hitelekben részesültek, eltérő feltételekkel. Mindenesetre a fél nem terjesztett elő semmilyen bizonyítékot vagy érvet, hogy megcáfolja a Bizottság megállapításait. Ezért a Bizottság ezeket az állításokat elutasította.

(275) Ezenkívül az összes kínai bankra vonatkozó normatív keret sokkal szélesebb, mint a (238) preambulumbekezdésben ismertetett, a CBIRC-re irányadó két jogszabály, és – ahogy azt a (244) preambulumbekezdés is kifejti – a szabályozási dokumentumok egésze jogilag kötelező erejű, így azok jóval túlmutatnak a puszta ösztönzésnél. Ezenkívül a mintában szereplő vállalatoknál lezajlott ellenőrző látogatások nem tártak fel semmilyen jelentős különbséget a magántulajdonban lévő pénzügyi intézmények, valamint az állami tulajdonban lévő pénzintézetek által biztosított hitelkondíciók vagy hitelkamatlábak között.

(276) A tájékoztatást követően a kínai kormány előadta, hogy a Bizottság által idézett jogszabálynak csak iránymutató szerepe van, és pusztán a kormányzat iránymutató szerepe alapján nem lehet megállapítást tenni arról, hogy megbízás vagy utasítás történt. Ebben az összefüggésben a kínai kormány rámutatott arra, hogy a banktörvény 34. cikke semmi több, mint egy általános kijelentés, amelynek nincsenek gyakorlati következményei.

(277) Az általános hitelezési szabályzat 15. cikke sem kötelező erejű, pusztén lehetővé teszi a pénzügyi intézmények számára, hogy figyelembe vegyék az állami politikákat. A 40. sz. határozat sem kötelező erejű dokumentum, és kifejezetten felhatalmazza a pénzügyi intézményeket arra, hogy „a hitelezési elvekkel összhangban" nyújtsanak pénzügyi támogatást.

(278) A Bizottság nem értett egyet ezzel a véleménnyel, mivel az összes kínai bankra alkalmazandó normatív keret – a fenti (244) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – jogi kötőerővel bír, így többnek minősül, mint puszta kormányzati ösztönzés vagy iránymutatás. A 40. sz. határozattal kapcsolatban a Bizottság a fenti (247) preambulumbekezdésben már megállapította, hogy a 40. sz. határozat minden pénzügyi intézményt arra utasít, hogy csak az ösztönzött projekteknek nyújtsanak hiteltámogatást, még akkor is, ha ugyanezen határozat 17. cikke arra is kéri a bankokat, hogy tartsák tiszteletben a hitelezési elveket. A Bizottság így fenntartotta álláspontját.

3.4.1.7. Hitelminősítések

(279) A Bizottság korábbi szubvencióellenes vizsgálatokban már megállapította, hogy egy, a Nemzetközi Valutaalap által közzétett tanulmány ([72]) alapján, amely szerint eltérések mutatkoznak a nemzetközi és a kínai hitelminősítések között, a kínai vállalatok tekintetében megítélt belföldi hitelminősítések nem voltak megbízhatóak. Ehhez társultak a vizsgálat mintában szereplő vállalatokkal kapcsolatos ténymegállapításai. Az IMF szerint a helyi hitelminősítő intézetek a kínai kötvények több mint 90 %-át az AA vagy az AAA kategóriába sorolják. Ez nem hasonlítható össze más piacokkal, például az EU vagy az USA piacával. Például az Egyesült Államok piacán ezeket a

([72]) Az IMF munkadokumentuma: *Resolving China's Corporate Debt Problem* [A kínai vállalatok adósságproblémájának megoldása], szerzők: Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender és Jiangyan, 2016. október, WP/16/203.

legkedvezőbb minősítéseket csak a cégek kevesebb mint 2 %-a tudhatja magáénak. A kínai hitelminősítő intézetek így erőteljesen a minősítési skála legmagasabb szintjének irányába hajlanak. Rendkívül széles minősítési skálákkal rendelkeznek, és hajlamosak a szignifikánsan eltérő nemteljesítési kockázatú kötvényeket egyetlen tág minősítési kategóriába összevonni ([73]).

(280) Ezenkívül a külföldi hitelminősítő intézetek, például a Standard and Poor's és a Moody's, amikor a külföldön kibocsátott kínai kötvényeket minősítik, jellemzően úgy járnak el, hogy a kibocsátó kiindulási hitelminősítését felfelé korrigálják azon becslésük alapján, hogy a kínai kormány mekkora stratégiai jelentőséget tulajdonít az adott vállalatnak, és milyen erősek az esetleges implicit garanciák ([74]). A Fitch például – adott esetben – világosan jelzi, hogy az ilyen garanciák kulcsfontosságú szerepet játszanak a kínai vállalatok hitelminősítésében ([75]).

(281) A Bizottság további információkat is talált ezen elemzés kiegészítésére. Először is a Bizottság megállapította, hogy az állam képes bizonyos befolyást gyakorolni a hitelminősítési piacra. Két 2016-ban közzétett tanulmány szerint nagyjából 12 hitelminősítő intézet működött a kínai piacon, amelyek többsége állami tulajdonban volt. Az összes minősített vállalati kötvény 60 %-át állami tulajdonú hitelminősítő intézet minősítette Kínában ([76]).

(282) A kínai kormány megerősítette, hogy a vizsgálat során a kínai kötvénypiacon 15 hitelminősítő intézet működött, melyek között 12 belföldi hitelminősítő intézet is volt, ezek a Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd, Dagong Global Credit Rating Co., Ltd, Golden Credit Rating International Co., Ltd, China Bond Rating Co., Ltd, CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd, Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Chengxin Securities Rating Co., Ltd, United Credit Ratings Co., Ltd, Shanghai Credit Information Services Co., Ltd, China Securities Index Co., Ltd, Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd, Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. A legtöbb hazai hitelminősítő intézet állami tulajdonban volt. Volt három kínai-külföldi vegyes vállalat formájában működő hitelminősítő intézet is, nevezetesen a China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, az S&P Global China Rating és a China Chengxin International Credit Rating Co.,Ltd.

(283) Másrészt nincs szabad belépés a kínai hitelminősítési piacra. Ez lényegében egy zárt piac, mivel a hitelminősítő intézeteket a kínai Értékpapír-szabályozó Bizottságnak (a továbbiakban: CSRC) vagy a PBOC-nak jóvá kell hagynia, mielőtt megkezdhetnék a működésüket ([77]). 2017 közepe táján a PBOC bejelentette, hogy bizonyos feltételek mellett engedélyezhetik külföldi hitelminősítő intézetek számára, hogy a belföldi kötvénypiac egy részén hitelminősítéseket adjanak ki. A vizsgálat során azonban még egyetlen külföldi hitelminősítő intézetet sem engedélyeztek ([78]). Mindazonáltal időközben a külföldi intézetek közös vállalkozásokat hoztak létre egyes helyi hitelminősítő intézetekkel, és ezek a belföldi kötvénykibocsátásra vonatkozóan kiadnak hitelminősítéseket. Ezek a minősítések azonban a kínai minősítési skálák szerint kerülnek odaítélésre, és így nem hasonlíthatók össze a nemzetközi minősítésekkel, amint azt fentebb kifejtettük.

([73]) Livingston, M. Poon, W.P.H. és Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* [Számítanak a kínai hitelminősítések? Tanulmány a kínai kötvénypiacról és a hitelminősítési ágazatról], Journal of Banking & Finance, 24. o.

([74]) Price, A.H., Brightbill T.C., Francisco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. és Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy,* [Kína megszegett ígéretei: miért nem piacgazdaság?], Wiley Rein LLP p.68. o.

([75]) Konkrét példáért lásd: Reuters (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* [A Fitch hitelminősítő intézet a Shougang vállalat USD-ban denominált elsőbbségi kötelezvényeire „A–" minősítést ad], https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (hozzáférés: 2017. október 21-én).

([76]) Lin, L.W. és Milhaupt, C.J. (2016). *Az államhoz kötve: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market* [Az államhoz kötve: Kína vállalati hitelfinanszírozási piacának hálózatalapú megközelítése]. Columbia Law and Economics Working Paper 543 szám, 20. o.; Livingstone, M., Poon, W.P.H. és Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* [Számítanak a kínai hitelminősítések? Tanulmány a kínai kötvénypiacról és a hitelminősítési ágazatról], Journal of Banking & Finance, 9. o.

([77]) Lásd: a hitelminősítési üzletágnak az értékpapírpiac vonatkozásában való irányítására vonatkozó, a Kínai Értékpapír-szabályozó Bizottság által közzétett átmeneti intézkedések, a Kínai Értékpapír-szabályozó Bizottság 2007. évi 50. sz. rendelete, 2007. augusztus 24.; a Kínai Központi Bank közleménye a China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd vállalat és más intézetek által végzett, vállalati kötvényekre vonatkozó hitelminősítésről, Yinfa [1997], 1997. évi 547. sz., 1997. december 16., és a Kínai Központi Bank és a Kínai Értékpapír-szabályozó Bizottság 14. sz. [2018] közleménye a hitelminősítő intézetek által a bankközi és a tőzsdei kötvénypiacon végzett hitelminősítési szolgáltatások nyújtását érintő kérdésekről.

([78]) Lásd: „A PBOC közleménye a hitelminősítő intézetek által a bankközi kötvénypiacon végzett hitelminősítési ügyletekről", mely 2017. július 1-jén lépett hatályba.

(284) Végezetül, egy, a PBOC által nemrégiben elvégzett vizsgálat is megerősíti a Bizottság ténymegállapításait, amely a következtetéseiben megállapítja, hogy *„amennyiben a külföldi kötvények befektetési szintje a nemzetközi BBB- és annál magasabb hitelminősítést kap, úgy a kötvénybefektetés belföldi fokozata AA vagy magasabb szintben határozható meg, tekintettel az átlagos belföldi hitelminősítések és a 6 vagy több fokozatú nemzetközi minősítések közötti különbségre”* ([79]).

(285) A (279)–(284) preambulumbekezdésben leírt helyzetre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kínai hitelminősítések nem szolgáltatnak megbízható becslést a mögöttes eszköz hitelkockázatáról. Ebből kiindulva a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy hiába kaptak a mintában szereplő egyes vállalatok jó hitelminősítést egy kínai hitelminősítő intézettől, ez a minősítés nem megbízható. Ezeket a minősítéseket a kulcsfontosságú stratégiai ágazatok, például az üvegrostszövet-ágazat ösztönzésére irányuló szakpolitikai célkitűzések is torzították.

3.4.2. *Kedvezményes finanszírozás: hitelek*

3.4.2.1. Rulírozó hitelek

(286) A melegen síkhengerelt termékekkel és a gumiabroncsokkal foglalkozó vizsgálatok ([80]) ténymegállapításaival összhangban a rulírozó hitelek olyan hitelek, amelyek lehetővé teszik a vállalat számukra, hogy a hitele után törlesztett tőke összegét a lejárat napján azonnal új hitelből származó friss tőkével pótolják. A rulírozó hitelek általában az adós rövid távú likviditási problémáit jelzik, és nagyobb kockázati kitettséget jelentenek az azokat nyújtó bankok számára. Azt, hogy egy adott vállalat rulírozó hitellel rendelkezik, pusztán arra utaló jelnek tekintették, hogy a vállalat kedvezőtlenebb pénzügyi helyzetben volt annál, mint amilyen a pénzügyi kimutatások alapján első látására kirajzolódott, illetve hogy további kockázat áll fenn a rövid távú likviditási problémákkal összefüggésben.

(287) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy a rulírozó hitelek nem szükségszerűen jeleznek likviditási problémákat. Ez jól látszik a vezető európai bankok honlapjairól is. Például a szokásos üzleti tevékenység részeként olyan bankok is nyújtanak rulírozó hitelkereteket és hiteleket, mint az ING ([81]) és a BNP Paribas ([82]), és nem kapcsolódnak hozzájuk magasabb kamatlábak.

(288) A Bizottság nem értett egyet a kínai kormány értékelésével. A rulírozó hitelekre a kínai hatóságok maguk is járulékos hitelkockázati tényezőként tekintenek. A CBRC kockázatalapú hitelbesorolásra vonatkozó iránymutatása szerint a rulírozó hitelt legalább mint „aggályos” kategóriába tartozó hitelt kell bejelenteni ([83]). E kategória alá olyan hiteleket sorolnak be, amelyek esetében a hitelfelvevő az adott pillanatban képes teljesíteni tőketörlesztési és a kamatfizetési kötelezettségeit, de fennállnak olyan körülmények, amelyek kedvezőtlen hatással lehetnek a visszafizetésre.

(289) Rulírozó hitelkeretek valóban léteznek Európában is, feltételeik azonban nagyon eltérnek a kínai rulírozó hitelekétől. Az unióbeli rulírozó hitelkonstrukciók lényegében hitelkeretek, amelyekből egy előre meghatározott maximális összeg hívható le, a törlesztés pedig egy előzetesen rögzített időszak alatt több részletben teljesíthető. Ezenkívül: Ráadásul ezek a hitelkeretek többletköltségekkel járnak, legyen szó a szokásos rövid lejáratú piaci kamatokon felüli, szerződésben rögzített kamatkülönbözetről ([84]), vagy előre meghatározott ügyviteli díjról. A BNP Paribas – kínai kormány által felhozott – példájában ráadásul szintén szerepel egy, a fel nem használt tőke tekintetében a hitelkonstrukció futamideje alatt fizetendő díj.

(290) Ezzel szemben azoknak a rulírozó hiteleknek a feltételei, amelyeket az ellenőrző látogatások alkalmával a mintában szereplő kínai vállalatoknál azonosítottak, nem különböztek a többi rövid lejáratú hitel feltételeitől. Ezeket a hiteleket nem hitelkeretként vagy rulírozó hitelkonstrukcióként sorolták be, és különdíjakat, illetve különbözeteket sem tartalmaztak. Első látásra közönséges rövid lejáratú hiteleknek tűntek. Azonban az említett hitel célja néha

([79]) A PBOC 2017/5. sz. munkadokumentuma, 2017. május 25., 28. o.
([80]) Lásd a fenti 7. lábjegyzetben említett melegen síkhengerelt termékekkel foglalkozó ügyet, (152)–(242) preambulumbekezdés, valamint az ugyanebben a lábjegyzetben említett, gumiabroncsokkal kapcsolatos ügyet, (243)–(294) preambulumbekezdés.
([81]) https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) A CBRC kockázatalapú hitelbesorolásra vonatkozó iránymutatása X. cikkének II. pontja.
([84]) A BNP Paribas kínai kormány által felhozott példája szintén ezt támasztja alá.

„hiteltörlesztés". Emellett a hitelek törlesztő részleteinek az ellenőrző látogatáskor végzett vizsgálata egyértelművé tette, hogy a tőkeösszeget valójában olyan újonnan felvett, ugyanakkora összegű hitelekből törlesztették, amelyeket az eredeti hitel lejárati napját megelőző vagy követő héten ugyanaz a bank folyósított. A Bizottság ezt követően a hiteleket bemutató táblázatokban szereplő többi hitelt is megvizsgálta és a legtöbb esetben talált további, pontosan ugyanilyen jellegű példákat. Mindezen okok alapján a Bizottság fenntartotta a rulírozó hitelek kapcsán képviselt álláspontját.

3.4.2.2. A hosszú távú adósság átstrukturálását célzó finanszírozás

(291) A vizsgálat során a Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő egyes vállalatok kifejezetten adósságtörlesztési célú kötvényeket, nevezetesen kölcsönöket bocsátottak ki. A Bizottság megállapította, hogy adósságuk ezen eszköz révén történő átstrukturálásával egyes vállalatok átszervezhetik és elhalaszthatják kötelezettségeiket, valamint beszerezhetik azokat a pénzeszközöket, amelyek nélkül nem tudnák teljesíteni törlesztési kötelezettségeiket, ami azt bizonyítja, hogy nehézségekbe ütközik a forrásbevonás.

(292) A kötvények e célból történő felhasználása aggályokat vet fel azzal kapcsolatban, hogy egy adott társaság képes-e kifizetni adósságait, és ezért nemcsak rövid távú likviditását, hanem hosszú távú fizetőképességét is megkérdőjelezi. Ezért azt, hogy egy adott vállalat a hitelek törlesztése érdekében kötvényeket bocsát ki, arra utaló jelnek tekintették, hogy a vállalat kedvezőtlenebb pénzügyi helyzetben volt annál, mint amilyen a pénzügyi kimutatások alapján első látására kirajzolódott, illetve hogy további kockázat áll fenn a rövid és hosszú távú finanszírozásával összefüggésben.

3.4.2.3. Egyedi jelleg

(293) Amint azt a (238)–(245) preambulumbekezdésben bemutattuk, számos jogi dokumentum, amelyek kifejezetten az ágazat vállalatait célozzák meg, arra utasítja a pénzügyi intézményeket, hogy kedvezményes kamatozású hiteleket nyújtsanak az üvegrostszövet-ágazatnak. E dokumentumok bizonyítják, hogy a pénzügyi intézmények csak azon néhány iparág/vállalat esetében teszik lehetővé a pénzügyi intézmények számára a kedvezményes hitelnyújtást, amelyek beleilleszkednek a kínai kormány vonatkozó stratégiájába.

(294) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány vitatta a kedvezményes hitelezés egyedi jellegét. A kínai kormány szerint a banktörvény 4. és 34. cikke csupán általános iránymutatásokat rögzít a kereskedelmi bankok magatartásával kapcsolatban, és nem tesz említést arról, hogy mely vállalatoknak vagy iparágaknak kellene hitelt adni. Az általános hitelezési szabályzat 15. cikke sem tartalmaz olyan kifejezett és egyértelmű korlátozást, hogy ez a konkrét támogatás csak az üvegrostszövet-ágazatban működő vállalatok számára érhető el. A 40. sz. határozat nem egy vállalkozásra vagy iparágra vonatkozik, hanem bizonyos ösztönzött projektekre, ez pedig nem ugyanaz. Ráadásul a 40. sz. határozat nem kötelező érvényű, és a 40. sz. határozat hatálya alá tartozó gazdasági ágazatok és iparágak rendkívül széles körét figyelembe véve nem vonható le az a következtetés, hogy ez a dokumentum kifejezetten bizonyos vállalkozásokra korlátozza az állítólagos támogatáshoz való hozzáférést.

(295) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a banktörvény és az általános hitelezési szabályzat magát az üvegrostszövet-ágazatot ugyan nem jelöli ki, azonban utal az állam iparpolitikáira, amelyeket a fenti 3.1. szakaszban felsorolt dokumentumok határoznak meg. A Bizottság ezért visszautal a felsorolt dokumentumokra és a fenti 3.1. szakaszban levont következtetésekre. A Bizottság úgy vélte, hogy az üvegrostszövet-ágazatra vonatkozó utalások egészen egyértelműek, mivel a szóban forgó iparágat van, hogy megnevezik, van pedig, hogy az általa gyártott termékre vagy annak az iparági csoportra történő hivatkozással jelenítik meg, amelyhez tartozik. Emellett e támogatás abból adódóan is egyedi jellegű, hogy a kínai kormány az ösztönzött iparágak egy szűk – az üvegrostszövet-ágazatot is magában foglaló – csoportját támogatja. A Bizottság így fenntartotta következtetéseit.

(296) A Bizottság így arra a következtetésre jutott, hogy a kedvezményes hitelek formájában nyújtott támogatás nem általánosan elérhető, hanem az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül. Ezenfelül az érdekelt felek egyike sem nyújtott be arra utaló bizonyítékot, hogy a kedvezményes hitelnyújtás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében objektív kritériumokon és feltételeken alapulna.

3.4.2.4. Az előny és a támogatási összeg kiszámítása

(297) A Bizottság ezt követően kiszámította a kiegyenlíthető támogatás összegét. E számítás keretében értékelte a támogatásban részesülő feleknek a vizsgálat során nyújtott gazdasági előny mértékét. A támogatásban részesülő feleknek nyújtott gazdasági előny az alaprendelet 6. cikkének b) pontja szerint a hitelt felvevő vállalat által a kedvezményes hitel esetében és a vállalat által a piacon megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében visszafizetendő összeg közötti eltérés.

(298) Ebben a tekintetben a Bizottság a kínai üvegrostszövet-piaccal kapcsolatban több sajátosságra lett figyelmes. A fenti 3.4.1.1–3.4.1.7. szakaszban kifejtettek szerint a kínai pénzügyi intézmények által folyósított hitelek jelentős kormányzati beavatkozásról árulkodnak, és nem a működő piacokon általában felszámított kamatokat tükrözik.

(299) A mintában szereplő vállalatcsoportok különböző általános gazdasági helyzetben vannak. A vizsgálat során – például a lejáratot, a megkövetelt biztosítékot és garanciát, valamint más kapcsolódó feltételeket tekintve – mindegyikük más-más típusú hitelben vagy pénzügyi lízingben részesült. E két ok miatt mindegyik vállalathoz eltérő átlagos kamatláb tartozott annak alapján, hogy milyen hiteleket kapott.

(300) E sajátosságok figyelembevétele érdekében a Bizottság minden egyes, a mintában szereplő exportáló gyártói vállalatcsoport pénzügyi helyzetét egyedileg értékelte. E tekintetben a Bizottság a kedvezményes hitelnyújtás kapcsán a Kínából származó, melegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó szubvencióellenes vizsgálatban, valamint a Kínából származó abroncsokra vonatkozó szubvencióellenes vizsgálatban ([85]) meghatározott, és a következő preambulumbekezdésekben kifejtett számítási módszert követte. Végül a Bizottság egyedileg kiszámította minden egyes, a mintában szereplő exportáló gyártói csoport esetében a kedvezményes hitelnyújtási gyakorlatból származó előnyt, és ezt az előnyt hozzárendelte az érintett termékhez.

a) CNBM csoport

(301) A fenti (250)–(252) preambulumbekezdésben említettek szerint a kínai hitelnyújtó pénzügyi intézmények nem nyújtottak be hitelképességi értékelést. Ezért a gazdasági előny mértékének megállapítása érdekében a Bizottságnak értékelnie kellett, hogy a CNBM csoport piaci kamatszinten jutott-e hitelekhez.

(302) A CNBM csoport exportáló gyártói saját pénzügyi beszámolóik szerint általában véve nyereségesen működtek. Az egyik exportáló gyártónak nem voltak hitelei. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy vásárlásainak 65 %-át egyfajta kedvezményes rövid távú pénzügyi eszközből (bankelfogadványok) finanszírozta. Amint azt az alábbi 3.4.3.2. szakasz is kifejti, a bankelfogadványok a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egy típusa; ezért széles körű felhasználásuk rövid távú likviditási problémákra utal. A második exportáló gyártó a 2016–2018 közötti időszakban állandó nyereségre tett szert, és első ránézésre egészséges pénzügyi mutatókkal rendelkezett, mint például az alacsony adósság/eszköz arány. Úgy tűnt azonban, hogy rövid távú likviditási problémákkal küzd a következő okok miatt: a vállalat fennálló rövid lejáratú adóssága forgalmának csaknem 100 %-át tette ki; kötvényt bocsátott ki bankhitelek törlesztésére; vásárlásainak finanszírozásához nagy mennyiségű bankelfogadványt használt fel, emellett rulírozó hiteleket is felhasznált, ami arra enged következtetni, hogy a vállalat pénzügyi helyzete sérülékenyebb lehet annál, amit a pénzügyi kimutatások első ránézésre sugallnak. A harmadik exportáló gyártó hasonló képet mutatott, nyereséges helyzettel, de a bankelfogadványok és a bankhitelek visszafizetésére kibocsátott kötvények széles körű használatával.

(303) Az első közbenső anyavállalat, a China Jushi nyereséges volt a 2016–2017 közötti időszakban és a vizsgálati időszakban, de jelentős mértékben felhasználta a bankelfogadványokat beszerzései finanszírozására. A Bizottság megállapította továbbá, hogy a China Jushi szintjén nyújtott hitelek egy része rulírozó hitel volt, és hogy a China Jushi két kötvényt bocsátott ki a bankhitelek visszafizetése céljából. Rulírozó hiteleket találtak a második közbenső anyavállalatnál, a Sinoma Technologynál is.

(304) A fenti (207)–(217) preambulumbekezdésben említettek szerint a CNBM anyavállalat nem működött együtt. A nyilvánosan hozzáférhető 2018. évi éves jelentéséből azonban hasonló kép bontakozik ki: a vállalat tőkeáttétele magas, a nettó adósságráta 130 %, az adósság/eszköz arány pedig 68 %. A vizsgálati időszak alatt a vállalat adósságszerkezetének javítása érdekében adósság-részvény swapügyletet kötött állami tulajdonú bankokkal. Egy ilyen ügylet keretében a vállalat az állami tulajdonú bankok felé fennálló adósságának egy részét részvényekké alakíthatja, és így csökkentheti a mérlegében szereplő kötelezettségeket.

([85]) Lásd a 7. lábjegyzetben említett melegen síkhengerelt termékekkel foglalkozó ügyet, (152)–(244) preambulumbekezdés, valamint a 7. lábjegyzetben említett, gumiabroncsokkal kapcsolatos ügyet, (236) preambulumbekezdés.

(305) A Bizottság megjegyezte, hogy a CNBM csoport különböző vállalatai AA- és AA+ közötti minősítést kaptak egy kínai hitelminősítő intézettől. A kínai hitelminősítések (279)–(285) preambulumbekezdésben említett általános torzításai fényében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez a minősítés nem megbízható.

(306) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a csoport általános pénzügyi helyzete a BB minősítésnek feleltethető meg, azaz annak a legmagasabb minősítésnek, amely már nem számít „befektetési minősítésnek". A „befektetési minősítés" esetében a hitelminősítő intézet megítélése szerint annak valószínűsége, hogy a vállalat az általa kibocsátott kötvények kapcsán teljesíteni fogja fizetési kötelezettségeit, elegendően nagy ahhoz, hogy a bankok ilyen kötvényeket vásárolhassanak (befektetésre ajánlott kötvények).

(307) A végleges tájékoztatást követően a CNBM csoport azt állította, hogy a Bizottság elsősorban a CNBM hitelminősítése alapján együttes hitelminősítést adott a teljes CNBM csoportra, jóllehet a CNBM eladósodottságának szintje nem lehetett hátrányos hatással a China Jushi-ra, amelyben 27 %-os részesedéssel rendelkezik. A CNBM adósságkötelezettségeit sem ruházhatta át a China Jushi-ra, mivel a csoport vállalatai korlátolt felelősségű különálló jogi személyek, ami azt jelenti, hogy a részvényesek vagy leányvállalatok adósságait nem lehetséges átruházni. Továbbá mivel a CNBM csoport szerint a bankelfogadványok nem egyenértékűek a rövid lejáratú hitelekkel, azokat a vállalatok hitelminősítésében sem lenne szabad figyelembe venni.

(308) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az nyilatkozatokkal. A fenti (301)–(304) preambulumbekezdésben bemutatottak szerint a Bizottság egyénileg értékelte a csoportok minden egyes vállalatát. A CNBM csoport esetében – a CNBM szintjén leírt helyzettől függetlenül – a megvizsgált vállalatok többsége hasonló képet mutatott, beleértve a rulírozó hiteleket, a bankelfogadványok széles körű használatát és a hiteltörlesztés céljából kibocsátott kötvényeket is. Ráadásul a vállalat állításaival éppen ellenkezőleg az adósságokat a vállalatközi kölcsönökön keresztül valójában átruházták a csoport különböző vállalatai között. Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy egyetlen hitelminősítést rendel a csoporthoz. Végezetül pedig a Bizottság – ahogy azt az alábbi 3.4.3.2. szakasz is megemlíti – a rövid lejáratú hitelekkel egyenértékű finanszírozási eszközök egyik típusának tekintette a bankelfogadványokat, amelyeket így be lehet vonni a hitelminősítés meghatározásába. A Bizottság ezért elutasította a vállalat állításait.

(309) A Bizottság ezt követően a piaci kamatláb kiszámítása érdekében az ilyen (BB) minősítésű cégek által kibocsátott kötvények esetében várható díjat alkalmazta a Kínai Központi Bank szokásos hitelezési kamatlábára.

(310) A felár meghatározása az USA-beli AA minősítésű vállalati kötvények és az USA-beli BB minősítésű vállalati kötvények indexei között a Bloomberg ipari szegmensekre vonatkozó adatai alapján számított relatív különbözet kiszámításával történt. Ezt követően a Bizottság az így kiszámított különbözetet hozzáadta a Kínai Központi Bank által a hitelnyújtás napján a kérdéses kölcsönével azonos futamidőre vonatkozóan közzétett referencia-kamatlábhoz ([86]). Ezt a számítást a Bizottság a vállalatnak folyósított összes hitel vonatkozásában külön-külön elvégezte.

(311) A végleges tájékoztatást követően több fél is azt állította, hogy a relatív különbözet alkalmazása téves volt. Mindegyikük azt állította, hogy a Bizottságnak az USA-beli AA és az USA-beli BB minősítésű kötvények közötti relatív különbözet helyett az ugyanezen kötvények közötti abszolút különbözetet kellett volna használnia. A következő indokokat szolgáltatták:

(1) A relatív különbözet mértéke az USA-beli alapkamat mértékével együtt ingadozik: minél alacsonyabb a kamatszint, annál magasabb lesz a kapott felár.

(2) Az így kapott referencia-kamatláb mértéke azon PBOC referencia-kamatlábbal összhangban ingadozik, amelyre alkalmazzák. Minél magasabb a PBOC referencia-kamatlába, annál magasabb lesz az így kapott referencia-kamatláb.

(3) Míg az abszolút különbözet lényegében stabil szinten mozog, addig a relatív különbözet jelentős ingadozásokat mutat.

([86]) Rögzített kamatozású hitelek esetében. A változó kamatozású hitelek esetében a PBOC vizsgálati időszak alatti referencia-kamatlábát vette alapul.

(312) Ezeket a kérdéseket a korábbi vizsgálatban már felvetették ([87]). A melegen hengerelt sík acéltermékekkel kapcsolatos ügy (175)–(187) preambulumbekezdésének és a gumiabroncsokkal kapcsolatos ügy (256) preambulumbekezdésének tanúsága szerint a Bizottság a következő okok miatt elutasította ezeket az érveket:

(313) Először is, bár elismerte, hogy a kereskedelmi bankok általában abszolút értékben kifejezett felárat alkalmaznak, a Bizottság megállapította, hogy e gyakorlat hátterében gyakorlati megfontolások állnak, hiszen a kamatlábat végeredményben nem más, mint egy abszolút szám jelöli. Ez az abszolút szám ugyanakkor relatív értékelésen alapuló kockázatértékelésből származik. Annak, hogy egy BB minősítésű vállalat nem teljesít, X %-kal nagyobb a kockázata, mint a kormányzat vagy egy kockázatmentes vállalat nem teljesítésének. Ez relatív értékelés.

(314) Másodszor: a kamatlábak nemcsak a vállalati kockázati profilokat tükrözik, hanem az ország- és devizaspecifikus kockázatokat is. A relatív különbözet ily módon a mögöttes piaci viszonyok változásait is visszaadja, amelyeket az abszolút különbözet logikája viszont nem jelenít meg. Az ország-, illetve árfolyam-specifikus kockázatok nem ritkán – mint például a jelen esetben is – idővel változnak, és a változások országonként eltérőek. Ez azzal jár, hogy a kockázatmentes kamatlábak idővel jelentősen módosulnak, és olykor az Egyesült Államokban, olykor pedig Kínában alacsonyabbak. E különbségek hátterében olyan tényezők állnak, mint a mért és a várható GDP-növekedés, a gazdasági hangulat, illetve az inflációs szintek. Mivel a kockázatmentes kamatlábak idővel változnak, ugyanaz a nominális abszolút különbözet a kockázatok merőben eltérő értékelését jelezheti. Például ha egy bank a nem teljesítés vállalatspecifikus kockázatát a kockázatmentes kamatlábnál 10 %-kal magasabbra becsli (relatív becslés), a kapott abszolút különbözet (1 %-os kockázatmentes kamatláb esetén) 0,1 % és (10 %-os kockázatmentes kamatláb esetén) 1 % között lehet. A befektetők szempontjából tehát a relatív különbözet hasznosabb támpontként szolgál, mivel egyrészt tükrözi a hozamkülönbözet nagyságát, másrészt megmutatja, hogy azt milyen módon befolyásolja az alapkamatláb szintje.

(315) Harmadszor: a relatív különbözet is országsemleges. Ha például az USA-beli kockázatmentes kamatláb alacsonyabb a kínai kockázatmentes kamatlábnál, a módszer magasabb abszolút felárakat fog eredményezni. Másfelől ha Kínában a kockázatmentes kamatláb alacsonyabb az USA-belinél, akkor a módszer alacsonyabb abszolút felárakat fog eredményezni.

(316) Ami a harmadik pontot illeti, hogy az abszolút és relatív különbözet időbeli alakulását mutató múltbeli adatokat már elemezték a gumiabroncsokkal foglalkozó ügyben. A Bizottság elemzése megállapította, hogy az abszolút különbözet nem olyan stabil, mint ahogyan azt állították, hanem az 1–4,5 %-os tartományon belül időről időre változik. A relatív különbözet ráadásul 23 éve pontosan ugyanazt a tendenciát követi, mint az abszolút különbözet, azaz amikor a relatív különbözet növekszik, az abszolút különbözet is nő, és viszont. Ami a relatív különbözet állítólagos volatilitását illeti, a változások nagyságrendje hasonló: a legmagasabb és a legalacsonyabb értékek közötti különbség a relatív különbözet esetében 530 %, az abszolút különbözet esetében pedig 450 % ([88]).

(317) A kínai kormány magát az az országon kívüli referenciaérték alkalmazását is kifogásolta. E tekintetben a kínai kormány megjegyezte, hogy a Bizottságnak először olyan hasonló kereskedelmi hiteleket kellett volna keresnie, amelyeket az exportáló gyártók ténylegesen megszerezhettek volna a piacon. Egyébként pedig a referenciaértéket egyértelmű bizonyítékokra és indokolt magyarázatokra kellett volna alapozni, hogy az érintett piacon minden hitelt olyan mértékben torzított a kormányzati beavatkozás, hogy hasonló hitel nem létezett a belföldi piacon.

([87]) A Bizottság (EU) 2017/969 végrehajtási rendelete (2017. június 8.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2017/649 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 146., 2017.6.9., 17. o.) (a továbbiakban: a melegen síkhengerelt termékekkel foglalkozó ügy); a Bizottság (EU) 2018/1690 végrehajtási rendelete (2018. november 9.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes, 121 feletti terhelési indexű, autóbuszhoz vagy tehergépjárműhöz való új vagy újrafutózott gumi légabroncsok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, továbbá a Kínai Népköztársaságból származó egyes, 121 feletti terhelési indexű, autóbuszhoz vagy tehergépjárműhöz való új vagy újrafutózott gumi légabroncsok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint az (EU) 2018/163 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2018/1579 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 283., 2018.11.12., 1. o.) (a továbbiakban: az abroncsokkal foglalkozó ügy).

([88]) A korábbi lábjegyzetben és a (256) preambulumbekezdésben idézett, gumiabroncsokkal foglalkozó ügy.

(318) E tekintetben a Bizottság a fenti 3.4.1.7. szakaszban kifejtetteknek megfelelően megállapította, hogy a kínai vállalatokra vonatkozó belföldi hitelminősítések nem voltak megbízhatóak, és a fő stratégiai iparágak, mint például az üvegrostszövet-ágazat ösztönzésére irányuló szakpolitikai célkitűzések is torzították őket. Emiatt a kínai hitelminősítések nem szolgáltatnak megbízható becslést a mögöttes eszköz hitelkockázatáról, és a Bizottságnak egy nem torzított hitelminősítésen alapuló referenciaértéket kellett keresnie. Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy a BB minősítésű vállalatok esetében az eredményül kapott mintegy 9 % kamatláb nem észszerűtlen, tekintettel arra, hogy a BB minősítésű vállalati kötvények hozama a kínai belföldi piacon a vizsgálati időszak végén 21 % volt ([89]). Ezért a Bizottság ezeket a felvetéseket elutasította.

(319) A kínai kormány azt is kijelentette, hogy az országon kívüli referenciaérték alkalmazása nem helyénvaló, mivel a referenciamutatót nem igazították ki úgy, hogy a kínai pénzügyi piac uralkodó feltételeit tükrözze, továbbá hogy a Bizottság egyéb tényezők mellett nem vette figyelembe a hitelek méretében, a törlesztési feltételekben és abban meglévő különbségeket, hogy a hiteleket fedezték-e garanciával.

(320) A Bizottság nem értett egyet ezzel a véleménnyel, mivel a Kínai Központi Bank referenciaindexét használják a számítás kiindulási pontjaként. A relatív különbözet ily módon a mögöttes, országspecifikus piaci viszonyok változásait is lefedi, amelyeket az abszolút különbözet logikája viszont nem jelenít meg, amint azt a fenti preambulumbekezdés kifejti. Emellett a Bizottság megállapította, hogy egy bank egyedi kockázatértékelésének minden tényezőjét nem lehet bevonni a helyettesítőbe. A Bizottság számítási módszere azonban figyelembe veszi az egyéni hitelek paramétereit, például a hitel kezdő időpontját és futamidejét, valamint a változó kamatozást. A kínai kormány állításait ezért elutasították.

(321) A Kínában devizában denominált hitelekre is igaz a piaci torzulások és az érvényes hitelminősítések hiánya tekintetében tett megállapítás, hiszen ezeket a hiteleket ugyanazok a kínai pénzügyi intézmények nyújtják. Ennek megfelelően és az előzőekben ismertetett módon a Bizottság a vizsgálati időszak során a megfelelő devizában kibocsátott BB minősítésű vállalati kötvények alapján határozta meg a megfelelő referenciaértéket.

(322) Emellett – ahogy azt a 3.4.2.1. szakaszban is kifejtettük, azt, hogy egy adott vállalat rulírozó hitellel rendelkezik, pusztán arra utaló jelnek tekintik, hogy a vállalat kedvezőtlenebb pénzügyi helyzetben van annál, mint amilyen a pénzügyi kimutatások alapján első látásra kirajzolódik, illetve hogy további kockázat áll fenn a rövid távú likviditási problémákkal összefüggésben. A rulírozó hiteleket általában valóban rövid távra nyújtják. Nagyon valószínűtlen, hogy található kétévesnél hosszabb lejáratú rulírozó hitel, és a mintában szereplő vállalatok által felvett kölcsönök adatai alátámasztották ezt a következtetést.

(323) Ezért annak érdekében, hogy figyelembe vegye a bankok megnövekedett kockázati kitettségét a rulírozó hitelekkel rendelkező vállalkozásoknak nyújtott rövid távú finanszírozás során, a Bizottság a kockázati minősítési skála egy fokozatát lejjebb helyezte, és az érintett vállalkozások valamennyi rövid távú finanszírozására vonatkozóan kiigazította a relatív felár számítását. A Bizottság így összehasonlította az USA AA vállalati kötvényeit (a BB helyett) az azonos futamidejű USA B vállalati kötvényekkel. A Standard & Poor's hitelminősítési fogalommeghatározásai szerint egy „B" minősítésű adós kiszolgáltatottabb, mint a „BB" minősítésű adósok, de még képes teljesíteni pénzügyi kötelezettségvállalásait. Ugyanakkor a kedvezőtlen üzleti, pénzügyi vagy gazdasági feltételek csökkenthetik az adósnak a pénzügyi kötelezettségvállalásai teljesítésére irányuló képességét vagy hajlandóságát. Ez a referenciaérték ezért megfelelőnek tekinthető arra, hogy tükrözze a rulírozó hitelek mint rövid távú finanszírozás használatából származó további kockázatot.

(324) A Bizottság így az összes rövid lejáratú adósság, köztük a rulírozó hiteleket igénybe vevő vállalatok szintjén nyújtott, legfeljebb 2 éves lejáratú kölcsönök kapcsán ezt az értéket használta referenciaértékként.

(325) A fennmaradó, 2 évesnél hosszabb lejáratú kölcsönök, valamint a rulírozó hitellel nem rendelkező vállalatok esetében a Bizottság – a (306) preambulumbekezdésben ismertetett megfontolásokból kiindulva – ahhoz az általános elvhez tért vissza, hogy a „befektetésre nem ajánlott" kötvények lehetséges legkedvezőbb minősítését veszi alapul.

([89]) A kínai onshore RMB kötvénypiac napi jelentése, 2018.7.20., kötvényinformációs osztály, China Central Depostrady & – Clearing Co. Ltd., 4. o.

(326) A Bizottság megállapította, hogy a csoporthoz tartozó egyes vállalatok adósságátalakítás céljából bocsátottak ki kötvényeket. Ebben az esetben, amint azt a 3.4.2.2. szakasz kifejti, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érintett vállalatok rosszabb pénzügyi helyzetben vannak, mint amire a pénzügyi kimutatások első ránézésre utalnak, és hogy a rövid és hosszú távú finanszírozásukhoz további kockázat kapcsolódik. Ezért a megnövekedett kockázati kitettség figyelembevétele érdekében a Bizottság a kockázati minősítési skála egy fokozatát lejjebb helyezte, és az amerikai AA vállalati kötvények és az amerikai B vállalati kötvények összehasonlítása révén a hosszú távú finanszírozásuk – többek között a hitelek – tekintetében is kiigazította a relatív felár számítását.

(327) Végezetül, mivel a CNBM anyavállalat nem működött együtt, a CNBM szintjén nyújtott kedvezményes hitelezésből származó gazdasági előnyt úgy állapították meg, hogy az ebben szakaszban ismertetett módszertan a vállalat 2018. évi éves jelentésében nyilvánosan hozzáférhető információkra – például a fennálló kötelezettségekre, az átlagos tőkeköltségre és a hitelfelvételek átlagos időtartamára – alkalmazták.

a) Yuntianhua csoport

(328) A fenti (250)–(252) preambulumbekezdésben említettek szerint a kínai hitelnyújtó pénzügyi intézmények nem nyújtottak be hitelképességi értékelést. Ezért a gazdasági előny mértékének megállapítása érdekében a Bizottságnak értékelnie kellett, hogy a Yuntianhua csoport piaci kamatszinten jutott-e hitelekhez.

(329) A Yuntianhua csoport exportáló gyártói saját pénzügyi beszámolóik szerint általában véve nyereségesen működtek.

(330) A rövid távú likviditás elemzése azonban aggályokat vet fel a két exportáló vállalat számára, mivel a vizsgálati időszakban a rövid lejáratú adósságok a vállalatok forgalmának a 90 %-a és több mint 100 %-a közötti tartományban mozogtak, és az előző évhez képest növekvő tendenciát mutatnak. A rövid lejáratú adósságok alkalmazása mindkét vállalatnál jelentős. Bár az egyik exportáló gyártó nem rendelkezik hitelekkel a vizsgálati időszakban, vásárlásainak többségét, valamint az egyéb nem működési költségek egy részét bankelfogadványokon keresztül finanszírozta, amely egy általában egy évnél rövidebb lejáratú eszköz.

(331) A CPIC, az exportáló gyártók első közvetlen részvényese és fő szállítója nyereséges volt a vizsgálat során. Ugyanakkor csökkentette az előző évi tőkearányos jövedelmezőségét. Ezenkívül a vállalat likviditási problémákkal küzd, mivel rövid lejáratú adósságai a teljes adósság 80–90 %-át teszik ki. A vállalat forgóeszközeinek a jelenlegi kötelezettségeivel való összehasonlítása alacsony, 1 alatti értékű likviditási rátát ([90]) eredményez, ami aggályokat vet fel a vállalat rövid lejáratú adósságainak visszafizetésére való képességével kapcsolatban. Hasonlóképpen a Bizottság azt is megállapította, hogy a bankelfogadványokat a vállalat széles körben használja a beszerzéseinek finanszírozására.

(332) A Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., a Yuntianhua csoport anyavállalata, amely részt vett a vizsgált termék ellátási láncában, veszteséges volt a vizsgálati időszakban. A társaság forgóeszközeinek és jelenlegi kötelezettségeinek összehasonlítása – a jelenlegi 1 alatti arány révén – komoly aggályokat vet fel likviditásával és rövid lejáratú adósságainak visszafizetésére való képességével kapcsolatban. A vizsgálat feltárta továbbá, hogy a vállalat kifejezetten adósságtörlesztés céljából bocsátott ki kötvényeket. Hasonlóképpen megállapították a rulírozó hitelek alkalmazását is.

(333) A Bizottság megjegyezte, hogy egy kínai hitelminősítő intézet AA minősítést adott a Yuntianhua csoportnak. A kínai hitelminősítések (279)–(285) preambulumbekezdésben említett általános torzításai fényében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez a minősítés nem megbízható.

(334) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a csoport általános pénzügyi helyzete a BB minősítésnek feleltethető meg, azaz annak a legmagasabb minősítésnek, amely már nem számít „befektetési minősítésnek”. A „befektetési minősítés” esetében a hitelminősítő intézet megítélése szerint annak valószínűsége, hogy a vállalat az általa kibocsátott kötvények kapcsán teljesíteni fogja fizetési kötelezettségeit, elegendően nagy ahhoz, hogy a bankok ilyen kötvényeket vásárolhassanak (befektetésre ajánlott kötvények).

([90]) Olyan likviditási ráta, amely a vállalat egy éven belül esedékes rövid távú kötelezettségek teljesítésére való képességét méri. A likviditási rátát a társaság forgóeszközeinek és rövid lejáratú kötelezettségeinek összehasonlításaként fejezik ki.

(335) A Bizottság ezt követően a piaci kamatláb kiszámítása érdekében az ilyen (BB) minősítésű cégek által kibocsátott kötvények esetében várható díjat alkalmazta a Kínai Központi Bank szokásos hitelezési kamatlábára.

(336) A felár meghatározása az USA-beli AA minősítésű vállalati kötvények és az USA-beli BB minősítésű vállalati kötvények indexei között a Bloomberg ipari szegmensekre vonatkozó adatai alapján számított relatív különbözet kiszámításával történt. Ezt követően a Bizottság az így kiszámított különbözetet hozzáadta a Kínai Központi Bank által a hitelnyújtás napján a kérdéses kölcsönével azonos futamidőre vonatkozóan közzétett referencia-kamatlábhoz ([91]). Ezt a számítást a Bizottság a vállalatnak folyósított összes hitel és pénzügyi lízing vonatkozásában különkülön elvégezte.

(337) A Kínában devizában denominált hitelekre is igaz a piaci torzulások és az érvényes hitelminősítések hiánya tekintetében tett megállapítás, hiszen ezeket a hiteleket ugyanazok a kínai pénzügyi intézmények nyújtják. Ennek megfelelően és az előzőekben ismertetett módon a Bizottság a vizsgálati időszak során a megfelelő devizában kibocsátott BB minősítésű vállalati kötvények alapján határozta meg a megfelelő referenciaértéket.

(338) Emellett – ahogy azt a 3.4.2.1. szakaszban is kifejtettük, azt, hogy egy adott vállalat rulírozó hitellel rendelkezik, pusztán arra utaló jelnek tekintik, hogy a vállalat kedvezőtlenebb pénzügyi helyzetben van annál, mint amilyen a pénzügyi kimutatások alapján első látására kirajzolódik, illetve hogy további kockázat áll fenn a rövid távú likviditási problémákkal összefüggésben. A rulírozó hiteleket általában valóban rövid távra nyújtják. Nagyon valószínűtlen, hogy található kétévesnél hosszabb lejáratú rulírozó hitel, és a mintában szereplő vállalatok által felvett kölcsönök adatai alátámasztották ezt a következtetést.

(339) Ezért annak érdekében, hogy figyelembe vegye a bankok megnövekedett kockázati kitettségét a rulírozó hitelekkel rendelkező vállalkozásoknak nyújtott rövid távú finanszírozás során, a Bizottság a kockázati minősítési skála egy fokozatát lejjebb helyezte, és az érintett vállalkozások valamennyi rövid távú finanszírozására vonatkozóan kiigazította a relatív felár számítását. A Bizottság így összehasonlította az USA AA vállalati kötvényeit (a BB helyett) az azonos futamidejű USA B vállalati kötvényekkel. A Standard & Poor's hitelminősítési fogalommeghatározásai szerint egy „B" minősítésű adós kiszolgáltatottabb, mint a „BB" minősítésű adósok, de még képes teljesíteni pénzügyi kötelezettségvállalásait. Ugyanakkor a kedvezőtlen üzleti, pénzügyi vagy gazdasági feltételek csökkenthetik az adósnak a pénzügyi kötelezettségvállalásai teljesítésére irányuló képességét vagy hajlandóságát. Ez a referenciaérték ezért megfelelőnek tekinthető arra, hogy tükrözze a rulírozó hitelek mint rövid távú finanszírozás használatából származó további kockázatot.

(340) A Bizottság így az összes rövid lejáratú adósság, köztük a rulírozó hiteleket igénybe vevő vállalatok szintjén nyújtott, legfeljebb 2 éves lejáratú kölcsönök kapcsán ezt az értéket használta referenciaértékként.

(341) A fennmaradó, 2 évesnél hosszabb lejáratú kölcsönök, valamint a rulírozó hitellel nem rendelkező vállalatok esetében a Bizottság – a (306) preambulumbekezdésben ismertetett megfontolásokból kiindulva – ahhoz az általános elvhez tért vissza, hogy a „befektetésre nem ajánlott" kötvények lehetséges legkedvezőbb minősítését veszi alapul.

(342) A Bizottság megállapította, hogy a csoporthoz tartozó egyes vállalatok adósságátalakítás céljából bocsátottak ki kötvényeket. Ebben az esetben, amint azt a 3.4.2.2. szakasz kifejti, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érintett vállalatok rosszabb pénzügyi helyzetben vannak, mint amire a pénzügyi kimutatások első ránézésre utalnak, és hogy a rövid és hosszú távú finanszírozásukhoz további kockázat kapcsolódik. Ezért a megnövekedett kockázati kitettség figyelembevétele érdekében a Bizottság a kockázati minősítési skála egy fokozatát lejjebb helyezte, és az amerikai AA vállalati kötvények és az amerikai B vállalati kötvények összehasonlítása révén a hosszú távú finanszírozásuk – többek között a hitelek – tekintetében is kiigazította a relatív felár számítását.

3.4.2.5. Következtetés a kedvezményes finanszírozásról: hitelek

(343) A vizsgálat kimutatta, hogy a vizsgálati időszak során kedvezményes hitelnyújtás révén az exportáló gyártóknak a mintában szereplő valamennyi csoportja előnyre tett szert. A pénzügyi hozzájárulás, az exportáló gyártók számára biztosított gazdasági előny, illetve az egyedi jelleg fennállására tekintettel a Bizottság a kedvezményes hitelnyújtást kiegyenlíthető támogatásnak tekintette.

([91]) Rögzített kamatozású hitelek esetében. A változó kamatozású hitelek esetében a PBOC vizsgálati időszak alatti referencia-kamatlábát vette alapul.

(344) A kedvezményes hitelnyújtás esetében a mintában szereplő vállalatcsoportokra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási összegek a következőképpen alakultak:

Kedvezményes finanszírozás: hitelezés

Vállalat/Csoport	Teljes támogatási összeg
Yuntianhua csoport	2,53 %
CNBM csoport	7,39 %

3.4.3. *Kedvezményes finanszírozás: egyéb finanszírozási típusok*

3.4.3.1. Hitelkeretek

(345) A vizsgálat feltárta, hogy a kínai pénzügyi intézmények kedvezményes feltételek mellett hitelkeretet is biztosítottak a mintában szereplő minden egyes vállalat finanszírozásához kapcsolódóan. Ezek olyan keretmegállapodásokból álltak, amelyek értelmében a bank lehetővé teszi a mintában szereplő vállalatok számára, hogy egy bizonyos maximális összegen belül különböző adósságinstrumentumokat, például működőtőke-hiteleket, bankelfogadványokat, okmánypapírokat, a kereskedelemfinanszírozás egyéb formáit stb. használjanak.

(346) A hitelkeret célja egy olyan hitelfelvételi korlát megállapítása, amelyet a vállalat bármikor felhasználhat jelenlegi műveletei finanszírozására, ezáltal rugalmassá és szükség esetén azonnal elérhetővé téve a forgótőke-finanszírozást. A vizsgálat kimutatta, hogy a mintában szereplő két exportáló gyártó különböző bankokkal kötött hitelkeret-megállapodásokat, amelyek különböző rövid távú finanszírozási eszközökre terjedtek ki a működési költségek finanszírozása céljából. Következésképpen a Bizottság úgy ítélte meg, hogy elvben a mintában szereplő vállalatok valamennyi rövid távú finanszírozását egyfajta hitelkeret-eszközzel kell fedezni, ideértve a bankelfogadványokat is, amelyeket rendszeresen bocsátanak ki a folyamatban lévő műveletek finanszírozására.

(347) Ezért a Bizottság összehasonlította az együttműködő vállalatok számára a vizsgálat során rendelkezésre álló hitelkeretek összegét az e vállalatok által ugyanezen időszak alatt annak megállapítására használt rövid távú finanszírozás összegével, hogy az összes rövid távú finanszírozást biztosította-e hitelkeret. Abban az esetben, ha a rövid távú finanszírozás összege meghaladta a hitelkeret felső határát, a Bizottság a meglévő hitelkeret összegét megemelte az exportáló gyártók által a hitelkeret felső határát meghaladóan ténylegesen felhasznált összeggel.

(348) Szokásos piaci körülmények között a hitelkeretek után egy úgynevezett „ügyviteli" vagy „rendelkezésre tartási" díj fizetendő, hogy ellentételezzék a banknál a hitelkeret megnyitásával kapcsolatban felmerült költségeket és kockázatokat, emellett a hitelkeret megújításának ellentételezéseként éves szinten felszámolnak megújítási díjakat is. A Bizottság azonban megállapította, hogy a mintában szereplő valamennyi vállalat díjmentesen nyújtott hitelkeretben részesült.

(349) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány kijelentette, hogy a légi járművekkel foglalkozó ügyben előadott saját megfontolásai fényében megalapozatlan a Bizottság azon állítása, miszerint szokásos piaci körülmények között a hitelkereteket rendelkezésre tartási díjhoz kötik. A kínai kormány szerint a rendelkezésre tartási díj csak akkor alkalmazandó, ha a hitelkeret folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeret. A Bizottság azonban nem állapította meg, hogy a szóban forgó hitelkeret folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeret-e. A kínai kormány emlékeztetett arra, hogy az „EK – Légi járművek" ügyben maga az EU is vitatta, hogy megalapozott az, hogy az EBB nem számított fel rendelkezésre tartási díjat, mivel „*[…] a szabad kamatozású ügyletek esetében (azaz azoknál az ügyeleteknél, ahol a kamatokat nem rögzítik előre) a pénzeszközök rendelkezésre állásának időzítése nem biztos, az EBB pedig nem vállal kötelezettséget egy pontos kamatlábra*".

(350) Az erre az állításra adott válaszában a Bizottság megjegyezte, hogy az EU által az „EK – Légi járművek" ügyben a rendelkezésre tartási díjjal kapcsolatban felhozott érveknek a Fellebbezési Testület nem adott helyt a végső megállapításaiban. A Fellebbezési Testület megállapította, hogy egy kereskedelmi hitelező hasonló hiteléhez képest kedvezőbb volt az, hogy az EBB nem számította fel a pénzeszközök rendelkezésre bocsátására vállalt kötelezettség ellentételezésére szolgáló rendelkezésre tartási díjat, és ezzel előnyhöz juttatta a kedvezményezettet. ([92]) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

([92]) WT/DS316/R – Európai Közösségek és egyes tagállamok – A nagy polgári légi járművek kereskedelmét érintő intézkedések – a Fellebbezési Testület jelentése, 2010. június 30., 7.739. és 7.801. bekezdés.

(351) Az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontjával összhangban a Bizottság a kedvezményezetteknek így juttatott gazdasági előnyt a vállalat által a kínai pénzügyi intézményektől származó hitelkeret megnyitásáért vagy megújításáért fizetett összeg és a vállalat által a piacon megszerezhető, hasonló kereskedelmi hitelkeret fejében fizetendő összeg közötti különbözetben határozta meg.

(352) A tájékoztatást követően több fél is azt állította, hogy a Bizottság nem elemezte a hitelkeretek egyedi jellegét. A kínai kormány emellett megismételte a fenti 3.1. szakaszban előadott észrevételeit, amelyek szerint az üvegrostszövet-ágazat nem egy ösztönzött iparág, és a Bizottság által ezzel összefüggésben megemlített dokumentumok egyike sem igazolja, hogy az üvegrostszövet-ágazatnak biztosított hitelkeretek a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke értelmében egyedi jellegűek.

(353) A Bizottság nem elemezte külön az egyedi jelleget, mivel a hitelkeretek elválaszthatatlanul összekapcsolódnak a kedvezményes hitelezés egyéb típusaival, például a hitelekkel, így az egyedi jelleg elemzése során ugyanazok a következtetések vonhatók le, mint a fenti 3.4.2.3. szakaszban a hiteleknél. A Bizottság emiatt elutasította ezeket az állításokat.

(354) Az ügyviteli díj tekintetében a megfelelő referenciaértéket a Bizottság a hasonló hitelkeretek hasonló (de torzításmentes) helyzetben való megnyitására vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető adatok ([93]) alapján 1,5 %-ban állapította meg. Az ügyviteli díj összegét a hitelkeret megnyitásakor átalányalapon kell megfizetni. Ezért a Bizottság a referenciaértéket a vizsgálat során megnyitott hitelkeretek összegére alkalmazta.

(355) Ugyanezen forrás alapján a vizsgálati időszak kezdete előtt már rendelkezésre álló, és a vizsgálati időszak során megújított hitelkeretek vonatkozásában a Bizottság referenciaként 1,25 %-os megújítási díjat határozott meg. A megújítási díj összegét a hitelkeret megújításakor évente átalányalapon kell megfizetni. Ezért a Bizottság a referenciaértéket a vizsgálat során megújított hitelkeretek összegére alkalmazta.

(356) A végleges tájékoztatást követően az egyik fél azt az észrevételt tette, hogy a bankok gyakran lemondanak az ügyviteli és megújítási díjakhoz kapcsolódó költségekről, hogy megszerezzék a nagy üzleti ügyfeleket. A vállalat bemutatta egy egyesült államokbeli bank példáját, amely nem számított fel ügyviteli díjat, és csupán 0,25 %-os éves megújítási díjat számított fel a 100 001 és 3 millió USD közötti összegű hitelkeretre vonatkozó kötelezettségvállalásokra ([94]). Ráadásul mivel az Egyesült Államok jóval nagyobb piac, mint az Egyesült Királyság, és a Bizottság az Egyesült Államok kötvényminősítéseit vette alapul a hitelképesség megállapításához, ez a referenciaérték sokkal alkalmasabb az Egyesült Királyság kisvállalkozásokra vonatkozó referenciaértékénél, amelyet a Bizottság használt.

(357) A Bizottság megjegyezte, hogy semmilyen bizonyíték sem támasztotta alá azt az állítást, hogy a bankok gyakran lemondanak az ügyviteli és megújítási díjakhoz kapcsolódó költségekről, hogy megszerezzék a nagy üzleti ügyfeleket. Ezután a Bizottság megvizsgálta a vállalat által javasolt referenciaértéket, és megállapította, hogy ez a referenciaérték kisvállalkozásoknak nyújtott hitelkereteken alapult, amelyeket legfeljebb 3 millió USD összegben folyósítottak, és amelyek különösen a rövid távú forgótőkeigényeket kezelték. Ezzel szemben a Bizottság által használt referenciaérték alsó határa 25 000 GBP volt, de nem volt felső limitje, nem korlátozták a hitelezett tőke felhasználását vagy az időtartamot, és elkülönült az ugyanabban a dokumentumban említett másik pénzügyi terméktől, viszont kifejezetten a kisvállalkozások igényeire volt szabva. A Bizottság saját referenciaértéke ezért alkalmasabb volt a nagy méretű ügyfelekre. Ráadásul a panaszos által választott példában a hitelkeretet biztosító USA-beli bank egy kizárólag az USA piacán működő bank volt, míg a HSBC (a Bizottság által használt referenciaérték) egy globális bank, amely a kínai piacon is jelen van. A Bizottság nem talált bizonyítékot arra, hogy a HSBC az ügyfél méretétől függően lemondana a díjakról. Így ebből a szempontból is a Bizottság által használt referenciaérték tűnt a legmegfelelőbbnek. A Bizottság ezért elutasította a vállalat állításait.

([93]) A HBSC UK által felszámolt díjak: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html

3.4.3.2. Bankelfogadványok

a) Általános bevezető

(358) A bankelfogadványok olyan pénzügyi termékek, amelyek célja, hogy a hiteleszközök palettájának bővítése révén felpezsdítsék a belföldi pénzpiacot. Ez a rövid távú finanszírozás olyan formája, amely „*csökkentheti az alapok költségeit és javíthatja a tőkehatékonyságot*” a kibocsátó számára ([95]).

(359) A bankelfogadványokat csak valódi kereskedelmi ügyletek kiegyenlítésére lehet felhasználni, és a fióknak e tekintetben elegendő bizonyítékot kell szolgáltatnia, pl. vételi/eladási megállapodás, számla, szállítási megbízás stb. útján. A bankelfogadványokat szokásos fizetési eszközként lehet használni a vételi megállapodásokban, más eszközökkel, például átutalással vagy pénzmegbízással együtt.

(360) A bankelfogadványt a kérelmező (a számlavezető, aki egyben az alapul szolgáló kereskedelmi ügylet vevője is) készíti el, és azt egy bank elfogadja. A bankelfogadvány elfogadásával a bank vállalja, hogy az abban meghatározott pénzösszeget a megjelölt napon (a lejárat napján) feltétel nélkül kifizeti a kedvezményezettnek/jogosultnak.

(361) A bankelfogadványi szerződések általában tartalmazzák az elfogadványban szereplő összeg által fedezett ügyletek listáját, feltüntetve a szállítóval szembeni fizetési határidőt és a bankelfogadvány lejárati dátumát.

(362) A Bizottság megállapította, hogy a bankelfogadványokat általában egy bankelfogadványi megállapodás keretében bocsátják ki, amely azonosítja a bankot, a szállítókat és a vevőt, meghatározza a bank és a vevő kötelezettségeit, valamint részletesen ismerteti az egyes szállítóknak fizetendő összeget, a szállítóval elfogadott fizetési határidőt és a bankelfogadvány lejárati dátumát.

(363) A Bizottság azt is megállapította, hogy a hitelkeret-megállapodások a finanszírozási korlát lehetséges alkalmazásaként általában bankelfogadványokat sorolnak fel más rövid távú pénzügyi eszközökkel, például forgótőke-hitelekkel együtt.

(364) Az egyes bankok által meghatározott feltételektől függően előfordulhat, hogy a kiállítónak kisebb letétet kell elhelyeznie egy erre a célra fenntartott számlán, zálogot kell tennie, és átvételi jutalékot kell fizetnie. Mindenesetre a kiállító köteles a bankelfogadvány teljes összegét legkésőbb a bankelfogadvány lejáratakor átutalni a kijelölt számlára.

(365) A bank általi elfogadást követően a kiállító záradékkal látja el a bankelfogadványt, és számlakifizetésként átutalja azt a kedvezményezettnek, aki egyben az alapul szolgáló kereskedelmi ügylet szállítója is. Következésképpen a vevőnek (kiállítónak) a szállítóval (a kedvezményezettel) szembeni fizetési kötelezettsége megszűnik. A vevőnek új fizetési kötelezettsége keletkezik az elfogadó bank felé ugyanerre az összegre (a kifizető köteles készpénzt fizetni a banknak a bankelfogadvány lejárata előtt). Ezért a bankelfogadvány kibocsátása azzal a hatással jár, hogy a kiállító a szállító felé fennálló kötelezettségét a bank felé fennálló kötelezettséggel váltja fel.

(366) A bankelfogadványok lejárata az egyes bankok által meghatározott feltételektől függően változik, és akár 1 évig is terjedhet.

(367) A bankelfogadvány kedvezményezettjének (vagy jogosultjának) három opciója van a lejárat előtt:

— megvárja, hogy az elfogadó bank a lejáratig készpénzben kifizesse az elfogadvány névértékének teljes összegét;

— jóváhagyja a bankelfogadványt, azaz azt a többi féllel szembeni kötelezettségeinek kiegyenlítésére használja fel; vagy

— diszkontálja a bankelfogadványt az elfogadó bankkal vagy egy másik bankkal, és a készpénzbevételt leszámítolási kamatláb megfizetése ellenében szerzi meg.

([95]) Lásd a Kínai Központi Bank honlapját: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

(368) A bankelfogadvány kibocsátásának időpontja általában megfelel a szállítóval egyeztetett fizetési határidőnek, de lehet a fizetési határidő előtti vagy utáni időpont is. A vizsgálat megállapította, hogy a mintában szereplő vállalatok esetében a kibocsátás időpontja általában a szállítónál a fizetési határidő napjára vagy az elé esik, egyes esetekben még a fizetési határidő utáni időpontra is. A Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő vállalat bankelfogadványainak lejárata a legtöbb esetben a számla fizetési határidejétől számított 6 hónaptól 12 hónapig tart.

(369) Ami a bankelfogadványok számviteli kezelését illeti, azokat a kiállítók, azaz a mintában szereplő exportáló gyártók számláin a bankkal szembeni kötelezettségekként jelenítik meg.

(370) A Kínai Központi Bank hitelreferencia-központja (CRCP) szerint a bankelfogadványok ugyanolyan szintű, bankok által nyújtott „rendezetlen hitelnek" minősülnek, mint a hitelek, az akkreditívek vagy a kereskedelemfinanszírozás. Azt is meg kell jegyezni, hogy a CRCP számára a különböző típusú hiteleket nyújtó pénzügyi intézmények szolgáltatják az adatokat, és hogy ezek a pénzügyi intézmények így elismerték a bankelfogadványokat velük szemben fennálló kötelezettségként. Ezen túlmenően a vizsgálat során kézhez kapott bankelfogadványi megállapodások előírják, hogy amennyiben a vevő a bankelfogadvány lejáratakor nem egyenlíti ki a teljes összeget, a bank a ki nem fizetett összeget a bank felé teljesítendő lejárt tartozásként kezeli.

(371) A végleges tájékoztatást követően a CNBM csoport egyik exportáló gyártója azt állította, hogy a CRCP a hiteljelentésekben nem ismeri el a bankkal szembeni kötelezettségként a bankelfogadványokat. Az érdekelt fél felidézte a CRCP hiteljelentésében a kötelezettségekhez fűzött megjegyzést, amely meghatározza, hogy „*A tartozások egyenlege magában foglalja a rendezetlen előlegeket, hiteleket, az osztályozott hiteleket, a kereskedelemfinanszírozást, a faktorálást, a számlák diszkontálását, a garanciákat és a harmadik felek kompenzált adósságát, valamint az eszközkezelő társaságok által kezelt adósságokat a statisztikakészítés időpontjában*". Hozzátette azt is, hogy a csoport egyik vállalatának hiteljelentésében az „Összefoglalás" megemlíti „a kötelezettségek aktuális egyenlegét", amelyek között nem szerepelnek a bankelfogadványok összegei, csupán a hitelösszegek.

(372) Ezzel összefüggésben a Bizottság rámutat arra, hogy a hiteljelentés a „Rendezetlen hitelekre vonatkozó információk összefoglalása" alatt említi meg a bankelfogadványokat ugyanazon a szinten, mint a hiteleket, hitelleveleket, diszkontált számlákat, a faktorálást és a kereskedelemfinanszírozást. Az a körülmény, hogy a bankelfogadványokat a jelentés kiadásának idején nem számolták bele a „tartozásokba" vagy a „kötelezettségek aktuális egyenlegébe", nem érinti azt, hogy ezeket hitelként sorolják be, amit a CRCP is elismer a hiteljelentésekben.

(373) Ahogy azt a (358) preambulumbekezdésben már említettük, a bankelfogadványok a rövid távú finanszírozás egyik formáját jelentik. Ezenkívül, amint azt a Kínai Központi Bank a honlapján kijelentette, „*a bankelfogadvány garantálhatja a vevő és az eladó közötti szerződés létrejöttét és teljesítését, valamint a Kínai Központi Bank beavatkozása révén előmozdíthatja a befektetési jövedelmet*" ([96]). Ezen túlmenően a DBS Bank a honlapján a bankelfogadványokat olyan eszközként hirdeti, amely „*a kifizetések elhalasztásával javítja a működő tőkét*" ([97]).

(374) A Bizottság megállapította, hogy a bankelfogadványokat nagyrészt fizetési eszközként használják kereskedelmi ügyletekben a készpénzmegbízás helyettesítőjeként, ezáltal megkönnyítve a kiállító készpénzforgalmát és működő tőkéjét. Készpénzszempontból az instrumentum *de facto* 6 hónapos vagy 1 éves halasztott fizetési határidőt biztosít a kiállítónak, mivel az ügylet összegének készpénzben történő tényleges kifizetésére a bankelfogadvány lejáratakor kerül sor, nem pedig akkor, amikor a kiállítónak ki kellett fizetnie a szállítóját. Ilyen pénzügyi eszköz hiányában a kiállító vagy saját, költséggel járó forgótőkét használna fel, vagy rövid lejáratú forgótőke-hitelt kötne egy bankkal, hogy kifizesse szállítóit, amelyeknek szintén vannak költségei. Lényegében azzal, hogy bankelfogadvánnyal fizet, a fiók egy 6 hónaptól 1 évig terjedő időszakban anélkül használja a szállított árukat vagy szolgáltatásokat, hogy készpénzt előlegezne és bármilyen költséget viselne. Annak szemléltetésére, hogy a bankelfogadványokat a rövid lejáratú hitelek helyettesítésére használják, a Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő egyik exportáló gyártónak nem volt hitele. Az ezen exportáló gyártó által a vizsgálat során kibocsátott bankelfogadványok azonban működési költségeinek 70 %-át tették ki. Hasonlóképpen a vizsgálati időszak végén a bankelfogadványok az összes kötelezettség több mint 53 %-át tették ki.

([96]) Lásd a 71. lábjegyzetet.
([97]) Lásd a DBS Bank honlapját: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance

(375) Szokásos piaci körülmények között – pénzügyi eszközként – a bankelfogadványok a kiállító számára finanszírozási költséget jelentenének. A vizsgálat kimutatta, hogy a mintában szereplő minden olyan vállalat, amely a vizsgálat során bankelfogadványokat használt, csak jutalékot fizetett a bank által nyújtott elfogadási szolgáltatásért, amely az elfogadvány névértékének 0,05 %-a és 0,1 %-a között mozgott. Ugyanakkor a mintában szereplő vállalatok egyike sem viselte a bankelfogadványokon keresztül történő finanszírozás költségeit azáltal, hogy elhalasztotta az áruk és szolgáltatások készpénzben történő kifizetését. Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vizsgált vállalatok bankelfogadványok formájában részesültek finanszírozásban, amelyek költségeit nem viselték.

(376) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Kínában bevezetett bankelfogadvány rendszer valamennyi exportáló gyártó számára szabad finanszírozást biztosított folyó műveleteikhez, ami az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének i) pontjával a) alpontjával és 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban kiegyenlíthető előnyt biztosított az alábbi (395)–(399) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően.

(377) A végleges tájékoztatást követően mindkét együttműködő exportáló gyártó azt az észrevételt tette, hogy a bankelfogadványok nem minősülnek hitelnek vagy más formájú pénzügyi támogatásnak, és a Bizottság évesen feltételezte azt, hogy a bankelfogadványok ugyanolyan hatásúak, mint a rövid lejáratú hitelek. Azzal érveltek, hogy a bankelfogadvány használatából adódó meghosszabbított fizetési határidő nem egy bank által megadott kamatmentes rövid lejáratú hitel, sokkal inkább a fizetési határidő meghosszabbítása, amelynek megadásáról az eladó dönt. A Yuntianhua csoport azt állította, hogy a Bizottság a bankelfogadványok esetében nem bizonyította a pénzügyi hozzájárulás fennállását. Mindkét exportáló gyártó ragaszkodott ahhoz, hogy a bankelfogadvány nem jár finanszírozással, mivel a bank nem utal át pénzt egyik félnek sem.

(378) A CNBM csoport egyik vállalata azzal érvelt, hogy a bank általi elfogadás pusztán azt a célt szolgálja, hogy elősegítsék az ügyleteket az egymást nem ismerő felek között, mégpedig olyan módon, hogy a bank saját garanciát ad arra, hogy a kifizetést lejáratkor teljesítik. Ráadásul a bankelfogadvány nem változtatja meg a értékesítési szerződésben eredetileg előírt fizetési határidőt, ezért a bank az elfogadvány elfogadásával nem nyújt rövid lejáratú hitelt. A vállalat azt is leszögezte, hogy a bankelfogadványnak a vállalat belső nyilvántartásaiban való könyvelésének módja nem változtat azon a következtetésen, hogy a bankelfogadvány nem tekinthető egyfajta rövid távú finanszírozásnak. Ez a fél azt is megállapította, hogy mivel az értékesítési szerződés szerint az eladó csak 6 hónap vagy 1 év után kapja meg a kifizetést, a vevőnek az azonnali fizetés céljából nem kell felhasználnia saját forgótőkéjét, illetve rövid lejáratú hitelt felvennie, mert a vevő elfogadja halasztott fizetést.

(379) Ezzel az összefüggésben a Bizottság rámutat arra, hogy nem azt állapította meg, hogy a bankelfogadványok hitelnek minősülnek. Ellenben azt a következtetést vonta le, hogy gazdasági hatásuk a rövid távú finanszírozáséhoz hasonlít.

(380) Ahogy a (374) preambulumbekezdés is rámutat, a Bizottság megállapította, hogy a bankelfogadványokat nagyrészt fizetési eszközként használják kereskedelmi ügyletekben a készpénzmegbízás helyettesítőjeként, ezáltal megkönnyítve a kiállító készpénzforgalmát és működő tőkéjét. A Bizottság azt is megállapította, hogy az eszköz készpénzszempontból a bankelfogadvány lejáratáig halasztja el a készpénzfizetést. Valójában a szállítót a szerződésben egyeztetett esedékes kifizetéskor készpénz helyett bankelfogadvánnyal fizetik ki. A lejáratkori készpénzfizetés a kibocsátó által teljesített kifizetés a bank felé egy szerződéses viszony alapján, amely a kibocsátó és a bank között jött létre a bankelfogadvány keretében. A szállítók is jóváhagyhatják a bankelfogadványt más szolgáltatók kifizetésére (készpénz helyett). Így – ahogy arra a (374) preambulumbekezdés rámutat – a bankelfogadvány használatával a kiállítónak lehetősége nyílik arra, hogy egy 6 hónaptól 1 évig terjedő időszakban anélkül használja a szállított árukat vagy szolgáltatásokat, hogy készpénzt előlegezne és bármilyen költséget viselne. A Bizottság megismételte azt is, hogy Kínai Központi Bank olyan eszközként mutatja be az bankelfogadványt, amely „*csökkentheti a* [kibocsátó] *finanszírozási költségét és javíthatja a tőkehatékonyságát*”, „*valamint a Kínai Központi Bank beavatkozásán keresztül előmozdíthatja a befektetési jövedelmet*” ([98]); a DBS Bank olyan eszközként hirdeti a bankelfogadványokat, amelyek „*a kifizetések elhalasztásával javítják a működő tőkét*” ([99]). A kínai kormány sem vitatta a Bizottság azon következtetését, hogy bankelfogadvány egy finanszírozási forma. Nemrégiben a CBIRC egy közleményt adott ki, amelyben kijelentette, hogy az alapvető feldolgozóipari vállalkozások hiteltámogatásának erősítése érdekében a bankok és pénzügyi intézmények bankelfogadvány-számlák megnyitásán, belföldi hitelleveleken, előlegfinanszírozáson stb. keresztül hiteltámogatást nyújthatnak a feldolgozóipari vállalkozásoknak az áruk beszerzésére és kifizetésére ([100]). Ez egy újabb bizonyíték arra, hogy a kínai kormány a hiteltámogatás egy másik formájának tekinti a bankelfogadványokat.

([98]) Lásd a 73. lábjegyzetet.
([99]) Lásd a 75. lábjegyzetet.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928

(381) Semmit nem változtat a fenti gondolatmeneten és következtetésen az a körülmény, hogy a bankelfogadvány kiállításának időpontjában nem történik pénzátutalás a bank és valamelyik fél között. Ahogy már kifejtettük, a Kínai Népköztársaság által bevezetett bankelfogadvány egy fizetési eszköz a kereskedelmi ügyletekben, amely készpénzforgalmának és forgótőkéjének fellendítésén keresztül támogatja a kibocsátót. Gazdasági és pénzügyi szempontból ezen eszköz használata lehetővé teszi a kibocsátó számára, hogy a vállalat erőforrásainak felhasználása nélkül fizesse ki kötelezettségeit, és ezért a gazdasági műveletei egyik finanszírozási formájának minősül. Az együttműködő exportáló gyártók állításaival ellentétben ezt a finanszírozást nem a szállító nyújtja, hanem a bank. A (365) preambulumbekezdésben kifejtettek értelmében amint a bank elfogadja és jóváhagyja a kedvezményezett (azaz a szállító) felé a bankelfogadványt, a vevő (kibocsátó) szállítóval (kedvezményezettel) szembeni fizetési kötelezettsége megszűnik. A kedvezményezettet (szállítót) valójában a bankelfogadvánnyal fizetik ki az értékesítési szerződésben egyeztetett időpontban (azaz a kifizetés esedékességekor). Ezt a kínai kormány is megerősítette az ellenőrző látogatás során, azaz hogy amint a vállalat kifizeti a szállítót a bankelfogadvánnyal, a szállítóval szemben már nincs kötelezettsége, a bankkal szemben viszont igen, mert annak, aki a bankelfogadvány kibocsátását kérte, lejáratkor teljes összegben ki kell fizetnie a bankot. A bankelfogadványt fizetési eszközként használva a szállító kiegyenlítheti a más felekkel szemben fennálló kötelezettségeit. Ezért a szállító nem hosszabbítja meg a fizetési határidőt. Éppen ellenkezőleg, a bank halasztja el 6 hónappal vagy 1 évvel a bankelfogadvány hatálya alá eső ügyletekért járó tényleges készpénzfizetést, és így lehetővé teszi a kibocsátó számára a finanszírozási költségek elkerülését.

(382) A Bizottság nem értett egyet azzal az észrevétellel, hogy mivel az értékesítési szerződés szerint az eladó csak 6 hónap vagy 1 év után kapja meg a kifizetést, a vevőnek az azonnali fizetés céljából nem kell felhasználnia saját forgótőkéjét, illetve rövid lejáratú hitelt felvennie. A Bizottság azzal a nyilatkozattal sem értett egyet, hogy irreleváns, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók hogyan könyvelik el a bankelfogadványokat a belső nyilvántartásaikban. Ahogy fent is említettük, a bankelfogadvány a kibocsátó által a kedvezményezett felé fennálló kötelezettségeinek teljesítésére használt eszköz. Az a kijelentés, hogy „*az eladó csak 6 hónap vagy 1 év után kapja meg a kifizetést*”, tényszerűen helytelen, mert az eladó a bankelfogadványon keresztül a szerződésben egyeztetett esedékességkor kapja meg a kifizetést. Ahogy arra a (374) preambulumbekezdésben rámutattunk, a bankelfogadványt a kereskedelmi ügyletekben a készpénzfizetést helyettesítő fizetési eszközként vezették be, és abba mind az eladó, mind a vevő beleegyezik. Azonban az árukért és szolgáltatásokért teljesítendő készpénzfizetést a bankelfogadvány lejáratáig elhalasztják, és ezt a halasztást a bank adja meg. Ahogy a (365) preambulumbekezdésben kifejtettük, amikor az eladót bankelfogadvánnyal kifizetik, a kibocsátó eladóval szembeni kötelezettsége megszűnik, és két új kötelezettség jön létre: a kibocsátó kötelezettsége az elfogadó bankkal szemben, valamint az elfogadó bank kötelezettsége az eladóval (kedvezményezettel) vagy a bankelfogadvány jogosultjával szemben. Az érdekelt felek állításaival szemben fontos elem az, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók hogyan könyvelik el belső nyilvántartásaikban a bankelfogadványokat, mivel ez kimutatja egyrészt, hogy az eladóval szemben fennálló kötelezettség a bankelfogadvánnyal történő fizetéssel megszűnt, másrészt pedig azt, hogy egy új kötelezettség keletkezett a bankkal szemben. Ez egy újabb bizonyíték arra, hogy ha a bankelfogadványt fizetési eszközként használják, amit az eszközt elfogadó bank engedélyezett, akkor a kibocsátónak a szerződésben egyeztetett esedékességkor nem kell készpénzben kifizetnie a szállítót (kedvezményezettet). A kibocsátónak a bank felé kell készpénzben fizetnie a bankelfogadvány lejáratakor, ami egy 6 hónappal vagy 1 évvel későbbi időpont. Ezt a kínai kormány is megerősítette az ellenőrző látogatás során, amikor is kijelentette, hogy a bankelfogadványok „*abból a szempontból érdekesek, hogy mérséklik a vállalat cash flow-jára nehezedő terhet*”.

(383) A Bizottság nem értett egyet azzal az észrevétellel sem, hogy a bankelfogadvány elfogadásával a bank pusztán csak egy saját garanciát ad arra, hogy lejáratkor a kifizetést teljesítik. Először is, ahogy korábban említettük, a bankelfogadvány egy fizetési eszköz, amellyel a kibocsátó eleget tesz a kedvezményezettel (szállítóval) szembeni kötelezettségének. Ezért a szállítónak a kibocsátó általi kifizetése abban a pillanatban megtörténik, hogy jóváhagyják a bankelfogadványt, lejáratkor pedig a kibocsátó tesz eleget a bankkal szembeni fizetési kötelezettségének. Másrészt a bankelfogadvány nem minősíthető pusztán egy jövőbeli kifizetés további garanciájának, mivel a bankelfogadvány egy értékesítési szerződésben is elismert fizetési eszköz, a kibocsátó szállítóval szembeni fizetési kötelezettsége pedig a bankelfogadvánnyal történő fizetéssel megszűnik. A bank felé lejáratkor esedékes készpénzfizetés nem a szállító által megadott fizetési határidő meghosszabbítása, hanem egy bankkal szembeni kötelezettség. Ezt egyébként a kínai kormány is megerősítette az ellenőrző látogatás során, amikor is kijelentette, hogy a bankgarancia és a bankelfogadvány közötti különbség jogilag az, hogy „*a garancia esetében A vállalat az, amely elsősorban felelős a kifizetésért, míg a bankelfogadványoknál a kibocsátó bank*”.

(384) A fentieket figyelembe véve a Bizottság megismételte következtetését, miszerint hatását tekintve a bankelfogadvány a rövid távú finanszírozás egy formája, amennyiben lehetővé teszi az exportáló gyártók számára a beszerzéseik finanszírozását. Az előny abban áll az együttműködő exportáló gyártók számára, hogy megtakarítják a finanszírozási költségeket, mivel a bankelfogadványon keresztül történő finanszírozásnak nincs díja.

(385) mivel a bankelfogadványoknak lényegében ugyanaz a célja és a hatása, mint a rövid lejáratú forgótőkehiteleknek, és ezeket az együttműködő exportáló gyártók széles körben használták folyó műveleteik finanszírozására a rövid lejáratú forgótőkehitelek helyett, a rövid lejáratú forgótőkehitel finanszírozásával egyenértékű költségeket kell viselniük. Ezt a következtetést a kínai kormány is megerősítette az ellenőrző látogatás során, amikor is kijelentette, hogy a vállalat döntése, hogy a bankelfogadványt vagy a rövid lejáratú hitelt választja, de „*jellegében mindkét eszköz hasonló*".

(386) A fenti megfontolások fényében a Bizottság elutasította azt az állítást, hogy a bankelfogadványok nem nyújtanak rövid távú finanszírozást.

b) Egyedi jelleg

(387) Ami az egyedi jelleget illeti, a (165) preambulumbekezdésben említettek szerint a pénzügyi intézmények a 40. sz. határozat szerint hiteltámogatást nyújtanak a támogatott iparágaknak.

(388) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a bankelfogadványok az ösztönzött ágazatok, így például az üvegrostszövet-ágazat számára a pénzügyi intézmények által nyújtott kedvezményes pénzügyi támogatás egy további formáját képviselik. Amint azt a fenti 3.1. szakasz kifejti, az üvegrostszövet-ágazat valóban az ösztönzött iparágak közé tartozik, és ezért minden lehetséges pénzügyi támogatásra jogosult. Nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy Kínában (az ösztönzött iparágakon kívül) bármely vállalat ugyanolyan kedvezményes feltételek mellett veheti igénybe a bankelfogadványokat.

(389) A végleges tájékoztatást követően a CNBM csoport azt állította, hogy a bankelfogadványok bevett kereskedelmi gyakorlatnak számítanak a Kínai Népköztársaságban, amely minden iparágnak rendelkezésére áll, és a bankelfogadványok felhasználóira vonatkozó egyetlen törvényes korlát a Kínai Népköztársaság átruházható értékpapírokról szóló törvényének 6. cikke, azaz „*ha egy polgári jogi aktusok szempontjából cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személy aláír egy átruházható értékpapírt, akkor az aláírás semmis*". A csoport azt is kifejtette, hogy nem az exportáló gyártók felelőssége megcáfolni azt a vélelmet, hogy egy állítólagos támogatási program egyedi jellegű, és a Bizottság felelőssége egyértelmű bizonyítékokkal alátámasztani az egyedi jelleg megállapítását, különösen azáltal, hogy összehasonlítja a mintában szereplő vállalatoknak ajánlott feltételeket a más kínai vállalatoknak kínált feltételekkel. Végezetül pedig a CNBM csoport egyik vállalata annak kifejtésére kérte fel a Bizottságot, hogy miért nem tekintik egyedi támogatásnak azt a hasonló kanadai programot, amelyre a Bizottság az e-kerékpárokról szóló ügyben hivatkozott, miközben a kínai rendszert egyedi támogatásnak tartja.

(390) Ezzel összefüggésben a Bizottság felhívja a figyelmet a (165) preambulumbekezdésre, ahol bizonyítékot mutatott be arra, hogy a 40. sz. határozat szerint a pénzügyi intézmények kötelesek hiteltámogatást nyújtani az ösztönzött iparágaknak. A bankelfogadványok mint finanszírozási forma részét képezik a pénzügyi intézmények által az ösztönzött iparágaknak, így az üvegrostszövet-ágazatnak biztosított kedvezményes pénzügyi támogatási rendszernek.

(391) A Bizottság rámutatott arra, hogy a támogatási rendszer egyedi jellegére vonatkozó értékelését az ösztönzött iparágakról készült elérhető kormányzati dokumentumokra, például tervekre és szabályozásokra alapozta. Ezzel összefüggésben a Bizottság megjegyzi, hogy a kínai kormány egyértelműen meghatározta, mely ágazatokat kívánja ösztönözni, és csak ezek jutottak hozzá az egyedi kedvezményes finanszírozáshoz. Ezért még ha néhány más, kifejezetten ösztönzött ágazatként meghatározott iparág is ugyanolyan vagy hasonló kedvezményes feltételekben részesül, mint az üvegrosszövet-ágazat, ez nem teszi minden szektor számára általánosan elérhetővé a kedvezményes finanszírozást és különösen a bankelfogadványokat.

(392) Még ha egy finanszírozási forma elvileg elérhető is lehetne minden iparág vállalata számára, egyedivé tehetik a konkrét feltételek, amelyek alapján a finanszírozást felajánlják egy adott iparág vállalatainak, mint amilyen a finanszírozás díja és volumene. Az együttműködő exportáló gyártók esetében a fent említettek szerint a Bizottság lényegében megállapította, hogy a bankelfogadványokon keresztül mindenféle költségviselés nélkül mindegyikük részesült rövid távú finanszírozásban, némelyikük pedig más rövid távú finanszírozási formákhoz, például a rövid lejáratú hitelekhez képest jelentős mennyiségű bankelfogadványt vehetett igénybe. Az érdekelt felek egyike sem nyújtott be arra utaló bizonyítékot, hogy az üvegrostszövet-ágazat vállalatainak bankelfogadványain keresztül nyújtott kedvezményes finanszírozás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében objektív kritériumokon és feltételeken alapulna.

(393) A kanadai bankelfogadvány-rendszerhez fűzött észrevétellel kapcsolatban a Bizottság rámutatott arra, hogy az alaprendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében egy támogatási program egyedi jellegét csak a vizsgált támogatás tekintetében kell értékelni. Ezért a Bizottság nem köteles bemutatni azt, hogy más országok hasonló rendszerei szintén egyediek.

(394) A fenti érvek alapján az együttműködő exportáló gyártóknak a bankelfogadványok egyedi jellegével kapcsolatos állításait a Bizottság elutasítja.

c) A gazdasági előny kiszámítása

(395) A kiegyenlíthető támogatás összegének kiszámításához a Bizottság felmérte a támogatásban részesülő feleknek a vizsgálati időszakban nyújtott gazdasági előny mértékét.

(396) A (358) és (373) preambulumbekezdésben már bemutatottak szerint a bankelfogadványok olyan rövid távú finanszírozási formát jelentenek, amely a kiállító forgótőkéjének támogatása és készpénzigényének kielégítése révén növeli a kiállító tőkehatékonyságát, mivel az elfogadványokat nagyrészt készpénz helyett használják a kereskedelmi ügyletekben fizetési eszközként. A Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók a rövid távú finanszírozási igényeik kielégítésére – ellentételezés fizetése nélkül – bankelfogadványokat használtak. Ezenkívül a (346) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a Bizottság úgy vélte, hogy a mintában szereplő vállalatok valamennyi rövid távú finanszírozását – beleértve a bankelfogadványokat is – hitelkeretből kell fedezni. A hitelkeretekhez kapcsolódó előnyt a fenti 3.4.3.1. szakasz állapította meg.

(397) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a bankelfogadvány kiállítóinak díjat kell fizetniük a finanszírozási időszak után. A számítás céljából a Bizottság a finanszírozási időszak kezdő időpontjának vagy a szállítóval egyeztetett fizetési határidőt tekintette, mégpedig azokban az esetekben, amikor a bankelfogadványt a fizetési határidő előtt bocsátották ki, vagy pedig a bankelfogadvány kiállításának időpontját, azokban az esetekben, amikor a bankelfogadványt a kifizetés esedékességének napján vagy az után állították ki. A finanszírozási időszak végének a bankelfogadvány lejáratának időpontját tekintették.

(398) Az alaprendelet 6. cikkének b) pontjával összhangban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kedvezményezetteknek ily módon juttatott gazdasági előny a vállalat által a bankelfogadványokon keresztül nyújtott finanszírozás ellentételezéseként ténylegesen kifizetett összeg és a rövid távú finanszírozási kamatláb alkalmazásával fizetendő összeg közötti különbség.

(399) A Bizottság meghatározta a rövid távú finanszírozási költségek meg nem fizetéséből származó előnyt. E tekintetben – a (358) preambulumbekezdésben említettek szerint – a bankelfogadványok a rövid távú finanszírozás egyik formáját jelentik. Valójában ugyanazt a célt szolgálják, mint a rövid lejáratú forgótőke-hitelek. Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a bankelfogadványoknak a rövid távú hitelfinanszírozással egyenértékű költséget kell viselniük. Ezért a Bizottság ugyanazt a módszert alkalmazta, mint az RMB-ben denominált rövid lejáratú hitelek finanszírozására, amelyet a fenti 3.4.2.4. szakasz ismertet.

(400) A végleges tájékoztatást követően a CNBM csoport egyik vállalata azt az észrevételt tette, hogy mivel a bankelfogadvány az eladó által a vevőnek nyújtott hitel, a Bizottságnak „a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított áruk és szolgáltatások” elnevezésű támogatási program összefüggésében kellene kiszámítania az előnyt, és először azt kellene meghatároznia, hogy a szállító az alaprendelet 2. cikkének b) pontja értelmében „közjogi szervnek” minősül-e.

(401) Ahogy azt már a (379)–(383) preambulumbekezdésben kifejtette, a Bizottság nem ért egyet azzal, hogy a bankelfogadvány egy eladó által nyújtott hitel, és azt a következtetést vonta le, hogy a bankelfogadvány a bank által a kibocsátónak biztosított kedvezményes finanszírozási forma. Ezért a fenti észrevételt elutasította.

(402) A CNBM csoport egy másik vállalata azt állította, hogy a Bizottságnak a tényleges fizetési határidőt le kellett volna vonnia a banki finanszírozás feltételezett időtartamából.

(403) A (397) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság a finanszírozási időszak kiszámításakor figyelembe vette a szállítóval egyeztetett fizetési határidőt. A CNBM csoport azon vállalata esetében, amely ezt állította, a vizsgálat azt mutatta ki, hogy a gyakorlatban a mögöttes számla fizetési határideje a megfelelő bankelfogadvány kiállításának időpontjában vagy már lejárt, vagy pedig nem volt kapcsolat a benyújtott számla és a bankelfogadvány között. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(404) A CNBM csoport egyik vállalata azt állította, hogy a Bizottságnak le kellene vonnia az állítólagos előnyből a mintában szereplő gyártók által ténylegesen megfizetett díjakat. Ehhez a Yuntianhua csoport azt tette hozzá, hogy az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a Bizottságnak le kell vonnia minden kérelmezési díjat vagy más költség, amely szükségszerűen felmerül a támogatásra való jogosultság vagy a támogatás megszerzésekor.

(405) A Bizottság a (375) preambulumbekezdésben már megjegyezte, hogy az együttműködő exportáló gyártók jutalékot fizettek a bank által nyújtott elfogadási szolgáltatásért, amely az elfogadvány névértékének 0,05 %-a és 0,1 %-a között mozgott. A bankelfogadvány bank általi feldolgozásáért fizetett jutalék valójában elkülönül a bank által megadott finanszírozástól, amelyért az együttműködő exportáló gyártókért nem terheli semmilyen költség. Ez a díj a banknak a bankelfogadvány feldolgozásával kapcsolatban felmerülő költségei fedezésére szolgál. A Bizottság csak a bankelfogadvány finanszírozási részét egyenlítette ki (azaz a rövid távú finanszírozással egyenértékű részt); nem elemezte, hogy az elfogadási jutalék is tartalmazott-e kiegyenlíthető támogatást. Mindenesetre a díj által a támogatási összegre gyakorolt hatás az exportáló gyártótól függően 0,01 % és 0,04 % között mozog, tehát elhanyagolható. Ezért a Bizottság nem tartja szükségesnek, hogy érdemben elemezze ezt az állítást, és értékelje ennek az előnynek a kiegyenlíthetőségét is.

(406) A CNBM egyik vállalata azt állította, hogy a gazdasági előny kiszámításának alapjából le kell vonni azoknak a betéteknek az összegét, amelyeket a bankelfogadványok garanciájaként helyezett el.

(407) Ezzel összefüggésben – a Bizottság korábbi vizsgálatokban ([101]) levont következtetései alapján – először is meg kell jegyezni, hogy a bankoknál bevett gyakorlat, hogy a finanszírozás nyújtásakor garanciát vagy biztosítékot kérnek az ügyfeleiktől. Az is megemlítendő, hogy ezeket a garanciákat annak biztosítására használják fel, hogy az exportáló gyártó viselje a pénzügyi felelősséget a bankkal és a szállítóval szemben. A vizsgálat azt is feltárta, hogy a kínai bankok nem követelik meg rendszerszinten ezeket a garanciákat, és azokat nem mindig kötik össze egy adott bankelfogadvánnyal. Ebben az összefüggésben az állítólagos betétek nem a kiállító által a bankok részére fizetett előlegnek tekintendők, hanem pusztán egy kiegészítő garanciaként szolgálnak, amelyet a bankok időnként megkövetelnek, és amely nem befolyásolja a bank azon döntését, hogy a kibocsátóra terhelt további hitelkamatok nélkül kiadja a bankelfogadványt. A garanciának különböző formái lehetnek, beleértve a lekötött betéteket és az ígérvényeket is. A kibocsátót illető betéti kamatok ezért nem jelentenek költséget a bankelfogadvány kibocsátója számára. Ennek alapján a Bizottság ezt az állítást elutasította.

(408) A CNBM csoport egyik vállalata azt állította, hogy a Bizottságnak ki kell zárnia a számításaiból a kapcsolt feleknek kiállított bankelfogadványokat, mivel a kedvezményezettnek nem javul a likviditása azáltal, hogy a bankelfogadványon keresztül kiterjesztik a kapcsolt félre a fizetési feltételeket, mivel ez egy arányos összeggel csökkenti a kapcsolt viszonyban álló partner likviditását.

(409) E tekintetben a Bizottság – ahogy a fentiekben is kifejtette – emlékeztet arra, hogy a bankelfogadvány egy fizetési eszköz, és így nem az a célja, hogy meghosszabbítsa a szállítóval egyeztetett esedékes kifizetést, hanem hogy elhalassza a készpénzfizetést. A bankelfogadványt a kedvezményezett (szállító) jóváhagyhatja fizetési eszközként, hogy rendezze a más felekkel szemben fennálló kötelezettségeit. Ezért nem csökken arányosan azoknak a kapcsolt feleknek a likviditása, amelyek átvették a bankelfogadványt. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

([101]) Lásd a 7. lábjegyzetben említett e-kerékpár ügyet, (316) preambulumbekezdés.

(410) A Yuntianhua csoport azt állította, hogy néhány kapcsolt vállalkozás esetében a bankelfogadványok számításakor a Bizottság nem használta fel a kérdőívre adott válaszban szolgáltatott adatokat.

(411) A Bizottság megjegyezte, hogy a számítás a vállalatok által nyújtott legutóbbi adatszolgáltatáson alapult, amely adatokat a helyszíni látogatás során ellenőrizték. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(412) Végezetül a CNBM csoport egyik vállalata a kettős beszámítás elkerülése érdekében egy konkrét állítást fogalmazott meg az egyik kapcsolt vállalkozás által kiadott bankelfogadványokról. A Bizottság elutasította az állítást. Mivel azonban ezen állítás részletei bizalmas jellegűek, a Bizottság a tájékoztatóban kifejezetten az érintett vállalathoz intézi válaszát.

3.4.3.3. Diszkontált instrumentumok

(413) A vizsgálat kimutatta, hogy a kínai pénzügyi intézmények a mintában szereplő egyes vállalatokkal szembeni követeléseket készpénz ellenében diszkontálták.

(414) E műveleten keresztül a pénzügyi közvetítők kifizették a vállalkozásoknak a követeléseket azok esedékessége előtt. A társaságok korai forráshoz jutottak azáltal, hogy a díjak és az alkalmazandó diszkontráták levonása után a jövőbeni követeléseket átruházták a pénzintézetekre.

(415) Az alkalmazandó leszámítolási kamatlábnak kifejezetten kompenzálnia kell a nemteljesítés kockázatát, amelyet nagymértékben befolyásol a fizetési kötelezettséget teljesítő utolsó jogalany hitelminősítése.

(416) A vizsgálat során felmerült diszkontált követelések különböző formákat öltöttek, például váltók, kötvények, faktorálás, bankelfogadványok és kereskedelmi elfogadványok. Minden egyes forma meghatározott feltételek mellett működik, és hasonlóképpen különböző fokú mögöttes kockázattal jár. Bankelfogadvány esetében a bankelfogadvány kibocsátója az utolsó felelős jogalany, azaz a bank. Más típusú követeléseknél, pl. váltóknál és akkreditíveknél azonban az utolsó felelős jogalany rendszerint a kereskedelmi társaság.

(417) Szokásos piaci körülmények között az alkalmazandó leszámítolási kamatlábnak kompenzálnia kell a bank költségeit és kockázatait. A Bizottság azonban megállapította, hogy a mintában szereplő egyes vállalatok számára kedvezményes kamatokat biztosíthattak, ami kiegyenlíthető előnyt jelentene.

(418) A kedvezményezettek számára ily módon biztosított gazdasági előny a kínai pénzügyi intézmények által alkalmazott leszámítolási kamatláb és egy hasonló piaci műveletre, például a rövid lejáratú hitelekre alkalmazandó leszámítolási kamatláb közötti különbség.

(419) Az aktában szereplő információk alapján azonban nem lehet különbséget tenni a különböző alkalmazandó leszámítolási kamatlábak között. Ezenkívül a Bizottság úgy becsülte, hogy a támogatás e formája által biztosított gazdasági előny elhanyagolható volt ebben a vizsgálatban. Ezért úgy döntött, hogy azt nem egyenlíti ki.

3.4.3.4. Sajáttőke-programok

3.4.3.4.1. *Adósság-részvény swap-ügylet*

a) Általános bevezető

(420) A Bizottság a nyilvánosan elérhető információk alapján megállapította, hogy a CNBM a vizsgálati időszakban 4 milliárd RMB értékű adósság-részvény swapügyletet hajtott végre a Agricultural Bank of China (a továbbiakban: ABC) és a Bank of Communications (a továbbiakban: COMM) részéről. A fenti (208)–(217) preambulumbekezdésben említettek szerint a CNBM nem válaszolt a kérdőívre, és nem működött együtt a vizsgálat során. A Bizottságnak ezért az ügylet értékelése során a rendelkezésre álló tényekre kellett támaszkodnia.

(421) Az ABC és a COMM egyaránt állami tulajdonban lévő, közjogi szervnek tekintett és/vagy a fenti 3.4.1.4. szakasz szerint megbízott vagy irányított bankok. Ezenkívül az ABC-ről és a COMM-ról megállapították, hogy korábbi szubvencióellenes vizsgálatok során közjogi szervek voltak, vagy olyan feladatok ellátásával bízták meg vagy utasították őket, amelyek rendes körülmények között a kormányra hárulnak ([102]). A jelenlegi vizsgálat aktájában nincs olyan bizonyíték, amely ellentmondana a korábbi ténymegállapításoknak.

([102]) Lásd a fenti 7. lábjegyzetben említett, melegen síkhengerelt termékekkel és a gumiabroncsokkal foglalkozó ügyet, illetve a (96)–(140) és a (178)–(218) preambulumbekezdést.

(422) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy egy bank szokásos piaci viszonyok mellett további ellentételezés nélkül nem váltaná át adósságát saját tőkévé. A saját tőke valójában sokkal kockázatosabb eszköz, mint az adósság, mivel nincs biztosíték arra, hogy a bank visszakapja tőkebefektetését. Ezenkívül a saját tőke nem feltétlenül garantálja a befektetés megtérülését, szemben a kölcsön kamatával. Azt a megnövekedett kockázatot, amelyet a bankok ennek az adósság-részvény swapügylet köszönhetően vállalnak, a vállalat 2018-as pénzügyi évre vonatkozó éves jelentésében szereplő gyenge pénzügyi helyzet is bizonyítja: a vállalat nettó adósságrátája nagyon magas (120–145 %), az egy éven belül visszafizetendő rövid lejáratú hitelek a vállalat éves bruttó nyereségének kétszeresét teszik ki, és az összes kötelezettség az éves forgalom 2/3-át teszi ki. Végezetül pedig a CNBM honlapján közzétett sajtócikk kifejezetten az iparpolitikai célkitűzéseket, valamint a CNBM és a két bank közötti stratégiai együttműködés kiemelt jelentőségét jelölte meg az ügylet okaként. A sajtócikk szerint a swapügylet segíteni fogja a CNBM-t „a kínálati oldal strukturális reformjának" mint ipari célkitűzésnek az elérésében.

(423) A fenti megfontolások fényében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálat során az adósság-részvény swapügylet előnyhöz juttatta a CNBM-t, mivel azt közjogi szervek vagy az állam által más módon megbízott vagy utasított szervezetek biztosították kedvezményes feltételek mellett az iparpolitikai célkitűzések elérése érdekében.

b) Egyedi jelleg

(424) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az adósság-részvény swapügylet révén megvalósuló kedvezményes finanszírozás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a befektetők olyan jogalanyok, amelyek olyan állami politikák iránymutatásai szerint működnek, amelyek az üvegrost-ágazatot ösztönzött iparágként sorolják fel. Mindenesetre a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy ez egy CNBM-nek nyújtott ad hoc támogatás, így az egy vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás.

c) A gazdasági előny kiszámítása

(425) mivel az együttműködés hiányában nem álltak rendelkezésre további bizonyítékok, a Bizottság nem fért hozzá a CNBM és a bankok közötti megállapodásokhoz. A Bizottság ezért nem tudta értékelni, hogy a bankok által vállalt jelentős kockázatokat valamilyen módon kompenzálták-e. A (422) preambulumbekezdésben ismertetett elemek azonban rámutatnak a CNBM nehéz pénzügyi helyzetére és az ezzel az ügylettel elérni kívánt ipari célkitűzésekre, ami alátámasztja azt a következtetést, hogy az ügylet mögött nem húzódik meg a jelentős tényleges kockázatokat tükröző piaci logika. Következésképpen a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ügylet egyenértékű az adósságelengedéssel, és azt a vizsgálat során vissza nem térítendő támogatásként kezelte. Mivel a támogatást teljes egészében a vizsgálati időszakban vették igénybe, a teljes csoport teljes forgalma alapján számították ki. Ez 1,83 %-os támogatási összeget eredményezett.

3.4.3.4.2.. *A tőkeinjekciók egyéb formái*

a) Általános bevezető

(426) A vizsgálat során a mintában szereplő egyik vállalat (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd) különleges tőkeinjekciók formájában állami irányítás alatt álló jogalanyok által nyújtott forrásokat kapott.

(427) Ezeket a forrásokat sajáttőke-emelések formájában ruházták át, amelyek azonban nem biztosítottak automatikusan teljeskörű részvényesi jogokat a befektetők számára. Ebben az értelemben a pénzeszközöket a kedvezményezett társaságban való jövőbeli sajáttőke-részesedés ellenében ruházták át, amely csak egy meghatározatlan időszak után lépne hatályba.

(428) A vizsgálat megállapította, hogy amikor a vállalat megkapta a pénzeszközöket, azokat egyéb tőkeinstrumentumként könyvelték el, a vállalat tulajdonosi részesedésének várható változása nélkül. A befektetők, annak ellenére, hogy átutalták a forrásokat, nem gyakorolták teljes mértékben a részvényesi jogokat, és kamatfizetést sem kaptak cserébe. A pénzeszközök egy részét csak egy határozatlan, de általában egy évnél hosszabb időszak után, a SASAC jóváhagyásával utalták át a befizetett saját tőkébe. A befektetők csak ebben az időpontban szereztek teljeskörű részvényesi jogokat.

(429) A Bizottság azt is megállapította, hogy a tőkeinjekció és a részvényesi jogok átruházása közötti időszak meghaladhatja az egy évet. E tekintetben a Bizottság jelentős összegű tőkeinjekciókat mutatott ki, amelyek nem biztosítottak részvényesi jogokat a teljes vizsgálat során.

(430) Következésképpen a gyakorlatban mindaddig, amíg a részvényesi jogokat – egy évnél hosszabb ideig – nem ismerik el, a társaság a tulajdonjog jövőbeli átruházásáért cserébe pénzeszközökkel rendelkezik anélkül, hogy az bármilyen költséggel járna.

(431) Szokásos piaci körülmények között a pénzeszközök felhasználásának ellentételezése céljából a társaság röviddel a pénzeszközök megérkezése után átruházná tulajdonrészének egy részét, vagy a pénzeszközöket adósságként könyvelné el. Tekintettel azonban e megállapodások sajátos körülményeire ebben az esetben, a finanszírozás e hibrid formája valójában közelebb áll egy hosszú időre szóló klasszikus kamatmentes részvényesi kölcsönhöz, mint egy tőkeinstrumentumhoz.

(432) A fenti megfontolások fényében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vizsgálat során a Yuntianhua csoport részét képező Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. hosszú időn keresztül jelentős összegű finanszírozásban részesült, amelynek költségeit nem viselte. Mivel a szóban forgó különleges tőkeinjekciók nem ruháztak automatikusan részvényesi jogokat a befektetőkre, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy azok hasonló hatásúak voltak, mint egy ingyenes kölcsön.

b) Közjogi szervként működő, állami ellenőrzés alatt álló beruházó vállalatok

(433) Annak megállapítása érdekében, hogy a befektetők közjogi szervnek tekinthetők-e, illetve a kínai kormány bízza-e meg és utasítja őket, a Bizottság konkrét információkat kért a Yuntianhua csoporttól azokról a részvényesekről, akik egyéb tőkeinstrumentumok révén nyújtottak finanszírozást. A befektetők a következők voltak: a Kunming Heze Investment Center; a Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center; és az állami tulajdonú Yunnan Energy Investment Group tulajdonában lévő állami tulajdonú vállalkozások reformjáról szóló 2. számú junnani beruházási alap partnersége (az állami tulajdonú vállalkozások reformjához nyújtott alap).

(434) A Bizottság által kért információk olyan vállalati információkat tartalmaztak, mint a fő részvényesek neve, valamint az egyes befektetők igazgatótanácsának összetétele és szabályai. A Bizottság tájékoztatást kért továbbá az említett befektetők befektetési politikájáról, valamint az egyéb tőkeinstrumentumokon keresztül történő konkrét pénzátutalásokról.

(435) Ezenkívül a Bizottság felvette a kapcsolatot a kínai kormánnyal, és a (434) preambulumbekezdésben leírtakkal megegyező információkat kért. A kínai kormány azt válaszolta, hogy nem rendelkezik információval konkrét vállalatokról és minden olyan kínai szervezetről, amelyben részesedéssel rendelkezhet. Tehát közvetlen választ nem adott, de elhalasztotta válaszadást a mintában szereplő érintett vállalat által adandó válaszig.

(436) Teljeskörű válasz hiányában a Bizottság a (218)–(220) preambulumbekezdésekkel összhangban úgy döntött, hogy a rendelkezésre álló tényeket használja fel annak meghatározásához, hogy ezek a befektetők közjogi szervnek minősülnek-e.

(437) A nyilvánosan elérhető információk, például az éves jelentések, a szakmai címjegyzékekben, a befektetők honlapján vagy a nyilvánosan elérhető adatbázisokban rendelkezésre álló információk felhasználásával a Bizottság megállapította, hogy a Yuntianhua csoportnak más tőkeinstrumentumokon keresztül finanszírozást nyújtó befektetők részben vagy egészben az állam tulajdonában voltak.

(438) A Kunming Heze Investment Center esetében a Bizottság megállapította, hogy a részvények több mint 98 %-a a helyi önkormányzatok és az állami tulajdonú vállalatok tulajdonában van ([103]). A részvényesek között a Bizottság megtalálta az állami tulajdonú Yunnan State Owned Capital Operations Ltd (Yunnan guoyou ziben Yunying youxian gongsi) részvényeinek több mint 24 %-át. A Bizottság azt is megállapította, hogy a Kunming Heze Investment Center részvényeinek több mint 74 %-át az SOE China Huadian Group Co., Ltd. pénzügyi vállalata, a China Fortune International (Huaxin International Trust) birtokolja. Emellett a Kunming Heze Investment Centert egy tartományi állami vállalatokba való befektetésre szánt befektetési alap kezeli. Emellett a Bizottság megállapította, hogy a szervezet és annak részvényeseinek jogi képviselői és igazgatótanácsi tagjai korábban vezető tisztséget töltöttek be a Yunnan SASAC-ban, valamint tagjai a központi szerződő félnek ([104]).

([103]) Lásd: www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) A Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center ([105]) esetében a Bizottság megállapította, hogy a részvények legalább 46 %-a a helyi önkormányzat és az állami tulajdonú vállalatok tulajdonában volt. A részvényesek tulajdonosi szerkezetében a Bizottság megtalálta konkrétan a China Construction Bank Trust intézményt és a Yunnan tartomány állami tulajdonában lévő Jinrun tőkebefektetési alapkezelőt.

(440) A Bizottság azt is megállapította, hogy az állami tulajdonú Yunnan Energy Investment Group tulajdonában van az állami tulajdonú vállalkozások reformjáról szóló 2. számú junnani beruházási alap partnersége (az állami tulajdonú vállalkozások reformjához nyújtott alap).

(441) A Bizottság megállapította továbbá, hogy léteznek olyan formális jelek, amelyek arra utalnak, hogy az állam ellenőrzést gyakorol e befektetők felett. Az ellenkezőjére utaló konkrét információk hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó jogalanyokat tulajdonló állami vállalatok vezetőit és felügyelőit a 3.4.1.5. és 3.4.1.6. szakaszban levont következtetések alapján feltehetően az állam nevezi ki, és az államnak tartoznak felelősséggel.

(442) Ezenfelül a (431) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság megállapította, hogy tevékenységeik nem pusztán piaci logikát követtek, és nem tükrözték a vizsgált ügyletekhez kapcsolódó tényleges piaci kockázatokat. Éppen ellenkezőleg, az egyes iparágak ösztönzésére irányuló kormányzati politikákkal összhangban – amint azt a fenti 3.1. szakasz megállapítja – ezek a befektetők irracionálisan jártak el, amikor pénzügyileg támogatták az exportáló gyártókat.

(443) A fenti megfontolások fényében a Bizottság megállapította, hogy a Yuntianhua csoportnak egyéb tőkeeszközön keresztül finanszírozást nyújtó, állami irányítás alatt álló jogalanyok az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjával összefüggésben értelmezett 2. cikkének b) pontja értelmében közjogi szerveknek minősülnek.

(444) Ezen túlmenően, még ha az állami irányítás alatt álló jogalanyokat nem is tekintenénk közjogi szerveknek, a Bizottság megállapította, hogy azokat a kínai kormány az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében olyan feladatok ellátásával bízta meg vagy olyan feladatokra utasította, amelyek rendes körülmények között a kormányra hárulnak, ugyanazon okok miatt, mint amelyeket a (269) preambulumbekezdés ismertet. Ilyen módon a magatartásuk mindenképpen a kínai kormánynak tulajdonítható.

c) Egyedi jelleg

(445) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a tőkeinjekciók révén megvalósuló kedvezményes finanszírozás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a befektetők olyan jogalanyok, amelyek olyan állami politikák iránymutatásai szerint működnek, amelyek az üvegrost-ágazatot ösztönzött iparágként sorolják fel. Mindenesetre a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy ez egy Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd vállalatnak nyújtott ad hoc támogatás, így egy vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatásnak minősül.

d) A gazdasági előny kiszámítása

(446) A (432) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. jelentős finanszírozásban részesült tőkeinjekciók révén, ami a szabad kamatozású hitelfinanszírozáshoz hasonló hatással járt. Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy a hitelekre vonatkozó, a fenti 3.4.2. szakaszban ismertetett számítási módszert követi. Ez azt jelenti, hogy a pénzügyi előny meghatározása érdekében az azonos futamidejű, USA-beli AA minősítésű vállalati kötvények és az USA-beli BB vagy B minősítésű vállalati kötvények közötti relatív különbözetet alkalmazza a PBOC által közzétett irányadó kamatlábakra a hitelek piaci alapú kamatlábának megállapításához, amelyet ezt követően összehasonlít a társaság által fizetett tényleges kamatlábbal. Ez 0,3 %-os támogatási összeget eredményezett.

3.4.3.7. Kötvények

(447) A mintában szereplő összes vállalat részesült kötvények formájában nyújtott kedvezményes finanszírozásban.

a) Közjogi szervként eljáró állami tulajdonú intézmények

(448) Kínában a kötvénypiaci szereplők lényegében ugyanazok a szervezetek, mint amelyek a hitelpiacon működnek. Azoknak a vállalatoknak, amelyek kötvényeket akarnak kibocsátani, igénybe kell venniük egy jegyzőként eljáró pénzügyi intézmény szolgáltatásait. A jegyzők megszervezik a kötvények kibocsátását, és javaslatot tesznek arra az árfolyamra, amelyen a kötvényt bemutatják a befektetőknek. Ezek a jegyzők ugyanazok az állami tulajdonú bankok, amelyek a fenti 3.4.2. szakaszban tárgyalt kedvezményes hiteleket is nyújtják. Ráadásul a kötvényeket megvásárló befektetők is elsősorban kínai (állami tulajdonban lévő) bankok, mivel a kötvények teljes kereskedési volumenének több mint 95 %-a a bankközi piacon történik ([106]).

([105]) www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/

([106]) Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015). *FAQ: China's Bond Market, first half 2015* [GYIK: A kínai kötvénypiac, 2015 első fele]. Lásd még http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here (lekérdezés: 2016. november 16.).

(449) A fenti 3.4.1.1. szakaszban leírtaknak megfelelően ezekre a pénzügyi intézményekre az erős állami jelenlét jellemző, és a kínai kormánynak lehetősége van érdemi befolyást gyakorolni rájuk.

(450) Az általános jogi keret, amelyben ezek a pénzügyi intézmények működnek – és amely a 3.4.1. szakaszban ismertetésre került – a kötvényekre szintén vonatkozik. Ezenkívül a következő szabályozási dokumentumok vonatkoznak különösen a kötvényekre:

(1) a Kínai Népköztársaság értékpapírokról szóló törvénye, amelyet a Kínai Népköztársaság Tizedik Népi Nemzetiségi Kongresszusa Állandó Bizottságának 18. ülésén vizsgáltak felül és fogadtak el 2005. október 27-én, és amely 2006. január 1-jén hatályba lépett (a jelenlegi változat 2014. augusztus 31-én került kihirdetésre) (a továbbiakban: értékpapírtörvény);

(2) a vállalati kötvények kibocsátására és kereskedelmére vonatkozó közigazgatási intézkedések, a Kínai Értékpapír-szabályozói Bizottság 113. sz. rendelete, 2015. január 15.;

(3) nem pénzügyi vállalatok Kínai Központi Bank által kibocsátott adósságfinanszírozási eszközeinek a bankközi kötvénypiacon való igazgatására irányuló intézkedések, a Kínai Központi Bank 2008. évi 12. sz. rendelete, 2008. április 9.;

(4) a vállalati kötvények adminisztrációjáról szóló államtanácsi rendeletek, 2011. január 18.

(451) A szabályozási kerettel összhangban, Kínában nem lehet szabadon kötvényeket kibocsátani, illetve szabadon kereskedni azokkal. Minden egyes kötvény kibocsátását különböző kormányzati hatóságoknak, például a PBOC-nek, az NDRC-nek vagy a CSRC-nek kell jóváhagynia, a kötvény és a kibocsátó típusától függően. Ezenkívül a vállalati kötvények adminisztrációjáról szóló rendeletek szerint éves kvóták alkalmazandók a vállalati kötvények kibocsátására.

(452) Továbbá az értékpapírtörvény 16. cikkével összhangban a kötvények nyilvános kibocsátásának meg kell felelnie a következő követelményeknek: *„az összegyűjtött pénzeszközök beruházásának az állam iparpolitikáival összhangban kell történniük […]” és „az összegyűjtött pénzeszközöket […] az igazolt célokra kell felhasználni”*. A vállalati kötvények adminisztrációjáról szóló rendeletek 12. cikke ismét hangsúlyozza, hogy az összegyűjtött források felhasználási céljainak összhangban kell lenniük az állam iparpolitikáival.

(453) A vállalati kötvények kibocsátására és kereskedelmére vonatkozó közigazgatási intézkedések szerint csak bizonyos szigorú minőségi kritériumoknak megfelelő – például AAA hitelminősítésű – kötvényeket lehet nyilvános kibocsátásra felajánlani. A legtöbb kötvényt ezért egy zártkörű kibocsátás keretében, úgynevezett „minősített” befektetőknek bocsátják ki, amelyeket a CSRC jóváhagyott, és amelyek alapvetően kínai intézményi befektetők.

(454) Végül a vállalati kötvények kamatlábait nem szabadon állapítják meg, mivel a vállalati kötvények adminisztrációjáról szóló rendeletek 18. cikke kimondja, hogy *„a vállalati kötvények esetében kínált kamatláb nem haladhatja meg a bankok által azonos lejáratú, határozott idejű takarékbetétekért magánszemélyek részére fizetett irányadó kamat 40 %-át”*.

(455) Az érdemi ellenőrzés gyakorlását a Bizottság ezen túlmenően az egyes kötvénykibocsátások kapcsán is igyekezett konkrét bizonyítékokkal alátámasztani. Ezért a Bizottság a vizsgálat konkrét ténymegállapításaival kombinálva vizsgálta a (450)–(454) preambulumbekezdésben bemutatott általános jogi környezetet.

(456) Az ellenőrző látogatások alkalmával fény derült arra, hogy a mintában szereplő két exportálógyártó-csoport általában a Kínai Központi Bank referencia-kamatlábaihoz közeli kamatlábak mellett bocsátott ki kötvényeket, függetlenül az egyes vállalatok pénzügyi és hitelkockázati helyzetétől.

(457) A gyakorlatban a kötvények kamatlábait – a hitelekhez hasonlóan – a hitelminősítés befolyásolja. A (279)–(285) preambulumbekezdésben ismertetettek szerint azonban a helyi hitelminősítési piac torz, és a hitelminősítések megbízhatatlanok. Ezt szemléltette az a tény, hogy a mintában szereplő vállalatok által kibocsátott kötvényekre vonatkozó kötvénykibocsátási tájékoztatók és hitelminősítési jelentések nem a vállalatok tényleges helyzetét tükrözték.

(458) Egy esetben például a részletes kötvénytájékoztató figyelmeztetett arra, hogy a vállalat nyereségszintje csökkent, hogy a nettó eszközök jelentős részét belső finanszírozási garanciákra kötötték le, hogy a rövid távú adósságtörlesztés nagy nyomást fejtett ki a vállalatra, és hogy a vállalat nagy tőkeigényű projekteket tervezett annak ellenére, hogy az adósság/eszköz arány már magas volt. Ennek ellenére a jelentés azzal zárult, hogy AA+ hitelminősítést adott a kötvénykibocsátásnak.

(459) A fenti megfontolások alapján a Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő vállalatok számára a kötvénykibocsátásokat szervező kínai pénzügyi intézmények – a 3.4.1.5. és 3.4.1.6. szakaszban bemutatottak szerint – az alaprendelet 3. cikke, valamint 2. cikkének b) pontja szerinti közjogi szervnek minősülnek, illetve ezek az intézmények a kormány megbízásából vagy utasítására működnek. Ezenkívül a mintában szereplő exportáló gyártók számára gazdasági előny nyújtása valósult meg, mivel a kötvényeket a tényleges kockázati profiljuknak megfelelő piaci árfolyamnál alacsonyabb árfolyamon adták ki.

b) Egyedi jelleg

(460) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kötvények formájában megvalósuló kedvezményes finanszírozás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi jellegűnek minősül, tekintve, hogy a kormányzati hatóságok jóváhagyása nélkül nem lehet kötvényeket kibocsátani, és Kína értékpapírtörvénye kimondja, hogy a kötvénykibocsátásnak összhangban kell állnia az állam iparpolitikáival. Mint az a (140)–(177) preambulumbekezdésben már említésre került, az üvegrostszövet-ágazat kulcsfontosságú/stratégiai ágazatnak minősül.

c) A gazdasági előny kiszámítása

(461) Mivel a kötvények lényegében pusztán más típusú, a hitelekhez hasonló adósságinstrumentumok, és mivel a hitelek esetében a számítási módszer már eleve egy kötvénykosáron alapul, a Bizottság úgy határozott, hogy ezúttal is a hitelek esetében a 3.4.2. szakaszban leírtak szerint alkalmazott számítási módszert követi. Ez azt jelenti, hogy a pénzügyi előny meghatározása érdekében az azonos futamidejű, USA-beli AA minősítésű vállalati kötvények és az USA-beli BB minősítésű vállalati kötvények közötti relatív különbözetet alkalmazza a PBOC által közzétett irányadó kamatlábakra a kötvények piaci alapú kamatlábának megállapításához, amelyet ezt követően összehasonlít a társaság által fizetett tényleges kamatlábbal.

(462) A (291) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság megállapította, hogy egyes vállalatok adósságátalakítás céljából kötvényeket bocsátottak ki. Ezekben az esetekben, amint azt a 3.4.2.2. szakasz kifejti, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érintett vállalatok rosszabb pénzügyi helyzetben vannak, mint amire a pénzügyi kimutatások első ránézésre utalnak, és hogy a rövid és hosszú távú finanszírozásukhoz további kockázat kapcsolódik. Ezért a megnövekedett kockázati kitettség figyelembevétele érdekében a Bizottság a kockázati minősítési skála egy fokozatát lejjebb helyezte, és az amerikai AA vállalati kötvények és az amerikai B vállalati kötvények összehasonlítása révén a finanszírozásuk – többek között a kötvények – tekintetében is kiigazította a relatív felár számítását.

3.4.3.8. Következtetés a kedvezményes finanszírozásról: egyéb finanszírozási típusok

(463) A vizsgálat kimutatta, hogy a mintában szereplő valamennyi exportáló gyártói csoport kedvezményes finanszírozásban részesült bankelfogadványok és kötvények formájában, és a mintában szereplő vállalatok közül kettő részesült kedvezményes finanszírozásban tőkeinjekció formájában a vizsgálati időszakban. A pénzügyi hozzájárulás, az exportáló gyártók számára biztosított gazdasági előny, illetve az egyedi jelleg fennállására tekintettel a Bizottság ezeket a kedvezményes finanszírozási típusokat kiegyenlíthető támogatásnak tekintette.

(464) Ami a CNBM-et illeti, mivel ez a vállalat nem működött együtt, a CNBM szintjén a kedvezményes finanszírozás egyéb típusainak gazdasági előnyét a fenti szakaszokban kifejtett módszer alkalmazásával állapították meg, amelyet a vállalat 2018. évi éves jelentésében nyilvánosan elérhető információkra, például a kötvénykibocsátásra és a váltótartozások állományára alkalmaztak.

(465) A fent ismertetett kedvezményes finanszírozás esetében a mintában szereplő vállalatcsoportokra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási összegek a következőképpen alakultak:

Kedvezményes finanszírozás: egyéb finanszírozási típusok

Vállalat/Csoport	Teljes támogatási összeg
Yuntianhua csoport	6,92 %
CNBM csoport	10,61 %

3.5. **Kedvezményes biztosítás: exporthitel-biztosítás**

(466) A panaszos azt állította, hogy a Sinosure egyéb szolgáltatások mellett koncessziós jelleggel rövid, közép- és hosszú lejáratú exporthitel-biztosítást, befektetésbiztosítást és kötvénygaranciákat nyújt az ösztönzött ágazatok számára. Egy, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (a továbbiakban: OECD) által készített friss tanulmány szerint a Sinosure által nyújtott összes exporthitel-biztosítás 21 %-át a kínai csúcstechnológiai ágazat kapja, amelynek az üvegrostszövet-ágazat is a része ([107]). Továbbá, a Sinosure aktív szerepet vállalt a „Made in China 2025" kezdeményezés megvalósításában, és útmutatást nyújtott a vállalkozásoknak a nemzeti hitelforrások felhasználásához, tudományos és technológiai innovációt és technológiai korszerűsítést végzett, és segített a „kifelé nyitó" vállalkozásoknak, hogy versenyképesebbé váljanak a világpiacon ([108]).

a) Jogalap

(1) A Kereskedelmi Minisztérium és a Sinosure által közösen kiadott, a kereskedelemnek a tudomány és technológia útján, exporthitel-biztosítások alkalmazásával történő előmozdítására irányuló stratégia végrehajtásáról szóló közlemény (Shang Ji Fa, 2004. évi 368. sz.);

(2) az Államtanács 2009. május 27-i közleményben foglalt 840-es terv;

(3) az Államtanács által kiadott, a stratégiai fontosságú feltörekvő iparágak fenntartásának és fejlesztésének felgyorsításáról szóló közlemény (GuoFa, 2010. évi 32. sz., 2010. október 18.), valamint az ehhez kapcsolódó végrehajtási iránymutatások (GuoFa, 2011. évi 310. sz., 2011. október 21.);

(4) a csúcstechnológiát képviselő kínai termékek 2006. évi exportkatalógusának kibocsátásáról szóló közlemény, Guo Ke Fa Ji Zi, 2006. évi 16. sz.

(5) a Tudományos és Technológiai Minisztérium közleménye a kínai csúcstechnológiai termékek útmutató katalógusának összeállításáról, G.K.B.J., [2009] 2009. október 9., 61. sz.

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(467) A mintában szereplő két vállalatcsoport fennálló exporthitel-biztosítási megállapodással rendelkezett a Sinosure-rel a vizsgálat során.

(468) Amint azt a fenti (201) preambulumbekezdés említi, a Sinosure nem bocsátotta rendelkezésre a vállalatirányításával kapcsolatban kért igazoló dokumentumokat, mint például az alapszabályát.

(469) A Sinosure továbbá – mint arra a (200) preambulumbekezdés is rámutat – nem szolgáltatott konkrétabb adatokat sem az üvegrostszövet-ágazatnak nyújtott exporthitel-biztosításról, a biztosítási díjainak mértékéről, illetve az exporthitel-biztosítási üzletágának jövedelmezőségével kapcsolatos részletes számadatokról.

(470) Ezért a Bizottságnak ki kell egészítenie a szolgáltatott információkat a rendelkezésre álló tényekkel.

(471) A korábbi szubvencióellenes vizsgálatokban ([109]) nyújtott tájékoztatás szerint a Sinosure egy állami tulajdonban lévő biztosítási társaság, amelyet az állam hozott létre és támogat a kínai külgazdasági és külkereskedelmi fejlesztés és együttműködés támogatására. A vállalat 100 %-os állami tulajdonban van. Rendelkezik igazgatótanáccsal és felügyelőbizottsággal. A kormány jogosult a vállalat vezető tisztségviselőinek kinevezésére és felmentésére. A Bizottság ezen információk alapján megállapítja, hogy a Sinosure esetében léteznek kifejezetten kormányzati ellenőrzésre utaló jelek.

(472) A Bizottság további tájékoztatást kért arra vonatkozóan, hogy a kínai kormány érdemi befolyást gyakorolt-e a Sinosure magatartása felett az üvegrostszövet-ágazat tekintetében. A Bizottság ezzel összefüggésben megállapította, hogy az új és csúcstechnológiát képviselő kínai termékek exportkatalógusa kifejezetten felsorolja az üvegrostból készült termékeket, köztük az üvegrost szövetet mint olyan terméket, amelynek kivitelét ösztönözni kívánják ([110]).

([107]) Az OECD tanulmánya a kínai exporthitelezési politikákról és programokról, 7. oldal, 32. bekezdés.
([108]) Lásd: a Sinosure honlapja, vállalati profil, a „Made in China" támogatása.
([109]) Lásd a 7. lábjegyzetben említett abroncsügyet, (429) preambulumbekezdés.
([110]) Az új és csúcstechnológiát alkalmazó kínai termékek exportkatalógusa, 531–545. sz.

(473) Továbbá a kereskedelemnek a tudomány és technológia útján, exporthitel-biztosítások alkalmazásával történő előmozdítására irányuló stratégia végrehajtásáról szóló közlemény szerint a Sinosure-nek növelnie kell a kulcsfontosságú iparágak és termékek támogatását az új és csúcstechnológiás termékek exportja általános támogatásának erősítése révén. Az új ágazatokra, például az „új anyagokra" és az új és csúcstechnológiát képviselő kínai termékek exportkatalógusában felsorolt egyéb új és csúcstechnológiát képviselő ágazatokra kell az üzleti tevékenységei során hangsúlyt helyeznie, és átfogó támogatást kell nyújtania a kockázatvállalási eljárások, a limitek jóváhagyása, a követelések feldolgozási sebessége, valamint a díjak rugalmassága tekintetében. A díjak rugalmasságát illetően a termékek számára a hitelbiztosító által megszabott ingadozási sávon belül a maximális biztosításidíj-engedményt kell biztosítania. A (148) és (162) preambulumbekezdésben említettek szerint a üvegrostszövet-ágazat az „új anyagok" általánosabb kategóriájába tartozik. Ezenkívül a Sinosure 2017. évi éves jelentése megállapítja, hogy a Sinosure aktívan biztosította a stratégiai fontosságú feltörekvő iparágak, például az új anyagok ügyleteit ([111]).

(474) Mindezek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kínai kormány olyan normatív keretrendszert teremtett, amelyet a kínai kormány által kinevezett, illetve felelősségre vonható menedzserek és felügyelőbizottsági tagok kötelesek tiszteletben tartani. Ezért a kínai kormány a normatív keretre támaszkodott annak érdekében, hogy érdemi irányítást gyakorolhasson a Sinosure magatartása felett.

(475) Az érdemi ellenőrzés gyakorlását a Bizottság ezen túlmenően konkrét biztosítási szerződések alapján is igyekezett konkrét bizonyítékokkal alátámasztani. Az ellenőrző látogatás során a Sinosure fenntartotta azon állítását, miszerint a gyakorlatban a biztosítási díjai piacorientáltak voltak, és kockázatértékelési elveken alapultak. Az üvegrostszövet-ágazatra vagy a mintában szereplő vállalatokra vonatkozóan azonban semmilyen konkrét példával nem szolgáltak.

(476) Konkrét bizonyítékok hiányában a Bizottság így megvizsgálta a Sinosure konkrét magatartását a mintában szereplő vállalatoknak nyújtott biztosítás tekintetében. Ez a viselkedés ellentétben állt a hivatalos álláspontjukkal, mivel nem piaci elvek alapján jártak el.

(477) A teljes folyósított követelés és a teljes biztosított összeg összevetését követően a Bizottság a Sinosure 2017. évi éves jelentésében elérhető adatok alapján ([112]) arra a következtetésre jutott, hogy a Sinosure-nek átlagosan a biztosított összeg 0,26 %-át kellene felárként felszámítania a követelések költségeinek fedezésére (anélkül, hogy figyelembe venné a vállalati általános költségeket). A gyakorlatban azonban a mintában szereplő vállalatok által fizetett felárak jóval alacsonyabbak voltak, mint a működési költségek fedezéséhez szükséges minimális díj.

(478) Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy néhány exportáló gyártó részesült a Sinosure-nek fizetett exporthitel-biztosítási díjak részleges vagy teljes visszatérítéséből.

(479) A Bizottság ezért megállapította, hogy a fent ismertetett jogi keretet a Sinosure az üvegrostszövet-ágazat esetében kormányzati feladatok ellátásával hajtja végre. A Sinosure az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának i. alpontjával együtt értelmezett 2. cikke b) pontjának értelmében, valamint a WTO idevágó ítélkezési gyakorlatával összhangban közjogi szervként jár el. Ezenkívül a mintában szereplő exportáló gyártók gazdasági előnyt kaptak, mivel a biztosítást a Sinosure működési költségeinek fedezéséhez szükséges minimális díj alatti biztosítási díjakon nyújtották.

(480) A Bizottság azt is megállapította, hogy az exportbiztosítási program keretében nyújtott támogatások egyedi jellegűek, mivel ezekhez kivitel nélkül nem lehetne hozzájutni, és ezért az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében a kiviteltől függenek.

c) A támogatás összegének kiszámítása

(481) Az ellenőrző látogatás alatt a Sinosure kijelentette, hogy a piacon öt piaci szereplő van, és nincs információja saját piaci részesedéséről. Egy korábbi szubvencióellenes vizsgálatban szolgáltatott információk alapján azonban, amelynek esetében a vizsgálati időszak 2016. július 1-jétől 2017. június 30-ig tartott ([113]), a Sinosure akkoriban a belföldi exportbiztosítási piac körülbelül 90 %-át képviselte Kínában, és így domináns piaci helyzetben volt. mivel a Bizottság nem talált piaci alapú belföldi biztosítási díjat. Ezért a korábbi szubvencióellenes vizsgálatokkal összhangban a Bizottság így a legmegfelelőbb külső referenciaértéket alkalmazta, amellyel kapcsolatosan könnyen hozzáférhetőek voltak információk, azaz az Amerikai Egyesült Államok Export-Import Bankja (a továbbiakban: Ex-Im Bank) által nem pénzügyi intézmények esetében az OECD-országokba irányuló kivitelre alkalmazott biztosítási díjakat.

([111]) A Sinosure 2017. évi éves beszámolója, 6. o.
([112]) A Sinosure 2017. évi éves beszámolója, 20. o.
([113]) Lásd a 7. lábjegyzetben említett abroncsügyet, (427) preambulumbekezdés.

(482) A vizsgálat során visszatérített exporthitel-biztosítási díjakat támogatásként kezelték. Mivel nem volt bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a vállalatoknál felmerültek volna olyan többletköltségek, amelyek kiigazítást tennének szükségessé, a gazdasági előny a vizsgálati időszak során kapott visszatérítés teljes összegeként került kiszámításra.

(483) E program esetében a mintában szereplő exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási összeg:

Kedvezményes finanszírozás és biztosítás: exporthitel-biztosítás

Vállalat/Csoport	Támogatás mértéke
Yuntianhua csoport	0,43 %
CNBM csoport	0,23 %

3.6. **Az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított áruk**

3.6.1. *Nyersanyagok a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összegért*

(484) mivel a vizsgált vállalatcsoportok vertikálisan integráltak, a Bizottság a fő nyersanyag-szállítókat is bevonta a vizsgálatba, és a velük kapcsolatban álló szállítók szintjén kapott támogatásokat beépítették az egyes támogatási rendszerekre vonatkozó számításokba.

(485) Másrészt a Bizottság nem talált elegendő bizonyítékot arra, hogy alátámassza azt az állítást, miszerint a független szállítók a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összegért szállítottak árukat az üvegrostszövet-gyártóknak.

3.6.2. *Földhasználati jogok*

(486) Kínában valamennyi földterület az állam vagy – falvak vagy városok alkotta – társulás tulajdonában áll, de a földterület jog szerinti vagy feltételes használati joga társaságra vagy magánszemélyre átruházható. Minden telek tulajdonosa a városi térségekben az állam, a vidéki térségekben az ott található település.

(487) A kínai alkotmány és földtörvény értelmében azonban a vállalatok és magánszemélyek „földhasználati jogot" vásárolhatnak. Ipari földterület esetén a haszonbérlet időtartama általában 50 év, amely további 50 évre meghosszabbítható.

(488) A kínai kormány szerint a Kínai Népköztársaság tulajdonjogi törvényének 137. cikke kimondja, hogy „*az ipari, üzleti, szórakoztatási vagy kereskedelmi lakások stb. céljára használt földterületeket, illetve azokat a földterületeket, amelyeknek két vagy több célfelhasználója van, árverés, ajánlattételi felhívás vagy más nyilvános ajánlattételi módszer útján kell átruházni*." Emellett a kínai kormány hivatkozik a Kínai Népköztársaságnak a városi térségekben található állami tulajdonú földterületek használati jogának engedményezéséről és átruházásáról szóló átmeneti szabályai 3. cikkére. Ez a cikk úgy rendelkezik, hogy „*a Kínai Népköztársaságban vagy azon kívül működő bármely vállalat, vállalkozás, egyéb szervezet és magánszemély – ha törvény másként nem rendelkezik – jogosult a földterület használatára, és részt vehet a területfejlesztésben, -hasznosításban és -kezelésben e rendeletek rendelkezéseivel összhangban*."

(489) A kínai kormány úgy ítéli meg, hogy Kínában a földterületek piaca szabadpiac, és az ipari vállalkozások által a haszonbérleti jogért fizetett ár a piaci árnak felel meg.

a) Jogalap

(490) Kínában a földhasználati jog biztosítása a Kínai Népköztársaság földügyi igazgatásról szóló törvényének hatálya alá tartozik. Ezenkívül a jogalap részét képezik a következő dokumentumok is:

(1) a Kínai Népköztársaság ingatlantörvénye (a Kínai Népköztársaság elnökének 62. sz. rendelete);

(2) a Kínai Népköztársaság földügyi igazgatásról szóló törvénye (a Kínai Népköztársaság elnökének 28. sz. rendelete);

(3) a Kínai Népköztársaság törvénye a városi ingatlangazdálkodásról (a Kínai Népköztársaság elnökének 18. sz. rendelete);

(4) a Kínai Népköztársaság átmeneti szabályai a városi térségekben található állami tulajdonú földterületek használati jogának engedményezéséről és átruházásáról (a Kínai Népköztársaság Államtanácsának 55. sz. rendelete);

(5) a Kínai Népköztársaság földügyi igazgatásról szóló törvényének végrehajtási rendelete (a Kínai Népköztársaság Államtanácsának 2014. évi 653. sz. rendelete),

(6) rendelkezés az állami tulajdonú földterületek építési célú használati jogának ajánlattételi felhívás, árverés és ajánlat útján történő engedményezéséről (a CSRC 39. sz. hirdetménye);

(7) a z Államtanács közleménye a földek ellenőrzésének megerősítésével kapcsolatos lényeges kérdésekről (Guo Fa, 2006. évi 31. sz.).

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(491) „Az állami tulajdonú földterületek építési célú használati jogának ajánlattételi felhívás, árverés és ajánlat útján történő engedményezéséről” szóló rendelkezés 10. cikke értelmében a helyi hatóságok a földterületek árát a csak háromévente aktualizált városi földértékelési rendszer, valamint a kormányzati iparpolitika szerint szabják meg.

(492) Az ellenőrző látogatás alatt a kínai kormány kijelentette, hogy a Pénzügyminisztérium 2019 májusában iránymutatást adott ki az ipari földterületek hasznosításáról, hogy jobb tájékoztatást nyújtson a piaci résztvevők számára a földhasználati jogokról, és a piaci szükségletekkel összhangban biztosítsa az ellátást. Ezek az iránymutatások kimondják, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtettek, és valamennyi piaci szereplő azonos feltételekkel fér hozzá ipari földterületekhez. Ez az iránymutatás azonban nem volt alkalmazandó a vizsgálati időszakban és a földhasználati jogoknak a mintába felvett exportáló gyártók általi megszerzésekor.

(493) Korábbi vizsgálatai során a Bizottság megállapította, hogy a földhasználati jogokért Kínában fizetett árak nem tükrözik a szabadpiaci kereslet és kínálat által meghatározott piaci árat, mert úgy találta, hogy az aukciós eljárás nem egyértelmű, átláthatatlan és nem működik a gyakorlatban, és az árakat a hatóságok önkényesen szabják meg. Az előző preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően a hatóságok a városi földértékelési rendszer szerint szabják meg az árakat, és ez a rendszer – egyéb szempontok mellett – arra kötelezi őket, hogy az ipari földterületek árának meghatározásakor az iparpolitikát is figyelembe vegyék.

(494) A mostani vizsgálat ebben a tekintetben nem mutatott ki érdemi változást. A Bizottság például megállapította, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók közül csak néhány vett részt pályázati vagy hasonló nyilvános ajánlattételi eljárásban földhasználati jogaikkal összefüggésben, ideértve a közelmúltban szerzett földhasználati jogokat is. A mintában szereplő vállalatok többségét a helyi hatóságok juttatták földhasználati jogokhoz letárgyalt árakon.

(495) A Bizottság megjegyezte, hogy a városi földterületeket nyomon követő rendszer mellett működik egy dinamikus földterület-nyomonkövető rendszer is. A Kínai Népköztársaságból származó szolárpanelekkel kapcsolatos hatályvesztési felülvizsgálatban ([114]) a Bizottság megállapította, hogy ezek az árak magasabbak a városi földterület-értékelő rendszer által megszabott, a helyi önkormányzatok által használt minimális referenciaáraknál, mert ez utóbbiakat csak háromévente aktualizálják, míg a dinamikus nyomon követő rendszer árait negyedévente. Ugyanakkor nem volt arra utaló jel, hogy a földterületek árát a dinamikus nyomon követő rendszer árai alapján határozták volna meg. Ugyanis a kínai kormány a szolárpanelekkel kapcsolatos vizsgálat keretében megerősítette, hogy a városi földterületek árának dinamikus nyomon követését biztosító rendszer Kína egyes területeire (105 városra) vonatkozóan követi nyomon a földterületek árszintjének ingadozását, és a földterületek árának alakulását hivatott felmérni. A pályázatok és az árverések kiindulási árai azonban a földértékelési rendszer által meghatározott referenciaértékeken alapultak. Ez a helyzet a vizsgálat során is fennállt. Emellett esetünkben a mintában szereplő vállalatcsoportok többsége kiosztás útján jutott hozzá földterületekhez.

([114]) A Bizottság (EU) 2017/366 végrehajtási rendelete (HL L 56., 2017.3.3., 1. o.) (szolárpanelek), (421) és (425) preambulumbekezdés.

(496) Az ajánlattétel útján biztosított földterületek esetében a Bizottság megállapította, hogy minden esetben csak egy ajánlattevő volt a földterületre, és a kifizetett ár megfelelt az ajánlattételi eljárás kiindulási árának. Az aukció tényleges folyamatára vonatkozó további részletes adatok hiányában bizonytalan volt, hogy a kiindulási árat függetlenül állapították-e meg, és az megfelelt-e a földhasználati jog piaci értékének.

(497) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy egy ajánlattételi mechanizmusban a végső realizált ár nem csak azt az árat tükrözi, amelyen az eladó hajlandó eladni, illetve nem csak az eredeti árat, amelyen az ajánlatot teszik, hanem azt az árat is, amelyet a vevő hajlandó megfizetni, továbbá a mechanizmus keretében végül realizált árat is, és így a keresletet és a kínálatot is tükrözi. Ha az ajánlattételi mechanizmus lezárása után a végső ár „*megfelelt az ajánlattételi eljárás kiindulási árának*", akkor ez egyszerűen azt jelenti, hogy abban az időpontban ez az ár tükrözi a keresletet és a kínálatot. A Bizottság egyetértett a kínai kormánnyal az ajánlattételi mechanizmus ismertetett alapelveiben, megjegyezte azonban, hogy egy ilyen mechanizmus csak akkor működőképes, ha egy adott földterületre több ajánlattevő van. A Bizottság azonban egyetlen példát sem talált ebben a vizsgálatban vagy akár a korábbi vizsgálatokban arra, amikor egynél több ajánlattevő volt a földterületre, és meg lehetet figyelni a kereslet és a kínálat kölcsönhatását. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(498) A Bizottság azt is megállapította, hogy néhány vállalat visszatérítéseket kapott a helyi hatóságoktól a földhasználati jogokért fizetett összegek kompenzálására. Továbbá a CNBM csoportba tartozó vállalatok által megszerzett földhasználati jogok némelyikét csak több évvel a földterület használatba vételét követően kellett megfizetni.

(499) A fenti bizonyítékok cáfolják a kínai kormány azon állításait, hogy a földhasználati jogokért Kínában fizetett árak a szabadpiaci kereslet és kínálat által meghatározott piaci árat tükrözik.

c) Következtetés

(500) E vizsgálat ténymegállapításai azt mutatják, hogy Kínában a földhasználati jogok megszerzésével kapcsolatos helyzet nem átlátható, az árakat pedig a hatóságok önkényesen szabták meg.

(501) Ezért a földhasználati jogok kínai kormány által történő biztosítását az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében áruk rendelkezésre bocsátásának formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amelynek révén a kedvezményezett vállalatok gazdasági előnyben részesülnek. Az (491)–(499) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a földterületek értékesítésének nincs működő piaca Kínában, és a külső referenciaérték használata (lásd az (506)–(515) preambulumbekezdést) azt bizonyítja, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók által a földhasználati jogokért fizetett összeg jóval a szokásos piaci ár alatt van.

(502) Azzal összefüggésben, hogy egyes ágazatokban működő vállalatok kivételes feltételek mellett jutnak földterülethez, a Bizottság megjegyezte, hogy az árak megszabásakor a helyi hatóságoknak a (493) preambulumbekezdésben említettek szerint figyelembe kell venniük a kormányzati iparpolitikát is. Ebben az iparpolitikában az üvegrost szövetek iparága az ösztönzött ágazatok között van felsorolva ([115]). Ezenkívül az Államtanács 40. sz. határozata előírja, hogy az állami hatóságok gondoskodjanak az ösztönzött ágazatok földterülethez jutásáról. A 40. sz. határozat 18. cikke egyértelművé teszi, hogy a „korlátozott" iparágaknak nem juttatható földhasználati jog. Ebből következik, hogy a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontja alapján egyedi, mert a kivételes feltételek melletti földterülethez jutás lehetősége csak egyes iparágakban, ebben az esetben üvegrostszövet-ágazatban működő vállalatok számára adott, és a kormányzati gyakorlat ezen a területen nem egyértelmű és nem átlátható.

(503) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány a földhasználati jogokkal összefüggésben is megismételte a fenti 3.1. szakaszban előadott észrevételeit, miszerint a Bizottság által említett egyik dokumentum sincs közvetlenül összefüggésben az üvegrostszövet-ágazattal, és egyik sem korlátozza csak bizonyos vállalkozásokra az állítólag kedvezményesen biztosított földhasználati jogokat. Ezenkívül az Államtanács 40. sz. határozata nem említi, hogy az állami hatóságoknak kell gondoskodniuk az ösztönzött ágazatok földterülethez jutásáról.

([115]) Lásd a fenti 3.1. szakaszt.

(504) Válaszában a Bizottság visszautalt a fenti 3.1. szakaszban már kifejtett érveire, rámutatva arra, hogy az üvegrost-szövet-ágazat valóban egy ösztönzött iparág. Ráadásul az Államtanács 40. sz. határozatának XII. cikke igenis megemlíti, hogy „Az *ipari szerkezetátalakítás irányadó katalógusa fontos iránymutatást ad a beruházások, a beruházási projektek kormányzati irányítása, valamint az adózással, hitelekkel, földterületekkel (kiemelés a szerzőtől), továbbá az importtal és exporttal kapcsolatos politikák megfogalmazása és végrehajtása számára*". Emellett a 40. sz. határozat bevezetése leszögezi, hogy „*Minden érintett szervezeti egységnek fel kell gyorsítania az adózással, hitelekkel, földterületekkel (kiemelés a szerzőtől), továbbá az importtal és exporttal stb. kapcsolatos megfelelő politikák megfogalmazását és módosítását, hogy tovább tökéletesítsék az ipari szerkezetátalakítás előmozdításának szakpolitikai rendszerét*". Ezzel szemben a 40. sz. határozat XVIII. cikke rögzíti, hogy a körülhatárolt kategóriába tartozó iparágak esetében „A beruházásokat irányító szervezeti egységek nem végezhetnek vizsgálatot, jóváhagyást vagy nyilvántartást, pénzügyi intézmények nem nyújthatnak hitelt, *a területgazdálkodással*, várostervezéssel és építéssel, környezetvédelemmel, minőségellenőrzéssel, tűzoltással, vámokkal, iparral és kereskedelemmel stb. *foglalkozó egyéb szervezeti egységek nem folytathatják le a megfelelő eljárásokat*" (kiemelés a szerzőtől). Így tehát egyértelmű kapcsolat van az ösztönzött iparágakra irányuló iparpolitika és a földterületeket biztosító politika között. A kínai kormány állításait ezért elutasították.

(505) Következésképpen a Bizottság ezt a támogatást kiegyenlíthető támogatásnak tekintette.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(506) Korábbi vizsgálataihoz ([116]) hasonlóan és az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontjával összhangban a Bizottság külső viszonyítási alapként Tajvan, Penghu, Kinmen és Matsu Független Vámterület (a továbbiakban: Tajvan) földterületárait vette figyelembe ([117]). A Bizottság a támogatásban részesülő fél által szerzett gazdasági előnyt úgy számította ki, hogy figyelembe vette a mintában szereplő egyes exportáló gyártók által a földhasználati jogokért ténylegesen fizetett összeg (azaz a szerződésben megjelölt, ténylegesen kifizetett összeg, illetve adott esetben a szerződésben megjelölt, a helyi önkormányzatoktól kapott visszatérítésekkel/támogatásokkal csökkentett összeg) és azon összeg különbségét, amelyet azoknak a tajvani viszonyítási alapnak megfelelően fizetniük kellett volna.

(507) A Bizottság a következő indokok miatt tekinti Tajvant megfelelő külső viszonyítási alapnak:

— összehasonlítható a gazdasági fejlettség szintje, a GDP és a gazdasági struktúra Tajvanon, valamint a mintában szereplő exportáló gyártók székhelye szerinti kínai tartományok és városok többségében;

— Tajvan földrajzilag közel helyezkedik el Kínához;

— a Tajvanra és több kínai tartományra egyaránt jellemző magas szintű ipari infrastruktúra;

— szoros gazdasági kapcsolatok és határokon átnyúló kereskedelem Tajvan és Kína között;

— a Tajvanra és több kínai tartományra egyaránt jellemző magas népsűrűség;

— a Tajvan viszonyítási alapként történő alkalmazásához figyelembe vett földtípus és ügyletek hasonlósága a kínai földtípusokkal és ügyletekkel, valamint

— Tajvan és Kína közös demográfiai, nyelvi és kulturális jellemzői.

(508) A korábbi vizsgálatai ([118]) során alkalmazott módszertant követve a Bizottság a számítás során a tajvani földterületek átlagos négyzetméterárát alkalmazta, és azt a földhasználati jogokra vonatkozó szerződések időpontja után bekövetkezett inflációnak és a GDP alakulásának megfelelően kiigazította. Az ipari földterületekre vonatkozó 2015-ös árak Tajvan Gazdasági Minisztériuma Ipari Hivatalának honlapjáról származnak ([119]). A korábbi évekre vonatkozó árakat az IMF által 2015-ben közzétett inflációs ráták, illetve a tajvani egy főre jutó, folyó áron számított, USA-dollárban kifejezett GDP alakulása alapján korrigálták.

([116]) Lásd egyebek mellett a 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 128., 2011.5.14., 18. o. – *bevont finompapír*), a 215/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 73., 2013.3.15., 16. o. – *szerves bevonatú acéltermékek*), az (EU) 2017/366 bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 56., 2017.3.3., 1. o. – *szolárpanelek*), az 1379/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 367., 2014.12.23., 22. o. – *üvegszál*) és a 918/2014/EU bizottsági végrehajtási határozatot (HL L 360., 2014.12.16., 65. o. – *poliészter vágott szál*).

([117]) Ahogyan azt a Törvényszék a T-444/11. sz. Gold East Paper és Gold Huacheng Paper kontra Tanács ügyben jóváhagyta. A Törvényszék 2014. szeptember 11-i ítélete (ECLI:EU:T:2014:773).

([118]) Lásd a (499) preambulumbekezdést.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action

(509) Az érdekelt felek végleges tájékoztatását követően több fél azt állította, hogy a kínai Taipei nem megfelelő külső referenciaérték. Az egyik fél azt javasolta, hogy a kínai Taipei helyett Indiát használják a következő okok miatt:

— az ipari földterületek árai Bihar, Maharashtra és Tamil Nadu államokban számos különböző ipari területre lebontva össze vannak gyűjtve,

— ez a három állam erősen iparosodott, továbbá Kínához hasonlóan magas szintű gazdasági fejlődést és ipari infrastruktúrát mutat,

— ez a három állam földrajzilag közel helyezkedik el egymáshoz és Kínához,

— India és Kína között jól megalapozott gazdasági kapcsolatok és határokon átnyúló kereskedelem van,

— a 22 város az iparosodott kínai városokéhoz hasonló népsűrűséggel rendelkezik,

— Mind Kínában, mind Indiában óriási szabad földterületek állnak rendelkezésre a jövőbeli hasznosításra, szemben Tajvannal, amely egy különálló szigeten van.

— végül pedig az ipari földterületek áraira vonatkozó adatok Indiában nyilvánosan hozzáférhetők.

(510) A szóban forgó félnek az állítása azonban az elemzés során figyelmen kívül hagyott egy kulcsfontosságú elemet, nevezetesen e tartományok gazdasági fejlettségének szintjét. Nyilvános források szerint ezeknek az indiai tartományoknak az egy főre jutó GDP-je jóval alacsonyabb, mint azoké a városoké/tartományoké, ahol az exportáló gyártók találhatóak. Maharashtra egy főre jutó GDP-je ([120]), amely az említett három tartomány közül a legmagasabb, 2018–2019-ben mindössze 3 000 USD volt, míg a Zhejiang tartományra megállapított GDP-szint (amelyet a panaszos összehasonlítás céljából alapul vett) 14 907 USD volt 2018-ban ([121]). A fentiekre és az (507) preambulumbekezdésben felsorolt tényezőkre figyelemmel ezt az állítást el kellett utasítani.

(511) A kínai kormány azt is kifejtette, hogy ebben az esetben a belföldi árakat kellett volna használni, mivel magánvállalatok is részt vettek a földhasználati jogok haszonbérletbe adásában vagy átruházásában, így nem a kínai kormány volt az egyedüli szereplő a piacon. Ezen állítás megvizsgálásához a Bizottságnak először is meg kellene állapítania a magánszereplők által működtetett földpiac jellegét és méretét, összevetve azt a kormányzat által vezérelt piaccal, továbbá meg kellene vizsgálnia a központi és helyi hatóságok lehetséges beavatkozását ezen az állítólag magánszereplők által működtetett földpiacon. Ezenkívül átfogó és naprakész adatoknak kellene rendelkezésre állniuk az ügyletek áráról. A kínai kormány azonban nem nyújtott be semmilyen statisztikát vagy adatot, amely alapján a Bizottság meg tudta volna vizsgálni a javaslatot, és a Bizottság nyilvánosan elérhető adatot sem talált ebben a tárgyban. Ráadásul még ha kapott volna is ilyen információkat, azok csak az átruházások másodlagos piacáról adnának képet, mivel az elsődleges piacon csak egyetlen szereplő van (ugyanis a földhasználati jogok eredeti kiosztását mindig a kínai kormány végzi). Valójában a földhasználati jogok 50 évre szóló eredeti felosztásának elsődleges piaca eltér a másodlagos piacon folyó bérbeadástól, amely rendszerint sokkal rövidebb időtartamú, vagy legalábbis eltérő rendelkezéseket ír elő az újraértékelésre, felmondásra stb. Ezért a Bizottság továbbra is az elsődleges piacról, azaz az ebben az ügyben vizsgált piacról rendelkezésre álló információkat vette alapul.

(512) A kínai kormány azt az érvet is előadta, hogy ha a Bizottság egy külső referenciaértéket választ a további számításokhoz, akkor korrigálni kellene a népsűrűségre vonatkozó tényezőt, ami viszont érinti a keresletet és ebből adódóan az árakat. Valóban, 2015 és 2018 között Tajvan népsűrűsége 4,4-szerese volt a kínainak. Míg Kínában a népsűrűség 2015 és 2018 között egy négyzetkilométernyi területen kb. 147 fő volt, addig ugyanebben az időszakban a tajvani népsűrűség 650 fő/km^2 volt. Így a földterületek helyzete és az árak nem vethetők össze ebben a két országban.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) A Bizottság azonban megjegyezte, hogy a kínai kormány a teljes ország szintjén hasonlította össze a népsűrűségi adatokat. Ha közelebbről megvizsgáljuk a népsűrűséget az exportáló gyártók tényleges helyszínein, akkor láthatjuk, hogy a népsűrűségi adatok tulajdonképpen elég hasonlóak. Például Zhejiang népsűrűsége 560 fő/m^2 volt 2018-ban, Shandong népsűrűsége pedig 640 fő/km^2. ([122]) Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nincs szükség kiigazításra.

(514) A kínai kormány arra kérte a Bizottságot, hogy szolgáltasson további információkat az adott – a fenti (507) preambulumbekezdésben említett – referenciaérték kiszámításához használt földterülettípus és ügyletek hasonlóságáról. A Bizottság ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az ügyletek mindkét esetben ipari térségekben fekvő, meghatározott méretű ipari földterületekre irányultak.

(515) A Bizottság a támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban – az ipari földterületek földhasználati joga szokásos időtartamának (50 év) figyelembevételével – kivetítette a vizsgálati időszakra. Ezt az összeget azután a Bizottság az adott vállalatok vizsgálat alatti teljes forgalmára vetítette, figyelemmel arra, hogy a támogatás nem függött az exportteljesítménytől, és nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

(516) A végleges tájékoztatást követően a Yuntianhua csoport azt állította, hogy az egyik földhasználati szerződésben használt értéket elírták. A Bizottság elfogadta az állítást, és ennek megfelelően javította az értéket.

(517) A végleges tájékoztatást követően a CNBM csoport azt állította, hogy egy földhasználati szerződést törölni kell, mert azt a vizsgálati időszak után szerezték meg. Emellett a 2018-ban vásárol földhasználati jogra vonatkozó előnyt arányosan kell kiszámolni a vizsgálati időszakra. Végezetül pedig a CNBM csoport kijelentette, hogy egy másik földterület esetében, amelyet egy kapcsolt vállalkozás vásárolt meg 1998-ban, és amelyet 2004-ben befektetésként átadtak az exportáló gyártónak, a Bizottságnak az előny kiszámításához a 2004-es ügylet adatait kellett volna használnia. A Bizottság elutasította az első állítást, mivel a szóban forgó földhasználati jogra vonatkozó adásvételi szerződést már 2018-ban aláírták, és a tulajdonjog a vizsgálati időszak alatt szállt át a vállalatra. A Bizottság elfogadta az arányos számításra vonatkozó második állítást, és ennek megfelelően minden olyan vállalatnál korrigálta az előny kiszámítását, amely 2018-ban földhasználati jogot vásárolt. Az utolsó állítást elutasították, mivel a 2004-es ügylet egy vállalatközi transzfer volt, és ezért nem tükrözte azt a valós értéket, amelyen a csoport eredetileg megszerezte a földterületet.

(518) A végleges tájékoztatás kiegészítését követően a CNBM csoport azt állította, hogy a Bizottságnak az előny kiszámításához kiinduló pontként azt a dátumot kellett volna használnia, amikor a telkeket megkapták. Azonban, mint azt az előző preambulumbekezdés említi, a földterület tulajdonjoga, a hozzá tartozó jogokkal és kötelezettségekkel, már az adásvételi szerződés napján megillette a vállalatot. Ezen túlmenően a földterület árát, amelyen az előny kiszámítása alapul, szintén az adásvételi szerződés határozta meg. A Bizottság ezért elutasította a vállalat állításait.

(519) E támogatás esetében a mintában szereplő exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási összeg:

Az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított földhasználati jogok

Vállalat/Csoport	Támogatás mértéke
Yuntianhua csoport	4,08 %
CNBM csoport	3,63 %

3.7. **Az állami bevételekről történő lemondás vagy annak beszedésétől való eltekintés**

3.7.1. *Villamos energia szolgáltatása csökkentett áron*

(520) A mintában szereplő valamennyi vállalat vásárolta a villamos energiát.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(521) A mintában szereplő vállalatok esetében a villamos energia beszerzési árai a hivatalosan megállapított árszinteket követték, amelyeket a nagy ipari vásárlók számára tartományi szinten határoztak meg. Ahogyan azt a Bizottság korábbi vizsgálatok ([123]) keretében már megállapította, ezekből az árszintekből ezeknek a nagy ipari vásárlóknak nem származott konkrét előnye. A Bizottság azonban megállapította, hogy a mintában szereplő két csoportban a vizsgált vállalatok támogatások formájában a villamosenergia-kiadásaik egy részének csökkentésében vagy visszatérítésében részesültek.

a) Jogalap

— A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságnak és a Nemzeti Energiahivatalnak a piacorientált villamosenergia-tranzakciók aktív előmozdításáról és a kereskedelmi mechanizmus további javításáról szóló körlevele, Fa Gua Yun Xing [2018], 2018. július 16., 1027. sz.

— A Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának és az Államtanácsnak számos véleménye a villamosenergia-rendszer reformjának további elmélyítéséről (Zhong Fa, 2015. évi 9. sz.)

— A Shandong Gazdasági és Információtechnológiai Bizottság 2017. évi közleménye a villamosenergia-piac építésére irányuló erőfeszítésekről, LJXDL [2017], 93. sz.

— Értesítés a Nemzeti Energiagazdálkodási Központ Shandongi Felügyeleti Irodájának 2017. évi közvetlen villamosenergia-kereskedelmi szabályainak módosításáról, LJNSC [2017] 36. sz.

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(522) A Bizottság megállapította, hogy a villamos energia néhány kulcsfontosságú nagyipari felhasználója nem a hálózatból vásárol villamos energiát, hanem közvetlenül a villamosenergia-termelőktől vásárolhat, vagy közvetlen beszerzési megállapodások aláírásával, vagy pedig úgy, hogy jogosult részt venni a *„piacorientált villamosenergia-kereskedelmi rendszerben*”. A vizsgálati időszaka alatt a mintában szereplő néhány vállalat ilyen közvetlen villamosenergia-beszerzési szerződéssel rendelkezett, illetve jogosult volt arra, hogy részt vegyen a *„piacorientált villamosenergia-kereskedési rendszerben*”. A legtöbb vizsgált vállalat esetében az ilyen szerződések/kereskedési rendszerek révén kapott árak alacsonyabbak voltak, mint a jelentős ipari felhasználók számára tartományi szinten meghatározott, rögzített árak.

(523) Az ilyen közvetlen szerződések megkötésének lehetősége vagy a *„piacorientált villamosenergia-kereskedési rendszerben*” való részvételi jogosultság lehetősége jelenleg nem minden nagy ipari fogyasztó számára nyitott. Nemzeti szinten a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának és az Államtanácsnak a villamosenergia-rendszer reformjának további elmélyítéséről szóló véleménye például kimondja, hogy *„azok a vállalkozások, amelyek nem felelnek meg a nemzeti iparpolitikának, és amelyek termékeit és eljárásait megszüntetik, nem vehetnek részt közvetlen ügyletekben*.” ([124])

(524) A közvetlen villamosenergia-kereskedelmet a gyakorlatban a tartományok végzik. A vállalatoknak be kell nyújtaniuk a tartományi hatóságoknak egy kérelmet a közvetlen villamosenergia-ellátási kísérleti rendszerben való részvétel jóváhagyására, és bizonyos kritériumoknak meg kell felelniük.

(525) Shandong tartományban például a Nemzeti Energiagazdálkodási Központ Shandongi Felügyeleti Irodájának 2017. évi közvetlen villamosenergia-kereskedelmi szabályainak módosításáról szóló közlemény előírja, hogy *„a közvetlen villamosenergia-kereskedelemben részt vevő felhasználókat a Shandong Gazdasági és Információtechnológiai Bizottság által jóváhagyott 2017. évi hozzáférési feltételek szerint kell jóváhagyni. A közvetlen villamosenergia-kereskedelemben való részvétel érdekében a villamosenergia-értékesítő vállalkozások nyilvántartásba vételi kérelmet nyújtanak be Shandong villamosenergia-kereskedési központjához, és a központ általi felülvizsgálatot és közzétételt követően részt vehetnek a közvetlen villamosenergia-kereskedelemben*.” E tekintetben létrehozzák a piacorientált villamosenergia-kereskedelmi rendszerben való részvételre jogosult vállalkozások listáját, amelyet a Shandong Gazdasági és Információtechnológiai Bizottság közleményében közzétesznek ([125]).

([123]) A Tanács 215/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. március 11.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes szerves bevonatú acéltermékek behozatalára vonatkozó kiegyenlítő vám kivetéséről (HL L 73., 2013.3.15., 16. o.), (182) preambulumbekezdés.
A Tanács 451/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. május 6.) a Kínai Népköztársaságból származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 128., 2011.5.14., 1. o.).

([124]) A Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának és az Államtanácsnak véleményei a villamosenergia-rendszer reformjának további elmélyítéséről (Zhong Fa, 2015. évi 9. sz.)

([125]) Például a Shandong Gazdasági és Információtechnológiai Bizottság 2015. évi értesítése a közvetlen villamosenergia-ügyletek kísérleti felhasználói listájának bejelentéséről, L.J.X.D.L., 2015. évi 9. szám, valamint a Shandong Gazdasági és Információtechnológiai Bizottság 2017. évi értesítése a közvetlen villamosenergia-ügyletek kísérleti felhasználói listájának bejelentéséről, L.J.X.D.L., 2017. évi 117. szám.

(526) Bizonyos vállalatok esetében nincs tényleges piaci alapú tárgyalási vagy ajánlattételi folyamat, mivel a közvetlen szerződések keretében beszerzett mennyiségek nem a tényleges kínálaton és keresleten alapulnak. Valójában a villamosenergia-termelők és a villamosenergia-felhasználók nem értékesíthetik, illetve szerezhetik be szabadon, közvetlenül az összes villamos energiájukat. Ezt a helyi önkormányzat által a részükre kiosztott mennyiségi kvóták korlátozzák.

(527) Továbbá, bár az árakat a villamosenergia-termelőknek és a villamosenergia-felhasználóknak vagy a közvetítő szolgáltató vállalatoknak közvetlenül kellene letárgyalnia, valójában továbbra is az állami hálózatüzemeltető társaság számláz a vállalatok felé. Például a Nemzeti Energiagazdálkodási Központ Shandongi Felügyeleti Irodájának 2017. évi közvetlen villamosenergia-kereskedelmi szabályainak módosításáról szóló közlemény kimondja, hogy „*az állami hálózat shandongi villamosenergia-vállalata közvetlen villamosenergia-kereskedelmi díjat számít fel*”, és hogy „*az állami hálózat shandongi villamosenergia-vállalata héaszámlát állít ki a felhasználók és a villamosenergia-termelő vállalkozásoknak*”.

(528) Végül pedig nyilvántartásba-vételi célból minden aláírt közvetlen beszerzési szerződést be kell nyújtani az önkormányzatnak.

(529) 2018-ban a kínai kormány kiadta a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság és a Nemzeti Energiahivatal körlevelét a piacorientált villamosenergia-ügyletek aktív előmozdításáról és a kereskedelmi mechanizmus további javításáról (Fa Gai Yun Xing, 2018. évi 1027. szám). A Bizottság azonban megjegyzi, hogy ezeket a jogszabályokat nem a vizsgálati időszak során adták ki, és még nem kerültek végrehajtásra. Továbbá, bár a körlevél célja, hogy növelje a villamosenergia-piacon a közvetlen tranzakciók számát, külön említést tesz bizonyos iparágakról, többek között az építőanyag-iparról és a csúcstechnológiai iparágakról, amelyeket a villamosenergia-piac liberalizálása támogat. A körlevél különösen úgy rendelkezik, hogy „*támogatja az 5 millió kWh-t meghaladó éves villamosenergia-fogyasztású felhasználókat, hogy közvetlen villamosenergia-tranzakciókat hajtsanak végre villamosenergia-termelő vállalkozásokkal. 2018-ban liberalizálni fogják a szénre, vasra és acélra, a színesfémekre, az építőanyagokra és négy másik iparágra vonatkozó villamosenergia-termelési terveket.*” A körlevél emellett rámutat „*a magas hozzáadott értékkel rendelkező feltörekvő iparágak, például a csúcstechnológiai ágazatok, az internetes és big data ágazatok, a csúcstechnológiát képviselő gyártó ágazatok, valamint a sajátos előnyökkel és jellemzőkkel rendelkező és csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozások támogatására, hogy feszültségkorlátozástól és energiafogyasztási korlátozásoktól mentesen részt vegyenek az ügyletekben*”.

(530) A jogszabály tehát előírta a közvetlen ügyletek szelektív alkalmazását a villamosenergia-piacon bizonyos iparágak, például az építőanyag-ipar és a csúcstechnológiai iparágak esetében. Ennek a szelektív alkalmazásnak a következtében az állam olcsóbb villamosenergia-árakat számít fel ezen iparágak vállalatainak.

c) Következtetés

(531) A Bizottság megítélése szerint a szóban forgó csökkentett villamosenergia-díj az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel bevételről való lemondás formájában a kínai kormány (vagyis a hálózat üzemeltetője) pénzügyi hozzájárulást nyújt, amelynek révén az érintett vállalatok gazdasági előnyhöz jutnak. A kedvezményezettek számára biztosított előny megegyezik a megtakarított villamosenergia-árral, mivel a villamos energiát a közvetlen ellátás lehetőségét igénybe venni nem tudó többi nagy ipari felhasználó által fizetett normál díjaknál alacsonyabb díjak mellett nyújtották. A támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi támogatásnak minősül, mivel a jogszabály a program alkalmazását olyan vállalkozásokra korlátozza, amelyek megfelelnek az állam által meghatározott bizonyos iparpolitikai célkitűzéseknek, és amelyek termékeit vagy eljárásait nem zárták ki azok a támogatható termékek és eljárások köréből.

(532) Így a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a támogatási program a vizsgálat során működött, és az az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedinek minősül.

(533) A tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta bemutatni, hogy az állítólag csökkentett áron villamos energiát szolgáltató szervezetek, azaz a villamosenergia-termelők és az állami hálózatüzemeltető vállalatok közjogi szervnek minősülnek, illetve a kormány megbízásából vagy utasítására működnek.

(534) Ezzel kapcsolatban – ahogy az (523)–(528) preambulumbekezdésben kifejtettük – a Bizottság megjegyezte, hogy a közvetlen villamosenergia-kereskedési rendszert és a vállalatok részvételi feltételeit az állam határozza meg és a tartományok hajtják végre. A vállalatoknak lényegében egy kérelmet kell benyújtaniuk a tartományi hatóságoknak a közvetlen villamosenergia-ellátási kísérleti rendszerben való részvétel jóváhagyására. Továbbá, ahogy arra az (527) preambulumbekezdés rámutatott, bár az árakat a villamosenergia-termelőknek és a villamosenergia-felhasználóknak vagy a közvetítő szolgáltató vállalatoknak közvetlenül kellene letárgyalnia, valójában továbbra is az állami hálózatüzemeltető társaság számláz a vállalatok felé. Mivel a közvetlen villamosenergia-kereskedési rendszert az állam alakította ki, és a tartományi hatóságok által bevezetésén keresztül az állam ellenőrzi, a számlákat pedig az állami hálózatüzemeltető társaság állítja ki, a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a letárgyalt csökkentett árakat közjogi szervek biztosítják. Ezért a kínai kormány állítását elutasították.

(535) A kínai kormány szerint a Bizottság nem mutatta be, hogy az állítólag csökkentett árú villamosenergia-szolgáltatás a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke értelmében egyedi jellegű. A kínai kormány azt állította, hogy a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának és az Államtanácsnak a villamosenergia-rendszer reformjának további elmélyítéséről szóló véleményei, amelyre a Bizottság hivatkozott, nem csak bizonyos vállalkozásoknak biztosítja ezt az állítólagos támogatás, mivel a vélemények nem kötelező erejűek, csupán iránymutatásként szolgálnak. A kínai kormány emellett nem tartotta koherensnek a Bizottság egyedi jelleggel kapcsolatos állítását, mert a Bizottság egyrészről kijelentette, hogy az üvegrostszövet-ágazat egy ösztönzött iparág, másrészről pedig azt állította, hogy csak a mintában szereplő vállalatok voltak jogosultak a közvetlen villamosenergia-kereskedési rendszerre.

(536) Az (523) preambulumbekezdésben bemutatottak szerint az ilyen közvetlen szerződések megkötésének lehetősége vagy a „*piacorientált villamosenergia-kereskedési rendszerben*” való részvételi jogosultság lehetősége jelenleg nem minden nagy ipari fogyasztó számára nyitott. A vállalatoknak lényegében egy kérelmet kell benyújtaniuk a tartományi hatóságoknak a közvetlen villamosenergia-ellátási kísérleti rendszerben való részvétel jóváhagyására, és bizonyos kritériumoknak meg kell felelniük; ilyen kritérium a „*nemzeti iparpolitikának való megfelelés*”. Irreleváns az a körülmény, hogy a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának és az Államtanácsnak a villamosenergia-rendszer reformjának további elmélyítéséről szóló véleményei jogilag nem kötelező jellegűek, mivel a vizsgálat kimutatta, hogy csak bizonyos vállalatok kapták meg a jóváhagyást a közvetlen villamosenergia-kereskedési rendszerben való részvételre, és így csökkentett villamosenergia-díjban részesültek. Ráadásul a rendszer egyedi jellegére utal az a körülmény is, hogy a vállalatoknak külön jóváhagyást kell szerezniük ahhoz, hogy villamosenergia-díjban részesülhessenek. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(537) A végleges tájékoztatást követően a CNBM csoport egyik vállalata vitatta a Bizottság azon következtetését, miszerint az a körülmény, hogy bizonyos vállalatok jogosultságot kaptak a „piacorientált villamosenergia-kereskedési rendszerben” való részvételre, és az állami hálózat helyet közvetlenül a villamosenergia-szolgáltatótól vásárol áramot, a kínai kormány „bevételekről való lemondásának” minősül. Ez az érdekelt fél rámutatott arra, hogy az alaprendelet 3. cikke szerint támogatásnak minősül „*az egyébként megfizetendő kormányzati bevételek elengedése vagy be nem szedése*”, és mivel a kínai kormány az állami hálózaton keresztül nem viszontértékesítette a villamos energiát az exportáló gyártóknak, a kínai kormánynak nem volt esedékes bevétele az állami hálózat használatából.

(538) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. Az (527) preambulumbekezdésben bemutatottak szerint az árakat ugyan a villamosenergia-termelőknek és a villamosenergia-felhasználóknak vagy a közvetítő szolgáltató vállalatoknak közvetlenül kellene letárgyalnia, valójában továbbra is mindig az állami hálózatüzemeltető társaság számláz a vállalatok felé. Ezért az (534) preambulumbekezdésben a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy mivel a közvetlen villamosenergia-kereskedési rendszert az állam alakította ki, és a tartományi hatóságok által bevezetésén keresztül az állam ellenőrzi, a számlákat pedig az állami hálózatüzemeltető társaság állítja ki, a letárgyalt csökkentett árakat közjogi szervek biztosítják. Ezért azáltal, hogy bizonyos ipari felhasználókra szelektíven alkalmazta a csökkentett villamosenergia-díjat, miközben az összes ipari felhasználóra alkalmazandó, hatóságilag megállapított ár magasabb, az állam az állami hálózatüzemeltető társaság közvetítésével nem szedte be a hatóságilag megállapított árak szintjén a villamosenergia-értékesítésből származó bevételeket. Ez a gyakorlat az alaprendelet 3. cikke értelmében „*az egyébként megfizetendő kormányzati bevételek elengedésének vagy be nem szedésének*” minősül. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

d) A támogatás összegének számítása

(539) A kiegyenlíthető támogatás összegét a Bizottság a támogatásban részesülő felek számára a vizsgálati időszakban nyújtott gazdasági előny mértékének megfelelően számította ki. A gazdasági előnyt a villamos energia árának a rendes tarifa szerint fizetendő teljes összege, valamint a csökkentés szerint ténylegesen befizetett teljes összeg különbözeteként számolták ki.

(540) E program esetében a mintában szereplő exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási összeg:

Villamos energia szolgáltatása csökkentett áron

Vállalat/Csoport	Támogatás mértéke
Yuntianhua csoport	0,05 %
CNBM csoport	0,28 %

3.7.2. *Adómentességet és adócsökkentést biztosító programok*

3.7.2.1. Újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok társaságiadó-kedvezménye

(541) A Kínai Népköztársaság társaságiadó-törvényével ([126]) összhangban az állam által kiemelten támogatandó újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok 15 %-os csökkentett társaságiadó-kulccsal adóznak a szokásos 25 %-os adókulcs helyett.

a) Jogalap

(542) A program jogalapját a Kínai Népköztársaság társaságiadó-törvényének 28. cikke, a társaságiadó-törvény végrehajtási szabályainak ([127]) 93. cikke, valamint a következők jelentik:

— a Tudományos és Technológiai Minisztérium, a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság körlevele a csúcstechnológiai vállalatok elismerésére irányuló közigazgatási intézkedések felülvizsgálatáról és kibocsátásáról, Guokefahuo, 2016. évi 32. sz.;

— a Tudományos és Technológiai Minisztérium, a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság „Az újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok elismerésének igazgatására vonatkozó iránymutatás" felülvizsgálatáról, nyomtatásától és kibocsátásáról szóló közlemény, Guokefahuo, 2016. évi 195. sz.,

— az Állami Adóigazgatóság 24. sz. közleménye [2017] a kedvezményes társaságiadó-politikák csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásokra történő alkalmazásáról; és

— a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság, a Tudományos és Technológiai Minisztérium, a Kereskedelmi Minisztérium, valamint a Nemzeti Szellemitulajdon-jogi Hivatal iránymutatásai a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének legújabb kulcsfontosságú kiemelt területeiről (2011).

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(543) Az adócsökkentésre jogosult vállalatok az állam által támogatott kulcsfontosságú új és csúcstechnológiai területekhez, valamint az állam által támogatott csúcstechnológiai területek jelenlegi prioritásaihoz tartoznak, amelyeket a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének legújabb kulcsfontosságú kiemelt területeiről szóló iránymutatás sorol fel. Ezek az iránymutatások kiemelt területként említik a gyártástechnológiát és az üveghez, ezen belül az üvegrost szövethez szükséges legfontosabb nyersanyagokat.

([126]) A Kínai Népköztársaság elnökének 23. sz. rendelete

([127]) A Kínai Népköztársaság társaságiadó-törvényének végrehajtási rendelete (kiadta az Államtanács 2007. december 6-i 512. sz. rendelete; a bizonyos adminisztratív rendeletek módosításáról szóló államtanácsi határozattal összhangban módosította az Államtanács 2019. április 23-i 714. sz. rendelete).

(544) Ezenkívül ahhoz, hogy támogathatóak legyenek, a vállalatoknak meg kell megfelelniük a következő kritériumoknak:

— a kutatási-fejlesztési ráfordításaiknak el kell érniük az árbevételük egy bizonyos hányadát;

— a csúcstechnológiából, illetve csúcstechnológiás termékekből/szolgáltatásokból származó jövedelmeknek el kell érniük a vállalkozás összes bevételének egy bizonyos hányadát, valamint

— a teljes személyzeten belül a műszaki személyzetnek el kell érnie egy bizonyos hányadot.

(545) Az ebből az intézkedésből származó gazdasági előnyben részesülő vállalatoknak be kell nyújtaniuk társaságiadó-bevallásukat és a kapcsolódó mellékleteket. A gazdasági előny tényleges összegét az adóbevallás tartalmazza.

(546) A Bizottság megítélése szerint a szóban forgó adómentesség az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel bevételről való lemondás formájában a kínai kormány pénzügyi hozzájárulást nyújt, amelynek révén az érintett vállalatok gazdasági előnyhöz jutnak.

(547) A támogatásban részesülő vállalat részére nyújtott előny mértéke az adómegtakarítás összegének felel meg. A támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi támogatásnak minősül, mivel a jogszabály a program alkalmazását olyan vállalkozásokra korlátozza, amelyek a csúcstechnológia bizonyos, az állam által meghatározott kiemelt területein, például az abroncságazat egyes kulcsfontosságú technológiáinak területén tevékenykednek.

(548) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány azt állította, hogy az újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok társaságiadó-kedvezménye nem egyedi, mivel az a jogszabály, amelynek alapján ez a program működik, egyértelműen meghatározza a jogosultság objektív kritériumait ([128]), és ezeket a kritériumokat automatikusan alkalmazzák, azaz az érintett hatóságoknak nincs mérlegelési jogkörük e specifikus adómérték biztosításakor, ha a jogosultsági feltételek teljesülnek. A kínai kormány utalt a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. lábjegyzetére, amely szerint a jogosultsági kritériumokat akkor tekintik objektívnek, ha azok semlegesek, nem részesítenek előnyben bizonyos vállalkozásokat másokkal szemben, gazdasági természetűek és horizontálisan alkalmazandók. A kínai kormány szerint ezek a feltételek teljesülnek e kedvezményes adómérték jogosultsági kritériumai esetében, hiszen az alacsonyabb kulcshoz minden vállalkozás hozzáfér, az nem részesít előnyben bizonyos vállalkozásokat másokkal szemben, mivel a gazdaság egészét felölelve minden ágazat vállalatai megszerezhetik az újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok minősítését. A kínai kormány hivatkozott a Törvényszék a T-586/14. sz. Xinyi PV Products kontra Bizottság ügyben hozott ítéletére ([129]) is, amelyben a Törvényszék kifejtette, hogy: „*[…] ezeket az ösztönzőket az illetékes hatóságok nem saját mérlegelési jogkörükben nyújtották, hanem akkor, amikor az odaítélésre vonatkozó objektív kritériumok teljesültek, azaz a szóban forgó vállalkozás a csúcstechnológiai ágazathoz tartozott […] Mindenesetre a Kínai Népköztársaság társaságiadó-törvényének 28. cikke és e törvény végrehajtási rendeletének 93. cikke alapján nyilvánvaló, hogy a csúcstechnológiai szektor vállalkozásainak nyújtott adózási ösztönzőket – ebbe a körbe tartozik a felperes is, amit a Bizottság sem vitat – csak akkor adják meg, ha bizonyos objektív feltételek teljesülnek, azaz többek között az, hogy a szóban forgó vállalkozások az újszerű és fejlett technológiákat alkalmazó ágazatban működnek, szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat birtokolnak, áruikat és szolgáltatásaikat az állam által kifejezetten támogatott csúcstechnológiai ágazatokban forgalmazzák, a kutatás-fejlesztési költségeik elérik a teljes bevételük egy bizonyos százalékát, és a műszaki szakemberek száma eléri az összes alkalmazott egy bizonyos százalékát.*”

(549) A Bizottság a következő okok miatt nem értett egyet a kínai kormány véleményével. A társaságiadó-törvény IV. fejezete rendelkezik a „kedvezményes adózási elbánásról”. A társaságiadó-törvény 25. cikke – amely a IV. fejezet bevezető rendelkezése – úgy rendelkezik, hogy „*az állam társaságiadó-kedvezményt biztosít az olyan iparágakban vagy projektekben részt vevő vállalkozások számára, amelyek fejlesztését az állam kifejezetten támogatja és ösztönzi*”. A törvény 28. cikke, amely szintén ennek a fejezetnek a része, úgy rendelkezik, hogy „*az állam különleges támogatását igénylő újszerű és csúcstechnológiai vállalkozások társaságiadó-kulcsát 15 %-ra kell csökkenteni*”. A társaságiadó-törvény végrehajtási szabályainak 93. cikke tisztázza, hogy:

([128]) Az újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok meghatározásáról szóló közigazgatási intézkedések.

([129]) A Törvényszék (ötödik tanács) által a T-586/14. sz. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. március 16-án hozott ítélet 70–71. pontja.

„A társaságiadó-törvény 28. cikkének 2. mondatában említett, az állam által támogatandó fontos újszerű és csúcstechnológiai vállalkozások azok a vállalkozások, amelyek fontos szellemitulajdon-jogokat birtokolnak, és megfelelnek a következő feltételeknek:

(1) *megfelelnek az államilag támogatott újszerű és csúcstechnológiai területek alkalmazási körének;*

(2) *az értékesítési bevételekben a kutatás-fejlesztési ráfordítások aránya nem lehet kisebb egy előírt hányadnál;*

(3) *a vállalkozás teljes bevételén belül a csúcstechnológiából/csúcstechnológiai termékekből/szolgáltatásokból származó bevétel aránya nem lehet kisebb egy előírt hányadnál;*

(4) *a vállalkozás összes alkalmazottja között a műszaki személyzet aránya nem lehet kisebb egy előírt hányadnál;*

(5) *a csúcstechnológiai vállalkozások azonosításáról szóló közigazgatási intézkedésekben előírt egyéb feltételek.*"

(550) A fent említett rendelkezések egyértelműen rögzítik, hogy a csökkentett társaságiadó-kulcsot „*az állam által támogatandó fontos újszerű és csúcstechnológiai vállalkozások*" számára tartják fenn, amelyek fontos szellemitulajdon-jogokat birtokolnak, és megfelelnek a bizonyos feltételeknek, például „*megfelelnek az államilag támogatott újszerű és csúcstechnológiai területek alkalmazási körének*".

(551) Az (543) preambulumbekezdésben bemutatottak szerint az állam által támogatott csúcstechnológiai területeket a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének legújabb kulcsfontosságú kiemelt területeiről szóló iránymutatás sorolja fel, és ezek az iránymutatások kiemelt területként egyértelműen megemlítik az üveg, ezen belül az üvegrost szövet gyártástechnológiáját és legfontosabb nyersanyagait.

(552) mivel a csökkentett társaságiadó-kulcsot az olyan, állam által támogatandó újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok számára tartják fenn, amely megfelel az államilag támogatott újszerű és csúcstechnológia alkalmazási körének, a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy ezt az intézkedést nem olyan objektív kritériumok vagy feltételek alapján alkalmazzák, amelyek nem részesítenek előnyben bizonyos vállalkozásokat másokkal szemben. Ezt a következtetést az a tény is megerősíti, hogy „a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének kulcsfontosságú kiemelt területei" körébe egy meghatározott időpont prioritásai alapján választották ki a csúcstechnológiai iparágak egyes területeit, és ezek idővel valószínűleg változni fognak. Ezért a kínai kormány állításával ellentétben a csökkentett társaságiadó-kulcsra alkalmazandó jogszabály nem állapítja meg a jogosultság objektív kritériumait vagy feltételeit.

(553) A T-586/14. sz. ügyben hozott törvényszéki ítélettel kapcsolatban a Bizottság megállapította, hogy ezt az ítéletet az Európai Unió Bírósága a C-301/16 P sz. ügyben hozott ítéletében ([130]) hatályon kívül helyezte. Ráadásul a Törvényszék a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben, azaz egy más kontextusban tette ezt a nyilatkozatot.

(554) A fenti megfontolások fényében a Bizottság megerősítette az intézkedés egyedi jellegét, és elutasította a kínai kormány érveit.

c) A támogatás összegének kiszámítása

(555) A kiegyenlíthető támogatás összegét a Bizottság a támogatásban részesülő felek számára a vizsgálati időszakban nyújtott gazdasági előny mértékének megfelelően számította ki. A gazdasági előny a szokásos adókulcs szerint fizetendő adó teljes összege, valamint a csökkentett adómérték szerint fizetendő teljes adóösszeg különbözete.

(556) A támogatás megállapított mértéke e konkrét program esetében a Yuntianhua csoport vonatkozásában 0,88 %, a CNBM csoport vonatkozásában pedig 2,98 % volt.

3.7.2.2. Kutatási-fejlesztési kiadások utáni társaságiadó-jóváírás

(557) A kutatás-fejlesztés utáni adójóváírás keretében a vállalkozások egyes, az állam által meghatározott, csúcstechnológiát képviselő kiemelt területeken végzett kutatási-fejlesztési tevékenységük után kedvezményes adózási elbánás alá esnek, amennyiben a kutatási-fejlesztési kiadások teljesítenek meghatározott értékhatárokat.

([130]) A Bíróság (második tanács) által a C-301/16 P sz. Európai Bizottság kontra Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd. ügyben 2018. február 28-án hozott ítélet.

(558) Pontosabban az immateriális eszköznek nem minősülő új technológiák, új termékek és új módszerek kifejlesztése során felmerült és a tárgyidőszaki eredményben elszámolt kutatási-fejlesztési kiadások után a mindenkori helyzetre tekintettel történő teljes levonást követően további 50 %-os levonás jár. Ha az említett kutatási-fejlesztési kiadások eredményeképpen immateriális eszköz jön létre, akkor arra az immateriális eszköz költségének 150 %-a alapján kell értékcsökkenést elszámolni.

a) Jogalap

(559) A program jogalapját a társaságiadó-törvény 30. cikkének (1) bekezdése, a társaságiadó-törvény végrehajtási szabályai, valamint a következő közlemények jelentik:

— a Pénzügyminisztérium, a Központi Adóigazgatóság, valamint a Tudományos és Technológiai Minisztérium közleménye a kutatási-fejlesztési kiadások adózás előtti levonására vonatkozó szabályok tökéletesítéséről (Cai Shui, 2015. évi 119. sz.),

— Az Állami Adóigazgatóság 2015. évi 97. sz. közleménye a vállalkozások kutatási és fejlesztési költségeinek további, adózás előtti levonására vonatkozó szabályok releváns kérdéseiről;

— Az Állami Adóigazgatóság 2017. évi 40. sz. közleménye a kutatási és fejlesztési költségek további, adózás előtti levonásának elszámolható mértékével kapcsolatos kérdésekről; valamint

— A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság, a Tudományos és Technológiai Minisztérium, a Kereskedelmi Minisztérium, valamint a Nemzeti Szellemitulajdon-jogi Hivatal iránymutatásai a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének legújabb kulcsfontosságú kiemelt területeiről (2011).

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(560) A korábbi vizsgálatok ([131]) során a Bizottság megállapította, hogy az adólevonásra jogosult „*új technológiák, új termékek és új módszerek*” az állam által támogatott csúcstechnológiai területekhez, valamint az állam által támogatott csúcstechnológiai területek jelenlegi prioritásaihoz tartoznak, amelyeket a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének legújabb kulcsfontosságú kiemelt területeiről szóló iránymutatás sorol fel.

(561) A Bizottság megítélése szerint a szóban forgó adómentesség az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel bevételről való lemondás formájában a kínai kormány pénzügyi hozzájárulást nyújt, amelynek révén az érintett vállalatok gazdasági előnyhöz jutnak. A támogatásban részesülő vállalat részére nyújtott előny mértéke az adómegtakarítás összegének felel meg. A támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi támogatásnak minősül, mivel a jogszabály az intézkedés alkalmazását olyan vállalkozásokra korlátozza, amelyeknél a kutatási-fejlesztési kiadások a csúcstechnológia állam által meghatározott kiemelt területein, például az acélágazatban merülnek fel.

(562) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány előadta, hogy a további K+F kiadások levonását biztosító program nem egyedi. A kínai kormány felidézte a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2.1(b) cikkét, amelynek értelmében az egyedi jelleg nem áll fenn, ha a támogatást nyújtó hatóság, illetve a jogrend, amelynek hatálya alatt a támogatást nyújtó hatóság tevékenykedik, a jogosultság megszerzése és a nyújtható támogatás összege vonatkozásában objektív kritériumokat vagy feltételeket ír elő, feltéve, hogy i. a jogosultság megadása automatikus, ii. az ilyen kritériumok és feltételek teljesítését szigorúan betartják, és iii. a kritériumokat törvényben, rendeletben vagy egyéb hivatalos dokumentumban egyértelműen rögzítik, hogy ellenőrizni lehessen azokat. A kínai kormány véleménye szerint az a jogszabály, amelynek alapján ez a program működik, egyértelműen meghatározza a jogosultság objektív kritériumait, és ezeket a kritériumokat automatikusan alkalmazzák. Másképpen megfogalmazva, az érintett hatóságoknak nincs mérlegelési jogkörük e specifikus adómérték biztosításakor, ha a jogosultsági feltételek teljesülnek.

(563) A Bizottság utalt a társaságiadó-törvény IV. fejezetére, amely a „kedvezményes adózási elbánásról” rendelkezik. A társaságiadó-törvény 25. cikke – amely a IV. fejezet bevezető rendelkezése – úgy rendelkezik, hogy „*az állam társaságiadó-kedvezményt biztosít az olyan iparágakban vagy projektekben részt vevő vállalkozások számára, amelyek fejlesztését az állam kifejezetten támogatja és ösztönzi*”. A 30. cikk (1) bekezdése, amely szintén e fejezetbe tartozik, előírja, hogy „*vállalkozásoknál az új technológiák, új termékek és új módszerek fejlesztése során felmerült kutatási és fejlesztési kiadások*” is jogosultak lehetnek a levonásra az adóköteles jövedelem kiszámításakor. A társaságiadó-törvény végrehajtási szabályainak 95. cikke tisztázza az „*új technológiák, új termékek és új módszerek kifejlesztése során felmerült kutatási-fejlesztési kiadásoknak*” a társaságiadó-törvény 30. cikke (1) bekezdésében meghatározott fogalmát.

([131]) Lásd a fenti 7. lábjegyzetben említett, melegen síkhengerelt termékekkel és a gumiabroncsokkal foglalkozó ügyeket, (330) és (521) preambulumbekezdés.

(564) A fent említett rendelkezések egyértelműen rögzítik, hogy a K+F kiadások további levonhatóságát az olyan vállalkozások számára tartják fenn, amelyek „*új technológiák, új termékek és új módszerek fejlesztésében*” vesznek részt, és „*olyan iparágakban vagy projektekben működnek, amelyek fejlesztését az állam kifejezetten támogatja és ösztönzi*”.

(565) Az (560) preambulumbekezdésben megállapítottak szerint az állam által támogatott kulcsfontosságú új és csúcstechnológiai területeket, valamint az állam által támogatott csúcstechnológiai területek jelenlegi prioritásait a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének legújabb kulcsfontosságú kiemelt területeiről szóló iránymutatás sorolja fel. Az (543) preambulumbekezdés szerint ezek az iránymutatások kiemelt területként említik a gyártástechnológiát és az üveghez, ezen belül az üvegrost szövethez szükséges legfontosabb nyersanyagokat.

(566) mivel a K+F kiadások további levonhatóságát csak azoknak a vállalatoknak tartják fenn, amelyek az állam által kifejezetten támogatott és ösztönzött, a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének legújabb kulcsfontosságú kiemelt területeiről szóló iránymutatásban felsorolt iparágakban működnek, a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy ezt az intézkedést nem olyan objektív kritériumok vagy feltételek alapján alkalmazzák, amelyek nem részesítenek előnyben bizonyos vállalkozásokat másokkal szemben (még csak nem is az összes csúcstechnológiát és új technológiát képviselő vállalkozásra alkalmazzák). Ezt a következtetést az a tény is megerősíti, hogy „a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének kulcsfontosságú kiemelt területei” körébe egy meghatározott időpont prioritásai alapján választották ki a csúcstechnológiai iparágak egyes területeit, és ezek idővel valószínűleg változni fognak. A kínai kormány állításával ellentétben a K+F kiadások további levonhatóságára alkalmazandó jogszabály nem állapítja meg a jogosultság objektív kritériumait vagy feltételeit. Ezért a Bizottság megerősítette az intézkedés egyedi jellegét, és elutasította a kínai kormány érveit.

c) A támogatás összegének számítása

(567) A kiegyenlíthető támogatás összegét a Bizottság a támogatásban részesülő felek számára a vizsgálati időszakban nyújtott gazdasági előny mértékének megfelelően számította ki. A gazdasági előny a szokásos adókulcs szerint fizetendő adó teljes összege, valamint a tényleges kutatási-fejlesztési kiadásokra tekintettel alkalmazott további 50 %-os levonás után fizetendő teljes adóösszeg különbözete.

(568) A támogatás megállapított mértéke e konkrét program esetében a Yuntianhua-csoport vonatkozásában 1,06 %, a CNBM-csoport vonatkozásában pedig 0,17 % volt.

3.7.2.3. Osztalékok adómentessége a minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások között

(569) A társaságiadó-törvény társaságiadó-kedvezményt biztosít az olyan iparágakban vagy projektekben részt vevő vállalkozások számára, amelyek fejlesztését az állam kifejezetten támogatja és ösztönzi és különösen mentesíti az adó alól a jogosult belföldi vállalkozások közötti tőkebefektetésekből – például osztalékokból és jutalmakból – származó jövedelmet.

a) Jogalap

(570) A program jogalapját a társaságiadó-törvény 26. cikkének (2) bekezdése, valamint a Kínai Népköztársaság társaságiadó-törvényének végrehajtási szabályai képezik.

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(571) A Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő néhány vállalat mentesült az osztalékadó alól, amely mentességet a minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások között biztosítják.

(572) A kérdőívre adott válaszában a kínai kormány azt állította, hogy ez a rendszer nem minősül támogatásnak, mivel az adózás utáni nyereségre vonatkozik, és a mentesség célja a kettős adóztatás elkerülése, így nem biztosít gazdasági előnyt. A kínai kormány továbbá azt állította, hogy a rendszer nem egyedi, mivel azt általában és egységesen, objektív kritériumok alapján alkalmazzák, mivel minden kínai belföldi vállalat jogosult más belföldi vállalatokba befektetni, és mentesül az adó alól.

(573) E tekintetben a Bizottság utal a társaságiadó-törvény 25. cikkére, amely ugyanahhoz a fejezethez, nevezetesen a „Kedvezményes adópolitikák” című IV fejezethez tartozik, mint a 26. cikk (2) bekezdése, és a fejezet bevezető fordulataként szolgál. E cikk értelmében *„az állam társaságiadó-kedvezményt biztosít az olyan iparágakban vagy projektekben részt vevő vállalkozások számára, amelyek fejlesztését az állam kifejezetten támogatja és ösztönzi”*. A 26. cikk (2) bekezdése meghatározza továbbá, hogy az adómentesség a *„jogosult belföldi vállalkozások”* közötti tőkebefektetésekből származó jövedelemre vonatkozik, ami úgy tűnik, hogy alkalmazási körét csak bizonyos belföldi vállalkozásokra korlátozza.

(574) Ennek alapján és a korábbi szubvencióellenes vizsgálatok ([132]) következtetéseivel összhangban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ilyen kedvezményes adópolitika bizonyos iparágakra és projektekre korlátozódik, azaz olyan ágazatokra, amelyeket az állam kifejezetten támogat és ösztönöz, mint például az üvegrostszövet-ágazat, és ezért egyedi. A rendelkezésre álló bizonyítékok szintén azt mutatták, hogy az e rendszer előnyeit élvező vállalkozások rendelkeztek „újszerű és csúcstechnológiát alkalmazó vállalat” minősítéssel. A fentiek alapján a Bizottság elutasította a kínai kormány állításait.

(575) A Bizottság meglátása szerint ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikke (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel bevétel elengedése formájában a kínai kormány pénzügyi hozzájárulást nyújt, amelynek révén az érintett vállalatok gazdasági előnyhöz jutnak. A támogatásban részesülő vállalat részére nyújtott előny mértéke az adómegtakarítás összegének felel meg. A támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi támogatásnak minősül, mivel a jogszabály e mentesség alkalmazását olyan minősítéssel rendelkező rezidens vállalkozásokra korlátozza, amelyek élvezik az állam jelentős támogatását, és amelyek fejlődését az állam ösztönzi.

c) A támogatás összegének kiszámítása

(576) A Bizottság a támogatás összegét úgy számította ki, hogy a szokásos adókulcsot alkalmazta az adóköteles jövedelemből levont osztalékbevételre.

(577) A támogatás megállapított mértéke e konkrét program esetében a Yuntianhua-csoport vonatkozásában 0,02 %, a CNBM-csoport vonatkozásában pedig 2,10 % volt.

3.7.2.4. A csúcstechnológiai vállalatok által használt berendezések gyorsított értékcsökkenése

(578) A társaságiadó-törvény 32. cikke szerint *„amennyiben egy vállalkozás állóeszközeinek gyorsított értékcsökkenési leírása technológiai fejlődés vagy egyéb okok miatt valóban szükséges, az értékcsökkenés éveinek száma csökkenthető, vagy a gyorsított értékcsökkenési módszer alkalmazható”*.

a) Jogalap

(579) A program jogalapját a társaságiadó-törvény 32. cikke, valamint a társaságiadó-törvény végrehajtási szabályai, valamint a következő közlemények jelentik:

— a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság közleménye a társaságiadó-célokra szolgáló berendezések és készülékek levonására vonatkozó politikákról (Cai Shui, 2018. évi 54. sz.);

— a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság közleménye a befektetett eszközök gyorsított értékcsökkenési leírására alkalmazandó társaságiadó-politikák finomhangolásáról (Cai Shui, 2014. évi 75. sz.); és

— a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság közleménye a befektetett eszközök gyorsított értékcsökkenési leírására alkalmazandó társaságiadó-politikák további finomhangolásáról (Cai Shui, 2015. évi 106. sz.).

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(580) A társaságiadó-célokra szolgáló berendezések és készülékek levonási politikájáról szóló közlemény (Cai Shui, 2018. évi 54. sz.) szerint *„amennyiben a vállalkozás által a 2018. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakban újonnan vásárolt berendezés vagy készülék egységértéke nem haladja meg az ötmillió RMB-t, a vállalkozás ezt az értéket az adóköteles jövedelmének kiszámítása során történő levonás céljából átalányalapon beszámíthatja a folyó időszak költségeibe és kiadásaiba, és már nem kell kiszámítania az éves értékcsökkenést”*. Ez a jogszabály nem iparspecifikus.

([132]) Lásd a Bizottság (EU) 2019/72 végrehajtási rendelete (2019. január 17.) a Kínai Népköztársaságból származó elektromos kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről (HL L 16., 2019.1.18., 5. o.).

(581) A 5 millió RMB-t meghaladó egységértékű eszközök tekintetében továbbra is a befektetett eszközök gyorsított értékcsökkenési leírására alkalmazandó társaságiadó-politikák finomhangolásáról szóló közlemény (Cai Shui, 2014. évi 75. szám) és a befektetett eszközök gyorsított értékcsökkenési leírására alkalmazandó társaságiadó-politikák további finomhangolásáról szóló közlemény (Cai Shui, 2015. évi 106. szám) alkalmazandó. E közlemények szerint a 10 kulcsfontosságú ágazatba tartozó vállalatok által vásárolt állóeszközök esetében a gyorsított értékcsökkenési módszer választható.

(582) A Bizottság megállapította, hogy a vizsgálat során a mintában szereplő vállalatok nem alkalmaztak gyorsított értékcsökkenési leírást az 5 millió RMB-t meghaladó egységértékkel rendelkező eszközökre. Mivel ezek az eszközök nem tartoztak a Cai Shui [2014] 75. sz. és a Cai Shui [2015] 106. sz. közlemény hatálya alá, a Bizottság megállapította, hogy az exportáló gyártók nem részesültek kiegyenlíthető támogatásban.

c) Következtetés

(583) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az exportáló gyártók e program keretében nem részesültek kiegyenlíthető támogatásban.

3.7.2.5. Mentesség a földhasználati adó alól

(584) A városban, megyei jogú városban, megyeszékhelyen, valamint ipari és bányászati körzetben található földterületet használó szervezet vagy magánszemély általában városi földhasználati adót fizet. A földhasználati adót a használt földterület fekvése szerint illetékes helyi adóhatóság szedi be. Egyes földterület-kategóriák, például a tengertől elhódított földterületek, a kormányzati intézmények, a népi szervezetek és a katonai egységek által saját használatra igénybe vett földterületek, a Pénzügyminisztérium kezelésében lévő kormányzati előirányzatokból finanszírozott intézmények által igénybe vett földterületek, a vallási kegyhelyek, a közparkok és a nyilvános történelmi emlékhelyek és idegenforgalmi látnivalók által elfoglalt földterületek, valamint az utcák, a közutak, a közterek, a zöldterületek és más nyilvános városi földterületek mentesek a földhasználati adó alól.

a) Jogalap

(585) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik:

— a Kínai Népköztársaság ingatlanadóra vonatkozó átmeneti szabályai (Guo Fa, 1986. évi 90. sz., 2011-ben módosított változat); valamint

— a Kínai Népköztársaság városi földhasználati adóra vonatkozó átmeneti szabályai (a Kínai Népköztársaság Államtanácsának 2013. évi 645. sz. rendelete).

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(586) A mintában szereplő vállalatcsoportok egyike számára a helyi földhasználati hivatal visszatérítette a földhasználati adót, annak ellenére, hogy nem tartozott az említett nemzeti jogszabályokban meghatározott mentességi kategóriák egyikébe sem.

c) Következtetés

(587) A Bizottság megítélése szerint a szóban forgó adómentesség az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja vagy 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel közvetlen pénzátutalás (befizetett adó visszatérítése) vagy bevételről való lemondás formájában a kínai kormány pénzügyi hozzájárulást nyújt, amelynek révén az érintett vállalatok gazdasági előnyhöz jutnak. A támogatásban részesülő vállalat részére nyújtott előny mértéke a visszatérített összegnek/az adómegtakarítás összegének felel meg. Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi jellegű, mivel a vállalatok adócsökkentésben részesültek annak ellenére, hogy nem feleltek meg az (584) preambulumbekezdésben említett objektív kritériumok egyikének sem.

(588) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány előadta, hogy a Bizottság nem tudta bizonyítani, hogy a földhasználati adó alóli mentesség egyedi volt, mivel a vállalatok megkapták az adócsökkentést, pedig nem feletek meg az (584) preambulumbekezdésben említett objektív kritériumoknak, azaz „*e mentesség kihasználása céljából jogszabályban meghatározott kritériumoknak*”.

(589) E tekintetben – az (584) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – a Bizottság megállapította, hogy a törvényben rögzített szabály szerint a városokban, megyei jogú városokban, megyeszékhelyeken, valamint ipari és bányászati körzetben található földterületet használó szervezetnek vagy magánszemélynek rendszerint városi földhasználati adót kell fizetnie. Egyes földterület-kategóriák ([133]) mentesülnek a földhasználati adó alól. A vizsgálat megállapította, hogy a földhasználatiadó-mentességben részesülő együttműködő exportáló gyártók által használt földterület nem tartozik a földhasználati adó alól törvényben mentesített földterületek egyik kategóriájába sem. Ezért nem lehet azt állítani, hogy ezek az exportáló gyártók megfelelnek a földhasználati adóra vonatkozó szabályozásokban meghatározott bármelyik objektív kritériumnak. Következtésképpen az ezeket az exportáló gyártókat a földhasználati adó alól mentesítő intézkedés az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

d) A támogatás összegének számítása

(590) A kiegyenlíthető támogatás összegét a Bizottság a támogatásban részesülő felek számára a vizsgálati időszakban nyújtott gazdasági előny mértékének megfelelően számította ki. Ezt a gazdasági előnyt tekintették a vizsgálat során visszatérítendő összegnek.

(591) E konkrét program esetében a Bizottság a CNBM csoport vonatkozásában 0,17 %-os támogatási összeget állapított meg.

3.7.2.6. Az adómentességi és adócsökkentési programok teljes támogatási összege

(592) Az összes adóprogram vonatkozásában a mintában szereplő exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított teljes támogatási összeg a következő volt:

Adómentesség és adócsökkentés

Vállalat/Csoport	Támogatási összeg
Yuntianhua csoport	1,91 %
CNBM csoport	5,42 %

3.8. **Támogatási programok**

3.8.1. *Technológiai korszerűsítéshez, megújításhoz, átalakításhoz kapcsolódó támogatások*

(593) A mintában szereplő vállalatok előnyhöz jutottak a kutatás-fejlesztéshez, technológiai korszerűsítéshez és innovációhoz kapcsolódó különféle támogatások révén; ilyen többek között a tudományos és technológiai támogatási tervek keretében a kutatás-fejlesztési feladatok előmozdítása, a beruházások előmozdítása a kulcságazatok kiigazításának, helyreállításának és technológiai megújításának érdekében stb.

a) Jogalap

— a technológiai innovációról szóló 13. ötéves terv;

— a vállalati technológia megújításának előmozdítására vonatkozó iránymutatások, Államtanács, Guo Fa 2012. évi 44. sz.;

— az NDRC és a MIIT által kiadott 2015. évi ipari revitalizációs és technológiai felújítási munkaterv;

— a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság közleménye a csúcstechnológiai iparágak számára nyújtott 2015. évi ipari technológiai K+F forráskiutalásról;

— az Államtanács 2006-ban kihirdetett közép- és hosszú távú technológiai és tudományos fejlesztési programja (2006–2020);

— a nemzeti tudományos és technológiai támogatási terv 2011-ben módosított közigazgatási intézkedései,

— a nemzeti csúcstechnológiai kutatási és fejlesztési terv (863. sz. terv) 2011-ben módosított közigazgatási intézkedései,

([133]) Például a tengertől elhódított földterületek, a kormányzati intézmények, a népi szervezetek és a katonai egységek által saját használatra igénybe vett földterületek, a Pénzügyminisztérium kezelésében lévő kormányzati előirányzatokból finanszírozott intézmények által igénybe vett földterületek, a vallási kegyhelyek, a közparkok és a nyilvános történelmi emlékhelyek és idegenforgalmi látnivalók által elfoglalt földterületek, valamint az utcák, a közutak, a közterek, a zöldterületek és más nyilvános városi földterületek.

— a Shandong tartományban elért független innovációs eredmények átalakítására szolgáló különleges alapok igazgatására vonatkozó intézkedések;

— az ipari átalakítás és korszerűsítés irányítására vonatkozó ideiglenes intézkedések (Cai Jian [2012] 567);

— az ipari korszerűsítésre és hatékonyságnövelésre szolgáló különleges alapra vonatkozó átmeneti irányítási intézkedés (Lu Cai Qi, 2014, 24. sz.);

— a Made in China 2025 alap/intelligens gyártás ipari átalakítására és korszerűsítésére irányuló irányítási intézkedések;

— az Államtanács közleménye a „Made in China (2025)" kibocsátásáról (28. sz. [2015]);

— az intelligens gyártás kísérleti demonstrációs projektje; és

— helyi/tartományi szinten: a technológiai megújításra szolgáló speciális alapok, az ipari újjáélesztésre szolgáló speciális alapok, a technikai átalakításra szolgáló speciális alapok, valamint az ipari fejlesztésre szolgáló speciális alapok elkülönítéséről szóló közlemények.

b) Következtetés

(594) A vállalati technológia megújításának előmozdítására vonatkozó iránymutatások szerint (3.2. szakasz) a központi kormányzatot és a helyi önkormányzatokat felszólítják, hogy tovább növeljék a pénzügyi támogatások összegét, valamint fokozzák a beruházásokat az ipari átalakításra és korszerűsítésre helyezve a hangsúlyt a kulcsfontosságú területeken és a technológiai megújítás kritikus kérdéseiben. Ezenkívül a hatóságoknak törekedniük kell a folyamatos innovációra, az alapkezelési módszerek javítására, többféle támogatás rugalmas megvalósítására, és az alapok felhasználási hatékonyságának fokozására.

(595) Az ipari revitalizációs és technológiai felújítási munkaterv a gyakorlatba ülteti át ezeket az iránymutatásokat, a technológiai haladás és a technológiai átalakítási projektek előmozdítására szolgáló speciális alapok létrehozásával. Ezek az alapok magukban foglalnak beruházási támogatásokat és kedvezményes hiteleket is. Az alapok felhasználásának összhangban kell lennie a nemzeti makrogazdasági politikákkal, az iparpolitikákkal és a regionális fejlesztési politikákkal.

(596) A program keretében nyújtott támogatások az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az érintett termék gyártói szempontjából olyan támogatásnak minősülnek, amely a kínai kormánytól származó, támogatás formáját öltő transzfer formájában valósult meg.

(597) A Bizottság megállapította továbbá, hogy ezek a támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyediek, mivel a támogatásokra csak a rendszeresen közzétett iránymutatásokban, közigazgatási intézkedésekben és jegyzékekben felsorolt, kulcsfontosságú területek vagy technológiák terén működő vállalatok jogosultak, az üvegrostszövet-ágazat pedig a jogosult szektorok között van. Mindenesetre a megállapított támogatások vállalatspecifikusak.

c) A támogatás összegének kiszámítása

(598) Az előnyt a Bizottság a vizsgálat során kapott vagy a vizsgálati időszakra vetített összegként számította ki úgy, hogy az összeg értékcsökkenését a támogatás alapját képező befektetett eszköz hasznos élettartamára számolta el. A Bizottság megfontolta, hogy a támogatási összeg számítására vonatkozó bizottsági iránymutatás F. a) pontjával összhangban vegyen-e figyelembe kiegészítő éves kereskedelmi kamatlábat ([134]). Ez azonban több különböző komplex hipotetikus tényező vizsgálatát igényelte volna, amelyekre vonatkozóan nem álltak rendelkezésre pontos információk. Ezért a Bizottság megfelelőbbnek ítélte, hogy – azt a számítási módszert követve, amelyet korábbi esetekben alkalmazott – az összegeket az érintett befektetett eszközök értékcsökkenési rátái alapján rendelje hozzá a vizsgálati időszakhoz ([135]).

([134]) HL C 394., 1998.12.17., 6. o.

([135]) Mint például a 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 128., 2011.5.14., 18. o. – *bevont finompapír*), a 2013/215/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 73., 2013.3.11., 16. o. – *szerves bevonatú acéltermékek*), az (EU) 2017/366 bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 56., 2017.3.3., 1. o. – *szolárpanelek*), az 1379/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 367., 2014.12.23., 22. o. – *üvegszál*) és a 2014/918/EU bizottsági végrehajtási határozatot (HL L 360., 2014.12.16., 65. o. – *poliészter vágott szál*).

3.8.2. *Környezetvédelmi támogatások – Energiamegtakarítási, megőrzési és kibocsátási támogatások*

(599) A mintában szereplő vállalatcsoportok közül kettő részesült a környezetvédelemhez és a kibocsátáscsökkentéshez kapcsolódó különféle támogatásokban; ilyenek többek között a környezetvédelemre és az erőforrások megóvására nyújtott ösztönzők, a szinergikus erőforrás-felhasználás előmozdítása, az energiatakarékossági célú projekteket ösztönző alap, az energiagazdálkodási bemutatóközpontok előmozdítása, a légszennyezettség csökkentésére irányuló projektek támogatása, valamint a körforgásos gazdaság projektjeire nyújtott ösztönzők.

a) Jogalap

— a Kínai Népköztársaság energiatakarékossági törvényének átdolgozott és 2007. október 28-án elfogadott, majd 2016. július 2-án módosított változata;

— a Kínai Népköztársaság tisztább gyártás előmozdítására irányuló törvénye, a Kínai Népköztársaság elnökének 2012. február 29-én módosított 54. sz. rendelete;

— a tiszta gyártás ellenőrzésére vonatkozó intézkedések, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság és a Környezetvédelmi Minisztérium 2016. július 1-jén kihirdetett 38. sz. rendelete;

— „Az energiatakarékossági és kibocsátáscsökkentési támogatás igazgatására vonatkozó ideiglenes intézkedések” nyomtatásáról és terjesztéséről szóló pénzügyminisztériumi közlemény, 2015. évi 161. sz.;

— Az energiatakarékosság és az átfogó ipari használás fő szempontjai 2015-ben (MIIT, 2015. április 3.);

b) Következtetés

(600) Az energiamegtakarítási, környezetmegóvási és kibocsátás-csökkentési program keretében nyújtott támogatások az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az érintett termék gyártói szempontjából olyan támogatásnak minősülnek, amely a kínai kormánytól származó, támogatás formáját öltő transzfer formájában valósult meg.

(601) A Bizottság megállapította továbbá, hogy a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek tekintendő, mivel a támogatásokra csak a rendszeresen közzétett iránymutatásokban és jegyzékekben felsorolt, kulcsfontosságú technológiák területén működő, valamint kulcsfontosságú terméket gyártó vállalatok jogosultak. Különösen az MIIT 2015. évi dokumentuma egyes energiamegtakarítási vonatkozású ösztönzőkkel összefüggésben kifejezetten megemlíti a az építőanyag-ipart, amelynek része az üvegrostszövet-ágazat.

c) A támogatás összegének kiszámítása

(602) Az előny kiszámítása az (598) preambulumbekezdésben ismertetett módszerrel történt.

3.8.3. *Önkormányzati, regionális hatóságok által nyújtott eseti támogatások*

(603) Panaszában a panaszos bizonyítékkal szolgált azzal kapcsolatban, hogy a kínai üvegrostszövet-ágazat különböző szintű kormányzati hatóságoktól, azaz helyi, regionális és országos szinten kaphat különböző egyszeri vagy ismétlődő támogatásokat.

(604) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a mintában szereplő két vállalatcsoport jelentős mértékű, különböző kormányzati szintű, egyszeri vagy ismétlődő támogatásokban részesült, amelyek a vizsgálati időszakban gazdasági előnyökhöz juttatták őket. Egyes támogatásokról a mintában szereplő vállalatok már beszámoltak a kérdőívre adott válaszaikban, míg több más támogatásra az ellenőrző látogatások során derült fény. A kínai kormány egyiket sem hozta nyilvánosságra a kérdőívre adott válaszában.

a) Jogalap

(605) A szóban forgó támogatásokat országos, tartományi, városi, megyei vagy körzeti kormányzati hatóságok nyújtották a vállalatok részére, és mindegyik egyedinek bizonyult a mintában szereplő vállalatok vagy a földrajzi elhelyezkedés, illetőleg az iparág típusa szempontjából. A mintában szereplő vállalatok általában nem adták meg pontosan, hogy melyik jogszabály alapján történt a támogatások nyújtása – ha volt egyáltalán ilyen jogalap. Ugyanakkor a Bizottság több esetben megkapta a kormányzati hatóság által a támogatás odaítélésére vonatkozóan kiadott dokumentum (az úgynevezett „értesítés”) másolatát.

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(606) Tekintettel a panaszban szereplő és/vagy a mintában szereplő vállalatok könyvelésében talált támogatások hatalmas számára, e rendelet csak a főbb ténymegállapításokat foglalja össze. Eredetileg a mintában szereplő két vállalat szolgált bizonyítékokkal több támogatás fennállásáról és arról a tényről, hogy a kínai kormány különböző szintjei révén támogatásokban részesülnek. Az ilyen támogatásokra vonatkozó az egyedi tájékoztatóik szolgálnak részletesebb ténymegállapításokkal az egyes vállalatok számára.

(607) Az ilyen támogatások közé tartoztak a szabadalmi alapok, a tudományos és technológiai alapok és díjak, az üzleti fejlesztési alapok, az exportösztönző alapok, az ipari minőségjavításra és hatékonyságnövelésre nyújtott támogatások, az önkormányzati kereskedelemtámogatási alapok, a külgazdasági és kereskedelemfejlesztési alapok, a termelésbiztonsági díjak, a körzeti vagy tartományi szinten biztosított támogatási alapok, valamint a berendezések behozatalához felvett hitelek kamatkedvezményei.

c) Következtetés

(608) Ezek a támogatások az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősülnek, mert a kínai kormány vissza nem térítendő támogatás formájában forrásokat adott át az érintett termék gyártóinak, és ezzel gazdasági előnyhöz juttatta őket.

(609) Ezek a támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedinek is minősülnek, mivel az exportáló gyártók által benyújtott idevágó dokumentumok alapján úgy tűnik, hogy konkrét régiók bizonyos vállalataira vagy konkrét projektjeire és/vagy az abroncságazatra korlátozódnak. Ezenkívül a támogatások egy részének nyújtása a 4. cikk (4) bekezdésének a) pontja értelmében az exportteljesítmény szerint történt. Ezek a támogatások nem felelnek meg az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott, a nem egyedi jelleggel kapcsolatos követelményeknek, mert a jogosultság megszerzésének feltételei és a jogosultság tényleges megadása érdekében alkalmazott kiválasztási kritériumok nem átláthatóak, nem objektívek és nem érvényesülnek automatikusan.

(610) A vállalatok minden esetben tájékoztatást adtak a támogatás összegéről és arról, hogy kitől kapták a támogatást. Az érintett vállatok ezt a bevételt többnyire a „támogatási bevétel" soron könyvelték le a nyilvántartásaikban, és ezeket a nyilvántartásokat elkülönített könyvvizsgálatnak vetették alá. Ezt a Bizottság arra utaló egyértelmű bizonyítéknak tekintette, hogy gazdasági előny átruházása valósult meg.

(611) Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy ebben a tekintetben ezek az ellenőrzött ténymegállapítások észszerűen mutatják a támogatásnyújtás szintjét. Mivel ezek a támogatások közös jellemzőkkel rendelkeznek, egy állami hatóság ítélte oda őket, és nem egy szélesebb támogatási program részét képezték, hanem a szóban forgó ösztönzött ágazatnak biztosított különálló támogatások voltak, a Bizottság együttesen értékelte őket.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(612) Az előny kiszámítása az (598) preambulumbekezdésben ismertetett módszerrel történt.

3.8.4. *Egyéb támogatások*

(613) A mintában szereplő exportáló gyártók nem részesültek pénzügyi hozzájárulásban a fenti 3.3. szakasz v. alpontjában említett fennmaradó támogatási programok alapján a vizsgálat során.

3.8.5. *A támogatásokhoz fűzött észrevételek*

(614) A végleges tájékoztatást követően a kínai kormány előadta, hogy a Bizottság nem tudta bizonyítani, hogy a technológiai korszerűsítéshez, megújításhoz vagy átalakításhoz kapcsolódó támogatások, a környezetvédelmi támogatások és a települési/tartományi hatóságok által ad hoc jelleggel biztosított támogatások, amelyekben a mintában szereplő vállalatok állítólag részesültek, egyediek. A kínai kormány szerint a Bizottságnak nem sikerült kimutatnia semmilyen olyan konkrét intézkedést, amely kifejezetten elrendeli az üvegrostszövet-ágazat előnyhöz juttatását, és így nem felel meg a vizsgálóbizottság által az „EK – Légi járművel" ügyben meghatározott követelménynek, amely szerint az egyedi jelleg megállapításához az állítólagos támogatásnak kifejezetten csak „*bizonyos vállalkozásokra*" kell korlátozódnia, ahol „*[…] a támogatást nem teszik kellően széles körben elérhetővé az egész gazdaságban*", és a korlátozásnak „*[…] pontosan meg kell fogalmaznia, hogy az említettekre vonatkozik, és nem engedhet teret semmilyen hallgatólagos következtetésnek vagy sugalmazásnak*".

(615) A kínai kormány azt is előadta, hogy a települési/tartományi hatóságok által ad hoc jelleggel biztosított támogatások tekintetében a Bizottság semmilyen érvet vagy bizonyítékot nem mutatott be e támogatások egyedi jellegéről, pusztán csak kijelentette, hogy a támogatás „*egyedinek bizonyult a mintában szereplő vállalatok vagy a földrajzi elhelyezkedés, illetőleg az iparág típusa szempontjából*.” A kínai kormány szerint az egyedi jelleg puszta felmerülése nem lehet elégséges bizonyíték arra, hogy az intézkedés valóban egyedi.

(616) E tekintetben a kínai kormány emlékeztetett arra, hogy a Fellebbezési Testület által az „Egyesült Államok –DRAM-ok” (kiegyenlítő vám) ügyben megállapítottak szerint a Bizottság köteles „*indokolt és helytálló magyarázatot adni a következtetéseire*”, és biztosítani, hogy „*a következtetések alapjául szolgáló indokokat bemutassák a vizsgáló hatóság megállapításaiban*.” A kínai kormány hangsúlyozta, hogy nem minősül indokolt és helytálló magyarázatnak az, hogy a Bizottság rámutatott arra a tényre, hogy az érintett vállalatok ezt a bevételt legtöbbször a „támogatási bevétel” alatt könyvelték el.

(617) A kínai kormány szerint pusztán az a tény, hogy a támogatást egy regionális hatóság nyújtotta, nem teszi egyedivé a támogatást, és felidézte a Fellebbezési Testület által az „Egyesült Államok – Kiegyenlítő vám” (Kína) ügyben tett megállapítást, amely szerint egy régióban minden vállalkozás számára elérhető támogatás nem minősül egyedi támogatásnak, ha abban a régióban a támogatást nyújtó hatóság a regionális kormányzat.

(618) A Bizottság a fenti (597), (601) és (609) preambulumbekezdésben már igazolta a támogatások egyedi jellegét. Valójában csak azok a vállalatok jogosultak a támogatásra, amelyek az iránymutatásokban, közigazgatási intézkedésekben és jegyzékekben felsorolt, kulcsfontosságú területeken vagy technológiák terén működnek. Ráadásul az együttműködő exportáló gyártók benyújtották a támogatással kapcsolatos dokumentumokat, például a jogi dokumentumokat és támogatási értesítéseket, amelyek azt igazolták, hogy a támogatásokat bizonyos meghatározott iparágakhoz vagy szektorokhoz tartozó és/vagy az állam által ösztönzött konkrét ipari projektekben részt vevő vállalatoknak nyújtották. Ezért a Bizottság megismételte azt a következtetését, hogy ezek a támogatások csak „*bizonyos vállalkozások*” számára elérhetőek, és azokat nem tették „*széles körben elérhetővé az egész gazdaságban*”. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy e támogatások jogosultsági feltételei nem voltak egyértelműek és objektívek, és nem érvényesültek automatikusan; következésképpen nem felelnek meg az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában az egyediség kizárására vonatkozóan meghatározott követelményeknek.

(619) Az ad hoc támogatásokkal kapcsolatban a kínai kormány nem nyújtott be semmilyen új bizonyítékot azon állításának alátámasztására, hogy a támogatások nem egyediek. Következésképpen a Bizottság megismételte, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján azt a következtetést vonta le, hogy ezek a támogatások nem felelnek meg az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában az egyediség kizárására vonatkozóan meghatározott követelményeknek.

(620) A fentiek alapján a Bizottság ezért elutasította a kínai kormány állításait.

3.8.6. *Az összes támogatás végösszege*

(621) mivel a CNBM anyavállalat nem működött együtt, a CNBM szintjén nyújtott támogatásokból származó gazdasági előnyt a vállalat 2018. évi éves jelentésében nyilvánosan hozzáférhető információk – például az állami támogatások, állami finanszírozás és egyéb bevételek – alapján a fenti 3.8.1–3.8.3. szakaszban ismertetett módszertan alkalmazásával állapították meg.

(622) Az összes támogatás vonatkozásában a mintában szereplő exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított teljes támogatási összegek a következőképpen alakultak:

Vissza nem térítendő támogatások

Vállalat/Csoport	Támogatási összeg
Yuntianhua csoport	1,09 %
CNBM csoport	3,15 %

3.9. **A támogatásnyújtásra vonatkozó következtetés**

(623) A vizsgálat e pontján rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban az egyes támogatásokat, illetve támogatási programokat külön-külön vizsgálva kiszámította, hogy a mintában szereplő vállalatok kiegyenlíthető támogatásai mekkora összeget tesznek ki, majd ezeket az összegeket összeadta, hogy így az egyes exportáló gyártókra vonatkozóan meghatározza a vizsgálat alatti teljes támogatási összeget. Az alábbiakban feltüntetett összesített támogatási összegek kiszámításához a Bizottság először a támogatási százalékot, vagyis a támogatási összegnek a vállalat teljes forgalmára jutó részét számította ki. Az így kapott

százalékértékkel számolva meghatározta az érintett termék Unióba irányuló, vizsgálat alatti kiviteleihez tartozó támogatást. A Bizottság ezt követően kiszámította a vizsgálat során az Unióba exportált érintett termék egy tonnájára jutó támogatási összeget, majd ugyanezen kivitel egy tonnára vetített, a költséget, a biztosítást és a fuvardíjat is magában foglaló értékének (CIF-érték) százalékában kifejezte az alábbiakban feltüntetett különbözeteket.

(624) A végleges tájékoztatást követően, valamint a végleges tájékoztatás kiegészítését követően a CNBM csoport azt állította, hogy a teljes előny százalékos mértékének kiszámítása során – ami úgy történt, hogy exportáló gyártóknak nyújtott támogatási összegeket összesítették, és ezt a teljes, százalékban kifejezett előnyt a két exportáló gyártó által együttesen az EU-ba exportál üvegrost szövet értékére alkalmazták – a Bizottság az egyik exportáló gyártó (Jushi csoport) által kapott állítólagos támogatásokat tévesen a két exportáló gyártó (a Jushi csoport és a Hengshi) együttes forgalmához rendelte. Ez megemelte a csoport támogatási mértékét. A CNBM csoport szerint a Bizottságnak először az EU-ba exportált egységenként, vállalatonként külön kellett volna kiszámolnia a támogatási összeget. Csak ezt követően lehetett volna összevonni az egyes vállalatok támogatási összegét, hogy kiszámolják a közös támogatási rátát.

(625) A fenti (97) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság emlékeztetett arra, hogy annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedések hatékonyan végrehajthatók legyenek, különösen elkerülendő a kivitelnek a legalacsonyabb vámmal rendelkező kapcsolt vállalkozáson keresztül történő bonyolítását, az a Bizottság gyakorlata, hogy az exportáló gyártók közötti kapcsolatot az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusának 127. cikkében meghatározott kritériumok alapján állapítja meg. Ráadásul az, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét az Unióba exportált érintett termék alapján számítják ki, azt jelenti, hogy a kapcsolt vállalkozások – mivel a pénz felcserélhető – ezeket az előnyöket megkülönböztetés nélkül, és így különösen az exportáló gyártótól függetlenül felhasználhatják az érintett termék tekintetében. Ebben az esetben, mivel a Henghsi és a Jushi csoport gyártja és exportálja az érintett terméket, és mivel a Jushi csoport gyártja a Hengshi által exportált termékben felhasznált fő nyersanyagot, a nekik nyújtott kiegyenlíthető támogatások összegének figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy – mivel kapcsolt viszonyban vannak egymással – ezeket az előnyöket át tudják csoportosítani az Unióba exportált érintett termékekhez, ha ezt megfelelőnek látják. Következésképpen az ezeknek az exportáló gyártóknak az érintett termékkel kapcsolatban biztosított előny egyetlen összeget eredményezhet a csoport számára.

(626) A CNBM által javasolt módszertan figyelmen kívül hagyja ezt a tényt, és hibás eredményekhez vezetne. Vegyük például két kapcsolt viszonyban álló üvegrostszövet-gyártó (A és B vállalat) esetét, ahol az összes támogatást A vállalat kapja, B vállalat pedig nem kapna semmit. Feltételezzük továbbá, hogy A teljes üvegrostszövet-gyártását eladja belföldön B-nek, B pedig – a saját összes termékén felül – reexportálja A összes termékét. A CNBM által javasolt számítási módszer szerint ebben a forgatókönyvben a támogatási összeg 0 % lenne, mivel az egy EU-ba exportált egységre eső támogatási összeg A esetében 0 lenne, és az A-nak nyújtott támogatásokat nem lehetne hozzárendelni a B által exportált termékekhez. A Bizottság ezért elutasította CNBM csoport állítását.

(627) A CNBM csoport azt is előadta, hogy a Bizottság több hibát is vétett, amikor megállapította, hogy a támogatásokat átadták egymás között a kapcsolt vállalkozások. Egyrészt a Bizottság tévedett, amikor összeadta a különböző nevezőket tartalmazó százalékos értékeket, mivel a Jushi csoport forgalmára elosztott támogatási összegeket összeadták a Jushi és Hengshi összesített forgalmára elosztott támogatási összegekkel.

(628) Másrészt a Bizottság azt állapította meg, hogy a China Jushi and Zhengshi Holding Group által megszerzett támogatásokat „leányvállalatokba történő befektetés” keretében átadták az exportáló gyártóknak. Azonban egy meglévő részesedés ipso facto semmilyen alapon nem adott át egy állítólagos előnyt a Jushi csoportnak. Másrészt a Bizottságnak nem csak a China Jushi leányvállalataiba történő hosszú távú tőkebefektetéseit kellett volna figyelembe vennie, hanem a „társult és közös vállalkozásaiba” történő befektetéseket is. Harmadrészt az átadás elemzésekor a Bizottságnak a China Jushi által kapott állítólagos támogatásokat mindenképpen a China Jushi teljes forgalmára kellett volna elosztania. Negyedrészt, ha abból az előfeltevésből indulnak ki, hogy az anyavállalat az összes kapott támogatást átadja a leányvállalatainak, akkor a Jushi csoportnak az összes támogatását át kellett adnia a saját leányvállalatainak. Ezért a Bizottságnak 0 %-os támogatási rátát kellett volna számolnia a Jushi csoportra.

(629) Harmadrészt, a végleges tájékoztatás kiegészítését követően a CNBM csoport előadta, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a Zhengshi Holding által állítólagosan kapott támogatások milyen módon juttatták előnyhöz az Unióba irányuló üvegrostszövet-exportot. A kormány által állítólagosan biztosított támogatások és az érintett termék gyártása és kivitele közötti kapcsolat nélkül ezért nem lehetett bizonyítani, hogy az exportált termékek előnyhöz jutottak az említett támogatásokból. Ezzel összefüggésben a CNBM csoport megjegyezte, hogy – mint azt a Zhengshi Holding a kérdőívre adott válaszában kifejtette – annak fő üzletága a nyersanyagok beszerzése egy kapcsolatban álló vállalat számára, amely egy rozsdamentesacél-gyártó. Továbbá, a Zhengshi Holding jelentős összegű forgalommal rendelkezett, és inkább azt kellett volna felosztási kulcsként használni.

(630) Negyedszer, az állítólag a Jushi csoportnak átadott előny azon alapult, hogy a Jushi csoport részesedéssel rendelkezett a Hubei Hongija-ban, jóllehet a Hubei Hongija alapanyagokat szállít az üvegrostszövet-gyártóknak.

(631) Ötödször, a Jushi Hong Kong-ra vonatkozó felosztási kulcs a forgalmon alapult, és azt vélelmezte, hogy minden értékesítés a Jushi csoport felé történt.

(632) Hatodszor, a Bizottság nem adott magyarázatot arra, hogy a CNBM-nek juttatott állítólagos előnyt hogyan adták át a Jushi csoportnak és a Hengshi vállalatnak. A Bizottságnak ugyanúgy kellett volna eljárnia, mint a Jushi csoport kapcsolt vállalkozásaival kapcsolatban, és az értékesítés alapján kellett volna elemeznie az előny átadását. Ha a Bizottság azt állítja, hogy a kapcsolt szervezetek közötti viszonylatban szükségtelen elemezni az átadást (quod non), akkor a kapott támogatásokat a vizsgált vállalatcsoport összes vállalatának teljes forgalmára kellett volna elosztani.

(633) Ahhoz, hogy választ tudjon adni ezekre az észrevételekre, a Bizottság először kifejtette, hogyan összesítette a támogatásokat a CNBM csoport különböző kapcsolt vállalkozásaiban. A Bizottság először minden kapcsolt vállalkozás esetében meghatározta a kapott támogatások összegét. Ezt követően a Bizottság egy felosztási kulcs segítségével meghatározta, hogy e támogatások mely része kapcsolódott az exportáló gyártókhoz. Például a gyártási folyamatban használt anyagok, alapanyagok vagy eszközök szállítói esetében ez a felosztási kulcs ezeknek a szállítóknak az exportáló gyártókkal lebonyolított forgalmán alapult. A felosztási kulcsot ezt követően a kapott támogatási összegre alkalmazták. Az így kapott „felosztott” támogatási összeget hozzáadták az exportáló gyártók támogatási összegéhez. Végezetül pedig az exportáló gyártók teljes támogatási összegét (beleértve a kapcsolt vállalkozásoktól átcsoportosított támogatási összegeket is) elosztották az exportáló gyártók forgalmával, és így kiszámították a támogatás százalékos értékét, azaz a támogatási rátát.

(634) Ebből adódóan a CNBM csoport által felvetett első ponttal kapcsolatban kijelenthető, hogy nem arról van szó, hogy különböző nevezőket tartalmazó százalékos értékeket adtak össze: csupán felosztás történt, utána pedig összeadták a támogatási összegeket. Végső soron csak egy nevezőt használtak fel a támogatás százalékos értékének kiszámításához.

(635) A fenti második pontban említett China Jushi és Zhengshi Holding Group holdingtársaságokat illetően a felosztási kulcs valóban a holdingtársaság befektetéseinek az exportáló gyártóra eső részén alapult. A holdingtársaságok esetében gyakran értelmetlen a forgalmon alapuló felosztási kulcs, mivel e vállalatok fő üzleti tevékenysége nem az áruértékesítés vagy alapanyagok szállítása, hanem a befektetés.

(636) A China Jushi esete e tekintetben egyedülálló, mivel a vállalat több funkciót is egyesít. Egyrészt a csoport exportáló gyártói által felhasznált nyersanyagok többségének központi beszerző szervezete. Másrészt újra eladja az exportáló gyártók késztermékeit a hazai piacon. Mindezeken túl a China Jushi anyavállalatként bizonyos székhelyfunkciókat is betölt, pl. központi finanszírozási feladatokat lát el az exportáló gyártók számára, illetve adminisztratív épületet biztosít a Jushi csoport vállalatirányítási feladatai számára. Ezért nem lehet a forgalmat használni felosztási kulcsként, mivel ez önmagukba visszatérő hivatkozásokat eredményezne. Valójában a támogatások egy bizonyos százalékát az exportáló gyártókhoz kellene rendelni az anyagok a gyártók felé történő értékesítése alapján, ezt követően azonban a gyártók támogatásának egy meghatározott részét vissza kellene csoportosítani a China Jushihoz a késztermékek China Jushi felé történő értékesítése alapján.

(637) mivel a China Jushi ezzel egyidejűleg a Jushi csoport fő befektetője is volt, és néhány olyan feladatot is ellátott, amelyek a holdingtársaságokra/anyavállalatokra jellemzőek, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a befektetésen alapuló felosztás jobban tükrözné a China Jushi és az exportáló gyártó közötti valós kapcsolatot. Mindazonáltal a Bizottság elismerte, hogy a társult és közös vállalkozásokba történő befektetéseket is figyelembe kellett volna venni, és ennek megfelelően kiigazította a felosztási kulcsot.

(638) A végleges tájékoztatás kiegészítését követően a CNBM csoport kijelentette, hogy a China Jushi fő tevékenységét tekintve tényleges üzleti tevékenységei, könyvvizsgált beszámolója és a kereskedelmi tevékenységekből származó jelentős bevételei alapján kereskedelmi vállalat. Az önmagukba visszatérő problémák nem jelenthetnek gondot, mivel ezek az exportáló gyártó és az egyéb kapcsolatban álló vállalatok közötti vállalatközi ügyletek esetében is felmerülnek. Ezenfelül a Bizottság nem bizonyította, hogy a China Jushi jelentős beruházási tevékenységeket folytatott volna, vagy hogy olyan konkrét központi tevékenységekre, finanszírozási tevékenységekre vagy pénzügyi transzferekre került volna sor, amelyek arra engednének következtetni, hogy a China Jushi a támogatásait a leányvállalataiba irányítaná át. Ellenkezőleg, az exportáló gyártó valójában osztalékot fizetett a China Jushinak a vizsgálati időszakban. Továbbá, a Bizottság nem bizonyította, hogy bármilyen kapcsolat állna fenn a China Jushi által kapott támogatások és az érintett termék gyártása és kivitele között. Végezetül, mivel a China Jushi más Jushi vállalatoknak is az anyavállalata, amelyeket a Jushi csoportban fennálló 100 %-os tulajdonjoga révén ellenőriz, fel kell tételezni, hogy nemcsak a Jushi csoportnak adott át támogatásokat, hanem számos másik leányvállalatának is.

(639) A Bizottság nem értett egyet a CNBM csoport elemzésével. A China Jushi valóban nagy forgalmat ért el kereskedelmi tevékenységei révén, mint azt a fenti (636) preambulumbekezdés már ismertette. A China Jushi azonban az eszköz-, bevételi és pénzforgalmi kimutatásainak tanúsága szerint jelentős beruházási tevékenységeket is folytatott. Ami azt illeti, üzemi nyereségének 94 %-a befektetési jövedelemből származott. Ezen túlmenően, mint már említésre került, a China Jushi bizonyos olyan feladatokat is ellát, amelyek a holdingvállalatokra/anyavállalatokra jellemzőek; ilyen például a központi finanszírozási tevékenység. Például, a Bizottság megjegyezte, hogy a China Jushi által kiadott kötvények egyikének a célja „*a kibocsátó és leányvállalata, a Jushi csoport bankhiteleinek visszafizetése*" volt. Továbbá, a vizsgálat megállapította, hogy a hiteleket „*a China Jushi és leányvállalatai nevében*" vették fel, és egy esetben a China Jushinak kiadott hitel tőkeösszegének a visszafizetését leányvállalatára, a Jushi csoportra terhelték. A Bizottság ezért fenntartotta a beruházás mint felosztási kulcs felhasználásával kapcsolatos álláspontját. Ugyanakkor ezek az ügyletek azt is bizonyították, hogy egyértelmű kapcsolat áll fenn a China Jushi által kapott támogatások és az érintett termék gyártása és kivitele között. Végezetül, az a tény, hogy a Jushi csoportnak szintén vannak leányvállalatai, önmagában nem lényeges, mivel a beruházásokat nem az exportáló gyártó szintjén használták fel felosztási kulcsként. A Bizottság ezért elutasította a vállalat állításait.

(640) A Zhengshi Holdingot illetően a Bizottság egyetértett azzal, hogy a Zhengshi Holding forgalma főként a beszerzett nyersanyagoknak a vele kapcsolatban álló acélgyártó részére történő viszontértékesítéséből áll, amely egy olyan vállalat, amelynek semmilyen kapcsolata nincs az üvegrost szövetekhez vagy a jelen vizsgálathoz. A Bizottság azonban azt is megállapította, hogy a Zhengshi Holding egy olyan telek földhasználati jogainak a tulajdonosa, amelyet egy másik, e vizsgálat hatálya alá tartozó, kapcsolatban álló vállalat használ. E tekintetben egyértelmű kapcsolat áll fenn a Zhengshi Holding által kapott támogatások és az érintett termék gyártása és kivitele között. Mivel a Zhengshi Holding értékesítései teljes mértékben elkülönülnek az üvegrostszövet-gyártással fennálló kapcsolattól, és mivel a Zhengshi Holding egyidejűleg az eszköz-, jövedelmi és pénzforgalmi kimutatásainak tanúsága szerint egy jelentős beruházási tevékenységeket folytató holdingvállalat, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a beruházásain alapuló felosztási kulcs jobban leképezné a Zhengshi Holding és az üvegrostszövet-gyártó közötti kapcsolatok valóságát. Mindazonáltal a Zhengshi Holding által kedvezményes finanszírozás formájában kapott támogatások felülvizsgálatakor a Bizottság észrevette, hogy hibát vétett értékelésében, mivel a teljes finanszírozást egyértelműen a rozsdamentesacél-gyártás javára különítették el. Az előny kiszámítását a Bizottság ennek megfelelően kiigazította.

(641) A Hubei Hongjia esetében a felosztási kulcsot valóban a Hubei Hongjia által gyártott anyagok értékesítésére kellett volna alapozni. Ezért a felosztási kulcsot ennek megfelelően megváltoztatták. A Bizottság a Jushi Hong Kong esetében is elfogadta a vállalat észrevételeit, és egy pontosabb felosztási kulcsra váltott, ami a Jushi csoporttól vásárolt és a Jushi Hong Kong által eladott áruk arányán alapul.

(642) A végleges tájékoztatás kiegészítését követően a CNBM csoport azt állította, hogy ha nem történtek értékesítések a Jushi Hong Kong részéről a Jushi csoport részére, akkor a Jushi Hong Kong vállalatot ki kellett volna zárni. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a Jushi Hong Kong a Jushi csoport exportáló gyártó kapcsolatban álló kereskedője, és e minőségében ez a vállalat exportálja a Jushi csoport által gyártott üvegrost szövetet. Mivel közvetlen kapcsolat áll fenn a Jushi Hong Kong által kapott támogatások és az érintett termék kivitele között, célszerű a Jushi csoporttól származó kivitel (más forrásokból származó termékek kiviteléhez viszonyított) arányát felhasználni felosztási kulcsként. A Bizottság ezért nem fogadta el ezt az állítást.

(643) Az utolsó ponttal, a CNBM támogatási összegének átadásával kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy a CNBM nem működött együtt a vizsgálatban, és a támogatások összegét a rendelkezésre álló tények alapján kellett meghatározni. E körülmények között a Bizottság úgy döntött, hogy a legészszerűbb megközelítés az, ha a CNBM által kapott támogatásokat a vállalatcsoport teljes konszolidált forgalmának arányában számítják ki. A Bizottság így lényegében azt a számítási módszertant alkalmazta, amelyet maga a CNBM csoport is javasolt. Ennek megfelelően elutasította ezt az állítást.

(644) Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottság a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok teljes támogatási összegét a kiegyenlíthető támogatásoknak a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártókra megállapított összegéből képzett súlyozott átlag alapján határozta meg úgy, hogy a számításból kizárta az elhanyagolható összegeket, valamint az alaprendelet 28. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó tételekkel összefüggésben megállapított támogatási összeget. A Bizottság azonban nem hagyta figyelmen kívül azokat a megállapításokat, amelyek a részben az említett összegeknek a meghatározásához rendelkezésre álló tényeken alapultak. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a rendelkezésre álló tények felhasználása a szóban forgó esetekben nem befolyásolta érdemben a nyújtott támogatás összegének méltányos meghatározásához szükséges adatokat, így e módszer alkalmazása miatt a vizsgálatban való részvételre nem felkért exportőröket nem éri hátrány ([136]).

(645) A kínai exportáló gyártók nagy fokú együttműködésére tekintettel, valamint figyelembe véve, hogy a minta a támogatásra való jogosultság szempontjából is reprezentatív, a „minden más vállalathoz” tartozó összeget a Bizottság a mintában szereplő vállalatokra meghatározott legmagasabb összeg szintjén határozta meg. A „minden más vállalathoz” tartozó összeg azokra a vállalatokra vonatkozott, amelyek nem működtek együtt a vizsgálatban.

Vállalat neve	A kiegyenlíthető támogatások összege
Yuntianhua csoport	17,02 %
CNBM csoport	30,73 %
Egyéb együttműködő vállalatok	24,85 %
Minden más vállalat	30,73 %

4. TÁMOGATÁSNYÚJTÁS: EGYIPTOM

4.1. A vizsgálat hatálya alá tartozó támogatások és támogatási programok

(646) A panaszban, az eljárás megindításáról szóló értesítésben és a Bizottság által összeállított kérdőívre adott válaszokban szereplő információk alapján a vélelmezett támogatásnyújtás vizsgálata a kínai kormány következő támogatásaira terjedt ki:

i. kedvezményes kölcsönök, hitelkeretek, más finanszírozás, biztosítás és garanciák,

ii. elmaradt bevételek a közvetlen adókkal kapcsolatos adómentességi és adócsökkentési programok következtében:

— társaságiadó-kedvezmények a különleges gazdasági övezetben lévő vállalkozások számára;

iii. elmaradt bevételek a közvetett adókkal és az importvámokkal kapcsolatos programok következtében:

— hozzáadottértékadó-mentességek (a továbbiakban: héamentességek) és behozatalivám-engedmények az importált berendezések használatára;

— héamentesség és behozatali vám alóli mentesség az exportált késztermékhez felhasznált importált alapanyagokra;

iv. az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított áruk és szolgáltatások:

— az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított villamos energia;

— az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított földhasználat.

([136]) Lásd még értelemszerűen: WT/DS294/AB/RW, „US – Nullázás” (a vitarendezési egyetértés 21. cikkének 5. bekezdése), a Fellebbezési Testület jelentése, 2009. május 14., 453. pont.

4.2. **A szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezet (a továbbiakban: SETC-övezet)**

4.2.1. *Bevezetés és ténybeli háttér*

(647) A vélelmezett támogatásnyújtás Egyiptomban a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetben (a továbbiakban: SETC-övezet) működő két kapcsolt vállalathoz kötődik. Az övezet egy 7,34 km^2-es területen fekszik, amely egy 1,34 km^2-es kiinduló területből és egy 6 km^2-es bővítési területből áll.

(648) Ezt a különleges gazdasági övezetet Kína és Egyiptom közösen hozta létre, története pedig az 1990-es évekig nyúlik vissza. Abban az időben Egyiptom akkori elnöke látogatást tett Kína különleges gazdasági övezeteiben, és hangot adott azon kívánságának, hogy a Kína által az ilyen övezetekkel kapcsolatban szerzett tapasztalatokra támaszkodva hasonló berendezkedést akar kialakítani Egyiptomban. Ennek eredményeként 1997-ben Kína és Egyiptom miniszterelnökei egyetértési megállapodást írtak alá, amelyben a két ország „*megállapodik abban, hogy együttműködnek egy szabad gazdasági övezet fejlesztésében a Szuezi-öböl északi részén, és ennek keretében megosztják a különleges gazdasági övezetek létrehozásával kapcsolatos kínai tapasztalatokat, részt vesznek az övezethez kapcsolódó tanulmányok korszerűsítésében, és ösztönzik az érintett kínai üzleti szektort, hogy nyújtson hozzájárulásokat az övezetben létrehozandó projektek számára*” ([137]).

(649) E megállapodást követően Kína a Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. vállalatot (a továbbiakban: Tianjin TEDA), a tianjini önkormányzat keretében működő állami tulajdonú vállalatot jelölte ki a kínai fél feladatainak ellátására. A Tianjin TEDA ezt követően csatlakozott a Szuezi-csatorna egyiptomi igazgatóságához, az Egyiptomi Nemzeti Bankhoz és további négy egyiptomi állami tulajdonú vállalathoz, hogy a gazdasági övezet fejlesztése és kialakítása érdekében létrehozzák az Egyiptom–Kína közös vállalkozást (a továbbiakban: ECJV). A kínai fél az ECJV részvényeinek 10 %-át, az egyiptomi fél pedig 90 %-át tulajdonolta. 1998-ban a Szuezi Kormányzóság átadta a megfelelő földterületet az ECJV-nek a Szuezi-öböl északnyugati övezetében. Ezt követően azonban évekig nem történt további előrelépés ([138]).

(650) 2002-ben az egyiptomi kormány különleges gazdasági övezetnek nyilvánította Szuezi-öböl északnyugati gazdasági övezetét, azt a 20 km^2-es nagyobb területet, ahol a SETC-övezet is található ([139]). Így most már a különleges jellegű gazdasági övezetekről szóló 83/2002. sz. törvény (a továbbiakban: 83/2002. sz. törvény) rendelkezései alkalmazandók a SETC-övezetre is.

(651) A projekt 2006-ban kapott új lendületet, amikor Kína úgy döntött, hogy a kínai vállalatok külföldi befektetései érdekében még jobban bátorítja globális fellépést ösztönző politikát. Ebben az összefüggésben a Kereskedelmi Minisztérium úgynevezett „*külföldi kereskedelmi és együttműködési övezetek*” létrehozását javasolta, a SETC-övezet pedig az első lett a 18 hivatalosan jóváhagyott övezet közül ([140]). A Kína–Afrika együttműködési fórum 2006-os pekingi csúcstalálkozóján Hu Jintao kínai elnök bejelentette, hogy „*az elkövetkező három évben három-öt külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetet hozunk létre afrikai országokban.*” ([141])

(652) 2007-ben a Kereskedelmi Minisztérium tendereljárást szervezett, hogy kijelölje a hivatalosan jóváhagyott külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetek második körének fejlesztőit. A SETC-övezetre a Tianjin TEDA nyújtotta be a nyertes ajánlatot. 2008 októberében a Tianjin TEDA közös vállalkozást alapított a Kína–Afrika Fejlesztési Alappal a China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (a továbbiakban: Kína–Afrika TEDA) létrehozása céljából, amely a fő kínai beruházási szervezet lett az együttműködési övezetben. A Kína–Afrika TEDA egyesült az ECJV-vel egy új vállalat, az Egypt TEDA Investment Co. (a továbbiakban: Egyiptom TEDA) létrehozása érdekében, hogy előmozdítsák az egyiptomi SETC-övezet fejlődését. Ebben az időszakban a kínai fél a részvények 80 %-át tulajdonolta, az egyiptomi fél pedig (amelyet az ECJV képviselt) a 20 %-át. Miután 2008-ban hivatalosan megalapították a vállalatot, a munka gyorsan haladt az övezetben. 2009. november 7-én a két ország miniszterelnökei felavatták a kiinduló területet, és a két ország egyik fontos gazdasági és kereskedelmi együttműködési projektjének nevezték a SETC-övezetet ([142]). 2011 végére minden infrastruktúra elkészült a kiinduló területen ([143]).

([137]) Az Egyiptomi Arab Köztársaság és a Kínai Népköztársaság közötti, 1997. április 18-i egyetértési megállapodás.
([138]) Az Állami Fejlesztési Tanács és Kutatóközpont jelentése, „A fenntartható fejlesztéssel kapcsolatos tapasztalatok a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetben”, 2019. augusztus 6. (a továbbiakban: az Állami Tanács jelentése).
([139]) Vö. az Egyiptomi Arab Köztársaság 2003.2.15.-i 35. sz. elnöki rendeletével.
([140]) A TEDA 10 éves összefoglaló jelentése (2008–2018), 4. o.
([141]) Az Államtanács jelentése, lásd még az 104. lábjegyzetet.
([142]) A TEDA 10 éves összefoglaló jelentése (2008–2018), 11. o.
([143]) Az Államtanács jelentése, lásd még az 104. lábjegyzetet.

(653) 2012-ben az egyiptomi zavargások után Morsi elnök állami látogatást tett Kínában, ahol a két ország közötti kétoldalú együttműködés egyik kiemelt projektjének nevezte az övezetet, és reményének adott hangot, hogy az övezeten és az azt követő projekteken keresztül egyre több kínai vállalat fog befektetni Egyiptomban, és ezáltal részt vesznek majd Egyiptom gazdasági fellendülési programjában ([144]).

(654) 2013-ban az Egyiptom TEDA és az egyiptomi hatóságok szerződést írtak alá a 6 km^2-es bővítési terület földterületéről. 2013-tól a külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezeteket, mint amilyen a SETC-övezet is, az „Egy övezet, egy út" kezdeményezés keretében is továbbfejlesztették. Így a külföldi ipari parkok a kínai vállalatok „kiáramló" befektetéseinek fontos hordozóivá váltak. Ennek eredményeként, különösen 2013 óta a SETC-övezet a két kormány szinte összes fontos együttműködési szövegében megjelent ([145]).

(655) 2014-ben Egyiptom elindította a „Szuezi-csatorna folyosójának fejlesztési tervét". E terv keretében a SETC-övezetet 2015-ben hivatalosan integrálták a szélesebb Szuezi-csatorna gazdasági övezetbe (a továbbiakban: szuezi övezet), amely magában foglalta a Szuezi-csatorna körüli teljes 461 km^2-es térséget. A teljes területet immár a 83/2002. sz. törvénnyel és annak módosításaival összhangban „különleges jellegű gazdasági térségnek" tekintik ([146]).

(656) 2015 decemberében Sisi elnök látogatást tett Kínában, ahol kijelentette, hogy Egyiptom elfogadta Hszi Csin-ping elnök felajánlását, hogy együttműködik az „Egy övezet, egy út" kezdeményezésben, és továbbfejleszti az egyiptomi projekteket. 2016. január 21-én a két elnök hivatalosan elindította a SETC-övezet 6 km^2-es terjeszkedési területét érintő bővítési projektet. Hszi Csin-ping Egyiptomban tett állami látogatása során 2016. január 21-én a két kormány aláírta „a Kínai Népköztársaság Kereskedelmi Minisztériuma és az Egyiptomi Arab Köztársaság Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatósága között a szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetről kötött megállapodást" is (a továbbiakban: együttműködési megállapodás). Az együttműködési megállapodás még világosabbá tette a SETC-övezet jelentőségét és jogállását ([147]).

(657) Az egyiptomi kormány az ellenőrző látogatás során megerősítette, hogy ez az együttműködési megállapodás kodifikálja az övezetben 2006 óta kialakult gyakorlatot. Az együttműködési megállapodás fő célja tehát az volt, hogy egyértelmű írásbeli keretet biztosítson ehhez az együttműködéshez, és hivatalossá tegye azt az „Egy övezet, egy út" kezdeményezés keretében, beleértve a kínai kormány által a külföldi vállalatoknak nyújtott támogatást is. A Bizottság kifejezett kérése ellenére azonban nem szolgáltattak további részleteket az együttműködési megállapodás előkészítő munkálatairól.

(658) Az együttműködési megállapodás értelmében a kormányok megállapodtak a SETC-övezet közös fejlesztésében. Ezt a munkát a saját nemzeti stratégiáikkal összhangban végzik (Kína részéről az „Egy övezet, egy út" kezdeményezés, Egyiptom részéről a Szuezi-csatorna folyosójának fejlesztési terve). E célból az egyiptomi kormány földterületet, munkaerőt és bizonyos adókedvezményeket biztosít, míg az övezetben működő kínai vállalatok az eszközeiken és vezetőiken keresztül a termelő létesítményeket üzemeltetik. Az egyiptomi források hiányának kompenzálása érdekében a kínai kormány úgy is támogatja ezt a projektet, hogy az Egyiptom TEDA és a SETC-övezetben működő kínai cégek rendelkezésére bocsátja a szükséges pénzügyi eszközöket.

(659) A SETC-övezetben működő üvegrostszövet-gyártók, a Jushi Egypt és Hengshi Egypt vállalatok is, az egyiptomi jog alapján bejegyzett vállalatok, amelyeket a kínai anyavállalatok (a Jushi China és a Hengshi China) alapítottak. Az üvegrostszövet-gyártók anyavállalatai kapcsolt vállalkozások, és e két vállalat legfelső szintű anyavállalata az állami tulajdonban lévő eszközök felügyeleti és igazgatási bizottsága (SASAC) tulajdonában van. A vállalatok megkapták a kínai kormányzati hatóságok jóváhagyását ([148]) az egyiptomi leányvállalatok létrehozására. A leányvállalatokat Kínából érkező pénzeszközökkel finanszírozzák, a vállalatok Kínából importált alapanyagokat és felszereléseket használnak, kínai menedzserek irányítják őket, és a kínai know-how-t használják. Üvegrost szövetet gyártanak Egyiptomban, amelyet innen exportálnak az EU-ba a STEC-övezetből.

([144]) A TEDA 10 éves összefoglaló jelentése (2008–2018), 53. o.
([145]) Az Államtanács jelentése, lásd még az 104. lábjegyzetet.
([146]) Az Egyiptomi Arab Köztársaság elnökének 2015. évi 330. sz. rendelete a Szuezi-csatorna gazdasági övezet létrehozásáról, 2015. augusztus 19.
([147]) Az Állami Fejlesztési Tanács és Kutatóközpont jelentése, „A fenntartható fejlesztéssel kapcsolatos tapasztalatok a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetben", 2019. augusztus 6.
([148]) A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság (a továbbiakban: NDRC) és a Kereskedelmi Minisztérium (a továbbiakban: MOFCOM) jóváhagyása.

(660) A fent említett együttműködési megállapodás zökkenőmentes végrehajtása érdekében a két kormány egy háromszintű egyeztetési mechanizmust is létrehozott. Ennek keretében a kormányközi egyeztetés első szintjének létrehozása céljából az Egyiptomi Arab Köztársaság Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatósága és a Kínai Népköztársaság tianjini önkormányzatának kereskedelmi bizottsága aláírta „a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezet igazgatási bizottságának felállításáról szóló együttműködési megállapodást". A második szinten Kína tianjini önkormányzatának illetékes közigazgatási egységei és Egyiptom Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatóságának illetékes részlegei a technikai szintű tárgyalások biztosítása érdekében létrehozták a szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködés igazgatási bizottságát. E bizottságok 2017 óta rendszeresen üléseznek. A harmadik szinten az Egyiptom TEDA és a megfelelő egyiptomi partnerek beszámolnak a felmerülő problémákról és nehézségekről a fent említett kormányzati szinteknek.

4.2.2. *Az együttműködés részleges megtagadása és a SETC-övezettel kapcsolatban rendelkezésre álló tények felhasználása*

4.2.2.1. Az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása az egyiptomi kormánnyal kapcsolatban

(661) A Bizottság a kérdőívben, a hiánypótlást kérő levélben és az ellenőrző látogatás során arra kérte az egyiptomi kormányt, hogy adjon meg bizonyos információkat az egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetről. Ezek az információkérések többek között a jogi és intézményi keretre, valamint a Kína és Egyiptom közötti kormányközi megállapodások meglétére vonatkozó kérdéseket tartalmaztak.

(662) Az egyiptomi kormány ezzel összefüggésben benyújtotta a Kínai Népköztársaság Kereskedelmi Minisztériuma és az Egyiptomi Arab Köztársaság Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatósága között a szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetről kötött 2016. évi megállapodást. Azonban a Bizottság még mindig nem kapott információkat korábbi megállapodásokról, egyetértési megállapodásokról vagy a kínai kormány és az egyiptomi kormány által a SETC-övezettel kapcsolatban aláírt egyéb dokumentumokról. A Bizottság például nyilvánosan elérhető hivatkozásokat talált egy 1997. évi egyetértési megállapodásra, amelyet a Kínai Népköztársaság kormánya képviseletében Li Peng miniszterelnök és az egyiptomi kormány képviseletében Kamal al Ganzouri miniszterelnök kötött meg egy szabadkereskedelmi övezet létrehozásáról Egyiptomban.

(663) A Bizottság hiányolja a 2016. évi megállapodás végrehajtásával, valamint az egyiptomi kormány és a kínai kormány által életbe léptetett egyeztetési mechanizmussal kapcsolatos dokumentációt is. A Bizottság például nyilvánosan elérhető hivatkozást talált a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezet igazgatási bizottságának felállításáról szóló együttműködési megállapodásra, amelyet a Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatóság és a Kínai Népköztársaság tianjini önkormányzatának kereskedelmi bizottsága írt alá. Emellett 2017 áprilisában hivatalosan létrehozták a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezet közös igazgatási bizottságát is. 2017 júliusában létrejött és megtartotta első együttes ülését a Kormányközi Koordinációs Bizottság. A Bizottság nem kapott írásos dokumentumokat az említett különböző egyeztetési mechanizmusok keretében tartott ülésekről, kivéve az igazgatási bizottság egyik ülését.

(664) Ezen információk hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e vizsgálati terület szempontjából alapvető fontosságú információkat nem kapott meg.

4.2.2.2. Az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása a kínai kormánnyal kapcsolatban

(665) A Bizottság a kérdőívben, a hiánypótlást kérő levélben és az ellenőrző látogatás során arra kérte a kínai kormányt, hogy szolgáltasson információkat általában a külföldi befektetésekről és a külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetekről, továbbá konkrétabban az Egyiptomban lévő SETC-övezetről. Ezek az információkérések többek között a kínai Kereskedelmi Minisztérium által jóváhagyott külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetek jogi és intézményi keretére, a Kína és Egyiptom közötti kormányközi megállapodások meglétére, valamint a különböző kínai állami tulajdonú szervezetek szerepére és működésére vonatkozó kérdéseket tartalmaztak.

(666) A kínai kormány több alkalommal is megismételte, hogy a Bizottság kéréseit összeegyeztethetetlennek tartja egyéb rendelkezések mellett a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1., 2., és 4. cikkével, 11. cikkének (2) bekezdésével és (3) bekezdésével, valamint az (EU) 2016/1037 rendelet (az alaprendelet) 2., 3., és 4. cikkével, 10. cikkének (2) bekezdésével és (3) bekezdésével, és nem válaszolt a Bizottság által feltett egyik kérdésre sem. A Bizottság ezzel nem értett egyet. Tekintettel a SETC-zónán belüli műveletekben és az egyiptomi kormánnyal kötött megállapodásokban való részvételére, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az egyértelműbb helyzet érdekében a kínai kormánynak a vizsgálat e részében is részt kellett volna vennie.

(667) Ezen információk hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e vizsgálati terület szempontjából alapvető fontosságú információkat nem kapott meg.

(668) A Bizottság következésképpen tájékoztatta az egyiptomi és a kínai kormányt, hogy lehetséges, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelkezésre álló tényeket kell felhasználnia annak vizsgálatakor, hogy megvalósult-e a vélelmezett támogatásnyújtás a SETC-övezetben lévő vállalatok számára, és ha igen, akkor milyen mértékben. Az egyiptomi kormány és a kínai kormány kifogásolta ezt, és hangsúlyozta, hogy teljes mértékben együttműködtek a Bizottsággal. A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy a két kormánynak a SETC-övezet létrehozásában és igazgatásában való pontos együttműködésére vonatkozó információk döntő fontosságúak az ügy jogi értékelése szempontjából, amint azt a következő 4.2.3. szakasz kifejti. Sajnos csak két idevágó dokumentumot kapott az adott ellenőrzést követően, és emiatt nem tudta ellenőrizni azok hitelességét. Ezenkívül nem tudott kapcsolódó megbeszéléseket folytatni az egyiptomi kormánnyal olyan jelentős részletekről, amelyek rávilágíthatnának az övezet két kormánya közötti együttműködés mértékére és hatókörére.

(669) A Bizottság ezért az alaprendelet 28. cikkét alkalmazta, és ezekkel a pontokkal kapcsolatban a rendelkezésre álló tényekre hagyatkozott.

4.2.3. *Jogi értékelés*

(670) A SETC-övezet működése az egyiptomi kormány és a kínai kormány közötti szoros együttműködés az exportáló ország területén. Egyiptom és Kína kormánya összevonta erőforrásait, hogy olyan kedvező körülményeket teremtsen a SETC-övezetben gyártó vállalatok számára, amelyek előnyhöz juttatják őket. Az erőforrásoknak az ilyen szoros együttműködésen keresztül megvalósított egyesítése egy közös célt szolgál, és egy közös kedvezményezettet (a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt) juttat előnyhöz.

(671) 2019. augusztus 7-i észrevételeiben a kínai kormány kijelentette, hogy a Bizottság jogszerűen nem vizsgálhatja e szoros együttműködés kínai részét, azaz a kínai bankok által az Egyiptomban működő vállalatoknak nyújtott pénzügyi hozzájárulásokat. A támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a támogatás csak akkor áll fenn, ha egy kormány – vagy állami szerv – pénzügyi hozzájárulást nyújt a WTO-tag területén. Így a kínai kormány szerint a Kínában működő pénzügyi intézmények által a harmadik országokban lévő üvegrostszövet-gyártók/-exportőrök részére biztosított állítólagos közvetlen pénzátutalások „*nem tulajdoníthatók Kínának, illetve nem tekinthetők a kínai kormány által nyújtott pénzügyi hozzájárulásnak*” ([149]). A kínai kormány szerint a melegen hengerelt sík termékekkel kapcsolatos ügyben maga a Bizottság is támogatta a „*támogatás területi korlátozását*”, amikor az alaprendelet (5) bekezdésében kijelentette, hogy „*a támogató ország területén egy kormányzatnak vagy közjogi szervnek pénzügyi hozzájárulást kell nyújtania*„ ([150]) Emellett a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (SCM-megállapodás) 1.1(a)(1) cikkével összefüggésben például a GATT XVI. cikke, valamint az SCM-megállapodás egyedi jellegről szóló 2.1. és 2.2. cikke, az előny kiszámításáról szóló 14. cikke és az értesítési követelményekről szóló 25.2. cikke mind utal arra, hogy a kedvezményezettnek a támogató WTO-tag területén kell lennie; ugyanígy Kína csatlakozási jegyzőkönyvének 10. szakasza is azt írja elő, hogy az országnak be kell jelentenie minden támogatást, ”*amelyet a területén nyújtott vagy tartott fenn*” ([151]). Végezetül pedig a megállapodásra vonatkozó tárgyalások története a kínai kormány véleménye szerint azt igazolja, hogy a megállapodás nem terjed ki a kormány által a területén kívül folyósított kifizetésekre.

(672) A Bizottság megállapította, hogy ezek az észrevételek azzal a kérdéssel foglalkoznak, hogy a kínai kormány a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás alapján felelősségre vonható-e azért, hogy támogatást nyújt olyan áruk külföldi gyártására, amelyeket egy harmadik WTO-tagországba exportálnak. Azonban nem beszélnek arról a különálló kérdésről, hogy a konkrét ügyekben az exportáló ország kormánya a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás alapján felelősségre vonható-e azért, hogy aktívan kérte, elismerte és elfogadta ezeket a támogatásokat a területén gyártott termékek javára.

(673) A Bizottság ezért jogosult ellenőrizni, hogy a Jushi és Hengshi Egypt vállalatoknak biztosított erőforrások az alaprendelet 2., 3. és 4. cikke értelmében az egyiptomi kormány által nyújtott kiegyenlíthető támogatásoknak minősíthetők-e.

4.2.3.1. Az állam vagy egy közjogi szerv pénzügyi hozzájárulása

(674) Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint akkor áll fenn támogatás, ha a származási vagy exportáló ország kormánya pénzügyi hozzájárulást nyújt. Hasonlóképpen a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a) cikkének (1) bekezdése alapján a támogatás akkor áll fenn, „*ha egy kormány vagy közjogi szerv pénzügyi hozzájárulást nyújt*”.

([149]) Kínai kormány, 2019. augusztus 7-i észrevételek, 72. §.
([150]) HRF 7. lábjegyzetben említett abroncsügyet, (396) preambulumbekezdés..
([151]) Kínai kormány, 2019. augusztus 7-i észrevételek, 74–84. §.

(675) Az egyiptomi kormány földterületet és adókedvezményeket biztosított a két vállalatnak. Ezeket a támogatásokat közvetlenül a kormány működtette és nyújtotta Egyiptomban.

(676) Az egyetértési megállapodás 1997. évi megkötése óta azonban az egyiptomi kormány aktívan törekedett arra, hogy ne csak közvetlenül, föld- és adókedvezmények nyújtásával támogassa az övezetet, hanem közvetve is, a kínai kormány által a területén a SETC-övezet fejlesztéséhez nyújtott támogatás révén. Az egyetértési megállapodás értelmében ugyanis az egyiptomi kormány kifejezetten „*ösztönözte az érintett kínai üzleti ágazatot, hogy járuljon hozzá az övezetben létrehozandó projektekhez*". Murszi elnök 2012. augusztusi kínai látogatását követően a SETC-övezet „*korábban soha nem látott figyelmet és támogatást kapott az egyiptomi kormánytól*" ([152]). A 2016. évi együttműködési megállapodás 1. cikke alapján mindkét fél egyetért abban, hogy kialakítanak egy övezetet „*a két ország létező törvényeivel és szabályozásaival […] összhangban*". Az együttműködési megállapodást végrehajtó jogszabály 1. cikke azt is előírja, hogy „*a többoldalú és kétoldalú megállapodásokkal, valamint a Kínai Népköztársaság és az Egyiptomi Arab Köztársaság által aláírt vagy e felek részvételével elfogadott létező törvényekkel és szabályozásokkal összhangban létrejön az* [együttműködési övezet koordinálásáért és mindennapi működésének kezeléséért felelős] *igazgatási bizottság*". Az együttműködési megállapodás 4. cikke alapján mindkét fél ígéretet tesz arra, hogy „*támogatja és elősegíti az együttműködési övezet létrehozását, vállalkozásösztönzését és működését. E célból Egyiptom beleegyezett abba, hogy Kína külföldi kereskedelmi és együttműködési övezetnek jelölje ki azt.*" Kína az együttműködési megállapodás 4. cikkének (1) bekezdésében megerősítette, hogy a szóban forgó övezet „*jogosult a kínai kormány által a tengerentúli gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetek tekintetében nyújtott megfelelő szakpolitikai támogatásra és könnyítésre*". Ezen túlmenően az együttműködési megállapodás 5. cikkében a kínai kormány kifejezetten kötelezettséget vállalt arra, hogy „*támogatja*" az övezetet, többek között azzal, hogy „*ösztönzi az érintett pénzügyi intézményeket, hogy biztosítsanak pénzügyi eszközöket*" az övezet vállalkozásai és beruházásai számára. Végül ugyanezen megállapodás 7. cikke értelmében mind az egyiptomi kormány, mind a kínai kormány kötelezettséget vállalt arra, hogy az együttműködési megállapodásnál kedvezőbb elbánást biztosító valamennyi meglévő vagy jövőbeli jogszabály elsőbbséget élvez az együttműködési megállapodással szemben. A kínai kormány által az övezetben működő két üvegrostszövet-gyártónak nyújtott kedvezményes finanszírozás e kötelezettségvállalások eredménye, és ebben az összefüggésben kell vizsgálni.

(677) Az egyiptomi kormány és a kínai kormány erőinek egyesítése több célt szolgált.

(678) Az egyiptomi oldalról a cél az volt, amit a legmagasabb politikai szinten is kinyilvánítottak ([153]), hogy kínai beruházásokat, know-how-t és tőkét vonzzanak az országba a Szuezi-csatorna térsége gazdasági fejlődésének előmozdítása és a munkahelyek létrehozása érdekében. Egyiptom 2022-ig tartó időszakra szóló hosszú távú távlati tervei szerint, amelyet Egyiptom tervezésért felelős minisztériuma tett közzé 2013. novemberben, a SETC-övezet nagy szerepet fog betölteni Egyiptom ipari korszerűsítésében, mivel az exporton keresztül devizabevételeket teremt, adóbevételeket termel, és megoldja a munkanélküliség kérdését ([154]).

(679) A kínai félnek mások az indítékai. A vállalatok szempontjából Egyiptomnak vannak bizonyos előnyei az alacsonyabb munkaerőköltségek és a fő piacokra, például az EU-ba történő rövidebb szállítási idő terén. Emellett, ahogy azt a Jushi China által 2014-ben kiadott kötvénykibocsátási tájékoztató is megemlíti: „*a kereskedelmi védintézkedések növelték Kína leplezett üvegszálexportjának piaci árát, ami negatívan érintette a Jushi csoport üvegszálexportját. […] a Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. 2013-as elindítása után a fenti három régiónak a termék iránti keresletét a Jushi Egypt elégíti ki. A fenti három régió nem fog dömpingellenes vámokat kivetni a Jushi egyiptomi termékeire, nagymértékben csökkenni fog a dömpingellenes politikák Jushi csoportra gyakorolt hatása. A fenti három régióban lévő ügyfelek esetében a Jushi egyiptomi üvegszálas termékeinél ideiglenesen azt az árazási elvet alkalmazzák, hogy a vámmegtakarítást megosztják az ügyfelekkel, a dömpingellenes vámok és a szállítási költségek tekintetében jelentkező megtakarítások pedig teljes egészében a kibocsátót illetik*". Valójában 2011 ([155]) és 2014 ([156]) vége óta a Kínából származó üvegszál-megerősítések (a továbbiakban: GFR) (az üvegrostszövet-gyártás fő alapanyaga, amely gyártási költségeinek mintegy 70 %-át teszi ki) behozatalára dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat vetettek ki az EU-ban, és az EU egyike a kötvénytájékoztatóban említett „három régiónak".

([152]) A TEDA 10 éves összefoglaló jelentése, 41. o.

([153]) Murszi elnök észrevételei a 2012. augusztusi kínai látogatása során, a TEDA 10 éves összefoglaló jelentése, 47. és 53. o. Sisi elnök észrevételei 2016. decemberi kínai látogatása során, a TEDA 10 éves összefoglaló jelentése (2008–2018), 94. o.

([154]) A TEDA 10 éves összefoglaló jelentése (2008–2018), 59. o.

([155]) A Tanács 248/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 9.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes folytonos üvegszálból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 67., 2011.3.15., 1. o.).

([156]) A Bizottság 1379/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. december 16.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes üvegszálból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó egyes, folytonos üvegszálból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 248/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 367., 2014.12.23., 22. o.).

(680) A kínai kormány szempontjából – a MOFCOM 13. ötéves külkereskedelem-fejlesztési terve szerint – az egyik fő feladat e terv alapján az, hogy fokozzák a kereskedelmi együttműködést az „Egy övezet, egy út" mentén lévő országokkal, hogy előmozdítsák és bővítsék a csúcstechnológiát képviselő termékek, például az üvegrost szövet exportját. A terv a következő elemeket tartalmazza: „*Az előnyös termékek, például a munkaerő-igényes termékek fent említett országokba való kivitelének stabilizálása, az infrastruktúraépítési lehetőségek megragadása ezekben az országokban, valamint a nagy méretű teljes felszerelések, technológiák, szabványok és szolgáltatások exportjának ösztönzése. Alkalmazkodás az átalakulás tendenciáihoz és ezen országok iparágainak korszerűsítése, valamint az elektromechanikus és csúcstechnológiát képviselő termékek exportjának felgyorsítása. […] A feltörekvő piacok terjeszkedésének ösztönzése, majd a gazdasági méret, a növekedési sebesség, az erőforrások rendelkezésre bocsátása, a kockázati fok és más tényezők átfogó értékelését követően több feltörekvő piac kiválasztása, amelyek a terjeszkedés elsődleges helyszínei lesznek. A fejlett műszaki berendezések exportjának bővítése, valamint a jó minőségű, minőségi és viszonylag előnyös iparágak és termékek exportjának előmozdítása.*" Az e feladatok teljesítésére irányuló tervezett intézkedések közé tartozik „*az állami szintű gazdasági és technológiai fejlesztési övezetek és különböző parkok fejlesztése*".

(681) Ahogy az egyik cikk megfogalmazza: „*A kormányzati minisztériumok által az »Egy övezet, egy út« kezdeményezéssel összefüggésben kiadott iránymutatások alapján és a fogadó ország legmagasabb szinten elfogadott stratégiájával összefüggésben a külföldi együttműködési övezetek az »Egy övezet, egy út« kezdeményezés megvalósításának és a termelési kapacitások terén folytatott nemzetközi együttműködésnek az eszközévé váltak*" ([157]).

(682) A tengerentúli övezetek tehát számos stratégiai célkitűzést szolgálnak Kína számára. Egyrészt segíthetnek a kínai gyártmányú gépek és felszerelések iránti kereslet növelésében. Másrészt azáltal, hogy külföldről gyártanak és exportálnak Európába vagy Észak-Amerikába, a kínai vállalatok el tudják kerülni a kereskedelmi feszültségeket a Kínából érkező exportra bevezetett kereskedelmi korlátozásokat. Harmadrészt pedig támogatni tudják Kína arra irányuló erőfeszítéseit, hogy előmozdítsa saját belföldi szerkezetátalakítását, és otthon feljebb lépjen az értéklánc-ban ([158]).

(683) A fentiekből az következik, hogy az egyiptomi kormány várta és üdvözölte a SETC-övezeten belüli szoros együttműködés kínai finanszírozását, hogy fellendítse az egyik legszegényebb térségének fejlődését. A kínai kormány bízott abban, hogy a kínai vállalatok a kínai területeken kívül is működhetnek, és exportjukat az „Egy övezet, egy út" kezdeményezés keretében bővíthetik (lehetőleg annak elkerülése érdekében, hogy kereskedelemvédelmi intézkedések hatálya alá tartozzanak).

(684) Ilyen körülmények között a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő „kormányzata" kifejezésnek nemcsak a közvetlenül az egyiptomi kormánytól származó intézkedéseket kell magában foglalnia, hanem a kínai kormány azon intézkedéseit is, amelyek a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az egyiptomi kormánynak tulajdoníthatók.

(685) Ahogy azt a Fellebbezési Testület az Egyesült Államokat érintő benzinügyben ([159]) megfogalmazta, a WTO-jogot nem lehet az általános nemzetközi jogtól hermetikusan elkülönítve értelmezni. Így különösen a nemzetközi jog általános elvei részét képezik a WTO jogrendjének, amely nem egy önmagában álló zárt rendszer ([160]). A vitarendezési egyetértés 3. cikkének (2) bekezdésével és a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összhangban a szerződés értelmezésekor a szövegösszefüggés mellett figyelembe kell venni „*a nemzetközi jognak a részes felek viszonyában alkalmazható bármely idevonatkozó szabályát*".

(686) Ezek a „szabályok" magukban foglalják a nemzetközi szokásjogot ([161]), amely lényegénél fogva minden WTO-tagra kötelező, beleértve Egyiptomot, Kínát és az Európai Uniót. A nemzetközi szokásjog egyik fontos ágát képezik az államok felelősségére vonatkozó szabályok, amelyeket a Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottság kodifikált (a Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottság cikkei az államok nemzetközi jogot sértő cselekményei miatti felelősségéről) ([162]) az ENSZ Alapokmánya 13. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján kapott mandátumának megfelelően.

([157]) Éves jelentés az afrikai fejlesztésről, 19. sz. (2016–2017, Yellow Books of Africa, 13. o.)

([158]) D. Brautigam & Xiaoyang Tang; Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas *[Globális fellépés csoportosan: Strukturális átalakulás és Kína különleges gazdasági övezetei külföldön]*, World Development, 63. kötet, 2014, 78–91. o.

([159]) WT/DS2/AB/R – *USA – Átalakított benzin*, a Fellebbezési Testület 1996. május 20-án elfogadott jelentése, 17. o.

([160]) Lásd részletesen: J. Pauwelyn, The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go? [A nemzetközi közjog szerepe a WTO-ban – Milyen messze mehetünk el?] *American Journal of International Law* (2001), 535. és azt követő oldalak; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* [A WTO nemzetközi közjogi fogalmakkal és elvekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatának összefoglalása] (CUP 2015).

([161]) WT/DS379 – Egyesült Államok – Végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok egyes Kínából származó termékekre, a Fellebbezési Testület 2011. március 11-i jelentése, 308. §§; M.E. Villiger, „Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties" [Kommentár a szerződések jogáról szóló, 1969. évi bécsi egyezményhez] (Martinus Nijhoff, 2009), 433. o.

([162]) Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottság, Az államok nemzetközi jogot sértő cselekményei miatti felelősségéről szóló cikkek tervezete, 2001. november, 10. sz. kiegészítés (A/56/10), chp.IV.E.1.

(687) Az ICL cikkeiben foglalt szabályok a Bécsi Egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében is „relevánsak”, mivel iránymutatással szolgálnak a betudhatóság fogalmának értelmezéséhez, vagyis ahhoz, hogy bizonyos cselekmények vagy mulasztások egy államnak tudhatók-e be, még akkor is, ha ezek a cselekmények vagy mulasztások nem közvetlenül ettől az államtól származnak. E tekintetben a betudhatóság fogalma jelentőséggel bír a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1) cikke bevezető részében szereplő „*kormányzat általi*” kifejezés értelmezéséhez és különösen annak meghatározásához, hogy a két állam között a támogatások tekintetében folytatott együttműködés esetén – mint a szóban forgó esetben – egy magatartás kinek tulajdonítható ([163]).

(688) Az ILC cikkei így felhasználhatók a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1) cikke bevezető részében szereplő „*kormányzat által*” kifejezés értelmezésére annak érdekében, hogy a magatartást (támogatás nyújtását) az egyiptomi kormánynak lehessen tulajdonítani, még azokban az esetekben is, amikor a pénzügyi hozzájárulást nem közvetlenül az egyiptomi kormány nyújtotta.

(689) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy az ILC 11. cikke különösen azt írja elő, hogy „*az előző cikkek alapján valamely államnak fel nem róható magatartás a nemzetközi jog értelmében mégis az adott állam aktusának minősül, ha és amilyen mértékben az állam a szóban forgó magatartást saját maga ismeri el és fogadja el*”. A Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottság 11. cikkhez fűzött kommentárja kifejti, hogy „*az elv [államnak tulajdoníthatóság a magatartás elismerésén és elfogadásán keresztül] alkalmazására példákat a bírósági határozatokban és az államok gyakorlatában lehet találni*” ([164]). Ahogy arra ugyanezen kommentár (6) preambulumbekezdése is emlékeztet, szükséges, hogy az állam „*azonosítsa és magáévá tegye a szóban forgó magatartást*”.

(690) A projekt 1997. évi elindításától kezdve az egyiptomi kormány a Jushi Egypt és Hengshi Egypt vállalatoknak nyújtott kínai finanszírozást részévé tette az övezetre vonatkozó saját politikájának is. Murszi elnök 2012 augusztusában Kínában tett látogatása során nyilvánosan üdvözölte a kínai beruházásokat és tőkét, és Egyiptom tervezési osztálya 2013 novemberében elismerte, hogy a kínai finanszírozású SETC-övezet jelentős szerepet fog játszani Egyiptom iparának korszerűsítésében. A 2014 decemberében Kínában tett újabb látogatás során Sisi elnök „*kinyilvánította, hogy Hszi Csin-ping elnöknek az Egy övezet, egy út közös létrehozására irányuló javaslata jelentős lehetőséget kínál az egyiptomi fellendülésre, és az egyiptomi fél készen áll az aktív részvételre és a támogatás nyújtására. Az egyiptomi fél együtt kíván működni Kínával a Szuezi-csatorna-folyosó, a Szuezi Gazdasági és Kereskedelmi Együttműködési Övezet stb. projektjeinek kidolgozásában, és a kínai vállalkozásokat Egyiptomba kívánja vonzani, hogy ott fektessenek be.*” ([165])

(691) A kínai „Egy övezet, egy út” kezdeményezés jellemzői köztudomásúak. Az Államtanácsnak a nemzetközi termelési kapacitás és a berendezésgyártási együttműködés előmozdításáról szóló, 2015. május 13-i iránymutatásainak 30–36. cikke felsorolja mindazokat a szakpolitikai támogatásokat, amelyeket a „külföldön működő” vállalatok kaphatnak. Ide tartoznak a fiskális és adótámogatási politikák, a kedvezményes kölcsönök, a konzorciális hiteleken keresztül nyújtott pénzügyi támogatás, az exporthitelek és a projektfinanszírozás, a tőkebefektetés és végül az exporthitel-biztosítás. A 31. cikk olyan „koncessziós hiteleket” említ, amelyek „*támogatják a vállalkozásokat, hogy részt vegyenek a berendezések nagyléptékű teljes készleteinek exportjában, a projektszerződésekben és a nagyléptékű beruházási projektekben*”. A gyakorlatban ez a politika ahhoz vezetett, hogy az iránymutatások 35. cikke alapján számos kedvezményes banki finanszírozást alakítottak ki, illetve külön létrehozták a Selyemút Alapot, ahogy azt a Bizottság egy másik ügyben nemrégiben megállapította ([166]).

(692) Mivel az egyiptomi elnökök kétségkívül tisztában voltak azzal, hogy az „Egy övezet, egy út” kínai kezdeményezés intenzív állami finanszírozással jár együtt kedvezményes finanszírozás és egyéb pénzügyi eszközök révén, az SETC-övezet Kínával közösen történő létrehozása a legmagasabb politikai szinten ismerte el és fogadta el ezt a kínai kormánytól érkező finanszírozási támogatást.

([163]) WT/DS379/AB/R, 304–322. bekezdés.

([164]) Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottság, Az államok nemzetközi jogot sértő cselekményei miatti felelősségéről szóló cikkek tervezete kommentárokkal, 2001. november, 10. sz. kiegészítés (A/56/10), 52. o., (3) preambulumbekezdés a 11. cikkhez.

([165]) A TEDA 10 éves összefoglaló jelentése (2008–2018), 94. o.

([166]) A Bizottság (EU) 2018/1690 végrehajtási rendelete (2018. november 9.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes, 121 feletti terhelési indexű, autóbuszhoz vagy tehergépjárműhöz való új vagy újrafutózott gumi légabroncsok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, továbbá a Kínai Népköztársaságból származó egyes, 121 feletti terhelési indexű, autóbuszhoz vagy tehergépjárműhöz való új vagy újrafutózott gumi légabroncsok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint az (EU) 2018/163 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2018/1579 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 283., 2018.11.12., 1. o.), (409)–(412) preambulumbekezdés.

(693) A 2016. évi együttműködési megállapodás szövege tovább erősíti azt a tényt, hogy Egyiptom elismerte és elfogadta a kínai kedvezményes finanszírozást. Az együttműködési megállapodás 1. cikkében foglaltak szerint Egyiptom kifejezetten elfogadta, hogy Kína alkalmazhatja saját törvényeit a SETC-övezetben lévő gazdasági szereplők vagy a SETC-övezetben folyó műveletek tekintetében. E célból az egyiptomi kormány abban is egyetértett, hogy Kína a törvényei értelmében a SETC-övezetet „tengerentúli beruházási területnek" minősítette. A „tengerentúli beruházási területek" a (681) preambulumbekezdésben említett „Egy övezet, egy út" kezdeményezés eszközei, és e kezdeményezés egyik eszköze a (691) preambulumbekezdésben ismertetettek szerint a kedvezményes finanszírozás; mivel az együttműködési megállapodás 4. cikke ilyen területként jelölte meg az övezetet, és Kína is megerősítette, hogy a szóban forgó övezet *„jogosult a kínai kormány által a tengerentúli gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetek számára nyújtott megfelelő szakpolitikai támogatásra és könnyítésre*", a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt jogosulttá vált arra, hogy kedvezményes hiteleket igényeljen a kínai fejlesztési bankoktól, és kedvezményes exportbiztosítási feltételeket vegyen igénybe. Egyiptom aláírta az 5. cikket is, amelynek értelmében a kínai kormány azzal is támogatja az együttműködési övezetet, hogy *„arra bátorítja a megfelelő pénzügyi intézményeket, hogy biztosítsanak finanszírozási eszközöket […] az együttműködési övezetben lévő beruházási projektek számára, feltéve, hogy teljesülnek a hitelezési feltételek és a hitelfelhasználási követelmények*". Amint azt egy korábbi vizsgálat már megállapította, a kínai kedvezményes finanszírozást nem világosan meghatározott, szigorú jogosultsági kritériumokat tartalmazó finanszírozási programok működtetik, hanem inkább az, hogy a legmagasabb szinten kijelölnek néhány támogatott iparágat ([167]). A két elnök közötti közös megállapodást és az 5. cikkben szereplő „ösztönzést" követően az, hogy az egyiptomi SETC-övezetet hivatalosan a kínai vállalatok tengerentúli beruházási területeként jelölték ki, tökéletesen illeszkedik a fejlesztési bankok által nyújtott kedvezményes finanszírozás aktiválásának szokásos kínai gyakorlatába.

(694) Az Egyiptomban letelepedett kínai szervezetek javára hozott kínai kedvezményes intézkedéseket így Egyiptom „azonosította" és „sajátjává tette".

(695) Emellett az egyiptomi tisztviselők folyamatosan jelen voltak a (660) preambulumbekezdésben említett háromszintű végrehajtási mechanizmusban. A végrehajtási mechanizmus feladata, hogy a végrehajtási megállapodás 2. cikkének V. pontja értelmében *„koordinálja és segíti a megfelelő pénzügyi intézményeket, egyebek mellett a bankintézeteket, biztosítókat, az együttműködési övezet számára hiteltámogatást nyújtó különböző alapokat és a belföldi vállalkozásokat, és segítséget nyújt az együttműködési övezetnek és a belföldi vállalkozásoknak még több finanszírozási csatornák feltárásában*". Ugyanezen dokumentum 2. cikkének (4) bekezdése felhatalmazza a tisztviselőket, hogy *„mindent tegyenek meg annak érdekében, hogy a kínai és egyiptomi törvények és rendeletek ösztönző politikáit zökkenőmentesen hajtsák végre*". Ez azt tükrözi, hogy Egyiptom és Kína egyetért abban, hogy a kínai fél nem olyan piaci áron biztosít pénzt, amelyen a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt nemzetközi piaci befektetőktől forráshoz juthatna, hanem proaktív módon állami ösztönzőket biztosít, ami előnyöket és kedvezményeket jelent, csak másképpen kifejezve.

(696) E rendelkezés végrehajtásával Egyiptom azt is kifejezte, hogy teljes mértékben támogatja az övezetben működő üvegrostszövet-gyártók javára nyújtott kínai kedvezményes finanszírozást. Mivel a két kormány a vizsgálatnak e döntő fontosságú aspektusában részben nem működött együtt (lásd a 4.2.2. szakaszt), több részletet e tekintetben nem lehetett megállapítani; a rendelkezésre álló bizonyítékok azonban arra utalnak, hogy a két kormány a fentiekben leírtak szerint együttműködött az üvegrost szövetet előállító exportáló gyártók javára, akik az övezetben működnek.

(697) A bizonyítékokból az következik, hogy a kínai állami szervek által a Jushi és Hengshi Egypt vállalatoknak kedvezményes finanszírozás formájában nyújtott pénzügyi hozzájárulások az egyiptomi kormánynak tulajdoníthatók, amely az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a származási ország vagy exportáló ország kormánya. A bizonyítékok azt mutatták, hogy az egyiptomi kormány a kínai kormányon keresztül jóváhagyta az övezetben működő üvegrostszövet-gyártóknak nyújtott kedvezményes pénzügyi támogatást, összhangban az övezeten belüli gazdasági tevékenységek fejlesztésére és támogatására vonatkozóan elfogadott kötelezettségvállalásokkal.

(698) Ebben az összefüggésben a Bizottság megjegyezte azt is, hogy sem az alaprendelettől, sem a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodástól nem idegen az a lehetőség, hogy a kormányok közvetve magánszervezeteken keresztül pénzügyi hozzájárulást nyújtsanak ([168]). Azokban az esetekben ugyanis, amikor a kormányok megbíznak vagy egy adott magatartásra utasítanak magánszervezeteket, kulcskérdés, hogy „bizonyítható kapcsolatnak" kell fennállnia a kormányzati cselekvés és a magánszervezet magatartása között ([169]). Hasonlóképpen, ebben az esetben világos és kifejezett kapcsolat áll fenn a Kína által az üvegrost szövet exportáló gyártói számára a megállapodás szerinti pénzügyi támogatás nyújtása érdekében hozott megerősítő intézkedések és az egyiptomi kormány között.

([167]) A Bizottság (EU) 2018/1690 végrehajtási rendelete (377) preambulumbekezdés.

([168]) Lásd az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontját és a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1)(iv) cikkét.

([169]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok –DRAM-ok* (WT/DS296/AB/R), 112. pont.

(699) Következésképpen a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kínai kormány által az övezetben üvegrost szövetet előállító exportáló gyártóknak nyújtott kedvezményes finanszírozás az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének i) pontja értelmében az egyiptomi kormány által nyújtott pénzügyi hozzájárulásnak minősül ([170]).

4.2.3.2. Előny

(700) A Bizottság ezt követően azt vizsgálta meg, hogy ezek az egyiptomi kormánynak tulajdonítható pénzügyi hozzájárulások az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében előnyhöz juttatják-e a Jushi és Hengshi Egypt vállalatot. Emlékeztetett arra, hogy ez a két vállalat Egyiptomban működik, és az egyiptomi jog szerint van bejegyezve. Ezért elvben helyénvaló volt megvizsgálni, hogy a finanszírozás e kedvezményezettjei kedvezőbb feltételekben részesültek-e, mint amilyenben az egyiptomi pénzügyi piacon részesültek volna. A Bizottság megvizsgálta ezt a szempontot, és nagy különbséget állapított meg.

(701) A Bizottság azonban figyelembe vette ezen ügy kivételes körülményeit is. A (659) preambulumbekezdésben említettek szerint az exportáló gyártók kapcsolatban vannak a kínai anyavállalatokkal, amelyek végső soron a SASAC tulajdonában állnak. A kínai közjogi szervek azt követően nyújtották a kedvezményes finanszírozást, hogy Kínában megtárgyalták és aláírták az idevágó dokumentumokat, a kedvezményezettek pedig közvetlenül vagy közvetve kínai anyavállalatuk közvetítésével kapták meg a finanszírozást (vállalatközi kölcsönök). Emellett az együttműködési megállapodás 1. cikkében foglaltak szerint az egyiptomi kormány elfogadta, hogy ezek a szervezetek a kínai joggal összhangban, azaz kínai feltételek alapján kedvezményes támogatáshoz jutnak, ideértve az olcsó hiteleket is. A kínai közjogi szervek az együttműködési megállapodás 5. cikkével összhangban nyújtottak ilyen finanszírozást a Kínában végrehajtott, a 3.4. szakaszban részletezett kedvezményes finanszírozási politikáknak megfelelően. A fenti (657) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az együttműködési megállapodás e rendelkezései a korábban kialakult gyakorlatot kodifikálták.

(702) A Bizottság ezért azt a következtetést vonta le, hogy az egyiptomi kormány azáltal, hogy elfogadta és elismerte a kínai közjogi szervek által a Jushi és Hengshi Egypt vállalatoknak nyújtott pénzügyi hozzájárulást, azt is elfogadta és elismerte, hogy ez előnyhöz juttatja ezeket a vállalatokat. Ezért megállapította a kedvezményes finanszírozás piaci kamatait, és ennek megfelelően kiszámította a gazdasági előnyt (lásd a lenti 4.3. szakaszt). Megjegyezte, hogy ez az észszerű megközelítés alacsonyabb támogatási összegeket eredményezett, mint amelyek egy hipotetikus egyiptomi referenciaérték alkalmazásából származnának.

4.2.3.3. Egyedi jelleg

(703) Az egyedi jellegre vonatkozó harmadik ponttal kapcsolatban a Bizottság megvizsgálta, hogy ezek a támogatások az alaprendelet 4. cikkének (2) és (4) bekezdésében előírtak szerint egyediek-e.

(704) Azzal, hogy elismerte és elfogadta a pénzügyi hozzájárulást, a kedvezményes finanszírozás tekintetében az egyiptomi kormány volt a támogatást nyújtó hatóság. Az egyiptomi kormány elismerte és elfogadta különösen azt a kínai lépést, hogy a SETC-övezetet külföldi befektetési térségnek jelöli ki az együttműködési megállapodás 4. cikke alapján, és jóváhagyta annak teljeskörű végrehajtását, ami többek között a kínai kormány által nyújtott kedvezményes finanszírozáson keresztül valósult meg.

(705) Ezekben a támogatásokban csak a Szuezi-csatorna térségében (amelynek része a SETC-övezet) működő vállalatok részesültek. Ebből adódóan a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ezek az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében regionális támogatásoknak minősülnek, és az alaprendelet 4. cikkének (2)–(4) bekezdésével összhangban a támogatást nyújtó hatóság joghatósága alá tartoznak.

4.2.3.4. Következtetés

(706) Végül a Bizottság azt állapította meg, hogy mind a SETC-övezetben működő vállalatoknak közvetlenül Egyiptom által (földterület biztosítása, adókedvezmények) nyújtott támogatások, mind a Kína által közvetve, kedvezményes finanszírozás útján nyújtott támogatások az alaprendelet 2–4. cikke alapján kiegyenlíthető támogatások. Ez utóbbi támogatások Egyiptomnak tulajdoníthatóak, mivel Egyiptom sajátjaként ismerte el és fogadta el a kínai kormány intézkedéseit, például az együttműködési megállapodás, a szoros együttműködés és a különböző szintű együttműködési mechanizmusok keretében. A pénzügyi hozzájárulások előnyhöz is juttatták a kedvezményezetteket, és egyedi jellegűek voltak. A Bizottság az alábbiakban részletesebben megvizsgálta az összes idevágó támogatást.

([170]) Mellékesen a szóban forgó tények az ILC cikkeinek 16. cikke szemszögéből is vizsgálhatók. Az egyiptomi kormány és a kínai kormány közötti szoros együttműködés nemcsak azt eredményezte, hogy az egyiptomi kormány elismerte és elfogadta a kínai aktusokat, hanem azt is, hogy potenciálisan megkerülhette az Egyiptomból származó érintett termék kínai exportjára az EU által kivetett tényleges és lehetséges vámokat.

(707) A tájékoztatást követően az egyiptomi kormány öt pontban vitatta ezeket a megállapításokat. Először is a nemzetközi jog alapján nem lehet a kínai kormány szuverén aktusait az egyiptomi kormánynak tulajdonítani. Másodszor, a Bizottság nem vette figyelembe saját alaprendeletét, amely szerint a támogatást nyújtó hatóságnak az ország saját területén kell lennie. Harmadszor az, hogy a kínai aktusokat Egyiptomnak tulajdonítják, sérti a WTO jogát is, amelyet az ILC államok felelősségére vonatkozó cikkeinek 11. cikke fényében nem értelmezhető. Negyedszer, az ILC cikkeinek 11. cikke nem is volt alkalmazható a szóban forgó tényekre. Ötödször, a Jushi és Hengshi China vállalatoknak nyújtott pénzügyi hozzájárulások nem feleltek meg az egyedi jelleg követelményeinek, amelyeket az alaprendelet 3. cikke határoz meg.

(708) A kínai kormány sem értett egyet azzal, hogy a Bizottság a kínai pénzügyi intézmények által a SETC-övezetben lévő egyiptomi vállalatoknak nyújtott hiteleket, valamint az Egyiptomban lévő vállalatok és az anyavállalataik közötti vállalatközi hiteleket kiegyenlíthető támogatásnak tekintette. Először is előadta, hogy az nem lehet, hogy először „létrehoznak" egy támogatást Kínára, amelyet aztán „ráraknak" Egyiptomra, mivel ez szembemegy a jogszerű külföldi befektetéssel. A kínai kormány úgy ítélte meg, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás szövege, kontextusa, tárgya és célja nem engedi meg, hogy egy „kormány vagy közjogi szerv" hatókörét egy harmadik országra terjesszék ki. Harmadszor, a kínai kormány azzal érvelt, hogy az ILC államok felelősségére vonatkozó cikkeinek 11. cikke nem releváns, mivel nem ugyanarra a tárgyra vonatkozik, mint a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1) cikke. Még ha az ILC cikkeinek 11. cikke releváns is lenne, az egyértelműen összeegyeztethetetlen lenne a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1) cikkével. Ebben az esetben – ahogy azt a kínai kormány negyedik pontként leszögezi – az utóbbi különös szabályként elsőbbséget élvez az előbbivel szemben.

(709) Először is a Bizottság megállapította, hogy sem a kínai kormány, sem az egyiptomi nem fűzött semmilyen észrevételt a két kormány közötti együttműködéssel kapcsolatos tények pontosságához, amelyeket a fenti 4.2.1. szakasz ismertet.

(710) A Bizottság megjegyezte, hogy az egyiptomi kormány és a kínai kormány kifogásai részben fedték egymást, részben pedig különálló érvekre támaszkodtak. A Bizottság az egybehangzó kifogásokat együtt elemezte, az egyes kormányok fennmaradó érveit pedig egyenként vizsgálta meg.

(711) A kínai kormány nyitó megjegyzésében azzal érvelt, hogy a Bizottság az Egyiptomban működő vállalatokkal kapcsolatban nem tudta kimutatni a pénzügyi hozzájárulást. Ezért „létrehozott" egy támogatást, amelyet a kínai kormány nyújtott, és amelyet később „rá lehetett rakni" Egyiptomra, azzal próbálva „legalizálni" ezt a technikát, hogy jogsértő módon egy olyan helyzetre alkalmazta az ILC cikkeinek 11. cikkét, ahol egyáltalán nem volt Kína által nyújtott kiegyenlíthető támogatás. Ezzel a megengedhetetlen konstrukcióval az EU szembe megy a „jogszerű külföldi befektetésekkel".

(712) A Bizottság megállapította, hogy ez a politikai érvelés két megkérdőjelezhető jogi premisszán alapul: Először is, a felelősség akkor vethető fel, ha a kínai intézkedések megfelelnek a támogatás mindazon kritériumának, amelyeket támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás sorol fel. Másrészt, ha ez nem áll fenn, a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás nem engedi meg, hogy az EU kiegyenlítse az Egyiptomban működő vállalatok által kapott támogatást. Ez az érv azonban összekever egy ténybeli és egy normatív dimenziót. Ahogy korábban kifejtettük, az egyiptomi kormány várta és üdvözölte az Egyiptomban lévő vállalatoknak a kínai pénzügyi intézmények által nyújtott kedvezményes finanszírozást (annak tényét), és elismerte és sajátjaként fogadta el ezt a kedvezményes hitelnyújtást. Ebből a szempontból nem releváns, hogy ez a kedvezményes hitelnyújtás (normatív szempontból) felveti-e Kína nemzetközi felelősségét is a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás megsértésével kapcsolatban. Másképpen megfogalmazva, a Bizottság a kínai „magatartást" (azaz a kedvezményes hitelnyújtást) tulajdonította az egyiptomi kormánynak, és nem „jogsértő cselekményeket". Ezért a Bizottság elutasította a kínai kormány első állítását, hogy először azt kellett bemutatnia, hogy a kínai kormány a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás értelmében támogatást nyújtott, és miután ez kudarcot vallott, hibásan „létrehozott" egy támogatást, amelyet a kínai kormány nyújtott az érintett termék exportáló gyártóinak.

(713) Az egyiptomi kormány első pontjában a szuverenitás nemzetközi jogi elvét hangsúlyozta. Ebből a szemszögből egy aktus csak akkor tulajdonítható az államnak, ha azt állami hatáskörrel ruházták fel. Ezért a kínai hatáskörrel felruházott szervezetek aktusait csak a kínai államnak lehet tulajdonítani. A 2020. március 18-i meghallgatáson az egyiptomi kormány konkretizálta indokolását, és egy példát idézett, amelyben az egyik állam katonai erői a másik állam beleegyezésével ez utóbbi állam területén állomásoznak. Az egyiptomi kormány szerint a behívott katonai erők fellépései csak a behívott államnak tulajdoníthatók, és nem vetik fel a fogadó állam felelősségét.

(714) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Az államok szuverén egyenlőségének elve, amelyet a nemzetközi jogban az ENSZ Alapokmánya 2. cikkének (1) bekezdése rögzít, megtiltja, hogy egy állam egy másik állam területén, annak akarata ellenére gyakorolja hatásköreit. Ugyanakkor az államok szabadon engedélyezhetik egy másik állam tevékenységét a területükön. Ekkor előfordulhat, hogy a fogadó állam területére behívott állam intézkedései a fogadó államnak tulajdoníthatók. Az egyiptomi kormány által a meghallgatáson említett példában ez a szabály közvetlenül az ENSZ Közgyűlésének 1974. évi 3314 (XXIX) sz. határozatából következik, amelyre széles körben a nemzetközi szokásjog kodifikálásaként tekintenek. Az említett határozat 3. cikkének f) pontja értelmében az egyik állam által egy másik állammal szemben elkövetett agressziónak tekintendők nem csak a saját állami szervei által indított közvetlen támadások, hanem „*egy állam azon cselekménye is, amely megengedi, hogy a területét, amelyet egy másik állam rendelkezésére bocsátott, ez az állam agresszió cselekményének elkövetésére használja fel egy harmadik állammal szemben*". Egyértelmű, hogy ha Kuba 1962-ben megengedte volna a Szovjetuniónak, hogy orosz rakétákkal kubai területről megtámadja az Egyesült Államokat, az felvetette volna Kuba nemzetközi felelősségét az Egyesült Államokkal szembeni agresszió cselekményével kapcsolatban. Ennek megfelelően a nemzetközi jog elismeri azt a lehetőséget, hogy a behívott állam cselekményeit a fogadó államnak tulajdonítsák, sőt akár szankcionálják is a fogadó államot is ezért, ha a behívott állam cselekményei sértenek egy harmadik államot.

(715) Másodszor, az egyiptomi kormány és a kínai kormány azzal érvelt, hogy az uniós alaprendelet alapján nincs lehetőség arra, hogy a kínai kormány magatartását Egyiptomnak tulajdonítsák. A „kormányzat" fogalmának az alaprendelet 2. cikkének b) pontjában szereplő meghatározása kifejezetten összekapcsolódik a támogatást nyújtó hatóság területével. Ebben a rendelkezésben a „területén" kifejezés célja, hogy jogbiztonságot teremtsen, és nem értelmezhető máshogy a WTO vagy a nemzetközi jog fényében.

(716) Az alaprendelet 2. cikkének b) pontja szerint: „*»kormányzat« a származási ország vagy az exportáló ország kormánya vagy bármilyen illetékes közjogi szerve jelenti*". A Bizottság egyetért az egyiptomi kormánnyal abban, hogy ez a rendelkezés azon kormányzat cselekményeire vonatkozik, amelynek területéről a támogatott terméket az Európai Unióba exportálják. Ebben az esetben ez a helyzet. A szóban forgó terméket Egyiptomban gyártják, és Egyiptomból exportálják az Európai Unióba. Egyiptom kormánya Egyiptom területén található. Az alaprendelet 2. cikkének b) pontja azonban nem foglalkozik azzal a külön kérdéssel, hogy a kormányzat milyen cselekményeket engedélyezhet a saját területén és ismerhet el sajátjaként. Akárcsak a „közjogi szerv" fogalma, a „kormányzat" fogalma is teret enged az értelmezésnek, figyelembe véve annak kontextusát, tárgyát és célját. Így a származási vagy exportáló ország kormányzatának tulajdonítható cselekmények nem csak az ettől a kormányzattól közvetlenül kiinduló cselekmények lehetnek, hanem a kormányzatnak betudható cselekmények is. Ezt az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában használt fogalmak is megerősítik, amely úgy szól, hogy a kormányzat „pénzügyi hozzájárulást nyújt". Ugyanezen okokból nem használhatók fel az egyiptomi kormány azon érvei sem, amelyek a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás különböző rendelkezéseire hivatkoznak (pl. az 1.1(a)(1), 13., 18.1(a) cikk és a 63. lábjegyzet). Ugyan igaz, hogy az alaprendeletet „*amennyire csak lehetséges, a TKI-megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek a figyelembevételével kell értelmezni*" ([171]), ezek a rendelkezések azonban vitatják azt a tételt, hogy a pénzügyi hozzájárulást egy másik állam is nyújthatja, és azt a területi kormányzat elismeri és sajátjaként fogadja el.

(717) Következésképpen a Bizottság visszautasította az egyiptomi kormány és a kínai kormány második állítását, amelyet a territorialitás szűken értelmezett fogalmából vezettek le az alaprendelet 2. cikkének b) pontja és a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1) cikke alapján.

(718) Az egyiptomi kormány harmadik kifogása ahhoz kapcsolódott, hogy e tekintetben mennyire relevánsak az ILC államok felelősségére vonatkozó cikkei. Szerinte egyetlen hatóság sem támaszkodhat az ILC cikkeinek 11. cikkére, mivel a Fellebbezési Testület az Egyesült Államok – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Kína) ügyben ([172]) csak annak 4., 5. és 8. cikkét említette. A kínai kormány hasonlóképpen érvelt, és azt állította, hogy az ILC-cikkek 11. cikkének és a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1) cikkének nem ugyanaz a tárgya, ezt pedig a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének c) pontja megköveteli. Még ha feltételezzük is, hogy az ILC cikkeinek 11. cikke alkalmazandó, a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1) cikke különös szabályként mindenképpen elsőbbséget élvezne.

([171]) T-300/16. sz. ügy, a Törvényszék 2019. április 10-i ítélete (kibővített első tanács) Jindal Saw Ltd és Jindal Saw Italia SpA kontra Európai Bizottság (ECLI:EU:T:2019:235), 101. pont; lásd még a T 67/14. sz. Viraj Profiles kontra Tanács ügyben 2017. július 11-én hozott ítélet, még nem tették közzé (EU:T:2017:481), 88. pont.

([172]) WT/DS379/AB/R, a Fellebbezési Testület jelentése, USA – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Kína), 309. bekezdés.

(719) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Semmi sem támasztja alá azt az állítást, hogy a nemzetközi szokásjognak csak bizonyos szabályai – amelyeket az ILC államok felelősségére vonatkozó cikkeinek 4., 5. és 8. cikke rögzít – relevánsak a WTO-szabályok értelmezésekor, mások pedig nem. A WTO Fellebbezési Testülete mindig is alkalmazta az általános szokásjog azon fogalmait, amelyek a szóban forgó kérdés értékelése szempontjából jelentőséggel bírtak. A tulajdoníthatóságra vonatkozó szabályokon túl a WTO jogrendjének részét képezi például az Estoppel-elv és a jóhiszeműség elve. A jelenlegi ügyben Egyiptom kormánya nem vitatta azokat a tényszerű körülményeket, hogy kérte, elismerte és elősegítette az Egyiptomban működő vállalatoknak nyújtott kínai kedvezményes finanszírozás végrehajtását. E körülményekre tekintettel értelmező iránymutatást vezethető le az ILC cikkeinek 11. cikkéből, amire szintén hivatkoztak a beruházásokkal kapcsolatos nemzetközi ítélkezési gyakorlatban ([173]). Ennélfogva az ILC cikkeinek 11. cikke a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a nemzetközi jog releváns szabálya, amely alkalmazható a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás használt „kormányzat által" fogalom értelmezésére. Ebből kifolyólag nincs helye a „különös szabály" fogalma alkalmazásának. Ez egy kollíziós szabály, amikor a nemzetközi jog két szabálya egymásnak ellentmondó normatív válaszokat ad ugyanazokra a tényekre. Itt ez nem áll fenn, mivel az ILC cikkeinek 11. cikke nem az ellenkezőjét mondja ki a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1(a)(1) cikkének, hanem segít a megfelelő válaszvonal meghúzásában, amikor az egyik kormány magatartását egy másik kormánynak tulajdonítják, amely elismeri és sajátjaként fogadja el ezt a magatartást.

(720) Az egyiptomi kormány negyedik kifogása szerint az ILC cikkeinek 11. cikke nem alkalmazandó a szóban forgó kérdésekre. E cikk értelmében egy állam földvásárlás után jogutód államként viselheti felelősségét egy magatartásért. Egy kormány sajátjaként ismerheti el polgárainak mint magánszereplőknek a magatartását is. A cikk azonban nem rendelkezik arról, hogy egy állam egy külföldi szuverén állam aktusait sajátjaként fogadja el.

(721) A Bizottság megcáfolta ezt a kifogást. Az ILC cikkek 11. cikkének címe „egy állam által elismert és sajátjaként elfogadott magatartás", és nem minősíti az eredeti aktus kezdeményezőjét. Az ENSZ Közgyűlésének 1974. évi 3314 (XXIX) sz. határozatán kívül (lásd a fenti (714) preambulumbekezdést), a Nemzetközi Bíróság is megerősítette az államok azon szabadságát, hogy egy külföldi aktust a sajátjukként fogadjanak el ([174]). A nemzetközi gyakorlat nem támasztja alá Egyiptom véleményét, hogy az ILC cikkeinek 11. cikke szerinti államnak tulajdoníthatóság csak a területek elszakadására, illetve azokra az esetekre szorítkozik, amikor a kormány elismeri és sajátjaként fogadja el az állam saját területén magánszereplők által elkövetett jogellenes cselekményeket.

(722) Ötödik kifogásában az egyiptomi kormány azt állította, hogy a kínai kormány által az egyiptomi szervezeteknek nyújtott pénzügyi hozzájárulás nem volt egyedi. Felidézte az alaprendeletet, amely szerint a pénzügyi hozzájárulás kedvezményezettjének *„a támogatást nyújtó hatóság illetékességébe kell tartoznia*". Véleménye szerint a „támogatást nyújtó hatóság" fordulat nem az *„elismerő és elfogadó hatóságot*" jelenti. Ráadásul a korábbi vizsgálatokban a támogatást nyújtó hatóság a kínai szervezetek esetében mindig a kínai kormány volt. Az egyiptomi kormány azt a következtetést vonta le, hogy a kínai kormány pénzügyi hozzájárulása nem lehet egyedi, *„mivel az Egyiptomban lévő vállalatok nem tartoznak Kína illetékességébe*". A második kifogásának részeként a kínai kormány is azt állította, hogy az állam „területi illetékességével" összefüggésben meg kell vizsgálni a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése szerinti illetékességet.

(723) A Bizottság megismételte, hogy az egyiptomi kormányt tekintette a támogatást nyújtó hatóságnak, mivel az elfogadta és elismerte a kínai kedvezményes hitelnyújtást. Mivel a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt a különleges gazdasági övezetben működik, a két vállalat az egyiptomi kormányzat illetékességébe tartozik. E pénzügyi támogatás is kifejezetten az ebben az övezetben működő vállalkozásokra korlátozódott, ezért egyedi jellegű volt.

([173]) Mondev International Ltd. kontra Amerikai Egyesült Államok (ICSID kiegészítő intézkedések, ARB(AF)/99/2. sz. ügy, 2002. október 11-i ítélet, 115. bekezdés és 47. megjegyzés).

([174]) NB, *A népirtás bűntettének megelőzéséről és megbüntetéséről szóló egyezmény alkalmazása (Bosznia és Hercegovina kontra Szerbia és Montenegró)*, 2007. február 27-i ítélet, 414. bekezdés. Ebben az ügyben a Nemzetközi Bíróság abból a premisszából indult ki, hogy jogilag lehetséges, hogy Szerbia és Montenegró Államközösség elismerje és elfogadja a Boszniai Szerb Köztársaság – az 1991–1995-ös polgárháború alatt Bosznia-Hercegovina területén lévő de facto szerb állam – szervezett fegyveres erői által elkövetett népirtást. Megállapította azonban, hogy erre az elismerésre és elfogadásra a gyakorlatban nem került sor.

(724) Még ha be is kellene mutatni, hogy a kínai kormány gyakorolta az illetékességet e vállalatok felett, mielőtt még az egyiptomi kormány sajátjaként fogadhatta el a kínai magatartást, *quod non*, az eredmény nem változna. Az együttműködési megállapodás 1. cikkének és 4. cikke (1) bekezdésének aláírásával az egyiptomi kormány beleegyezett abba, hogy az övezetben működő vállalatok „a kínai kormány által a külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetek számára nyújtott megfelelő politikai támogatásban és könnyítésben" részesülnek, *és hogy az övezeteket „a két ország" törvényeivel összhangban fogják fejleszteni*. A saját területi illetékességének gyakorlásán túl így az egyiptomi kormány azt is megengedte Kínának, hogy egyedi támogatást nyújtson csak a „*külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetekben*" lévő vállalatoknak. Ezért ezt az állítást a Bizottság elutasítja.

(725) Összefoglalva tehát a Bizottság megerősítette azt a megállapítását, hogy az egyiptomi kormány elismerte és sajátjaként fogadta el a tőkebefektetésre nyújtott támogatást, a Jushi Egypt-nek nyújtott hiteleket és a TEDA Egypt által biztosított földterületet, és így az alaprendelet 2–4. cikke értelmében egyedi támogatásokat nyújtott.

4.3. **Kedvezményes finanszírozás**

4.3.1. *A Jushi Egypt vállalatnak a fejlesztési bankok által nyújtott hitelek*

4.3.1.1. Közjogi szervként eljáró állami tulajdonú bankok

(726) 2012-ben és 2016-ban a CDB, illetve az EXIM két hitelt nyújtott Jushi Egypt vállalatnak összesen 200 millió USD összegben. Az első hitelt az üzem elindításának finanszírozására használták fel, a második hitel pedig egy újabb gyártósorral kapcsolatos bővítési projektre szolgált.

(727) A Bizottság először azt tisztázta, hogy ezek a bankok az alaprendelet 3. cikke és 2. cikkének b) pontja értelmében közjogi szervek-e. A Bizottság ezért adatokat gyűjtött az állami tulajdonrészekről, valamint az állami tulajdonú bankok feletti kormányzati ellenőrzésre utaló kifejezett jelekről. A Bizottság információkat gyűjtött annak megállapításához is, hogy a kínai kormány érdemi ellenőrzést gyakorolt-e az állami tulajdonú bankok hitelezési politikája és kockázatértékelési tevékenységei felett. A fenti 3.4.1.1. és 3.4.1.4. szakaszban említettek szerint mind az EXIM, mind pedig a CDB kínai állami tulajdonú bankok, és vannak kifejezetten arra utaló jelek, hogy a kínai kormány ellenőrzést gyakorol e bankok felett. Emellett a fenti 3.4.1.3. és 3.4.1.5. szakaszban a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kínai kormány olyan normatív keretrendszert teremtett, amelyet a kínai kormány által kinevezett, illetve felelősségre vonható menedzserek és felügyelőbizottsági tagok kötelesek tiszteletben tartani. A kínai kormány következésképpen minden olyan esetben, amikor az állami tulajdonú bankok hiteleket nyújtottak a üvegrostszövet-ágazatnak, a normatív keretrendszerre támaszkodott annak érdekében, hogy a bankok tevékenységei felett érdemi ellenőrzést gyakoroljon.

(728) A fenti 3.4.1.1. szakaszban bemutatott általános jogi kereten túl a következő jogi környezet érvényesült az EXIM és a CDB által a Jushi Egypt vállalatnak nyújtott hitelekben:

(729) a Kína–Egyiptom TEDA és az EXIM 2009. november 6-án stratégiai együttműködési egyetértési megállapodást írt alá, amelyben egy összesen akár 6 milliárd RMB összegű csomagtervet terjesztettek elő a külföldi kereskedelmi és gazdasági együttműködési övezetekben folytatandó átfogó stratégiai együttműködés végrehajtására.

(730) 2009. november 7-én hat afrikai gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezet, köztük a SETC-övezet aláírta a Kína külföldi (afrikai) gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezeteinek és a Kínai Afrikai Fejlesztési Alap (a továbbiakban: CADF), a CDB egyik leányvállalatának együttes ülésén elfogadott paktumot.

(731) Ezután 2013-ban a MOFCOM értesítést adott ki a külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetek létrehozására és fejlesztésére a Kínai Fejlesztési Bank által nyújtott támogatáshoz kapcsolódó szempontokról. Ezen értesítés szerint a MOFCOM és a CDB „*szakpolitikai támogatást nyújt a vállalatok és a támogatásra jogosult együttműködési övezetekbe belépő vállalkozások számára a beruházások és a finanszírozás tekintetében*". A CDB „*a Kereskedelmi Minisztérium és a Pénzügyminisztérium követelményeivel összhangban tisztázza az együttműködési övezetben folyó kiemelt finanszírozás alapvető feltételeit*", és a CDB „*szelektíven támogatja azokat a kialakítás alatt álló projekteket és együttműködési projekteket, amelyekre a MOFCOM és az együttműködési övezetet befogadó kormány kiemelt figyelmet fordított*."

(732) A Kína és Egyiptom közötti 2016. évi együttműködés megállapodás 4. cikke rögzíti, hogy „*a kínai kormány Kína külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetéként azonosítja az együttműködési övezetet. Az együttműködési övezet […] jogosult a kínai kormány által a külföldi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetek számára nyújtott megfelelő politikai támogatásra és könnyítésre*". Emellett az 5. cikk értelmében a kínai kormány azzal is támogatja az együttműködési övezetet, hogy „*arra bátorítja a megfelelő pénzügyi intézményeket, hogy biztosítsanak finanszírozási eszközöket […] az együttműködési övezetben lévő beruházási projektek számára, feltéve, hogy teljesülnek a hitelezési feltételek és a hitelfelhasználási követelmények*".

(733) A fent említett megállapodást végrehajtó, a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezet igazgatási bizottságának felállításáról szóló együttműködési megállapodás 2(IV). cikke azt is meghatározza, hogy a tianjini népi kormány megfelelő funkcionális részlegei és a Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatóság által létrehozott igazgatási bizottság *„minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy gördülékenyen végrehajtsa a kínai és egyiptomi törvények és rendeletek összes ösztönző politikáját”*, a 2(V). cikk pedig hozzáteszi, hogy a bizottság *„koordinálja és segíti a megfelelő pénzügyi intézményeket, egyebek mellett a bankintézeteket, biztosítókat, az együttműködési övezet számára hiteltámogatást nyújtó különböző alapokat és a belföldi vállalkozásokat, és segítséget nyújt az együttműködési övezetnek és a belföldi vállalkozásoknak még több finanszírozási csatornák feltárásában”*.

(734) A Bizottság megállapította, hogy minden állami tulajdonú kínai pénzügyi intézmény, köztük az EXIM és a CDB is, a fent ismertetett jogi keretet a üvegrostszövet-ágazat esetében kormányzati feladatok ellátásával hajtja végre. Ezért ezek az intézmények az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának i. alpontjával együtt értelmezett 2. cikke b) pontjának értelmében, valamint a WTO idevágó ítélkezési gyakorlatával összhangban közjogi szervek voltak.

(735) Ráadásul még ha az állami tulajdonú pénzügyi intézményeket a Bizottság nem is tekintené közjogi szerveknek, a fenti 3.4.1.6. szakaszban meghatározott okok miatt akkor is megállapítható lenne, hogy a kínai kormány az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja szerinti olyan feladatok ellátásával bízza meg, vagy olyan feladatok ellátására utasítja azokat, amelyek szokásos esetben a kormányzat feladatai lennének.

4.3.1.2. Az előny és a támogatási összeg kiszámítása

(736) A (700) preambulumbekezdésnek megfelelően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Egyiptomban található kedvezményezettek esetében meg kell vizsgálni, hogy e kedvezményezettek kedvezőbb feltételeket kaptak-e hitelt, mint amilyenben az egyiptomi pénzügyi piacon részesültek volna. A Bizottság megvizsgálta ezt a szempontot, és megerősítette, hogy a támogatás összege nagyobb lenne, ha az egyiptomi összehasonlítható hitelfelvételi kamatlábakat használnák (18,3 %) ([175]). A (701) preambulumbekezdésben említett kivételes körülményekre tekintettel azonban a Bizottság a kiegyenlíthető támogatás összegét annak figyelembevételével számította ki, hogy a kedvezményezettek Kínában kedvezményes finanszírozásban részesültek. E számítás keretében értékelte a támogatásban részesülő feleknek a vizsgálati időszak során nyújtott gazdasági előny mértékét. A támogatásban részesülő feleknek nyújtott gazdasági előny az alaprendelet 6. cikkének b) pontja szerint a hitelt felvevő vállalat által a kedvezményes hitel esetében és a vállalat által a piacon megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében visszafizetendő összeg közötti eltérés.

(737) A fenti 3.4.2.4. szakaszban említettek szerint az alaprendelet 6. cikkének b) pontjával összhangban a Bizottság megállapította az EXIM és a CDB kedvezményes hiteleinek piaci kamatát, amelynek hipotetikus viszonyítási alapja a kínai piacgazdasági befektető. A kínai kormánynál tett ellenőrző látogatás során a Bizottság megállapította, hogy a finanszírozást a Jushi Egypt vállalatra kiterjesztő egyik bank a finanszírozás árazásában kifejezetten figyelembe vette az egyiptomi beruházásokhoz kapcsolódó országkockázatot. Az együttműködés hiánya miatt ez a bank (ezek a bankok) nem szolgált(ak) további részletekkel. Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy ugyanazt a számítási módszert alkalmazza, mint a Kínában működő kínai pénzügyi intézmények által kibocsátott, devizában denominált egyéb hitelek esetében, és az alábbiak szerint hozzáadta az egyiptomi beruházáshoz kapcsolódó kockázati felárat.

(738) A fenti 3.4.2.4. szakaszban leírt számítási módszer szerint a Bizottság először megállapította a Jushi Egypt hitelminősítését, amely a vállalat pénzügyi helyzetét tükrözi. Ahogy azt a fenti (306) preambulumbekezdésben említettük, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Jushi csoport pénzügyi helyzete a BB minősítésnek feleltethető meg, azaz annak a legmagasabb minősítésnek, amely már nem számít „befektetési minősítésnek”. Ezt az elemzést tovább finomítjuk az alábbi (749) és (750) preambulumbekezdésben. A rulírozó hitelek és az adósságelengedés meglétére tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy (a BB helyett) az USA-beli B vállalati kötvények használata megfelelőbb lenne a piaci alapú referenciaérték meghatározásához.

([175]) Az Egyiptomi Központi Bank statisztikái: Az EGP-ben nyújtott hitelek 2018. évi átlagos kamatlábai azon bankok mintájának súlyozott átlagos kamatlábai alapján, amelyek betétei a bankrendszer összes betétének körülbelül 80 %-át teszik ki, és amelyeket havonta számítanak ki, lásd: https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx

(739) A kínai pénzügyi intézmények által Kínában kibocsátott, devizában denominált egyéb hitelekkel összhangban a vizsgálati időszakban USD-ben kibocsátott „B" minősítésű vállalati kötvényeket használták a megfelelő referenciaérték meghatározásához.

(740) Valójában a kínai pénzügyi intézmények által folyósított összes egyéb hitelt a kínai belföldi piacon lévő kínai vállalatoknak ítélték meg. Ezzel szemben a Jushi Egypt egy olyan országban működött, ahol a hitel megadásának idején polgári és politikai zavargások voltak, és különböző terrortámadások történtek, ezért a hitelkockázat az országban uralkodó külső feltételek miatt eltért a kínai vállalatok kockázatától. Emiatt a Bizottság egy kamatfelárat adott hozzá a mintában szereplő kínai vállalatokra megállapított referenciakamathoz, hogy beépítse az országkockázatot a piaci kamatba.

(741) Az országkockázati felárat az OECD által az exporthiteleknél használt országkockázati besorolás, valamint az OECD által ennek megfelelően rögzített minimális kamatfelár alapján határozták meg ([176]). Az EXIM bank által nyújtott hitelek országkockázatát 2,37 %-ban, a CDB által nyújtott hitelek esetében pedig 2,44 %-ban állapították meg.

(742) A végső tájékoztatást követően a Jushi Egypt azt állította, hogy a Bizottságnak a hitelen keresztül juttatott előny kiszámításához fel kellett volna használnia azt a két ajánlatot, amelyet egy egyiptomi bank tett 2013-ban és 2016-ban a vállalatnak. A Bizottság felülvizsgálta ezeket az ajánlatokat, de úgy döntött, hogy azok nem tükrözik azokat a kereskedelmi hiteleket, amelyeket a cég ténylegesen megkaphatott volna a piacon.

(743) A Bizottság megállapította, hogy az ajánlatok nem ismertették részletesen magát a vállalatnak kínált pénzügyi terméket, hanem általánosságban említi meg a „hitelkeretek" biztosítására alkalmazott kamatlábat. Így a Bizottság nem tudja megállapítani, hogy az ajánlat ténylegesen egy hitelre mint olyanra vonatkozik-e, vagy más pénzügyi termékekre, pl. egy hitelkeret megnyitására, kereskedelemfinanszírozásra (hitellevelek, váltók, faktorálás stb.). Még ha úgy is tekintenék, hogy az ajánlat egy hitelre vonatkozik, hiányzik a többi döntő fontosságú információ, például a bank által ajánlott hitel futamideje, a felajánlott hitelkeretek mértéke (azaz az a maximális összeg, amelyet a bank hajlandó lenne fenntartani a vállalat számára). E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a CDB és az EXIM által nyújtott hitelek nagy állóeszköz-projektekre több száz millió USD összegben folyósított hosszú lejáratú hitelek voltak. Ezért a Bizottság szerint ez nem használhatta fel a Jushi Egypt által adott meghatalmazást.

(744) Végezetül a Bizottság megállapította, hogy még ha figyelembe is venné a vállalat által megadott referenciaértéket, az nem változtatná meg lényegesen az előny kiszámítását, mivel az egyiptomi bank által ajánlott kamat összhangban van a Bizottság által referenciaértékként meghatározott alapkamattal, amely megfelel a kínai bankok által egy hazai (kínai) BB-minősítésű ügyfélnek nyújtott USD-hitelnek. Így ezek a hitelek – ha egyáltalán igazolnak valamit – azt erősítik meg, hogy a Jushi Egypt valóban előnyhöz jutott a piaci referenciaértékhez képest alacsonyabb kamatokon keresztül. A Bizottság ezért elutasította a vállalat állítását.

4.3.2. *A fejlesztési bankok által a Jushi Egypt számára a kínai Jushi anyavállalaton keresztül nyújtott hitelek*

(745) A 2014 és 2018 közötti időszak során a Jushi (China) több vállalatközi kölcsönt nyújtott a Jushi Egypt vállalatnak összesen 260 millió USD összegben.

(746) A Bizottság azonban megállapította, hogy Jushi (China) ezeket a vállalatközi kölcsönöket a kínai pénzügyi intézményektől kapott külső finanszírozáson keresztül finanszírozta. Tehát ahelyett, hogy Jushi Egypt közvetlenül a kínai bankoktól kapta volna a hiteleket, a Jushi (China) szerezte meg a kedvezményes finanszírozást ezektől az intézményektől, majd e hitelek előnyeit az egyiptomi gyártási tevékenységeire (Jushi Egypt) csoportosította át. Ezt megerősítette a Jushi China eredménykimutatása is, ahol a Jushi Egypt vállalatnak nyújtott hitel alapján kapott kamatbevételt, amely a „külföldi bevételek" tétel alatt vannak kimutatva, ellentételezik a Jushi (China) által a külső finanszírozására fizetett kamatok. Emellett az egyiptomi induló és bővítési projektekkel kapcsolatos hivatalos dokumentumok, például a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság (NDRC) és a MOFCOM kormányzati jóváhagyásai és a különböző megvalósíthatósági tanulmányok azt jelzik, hogy az egyiptomi projekt kétharmadát külső

([176]) A további részleteket lásd: Megállapodás a hivatalosan támogatott exporthitelekről, 2019. január, TAD/PG(2019)1; valamint a hivatalosan támogatott exporthitelekről szóló megállapodás részes feleinek országkockázati besorolása.

finanszírozáson keresztül finanszírozták (szemben a vállalat saját bevételeivel). A fenti 4.3.1.1. szakaszban említett, az EXIM és a CDB által közvetlenül nyújtott hitelek önmagukban nem elegendőek az ahhoz szükséges külső finanszírozás teljes összegének biztosítására, hogy fejlesszék a gyártási tevékenységeket a STEC-övezetben. Ezért vállalatközi hiteleken keresztüli további közvetett finanszírozásra volt szükség. A Bizottság nem talált egyetlen, az egyiptomi projekthez közvetlenül kapcsolódó konkrét bankhitelt sem. 2014-ben azonban a Jushi (China) a különböző bankhitelek kiváltása érdekében kötvényt bocsátott ki, hogy javítsa az adósságszerkezetét. Ez a kötvény, amely több helyen is hivatkozik az egyiptomi projekt tőkeszükségletére, megerősíti, hogy Jushi (China) vállalatnak külső pénzügyi segítségre volt szüksége egyiptomi gyártási tevékenységeinek támogatásához. Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Jushi (China) közvetítésével nyújtott, alapul szolgáló kedvezményes hitelek ugyanúgy az egyiptomi kormánynak tulajdoníthatók, mint a kínai pénzügyi intézmények által a Jushi Egypt vállalatnak nyújtott közvetlen hitelek.

(747) mivel e hitelek mindegyike lényegében összehasonlítható a kínai kormány által a kínai vállalatoknak nyújtott hitelekkel (amelyek aztán a máshol folyó gyártási tevékenységekhez helyezik át az előnyöket), a Bizottság úgy döntött, hogy úgy kezeli ezeket a hiteleket, mint a kínai üvegrostszövet-gyártóknak nyújtott minden más belföldi kínai hitelt. Ebben az összefüggésben – ahogy azt a fenti (266) preambulumbekezdés is említi – a Bizottság megállapította, hogy minden állami tulajdonú kínai pénzügyi intézmény, amely hitelt nyújtott a Jushi (China) és a Jushi Egypt vállalatoknak, az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjával együtt értelmezett 2. cikke b) pontjának értelmében, valamint a WTO idevágó ítélkezési gyakorlatával összhangban közjogi szervként járt el.

(748) A Bizottság ezt követően kiszámította a kiegyenlíthető támogatás összegét. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a Jushi (China) által a Jushi Egypt vállalatnak felszámított nominális kamatláb 7,5 % volt. Azonban a Jushi (China) vállalatnak nyújtott finanszírozások közül egyiknek sem volt ilyen magas kamata. Valójában a Jushi (China) által a vizsgálati időszakban felszámított átlagos kamatláb 4,4 % volt. Ezt szintén megerősíti a Jushi (China) eredménykimutatása, amelyben az adóköteles jövedelemből levont finanszírozási költség 4,3 %-os kamatlábnak felelt meg. A Bizottság ezért összehasonlította a Jushi (China) által a vállalatközi hitel fennmaradó összege után a vizsgálati időszak során fizetett átlagos kamatlábat azzal az összeggel, amelyet a vállalatnak egy hasonló, piacon megszerezhető kereskedelmi hitelért kellett volna fizetnie, összhangban a fenti 3.4.2.4. szakaszban kidolgozott számítási módszertannal.

(749) A Bizottság azt is megállapította, hogy a vizsgálati időszakban a Jushi Egypt nem teljesítette az anyavállalattal szembeni adósságtörlesztését. Valójában azt a 91 millió USD-t, amelyet 2018 során kellett volna törleszteni a Jushi (China) vállalat felé, a vizsgálati időszak végén még mindig nem fizették ki. Ráadásul a Bizottság több esetben azt is megállapította, hogy a Jushi (China) vállalaton keresztül kapott pénzeszközöket az EXIM és a CDB által nyújtott hitelek tőketartozásának törlesztésére használták fel.

(750) Annak érdekében, hogy figyelembe vegye a bankok megnövekedett kockázati kitettségét, amelyre a rulírozó hitelek és az adósságelengedés fennállása mutat rá, a Bizottság úgy döntött, hogy egy fokozattal US B-re (BB helyett) rontja a vállalati kötvények kockázati besorolását, hogy a fenti (339) preambulumbekezdésnek megfelelően meghatározza a piaci viszonyítási alapot.

(751) Az ezzel a finanszírozással kapcsolatos, ebben a szakaszban ismertetett valamennyi elem egyértelműen azt mutatja, hogy Jushi (China) a kínai pénzügyi intézményektől kapott kedvezményes finanszírozásból származó valamennyi előnyt átadta Jushi Egypt vállalatnak. Ráadásul miután a Jushi Egypt nem tartotta be a Jushi (China) felé fennálló adósság törlesztési ütemtervét, ez utóbbi vállalat nem igazította ki ennek megfelelően a kamatlábat, és nem tett semmilyen intézkedést annak érdekében, hogy tükrözze a vállalatközi hitel valós kockázatát, amelynek összege az évek során folyamatosan nőtt. Mindezek miatt így kiszámított előnyt a Jushi Egypt vállalatnak tulajdonították ([177]).

(752) A végleges tájékoztatást követően a Jushi Egypt azt állította, hogy – szemben azzal, amit az előző preambulumbekezdés lábjegyzete rögzít – a Bizottság mind a Jushi (China), mind a Jushi Egypt esetében kiegyenlítette a Jushi Egypt vállalatnak nyújtott hiteleket. Ez tényszerűen helytelen, mivel a Jushi Egypt vállalatnak juttatott vállalatközi hitelre számított előnyt levonták Jushi (China) vállalatra kiszámított, hitelen keresztül biztosított előnyből, ahogy az a kínai vállalatnak küldött egyedi tájékoztató 2.3. mellékletében is látható. Ezért a Bizottság a felvetést elutasította.

(753) A Jushi Egypt azt az érvet is előadta, hogy a Bizottságnak nem lett volna szabad azon az alapon leminősítenie AA-ról B-re a Jushi Egypt hitelminősítését, hogy a Jushi Egypt nem tartotta ne az anyavállalatával szembeni törlesztési ütemtervét, vagy hogy – bizonyos esetekben – a Jushi Egypt anyavállalata saját nevében törlesztette a hiteleket. Az a tény, hogy a Jushi Egypt vállalatcsoportja úgy döntött, hogy a csoport egyik szervezetében a cash flow fenntartása érdekében inkább a csoport egy másik szervezete viseli a költségeket, nem jelenti azt, az említett szervezet nem tett volna eleget a kötelezettségeinek, ha ez a kötelezettség egy bankintézménnyel szemben állt volna fenn. A Jushi Egypt azt is megjegyezte, hogy a Bizottság négy minősítési fokozattal, AA-ról B-re minősítette le a Jushi Egypt vállalatot, pedig a fenti (750) preambulumbekezdés szerint a Jushi Egypt csak egy fokozattal kerül lejjebb a kockázati minősítési skálán.

([177]) Az egyértelműség érdekében a Bizottság megerősítette, hogy a Jushi (China) által kapott hitelek, amelyek előnyét végső soron a Jushi (Egypt) vállalatnak adták át, nem számították be a Jushi (China) vállalatra vonatkozó támogatási összegbe.

(754) Először a Bizottság megjegyezte, hogy nem talált semmilyen, külső fél által végzett hitelminősítést a Jushi Egypt vállalatról, és a Jushi Egypt sem szolgáltatott semmilyen bizonyítékot erre. A Jushi Egypt így kiindulási pontként sohasem rendelkezett AA hitelminősítéssel. A Bizottságnak ezért az üggyel összefüggésben rendelkezésre álló tények alapján kellett meghatároznia a Jushi Egypt hitelminősítését. Figyelembe véve azt, hogy a vállalat jelentős összegű vállalatközi hiteleket kapott az anyavállalattól, továbbá azt, hogy a CDB és az EXIM által nyújtott hitelek esetében a Jushi csoport volt a kezes, a Bizottság azt állapította meg, hogy a Jushi Egypt hitelminősítése szorosan összefüggött az anyavállalatának minősítésével, amelyet viszont – ahogy azt a fenti (306) preambulumbekezdés is említi – BB szinten rögzítettek. Így a Bizottság számára a kiindulási pont a BB hitelminősítés volt.

(755) Másrészt – a fenti (750) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – a Bizottság úgy döntött, hogy egy fokozattal, BB-ről B-re rontja le a hitelminősítést, mivel a vállalat az évek során nem törlesztette kötelezettségeit. A Bizottság megjegyezte, hogy a hiteleket ugyan az ütemterv szerint törlesztették a CDB-nek és az EXIM-nek, a vállalat összes kötelezettsége azonban lényegében növekedett az évek során. A Jushi Egypt a külső adósságot egy vállalatközi adóssággal váltotta fel, de valójában nem tett eleget a magával a bankintézménnyel szembeni kötelezettségeinek. A Jushi Egypt nyilatkozataival ellentétben arra utaló jelek is vannak, hogy a vállalat nem tudott volna eleget tenni kötelezettségeinek, ha az összes hitelezője külső bankintézmény lett volna. Például a vállalat 2015-ben és 2016-ban veszteséget termelt, 2016-ban pedig negatív fedezete volt, mégis jelentős összegű tőketörlesztést teljesített a CDB felé ezekben az években, összesen 54 millió USD (mintegy 546 millió EGP) összegben. A vállalat tehát az anyavállalat pénzügyi támogatása nélkül nem lett volna abban a helyzetben, hogy teljesítse külső kötelezettségeit.

(756) A fenti megállapításokra tekintettel a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(757) Így megerősíti, hogy a kínai fejlesztési bankok által közvetlenül vagy a Jushi (China) anyavállalaton keresztül nyújtott hitelek formájában biztosított kedvezményes finanszírozás tekintetében megállapított támogatási összeg a Jushi Egypt esetében 4,87 % volt.

4.3.3. *Tőkeberuházási támogatás*

(758) A közvetlen kölcsönökön és a vállalatközi kölcsönökön a Jushi Egypt vállalatnak arra is szüksége volt, hogy tőkeemelésen keresztül is fedezze pénzügyi szükségleteit.

(759) A korábbi vizsgálatok megállapították, hogy a kínai csoportok anyavállalatainak szintjén jelentős támogatások folytak be vissza nem térítendő támogatások, kedvezményes finanszírozás és tőkeinjekciók formájában, hogy az „Egy övezet, egy út” kezdeményezés keretében támogassák a külföldi befektetéseket. Erre derült fény például az abroncsokkal foglalkozó, a nemrégiben lezárt szubvencióellenes vizsgálatban ([178]).

a) Jogalap

(1) A külkereskedelem fejlesztésére vonatkozó 13. ötéves terv, kiadta a Kereskedelmi Minisztérium (a továbbiakban: MOFCOM), 2016. december 26.

(2) A 2015-ben kiadott, a nemzetközi gyártókapacitási és a berendezésgyártók közötti együttműködés előmozdításáról szóló államtanácsi iránymutatások (a továbbiakban: államtanácsi iránymutatások)

(3) Építőanyag-ipari fejlesztési terv 2016–2020, Ipari és Információtechnológiai Minisztérium, GXBG [2016], 315. szám.

(4) Az üvegszál- és kompozitanyag-gyártó ágazat 13. ötéves terve

(5) Made in China 2025, Államtanács, 2015. július 7.

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(760) A vizsgálat során a Jushi Egypt a CNBM – egy állami irányítású szervezet – által tőkeinjekciók, különösen befizetett tőke formájában nyújtott támogatásokat kapott.

(761) 2012-ben a Jushi Egypt alapításához jelentős, 42,6 millió USD összegű részvényesi hozzájárulást nyújtottak. Azóta Jushi Egypt tőkéje jelentősen, 162 millió USD-re emelkedett a vizsgálati időszakig. A vizsgálati időszak végén Jushi Egypt tőkéje körülbelül négyszer akkora volt, mint 2012-ben.

([178]) Lásd a fenti 7. lábjegyzetben idézett, gumiabroncsokkal foglalkozó ügyet, 3.7. szakasz.

(762) A Jushi Egypt teljes egészében a Jushi csoport tulajdonában áll, amely viszont a China Jushi teljes tulajdonában van. A China Jushi fő részvényese a CNBM holdingtársaság, amely 2010 óta folyamatosan a részvényeinek több mint 25 %-át birtokolta.

(763) A Jushi Egypt tőkéjének megemelésével párhuzamosan a CNBM is hasonló nagyságrendben növelte részesedését a China Jushi tőkeszerkezetében. A CNBM 2010-től 2018 végéig, azaz a vizsgálat során hatszorosára növelte a China Jushiba befizetett tőke-hozzájárulását, amely a 2010. évi 154 millió RMB-ről (23,3 millió USD) 2018-ban 944 millió RMB-re (142,8 millió USD) nőtt.

(764) A Jushi Egypt és China Jushi vállalatnál a tőkeemelés hasonló tendenciája és nagyságrendje határozottan arra utal, hogy a CNBM forrásokat teremtett elő annak érdekében, hogy a vizsgálati időszakig a China Jushin keresztül növelje a Jushi Egypt tőkéjét.

(765) A befizetett tőkeemelések mellett a CNBM más típusú tőkeszámlákon keresztül is jelentős pénzösszegeket utalt át a China Jushi és a Jushi csoport részére.

(766) Az átutalások jellegének megállapítása és az érintett társaságokban a tulajdonosi tőke alakulására jellemző körülmények tisztázása érdekében a Bizottság hozzáférést kért a CNBM idevágó információihoz. Azonban – a 3.2.2. szakaszban bemutatottak szerint – a CNBM nem működött együtt a vizsgálatban. A CNBM válaszának hiányában és az alaprendelet 28. cikke rendelkezéseinek alkalmazását követően a Bizottságnak részben a rendelkezésre álló tényekre kellett támaszkodnia a CNBM-re vonatkozó ténymegállapításai során. A Bizottságnak a rendelkezésre álló tényeket kellett felhasználnia, hogy azonosítani tudja a CNBM által többek között a China Jushin keresztül Jushi Egypt számára biztosított tőke finanszírozási forrását.

(767) A Bizottság megállapította, hogy a CNBM egyértelműen elkötelezett amellett, hogy külföldön befektessen az ösztönzött iparágakban. E tekintetben a CNBM éves jelentésében, a honlapján és a helyszínen, az üzemekben „*az »Egy övezet, egy út« kezdeményezés aktív gyakorlójaként*" hirdeti magát. Például „*világszerte 75 országban és régióban 312 betonozási projektet, több mint 60 üvegszálas projektet hajtott végre, 33 beruházási projektet valósított meg, 5 tengerentúli raktárt épített, 14 tengerentúli építőanyag-kereskedelmi üzletláncot működtet, és világszerte több mint 30 gyárat irányít*" ([179]).

(768) Konkrétabban, az üvegrost szövetekkel összefüggésben a CNBM 2012-ben létrehozta a Jushi Egypt vállalatot, amely az üvegrost szövetek vertikálisan integrált gyártója Egyiptomban, és a kínai exportáló gyártó, a Jushi leányvállalata. A rákövetkező években több fontos beruházási projektet hajtottak végre, hogy bővítsék a Jushi Egypt termelési kapacitását. Továbbá a CNBM 2015-ben létrehozta a Hengshi Egypt vállalatot, amely a Hengshi kínai exportáló gyártó leányvállalata. Ez a nem vertikálisan integrált egyiptomi üvegrostszövet-gyártó fő alapanyagait a vele kapcsolatban álló Jushi Egypt vállalattól szerzi be. Ezen túlmenően a nyilvánosan rendelkezésre álló információk szerint szerződések aláírására került sor, hogy a közeljövőben egy új, a Taishannal (a CNBM csoport egyik másik exportáló gyártója) kapcsolatban álló vállalatot hozzanak létre Egyiptomban.

(769) Ezenkívül a Jushi China számos tengerentúli gyártó és kereskedelmi leányvállalatot hozott létre Dél-Afrikában, Dél-Koreában, Olaszországban, Spanyolországban, Franciaországban, Kanadában, Indiában, Szingapúrban, Japánban, az Egyesült Államokban és Hongkongban. 2016-ban a CNBM csoport az 13. ötéves tervben (2016–2020) több mint 5 milliárd RMB-t (747,38 millió USD-t) teremtett elő globalizációs stratégiájára, többek között a fent említett egyiptomi projektekre, továbbá 300 millió USD-t fektetett be egy egyesült államokbeli gyárba, amely 2018-ban kezdte meg a termelést ([180]). Indiában a tervek szerint 2020 közepéig 100 000 tonna kapacitású gyártóüzemet hoznak létre. A vizsgálati időszakban szintén jól haladtak a törökországi üvegrostszövet-létesítményre vonatkozó tervek.

(770) E tengerentúli projektek mindegyike illeszkedik Kína „nemzetközi színtérre lépést" célzó politikájának tágabb összefüggésébe. E tekintetben Song Zhiping, a CNBM elnöke többek között a következőket nyilatkozta: „*A Jushi amerikai projekt aláírása mérföldkőnek számít a China Jushi globális fellépésének stratégiai fejlődésében, és időközben döntő előrelépést jelent a magasabb célok elérése felé. A CNBM és még a kínai építőanyag-ipar egészének globalizációja szempontjából is irányadó jelentőséggel bír.*"

([179]) Tájékoztató panel az egyiptomi Jushi üzem bejáratánál

([180]) A China Jushi online hírszolgálata, valamint a „Jushi plans to establish a factory in India" *[A Jushi gyárat tervez alapítani Indiában]* című cikk, JEC Composites News, 2016. augusztus 4., http://www.jeccomposites.com/knowledge/intemational-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (legutóbbi letöltés 2020. február 3-án).

(771) Továbbá a fenti (148) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően a „Made in China 2025” ütemterv ([181]) 10 stratégiai ágazatot határoz meg, köztük az üvegrostszövet-ágazatot. E kulcsfontosságú iparágak esetében a „Made in China 2025” terv 3.9. fejezete kifejezetten megemlíti, hogy Kína a következőket fogja tenni:

a) *„Vállalatok támogatása, hogy külföldön összeolvadást, tőkebefektetést és kockázatitőke-befektetést hajtsanak végre.*

b) *Aktív részvétel a nemzetközi ipari együttműködésben és annak előmozdítása, valamint olyan jelentős stratégiai tervek végrehajtása, mint a Selyemút gazdasági övezet és a 21. századi tengeri Selyemút, hogy felgyorsítsák a környező országokkal összekapcsolt infrastruktúra kiépítését és a mély ipari együttműködést.*

c) *A határok „megnyitásának” kihasználása, és több tengerentúli gyártási együttműködési park kiépítése az erre jogosult országokban.*

d) *A csúcstechnológiát képviselő berendezések, a fejlett technológia és az erős ipar tengerentúli átadásának ösztönzése.”*

(772) Egy másik interjúban Song Zhiping megemlítette, hogy vállalati szempontból a CNBM különös figyelmet fordított az országos „Egy övezet, egy út” politikára, és hogy az „Egy övezet, egy út” kezdeményezés *„egyedülálló lehetőséget kínál Kína építőanyag-ipari csoportja számára*”. Arra is rámutatott, hogy a nemzetközi színtérre történő kilépés összefügg a pénzügyi együttműködéssel, és csak akkor működik, ha *„összekapcsoljuk a pénzügyeket, az állami alapokkal folytatott együttműködést, a vásárlói hiteleket, a pénzügyi lízinget és egyéb módszereket, és kölcsönösen együttműködve lépünk ki*”. Song Zhiping azt is leszögezte, hogy *„a nemzetközi kapacitások terén folytatott együttműködést össze kell kapcsolni az „Egy övezet, egy út” nemzeti politikával, különösen az ország pénzügyi politikájával. Korábban egyszerű befektetéseket eszközöltünk, pénzt kölcsönöztünk és befektetéseket eszközöltünk, és ez nem fog hatalmas méreteket ölteni. A kínai Guoxin Holdings modelljéhez hasonló modellt szeretnék bevezetni, ahol a vállalatok 10 %-os, az állami devizatartalék pedig 90 %-os hozzájárulást jelentenek. Meg kell változtatnunk azt a régi szokásunkat, hogy a hitelekre támaszkodunk, és új finanszírozási üzleti modelleket és szervezeti modelleket kell keresnünk. Úgy vélem, hogy teljes mértékben ki kell használnunk az ország jelenlegi jelentős pénzügyi előnyeit, több építőanyag-beruházási alapot kell létrehoznunk, több tőkét kell mozgósítanunk a beruházásokban való részvételhez, és támogatnunk kell az építőanyaggal foglalkozó vállalkozásokat a nemzetközi színtérre való kilépésben*”.

(773) Ezt az elképzelést a kínai kormány is támogatja, amint azt Xiao Yaqing, az Államtanács SASAC-bizottságának igazgatója is kifejtette a CNBM által szervezett konferencián elmondott beszédében: *„A központi vállalkozások alkotják a nemzetgazdaság gerincét, és szorosan integrálni kell őket az „Egy övezet, egy út” nemzeti stratégiába, kihasználva a kedvező termelési kapacitást, kiemelve a kulcsfontosságú területeket, valamint előmozdítva a nemzetközi termelési kapacitás és a berendezések terén folytatott együttműködést. Vezető szerepet vállalnak abban, hogy egy új névjegykártyát készítsenek az ország nemzetközi színtérre lépéséhez. […] Az elmúlt években Kína építőanyagokkal és nyersanyagokkal foglalkozó csoportja felgyorsította a nemzetközi színtérre lépés ütemét, és kiemelkedő eredményeket ért el, a csoport szerkezetátalakítása pedig nagy jelentőséggel bír abból a szempontból, hogy irányítani tudja a kínai építőanyag-ipar nemzetközi fellépését […]. A szerkezetátalakítást követően az új vállalat által az „Egy övezet, egy út” mentén lévő országokban tervezett beruházásai projektek több mint 90 milliárd jüant fognak befektetni.”* ([182])

(774) A (93) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a vizsgálat feltárta, hogy a CNBM Building egy kínai állami tulajdonú vállalat, amely közvetlenül és közvetve a CNBM Parent tulajdonában van, amely viszont teljes egészében a SASAC tulajdonában áll. A SASAC az a kulcsfontosságú eszköz, amelyen keresztül a kínai kormány többféle módon ellenőrzi az állami tulajdonban lévő vállalatokat, hogy végrehajtsa kormányzati politikáit és terveit, nem pedig a piaci logikát követi üzleti tevékenysége során ([183]). A CNBM közjogi szerv jellegére vonatkozó, az alaprendelet 3. cikke szerinti következtetés sérelme nélkül a fenti bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a CNBM és általában a Yushi csoport ipari és kormányzati politikákat folytat az érintett termék gyártása és exportja során, többek között az „Egy övezet, egy út” kezdeményezéssel, valamint a nemzetközi színtérre lépés politikájával kapcsolatban.

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf

([182]) „Xiao Yaqing: *to build a „going out” national new business card after the reorganization of the enterprise*” [Xiao Yaqing: Egy „kilépő” országos névjegykártya a vállalat szerkezetátalakítása után]. Forrás: Sina Finance, szerző: Sina Finance, közzétéve: 2016-08-29

([183]) Lásd többek között bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól, 2017. december 20., SWD(2017) 483 final/2, elérhető itt: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

(775) A CNBM ebben az összefüggésben kapott pénzügyi hozzájárulást a kormánytól e politikák végrehajtásához, többek között az érintett termék gyártását célzó egyiptomi beruházásainak finanszírozásához. Mivel a CNBM és a kínai kormány egyáltalán nem működött együtt, a Bizottság nem tudta azonosítani a finanszírozás tényleges forrását, és nem tudta részletesen bizonyítani, hogy ezt a pénzügyi hozzájárulást a SASAC vagy a Selyemút Alap (a továbbiakban: SRF) mint az „Egy övezet, egy út" stratégia végrehajtási eszköze nyújtotta-e. Azonban a rendelkezésre álló tények alapján az alaprendelet 28. cikkének megfelelően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a CNBM-nek adott pénzügyi hozzájárulás nyújtásakor mind a SASAC ([184]), mind pedig az SRF ([185]) az alaprendelet 3. cikke és 2. cikkének b) pontja értelmében közjogi szervnek minősül. Mindenesetre, még ha nem is minősülnének közjogi szervnek, mind a SASAC, mind pedig az SRF olyan szervezetnek tekintendő, amelyet a kormány az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének iv. pontjával összhangban kormányzati politikák és feladatok végrehajtásával bízott meg, vagy arra utasított ([186]).

(776) Szintén az együttműködés hiánya miatt, a Kínán kívüli projekteknek – ideértve az egyiptomi projekteket is – az „Egy övezet, egy út" kezdeményezés keretében történő finanszírozásával kapcsolatos fenti bizonyítékok, valamint a gumiabroncsokkal foglalkozó ügy ténymegállapításai alapján a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a CNBM vissza nem térítendő támogatás formájában pénzügyi hozzájárulást kapott, amelyet aztán arra használtak fel, hogy egymást követő tőke-hozzájárulásokat nyújtsanak a Jushi Egypt számára az egyiptomi műveleteihez rendelkezésre álló tőke megemelése érdekében.

(777) A CNBM által szolgáltatott további bizonyítékok hiányában és a nyilvánosan hozzáférhető bizonyítékok alapján a Bizottság úgy döntött, hogy kiegyenlíti a Jushi Egypt számára állami tőkeinjekcióként biztosított egymást követő tőkeemeléseket, amelyeket a CNBM egyiptomi termelőlétesítményeinek létrehozása és bővítése érdekében nyújtottak. Ez a támogatás szintén a Kína és Egyiptom között a SETC-övezet létrehozásáról létrejött együttműködési megállapodásban elfogadott tételek alá tartozik, a fenti (706) preambulumbekezdésben kifejtett okok miatt Egyiptomnak tulajdonítható, és így az Egyiptomból exportált termékekhez rendelhető.

c) Előny

(778) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy a kínai kormány által a SASAC-on és/vagy az SRF-en keresztül nyújtott pénzügyi hozzájárulás előnyhöz juttatta-e a Jushi Egypt vállalatot. Megismételjük, hogy a CNBM együttműködésének hiánya miatt a Bizottságnak az alaprendelet 28. cikke értelmében a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia ténymegállapításait.

(779) A fenti b) alpontban szereplő bizonyítékok azt mutatták, hogy mind a SASAC, mind pedig az SRF feladata és célja a kormányzati politikák és tervek végrehajtása volt, beleértve azt is, hogy pénzügyi támogatást és finanszírozást nyújtson a támogatott ágazatoknak, köztük az üvegrostszövet-ágazatnak a nemzetközi színtérre való kilépés stratégiájának megvalósítása érdekében. A SASAC és az SRF a finanszírozás nyújtásakor nem piaci elveket és magatartást követ, hanem a megfelelő kormányzati politikák végrehajtása érdekében működik. A piaci szempontoktól eltérő műveleteik egyik jellemző példája figyelhető meg a gumiabroncsokkal foglalkozó ügyben, ahol az SRF támogatást nyújtott a csoport anyavállalatának egy uniós leányvállalat felvásárlására. Ezenkívül a Bizottság a gumiabroncsokkal foglalkozó ügyben megállapította, hogy az ilyen jellegű projektek hasonló mintát követtek ([187]). Ezért észszerűen feltételezhető, hogy a CNBM jelentős központi állami tulajdonú vállalatként ugyanezt a mintát követi, és hasonló támogatásokban részesül.

(780) A Bizottság azt is megjegyezte, hogy a Jushi Egypt számára a China Jushi vállalaton keresztül nyújtott, egymást követő párhuzamos tőkeemelések összege megközelítőleg megfelelt az egyiptomi beruházási projekt finanszírozási hiányának, amely a fenti 4.3. szakaszban leírt kedvezményes finanszírozás útján nyújtott támogatás után maradt fenn. A fenti (763)–(766) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a CNBM által a Jushi csoportnak és a China Jushi vállalatnak nyújtott egymást követő tőkeemelések nagyságrendje lényegében azt a tőkeemelést tükrözte, amelyre a Jushi Egypt vállalatnak volt szüksége az említett finanszírozási hiány megszüntetéséhez. Ez teljes mértékben összhangban volt a SASAC és az SRF működésének és finanszírozásának céljával, ahogy azt a CNBM képviselői, valamint a SASAC és az SRF tisztviselői is kifejezetten megfogalmazták.

([184]) A SASAC közjogi szerv jellegére vonatkozó következtetést alátámasztó bizonyítékok többek között az SWD (2017) 483 bizottsági szolgálati munkadokumentum 5. szakaszában találhatók, lásd az előző lábjegyzetet.

([185]) Az SRF közjogi szerv jellegére vonatkozó következtetést alátámasztó bizonyítékok többek között a fenti 7. lábjegyzetben idézett, gumiabroncsokra vonatkozó ügyben találhatók, lásd különösen annak a rendeletnek a 3.7. szakaszában a (341)–(360) preambulumbekezdést.

([186]) Lásd a gumiabroncsokra vonatkozó rendelet (358) preambulumbekezdését.

([187]) Lásd a 7. lábjegyzetben említett gumiabroncsokkal foglalkozó ügyet.

(781) Az ügy bizonyítékai alapján és az alaprendelet 28. cikkével összhangban a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a SASAC és/vagy az SRF által nyújtott pénzügyi hozzájárulás az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében gazdasági előnyt biztosított.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(782) A fenti (207)–(217) preambulumbekezdésben bemutatottak szerint a CNBM anyavállalata nem válaszolt a kérdőívre. Ezért lehetetlen volt ellenőrizni a csoport érintett termékhez kapcsolódó külföldi befektetéseivel kapcsolatban az anyavállalat szintjén kapott támogatásokat, és meghatározni a gazdasági előny pontos összegét.

(783) A Bizottság ezért az alaprendelet 28. cikkét alkalmazva a rendelkezésre álló tényekre támaszkodott a SASAC vagy az SRF által vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtott pénzügyi hozzájárulásból származó támogatási összeg meghatározásakor. Amint azt a fentiekben kifejtettük, a Bizottság a csoporthoz tartozó különböző kínai vállalatoknál párhuzamos tőkeemeléseket állapított meg, amelyeket végül ugyanilyen nagyságrendben és ugyanabban az időszakban a Jushi Egypt vállalathoz csoportosítottak át. Mivel a CNBM ezeket a pénzeszközöket a SASAC-tól és/vagy az SFR-től kapta, amelyeket Egyiptomban az „Egy övezet, egy út” kezdeményezés és a nemzetközi színtérre való kilépés politikája keretében történő beruházásra különítettek el, ezért ezeket a forrásokat egyszerűen arra használták fel, hogy teljes egészében átcsoportosítsák őket a Jushi Egypt vállalathoz, anélkül hogy a CNBM bármilyen előnyt megtartana saját maga számára, hiszen ez összeegyeztethetetlen lenne az elkülönítéssel. Ezt még inkább megerősíti az, hogy a Jushi Egypt egyiptomi beruházásának finanszírozási hiánya nagyjából megfelelt a tőkeemelés összegének.

(784) A CNBM által a Jushi Egypt vállalat számára tőkeinjekcióként biztosított pénzeszközök összegének meghatározása érdekében a Bizottság elemezte és nyomon követte az érintett vállalatok – nevezetesen a Jushi Egypt, a Jushi csoport és a China Jushi, amelyek fő részvényese a CNBM – egymást követő tőkeemeléseit.

(785) A pénz útjának nyomon követése során a Bizottság nemcsak a befizetett tőke növekedését vizsgálta, hanem az egyéb tőkeinstrumentumok növekedését is. Konkrétan tőketöbblet formájában jelentős összeget fedeztek fel a China Jushi és a Jushi csoport közbekapcsolt vállalatokban. Ami konkrétan ezeket a közbekapcsolt vállalatokat illeti, a Bizottság megállapította, hogy bizonyos sajáttőke-emelések esetében az ezeknek a vállalatoknak átutalt pénzeszközök összege nagyobb volt, mint azok az összegek, amelyeket a vállalat később befizetett tőkeként nyilvántartásba vett. A vállalat így a vállalat tulajdonosi részesedésének megváltozása nélkül férne hozzá ezekhez az alapokhoz. A befizetett tőkén keresztül biztosított tőkeinjekciók és az egyéb típusú tőkeszámlákon, például a tőketöbblet alatt talált összegek figyelembevételével a Bizottság megállapíthatta, hogy a Jushi Egypt saját tőkéjének több mint 87 %-a a CNBM-nek tulajdonítható. A kedvezményezett számára jelentkező előny teljes összege e megközelítés alapján így 142,8 millió USD lenne.

(786) A részletesebb információkhoz való korlátozott hozzáférés miatt azonban a Bizottság nem tudta meghatározni mindegyik ilyen alap pontos eredetét, és így nem tudta elégséges valószínűséggel megállapítani, hogy a Jushi Egypt egyéb tőkeszámláin szereplő valamennyi összeget a CNBM csoportosította és utalta-e át.

(787) Ezért a Bizottság óvatosabb megközelítést alkalmazott, amely kizárólag a befizetett tőkeösszegek azon változásaira összpontosított, amelyek valószínűleg a CNBM-től származtak. Konkrétabban a Bizottság egyszerűen megvizsgálta, hogy 2010 óta hogyan növekedett a CNBM befizetett tőkéje a China Jushi vállalatban, és ezzel párhuzamosan 2012 óta hogyan alakult a Jushi Egypt tőkeemelése. Ennek eredményeként a Bizottság úgy ítélte meg, hogy Jushi Egypt tőkéjének 51 %-át (82,7 millió USD) a CNBM nyújtotta a SASAC-tól vagy az SRF-től kapott pénzügyi hozzájárulás révén.

(788) A támogatások teljes összegének meghatározása után a Bizottság az alaprendelet 6. és 7. cikkének megfelelően kiszámította a Jushi Egypt számára a vizsgálat során juttatott gazdasági előnyt. A sajáttőke-emelésen keresztül nyújtott támogatásokból származó gazdasági előnyt a vizsgálati időszakra kell elosztani, figyelembe véve a saját tőke amortizációs időszakát, amely nem befektetett eszköz, és ezért rendes körülmények között az alaprendelet 7. cikkének (4) bekezdése szerinti elosztási rendelkezések vonatkoznak rá.

(789) mivel a CNBM nem működött együtt, a Bizottságnak nem állt rendelkezésére további információ a SASAC-kal vagy az SRF-fel a tőkebefektetésekhez kapcsolódó támogatás felhasználásáról kötött konkrét megállapodásról. Az abroncsok esetében a Bizottság a támogatás összegét hét év alatt írta le, mivel ez összhangban volt az SRF-beruházás átlagos beruházási időtartamával és egy másik, az ügylethez felvett hitellel ([188]). Az együttműködés és a részvényesek közötti konkrét megállapodás hiányában azonban a Bizottság úgy döntött, hogy konzervatív megközelítést alkalmaz, és a Jushi Egypt eszközeinek átlagos hasznos élettartamát használja fel, feltételezve, hogy a finanszírozást a beruházási projekt hiányosságainak pótlására használták fel az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével és 7. cikkének (4) bekezdésével összhangban, amely úgy rendelkezik, hogy eltérő amortizációs időszak is alkalmazható, ha a körülmények ezt indokolják. Ennek alapján a Bizottság egy tizenkét éves amortizációs időszakot alkalmazott. Ez 1,65 %-os támogatási összeget eredményezett.

e) Észrevételek a tőkeberuházási támogatással kapcsolatban

(790) A végső tájékoztatást követően a CNBM csoport azt állította, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy saját tőke a CNBM-nek tulajdonítható, és konkrétabban azt, hogy az nem a China Jushi vagy a Jushi csoport nyereségéből származik. E gondolatmenetet folytatva a vállalat azt állította továbbá, hogy a Bizottság nem szolgált magyarázattal arra nézve, hogy a CNBM miért adott volna 2010 óta minden évben forrásokat a China Jushi számára; szerinte az említett évek közül csak néhány során kerültek források továbbadásra a Jushi csoportnak és a Jushi Egypt vállalatnak. Hasonlóképpen azzal is érvelt, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy a tőkeberuházási támogatás valamely közjogi szervnek tulajdonítható, és az így nem képezhet támogatást. Végezetül, a CNBM csoport kérte, hogy amennyiben a Bizottság fenntartja megközelítését, nyújtson tájékoztatást arról, hogy miért ítéli meg úgy, hogy a CNBM által a China Jushi vállalatnak nyújtott tőketámogatás és a Jushi csoport és a Jushi Egypt közötti hasonló támogatás bármilyen mintázatot követ.

(791) Először is, ami a források eredetét illeti, a Bizottság megjegyezte, hogy a vállalat semmilyen további bizonyítékokkal nem szolgált, hogy alátámassza az állítást. A Bizottság mindazonáltal tovább elemezte az érintett vállalatok elszámolásait annak feltárása céljából, hogy a saját tőke növekedései saját nyereségeikből származtak-e. A Bizottság megállapította, hogy a saját tőke semely növekedése nem származott a nyereség- vagy eredménytartalék-számlákról. A Bizottság mindazonáltal feltárta, hogy a China Jushi bizonyos 2012-ben és 2016-ban végbement tőkeemelései a tőketartalékoknak lehetnek betudhatók. A vállalat azonban nem nyújtott tájékoztatást a tőketartalék-számlákon szereplő források eredetéről. Továbbá, a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a CNBM csoport egyik vállalata a tőketartalék-számlán írta jóvá az általa kapott kormányzati támogatásokat. A Bizottság ezért megállapította, hogy a Jushi Egypt által 2012 óta a tőkeemelésekhez használt források nem a fel nem osztott nyereségből vagy az eredménytartalékból származnak.

(792) Másodszor, azt a pillanatot illetően, amikor a forrásokat átcsoportosították a Jushi csoporthoz és a Jushi Egypt vállalathoz, a Bizottság megállapította, hogy a CNBM csoport nem szolgált semmilyen további bizonyítékkal, amely alátámasztotta vagy megmagyarázta volna a tőkeemelések ütemezését. Hasonlóképpen, a Bizottság megállapította, hogy a saját tőke egyik vállalattól a másikhoz való átcsoportosítását érintő időeltolódáson túlmenően a tőkeemelések megfelelnek a Jushi Egypt elemzett időszak alatti beruházásokhoz kapcsolódó különböző tőkeszükségleteinek is.

(793) Harmadszor, azzal kapcsolatban, hogy a tőkeemeléseket támogató források közjogi szervtől származhatnak-e, a Bizottság a (775) preambulumbekezdésben megállapította, hogy még ha nem is minősülnének közjogi szervnek, mind a SASAC, mind pedig az SRF olyan szervezetnek tekintendő, amelyet a kormány az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének iv. pontjával összhangban kormányzati politikák és feladatok végrehajtásával bízott meg, vagy arra utasított.

(794) Végezetül, a CNBM által a China Jushi vállalatnak nyújtott tőketámogatás és a Jushi csoport és a Jushi Egypt közötti tőketámogatás mintázatának megállapítására vonatkozó tájékoztatást illetően a Bizottság megállapítja, hogy ezt az információt már megadta. A (758)–(789) preambulumbekezdés részletesen kifejtette a megállapításokat és a támogatás összegének kiszámításához használt módszertant. Hasonlóképpen a konkrét tájékoztatásban a vállalat teljeskörű tájékoztatást kapott a Bizottság rendelkezésére álló bizonyítékokról és a Bizottság elemzéséről a CNBM által a China Jushi vállalatnak és a Jushi csoport által a Jushi Egypt vállalatnak nyújtott tőketámogatással kapcsolatban.

(795) A fent említett valamennyi érv alapján a Bizottság ezeket a felvetéseket elutasította.

([188]) A gumiabroncsokkal foglalkozó rendelet (418) preambulumbekezdése.

(796) A CNBM csoport egyszersmind azt állította, hogy a Bizottság nem állapította meg az előny összegét, és bizonyítania kell, hogy a saját tőke biztosításának egyes esetei miért nem állnak összhangban a szokásos beruházási gyakorlattal.

(797) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a vizsgálat alatt az üggyel foglalkozó csoport megpróbált hozzáférni a vonatkozó információkhoz a CNBM-nél. Azonban – mint azt a 3.2.2. szakasz kifejtette – a CNBM nem működött együtt a vizsgálatban, és a Bizottság kénytelen volt a rendelkezésre álló tényekre hagyatkozni a CNBM-re vonatkozó ténymegállapításainak megfogalmazásakor. Ezenfelül a (778)–(781) preambulumbekezdés leírta az előny megállapításának módját. Lényegében kifejti, hogy a SASAC és az SRF a finanszírozás biztosításakor nem piaci elveket követett, hanem a vonatkozó kormányzati politikák végrehajtása érdekében járt el. A Bizottság ezért ezt az állítást elutasította.

(798) A CNBM csoport úgy érvelt továbbá, hogy nem tekinthető úgy, mintha a CNBM által biztosított összes forrás közjogi szervektől származna. Ennek következtében a Bizottság nem vonhatja le azt a következtetést, hogy a CNBM által a China Jushi vállalatnak nyújtott állítólagos tőketámogatás teljes egészében támogatást képez. A vállalat ezért úgy érvelt, hogy az előny nem lehet nagyobb, mint a CNBM tekintetében Kínában megállapított támogatási mérték, megszorozva a tőketámogatás összegével. A CNBM csoport egyszersmind azt állította, hogy a Bizottság nem számította ki az előnyt, mivel nem vette figyelembe, hogy a CNBM-től származó tőkeberuházási támogatás részvények, azaz ezen keresztül osztalék ellenében érkezett.

(799) Először is, a Bizottság megállapította, hogy a vállalat semmilyen további bizonyítékokkal nem szolgált, hogy alátámassza az állítást. Hasonlóképpen a Bizottság emlékeztet arra, hogy a CNBM nem működött együtt a vizsgálatban, és a Bizottság kénytelen volt a rendelkezésre álló tényekre hagyatkozni a CNBM-re vonatkozó ténymegállapításainak megfogalmazásakor. A Bizottság e tekintetben emlékeztetett arra, hogy a fenti 3.4. és 3.8. szakaszban a CNBM tekintetében megállapított támogatási mérték a CNBM nyilvánosan elérhető ellenőrzési jelentésében látható kölcsönökön és vissza nem térítendő támogatásokon alapult, és ezért a Bizottság a ténymegállapításait nagyon elővigyázatos módon bizonyos, meghatározott támogatási programokba tartozó támogatásokra korlátozta, amelyek könnyen azonosíthatók, és amelyek nem kapcsolódnak a szóban forgó támogatási programhoz. A Bizottság tehát kifejezetten elővigyázatos volt, hogy biztosan ne tévedjen.

(800) Végezetül a Bizottság megállapította, hogy a vizsgálat nem foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy a CNBM által átruházott források átruházására részvények ellenében került-e sor. Ellenkezőleg, a vizsgálat megállapította, hogy a CNBM pénzügyi hozzájárulásokat kapott a kormánytól annak érdekében, hogy végrehajtsa a politikáit, és hogy e pénzügyi hozzájárulásokat vissza nem térítendő támogatás formájában kapták, amelyeket ezt követően a Jushi Egypt működését finanszírozó tőkehozzájárulásokra használtak fel.

(801) A fent említett valamennyi érv alapján a Bizottság ezt a felvetést elutasította.

(802) A CNBM csoport azt állította továbbá, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az EGP tőkeberuházási támogatás megvalósulásakor fennálló értékét. Mivel az EGP 2016 végén jelentősen leértékelődött, ez mesterségesen megnövelte a Jushi Egypt által e program keretében szerzett előnyt. A Bizottság elismerte, hogy az EGP 2016-ban jelentősen leértékelődött. Azt is megállapította, hogy az egymást követő tőkeemeléseket a vizsgálati időszakban valóban a múltbeli átváltási árfolyamokon vették nyilvántartásba a Jushi Egypt pénzügyi kimutatásaiban. A Jushi Egypt pénzügyi kimutatásaiban alkalmazott módszert követve a Bizottság ezért megfelelően kiigazította a tőke biztosítása tekintetében az átváltási árfolyamot.

(803) Végezetül, a CNBM csoport azt állította, hogy a tőkeberuházási támogatás előnyét nem kell időben elosztani. A vállalat úgy érvelt, hogy nincs olyan bizonyíték, amely a Jushi által kapott tőkeberuházásokat állóeszközök beszerzésével kapcsolná össze.

(804) A Bizottság megállapította, hogy semmilyen további bizonyítékokkal nem szolgálták, hogy alátámasszák ezt az állítást. Ezen túlmenően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy egy új termelőlétesítmény létrehozása állóeszközök vásárlásával jár. Továbbá, a vizsgálat során érdemi bizonyítékokat gyűjtöttek arra vonatkozóan, hogy a Jushi Egypt alapítása óta a vállalat állóeszközök vásárlását és létrehozását végzi. A Bizottság ezért ezt az állítást elutasította.

4.4. **Exporthitel-biztosítás**

(805) A vizsgálati időszak során a Jushi Egypt rendelkezett egy exporthitel-biztosítással is a Sinosure-ral egy megállapodás keretében, amelyet a Jushi China írt alá, és amely kiterjedt a Jushi Egypt által végzett kivitelre is. Az Egyiptomból történő kivitelre fizetett biztosítási díj nem tért el a Kínai Népköztársaságból történő exportnál megkövetelt biztosítási díjtól.

(806) A fenti 3.5. szakaszban említettek szerint a Sinosure a kínai kormány tulajdonában van, amely érdemi ellenőrzést gyakorol, és így közjogi szervnek minősül. Mindenképpen a kínai kormány megbízásából vagy utasítására jár el. A fenti 3.5. szakasz már azt is megállapította, hogy a kínai üvegrostszövet-gyártók által fizetett biztosítási díjak kedvezményes feltételeken alapultak. Az, hogy az Egyiptomból történő kivitelnél kért biztosítási díj nem tér el a Kínából történő kivitelre vonatkozó biztosítási díjtól, egyértelműen mutatja, hogy a Sinosure nem vette figyelembe az országkockázatot az exporthitel-biztosítás árának meghatározásakor, és hogy a Jushi China kivitelére alkalmazandó ténymegállapítások a Jushi Egypt vállalatra is érvényesek.

(807) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Sinosure az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának i. alpontjával együtt értelmezett 2. cikke b) pontjának értelmében, valamint a WTO idevágó ítélkezési gyakorlatával összhangban közjogi szerv, vagy a kínai kormány megbízásából vagy utasítására jár el. Ezenkívül a Jushi Egypt számára gazdasági előnyt nyújtottak, mivel a biztosítást a Sinosure működési költségeinek fedezéséhez szükséges minimális díj alatti biztosítási díjakon nyújtották.

(808) A Bizottság azt is megállapította, hogy az exportbiztosítási program keretében nyújtott támogatások egyedi jellegűek, mivel ezekhez kivitel nélkül nem lehetne hozzájutni, és ezért az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében a kiviteltől függenek.

(809) Azonban a Bizottság – a program kiegyenlíthetőségére vonatkozó ténymegállapítás sérelme nélkül – azonban úgy döntött, hogy nem vizsgálja tovább ezt a programot, mivel az ebből eredő lehetséges kiegyenlíthető előny jelentéktelen lenne.

4.5. **A megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított áruk**

4.5.1. *A megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított energia*

(810) A megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított villamos energiával kapcsolatban nem állapítottak meg előnyt, mivel a villamos energia díját országos szinten határozzák meg Egyiptomban, és az exportáló gyártók az ipari felhasználókra egy megadott feszültségtartományban alkalmazott szokásos díjat fizetik.

(811) A megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított földgázzal kapcsolatban nem állapítottak meg előnyt. A földgáz árát az egyes ipari ágazatoknál rögzítik, azonban az exportáló gyártók az ipari felhasználók fennmaradó kategóriájába tartoznak, amelyek nem részesülnek a legalacsonyabb díjban. Így nincs egyedi jelleg, és nem áll fenn előny.

4.5.2. *A megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított földterület*

4.5.2.1. A Jushi Egypt földvásárlása

a) Jogalap

(812) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik:

— A különleges jellegű gazdasági övezetekről szóló 83/2002. sz. törvény (a továbbiakban: 83/2002. sz. törvény)

— Az Egyiptomi Arab Köztársaság elnökének rendelete a különleges jellegű gazdasági övezetekre vonatkozóan a 83/2002. sz. törvényben kiadott egyes rendelkezések módosításáról szóló 27/2015. sz. törvényről (a továbbiakban: a 27/2015. sz. törvény)

— A befektetési garanciákról és ösztönzőkről szóló 1997. évi 8. sz. törvény (a továbbiakban: 8/1997. sz. törvény)

— A 2017. évi 72. sz. törvénnyel hatályba léptetett beruházási törvény

— A miniszterelnök 2017. évi (2310). sz. határozattervezete a 2017. évi 72. sz. törvény alapján kiadott beruházási törvény végrehajtási rendeleteinek kibocsátásáról

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(813) A 2015-ben módosított 83/2002. sz. törvény 5. cikke szerint a szuezi övezetben *„a földterület tulajdonjogát az övezet hatóságára ruházzák”*. 2015 óta már nem lehet megvásárolni a földterület teljes tulajdonjogát a Főhatóságtól. Jelenleg a Főhatóság csak haszonélvezeti jogokat biztosít a Main Development Company (a továbbiakban: MDC) nevű egyiptomi fejlesztőnek. Az MDC ezt követően ajánlatot kér az alfejlesztőktől, például a TEDA-tól a földterület haszonélvezeti jogára. Ezek az alfejlesztők aztán bérbe adják a földterületet az övezetben lévő vállalatoknak.

(814) Viszont amikor a Jushi Egypt 2011-ben elkezdte az üzemének létesítését, még meg lehetett vásárolni a földterület teljes tulajdonjogát az egyiptomi hatóságoktól. Abban az időben a Jushi Egypt egy telket vásárolt a TEDA-tól. A TEDA viszont 1998-ban a jogelődjén, az Egyiptom–Kína közös vállalkozáson keresztül rendkívül alacsony áron (kevesebb mint 1 USD/m^2), mindenfajta ajánlattételi eljárás nélkül vásárolta meg a földet a Szuezi Kormányzóságtól. Az 1998-as első vásárlást követően a TEDA beruházott az alapvető infrastruktúrába, hogy a fejletlen sivatagi területet alkalmassá tegye az ipari projektek számára.

(815) Ezzel kapcsolatban a Bizottság ellenőrizte, hogy az ECJV és a TEDA az alaprendelet 3. cikke és 2. cikkének b) pontja szerinti közjogi szervek-e. A Bizottság az állami tulajdonra, valamint a kifejezetten ez e szervezetek feletti kormányzati ellenőrzésre utaló jelekre vonatkozó információkat gyűjtött. A Bizottság ezen túlmenően azt is elemezte, hogy a kormányzat érdemi módon gyakorolta-e az ellenőrzést.

(816) Először is a Bizottság megállapította, hogy a ECJV és a TEDA egymással kapcsolt viszonyban álló jogalanyok, és mindkettő teljes mértékben állami tulajdonban van. A fenti (649) preambulumbekezdésben említettek szerint a Tianjin TEDA a tianjini önkormányzat alá tartozó állami tulajdonú vállalat, amely a Szuezi-csatorna egyiptomi igazgatóságával, az Egyiptomi Nemzeti Bankkal és négy további állami tulajdonú vállalattal közös vállalatot hozott létre a gazdasági övezet kialakítása és megépítése érdekében. A kínai fél az ECJV részvényeinek 10 %-át, az egyiptomi fél pedig 90 %-át tulajdonolta ([189]). Ezen túlmenően – ahogy a fenti (651) preambulumbekezdésben bemutattuk – 2008 októberében a Tianjin TEDA közös vállalkozást alapított a Kína–Afrika Fejlesztési Alappal, a CDB egyik leányvállalatával a China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (a továbbiakban: Kína–Afrika TEDA) létrehozása céljából, amely a fő kínai beruházási szervezet lett az együttműködési övezetben. A Kína–Afrika TEDA egyesült az ECJV-vel egy új vállalat, a TEDA létrehozása érdekében, hogy előmozdítsák az egyiptomi SETC-övezet fejlődését. Ebben az időszakban a kínai fél a részvények 80 %-át tulajdonolta, az egyiptomi fél pedig (amelyet az ECJV képviselt) a 20 %-át.

(817) A Bizottság megállapította továbbá, hogy léteznek olyan formális jelek, amelyek arra utalnak, hogy az állam ellenőrzést gyakorol e befektetők felett. Mivel mindkét szervezet teljes mértékben állami tulajdonban van, a kínai és az egyiptomi kormány pedig formálisan teljeskörű ellenőrzést gyakorol felettük. Az ellenkezőjére utaló konkrét információk hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó jogalanyok vezetőit és felügyelőit feltehetően az állam nevezi ki, és az államnak tartoznak felelősséggel, mint ezekben az országokban az állami tulajdonú vállalatokra jellemző.

(818) Így amikor az ECJV először jutott földterülethez, az alkalmazandó jogi kerettel összhangban 1 USD/m^2 alatti vételáron, az mindenképpen az egyiptomi kormány pénzügyi hozzájárulásával történt ([190]). Az EBV és a TEDA közötti későbbi földterület-átruházás valójában kapcsolt vállalkozások közötti ügylet volt, amely az ügylet mindkét oldalán ugyanazokat a szereplőket magában foglaló transzferáron alapult.

(819) Végül, ami a földterületnek a TEDA által a Jushi Egypt részére történő értékesítését illeti, a Bizottság megjegyezte, hogy a TEDA többségi részvényese, amely a részvények 75 %-át birtokolja, a China Africa TEDA Investment Company, amely egyben a TEDA igazgatótanácsi helyeinek többségét is birtokolja. A China Africa TEDA Investment Company végső ellenőrző szervezete a CDB, amelyet a fenti (257) preambulumbekezdés alapján már közjogi szervnek tekintenek. Továbbá a TEDA által a kérdőívre adott válaszban megadott információk szerint a China Africa TEDA Investment Company üzleti tevékenysége „*az országon* (azaz Kínán) *belüli és kívüli különböző projektekbe történő befektetésekből áll. […] Ezek a projektek a jogszabályoknak megfelelően jóváhagyás tárgyát képezik, és a megfelelő szervezeti egységek jóváhagyását követően üzleti tevékenységek tárgyát képezhetik*”. Ez a megfogalmazás a Kereskedelmi Minisztériumnak és a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságnak a kínai kifelé irányuló beruházásokhoz szükséges jóváhagyásaira utal, és azt mutatja, hogy a China Africa TEDA Investment Company a kínai kormány által jóváhagyott és ösztönzött ipari projektekbe történő befektetésen keresztül valósítja meg a kínai kormány iparpolitikáit. Maga a TEDA a következőképpen írja le jövőképét és küldetését: „*Jövőkép: egy Kínát támogató, Egyiptomból kiinduló és Afrikára, sőt az egész világra kitekintő nemzetközi ipari park befektetőjévé és működtetőjévé válni. Küldetés: a nemzetközi színtérre kilépő kínai vállalkozások támogatása, majd a kínai vállalkozások internalizálási folyamatának előmozdítása*” ([191]). A TEDA kiadványaiban sokszor utal arra, hogy a MOFCOM és a tianjini önkormányzat figyelemmel követi a tevékenységeinek végrehajtását, továbbá ösztönzi és támogatja azt.

([189]) Az Állami Fejlesztési Tanács és Kutatóközpont jelentése, „A fenntartható fejlesztéssel kapcsolatos tapasztalatok a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezetben”, 2019. augusztus 6. (a továbbiakban: az Állami Tanács jelentése).
([190]) A 2015-ben módosított 83/2002. sz. törvény 38(aA) cikke; a 8/1997. sz. törvény 20(a) cikke és 28. cikke.
([191]) A TEDA 10 éves összefoglaló jelentése (2008–2018), 4. o.

(820) A fenti megfontolások fényében a Bizottság megállapította, hogy a Jushi Egypt számára földterületet biztosító, állami irányítás alatt álló jogalanyok az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjával összefüggésben értelmezett 2. cikkének b) pontja értelmében közjogi szerveknek minősülnek. Valóban, a TEDA által a kínai kormány közvetlen ellenőrzése alatt és az egyiptomi kormány és a kínai kormány közötti szoros együttműködés keretében meghozott intézkedések az egyiptomi kormánynak tulajdoníthatók, mint azt korábban a 4.2.3.1. szakasz kifejti, és az üvegrostszövet-gyártók számára Egyiptomban nyújtott preferenciális támogatások részét képezik.

(821) Ezen túlmenően, még ha az állami irányítás alatt álló jogalanyokat nem is lennének közjogi szerveknek tekinthetők, a Bizottság a (815)–(820) preambulumbekezdésben foglalt bizonyítékok, valamint a kínai kormány és az egyiptomi kormány közötti szoros együttműködéssel kapcsolatos bizonyítékok alapján megállapította, hogy azokat a kínai és az egyiptomi kormány az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében olyan feladatok ellátásával bízta meg vagy olyan feladatokra utasította, amelyek rendes körülmények között a kormányra hárulnak. A magatartásuk ily módon mindenesetre az egyiptomi kormánynak tulajdonítható.

(822) A végső tájékoztatást követően mind az egyiptomi kormány, mind az exportáló gyártók kijelentették, hogy a Bizottság nem állapíthatja meg, hogy a kínai közjogi szervek vagy a kínai kormány által megbízott vagy utasított magánszervezetek intézkedései az alaprendelet szerinti támogatást valósít meg, mivel ezek az intézkedések nem tulajdoníthatók a származási ország vagy exportáló ország kormányának.

(823) Mint azonban a fenti (816)–(820) preambulumbekezdésben már említésre került, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a TEDA nem csupán kínai közjogi szerv, hanem olyan közjogi szerv, amelyet a kínai kormány és az egyiptomi kormány együttesen ellenőriz, és hogy a kínai kormány és az egyiptomi kormány egymással való szoros együttműködésére tekintettel a kínai kormány közvetlen ellenőrzése alá tartozó intézkedések az egyiptomi kormánynak tulajdoníthatók. A Bizottság e tekintetben megállapította, hogy a TEDA részvényesei között állami tulajdonban lévő egyiptomi közjogi szervek is szerepelnek, például a Szuezi-csatorna egyiptomi igazgatósága és az Egyiptomi Nemzeti Bank, amelyek a TEDA igazgatótanácsában is képviseltetik magukat. Ez azt mutatja, hogy az egyiptomi kormány helyzeténél fogva megismerhette és elfogadhatta a TEDA intézkedéseit. Végezetül, mint azt a fenti (821) preambulumbekezdés már említette, még ha a TEDA-t nem is lehetne közjogi szervnek tekinteni, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a TEDA-t a kínai kormány és az egyiptomi kormány megbízhatja vagy utasíthatja.

(824) A földterület 2011-es biztosításán túlmenően a Jushi Egypt 2016-ban egy szomszédos telket is megvásárolt egy egyiptomi fejlesztési vállalattól. Ez az egyiptomi fejlesztő viszont szintén ugyanabból a telekből vásárolta a földet, amelyből az Egyiptom–Kína közös vállalkozást 1998-ban földterülethez juttatták. A Bizottság elemezte, hogy az egyiptomi fejlesztési társaságot az egyiptomi kormány megbízta-e azzal, illetve utasította-e arra, hogy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében kedvezményes feltételekkel adjon fölterületet a Jushi Egypt vállalatnak.

(825) A Bizottság megállapította, hogy a szuezi övezet hatóságai egyértelműen részt vettek a Jushi Egypt vállalatnak történő eladási ügyletben. Valójában az egyiptomi fejlesztőnek azért kellett eladnia a telket, mert nem rendelkezett elégséges forrásokkal ahhoz, hogy az egyiptomi kormánnyal kötött eredeti adásvételi szerződés ipari fejlesztésre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően fejlessze a területet. A Jushi Egypt belső levelezéséből az derül ki, hogy a telek eladását a Szuezi-csatorna övezet főhatósága tárgyalta le és hagyta jóvá. Jushi Egypt vezetősége ebben a levélben azt is értékelte, hogy az egyiptomi fejlesztő valószínűleg jobb árat kapott volna a földterületért, ha szabadon kínálhatta volna azt a piacon. Ez különösen fontos, hiszen az egyiptomi fejlesztő tulajdonában lévő telek a már a Jushi Egypt tulajdonában lévő telek mellett található, és így lehetővé tenné a Jushi Egypt számára, hogy egyetlen helyszínen bővítse termelési tevékenységét. Ebben az összefüggésben az adásvételi szerződés 3. cikke rögzíti, hogy ha a szerződést „*a Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatóság hat héten belül nem hagyja jóvá, a B félnek (Jushi Egypt) jogában áll úgy tekinteni, hogy az A fél (a fejlesztő) megsértette ezt a szerződést, és akkor ezt a szerződést automatikusan felmondják*”. Továbbá a 7. cikk szerint „*B fél írásbeli kérelmet nyújt be a Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatósághoz, hogy egy ipari projektek kíván létrehozni A fél nevében, és megszerzi a jóváhagyást. […] A Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatóság beleegyezik abba, hogy B fél nevében elvégzi a földterület nyilvántartásba vételét, megvizsgálja és jóváhagyja a végleges földterület-adásvételi szerződést, és B fél nevében kérelmezi a közjegyzői hivatalnál a telekkönyvi kivonat kiállítását.*”

(826) Emellett a Jushi Egypt felajánlotta, hogy megfizeti az egyiptomi fejlesztő által a Szuezi-csatorna övezet főhatóságának fizetendő büntetéseket. Ezeket a büntetéseket azonban később a Főhatóság visszafizette a Jushi Egypt vállalatnak.

(827) Az egyiptomi kormány tehát egy magánszervezetet vett igénybe pénzügyi hozzájárulás végrehajtásának eszközeként, és ennek során a magánszervezetnek nem volt más választása, mint hogy a földterületet az egyiptomi kormány által meghatározott áron és egyéb feltételek mellett eladja a Jushi Egypt vállalatnak. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az egyiptomi fejlesztési társaságot az állam megbízta vagy utasította az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontja iv. alpontjának első francia bekezdése értelmében, hogy az együttműködési megállapodásban is rögzített kormányzati politikát kövesse, és kedvezményes áron biztosítson földterületet a Jushi Egypt vállalatnak.

(828) A Bizottság felkérte az egyiptomi kormányt, hogy nyújtson be statisztikákat a szuezi övezetben alkalmazott földárakról, valamint ismertesse a fejlesztők által adásvételi ügyletekkel kapcsolatos tendereljárásokat. Az egyiptomi kormány azonban nem tudott bemutatni semmilyen statisztikát és tendereljárást a figyelembe vett időszakkal vagy ügyletekkel kapcsolatban. Az egyiptomi kormány csak arról a tendereljárásról tudott információkkal szolgálni, amelynek keretében 2016-ban egy másik földterület haszonélvezeti jogát adták meg a TEDA-nak.

(829) A végső tájékoztatást követően az egyiptomi kormány és az exportáló gyártók azt állították, hogy a Bizottság helytelen tényekre támaszkodva jutott arra a következtetésre, hogy az egyiptomi kormány megbízta vagy utasította a Wadi Deglát. Állításaik konkrétabban a következőképpen hangzottak:

— a Wadi Degla nem fejlesztő, hanem egy polietilén csöveket és szerelvényeket előállító vállalat;

— a Wadi Degla nem az egyiptomi kormánytól vásárolta meg a kérdéses földterületet, hanem az egyiptomi-kínai vállalattól;

— a Szuezi-csatorna gazdasági övezetért felelős Főhatóság nem vett részt a Jushi Egypt és a Wadi Degla közötti tárgyalásokban, hanem egyszerűen jóváhagyta a földterület adásvételét, és ellátta azt a bélyegzőjével;

— a Jushi Egypt munkatársai közötti belső megbeszélések csak arra adnak magyarázatot, hogy a Wadi Degla miért kívánta gyorsan eladni a földterületét; a Wadi Degla gyorsan értékesíteni kívánta a földterületét, és hajlandó volt alacsony árat elfogadni, mert nem fejlesztette a földterületet a jogi kötelezettségeivel összhangban. Ennek következményeképpen a Wadi Deglát az egyiptomi kormány megbírságolta amiatt, hogy nem tartotta tiszteletben a kötelezettségeit. Az egyiptomi kormány visszatérítette a Jushi Egypt által kifizetett bírságot, mivel a Jushi Egypt valóban fejlesztette a földterületet. Mivel a Jushi Egypt betartotta azt a jogszabályi kötelezettségét, amely szerint fejlesztenie kellett a földterületet, nem volt ok szankció kiszabására. A Wadi Degla azon intézkedése, hogy eladta a földterületet, ebből következően puszta mellékhatása volt annak, hogy az egyiptomi kormány bírságot vetett ki a Wadi Deglára, ami nem valósít meg megbízást vagy utasítást.

(830) Ami az első pontot illeti, a vállalat honlapján ([192]) Bizottság számára elérhető információk szerint a Wadi Degla egy ingatlanfejlesztő, amely különböző helyszíneken bonyolít le projekteket, többek között Ain Sokhnában is, nem pedig cső- és szerelvénygyártó.

(831) Ami a második pontot illeti, a Bizottság nem vitatja, hogy a Wadi Degla a kérdéses földterületet az egyiptomi-kínai vállalattól vásárolta meg. A vizsgálat azonban nem erre az ügyletre irányul, hanem a Wadi Degla által a Jushi Egypt vállalatnak történő értékesítésre. Továbbá, ha az összes ügylet történetét figyelembe kellene venni, akkor az elemzést ki kell egészíteni azzal, hogy először az egyiptomi-kínai vállalat vásárolta meg a földterületet az egyiptomi kormánytól.

(832) Ami a harmadik és negyedik pontot illeti, a Bizottság elismerte, hogy a Wadi Degla többek között azért akarta eladni a földterületet, mert nem fejlesztette azt jogszabályi kötelezettségeivel összhangban. A vállalat azonban, mint az a (825) preambulumbekezdés kifejti, a szabadpiacon jobb áron is értékesíthette volna a földterületét. A Jushi vezetőségének belső levelezése nem csak arra ad magyarázatot, hogy a Wadi Degla miért akarta eladni a földterületét, hanem azt is világosan jelzi, hogy a Szuezi-csatorna övezet főhatósága részt vett az adásvételi ügyletekre irányuló tárgyalásokban. Konkrétabban, ezekből az e-mailekből kiderül többek között, hogy a Jushi Egypt „*egyetértésre jutott*” a Wadi Deglával és a Szuezi-csatorna övezet vezető jogtanácsosával, hogy a szerződést „*már jóváhagyta a Szuezi-csatorna övezet elnöke*”, és hogy a Szuezi-csatorna övezet „*külön kérelmet fog benyújtani a miniszterelnöki hivatalnak*” a bírság visszatérítésére vonatkozóan. Ezért a Bizottság ezeket a felvetéseket elutasította.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 [utolsó hozzáférés: 2020.4.2.].

4.5.2.2. A Hengshi Egypt által bérelt épületek

(833) A Bizottság azt is megállapította, hogy a Hengshi Egypt épületeket bérel a TEDA-tól. Ahogy a fentiekben említettük, a TEDA eredetileg egy kapcsolt vállalattól vásárolta a földet ezekhez az épületekhez, amely viszont kedvezményes áron vásárolta azt az egyiptomi hatóságoktól. A vizsgálat feltárta, hogy még ha a TEDA nyereségre is tesz szert a bérleti szerződésekből, a TEDA által felszámított bérleti díjak még mindig nem érik el a felét annak az átlagárnak, amelyet a versenytársak számítanak fel a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben. Mint a (820) és (821) preambulumbekezdésben megállapítást nyert, a Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az épületek TEDA általi bérbeadása a megfelelő díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében a Hengshi Egypt részére az egyiptomi kormánynak tulajdonítható.

(834) A végső tájékoztatást követően a Hengshi Egypt kijelentette, hogy a Bizottság annak megállapítása nélkül egyenlítette ki a Nile Group Plastic Industry által a Hengshi Egypt számára bérbe adott épületeket (a „Hengshi Egypt" lapot tartalmazó 2.3. melléklet SN4. és 6. pontja), hogy a Nile Group Plastic Industry közjogi szerv vagy az exportáló ország kormánya által megbízott vagy utasított magánszervezet. Ezen túlmenően a Nile Group Plastic Industry által kért ár következetesen alacsonyabb volt a TEDA árainál.

(835) Ami azt illeti, a vállalat által említett tranzakciók a TEDA tulajdonában lévő és a TEDA által a Nile Group Plastic Industry-nak bérbe adott épületekre vonatkoznak. Ezeket az épületeket a Nile Group Plastic Industry kéthónapos rövid, átmeneti időszakra adta ki a Hengshi Egypt vállalatnak a két vállalat közötti baráti megállapodásnak megfelelően. Valóban, a Hengshi Egypt az eredetileg a Nile Group Plastic Industry által elfoglalt épületek bérletét vette át a TEDA-tól, de kevéssel a Nile Plastics Group és a TEDA közötti bérleti szerződés vége előtt beköltözött az épületekbe. E rövid átmeneti időszakot követően a Hengshi Egypt folytatta ugyanezen terület bérlését, immár közvetlenül a TEDA-tól. Továbbá, a Nile Group Plastic Industry és a Hengshi Egypt között meghatározott bérleti díjak a hasonló épületek tekintetében a TEDA által 2017-ben meghatározott árlistát követték. Mivel az ügylet egy átmeneti megállapodást érintett, amelynek alapján a TEDA maradt a bérbeadott épületek tulajdonosa, és mivel a bérleti díjak a TEDA által meghatározott bérletidíj-tartományban maradtak, a Bizottság e tekintetben nem fogadta el a vállalat felvetését.

4.5.2.3. Következtetés

(836) E vizsgálat ténymegállapításai azt mutatják, hogy a földterület rendelkezésre bocsátásának és megvásárlásának árát a szuezi övezetben az egyiptomi hatóságok határozzák meg, és a szuezi övezetben alkalmazandó árképzés nem átlátható. A földterületet közjogi szervek vagy az állam által megbízott vagy irányított magánszervezetek ítélték oda vagy adták bérbe kedvezményes feltételek mellett.

(837) A földhasználat biztosítását, amelyet az egyiptomi kormány megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében bocsátott rendelkezésre, az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében áruk rendelkezésre bocsátásának formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amelynek révén a kedvezményezett vállalatok gazdasági előnyben részesülnek.

(838) Ez a program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi jellegű, mivel a SETC-övezetben a megfelelő ellenszolgáltatásnál kevesebb összeg fejében biztosított földterületeket egy adott földrajzi területen működő meghatározott vállalatok számára tartották fenn.

4.5.2.4. A támogatás összegének kiszámítása

(839) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő feleket érintő, a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy figyelembe vették az exportáló gyártó által a földterületért ténylegesen fizetett összeg és az azon összeg közötti különbözetet, amelyet a piaci viszonyítási alapnak megfelelően rendes körülmények között meg kellett volna fizetni. A földterület vásárlásával kapcsolatban a Jushi Egypt számára juttatott előnyt a következőképpen számolták ki:

(840) A fenti (828) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően az egyiptomi kormány nem tudott információkkal szolgálni a földterületek vételáráról. Az egyiptomi kormány csak a földterületek haszonélvezeti jogával kapcsolatos ügyletekről nyújtott be információkat. 2016-ban lényegében az ingatlanok értékelését egy szakértői bizottság végezte el, hogy egy ártérképet készítsen a szuezi övezet földterületeinek haszonélvezeti jogairól. Ezen elemzés alapján meghatározták a haszonélvezeti jogok éves átlagértékét a szélesebb értelemben vett Szuezi-csatorna gazdasági övezetben. Másrészről a TEDA 2016-ban a földterületekkel kapcsolatban haszonélvezeti szerződést kötött az MDC-vel, hogy 6 km^2-rel bővítsék a jelenlegi SETC-övezetet. A Bizottság megszorozta a haszonélvezeti jognak a szuezi övezetben érvényes éves átlagértékét a TEDA által a 6 km^2-es bővítési övezetre aláírt haszonélvezeti szerződés időtartamával. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez mutatja a fejlesztés nélküli földterület teljes vételi értékét a beruházó számára.

(841) Annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a földterület fejlesztőjének költségeit, a TEDA egy m^2-re eső beruházási költségét a nyilvánosan elérhető információk alapján határozták meg. Ezen információk alapján ([193]) 230 millió USD összegű befektetést irányoztak elő a 6 km^2-es bővítési területre. Ehhez hozzáadták a fejlesztő hasznát is.

(842) A fejlesztett földterület így megkapott négyzetméterenkénti árát a Jushi Egypt által vásárolt földterületre vetítették, és összehasonlították a Jushi Egypt által ténylegesen fizetett vételárral. A 2011-ben vásárolt telek tekintetében a 2016-os vételárat az inflációnak és a GDP alakulásának megfelelően kiigazították. Ezt a változást az Egyiptom vonatkozásában az IMF által 2016-ban közzétett inflációs ráták, illetve az egyiptomi egy főre jutó, folyó áron számított, USA-dollárban kifejezett GDP alakulása alapján számították ki. A 2016-ban megvásárolt telket felértékelték annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a telek megfelelő földrajzi elhelyezkedését a vevő számára (a Jushi Egypt meglévő létesítményei mellett található).

(843) Az alaprendelet 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően, amely a nem értékcsökkentett eszközökre felosztott támogatási összegekkel foglalkozik, a támogatási összeget úgy osztották el a vizsgálati időszakra, hogy Egyiptom vizsgálati időszak alatti, Világbank által közölt ([194]) megfelelő és rendelkezésre álló hitelezési kamatlábát alkalmazták egy kamatmentes hitelre.

(844) A végleges tájékoztatást és a végleges tájékoztatás kiegészítéseit követően a Jushi Egypt azt állította, hogy a Bizottság több hibát vétett a földterület adásvételére vonatkozó referenciaérték meghatározásakor, nevezetesen a következőket:

(1) A telek Wadi Geglától való megvásárlását érintő belső levelezésből kitűnik, hogy a Jushi Egypt 1 000 és 1 200 EGP/m^2 közé tette a földterület árát. Ezt az árat kellett volna elsősorban referenciaértékként figyelembe venni.

(2) A haszonélvezet időtartama alatti értéke nem hasonlítható össze a földterület korlátlan tulajdonjogával, mivel a haszonélvezet természetéből adódóan más, mint a korlátlan tulajdonjog.

(3) A Szuezi-csatorna gazdasági övezet főhatóságának a megbízásából készített hipotetikus földértékelés nem összehasonlítható referenciaérték, mivel ez egy hipotetikus ár, amelyen a Szuezi-csatorna gazdasági övezet főhatóságának egyetlen telket sem sikerült értékesítenie.

(4) A telek feletti haszonélvezeti jog teljes értéke nem a haszonélvezet éves bérleti díjának a haszonélvezet teljes időtartamával való szorzata, hanem a haszonélvezet éves bérleti díja, osztva az átlagos befektetési megtérüléssel. Ennek az az oka, hogy a haszonélvezet eredeti éves összege az infláció miatt minden évben veszít az értékéből. A Bizottságnak ennek eredményeképpen az egy négyzetméterre jutó, USD-ben kifejezett éves árat osztania kell a TEDA által a földterület után várt átlagos nyereséggel.

(5) A TEDA Egypt által bejelentett 230 millió USD összegű beruházási költség a földterület haszonélvezetének az árából és a lakóterületek, szolgáltatási területek és gyárak kiépítését célzó beruházás árából áll. A Jushi Egypt által vásárolt telkeken egyáltalán nem volt ilyen, mivel a Jushi Egypt üres területeket vásárolt.

(6) A Bizottságnak az USD-ben megadott referenciaérték EGP-re való átváltására az adásvétel időpontjában érvényes átváltási árfolyamot kell használnia.

(845) Ami az első pontot illeti, a Bizottság nem használhatta a CNBM csoport által javasolt árat, mivel az a kérdéses exportáló gyártó szubjektív belső értékelését képezte, amelyet semmilyen, piaci paramétereken alapuló alátámasztó bizonyíték nem erősített meg, és ezért ezt nem lehetett a telek értékének megbízható helyettesítőjének tekinteni.

(846) Ami a második pontot illeti, a Bizottság elismeri, hogy a korlátlan tulajdonjog eltér a haszonélvezettől, de mivel az egyiptomi kormány nem tudott tájékoztatást vagy statisztikákat biztosítani a földterületek vételi áraira vonatkozóan, a Bizottság úgy vélte, hogy ez volt a legjobb rendelkezésre álló információ a referenciaérték meghatározásához.

([193]) Guangdong tartomány kereskedelmi minisztériumának globális fellépést támogató nyilvános szolgálata, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (legutóbbi letöltés 2020. január 2-án), valamint a kínai–egyiptomi szuezi gazdasági és kereskedelmi együttműködési övezet, prezentáció a következő linken: http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (legutóbbi letöltés 2020. január 2-án).

([194]) A Világbank Doing Business 2020 jelentése, Egyiptomi Arab Köztársaság, lásd még: https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG

(847) Ami a harmadik pontot illeti, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a kérdéses értékelés az egyiptomi kormány megbízásából készített független tanulmányból állt, amely megadta a földterület belső értékét, vagyis azt az árat, amelyen a földterületet rendes esetben el lehet adni. Az a tény, hogy a telkeket az egyiptomi kormány ténylegesen nem ezen az áron értékesítette, nem érinti e telkek belső értékét.

(848) A negyedik pontot illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy egy haszonélvezet értékét rendes esetben a mögöttes eszköz piaci értékének (azaz a korlátlan tulajdonjog értékének) valamilyen százalékarányában határozzák meg, a haszonélvezet időtartamától függően, azaz minél hosszabb a haszonélvezet, annál jobban megközelíti a haszonélvezet értéke a korlátlan tulajdonjog értékét. Mivel a földterületek korlátlan tulajdonjoga meghatározásából adódóan korlátlan időre szól, az éves haszonélvezeti ráta 50 évvel való megszorzása esetén a Bizottság által kiszámított referenciaérték mindig a korlátlan tulajdonjog tényleges értéke alatt marad. Ezen túlmenően a Bizottság megállapította, hogy konkrétan a TEDA által 2016-ban aláírt haszonélvezeti szerződés esetében a haszonélvezet teljes összegét a haszonélvezeti jog kezdő napján, átalányként kellett kifizetni. Mivel a gyakorlatban nem léteztek éves bérleti díjak, az állítás semmissé válik.

(849) Az ötödik pontot illetően a Bizottság megállapította, hogy a Jushi Egypt valóban úgy vásárolta meg a területet, hogy azon nem voltak épületek. E területet azonban már minden szükséges közműhöz csatlakoztatták: a közutakhoz, a szennyvízkezeléshez, a közvilágításhoz, a biztonságvédelemhez és a TEDA által biztosított egyéb szolgáltató létesítményekhez. Egy jó összeköttetéssel rendelkező és jól fejlesztett övezetben található telek ára nem vethető össze egy üres sivatagi telek árával. Ezenfelül az ingatlanfejlesztők, mint például a TEDA bevételei rendszerint a földterület értékesítéséből és az övezeten belül biztosított épületek és infrastruktúrák bérleti díjaiból származnak. Ha a fejlesztési költséget nem vennék figyelembe tényezőként a földterület piaci árában, akkor a fejlesztőket először is semmi sem ösztönözné arra, hogy beruházzanak.

(850) Ami az utolsó pontot illeti, a Bizottság megjegyezte, hogy a 2016-os árat az egyiptomi GDP 2011 óta reálértéken végbement alakulása alapján igazította ki. Ez azt jelenti, hogy az EGP USD-hez képesti leértékelődése által okozott inflációt már tényezőként figyelembe vette a GDP kiigazításában. Az átváltási árfolyam változásai miatti további korrekciók így kétszeres beszámítást eredményeznének.

(851) A fenti érvek alapján a Bizottság elutasította a vállalat állításait. A vállalat állításainak felülvizsgálatakor azonban a Bizottság megállapította, hogy az előny kiszámításához felhasznált kamatlábat illetően gépelési hibát vétett. Ennek megfelelő kiigazítása megtörtént.

(852) A Hengshi Egypt általi földbérleten keresztül megvalósuló előnyt úgy számolták ki, hogy a TEDA megbízásából 2018-ban készített piackutatás alapján összehasonlították a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben lévő versenytársak által felszámított átlagos bérleti díjat a Hengshi Egypt által 2018-ban ténylegesen fizetett bérleti díjjal.

(853) A végleges tájékoztatást és a végleges tájékoztatás kiegészítését követően az egyiptomi kormány és a Hengshi Egypt úgy érveltek, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy az épületek Hengshi Egypt számára történő bérbeadása előnyt ruház át, mert i. a Bizottság nem hasonlította össze a TEDA által a Hengshi Egypt vállalatnak felszámított bérleti díjat a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben lévő valamely versenytárs bérleti díjával, mivel az IDG „6th of October" árait használta fel, amely nem a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben, hanem Nyugat-Kairó egyik szabad övezetében található, ii. a Bizottság egy belső, indikatív jellegű tanulmányra támaszkodott; és iii. a Bizottság nem állapította meg, hogy a TEDA Egypt árai előnyösebbek ugyanazon földrajzi terület piaci árainál, mert más, a közelben, de a TEDA övezetén kívül létrehozott vállalatok úgy döntöttek, hogy nem bérelnek területet a TEDA-tól, akkor sem, ha alacsonyak az árak.

(854) Ami az első pontot illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy a vállalat tévesen feltételezte, hogy a Bizottság az IDG „6th of October" árára alapozta a bérleti díj referenciaértékét. Mint azt a fenti (845) preambulumbekezdés említi, a Bizottság valójában a 88 EGP/m^2-es átlagos bérleti díjat használta, amelyet a TEDA megbízásából készített piackutatás alapján a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben a 2019-es év során több versenytárs is felszámított. Ezt az árat ezt követően kiigazították az ugyanezen kutatásban említett 10 %-os éves áremeléssel, hogy levigyék az értéket a vizsgálati időszaki értékre. Az eredményül kapott 80 EGP/m^2 referenciaérték történetesen megegyezik az IDG „6th of October" által felszámított árral, de nem az IDG által felszámított áron alapult.

(855) Ami a vizsgálatban szereplő versenytársak hely szerinti összehasonlíthatóságát illeti, a Bizottság megjegyezte, hogy honlapja szerint az IDG több, különböző területeken található projekttel rendelkezik, amelyek egyike valóban a nyugat-kairói térségben található. Van azonban egy projektje a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben, Port Saidban is. Másrészről a kutatásban említett egyik másik versenytárs, a SIDC, 100 %-ban a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben található ([195]). Végül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kutatásban foglalt összes helyre vonatkozó összes ár összehasonlítható, mivel maga a TEDA is úgy döntött, hogy ezekkel a vállalatokkal/projektekkel hasonlítja össze saját bérleti feltételeit. A Bizottság ennek értelmében nem értett egyet a Hengshi Egypt által felvetett második ponttal, miszerint nem szabadott volna egy bérleti díjak éves emelésének eldöntésére felhasznált belső kutatást felhasználni a referenciaár meghatározására. A Bizottság megjegyezte, hogy annak a fejezetnek a címe, amelyben az árak összehasonlítása szerepel, a „piackutatás" címet adták. A TEDA tehát úgy ítélte meg, hogy arra a piacra vonatkozóan készít kutatást, amelyben maga is működik. Továbbá, a TEDA saját bérleti díját is szerepeltette a táblázatban, amelyet a Bizottság is felhasznált, ami azt mutatja, hogy más fejlesztőkkel összehasonlítva említette saját magát. Végezetül a következtetésekben a TEDA az árainak a 2019-es évre történő felemelése mellett szóló egyik érvként „a piaci árakhoz való igazodást" említette. E bizonyítékok alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a belső tanulmány megbízhatóan helyettesítette az összehasonlítható piaci árakat a TEDA szempontjából, és az állítást következésképpen el kell utasítani.

(856) Az egyiptomi kormány és a Hengshi Egypt által említett harmadik pontot illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy a közelben található más vállalatok úgy döntöttek, hogy nem vesznek bérbe ingatlant a TEDA-tól, nem megbízható mutatója annak, hogy a TEDA bérleti díjai nem versenyképesek. Ami azt illeti, semmilyen további bizonyítékokkal nem szolgáltak az e vállalatok által használt földterületek tulajdonjogára (vétel, haszonélvezet, bérbeadás), sem a TEDA övezetén kívüli létrehozásra vonatkozó döntés mögöttes okaira vonatkozóan. A Saint Gobain például egy nagy területen működő vállalat, amely olyan gyártási tevékenységet folytat, amelyhez valószínűleg nagyobb területre és olyan speciális jellemzőkre lett volna szükség, amelyeket a TEDA szabványos bérelhető gyárai nem tudtak biztosítani. A Bizottság e tekintetben azt is ki kívánja emelni, hogy a TEDA által kezelt övezetben található összes gyártó szervezet részben vagy teljes egészében kínai jogi vagy természetes személyek tulajdonában van, és a TEDA küldetése – mint azt a (819) preambulumbekezdés is említi – a nemzetközi színtérre kilépő kínai vállalkozások támogatása. A Bizottság tudomása szerint a Hengshi Egypt által említett, közeli vállalatok egyike sem kínai tulajdonú.

(857) Végezetül, a Hengshi Egypt kifogásolta, hogy a Bizottság ugyanazt a bérleti díjat használta a gyárak és a raktárak esetében is, valamint a vizsgálati időszak előtt induló szerződések esetében is. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a TEDA által készített piackutatás csak a „gyárak és raktárak" tekintetében, ezeket összevonva adott meg árat. Emiatt a Bizottság sem tudta egymástól elkülöníteni a gyárak és a raktárak díjait. Továbbá, a Bizottság megjegyezte, hogy a TEDA által 2018-ban ténylegesen felszámított díjakat használta. Az a tény, hogy a TEDA bizonyos szerződések esetében 2018-ban nem igazította ki a bérleti díjait, ebben az értelemben nem releváns. A fentiekre tekintettel a Bizottság ezen állításokat elutasította.

(858) Ennek eredményeképpen a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított földterületek esetében megállapított végleges támogatási mérték 1,93 % volt.

4.6. **Bevételekről való lemondás**

4.6.1. *Társaságiadó-kedvezmények*

a) Jogalap:

— a 2005. évi 91. sz. törvénnyel kihirdetett társaságiadó-törvény, továbbá

— a Beruházási Minisztérium 2017. évi 16. sz. rendelete a 13. sz. egyiptomi számviteli standard „A" jelű, „A valutaátváltási árfolyamok változásainak hatása" című kiegészítésének megállapításáról.

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(859) A Jushi és Hengshi Egypt a 22,5 %-os általános egyiptomi jövedelemadó szerint adózik.

(860) 2016-ban az egyiptomi kormány úgy határozott, hogy az egyiptomi font (a továbbiakban: EGP) rögzített árfolyamát a Nemzetközi Valutaalap ajánlása alapján lebegő árfolyamra változtatja. Ennek következtében az egyiptomi font más fő valutákhoz, köztük az amerikai dollárhoz és az euróhoz viszonyított árfolyama egy hónap leforgása alatt mintegy a felére zuhant. E hirtelen árfolyam-ingadozás kezelése érdekében az egyiptomi kormány külön számviteli standardot, valamint külön adózási szabályt adott ki az árfolyam-különbözetek kezelésére. Ezek alapján a vállalatok nagyobb körben vonhatták le adóalapjukból az egyiptomi font leértékelődése miatti árfolyam-különbözeteket.

([195]) A további részleteket lásd az IDG-t illetően: https://www.idg-egypt.com/ és a SIDC-t illetően: https://sidc.com.eg/ for SIDC (utolsó hozzáférés: 2020.4.1.).

(861) Bár az új szabályok minden Egyiptomban működő vállalatra általánosan alkalmazandók voltak, és céljuk az egyiptomi valuta leértékelődése miatti kedvezőtlen hatások enyhítése volt, bevezetésükkel a vállalatok egy szűk csoportja de facto jelentős gazdasági előnyhöz jutott, nevezetesen azok az exportorientált vállalatok, amelyek üzleti tevékenységük csaknem teljes egészét külföldi valutában, például amerikai dollárban vagy euróban végzik. Ezeket a vállalatokat nem érte veszteség az egyiptomi font leértékelődése miatt, ennek ellenére előnyét látták az egyiptomi kormány speciális adóügyi számviteli standardjának. Ebből következően az üzleti tevékenységüket külföldi valutában végző vállalatok adózási szempontból veszteségesnek tűnnek akkor is, ha pénzügyi helyzetük egészséges nyereséget mutat. Ezzel szemben az EGP-ben működő egyiptomi társaságok olyan tényleges veszteségeket szenvedtek el, amelyek valós hatást gyakoroltak üzleti tevékenységükre, amivel az egyiptomi kormány által kiadott különleges adózási szabály foglalkozott.

(862) A Jushi és Hengshi Egypt is előnyre tett szert ebből az intézkedésből, mivel a vizsgálat kimutatta, hogy üzleti tevékenységüket szinte kizárólag USD-ben vagy EUR-ban végzik, és szinte egyáltalán nem bonyolítanak ügyleteket egyiptomi fontban. Valójában szinte kizárólag exportra termelnek, szinte az összes berendezésüket importálják, kölcsöneik pedig devizában vannak, és az anyagai beszerzéseik jelentős részét is denominálják valutában. Ezért a Jushi és a Hengshi Egypt által az egyiptomi font leértékelődése miatt elkönyvelt veszteségek – különösen a külföldi valutában felvett kölcsönökre figyelemmel – nem ténylegesek, és csupán adóügyi célokat szolgálnak, az adóalapot képező jövedelem számítása érdekében mutatják ki őket.

(863) Emellett az egyiptomi kormány az adóalap-csökkentést eredetileg ideiglenes intézkedésnek szánta, és csak a leértékelődés idején végzett ügyletekre kívánta lehetővé tenni alkalmazását. Mindazonáltal a vizsgálati időszakban Jushi és Hengshi Egypt továbbra is jelentős összegeket vont le adóköteles jövedelméből a realizált és nem realizált árfolyam-különbözetek alapján. Ennek eredményeként a nyereségadó-kimutatások szerint kevésbé nyereségesek vagy akár veszteségesek voltak, annak ellenére, hogy pénzügyi kimutatásaik egészséges és fenntartható nyereséget mutattak.

c) Következtetés

(864) A fenti megfontolások fényében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ezek az adókedvezmények az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében az egyiptomi kormány elmaradt bevételeinek minősülnek, és az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti előnyhöz juttatták a kedvezményezettet.

(865) Emellett az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban *de facto* a Jushi és a Hengshi Egypt exportáló gyártókra jellemzőek, mivel ezeket a kedvezményeket túlnyomórészt egy meghatározott vállalatcsoport alkalmazza, amely szinte kizárólag külföldi valutában működik.

(866) A végső tájékoztatást követően az egyiptomi kormány és az exportáló gyártók megjegyezték, hogy az árfolyamveszteségek negatív adóalapként való kezelésére vonatkozó, 2016-os speciális adószabály nem képezhet támogatást, mivel nem biztosít előnyt és nem egyedi jellegű. Először is, mivel ezt az adószabályt a kormány által okozott veszteség ellensúlyozása érdekében fogadták el, nincs szó előny átruházásáról. Másodszor, mivel a veszteség által hasonlóképpen érintett összes jogalany igénybe vehette ezt az adóügyi megítélést, ez a program nem minősíthető egyedinek.

(867) A Bizottság a fenti (861) preambulumbekezdésben elismerte, hogy ez a jogszabály általánosan alkalmazandó az összes egyiptomi vállalatra, és a célja az egyiptomi valuta leértékelődésével járó negatív hatások ellensúlyozása. A Bizottság azonban megállapította, hogy a főként exportorientált és tevékenységeiket szinte kizárólag külföldi valutákban, például USD-ben és EUR-ban folytató vállalatok aránytalanul nagy előnyre tettek szert e jogszabályból fakadóan. Ezek a vállalatok semmilyen jelentős veszteséget nem szenvedtek el az EGP leértékelése miatt, mivel az USD-ben denominált beszerzéseik/kötelezettségeik kapcsán elszenvedett árfolyamveszteségeiket az USD-ben végzett értékesítéseiken keletkező árfolyamnyereségek ellensúlyozni tudták. Ennek következtében a kormány által okozott veszteség ellensúlyozása helyett a jogszabály valójában adókedvezményt teremtett, amely kifejezetten a vállalatok e típusára vonatkozott. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(868) Az exportáló gyártók gazdasági előnyét a 2018. évi társaságiadó-bevallásban szereplő információk alapján állapították meg. Elsőként az említett rendelkezés alapján az adóalapot képező jövedelemből levont összeget állapították meg. Utána erre a levont összegre az általánosan alkalmazandó 22,5 %-os adókulcsot alkalmazták. Végül ezt az összeget az exportáló gyártók vizsgálat alatti teljes forgalmának százalékában fejezték ki.

(869) Az erre az adóprogramra megállapított támogatási összeg 1,43 %.

4.6.2. *Héamentesség és behozatalivám-visszatérítések az importált berendezésekre*

(870) A program héa- és behozatalivám-mentességet biztosít a szuezi övezetben lévő vállalatok gyártási folyamataiban használt berendezések behozatalára.

a) Jogalap

(871) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik:

— A különleges jellegű gazdasági övezetekről szóló 83/2002. sz. törvény (a továbbiakban: 83/2002. sz. törvény)

— Az Egyiptomi Arab Köztársaság elnökének rendelete a különleges jellegű gazdasági övezetekre vonatkozóan a 83/2002. sz. törvényben kiadott egyes rendelkezések módosításáról szóló 27/2015. sz. törvényről (a továbbiakban: a 27/2015. sz. törvény)

— A 2017. évi 72. sz. törvénnyel hatályba léptetett beruházási törvény

— A miniszterelnök 2017. évi (2310). sz. határozattervezete a 2017. évi 72. sz. törvény alapján kiadott beruházási törvény végrehajtási rendeleteinek kibocsátásáról

— A 2016. évi 67. sz. törvénnyel hatályba léptetett héatörvény

— A héatörvény végrehajtási rendelete, 66/2017. sz. pénzügyminisztériumi rendelet.

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(872) A 27/2015. sz. törvénnyel módosított 83/2002. sz. törvény 22. cikke szerint a szuezi övezet pénzügyminiszteri rendelet alapján egy különálló vámterület része. Ez a különálló vámterület az övezet hatóságának elnöke által létrehozott legfelsőbb vámbizottság felügyelete alatt működik.

(873) Emellett a 83/2002. sz. törvény 42. cikke szerint az importált berendezések, szerszámok vagy készülékek mentesülnek az adók és vámok alól, amennyiben azokat a szuezi övezetben engedélyezett tevékenység céljából előállított termékekhez vagy szolgáltatásokhoz rendelik. Másrészről minden adót és vámot meg kell fizetni minden olyan termék után, amelyet a szuezi övezeten kívül a belföldi piacon forgalomba hoznak, mivel a szuezi övezet nem csak exportra termelő övezet.

(874) Végül a vonatkozó jogszabályok szerint a szuezi övezeten kívüli vállalatok előzetesen befizetik a behozatali héát, és azt nettósítják a belföldi értékesítésük után fizetendő héával szemben, vagy adott esetben visszatérítést kérnek a késztermékek kivitelekor. A szuezi övezetben működő vállalatok esetében a héát visszatartják, és így kezdetben nem számítják fel az ebben a pontban a pénzügyminisztérium és a Szuezi-csatorna övezet főhatósága között létrejött egyetértés szövegének megfelelően.

(875) A Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő vállalatok 2017 óta és a vizsgálati időszak során valóban visszatartották az importált berendezésekre vonatkozó héát és importvámokat. 2017 előtt a vállalatok ténylegesen megfizették a behozatali vámokat és a hozzáadottérték-adót/általános forgalmi adót (a továbbiakban: GST) az importált berendezések után, mivel még nem csatlakoztak a szuezi övezet rendszeréhez. A vállalat azonban 2017 során belépett a szuezi övezet adózási és közigazgatási rendszerébe, és így az exportáló gyártó igénybe vette a kedvezményes adózási elbánást, többek között a héa- és vámmentességeket.

(876) Egyiptomban általános szabályként az 5 %-os héamérték alá tartozó gépeket vásárló vállalatoknak az összegeket a jövőbeli befizetések céljából jóváírásként kell felhasználniuk ([196]). Ha azonban az egyenleget több mint 6 egymást követő adómegállapítási időszakban (hónapban) megtartják, márpedig ez a helyzet olyan vállalatok esetében, amelyek jelentős exporttevékenységet folytatnak, amely az előzetesen felszámított héát nem tudja jóváírásként szembeállítani a jövőbeli befizetésekkel, akkor a nyilvántartásba vett személynek írásban kérelmet kell benyújtania, és fel kell tüntetnie az egyenleg összegét. Az egyiptomi adóhatóságnak ellenőriznie kell az egyenleg helytállóságát, és a kérelem benyújtását követő 45 napon belül vissza kell térítenie a kérdéses összeget.

([196]) A 2016. évi 67. törvény 22. cikke.

(877) A vizsgálat azonban feltárta, hogy a gyakorlatban az egyiptomi kormány nem téríti vissza az előzetesen megfizetett héát, így az adó tényleges költséget jelent az ilyen vállalatok számára. A Jushi Egypt 2016–2018. évi éves beszámolóiban kimutatott GST/héa-jóváírások elemzése azt mutatta, hogy az egyiptomi kormány által a Jushi Egypt részére fizetendő összegek több év után még mindig kifizetetlenek voltak ([197]), és a Jushi Egypt is megerősítette, hogy nem számít visszatérítésre ([198]). A Hengshi Egypt a berendezésekre és anyagokra vonatkozó héa/GST visszatérítését kérte. Végül megkapta a legfeljebb 3 évvel korábban vásárolt berendezések után járó visszatérítést, de a visszatérített összegek nem fedték le a visszaigényelt összegeket, és nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy egyes tételeket miért térítettek vissza, más tételeket pedig miért nem. Ez azt mutatja, hogy a héa egyiptomi kormány általi visszatérítését a legjobb esetben is jelentős késedelemmel, de mindenképpen önkényesen és nem átláthatóan lehet megkapni.

(878) Figyelembe kell azt is venni, hogy mivel a termékek – köztük a vizsgált termék – gyártásához felhasznált berendezések minden valószínűség szerint teljes hasznos élettartamuk alatt Egyiptom területén üzemelnek anélkül, hogy újraexportálnák vagy belföldön értékesítenék őket, nincs más észszerű magyarázata annak, hogy miért jogosítanak fel vásárláskor vám- és héamentességre, mint hogy a kormányzat előnyhöz kívánja juttatni a szuezi övezetben működő vállalatokat. Ez tehát olyan vám és héa formájában elmaradt bevételnek minősül, amelyet indokolás nélkül nem kell megfizetni, mivel ezt a berendezést a vizsgált termék helyi előállítására használják, amely után a szuezi övezeten kívül működő gyártók rendszerint vámot és héát fizetnek.

(879) Ezért, mivel az exportáló gyártókra 2017-ben a szuezi övezet jogrendje alapján kedvezményes elbánás vonatkozott, a gépek behozatala tekintetében *de facto* héamentességben részesültek. Ez a mentesség bevételkiesést jelent, mivel – az előző bekezdésekben foglaltak szerint – annak ellenére, hogy a héát végül vissza kell téríteni, lényegében nincs bizonyíték arra, hogy az egyiptomi kormány visszatérítette volna Jushi Egypt részére a gépek után a múltban fizetett héát. A rendelkezésre álló bizonyítékok valóban azt mutatták, hogy Jushi Egypt nem kapta meg ezeket a visszatérítéseket, amikor az övezeten kívül működött.

(880) A szuezi övezetben található vállalatok, amelyeknek nem kell előzetesen megfizetniük a héát, *de facto* héamentességben részesülnek, ami egy tényleges költséget takarít meg a számukra, továbbá megszabadítja őket a héavisszatérítés igénylésével vagy a héajóváírás kiegyenlítésével kapcsolatos adminisztratív terhektől. Ugyanez a következtetés még inkább érvényes az importált berendezésekre vonatkozó behozatali vámok megfizetése alóli mentesség esetén.

(881) A végső tájékoztatást követően az egyiptomi kormány és az exportáló gyártók különféle kérdéseket vetettek fel. Először is, az elmaradt bevétel fennállásának oka a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben rájuk érvényes adóügyi megítélés tekintetében nem az, hogy a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt korábban nem mindig kapta meg kellő időben az egyiptomi kormánytól a teljes héa-visszatérítéseket (amikor nem a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben voltak).

(882) Másodszor, a Bizottság a kifogásolt adóügyi megítélést egy hipotetikus adóügyi megítéléssel hasonlította össze, amelyet a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt Szuezi-csatorna gazdasági övetekbe való belépése előtti helyzetéből extrapolált, nem pedig a berendezések és a nyersanyagok importjára vonatkozó egyiptomi héaszabályokkal vetette össze a kifogásolt adóügyi megítélést.

(883) Harmadszor, a Bizottság az ellenőrző látogatás során nem vetett fel semmilyen kérdést a héa egyiptomi igazgatásával kapcsolatban, és ezt nem vitatta meg az egyiptomi kormánnyal.

(884) Negyedszer, az egyiptomi kormány emlékeztetett arra, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 27. cikke a WTO fejlődő ország tagjainak esetében különleges és eltérő bánásmódra szólít fel. A Bizottságnak tehát nem szabadna büntetnie, hogy az egyiptomi kormány nem mindig rendelkezett a kellő forrásokkal ahhoz, hogy időben visszafizesse a héajóváírás esedékes összegét.

(885) Ötödször, maga a Bizottság is elismerte, hogy a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt végül megkapta az egyiptomi kormánytól a héa egy részét, mielőtt csatlakoztak volna a Szuezi-csatorna gazdasági övezethez. Így az előnyt nem képezheti a rendes esetben fizetendő héa teljes összege. Továbbá, a Jushi Egypt héajóváírási egyenlege immár csökken, amióta a Jushi Egypt vállalathoz több héakövetelés érkezik be, és a rendesen fizetendő héa teljes összegét részben ellensúlyozta volna ez a héakövetelés. Végezetül, 2020 elején a Jushi Egypt általi behozatal utáni héa kapcsán esedékes összegeket a 2017–18-as időszakra az egyiptomi kormány rendezte, és ellentételezte a Jushi Egypt héajóváírásával. Ennek eredményeképpen többé nem áll fenn előny.

([197]) A 2016–2018. évi éves beszámolókban szereplő héa- és egyéb közvetettadó-követelések többsége valójában a 2016 júliusáig hatályban lévő 10 %-os GST-rendszer szerinti külföldi vásárlásokra vonatkozik.

([198]) A Világbank „Doing Business in Egypt 2020” („Üzleti tevékenység Egyiptomban, 2020”) című kiadványa adóügyi szempontból 190 ország közül a 156. helyen rangsorolja Egyiptomot.

(886) Hatodszor, az exportáló gyártóknál felmerült héajóváírás gépek utáni héát, nem pedig nyersanyagok utáni héát érintett. A kezdeti nagy állóeszköz-beruházás miatt az egyiptomi kormány nem volt abban a helyzetben, hogy kellő időben vissza tudja téríteni számukra a gépekkel kapcsolatban felmerült héát. A nyersanyagok esetében azonban nem ez volt a helyzet, így a nyersanyagok héamentessége nem valósított meg támogatást.

(887) Végezetül, mivel a Bizottság helyesen ítélte meg úgy, hogy semmilyen importvámot nem kellett volna fizetni az exportált termékek alapanyagai után, a Bizottságnak ugyanezt az érvelést kellett volna alkalmaznia az exportált termékek alapanyagainak a héája tekintetében is. Ebből következően a Bizottságnak az előny kiszámításához a vizsgálati időszak alatt fizetendő héa összegét kizárólag a belföldi piacon eladott áruk előállításához használt anyagok mennyiségére kell leosztania.

(888) A Bizottság ezekre az állításokra válaszolva tisztázni kívánja, hogy nem célja, hogy megbüntesse az egyiptomi kormányt a források hiánya miatt, vagy hogy bírálja az egyiptomi héarendszert mint olyant. A Bizottság ugyanakkor megjegyezte, hogy az SCM-megállapodás 27. cikke ebben az összefüggésben nem játszik szerepet az egyiptomi kormány állításában. A kiegyenlítő vámokkal kapcsolatos eljárások esetében alkalmazandó leglényegesebb rendelkezés a 27. cikk (10) bekezdése, amely csak bizonyos csekély mértékű (de minimis) küszöbértékekkel foglalkozik, míg a 27. cikk többi rendelkezése főként a fejlődő országok exporttámogatásait érinti. Az egyiptomi kormány ebben az esetben a héajóváírások adófizetőknek való visszafizetésének a hiányát igyekszik a 27. cikkre támaszkodva igazolni, amellyel kapcsolatban e rendelkezés nem releváns.

(889) Ami a héarendszerre vonatkozó információkérésekkel kapcsolatos állítást illeti, a Bizottság a vizsgálat kezdetétől tájékoztatást kért a héarendszer egyiptomi működésére vonatkozóan, a kérdőív révén és a hiánypótlási folyamat során is. Továbbá, az ellenőrző látogatás során is felvetettek az exportáló gyártóktól beszedett adók összegére vonatkozó általános kérdéseket. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a vizsgálat során elegendő információt kapott magáról a héakeretről.

(890) A Bizottság azonban megjegyezte, hogy a Szuezi-csatorna övezetbe tartozó vállalatokat a héa tekintetében eltérően kezelik. A Szuezi-csatorna övezetben működő vállalatoknak nem kell előzetesen befizetniük a héát („1. forgatókönyv”). Ezzel szemben hasonló helyzetű adófizetőknek, nevezetesen a Szuezi-csatorna övezeten kívüli vállalatoknak előzetesen be kell fizetniük a héát („2. forgatókönyv”). E ponton nincs jelentősége annak, hogy a héa végül esedékes-e vagy azt vissza kell-e téríteni. Ami lényeges, az az, hogy az egyiptomi kormány az 1. forgatókönyvben kezdetben nem szed be semmilyen bevételt, míg a 2. forgatókönyvben minden esetben kezdetben bevételt szed be.

(891) Az idevágó egyiptomi jogszabályi keret szerint az 1. forgatókönyvben az elszámolás időpontjában a vállalatoknak meg kellene fizetniük a végleges elszámolási összeget, míg a 2. forgatókönyvben az egyiptomi kormány által már beszedett bevételek egy része visszakerülne a vállalatokhoz (abban az esetben, ha héát kell visszatéríteni). Ha ez az elszámolási folyamat gyors és megbízható, úgy az azzal járó előny, hogy az 1. forgatókönyvben nem kell előzetesen héát befizetni, az arra az időre szóló pénzforgalmi előnnyel egyezik meg, amely a visszafizetésig eltelne. A Bizottság e tekintetben megjegyezte, hogy – mint azt a fenti (876) preambulumbekezdés is említette – ezen elszámolás kötelező határideje a jóváírás létrejöttétől számított 6 hónap.

(892) A Bizottság azonban megállapította, hogy a gyakorlatban a 2. forgatókönyv szerint működő vállalatok esetében az elszámolásra és a megfelelő visszatérítésre legjobb esetben is nagyon jelentős késedelemmel kerül sor, és hogy a visszatérítéshez való hozzájutás kritériumai nem világosak. A Bizottság e tekintetben megjegyezte, hogy az egyiptomi kormány nem vitatta önmagában ezt a tényt. A Szuezi-csatorna övezeten belüli vállalatok pénzforgalmi előnye abból származik, hogy az egyiptomi kormány egyáltalán nem szed be héabevételeket a Szuezi-csatorna övezeten belüli vállalatoktól a végső elszámolásig, amelynek az időpontja bizonytalan (1. forgatókönyv), szemben a Szuezi-csatorna övezeten kívüli vállalatokkal, amelyek esetében a bevételeket azonnal beszedi, és sokkal később, bizonytalan időpontban téríti vissza (2. forgatókönyv). Ennek eredményeképpen a Szuezi-csatorna övezeten belüli vállalatok a héa tekintetében kedvezményes bánásmódban részesülnek a Szuezi-csatorna övezeten kívüli vállalatokhoz képest. A Szuezi-csatorna övezeten belüli vállalatok tekintetében be nem szedett összeg az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében vett elmaradt vagy be nem szedett bevételnek minősül.

(893) Ennek további szemléltetése érdekében a Bizottság a vonatkozó egyiptomi héakereten túlmenően megvizsgálta az exportáló gyártók Szuezi-csatorna övezetbe való belépése előtti és utáni helyzetét is. A Szuezi-csatorna övezetbe való belépés előtt az exportáló gyártók helyzete hasonló volt a Szuezi-csatorna övezeten kívüli vállalatok vizsgálati időszak alatti, a 2. forgatókönyv szerinti helyzetéhez. E tekintetben az egyiptomi kormány nem vitatta, hogy a Jushi Egypt nagyon jelentős héajóváírást halmozott fel, mielőtt belépett volna a Szuezi-csatorna övezetbe, és hogy az egyiptomi kormány nem volt képes visszatéríteni ezt a jóváírást. A Jushi Egypt héajóváírásokkal kapcsolatos helyzete, amely a Szuezi-csatorna övezetbe való belépése előtt jött létre, azt mutatja, hogy az előző preambulumbekezdésben leírt helyzet megfelel a Szuezi-csatorna övezeten kívüli vállalatok esetében a vizsgálati időszak alatt fennálló valóságnak.

(894) Ami az egyiptomi kormány és az exportáló gyártók által felvetett ötödik pontot illeti, azoknak az áruknak a végleges rendeltetési helye, amelyekre a héát kivetették, valamint az a tény, hogy a Jushi Egypt idővel ellentételezni tudta eredeti héajóváírását bizonyos héakötelezettségekkel, nem változtat a Bizottság ténymegállapításain, mivel ezek nem érintik az övezeten belüli és kívüli vállalatokkal szembeni bánásmód terén eredetileg fennálló különbséget, és ezek az ellentételezések nem az egyiptomi kormány általi proaktív visszatérítéshez kapcsolódnak, hanem az e vállalatoknál történetesen felmerült héakötelezettségekhez.

(895) A Bizottság ugyanakkor azt is elismerte, hogy a két exportáló gyártó egyike egyszer adóvisszatérítésben részesült egyes eszközvásárlásaival kapcsolatban, jóllehet, nem a vizsgálati időszak alatt, és több éves késedelemmel. Ezen túlmenően a Bizottság tudomásul vette, hogy csak röviddel a vizsgálati időszak előtt iktatták be Egyiptomban az új héatörvényt, és az azt végrehajtó jogszabály a vizsgálati időszak alatt még nem került teljes mértékben bevezetésre. Tekintettel erre az átmeneti szakaszra, a Bizottság megértette az egyiptomi kormánynak azt az érvét, hogy a héa-visszatérítések elszámolási időszaka jelentősen elcsúszhat, tekintettel arra, hogy az egyiptomi kormány egy fejlődő ország irányítója, amelyben az optimálisnál kisebb létszámú igazgatási személyzet felel az új rendszerért, és olyan költségvetési hiányok állhatnak fenn, amelyek megnehezítik a héa-visszatérítések előírt határidőkön belüli kiadását. Ezért a Bizottság, figyelembe véve ezeket az Egyiptomban fennálló kivételes és remélhetőleg átmeneti körülményeket, úgy döntött, hogy a héamentességekkel kapcsolatos előny kiszámításakor csak az exportáló gyártóknál jelentkező pénzforgalmi előnyt veszi figyelembe. Az előny kiszámításának a (899) preambulumbekezdésben leírt módszertana ennek megfelelően kiigazításra került.

(896) Ami a hatodik pontot illeti, a Bizottság megjegyezte, hogy noha a Hengshi Egypt számára egy bizonyos időpontban valóban visszatérítettek a gépek után előzetesen befizetett héát, soha nem részesült visszatérítésben az anyagok után fizetett héát illetően, annak ellenére, hogy ezt a vállalat kérelmezte. A gépek utáni héára vonatkozó ténymegállapítások tehát a fortiori vonatkoznak az anyagok utáni héára. A Bizottság ennek megfelelően elutasította ezt az állítást.

c) Következtetés

(897) A Bizottság a fentiek alapján azt a következtetést vonta le, hogy ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében az egyiptomi kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi hozzájárulásnak minősül, mivel a jogosult vállalkozások mentesülnek az általuk egyébként megfizetendő héa és/vagy vám megfizetése alól. Emellett az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében gazdasági előnyhöz juttatja a kedvezményezett vállalatokat, mivel jobb pénzügyi helyzetbe kerülnek, mint a rendszer nélkül. Valójában a rendszer nélkül a berendezések behozatalakor megfizették volna a héát és a behozatali vámokat.

(898) A program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel nem alkalmazható általánosan Egyiptomban, és csak a különleges jellegű gazdasági övezetekben található vállalatokra vonatkozik, mint amilyen a szuezi övezet. A jogrend, amelynek hatálya alatt a támogatást nyújtó hatóság működik, a támogatásra való jogosultságot a szuezi övezetben lévő vállalkozásokra korlátozza.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(899) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő feleket érintő, a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Úgy ítélték meg, hogy a kedvezményezettek a következő előnyhöz jutottak:

(1) azoknak a vámoknak az összege, amely alól az importált berendezések mentesültek. Annak biztosítása érdekében, hogy a kiegyenlített összeg kizárólag a vizsgálati időszakra vonatkozzon, a Bizottság a kedvezményezetteknek juttatott gazdasági előnyt a vállalat rendes számviteli eljárásait követve, a berendezés teljes hasznos élettartamára számolta el, kivéve egy eszközkategória esetében, amikor az elszámolási időszakot – a Bizottság szolgálatai által végzett ellenőrzéssel összhangban – a tényleges hasznos élettartam jobb figyelembevétele érdekében kiigazította.

(2) Ami a *de facto* héamentesség formájában elmaradt bevételt illeti, a gazdasági előnyt eredetileg úgy számították ki, hogy az importált berendezés beszerzése után általában fizetendő, de a vizsgálat során meg nem fizetett héa teljes összegét vették figyelembe. A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeket követően azonban, mint azt a fenti (895) preambulumbekezdés említi, a Bizottság úgy döntött, hogy a héamentességekkel kapcsolatos előny kiszámításakor csak az exportáló gyártóknál jelentkező pénzforgalmi előnyt veszi figyelembe. Az előny kiszámításának módszertana ennek megfelelően kiigazításra került. Ennek eredményeképpen a visszatartott héával összefüggő pénzforgalmi előnyt úgy tekintették, hogy egyenértékű a vizsgálati időszak alatt Egyiptomban a betétek után fizetett átlagos kamattal (12,32 %), amelyet a 2017 óta beszerzett áruk tekintetében visszatartott héaösszegekre alkalmaztak.

(900) A felek végleges tájékoztatását követően a Jushi Egypt kijelentette, hogy a Bizottság 2018-ban 5 %-os vámot alkalmazott a szigetelőanyagok behozatalára, noha ezek ebben az évben 2 %-os vám hatálya alá tartoztak. A vállalat úgy érvelt továbbá, hogy a Bizottságnak az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a vizsgálati időszak alatti értékcsökkenés alapján kellett volna elosztania a gépek behozatalára eső héát. A Bizottság elfogadta ezeket az állításokat és ennek megfelelően kiigazította a támogatás összegének számítását.

(901) Az e támogatástípus vonatkozásában az exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási összeg 0,13 % volt.

4.6.3. *Héamentesség és behozatalivám-visszatérítések az importált anyagokra*

(902) A 83/2002. sz. törvény alapján a különleges gazdasági övezetben működő szervezetek vámok, értékesítési adók vagy más, egyébként megfizetendő adók vagy vámok megfizetése nélkül importálhatnak nyersanyagokat, amennyiben ezeket az importált termékeket eredeti formájukban vagy később exportált továbbfeldolgozott termékként reexportálják.

a) Jogalap

(903) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik:

— A különleges jellegű gazdasági övezetekről szóló 83/2002. sz. törvény (a továbbiakban: 83/2002. sz. törvény)

— A különleges jellegű gazdasági övezetekről szóló törvény végrehajtási rendeleteinek kibocsátásról szóló, 2002. évi 1625. sz. miniszterelnöki rendelet

— Az Egyiptomi Arab Köztársaság elnökének rendelete a különleges jellegű gazdasági övezetekre vonatkozóan a 83/2002. sz. törvényben kiadott egyes rendelkezések módosításáról szóló 27/2015. sz. törvényről (a továbbiakban: a 27/2015. sz. törvény)

— A 2017. évi 72. sz. törvénnyel hatályba léptetett beruházási törvény

— A miniszterelnök 2017. évi (2310). sz. határozattervezete a 2017. évi 72. sz. törvény alapján kiadott beruházási törvény végrehajtási rendeleteinek kibocsátásáról

— A 2016. évi 67. sz. törvénnyel hatályba léptetett héatörvény

— A héatörvény végrehajtási rendelete, 66/2017. sz. pénzügyminisztériumi rendelet.

b) A vizsgálat ténymegállapításai

(904) A fenti (872) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően a szuezi övezet egy különálló vámterület része. A 83/2002. sz. törvény 42. cikke szerint az importált nyersanyagok, eszközök, pótalkatrészek és minden egyéb, külföldről importált anyagok vagy összetevők mentesülnek az adók és vámok alól, amennyiben azokat a szuezi övezetben engedélyezett tevékenység céljából előállított termékekhez vagy szolgáltatásokhoz rendelik. Másrészről minden adót és vámot meg kell fizetni minden olyan termék után, amelyet a szuezi övezeten kívül a belföldi piacon forgalomba hoznak.

(905) A vizsgálat során a Bizottság megállapította, hogy a 83/2002. sz. törvény fent említett cikkének megfelelően mindkét exportáló gyártó mentességet kapott a héa és az importvámok alól azon alapanyagok behozatala után, amelyeket az exportált késztermék gyártásához használtak fel (különös tekintettel az érintett termékre).

(906) Az importvámok elengedését illetően ez a rendszer megfelel az alaprendelet I. melléklete i) pontjában meghatározott vámkedvezmény-rendszernek. Az I. melléklet i) pontja értelmében a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek exporttámogatásnak minősülhetnek addig, amíg a behozott alapanyagokra eredetileg kivetett importköltség vonatkozásában igényelt vámkedvezményen túlmenően többlet vámkedvezményt eredményeznek.

(907) Annak megállapítása érdekében, hogy történt-e ilyen túlzott mértékű visszautalás, az alaprendelet III. mellékletének II. pontjával összhangban a Bizottság további információkat kért az egyiptomi kormánytól általában a vámkedvezmény-rendszerről, konkrétabban pedig a kísérő nyomonkövetési és ellenőrzési eljárások meglétéről és hatékony alkalmazásáról.

(908) Az eredetileg kapott információk alapján úgy tűnt, hogy az egyiptomi kormány valóban életbe léptetett egy jogalkotási keretet a vámkedvezmény-rendszer nyomon követésére, amely adott esetben magában foglalta a megfizetett importvámok visszatérítését. Azonban az exportáló gyártóknál végzett ellenőrző látogatások során megállapították, hogy ezt a keretet nem alkalmazták hatékonyan a gyakorlatban. Egyik exportáló gyártó sem fizetett importvámokat vagy héát a vizsgálati időszak alatti anyagbeszerzéseiért, függetlenül attól, hogy azokat az áruk belföldi vagy exportértékesítésére használták-e fel. Rendes körülmények között biztosítékot kell letétbe helyezni a vámhatóságok egyik zárolt számláján, amelyből rendszeres időközönként ki lehet fizetni a vámokat. A vizsgálat során azonban nem került sor letét elhelyezésére, és a hatóságok sem szedtek be összegeket.

(909) A vizsgálati időszakot követően a Jushi Egypt egy kis letétet helyezett el az egyiptomi hatóságoknál, amely állítólag a belföldi értékesítések utáni túlzott mértékű vámelengedést fedezte. Nem szolgáltattak azonban bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy ez a kifizetés valóban a belföldi értékesítések túlzott mértékű elengedése miatt történt, vagy a vizsgálati időszak alatti belföldi értékesítésekhez kapcsolódott volna. Ugyanakkor bizonyíték volt arra is, hogy Jushi Egypt megkapta az azokban a korábbi időszakokban megfizetett behozatali vámok visszatérítését, mielőtt még mentesült volna a behozatali vámok alól.

(910) Az egyiptomi kormánnyal folytatott további eszmecserét követően a Bizottság kiegészítő információkat kapott, amelyek azt mutatták, hogy a szuezi övezetben a vámok beszedésére szolgáló nyomonkövetési és ellenőrzési keret még mindig csak kialakítás alatt volt a vizsgálati időszakban. Például az importvámok kiigazításáért felelős bizottságot csak 2019-ben hozták létre a vámhatóság vezetőjének 158. sz. rendelete szerint, a vámellenőrzési bizottság kialakítása 2019-ben még folyamatban volt, a végrehajtási eljárásokat pedig még nem adták ki. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem működött eredményes és megfelelő vámvisszatérítési rendszer.

(911) Továbbá az (876) preambulumbekezdésben már ismertetett módon az importált áruk után fizetendő héa alól a szuezi övezetben működő vállalatok előre mentességet kapnak, tehát azt nem kell előzetesen befizetniük. Az adóhatóság mindössze az utólagos héabeszedés jogát tartja fenn.

(912) A vizsgálat azt is feltárta, hogy a Jushi Egypt által a gyártási folyamat során felhasznált, egyiptomi szállítóktól származó bizonyos alapanyagok esetében a héát az általános adómérték szerint számították fel, függetlenül attól, hogy a vállalat székhelye abban a különleges övezetben volt, ahol a héát rendes körülmények között nem kellett megfizetni. Ezek az ügyletek héa-jóváírást eredményeztek Jushi Egypt számára. Ezzel szemben a különleges övezetben működő vállalatok közötti alapanyag-értékesítések nem tartoztak a belföldi héa hatálya alá, függetlenül attól, hogy az ilyen alapanyagokkal előállított termékeket exportálják vagy belföldön értékesítik.

(913) Mindezek a körülmények azt mutatják, hogy a különleges övezet nem klasszikus értelemben vett exportorientált feldolgozó övezet, és más Egyiptomban lévő különleges vámszabad területektől is eltér, tehát olyan egyedi, hibrid jellegű különleges övezetet képez, amely sajátosságainál fogva különbözik más övezetektől. Az érvényes törvényeket és rendeleteket a gyakorlatban láthatólag nem alkalmazzák az övezetben, ezért a Bizottság ténymegállapításait az övezetben végzett műveletek gyakorlati működésére vonatkozó ismereteire alapozta.

(914) Emellett fontos az is, hogy az adórendszerrel és az övezetben alkalmazandó speciális adózási szabályokkal kapcsolatos igazgatási, ellenőrzési és jogérvényesítési feladatokat ellátó igazgatási hatóságok hiányában az övezet olyan sajátos területként működik, amelyben az ott letelepedett vállalatok teljes mértékben maguk választják meg, hogy mely szabályokat követik és melyeket nem, és ennek kapcsán semmiféle következménnyel nem kell számolniuk. Ezért az övezet különleges körülményeire tekintettel és a rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság úgy döntött, hogy az importált előzetesen felszámított héa alóli mentességet *de facto* adómentességnek tekinti az ilyen héa megfizetése tekintetében, függetlenül attól, hogy az előzetesen felszámított adót később beépítik-e az exportált vagy belföldön értékesített késztermékekbe.

c) Következtetés

(915) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az egyiptomi kormány vámvisszatérítés-ellenőrzési rendszerét nem alkalmazták hatékonyan, és az az előző szakaszban kifejtett és a (913) preambulumbekezdésben összefoglalt okok miatt nem minősíthető hatékonynak. A (908)–(914) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a vizsgálat valójában azt mutatta, hogy az egyiptomi kormány még egy olyan hatóságot sem hozott létre, amelynek feladata az övezetben működő jogalanyokra vonatkozó adókötelezettségek kezelése és érvényesítése, beleértve az importált anyagok után fizetendő vámokat és héát is.

(916) A Bizottság megállapította továbbá, hogy az exportált késztermékek előállítása során felhasznált anyagokkal kapcsolatos, vámvisszatérítési rendszernek szánt rendszer olyan elmaradt bevételhez vezet, amely az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében kiegyenlíthető támogatásnak minősül, mert az importált felhasznált anyagokra eredetileg kivetett importteher vonatkozásában igényelt vámkedvezményen túlmenően többletvámkedvezményt eredményez. Az egyiptomi kormány a szóban forgó ügyletek további vizsgálatát sem végezte el.

(917) Ezek a többletelengedések az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében is egyediek, mivel nem általánosan alkalmazandók Egyiptomban, és csak a szuezi övezetben található vállalatokra vonatkoznak.

(918) Emellett az importált anyagok *de facto* héamentessége az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében az egyiptomi kormány bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi hozzájárulásának minősül, mivel a jogosult vállalkozások mentesülnek az általuk egyébként megfizetendő héa megfizetése alól. A program emellett az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében gazdasági előnyt ruház a kedvezményezett vállalatokra. A program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi támogatásnak minősül, mivel a jogrend a héamentességet csak a szuezi övezetben lévő vállalkozásoknak biztosítja.

(919) A végleges tájékoztatást követően az egyiptomi kormány és az exportáló gyártók úgy érveltek, hogy a Jushi Egypt 2019 elején vámletétet fizetett be. Emellett további bizonyítékokkal szolgáltak, amelyek szerint azóta a 2017-es és a 2018-as évre vonatkozó összes vámot elszámolták és befizették. Továbbá azt állították, hogy még ha a fizetendő vámok összegét nem is számolták el 2020-ban, a Bizottság nem kérhet tökéletes adóigazgatást egy olyan fejlődő országtól, mint Egyiptom. E tekintetben az egyiptomi kormány különös gondosságról tett tanúbizonyságot a Jushi Egypt vámvisszatérítési rendszerének létrehozása során, mivel az egyiptomi kormány a Jushi Egypt Szuezi-csatorna gazdasági övezetbe való belépése után néhány hónapon belül már létrehozta és nyomon követte a felhasználási jelentéseket. Három évvel később az egyiptomi kormány a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt által fizetendő összes vámot és héát beszedte. Ennek következtében az egyiptomi kormány előadta, hogy megfelelő vámvisszatérítési rendszert alkalmaz, hogy ne fordulhasson elő túlzott vámelengedés.

(920) Továbbá, az egyiptomi kormány szerint az egyiptomi polgári törvénykönyv 377. cikke és a pénzügyi bíróság 915/43. sz. ítélete szerint az egyiptomi kormánynak 5 éve van a behozatali vámok beszedésére. Ebből adódóan amíg ez az időszak nem járt le, nem fordulhat elő bevétel elengedése az egyiptomi kormány részéről, mivel az egyiptomi kormány még mindig jogosult arra, hogy beszedje a vámokat és valóban kellő időben be is szedi a vámokat.

(921) Végezetül, a Jushi Egypt úgy érvelt, hogy a nyersanyagok utáni importvámok tekintetében a Hengshi Egypt vállalatnak történő értékesítéseket az egyiptomi jog ugyanúgy kezeli, mint az exportra történő értékesítéseket, mert a Hengshi Egypt a Szuezi-csatorna gazdasági övezetben található. Továbbá, a Hengshi Egypt egyáltalán nem folytatott belföldi értékesítést, mivel teljes termelését exportálta. Ennek következtében ha a Jushi Egypt nem mentesült volna a nyersanyagok utáni importvámok alól, akkor sem merült volna fel nála nyersanyagok utáni importvám a Hengshi Egypt részére történő belföldi értékesítések kapcsán. A Jushi Egypt ezt az érvet a végleges tájékoztatás kiegészítését követően megismételte.

(922) A Bizottság áttekintette a vámok fizetésére vonatkozóan benyújtott bizonyítékokat, és megállapította, hogy az egyiptomi kormány 2019 végén a Bizottság vizsgálata miatt ellenőrzést indított az exportáló gyártó telephelyén. Ezen ellenőrzés eredményeképpen az egyiptomi kormány visszakövetelt bizonyos összegű vámot az importált anyagok után a vállalattól a 2017-es, 2018-as és 2019-es évekhez kapcsolódóan. A szolgáltatott bizonyítékok alapján, és tekintettel arra, hogy ezeket az új bizonyítékokat a COVID-19 világjárvány miatti utazási korlátozások miatt lehetetlen a helyszínen ellenőrizni, a Bizottság elfogadta az állítást, és az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban levonta az importált anyagok után fizetett, vizsgálati időszakhoz kapcsolódó vám összegét.

(923) A Bizottság azonban úgy véli, hogy ezek az elszámolások nem kérdőjelezik meg a támogatási rendszerre magára vonatkozó ténymegállapításokat. A Bizottság e tekintetben megjegyezte, hogy a vámok beszedését a Bizottság vizsgálati tevékenységei indították el, nem pedig az egyiptomi kormány vámok beszedésére vonatkozó saját nyomonkövetési és ellenőrzési kerete. Az egyiptomi kormány azt a tényt sem vitatta, hogy a vizsgálati időszak alatt nem alkalmazott ilyen keretet. A nyomon követés és ellenőrzés hiányának átmeneti jellegét illetően a Bizottság megállapította, hogy jóllehet a Jushi Egypt csak 2017-ben csatlakozott a szuezi övezethez, a vámbeszedési keretben elvégzett utolsó jogszabályi változtatásra már 2015-ben sor került, amikor is a vámok beszedéséért

viselt felelősséget a Szuezi-csatorna övezet főhatóságára ruházták át. Ezenfelül a vámhatóság részletes jelentése, amelyet az egyiptomi kormány a felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeihez I. mellékletként csatolt, megerősítette, hogy a vámok beszedésére vonatkozó általános jogszabály már 2006 óta rendelkezésre áll. Az egyiptomi kormánynak tehát bőséges ideje volt arra, hogy működőképes rendszert hozzon létre a vámok beszedésére.

(924) A Jushi Egypt részéről a Hengshi Egypt vállalatnak történő értékesítéseket illetően a Bizottság már a (912)–(913) preambulumbekezdésben megállapította, hogy a különleges övezetben található vállalatok közötti alapanyag-értékesítések soha nem estek adókötelezettség hatálya alá, ami azt jelzi, hogy a szuezi övezet egy különleges övezet, amely több olyan jellemzővel rendelkezik, amely megkülönbözteti azt más övezetektől. Ebben az értelemben irreleváns, hogy a Hengshi Egypt csak exportértékesítést folytat, és ez nem változtat a Bizottság következtetésein. Az egyiptomi kormány és az exportáló gyártók által az általában a Bizottság ténymegállapításaival és különösen a Hengshi Egypt részére történő értékesítésekkel kapcsolatban benyújtott állításokat ezért a Bizottság elutasította.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(925) Az importvámokat illetően a kedvezményezettnek juttatott előny a vizsgálat során esedékes behozatali vámok összege és a vizsgálat során ténylegesen befizetett behozatali vámok összege közötti különbség.

(926) A fizetendő behozatali vámok összegének meghatározása céljából a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az átlagos felhasználási arány valamennyi késztermék típus esetében azonos, mivel azok ugyanahhoz az általános termékkategóriához tartoznak. A Bizottság a felhasználási tényezőket az exportáló gyártók nyilvántartásai alapján állapította meg. Ezután először megállapította a vizsgálati időszakban importált anyagok mennyiségét. Másodszor, kiszámította a belföldi értékesítés és az exportáló gyártók teljes értékesítése közötti arányt. Harmadszor, a Bizottság ezt a belföldi értékesítési arányt alkalmazta az importált anyagok teljes volumenére, és meghatározta azon importált anyagok mennyiségét, amelyre vonatkozóan importvámot kellene fizetni.

(927) Végezetül pedig az előny összegének meghatározása céljából a Bizottság kiszámította a belföldi piacon értékesített áruk előállításához felhasznált anyagok mennyisége után fizetendő importvám összegét.

(928) Ami a *de facto* héamentesség formájában elmaradt bevételt illeti, a gazdasági előnyt eredetileg úgy számították ki, hogy az importált termékek beszerzése után általában fizetendő, de a vizsgálati időszak alatt meg nem fizetett héa teljes összegét vették figyelembe.

(929) A végső tájékoztatást követően a Bizottság kiigazította a de facto héamentesség formájában nyújtott előny kiszámításához használt, (895) preambulumbekezdésben említett számítási módszertant. Ennek eredményeképpen a visszatartott héa formájában megvalósuló pénzforgalmi előnyt úgy tekintették, hogy egyenértékű a vizsgálati időszak alatt Egyiptomban a betétek után fizetett átlagos kamattal (12,32 %), amelyet a 2017 óta beszerzett anyagok tekintetében visszatartott héaösszegekre alkalmaztak és amelyet arányosan számítottak ki a vizsgálati időszak alatt visszatartott héaösszegek tekintetében. Mivel a vizsgálati időszak előtt beszerzett anyagok mennyiségére vonatkozóan semmilyen információ nem állt rendelkezésre, a Bizottság úgy vélte, hogy ez a mennyiség a vizsgálati időszak alatt megállapított mennyiségekkel egyezik meg, kiigazítva az eladott áruk költségeinek a két időszak közötti különbségével.

(930) Az e támogatástípus vonatkozásában az exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási összeg 0,95 % volt.

4.7. **A támogatásnyújtásra vonatkozó következtetés**

(931) A vizsgálat e pontján rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban az egyes támogatásokat, illetve támogatási programokat külön-külön vizsgálva kiszámította, hogy az exportáló gyártók kiegyenlíthető támogatásai mekkora összeget tesznek ki, majd ezeket az összegeket összeadta, hogy így az egyes exportáló gyártókra vonatkozóan meghatározza a vizsgálati időszak alatti teljes támogatási összeget. Az alábbiakban feltüntetett összesített támogatási összegek kiszámításához a Bizottság először a támogatási százalékot, vagyis a támogatási összegnek a vállalat teljes forgalmára jutó részét számította ki. Az így kapott százalékértékkel számolva meghatározta az érintett termék Unióba irányuló, vizsgálat alatti kiviteleihez tartozó támogatást. A Bizottság ezt követően kiszámította a vizsgálat során az Unióba exportált érintett termék egy tonnájára jutó támogatási összeget, majd ugyanezen kivitel egy tonnára vetített, a költséget, a biztosítást és a fuvardíjat is magában foglaló értékének (CIF-érték) százalékában kifejezte az alábbiakban feltüntetett különbözeteket.

(932) mivel a Jushi Egypt és a Hengshi Egypt kapcsolt vállalkozások, ezen exportáló gyártók tekintetében egyetlen támogatási összeget állapítottak meg. A végleges tájékoztatást és a végleges tájékoztatás kiegészítéseit követően a CNBM csoport ugyanazokat az érveket vetette fel a kapcsolt vállalkozásokra vonatkozó egyetlen támogatási összeg megállapításához használt számítási módszertan tekintetében, mint amelyeket a csoport kínai jogalanyai tekintetében a fenti (624)–(626) preambulumbekezdésben felvetettek. Ezt az állítást a Bizottság a csoport kínai részére vonatkozóan kidolgozott érvekkel összhangban elutasította.

(933) A CNBM csoport egyszersmind kifejezetten arra kérte a Bizottságot, hogy emelje ki, a számítás mely celláiból derül ki, hogy elvégezték a két kapcsolatban álló exportáló gyártó egyéni támogatási összegeinek súlyozott átlagolását. A Bizottság e tekintetben utalt a végleges tájékoztatásban és a végleges tájékoztatás kiegészítésében megadott információkra. A Bizottság nem tudta ezt az állítást elfogadni, mivel úgy véli, hogy a megadott Excel-munkalapok az összes szükséges információt tartalmazzák, beleértve az egyes cellák kiszámításához használt képleteket is, és így lehetővé tették a vállalat számára, hogy kövesse az alkalmazott számítási módszertant.

(934) Emellett mivel az együttműködő egyiptomi exportáló gyártók az üvegrost szövet egyedüli gyártói Egyiptomban, a „minden más vállalathoz” tartozó összeget a Bizottság az együttműködő exportáló gyártókra meghatározott legmagasabb összeg szintjén határozta meg:

Vállalat neve	A kiegyenlíthető támogatások összege
CNBM csoport, Egyiptom	10,9 %
Minden más vállalat	10,9 %

5. KÁR

5.1. Az uniós gazdasági ágazat meghatározása

(935) A vizsgálat során a hasonló terméket 16 uniós gyártó gyártotta az Unióban. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „uniós gazdasági ágazatot”.

(936) A vizsgálati időszak alatti teljes uniós üvegrostszövet-termelés majdnem 115000 tonna volt. Ezt a számadatot a Bizottság a panaszos által a kérdőívre adott ellenőrzött válaszon alapuló adatokból kiindulva, azokat a mintában szereplő uniós gyártók kitöltött kérdőíveiben található ellenőrzött adatokkal összevetve és a szükséges mértékben kiigazítva határozta meg. A (83) preambulumbekezdésben megadottak szerint a minta négy uniós gyártóból állt, amelyek együtt a hasonló termék teljes uniós termelésének több mint 40 %-át képviselték.

5.2. Uniós felhasználás

(937) A Bizottság az uniós felhasználás és a behozatali volumenek megállapításához az Eurostat kiigazított adataira támaszkodott, a panaszos által javasolt módszer szerint. A Bizottság a tíz számjegyű TARIC-adatok alapján az inputok kis részét eltávolította a használt importstatisztikákból. A Bizottság a Kínai Népköztársaság és Egyiptom együttműködő exportáló gyártóitól kapott információk alapján ellenőrizte és megerősítette azokat a becsléseket, amelyeket a panaszos készített arról, hogy mekkora az érintett termék részaránya az eljárás megindításáról szóló értesítésben említett KN-kódok ([199]) alatt importált mennyiségekben ([200]).

(938) A vizsgálat során a más harmadik országokból származó behozatalok mennyiségét és értékét a más harmadik országokban üvegrost szövetet gyártó és azt az Unióban importáló vállalatok közvetlen ismerete alapján határozták meg. A panaszos a panaszban említett számadatokon túl minden harmadik ország tekintetében aktualizált piaci értesüléseket nyújtott be a vizsgálati időszakra vonatkozóan.

(939) A Bizottság az uniós felhasználást az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon elért értékesítési volumen alapján határozta meg, amihez hozzáadta az Eurostat Comext adatbázisában rögzített, harmadik országokból származó behozatalokat, a fenti (937) és (938) preambulumbekezdésben leírtak szerint kiigazítva.

([199]) Kombinált nómenklatúra szerinti kódok.
([200]) A 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 és 7019 90 00 KN-kód.

(940) Az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

2. táblázat

Uniós felhasználás (tonna)

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	153 287	175 827	181 464	168 270
Mutató	*100*	*115*	*118*	*110*

Forrás: Comext, a panasz

(941) Az uniós felhasználás a figyelembe vett időszakban a 2015. évi 153 000 tonnáról a vizsgálati időszakban mintegy 168 000 tonnára, azaz 9,8 %-kal nőtt.

(942) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a CNBM csoport (Kína) exportáló gyártóinak egyike arra kérte a Bizottságot, hogy újabb tájékoztatás keretében pontosítsa az alapul vett behozatali és felhasználási adatokat, valamint az azok megállapítására alkalmazott részletes módszertant. Érvelésük szerint erre azért volt szükség, mert a panaszban felhasznált és a nyilvánosságra hozott számadatok nem azonosak.

(943) Téves állítás, hogy a Bizottság releváns számadatokat nem hozott nyilvánosságra. A Bizottság a 2020. február 27-i végső tájékoztatásban valamennyi érdekelt fél számára nyilvánosságra hozta az üvegrost szövetek uniós felhasználásának megállapításához alapul vett számadatokat. A panaszban szereplő számadatok nem a módszertan megváltozása miatt térnek el, hanem egyrészt amiatt, hogy a panasz és a vizsgálat nem azonos időszakra esik, másrészt pedig amiatt, hogy a vizsgálat során gyűjtött részletesebb adatok is rendelkezésre állnak. Míg a panaszosnak piaci értesülések alapján kellett a releváns KN-kódok alá tartozó behozatalból eltávolítania az üvegrost szövetet nem tartalmazó tételeket, a Bizottságnak TARIC-szintű behozatali adatok álltak a rendelkezésére. A (937) preambulumbekezdésben említett módon a Bizottság ezeket az adatokat használta fel az olyan termékek eltávolítására, amelyeket más termékekhez tartozó TARIC-kódok alatt importáltak. Az időszakok eltérése mellett a Bizottság hozzáfért a mintában szereplő uniós gyártók tényleges adataihoz is, amelyek ellenőrzése nyomán esetenként módosítania kellett a bejelentett számadatokat.

(944) A végső tájékoztatással kapcsolatban tett észrevételeiben a kínai kormány megismételte, hogy az importra vonatkozó adatok panaszosok általi kiigazítása valószínűleg az Oroszországból származó behozatali mennyiségek durva alulbecsléséhez vezetett, miközben a Kínára alkalmazott módszertan eltért, és előnytelen volt Kína számára.

(945) Mint a (18) preambulumbekezdés körvonalazza, az orosz importra vonatkozó adatok az Eurostat adatain alapultak, amelyeket a két ismert oroszországi üvegrostszövet-gyártótól származó behozatallal vetettek össze. Az üvegrost szövet együttműködő kínai exportáló gyártók által a vizsgálat során jelentett kiviteli volumene az Eurostatnál az érintett TARIC-kódokkal nyilvántartásba vett behozatal egészét jelentette, és ezért az összes kivitelt érintett terméknek minősítették.

(946) A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy az importvolumenek meghatározására alkalmazott módszertanok torzított eredményekhez vezetnének.

5.3. **Az érintett országokból származó behozatal**

5.3.1. *Az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelése*

(947) A Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból származó üvegrost szövet behozatalát az alaprendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében összesítve kell-e értékelni.

(948) A rendelkezés előírja, hogy az egynél több országból történő behozatalt csak abban az esetben kell összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes országokból származó behozatalok vonatkozásában megállapított kiegyenlíthető támogatások összege meghaladja az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdésében előírt *de minimis* küszöbértéket, továbbá ha az egyes országokból származó behozatal mennyisége meghaladja az elhanyagolható mértéket; valamint

b) egyrészről az importált termékek közötti versenyfeltételek szempontjából, másrészről az importált termékek és az Unió hasonló termékei közötti versenyfeltételek szempontjából indokolt a behozatal hatásainak összesített értékelése.

(949) A Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból származó behozatalra vonatkozóan megállapított kiegyenlíthető támogatások összege meghaladta az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdésében meghatározott *de minimis* küszöbértéket. A behozatal volumene az alaprendelet 10. cikkének (9) bekezdése értelmében nem volt elhanyagolható. Csakugyan, a vizsgálati időszakban a Kínai Népköztársaságból származó behozatal piaci részesedése 22,3 % (37 558 tonna), az Egyiptomból származó behozatal piaci részesedése pedig 9,1 % (15 334 tonna) volt.

(950) A Kínából és az Egyiptomból érkező támogatott behozatal, valamint az ezen behozatal és a hasonló termék uniós értékesítései közötti verseny feltételei is hasonlóak voltak. Konkrétabban, a behozott termékek egymással és az Unióban gyártott üvegrost szövettel versengtek, mivel azokat ugyanazon értékesítési csatornákon keresztül és a fogyasztók hasonló kategóriái részére értékesítik. Az importárakkal kapcsolatban a 4. táblázat azt mutatja, hogy az egyes országokra vonatkozó általános árszint ugyan eltérő volt, a trendek azonban nagyjából megegyeztek, azaz a figyelembe vett időszak alatt összességében csökkentek, 2017-ben és a vizsgálati időszakban stabilizálódtak, és mindkét esetben jelentősen alákínáltak az uniós gazdasági ágazat uniós piaci értékesítési árainak.

(951) A végső tájékoztatással kapcsolatban tett észrevételeiben a kínai kormány megismételte, hogy az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékeléséhez szükséges követelmények nem teljesülnek, mivel ellentmondana a Bizottság gyakorlatának, ha előírná az érintett országokból származó behozatal hasonlóságát annak teljes mennyisége, piaci részesedése és ára szempontjából, ami – a kínai kormány szerint – a jelen esetben a Kínából és Egyiptomból származó behozatal esetében nem állna fenn. Ezen állítás alátámasztására a kínai kormány korábbi dömpingellenes vizsgálatokra ([201]) és a csőszerelvények és csőillesztékek ügyével foglalkozó WTO-vizsgálóbizottsági jelentésre ([202]) hivatkozott. A kínai kormány azt állította továbbá, hogy önmagában a kínai behozatal nem okozott kárt, mivel hasonló trendet mutatott, mint az uniós ágazat értékesítési mennyiségei.

(952) A végső tájékoztatással kapcsolatban tett észrevételeiben a kínai kormány azt állította továbbá, hogy a jelenlegi vizsgálatban 2017-ig nem létezett az Unióba irányuló egyiptomi behozatal, és az ezért a vizsgálati időszak nagy részében nem versenyzett a kínai behozatallal. Továbbá, a kínai kormány azzal érvelt, hogy 2015 és 2018 között az egyiptomi és a kínai behozatali mennyiségek és piaci részesedések egymással ellentétes trendeket követtek. Végezetül a kínai kormány úgy érvelt, hogy az egyiptomi importárak következetesen alacsonyabbak a kínai importáraknál. A kínai kormány ezért arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn hasonló versenyfeltételek egyrészről a Kínából származó behozatal, másrészről pedig az Egyiptomból származó behozatal esetében, amelyeket ebből következően nem szabad összesíteni.

(953) A Bizottság emlékeztet arra, hogy az azzal kapcsolatos tények elemzését, hogy valamely konkrét ügyben teljesülnek-e az összesített értékelés feltételei, eseti jelleggel végzik el, az egyes ügyek sajátosságainak és tényeinek a figyelembevételével.

(954) Szemben azzal, amit a kínai kormány állít, az alaprendelet 8. cikkének (3) bekezdése nem ír elő a behozatali mennyiség, a piaci részesedés és az ár szempontjából való hasonlóságára vonatkozó követelményt, hanem meghatározza, hogy egyrészről a behozatal közötti versenyfeltételek szempontjából, másrészről az importált termékek és az Unió hasonló termékei közötti versenyfeltételek szempontjából indokoltnak kell lennie a behozatal hatásai halmozott felmérésének és megállapításának. Ez az elemzés olyan tényezőkre terjedhet ki, mint a behozatali mennyiség, a piaci részesedés és a behozatali ár, ami azonban nem jelenti azt, hogy ezeknek a tényezőknek abszolút szempontból hasonlónak kell lenniük.

(955) A jelen ügyben, mint azt a (33) preambulumbekezdés már körvonalazta, 2015 és 2017 között Kína és Egyiptom esetében a behozatal egyaránt növekvő trendet követett, jóllehet ez a növekedés az Egyiptomból származó behozatal esetében hangsúlyosabb volt, különösen 2016 és 2017 között. Ez azonban nem von le semmit annak a következtetésnek az értékéből, hogy a két országból származó behozatal az uniós piacon verseng egymással és az uniós ágazat értékesítéseivel. Az a tény, hogy az egyiptomi behozatal részben megelőzte a kínai behozatalt, szintén arról tanúskodik, hogy ezekre hasonló versenyfeltételek vonatkoznak. Ezen túlmenően a Kínából származó behozatal mennyiségének a vizsgálati időszak alatti csökkenése ellenére a behozatal szintje összességében az egész időszakban továbbra is jelentős volt, és ugyanezen időszak alatt összességében növekvő tendenciát mutatott.

([201]) Egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek (Brazília, Irán, Oroszország, Ukrajna), 2017, HL L 258., 24. o., (234)–(240) preambulumbekezdés; a WTO-vizsgálóbizottság jelentése az *EK – csőszerelvények és csőillesztékek* ügyben, 7.245–7.267. pont.

([202]) A WTO-vizsgálóbizottság jelentése, *Mexikó – acélcsövek*, 7.56. bekezdés.

(956) Ami a behozatali árakat illeti, a (950) preambulumbekezdésben kifejtettekhez hasonlóan, szemben a kínai kormány állításaival, annak ellenére, hogy az egyiptomi behozatali árak az átlagot tekintve alacsonyabbak voltak, az általános trend a két ország esetében hasonló volt, azaz ezek az árak a teljes vizsgált időszakban csökkentek, és következetesen alákínáltak az uniós piacon az uniós ágazat értékesítési árainak.

(957) A Bizottság ezért elutasította a kínai kormány által a Kínából és Egyiptomból érkező támogatott behozatal hatásainak összesített értékelése ellen felhozott érveket. Következésképpen a Kína által felvetett érv, miszerint a kínai behozatal önmagában nem okozott volna kárt, nem releváns.

(958) A fentiek figyelembevételével a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 8. cikkének (3) bekezdésében meghatározott összes követelmény teljesült, és a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból érkező behozatalt összesítve vizsgálták a kár meghatározása céljából.

5.3.2. *Az érintett országokból érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(959) A (937) preambulumbekezdésben és a (938) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság a behozatali mennyiségeket és árakat kiigazított Eurostat-adatok alapján állapította meg. A behozatal piaci részesedését a behozatali volumen és az uniós felhasználás összehasonlításával állapították meg. A végső tájékoztatással kapcsolatban tett észrevételeiben, valamint a (944) preambulumbekezdésben említettek szerint a kínai kormány előadta, hogy a Kínából származó behozatali mennyiség megállapítására használt módszertan torzít. Az e tekintetben előadott érveket a Bizottság a (945) preambulumbekezdésben meghatározott okokból elutasította.

(960) A Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból az Unióba irányuló behozatal a következőképpen alakult:

3. táblázat

Behozatali volumen és piaci részesedés

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
A Kínából érkező behozatal tonnában	34 470	42 507	44 278	37 558
Mutató	*100*	*123*	*129*	*109*
Import Egyiptomból tonnában	108	417	6 092	15 334
Mutató	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Import az érintett országokból tonnában	34 578	42 924	50 370	52 892
Mutató	*100*	*124*	*145*	*153*
Kína piaci részesedése	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Mutató	*100*	*108*	*109*	*99*
Piaci részesedés – Egyiptom	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Mutató	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
Az érintett országok piaci részesedése	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Mutató	*100*	*108*	*123*	*139*

Forrás: Comext, mintavétel az érintett országok exportáló gyártóinak válaszaiból

(961) A figyelembe vett időszakban az érintett országokból érkező behozatalok 2015 és a vizsgálati időszak között 53 %-kal, 35 000 tonnáról majdnem 53 000 tonnára nőttek. Az érintett országok piaci részesedése így a 2015-ös 22,6 %-ról a vizsgálati időszak alatti 31,4 %-ra emelkedett, ami majdnem 9 százalékpontos növekedés. Ez a növekedés a figyelembe vett időszak alatt mind abszolút, mind relatív értékben folyamatos volt.

5.3.3. *Az érintett országból érkező behozatal árai és áralákínálás*

(962) A (937) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság az Eurostat adatai alapján megállapította az importárak tendenciáit.

(963) Ennek alapján az érintett országból származó, Unióba irányuló behozatal átlagárai a következőképpen alakultak:

4. táblázat

Importárak (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Importár – Kínai Népköztársaság	1,78	1,75	1,69	1,63
Mutató	*100*	*99*	*95*	*91*
Importár – Egyiptom	1,36	1,40	1,32	1,32
Mutató	*100*	*103*	*98*	*97*
Importár – érintett országok	1,78	1,75	1,64	1,54
Mutató	*100*	*99*	*92*	*86*

Forrás: COMEXT.

(964) Az érintett országok importárai mindig a mintában szereplő uniós gyártók átlagos értékesítési árai alatt voltak, ahogy az a 8. táblázat is szemlélteti. Az érintett országok átlagos importárai 1,78 EUR/kg-ról 1,54 EUR/kg-ra, azaz majdnem 14 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszakban.

(965) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározása érdekében a Bizottság összehasonlította egymással:

— a mintában szereplő együttműködő kínai és egyiptomi gyártóktól érkező behozatal tekintetében az első független uniós vevő ([203]) részére történő értékesítéshez tartozó, CIF-alapon (a költségek, a biztosítások és a fuvardíjak megfizetésének feltételezésével) megállapított, valamint csak Kína esetében a vámokkal és mindkét ország esetében a behozatal után felmerülő költségekkel megfelelő módon kiigazított terméktípusonkénti súlyozott átlagárakat, valamint

— a mintában szereplő uniós gyártók által az Unió piacán a független vevők felé felszámított értékesítési árak gyártelepi szintre átszámított terméktípusonkénti súlyozott átlagát.

(966) Az árak összehasonlítását terméktípusonként végezték el, az adatok szükség szerinti megfelelő kiigazításával és a kedvezmények és az árengedmények levonásával. A Bizottság észszerűnek tartotta, hogy az alákínálás számszerűsítése során ne vegyék figyelembe a garnitúrákat. Mivel a garnitúrákat egyedi kombinációban állítják össze, az összehasonlítás nagy valószínűséggel eltérő garnitúrák összehasonlításához vezetne. Az összehasonlítás eredményét a Bizottság a vizsgálati időszak alatti feltételezett forgalom százalékában fejezte ki. Ezt az értéket úgy kapták meg, hogy az uniós gazdasági ágazat terméktípusonkénti átlagos értékesítési árát megszorozták az Unióban exportált összehasonlítható terméktípus mennyiségeivel. A számítás eredménye jelentős, a Kínai Népköztársaság esetében 15,4–55,8 %-os, Egyiptom esetében pedig 30,5–54,9 %-os áralákínálást mutatott ki, aminek eredményeként a mintában szereplő kínai együttműködő exportáló gyártók esetében a különbözet súlyozott átlaga 32,3 %, az egyiptomi együttműködő exportáló gyártók esetében pedig 31,5 %.

([203]) Az üvegrost szöveteket többnyire a vevők előírásainak megfelelően, rendelésre gyártják. ezért az értékesítések túlnyomó többsége közvetlenül független végfelhasználóknak történt. A nagykereskedőknek történő értékesítések az érintett országok teljes értékesítésének [1-5] %-át tették ki (a fennmaradó hányadot végfelhasználóknak értékesítették). A kínai exportáló gyártók és az egyiptomi exportáló gyártók [95–99] %-ban közvetlenül az Unióba értékesítettek (a fennmaradó részt kapcsolt importőrökön keresztül értékesítették). A mintában szereplő uniós gyártók is túlnyomórészt közvetlenül az ugyanilyen típusú végfelhasználóknak értékesítenek, ami az értékesítésük [90–95] %-át teszi ki, és az értékesítésüknek csak [5–10] %-a kerül a nagykereskedőkhöz.

(967) A végső tájékoztatással kapcsolatban tett észrevételeiben a CNBM csoport (Kína) egyik exportáló gyártója általánosan utalt a külön dömpingellenes vizsgálat során a végső tájékoztatásra reagálva az alákínálási és az alulértékesítési különbözeteket illetően tett észrevételekre. Ugyanazokat az észrevételeket megismételte a jelen szubvencióellenes vizsgálatban is. Ezek az észrevételek azonban a dömpingellenes vizsgálat sajátos szempontjaihoz kapcsolódtak, és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([204]) meghatározott cikkeire hivatkoztak, és a CNBM csoport (Kína) nem határozta meg részletesebben, hogy pontosan mely észrevétel lenne alkalmazandó a jelenlegi szubvencióellenes vizsgálatban. A Bizottság az e tekintetben tett összes észrevétellel a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről szóló, (EU) 2020/492 bizottsági végrehajtási rendeletben ([205]) („(EU) 2020/492 rendelet") foglalkozott. Ezért e rendelet csak azokkal az észrevételekkel foglalkozik, amelyek kifejezetten az alákínálási és az alulértékesítési különbözetek kiszámításával kapcsolatosak.

(968) Az alákínálás (különösen az exportár) kiszámításánál figyelembe vett elemek tekintetében a Bizottságnak azonosítania kell az első olyan pontot, ahol az Unió piacán az uniós gazdasági ágazattal folytatott versenyre kerül (vagy kerülhet) sor. Ez a pont valójában az első független importőr beszerzési ára, mivel az adott vállalat elvben választhat, hogy az uniós gazdasági ágazattól vagy tengerentúli beszállítóktól szerez-e be. Ezzel szemben a kapcsolatban álló importőrök viszonteladói árai nem tükrözik azt a pontot, ahol a valódi versenyre sor kerül. Ez csak az a pont, ahol az exportőr kialakított értékesítési struktúrája megpróbál vevőket találni, de már azt a pontot követően, ahol az importtal kapcsolatos döntés megszületett. Valójában, miután az exportáló gyártó kialakította az Unióban a vele kapcsolatban álló vállalatok rendszerét, már eldőlt, hogy áruknak tengerentúli lesz a forrása. Ezért az összehasonlítási pontnak rögtön az áru uniós határon való átlépése után kell lennie, nem pedig az értékesítési lánc egy későbbi szakaszában, például amikor az árut a végső felhasználónak értékesítik.

(969) Ez a megközelítés biztosítja a következetességet olyan esetekben is, amikor egy exportáló gyártó közvetlenül értékesíti az árukat egy független vevőnek (legyen ez akár importőr, akár végső felhasználó), mivel e forgatókönyv esetében annak jellegénél fogva nem alkalmaznának viszonteladói árakat. Egy ettől eltérő megközelítés az exportáló gyártók közötti hátrányos megkülönböztetéshez vezetne, csupán az általuk igénybe vett értékesítési csatorna alapján.

(970) Ebben az esetben az importár annak névértékén nem vehető figyelembe, mivel az exportáló gyártó és az importőr kapcsolatban állnak egymással. Következésképpen egy megbízható importár szokásos piaci feltételek melletti megállapításához ezt az árat úgy kell képezni, hogy kiindulási pontnak a kapcsolatban álló importőr viszonteladói árát használják fel.

(971) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a jelen ügyben az értékesítés az uniós gazdasági ágazat és az exportáló gyártók részéről is többnyire közvetlenül, azaz kereskedők vagy importőrök közreműködése nélkül történik. A közvetlen értékesítés az uniós gazdasági ágazat értékesítésének [több mint 95 %-át], az exportáló gyártók értékesítésének pedig [több mint 95 %-át] teszi ki.

(972) Noha a Bizottság kitart a fent vázolt okfejtése mellett, a teljesség kedvéért további számításokat végzett az alákínálásra vonatkozóan.

(973) A Bizottság kizárólag az uniós gazdasági ágazat és az exportáló gyártók közvetlen értékesítését vette figyelembe, amely a fent említett módon mindkét oldalon az értékesítés túlnyomó többségét tette ki. A számítás alapján megállapítást nyert, hogy a kínai CNBM csoport, az egyiptomi CNBM csoport, valamint a Yuntianhua csoport árai rendre 45,4 %-kal, 30,8 %-kal, illetve 14,7 %-kal kínáltak az uniós gazdasági ágazat árai alá.

(974) Az alákínálási különbözetekben tehát a számítás módjától függetlenül nincs jelentős különbség. A Bizottság ezért az összes ilyen irányú állítást elutasította.

(975) A végső tájékoztatást követően a Yuntianhua csoport további tájékoztatást kért a terméktípusonkénti részletes alákínálást illetően, utalva a (121) preambulumbekezdésben említett külön szubvencióellenes vizsgálat keretében adott végső tájékoztatás kiegészítésére adott válaszában tett észrevételeire. Beadványában a Yuntianhua csoport kérte, hogy tájékoztassák az uniós gazdasági ágazat által értékesített valamennyi terméktípus értékesítési mennyiségeiről és árairól, attól függetlenül, hogy egy adott terméktípust a mintában szereplő uniós gyártók közül hány

([204]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 176., 2016.6.30., p. 21) („a dömpingellenes alaprendelet").
([205]) HL L 108., 2020.4.6., 1. o. (387)–(400) preambulumbekezdés.

értékesít. A csoport elutasította a Bizottság azon álláspontját, hogy ha egy adott terméktípushoz kapcsolódó értékesítési adatok legfeljebb két uniós gyártóhoz köthetők, akkor egy harmadik fél képes lehet az adatokat a konkrét uniós gyártónak megfeleltetni. Mivel a Yuntianhua csoport nem rendelkezik az ehhez szükséges releváns piacismerettel, nem indokolt az adatok bizalmas kezelése. A Yuntianhua csoport azzal érvelt, hogy alternatív megoldásként a Bizottságnak legalább a számítás érdemi, betekinthető összefoglalóját rendelkezésre kell bocsátania, amelyben értéktartomány formájában megadja azon terméktípusok értékesítési adatait, amelyeknél a kapcsolódó terméket legfeljebb két uniós gyártó értékesíti.

(976) A csak egy vagy két uniós gyártóra vonatkozó adatok azok bizalmas jellege miatt nem hozhatók nyilvánosságra. Ugyanezt a kezelési módot kell alkalmazni azon exportáló gyártók esetében, amelyek még anonimizált formában sem bocsátották rendelkezésre egyedi információkat. A vizsgálat kimutatta, hogy az üvegrostszövet-piac viszonylag átlátható: a nagy tételben vásárló vevők korlátozott számú tanúsított uniós és kínai gyártótól szerzik be a termékeket. Ennek alapján észszerűen feltételezhető, hogy az Unióban és az érintett országokban működő üvegrostszövet-gyártók sok esetben tudják, hogy egy adott terméktípust melyikük szállít. Az adattartomány nyilvánosságra hozatalával magas lenne annak a kockázata is, hogy olyan bizalmas üzleti adatok kerülhetnek nyilvánosságra, amelyeket a Bizottság védeni kíván. A Bizottság mindenesetre részletes számításokat tett közzé minden olyan terméktípusra vonatkozóan, amelyet három vagy több uniós gyártó állított elő. A számítások a Yuntianhua csoport által az Unió részére értékesített volumen körülbelül 70 %-ára, az uniós gazdasági ágazat által értékesített megfelelő terméktípusok volumenének több mint 70 %-ára terjedtek ki. A Yuntianhua csoportnak nem volt ellenvetése a számításokkal kapcsolatban. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(977) A végső tájékoztatással kapcsolatban tett észrevételeiben a Yuntianhua csoport azt állította, hogy az alákínálásra vonatkozó számítások nem azonos kereskedelmi szinten végzett ár-összehasonlításon alapulnak, és általánosan hivatkozott a külön dömpingellenes vizsgálatban a végső tájékoztatást és a végső tájékoztatás kiegészítését követően benyújtott beadványára, anélkül azonban, hogy pontosabban meghatározta volna, hogy mely konkrét állításra hivatkozik. A végső tájékoztatást követően a kínai kormány is hasonló állítást tett.

(978) A (971) preambulumbekezdésben említett módon az uniós gazdasági ágazat értékesítésének [több mint 95 %-a] közvetlen értékesítés. Ezenkívül a (973) preambulumbekezdésben említett módon az alákínálási különbözetre vonatkozó számítások a végfelhasználók részére végzett értékesítés és kizárólag a közvetlen értékesítés alapján egyaránt valamennyi exportáló gyártó, így a Yuntianhua csoport esetében is áralákínálási különbözeteket mutatnak. A Bizottság ezért elutasította az észrevételt.

(979) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a Yuntianhua csoport azt az állítását is megismételte, hogy szegmensspecifikus kárelemzést kellett volna végezni. Az állítás alátámasztása érdekében a Yuntianhua csoport csak nagyon általánosan utalt a külön dömpingellenes vizsgálatban a végső tájékoztatást és a végső tájékoztatás kiegészítését követően benyújtott beadványára, anélkül azonban, hogy részletesebben megadta volna, hogy mely konkrét állításokra vagy érvekre hivatkozik. A Yuntianhua csoport különösen azt állította, hogy a mintában szereplő uniós gyártók szakosodottak, és kifejezetten egy adott felhasználónak állítanak elő üvegrostszövet-típusokat. Úgy érvelt, hogy ezek vevőspecifikus OEM-termékek, amelyek tekintetében nem számítottak ki áralákínálást. E termékek tekintetében semmilyen intézkedést nem szabad megszabni.

(980) Az exportáló gyártó feltevése a tények tekintetében téves. A vizsgálat kimutatta, hogy az üvegrost szövetet nem OEM jelleggel állítják elő. A Bizottság megállapította, hogy a legtöbb alkalmazás esetében az üvegrost szöveteket rendelésre, vevői előírásoknak megfelelően gyártják, így az értékesítés túlnyomó többsége (az uniós gyártók és az exportáló gyártók esetében egyaránt) közvetlenül független végső vevők részére történik. A vevői előírások szerinti értékesítés tehát az üvegrostszövet-piac jellemzője, és semmi esetre sem utal egy önálló OEM-szegmens meglétére. Ez az Yuntianhua csoporttal közölt adatokból is kiderül. A Yuntianhua csoport uniós exportjában szereplő terméktípusok mintegy 70 %-át a mintában szereplő uniós gyártók közül 3-4 gyártja. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a vizsgálati időszak alatt az uniós gazdasági ágazat és a Yuntianhua csoport értékesítése 92 %-ban volt megfeleltethető egymásnak. Ez ugyancsak ellentmond annak, hogy a piacon különösebb specializáció

zajlik, és az uniós gyártók egy adott felhasználónak gyártanak egy vagy több típust. Ezenkívül nem helytálló az a kijelentés sem, hogy a legfeljebb két uniós gyártó által előállított terméktípusok értékesítési árai esetében nincs szó alákínálásról az uniós gazdasági ágazat értékesítési áraihoz képest. A Bizottság a hét terméktípus közül négy esetében állapított meg áralákínálást, ezekre vonatkozóan azonban az adatok bizalmas jellege miatt nem hozhat nyilvánosságra részletes számításokat. Ez azt jelenti, hogy a 18 megfeleltethető terméktípus közül mindössze négy esetben (a Yuntianhua csoport exportvolumenéhez képest csekély arányban) állapítható meg, hogy az értékesítés nem kínált az uniós gazdasági ágazat árai alá. Magától értetődik, hogy a terméktípusok szintjén megállapított áralákínálás csupán köztes és előkészítő jellegű lépés az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében előírt ár-összehasonlításban, vagyis az áralákínálásnak az érintett termék egészével összefüggésben történő megállapításában. A fentiek alapján a Bizottság elutasította azt az állítást, hogy az egyes szegmenseket elkülönítetten kellett volna elemezni.

(981) A végső tájékoztatást követő észrevételeiben a Yuntianhua csoport azzal érvelt, hogy a Bizottság a kárra vonatkozó ténymegállapításokban olyan termékeket is figyelembe vett, amelyek nem minősülnek érintett terméknek. A vállalatcsoport állítása szerint az érintett terméktípusok egyike alatt gyártott termékük importálása olyan KN-kód alatt történik, amelyre a vizsgálat nem terjed ki.

(982) Amint azt a Bizottság a jelen eljárást megindító értesítésben jelezte, „[a] megadott KN- és TARIC-kódok csak tájékoztató jellegűek". Nem minősülnek a vizsgált termék leírásának. Ami azt illeti, ebben a konkrét ügyben már a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló, 2020. január 20-i (EU) 2020/44 bizottsági végrehajtási rendeletben ([206]) megállapították, hogy a vizsgált termék importját még az eljárás megindítása után is széles körben hibásan jelentették be.

(983) Emellett a vizsgálat során a mintában szereplő exportáló gyártók arra kaptak felkérést, hogy az eljárást megindító értesítésben közölt leírásnak megfelelő termék Unióba irányuló exportjáról szolgáltassanak adatot. Ennek keretében a Yuntianhua csoport a szóban forgó terméktípust jelentette be érintett termékként. Mindenesetre a Bizottság a helyszíni vizsgálat során ellenőrizte és megerősítette, hogy a kérdőíven megjelölt terméktípusok mindegyike a vizsgálat hatálya alá tartozik. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

5.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

5.4.1. *Általános megjegyzések*

(984) A támogatott behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdésével összhangban magában foglalta valamennyi olyan gazdasági mutató értékelését, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(985) A Bizottság a (83) preambulumbekezdésben említett módon az uniós gazdasági ágazatot ért esetleges kár vizsgálatára mintavételt alkalmazott.

(986) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a kiegyenlíthető támogatások összegének nagysága, valamint a gazdasági ágazat felépülése a korábbi támogatás hatása alól.

(987) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységárak, egységköltség, átlagos munkaerőköltség, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

5.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

5.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(988) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

5. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Mutató	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) HL L 16., 2020.1.21., 1. o.

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Termelési kapacitás (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Mutató	*100*	*102*	*101*	*98*
Kapacitáskihasználás	63 %	67 %	65 %	59 %
Mutató	*100*	*106*	*103*	*93*

Forrás: panasz, a mintában szereplő uniós gyártók kérdőívre adott ellenőrzött válaszai

(989) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat termelése ingadozott, de összességében 8 %-kal csökkent. Mivel a termelési kapacitás a figyelembe vett időszakban mindvégig csaknem állandó volt, a kapacitáskihasználás 63 %-ról 59 %-ra visszaesett.

(990) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt, hogy a termelés és a termelési kapacitás csökkenése csak a figyelembe vett időszak utolsó évében következett be, és nem tekinthető általános tendenciának. Negatív trend tehát csak a vizsgálati időszakban rajzolódik ki, és ennek alapján nem állapítható meg, hogy az uniós ágazat jelentős kárt szenvedett el. A Bizottság elemzése ily módon aláássa azt a célt, hogy a kárral kapcsolatos trendek elemzéséhez hároméves időszakot kell kiválasztani.

(991) Szemben a kínai kormány állításaival, 2016-tól a vizsgálati időszakig, mégpedig három egymást követő éven át következetesen csökkent a termelés, a termelési kapacitás és a kapacitáskihasználás, és a csökkenés nem csupán a figyelembe vett időszak utolsó évében figyelhető meg. A Bizottság úgy vélte, hogy az a tény, hogy 2015 és 2016 között nőtt a termelési volumen és a termelési kapacitás, még nem kérdőjelezi meg ezt az általános lefelé tartó trendet. Minden esetre a vizsgálati időszakot megelőző időszakok referenciaként szolgálnak, amellyel a vizsgálati időszak összehasonlítható annak értékelése érdekében, hogy az uniós ágazat a jelenben jelentős kárt szenved-e el vagy sem. Nincs olyan követelmény, amely szerint a teljes figyelembe vett időszakot következetesen lefelé tartó trendnek kellene jellemeznie. Ami azt illeti, a negatív tényezők rendszerint akutabban és koncentráltabban mutatkoznak meg, és ezért jelentős kárról tanúskodnak a vizsgálati időszakban.

(992) Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

5.4.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(993) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

6. táblázat

Értékesítési volumen és piaci részesedés

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Az uniós piacon lebonyolított teljes értékesítési volumen (tonna)	112 925	125 056	123 108	106 723
Mutató	*100*	*111*	*109*	*95*
Piaci részesedés	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Mutató	*100*	*97*	*92*	*86*

Forrás: panasz, a mintában szereplő uniós gyártók kérdőívre adott ellenőrzött válaszai

(994) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene 5 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, míg a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból származó behozatalok összesítve 53 %-kal nőttek. A felhasználás bővülését figyelembe véve ez azt jelentette, hogy a piaci részesedés a 2015-ös 73,7 %-ról a vizsgálati időszak alatti 63,4 %-ra esett vissza, vagyis az uniós gazdasági ágazat több mint 10 százalékpontos csökkenést könyvelt el, míg a Kínai Népköztársaság és Egyiptom a 2015-ös 22,6 %-ról a vizsgálati időszak alatti 31,4 %-ra növelte piaci részesedését, ami közel 9 százalékpontos növekedésnek felel meg.

(995) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt, hogy az uniós ipar értékesítési volumene az uniós piacon nem követett egyértelműen csökkenő trendet, mivel 2015 és 2017 között 9 %-kal nőtt, és csupán 2017 és 2018 között csökkent. Továbbá, a kínai kormány úgy érvelt, hogy az uniós ágazat értékesítési volumene 2015 és 2018 között mindössze 5 %-kal esett vissza, és e csökkenés nagyrészt 2018-ban következett be, vagyis a figyelembe vett időszak alatt nem rajzolódott ki egyértelmű csökkenő tendencia.

(996) Szemben a kínai kormány állításával az uniós ágazat értékesítési volumenei 2016 és a vizsgálati időszak között következetesen csökkentek, mégpedig három egymást követő éven át. Ez egyértelmű csökkenő tendencia, a 2015 és 2016 közötti kezdeti növekedés ellenére. Továbbá, ezt a trendet a felhasználás vizsgált időszakban bekövetkezett általános növekedésével összefüggésben kell értékelni, amelyet a (940) preambulumbekezdés mutat be, és amely miatt a figyelembe vett időszakban még nagyobb az uniós ágazat piaci részesedésének csökkenése.

(997) A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(998) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt, hogy az uniós ágazat indiai és oroszországi kapcsolt vállalkozásaitól származó üvegrostszövet-behozatalát is figyelembe kell venni az uniós ágazat értékesítésében és piaci részesedésében, mivel ez az import tükrözi az uniós ágazatnak azt a szándékos döntését, hogy a termelést kihelyezi az Unióból.

(999) Az uniós ágazat uniós piaci értékesítési volumene csak az uniós gyártók által az uniós piacon történő értékesítésre gyártott termékeket foglalja magában. Az uniós ágazat piaci részesedése a saját előállítású hasonló termék uniós ágazat általi, uniós piacon megvalósuló értékesítésein alapul. Ezért az uniós ágazattól származó behozatal, még akkor is, ha az uniós gyártokkal kapcsolatban álló vállalatoktól származik, nem az uniós ágazat általi értékesítésnek, hanem egyéb harmadik országokból származó behozatalnak tekintendő. Az egyéb harmadik országokból származó behozatal vizsgálatára az ok-okozati összefüggésre vonatkozó elemzés keretében, konkrétan az (1044)–(1050) preambulumbekezdésben kerül sor.

(1000) Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

5.4.2.3. Növekedés

(1001) A termelésre, az értékesítésre, a volumenekre és a piaci részesedésre vonatkozó fenti adatok azt mutatják, hogy az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszakban sem az abszolút számadatokat tekintve, sem a felhasználáshoz viszonyítva nem volt képes növekedni egy bővülő piacon.

5.4.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(1002) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

7. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Az alkalmazottak létszáma	1 184	1 221	1 207	1 197
Mutató	*100*	*103*	*102*	*101*
Termelékenység (kg/alkalmazott)	105 504	109 839	108 001	95 665
Mutató	*100*	*104*	*102*	*91*

Forrás: panasz, a mintában szereplő uniós gyártók kérdőívre adott ellenőrzött válaszai

(1003) A figyelembe vett időszakban a foglalkoztatás viszonylag állandó maradt az Unióban, és csak csekély mértékben, 1 %-kal növekedett. A felhasználás növekedését nem kísérte a foglalkoztatás és az értékesítések hasonló mértékű növekedése, a termelt mennyiségek pedig visszaestek. A termelés 8 %-os csökkenésével párhuzamosan az uniós gazdasági ágazat termelékenysége 9 %-kal lett kisebb a figyelembe vett időszak alatt.

(1004) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt, hogy a stabil foglalkoztatás azt mutatja, hogy az uniós ágazat bízik abban, hogy a termelési és értékesítési volumen 2018 és a vizsgálati időszak közötti csökkenése csak átmeneti lesz, és ezért nem csökkentette a munkaerő-állományt. A kínai kormány arra a következtetésre jutott, hogy ez azt mutatja, hogy az uniós ágazat nem szenvedett jelentős kárt.

(1005) A kínai kormány semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá a kijelentését. Az uniós ágazat foglalkoztatási adatokkal kapcsolatos állítólagos stratégiáját a Bizottság ezért tisztán spekulatívnak minősítette. Ezen túlmenően a vizsgálat tényei nem támasztják alá ezt a feltevést, mivel az uniós ágazat jelentős kárt szenvedett el, mint azt e szakasz kifejti. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

5.4.2.5. A kiegyenlíthető támogatások összegének nagyságrendje és a múltbeli támogatást követő helyreállás

(1006) A támogatási összegek megállapított értékei jelentős mértékben meghaladták a csekély mértékű szintet. Figyelembe véve a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból származó behozatal mennyiségét és árait, a tényleges támogatási összegeknek az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása jelentős volt.

5.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

5.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(1007) A mintában szereplő uniós gyártók által az Unióban a vevők részére felszámított súlyozott átlagos értékesítési egységárak a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

8. táblázat

Átlagos értékesítési árak az Unióban (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Az Unióban a független vevőknek felszámított átlagos gyártelepi értékesítési ár kilogrammonként	2,20	2,11	2,10	2,05
Mutató	*100*	*96*	*96*	*93*
Termelési költség kilogrammonként	2,18	2,15	2,15	2,25
Mutató	*100*	*99*	*99*	*103*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött, ellenőrzött kérdőívek

(1008) Míg az uniós gazdasági ágazat termelési költsége 3 %-kal nőtt a figyelembe vett időszak alatt, aminek oka elsősorban a szélerőműveket gyártó ágazat nagy volumenű szerződéseinek elvesztése volt, addig az uniós gazdasági ágazat által az Unióban lévő független vevőknek felszámított átlagos értékesítési egységárak 7 %-kal csökkentek a vizsgálati időszakban. Ez az érintett termék behozatalának jelentős mértékben növekvő mennyisége által okozott súlyos árlenyomást igazolja. Ez a (1016) és (1030) preambulumbekezdésben bemutatott módon jelentős hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzetére, olyannyira, hogy az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszakra veszteségessé vált.

(1009) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt, hogy semmilyen kapcsolat nincs az érintett országokból származó behozatalok és a termelési költségek növekedése között, mivel az csak a munkaerőköltségek növekedését tükrözi.

(1010) Jóllehet a munkaerőköltségek növekedése hozzájárult a termelési költségek növekedéséhez, a termelési költségekben beállt növekedés nagy részben az uniós ágazat termelési és értékesítési volumenének csökkenésével magyarázható, ami pedig az alacsony árú, támogatott behozatalra vezethető vissza. A termelési volumen csökkenése a termelési egységköltség növekedéséhez vezetett, mivel az állandó költségek kisebb termelési volumenre oszlottak el. Ezen túlmenően a kisebb megrendelések a gépek átállítása miatt munkaintenzívebbek, és több emberórát igényelnek, ami kihatott a munkaerő egységköltségére.

(1011) Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

5.4.3.2. Munkaerőköltségek

(1012) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

9. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség	50 005	51 591	52 483	53 092
Mutató	*100*	*103*	*105*	*106*

Forrás: a mintába kiválasztott uniós gyártók által kitöltött kérdőívek

(1013) A mintába felvett uniós gyártók munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltsége 2015 és a vizsgálati időszak között 6 %-kal nőtt.

5.4.3.3. Készletek

(1014) Az uniós gyártók készletszintjei a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Készletek

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Mutató	*100*	*126*	*128*	*126*
Zárókészlet a termelés százalékában	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Mutató	*100*	*117*	*122*	*137*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött, ellenőrzött kérdőívek

(1015) Annak ellenére, hogy rendes piaci viszonyok között az üvegrost szövetet leginkább rendelésre, és nem készletre gyártják, a figyelembe vett időszak során ugrásszerűen 26 %-kal nőtt a készletek szintje. Ezt az magyarázza, hogy az uniós gazdasági ágazat kénytelen volt ellentételezni a nagy volumenű megrendeléseknek az érintett országokból származó versenytársak miatti elvesztését. Arra törekedve, hogy az átlagos egységköltségeket alacsonyabb szinten tartsa, az uniós gazdasági ágazat minimális szinten tartotta a gépek leállását, és úgy gyártott üvegrost szövetet, hogy azt nem tudta azonnal eladni a vevőknek.

5.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(1016) A mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

11. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Az Unióban a független vevők részére végrehajtott értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom százalékában)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	–3,4 %
Mutató	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Pénzforgalom (EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Mutató	*100*	*62*	*91*	*14*
Beruházások (EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Mutató	*100*	*113*	*87*	*110*
A beruházások megtérülése	15 %	14 %	13 %	–17 %
Mutató	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött, ellenőrzött kérdőívek

(1017) A Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezőségét úgy állapította meg, hogy a hasonló termék független vevőknek megvalósított uniós értékesítéseiből származó adózás előtti nettó nyereséget kifejezte az értékesítési forgalom százalékában. A jövedelmezőség csökkenő tendenciát követett a figyelembe vett időszakban, a vizsgálati időszakban pedig negatívba fordult.

(1018) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A nettó pénzforgalom negatív tendenciát mutatott a figyelembe vett időszakban. Folyamatosan romlott, különösen a vizsgálati időszak végén.

(1019) A beruházások enyhe mértékben, 10 %-kal növekedtek a figyelembe vett időszak során, viszont a figyelembe vett időszakon belül változó tendenciákat mutattak. A legtöbb beruházás a gyártósorok karbantartásához kapcsolódott. Új üvegrostszövet-kapacitásba nem ruháztak be, ami a csökkenő piaci részesedést tükrözi.

(1020) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékában kifejezett nyereség. A megtérülés negatívan alakult a figyelembe vett időszak során, és emiatt a vizsgálati időszakban negatív értéket ért el.

(1021) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a CNBM csoport (Kína) arra kérte a Bizottságot, hogy tisztázza az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségére és értékesítési áraira vonatkozóan a panaszban és a végső tájékoztatásban közölt adatok eltérését.

(1022) Az érdekelt felek számára nyilvánosságra hozott bizottsági ténymegállapítások a mintában szereplő uniós gyártók pontos mikrogazdasági adatain alapulnak, amelyeket a Bizottság a helyszínen ellenőrzött. Ezzel szemben a panasz, mint arra az exportáló gyártó a végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeikben rámutat, valóban „*nem terjed ki a teljes vizsgálati időszakra, és a rá vonatkozó bizonyítási és közzétételi kötelezettségek is mások*”. Az eltérést valószínűleg okozhatja az értékesítési adatoknak az ellenőrző látogatást követő módosítása, valamint az olyan vállalat felvétele az uniós gyártók mintájába, amely nem vett részt a panasz előkészítésében.

(1023) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány megjegyezte, hogy jóllehet 2015 és 2018 között csökkent a nyereségesség, a pénzforgalom és a beruházások megtérülése, ez a csökkenés nagyrészt a 2018-as visszaesésnek tudható be.

(1024) Mint azt az (1017) preambulumbekezdés kifejti, a nyereségesség a teljes figyelembe vett időszakban egyértelműen csökkenő tendenciát mutatott. Ez a tendencia 2018-tól a vizsgálati időszakig különösen hangsúlyos. A kínai kormány észrevételei nem kérdőjelezik meg ezt az elemzést. Ugyanez igaz a beruházások megtérülésére. A kínai kormány megjegyzése nem kérdőjelezi meg a Bizottság (1020) preambulumbekezdésben ismertetett elemzését.

(1025) Ami a pénzforgalmat illeti, a kínai kormány kijelentése tényszerűen helytelen. A pénzforgalom már 2015 és 2016 között is jelentősen csökkent, nem pedig csak 2018 és a vizsgálati időszak között. A Bizottság ezért elutasította ez a kijelentést.

(1026) Végezetül a kínai kormány úgy érvelt, hogy a beruházások 2018 és a vizsgálati időszak között növekedtek, ezzel egyidejűleg a nyereségesség, a pénzforgalom és a beruházások megtérülése pedig csökkent. A kínai kormány úgy érvelt, hogy tekintve a foglalkoztatás ugyanezen időszak alatti stabilitását, ez azt jelzi, hogy az uniós ágazat nem szenvedett el jelentős kárt, hanem bízik a jövőben.

(1027) Mint az a fenti (1004) és (1005) preambulumbekezdésben szerepel, ezt a kijelentést semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, és ezt a Bizottság ezért tisztán spekulatívnak minősítette. Mint a (1019) preambulumbekezdés említette, a beruházások többsége a gyártósorok karbantartásához kapcsolódott, és nem ruháztak be új üvegrostszövet-gyártó kapacitásokba, ami a csökkenő piaci részesedést tükrözi.

(1028) A fentiek alapján ezért a Bizottság a nyereségességgel, a pénzforgalommal, a beruházásokkal és a beruházások megtérülésével kapcsolatos összes érvet elutasította.

5.5. **A kárra vonatkozó következtetés**

(1029) A figyelembe vett időszak alatt valamennyi fő kármutató kedvezőtlen tendenciát mutatott. A termelési volumen és az értékesítési volumen mintegy 8 %-kal, illetve 5 %-kal csökkent. A felhasználás növekedését figyelembe véve az értékesítési volumen visszaesése miatt a piaci részesedés a 2015-ös 73,7 %-ról a vizsgálati időszak alatt 63,4 %-ra csökkent, ami 10 százalékpontos visszaesést jelent.

(1030) Ugyanígy a fontosabb pénzügyi mutatók is negatív tendenciát mutattak, ami – ahogy az a 8. táblázatból is kitűnik – az uniós piacon jelentkező jelentős árlenyomást tükrözi. Így a figyelembe vett időszakban az értékesítési egységárak 7 %-kal csökkentek, ezzel egyidejűleg az uniós gazdasági ágazat termelési egységköltsége 3 %-kal nőtt. Az átlagos egységköltség növekedése a termelési volumen csökkenésének volt betudható, mivel a szélerőmű-ágazat különösen nagy volumenű beszerzéseit az ágazat elvesztette, és azt a kínai és egyiptomi gyártók vették át. Ebből adódóan az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége a 2015. évi 2,5 %-ról a vizsgálati időszak alatti –3,4 %-ra csökkent. Hasonlóan negatív hatások figyelhetők meg a pénzforgalomban és a beruházások megtérülésében.

(1031) A végső tájékoztatást követően a kínai kormány úgy érvelt, hogy a mintában szereplő egyik uniós gyártó, mégpedig a Ahlstrom-Munksjö üvegszál-erősítési üzletágának (azaz az üvegrostszövet-gyártásnak) a Vitrulan csoport általi, 2019. novemberi felvásárlása szükségessé teszi az adott uniós gyártó által a vizsgálat során benyújtott beadványok átértékelését. A kínai kormány úgy érvelt, hogy az új tulajdonos csak belső felhasználásra kívánja igénybe venni az üvegrostszövet-gyártást, és hogy ezek a termékek ezért a továbbiakban nem versenyeznek a fennmaradó uniós gyártók termelésével az uniós piacon. A kínai kormány úgy érvelt továbbá, hogy az új tulajdonos úgy számolt be a felvásárlásáról, hogy az várhatóan jelentős növekedést hoz majd csoportja számára, ami ellentmond a Bizottság azon ténymegállapításainak, amelyek szerint az uniós ágazat jelentős kárt szenvedett el.

(1032) A mintában szereplő egyik uniós gyártó üvegrostszövet-üzletágának a kérdéses felvásárlása a vizsgálati időszak után következett be, és emiatt annak nem volt hatása az ezen uniós gyártó által szolgáltatott (és a Bizottság által ellenőrzött), vizsgálati időszakra és a figyelembe vett időszakra vonatkozó adatokra. Mivel a vizsgálat hatálya az uniós ágazat helyzete figyelembe vett időszak alatti alakulásának elemzésére korlátozódik, a vizsgálati időszak utáni fejlemények nem vehetők figyelembe, és ezt az érvet a Bizottság elutasította.

(1033) A felvásárló nyilvános kijelentése, miszerint a felvásárlás várhatóan jelentős növekedést hoz majd a vállalatának, amelyet nem támasztottak részletesebben alá bizonyítékokkal, nem kérdőjelezheti meg a Bizottságnak a kár valamennyi mutatójára irányulóan, a figyelembe vett időszak alatt az egész uniós ágazatra kiterjedően végzett részletes elemzését. Ez az elemzés világosan megmutatta, hogy az uniós ágazat jelentős kárt szenvedett, és e következtetést ilyesfajta alá nem támasztott észrevételek nem kérdőjelezhetik meg. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

(1034) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt, hogy a Bizottság a kárra vonatkozó ténymegállapításait főként a figyelembe vett időszak utolsó évére alapozta (azaz a 2018-tól a vizsgálati időszakig tartó trendek), figyelmen kívül hagyva a figyelembe vett időszak korábbi éveit, amelyekben vagy pozitív, vagy stabil trendek, illetve egyes esetekben kevésbé kiugróan negatív trendek rajzolódtak ki. A kínai kormány ennek alapján azt állította, hogy a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az uniós ágazat jelentős kárt szenvedett el.

(1035) Ezekkel az észrevételekkel a (991), (996) és az (1023)–1028) preambulumbekezdés foglalkozott. Mint azt ezek a preambulumbekezdések kifejtik, ez az állítás megalapozatlan, és azt a Bizottság ezért elutasította.

(1036) Végezetül, a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt állította, hogy nem valószínű, hogy az uniós ágazat a jövőben jelentős kárt fog elszenvedni.

(1037) A jelenlegi vizsgálat figyelembe vett időszaka alatt megállapításra kerültek az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdésében említett kármutatók trendjei. Összegyűjtötték és ellenőrizték az uniós ágazat ezen időszakra vonatkozó adatait, és ezek alapján a jelentős kárt jelző, egyértelmű csökkenő tendenciákat állapítottak meg. Nincs olyan követelmény, amely szerint a vizsgálatot ki kellene terjeszteni e rögzített időszakon túlra. Ami azt illeti, az alaprendelet 11. cikkének (1) bekezdése (utolsó bekezdés) meghatározza, hogy fő szabályként a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat nem kell figyelembe venni. A kínai kormány nem szolgált semmilyen információkkal vagy egyéb bizonyítékokkal, amelyek megkérdőjeleznék a Bizottság ténymegállapításait vagy indokolttá tennék a 11. cikk (1) bekezdésében foglalt általános szabálytól való eltérést. Az állítást a Bizottság ezért spekulatívnak minősítette és elutasította.

(1038) Ennek alapján a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy az uniós gazdasági ágazat egyértelműen jelentős kárt szenvedett el.

6. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(1039) Az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból érkező támogatott behozatal jelentős kárt okozott-e az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emellett az alaprendelet 8. cikkének (6) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy más ismert tényezők ezzel egy időben okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból származó támogatott behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen előidézett károkat ne a támogatott behozatalnak tulajdonítsák. E tényezők közé tartoztak a más harmadik országokból érkező behozatalok, az üvegrost szövet iránti kereslet csökkenése a 2017 és 2018 közötti időszakban, a nyersanyagköltségek alakulása, az ágazat által a kínálat rugalmatlansága miatt önmagának okozott kár, valamint a szélerőművek telepítésének visszaesése 2017 és 2018 között.

6.1. **A támogatott behozatal hatása**

(1040) A Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból származó behozatalok volumene és ezek összesített piaci részesedése 53 %-ra, illetve 39 %-ra emelkedett a figyelembe vett időszak alatt. Ez a növekedés jócskán meghaladja a felhasználás ugyanezen időszak alatti bővülését, ami közel 9 %-os volt. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenének több mint 5 %-át elveszítette, piaci részesedéséből pedig több mint 10 százalékpontnyit veszített. Emellett a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból érkező behozatalok árai átlagosan közel 14 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszak során, és a vizsgálati időszak során 15,4–55,8 %-kal és átlagosan 32,3 %-kal kínáltak alá az uniós gazdasági ágazat árainak. Ezeknek a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból származó behozataloknak az alacsony árai jelentős árnyomást fejtettek ki a vizsgálati időszakban, ami miatt az uniós gazdasági ágazat nem tudta a termelési átlagköltség felé emelni az árait. Éppen ellenkezőleg, az uniós gazdasági ágazat árai közel 7 %-kal estek vissza a figyelembe vett időszak alatt. Következésképpen az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége folyamatosan csökkent, és a vizsgálat során –3,4 %-os veszteséget ért el.

(1041) A kármutatók (935)–(1038) preambulumbekezdésben elvégzett elemzése azt mutatja, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete romlott a figyelembe vett időszak alatt, és ez egybeesett a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból érkező támogatott behozatal növekedésével, amelyről megállapították, hogy alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak a vizsgálati időszakban.

(1042) Az egyik felhasználó azt állította, hogy nincs időbeli egybeesés az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár és az érintett országokból érkező behozatal növekedése között. Ez a felhasználó azzal érvelt, hogy amikor az uniós gazdasági ágazat helyzete 2017 és a vizsgálati időszak között romlott, az érintett országokból érkező behozatalok volumene és piaci részesedésük lényegében csökkent.

(1043) Viszont – ahogy azt a (960) preambulumbekezdés 3. táblázata is mutatja – az érintett országokból érkező behozatal 50 370 tonnáról 52 892 tonnára emelkedett, a piaci részesedésük pedig 27,8 %-ról 31,4 %-ra nőtt 2017 és a vizsgálati időszak között. A Bizottság ezért az állítást elutasította.

6.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

6.2.1. *Más harmadik országokból érkező behozatal*

(1044) A más harmadik országokból érkező behozatal volumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

12. táblázat

Behozatal a harmadik országokból

Ország		2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
India	Behozatal volumene (tonna)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Mutató	*100*	*236*	*311*	*293*
	Piaci részesedés	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Mutató	*100*	*206*	*263*	*267*
	Importár (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Mutató	*100*	*101*	*98*	*93*
Oroszország	Behozatal volumene (tonna)	2 071	2 013	2 047	2 352
	Mutató	*100*	*97*	*99*	*114*
	Piaci részesedés	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Mutató	*100*	*85*	*84*	*103*
	Importár (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Mutató	*100*	*96*	*94*	*89*
Egyéb harmadik országok (kivéve Indiát és Oroszországot)	Behozatal volumene (tonna)	2 657	3 339	2 649	3 208
	Mutató	*100*	*126*	*100*	*121*
	Piaci részesedés	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Mutató	*100*	*110*	*84*	*110*
	Importár (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Mutató	*100*	*92*	*90*	*89*

Forrás: Comext, az uniós gyártók által a kérdőívre adott válaszok, a panaszos által benyújtott piaci értesülések

(1045) Ami a többi harmadik országot illeti, elsősorban két országból, Indiából és Oroszországból érkezett behozatal. Ez a két ország egyenként 1 % feletti piaci részesedéssel rendelkezett a vizsgálati időszakban, míg a fennmaradó harmadik országok egyenként kevesebb mint 1 %-os piaci részesedéssel bírtak, ami együttesen 1,9 %-ot tett ki.

(1046) Az indiai exportőrök az uniós gazdasági ágazattal állnak kapcsolt viszonyban. Az Indiából érkező behozatal piaci részesedése a figyelembe vett időszak alatt fokozatosan, 0,7 %-ról 1,8 %-ra nőtt. Ezek a vállalaton belüli értékesítések azonban nem gyakoroltak nyomást az uniós árakra, mivel belső elszámolóáron zajlottak. A szóban forgó behozatalok félkész termékek voltak, amelyeket a késztermék gyártásához használtak fel az egyik európai gyártó technológiája alapján, és nem a nyílt piacon értékesítették azokat. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ezek a behozatalok nem járultak hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz.

(1047) Az orosz import piaci részesedése a figyelembe vett időszak alatt állandó volt, sőt 2015 és 2017 között még csökkent is, majd a vizsgálati időszakban hasonló szintet ért el, mint 2015-ben. Bár az Oroszországból érkező behozatal árai az átlagot tekintve az uniós gyártók árai alá kínáltak, összesített piaci részesedését és a tendenciáját figyelembe véve nem valószínű, hogy e behozatalnak bármilyen hatása volt az elszenvedett kárra. Az árak sokkal inkább a Kínai Népköztársaság és Egyiptom felől érkező árnyomásra reagáltak. Ezért az orosz import nem járult hozzá ahhoz, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedést vesztett a figyelembe vett időszak során. Ezenkívül a vizsgálat megállapította, hogy az orosz exportőrök az uniós gazdasági ágazattal kapcsolatban álló vállalatok, így a tőlük érkező behozatalok nem gyakoroltak nyomást az uniós árakra, mivel vállalaton belüli, belső elszámolóáron végrehajtott értékesítések voltak.

(1048) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy nem az egyéb harmadik országokból érkező behozatal okozta a fenti (984)–(1038) preambulumbekezdésben ismertetett kárt.

(1049) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételében a kínai kormány úgy érvelt, hogy a termelés Oroszországba és Kínába való kiszervezésével az uniós ágazat maga idézi elő a kárt. A kínai kormány azonban nem foglalkozott a Bizottság e rendelet (1046) és (1047) preambulumbekezdésében foglalt elemzésével, amely egyértelműen arra a következtetésre jutott, hogy nem az Indiából és az Oroszországból származó behozatal az uniós ágazatot ért kár oka.

(1050) A Bizottság megállapította, hogy az Indiából érkező behozatal egy félkész terméket takar, amelyet a hasonló termék egyik uniós gyártó általi előállításához használnak fel. Hasonlóképpen az Oroszországból érkező behozatal, amely ugyan az átlagot tekintve olcsóbb az uniós ágazat termékénél, stabil volt a figyelembe vett időszak alatt, és arról is megállapítást nyert, hogy nem oka az uniós ágazatot ért kárnak. Ebből következően az e két országból származó import nem tekinthető a maga az uniós ágazat által okozott kárnak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

6.2.2. *Az üvegrost szövet iránti kereslet csökkenése az Unióban 2017 és a vizsgálati időszak között*

(1051) Az egyik felhasználó azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat kárát a felhasználás 2017 és a vizsgálati időszak közötti csökkenése okozta, egy másik felhasználó állítása szerint pedig a kár annak tulajdonítható, hogy ugyanebben az időszakban kevesebb szélturbina telepítésére került sor. A 2017 és 2018 közötti -7,3 %-os felhasználáscsökkenés nem magyarázza azt, hogy az uniós gyártók értékesítési volumene –13,3 %-ot esett vissza ugyanebben az időszakban, figyelembe véve különösen azt, hogy az érintett országokból érkező behozatal 5 %-kal, 50 370 tonnáról 52 892 tonnára emelkedett, piaci részesedésük pedig 27,8 %-ról 31,4 %-ra emelkedett ugyanebben az időszakban, 2017 és a vizsgálati időszak között.

(1052) Az, hogy a kárt nem a 2018-as felhasználáscsökkenés okozta, még világosabban látható, ha az egész figyelembe vett időszakot vizsgáljuk, és nem csak az utolsó két évet hasonlítjuk össze. A felhasználás a figyelembe vett időszakban nőtt az Unióban, ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése folyamatosan csökkent ugyanezen időszak alatt, míg az érintett országok piaci részesedése folyamatosan nőtt. Az uniós gazdasági ágazat nem tudott előnyt kovácsolni a felhasználás általános növekedéséből az érintett országokból származó támogatott behozatalok miatt, amelyek következetesen és jelentős mértékben alákínáltak az uniós gazdasági ágazat értékesítési árainak. Miközben az uniós gazdasági ágazat csak a vizsgálati időszakban vált veszteségessé, már a korábbi években is a nyereségük folyamatos csökkentését lehetett megfigyelni a 2015–2017-től kezdve, ahogy azt a (1016) preambulumbekezdés is bemutatja.

(1053) A Bizottság ezért ezeket az állításokat elutasította.

(1054) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt, hogy az uniós ágazat helyzete inkább az uniós felhasználás alakulásától, semmint a harmadik országból származó behozataltól függ. A kínai kormány érvelése szerint ezt az is bizonyítja, hogy a felhasználás 2015 és 2016 közötti növekedése alatt az uniós ágazat nyert a legtöbbet azzal, hogy értékesítési volumenét durván 12 000 millió tonnával növelte. Továbbá, a kínai kormány érvelése szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta az uniós ágazat értékesítési volumenének csökkenése és az uniós kereslet csökkenése közötti korrelációt, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az uniós ágazat értékesítési volumenének a csökkenése 2017 és 2018 között meghaladta az uniós felhasználás csökkenését.

(1055) Jóllehet a felhasználás csökkenésének azonos hatással kellene járnia az uniós ágazatra és az érintett országokból érkező behozatalra, a vizsgálat megmutatta, hogy a felhasználás 2018 és a vizsgálati időszak közötti csökkenése ellenére az érintett országoknak sikerült 8 %-kal növelniük importvolumenüket és 3,6 %-kal növelniük piaci részesedésüket (27,8 %-ról 31,4 %-ra), miközben az uniós ágazat értékesítési mennyisége csökkent és piaci részesedést vesztett. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a vizsgálat megállapította, hogy az érintett országokból érkező behozatal támogatásban részesül, és az uniós ágazat uniós piacon fennálló értékesítési árainak jelentősen alákínáló árakon lép be az uniós piacra. Hasonlóképpen 2015 és 2016 között, amikor nőtt a felhasználás, az érintett országokból érkező behozatal 24 %-kal, annak piaci részesedése pedig 1,8 százalékponttal nőtt, az uniós ágazat értékesítési volumene pedig csak 11 %-kal nőtt, piaci részesedése pedig 2,6 százalékponttal még vissza is esett. Ezért nem helytálló az az állítás, hogy az uniós ágazat húzta a legnagyobb hasznot a felhasználás növekedéséből.

(1056) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt továbbá, hogy 2019-ben jelentősen nőtt a szélturbinák telepítése, és e növekedés folytatódására a jövőben is számítani lehet. Mivel az üvegrostszövet-felhasználás fő hajtóereje a szélenergia-ágazat, ez kedvező hatással lesz az uniós ágazatra. Állítását alátámasztandó a kínai kormány a Wind Europe egyik kiadványára hivatkozott, amely a szélturbinák telepítésének 2019-ig tartó alakulására vonatkozó statisztikákat mutatott be, és amelyben bizonyos előrejelzések is szerepeltek a szélturbinák telepítésének jövőbeli alakulására vonatkozóan.

(1057) Mint fent már említésre került, az üvegrost szövet uniós felhasználásának kedvező alakulása nincs szükségszerűen pozitív hatással az uniós ágazat helyzetére. Mint az (1055) preambulumbekezdés ismerteti, a fogyasztás 2015 és 2016 közötti növekedése az érintett országok importvolumenének és piaci részesedésének a növekedéséhez vezetett, miközben az uniós ágazat nem tudta teljes mértékben kihasználni ezt a növekedést, és ezen időszak alatt még veszített is a piaci részesedéséből. Jóllehet a Wind Europe statisztikái 2019-ben valóban a szélturbinák telepítésének pozitív trendjét mutatták, azt is feltárták, hogy a telepítések szintje 2019 még így sem érte el a 2017-es szintet. 2017-ben a felhasználás már csökkenő tendenciát mutatott, és az uniós ágazat helyzete romlott. Összességében abból a puszta tényből, hogy 2019-ben több a szélturbinát telepítettek, nem vonható le semmilyen következtetés az adott évben az érintett országok importvolumenének és az uniós ágazat helyzetének alakulására nézve.

(1058) Ezért az összes fenti érvet el kellett utasítani.

6.2.3. *A nyersanyagköltségek növekedése*

(1059) Mindkét együttműködő felhasználó érvei szerint a kárt az okozta, hogy emelkedett a Kínai Népköztársaságból importált fő nyersanyagok (GFR) költsége az ezekre a termékekre kivetett végleges kiegyenlítő vám miatt, továbbá hogy az energiaköltségek is emelkedtek. A figyelembe vett időszakban csupán csekély mértékben, 3 %-kal emelkedett az uniós gazdasági ágazat átlagos egységköltsége, míg az érintett országokból érkező behozatal ára majdnem 14 %-kal volt alacsonyabb, és 32,3 %-kal kínált alá az uniós áraknak. Ezért az elszenvedett kár nem a költségnövekedésnek tudható be, hanem a támogatott behozatal által kifejtett nyomásnak, amely megakadályozta az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy a megnövekedett költségek fényében emelje az árait.

(1060) A Bizottság ezért ezeket az állításokat elutasította.

6.2.4. *Az uniós gazdasági ágazat rugalmatlansága*

(1061) A felhasználók azzal érveltek, hogy az uniós gazdasági ágazat nem rugalmas, és csak hosszú távú kötelezettségvállalások ellenében biztosít nagy mennyiségeket, ami viszont jelentős pénzügyi kockázatokat hordoz a felhasználók (a szélerőmű-ágazat) számára, akik így inkább más szállítókat választanak. A vizsgálat azonban megállapította, hogy a szélerőmű-ágazat politikájának része az ellátás diverzifikálása, és mindig integrálja az uniós üvegrostszövet-gyártókat a szállítói láncába. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy a szélenergia-termelők csak az uniós üvegrostszövet-gyártók bevonásával tudnak egy több forrásra támaszkodó beszerzési stratégiát kialakítani. Ez azt igazolja, hogy vannak olyan uniós üvegrostszövet-gyártók, amelyek a szélerőmű-ágazat által megkövetelt feltételek mellett biztosítják a kívánt termékminőséget a szélerőmű-ágazat számára, ahogy azt a (1081) preambulumbekezdésben részletesebben is kifejtjük.

(1062) Ezeket az érveket ezért elutasították.

(1063) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány úgy érvelt, hogy a kínai gyártók számára jogos versenyelőnyt jelent, hogy integrált garnitúragyártási szolgáltatást biztosítanak, miközben az uniós ágazat nem módosította megfelelően az üzleti stratégiáját, hogy megfeleljen ennek az igénynek.

(1064) Mint azt az (1107) preambulumbekezdés bizonyítja, az uniós ágazat szakosodott garnitúragyártó vállalatokkal rendelkezik, amelyek ellátják ezt a feladatot. A felhasználók ennek révén ugyanolyan garnitúrákat tudnak beszerezni uniós forrásból, mint a kínai gyártóktól. A kínai gyártók számára ugyan logisztikai előnyt jelenthet, hogy az üvegrost szövet gyártása és a garnitúragyártás között eggyel kevesebb szállításra van szükség, a kínai kormány azonban nem bizonyította, hogyan lehetne ennek jelentős hatása egy olyan piacon, amelyet az árverseny és a termékminőség mozgat.

(1065) A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(1066) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány azzal érvelt, hogy az uniós ágazat nem igazította hozzá megfelelően az üzleti stratégiáját az értékesítések csökkenéséhez, és nem csökkentette a foglalkoztatás szintjét, sőt az uniós ágazat még növelte is a beruházásokat.

(1067) A Bizottság megjegyezte, hogy a munkavállalók elküldése rövid távon magasabb költségekhez vezethet, és az uniós ágazatnak a kisebb megrendelésekre kell összpontosítania, amelyek a gépek gyakoribb átállítása miatt munkaigényesebbek. Ami a beruházásokat illeti, mint azt az (1019) preambulumbekezdés említette, az ellenőrzések azt mutatták, hogy ezek főként a szükséges karbantartáshoz és cserékhez kapcsolódnak, nem pedig a termelési kapacitás bővítéséhez.

(1068) Ezért ezt az észrevételt a Bizottság elutasította.

6.3. **Következtetés az okozati összefüggésről**

(1069) A Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy időben egyértelműen egybeesik az érintett országokból érkező behozatal növekedése és az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása.

(1070) A Bizottság a kár egyéb tényezőit is megvizsgálta, és az eljárásnak ebben a szakaszában nem talált más olyan tényezőt, amely hozzájárult volna az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz. Tulajdonképpen a többi tényező egyike és összessége alapján sem vonható kétségbe, hogy valós és lényeges összefüggés áll fenn a Kínából és Egyiptomból érkező támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között.

(1071) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a kárhoz más tényezők, így például a felhasználás csökkenése is hozzájárultak. Ezzel összefüggésben a kínai kormány a WTO Fellebbezési Testületének az „*US – Hot Rolled Steel*” (Egyesült Államok – Melegen hengerelt acéltermékek) üggyel kapcsolatos ítéletére hivatkozott, és azt állította, hogy a Bizottságnak el kellett volna különítenie és meg kellett volna különböztetnie az egyéb tényezők káros hatását a támogatott behozatal káros hatásától. Mint azt az (1044)–(1068) preambulumbekezdés kifejti, továbbá tekintettel a (1070) preambulumbekezdésben megfogalmazott következtetésekre, amelyek szerint semely másik tényezőről nem állapítható meg, hogy hozzájárult volna az uniós ágazat által elszenvedett kárhoz, a Bizottság ezt az állítást elutasította.

7. **AZ UNIÓS ÉRDEK**

(1072) Az alaprendelet 31. cikkével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy egyértelműen arra a következtetésre lehete jutni, hogy jelen esetben a kiegyenlíthető támogatások teljes összegének megfelelő kiegyenlítő intézkedések elfogadása a kárt okozó támogatás megállapítása ellenére sem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós érdek meghatározása az összes különböző érintett érdek értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök, a felhasználók, a szállítók és a kapcsolódó ágazatok, nevezetesen a vágók és csomagolók érdekeit is.

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(1073) A vizsgálat rámutatott arra, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár éri amiatt, hogy – a (984)–(1069) preambulumbekezdésben ismertetett módon – a támogatott behozatal alákínál az Unió árainak és árlenyomást eredményez, ezzel pedig a közelmúltban jelentős piacvesztést, illetve a vizsgálati időszakban veszteségeket okozott.

(1074) Az uniós gazdasági ágazat előnyét fogja látni az intézkedéseknek, amelyek valószínűsíthetően megakadályozzák a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból rendkívül alacsony áron érkező behozatal további jelentős megnövekedését. Az intézkedések nélkül a kínai és egyiptomi gyártók továbbra is támogatott áron fogják exportálni az üvegrost szöveteket az uniós piacra, és árnyomást fejtenek ki, ami megakadályozza az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy megfelelő haszonnak értékesítse az üvegrost szöveteket, és ezáltal további jelentős kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak.

7.2. **A felhasználók érdeke**

(1075) Az üvegrost szövet legnagyobb felhasználói a szélturbinák gyártói, amelyek az üvegrost szövet iránti kereslet mintegy 60–70 %-át teszik ki az Unióban. További felhasználók még a hajók (mintegy 11 %), a tehergépkocsik (mintegy 8 %) és a sportfelszerelések (mintegy 2 %) gyártói, valamint a csővezetékeket helyreállító rendszerek szállítói (mintegy 8 %).

(1076) Az eljárás kezdeményezése után 25 ismert felhasználóval vették fel a kapcsolatot az Unióban, és kérték fel őket az együttműködésre. Két szélturbinagyártó jelentette ki, hogy ellenzi az üvegrost szövetre vonatkozó lehetséges intézkedéseket. Három szélturbinagyártó jelentkezett, de nem nyilvánított véleményt, annak ellenére, hogy a vizsgálati értesítésben és a felhasználóknak szóló kérdőívben felkérték őket a válaszadásra. Az intézkedéseket ellenző két szélturbinagyártót támogatta az európai szélenergia-ágazatot képviselő egyik szövetség. Viszont a szövetség egyik tagja, a francia szélenergia-szövetség kifejezetten hangsúlyozta semlegességét a lehetséges vámokkal kapcsolatban. Öt szélturbinagyártó válaszolt a kérdőívre, köztük a Vestas és az SGRE. Egy szélturbinagyártó kijelentette, hogy kizárólag uniós gyártóktól szerez be üvegrost szövetet. Különböző sífelszerelés-gyártók és csomagolási szolgáltatók jelentkeztek, és támogatták a lehetséges intézkedéseket.

7.2.1. *Szélturbinagyártók*

(1077) A szélerőműveknek két fő típusa van: i. a tengeri szélerőművek, amelyek általában nagyobbak, és rendeltetésszerűen a tengerparttól távol működnek; és ii. a szárazföldi szélerőművek, amelyeket a szárazföldön üzemeltetik.

(1078) Az Unióban a szélerőműparkokat hagyományosan projektfejlesztők valósítják meg, amelyek vagy energiavállalatok, vagy pedig beruházók, és nem maguk a szélturbinák gyártói. Míg eredetileg a tagállamok betáplálási árat garantáltak a szélerőműparkokban előállított villamos energiára, 2014-től kezdve a támogatást pályázatok alapján elbírált projektekhez csoportosították át, amelyek keretében a különböző projektfejlesztők egymással versenyeznek, legújabban energiasemleges alapon (azaz a szélenergia versenghet a napenergiával).

(1079) A Vestas és az SGRE az Unió legnagyobb szélturbinagyártói közé tartozik, és együttesen az üvegrost szövet iránti teljes uniós kereslet több mint 20 %-át használják fel. Ők ketten együtt az érintett országokból származó összes behozatal több mint 30 %-át importálják. Mindkét vállalat több állítást fogalmazott meg, nevezetesen i. az instabillá vált ellátásra; ii. a szélenergia-ágazat megszűnt versenyképességére; iii. a termelés részleges áthelyezésének kockázatára, valamint iv. az intézkedések bevezetése esetén az Unió megújuló energiával kapcsolatos céljaival való összeegyeztethetőségre vonatkozóan.

i. Az ellátás stabilitása

(1080) A Vestas és az SGRE azzal érveltek, hogy a turbinalapátokhoz felhasznált üvegrost szövetet bonyolult tanúsítási eljárásnak vetik alá, amely intenzív és hosszadalmas tesztelési fázisokból áll. Azt is előadták, hogy a vertikális integrációjuk miatt csak a kínai üvegrostszövet-gyártók tudnak rövid határidőre nagy mennyiségben homogén minőséget szállítani. Azt is felhozták érvként, hogy az uniós gyártók termelési volumene nem elégséges, mivel elmarad a teljes uniós felhasználástól. A felhasználók szerint emiatt a szélerőmű-ágazat nem tud gyorsan szállítót váltani, és ha még képes is lenne erre, az Unióban nem gyártanak elegendő üvegrost szövetet.

(1081) Bár az uniós gyártók többsége vertikálisan nem integrált, a vizsgálat kimutatta, hogy az ellátási nehézségek kiküszöbölése érdekében a szélturbinagyártók rendszerint több forrásra támaszkodó beszerzési stratégiát alakítanak ki, és rendszeresen ugyanolyan fajta üvegrost szövetet vásárolnak egy uniós gyártótól és egy kínai vagy egyiptomi gyártótól. Ugyanakkor a Bizottság egy harmadik szélturbinagyártótól is kapott adatokat, amely több forrásból szerez be üvegrost szövetet kizárólag uniós gyártóktól. Az a tény, hogy egy adott üvegrost szövet több forrásból történő beszerzése során rendszeresen vásárolnak uniós gyártóktól is, legyenek azok vertikálisan integrált vagy nem integrált gyártók, az bizonyítja, hogy a nem integrált gyártók ugyanúgy tudják szállítani a szélturbina gyártásához szükséges üvegrost szövetet.

(1082) Az Unióban rendelkezésre álló termelési kapacitást illetően kijelenthető, hogy – amint az az 5. táblázatban is látható – az uniós gyártás jelenleg ugyan alacsonyabb mint a 2. táblázatban bemutatott uniós felhasználás, a teljes uniós termelési kapacitás viszont meghaladja azt. A vizsgálat kimutatta, hogy jelenleg jelentős, 40 % feletti szabad kapacitás áll rendelkezésre, ami a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból érkező támogatott és alacsony árú behozatal növekedésének tulajdonítható, amely átvette az uniós gazdasági ágazat piaci részesedését. Ez a szabad kapacitás 16 uniós gyártó között oszlik meg, ami egy különböző belső ellátási forrásokkal rendelkező versenypiaccá teszi az Uniót. Ezenkívül többletkapacitás is könnyen kiépíthető, mivel az nem igényel jelentős beruházásokat. Mivel az uniós gazdasági ágazat már szállít a szélturbina-ágazatnak, tanúsított szállítónak minősül, amely ennélfogva méltányos piaci feltételek mellett könnyen növelheti kínálatát.

(1083) Emellett közép- és hosszú távon a szélturbinák gyártói újabb üvegrostszövet-gyártókat tudnának tanúsítani vagy az Unióból, vagy pedig más, nem támogatott forrásokból. Ahogy a (1076) preambulumbekezdésben említettük, az egyik szélturbinagyártó több forrásra támaszkodó beszerzési stratégiát alakított ki számos uniós gyártó bevonásával. Ráadásul elegendő szabad kapacitás van az Unióban ahhoz, hogy ezt a nagy szélturbinagyártók által igényelt nagyságrendben megtegyék.

(1084) A Bizottság ezért ezeket az állításokat elutasította.

ii. A szélenergia-ágazat versenyképessége

(1085) Az együttműködő szélturbinagyártók azzal érveltek, hogy az üvegrost szövet bármilyen áremelkedése súlyosan érintené a versenyképességüket. Állításuk szerint az üvegrost szövetek költséghányadát a turbinalapátok gyártásának szintjén, nem pedig egy teljes szélerőműparkhoz viszonyítva célszerű értékelni. Azzal is érveltek, hogy a lehetséges vámok miatti költségnövekedést nem tudnák áthárítani a szélerőműparkok fejlesztőire, mivel hosszú idő telik el a szélerőműprojektre vonatkozó ajánlat benyújtása és a tényleges megvalósítás között. A szélturbinák gyártói szerint a vámok miatti költségnövekedés érinteni fogja a teljes szélenergia-ágazat technológiai túlélését az Unióban, mivel a fontos kutatási és fejlesztési beruházások elengedhetetlenek ahhoz, hogy a leghatékonyabb technológia tekintetében megőrizzék vezető szerepüket.

(1086) A vizsgálat kimutatta, hogy a turbinalapátokat nem külön, hanem a szélturbina részeként értékesítik. Ezen túlmenően a szélerőműparkok projektfejlesztői rendszeresen vásárolnak további infrastruktúrát is a szélerőműparkokhoz a szélturbinák gyártóitól. Ezért a szélturbinagyártók versenyképességével kapcsolatban az üvegrost szövet költségét vagy az egész szélerőműhöz, vagy pedig a szélturbinagyártó által értékesített teljes szélerőműpark-technológiához viszonyítva kell meghatározni, nem pedig csak a lapátok gyártásához viszonyítva, ahogy azt állították, mivel ez nem tükrözné a piaci realitásokat.

(1087) A szélturbinák lapátjainak gyártásához használt két fő összetevő az üvegrost szövet, valamint az epoxigyanta. Így az üvegrost szövet egy turbinalapát nyersanyagköltségének [10–35] %-át teszi ki, egyrészt az üvegrost szövet, másrészt a többi felhasznált anyag arányától függően. Ugyanakkor a vizsgálat azt is kimutatta, hogy a turbinalapátok gyártása nagyon munkaerő-igényes, és ezért üvegrost szövet aránya a lapát teljes gyártási költségében lényegesen kisebb, és csupán [4–14] %-ot tesz ki. Ez az arány még tovább csökken, és [0,1–2 %]-ra esik vissza, ha a szélerőmű teljes költségét és egy egész szélerőműpark megépítésének összköltségét nézzük.

(1088) Tekintettel arra, hogy az üvegrost szövet egy szélerőműpark költségeinek csekély, mindössze [0,1-2] %-os hányadát teszi ki, a végleges vámoknak a szélerőműpark teljes költségére gyakorolt hatása elhanyagolhatónak tekinthető, különösen amiatt, hogy az üvegrost szövetet nagyrészt az Unióban szerzik be. A vizsgálat kimutatta, hogy az uniós szélturbinagyártók is erős alkupozícióval rendelkeznek ahhoz, hogy áthárítsák a többletköltségeket a szélerőműparkok fejlesztőire, mivel együttesen ők a szélturbinák fő gyártói az uniós piacon. Mivel az üvegrost szövet egy kis részét teszi ki a szélerőműpark költségének, a jövedelmezőségnek olyan szinten kell maradnia, hogy fenntartsák a kutatás-fejlesztési beruházásokat, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy a leghatékonyabb technológia tekintetében megőrizzék vezető szerepüket.

(1089) Még ha nem is zárható ki, hogy az abból fakadó versenyhelyzet, hogy közvetve pályázati eljárásban vesznek részt, megnehezítheti az ilyen költségáthárítást, figyelembe kell venni, hogy az üvegrostszövet-gyártókkal szemben az együttműködő szélturbinagyártók pénzügyi helyzete egészséges, és olyan haszonkulcsot érnek el, amely könnyen elnyeli a vámok csekély hatását. Ráadásul a két együttműködő szélturbinagyártó nem csak szélturbinákat értékesít, hanem azokhoz kapcsolódóan ellenőrző-karbantartási szolgáltatásokat is nyújt a szélerőműparkok fejlesztőinek. Ezek a szerződések nagyon jövedelmezőek. A vállalkozás szolgáltatási részének vonzerejét az is mutatja, hogy az egyik együttműködő felhasználó felvásárolta egy fizetésképtelen versenytárs szolgáltatási részlegét ([207]).

(1090) A Bizottság ezért megállapította, hogy a szélturbinák gyártói könnyedén el tudták nyelvi azt a kiegyenlítő vámoknak betudható költségnövekedést, amelyet nem tudtak áthárítani a szélerőműparkok fejlesztőire. Emellett – ahogy a (1083) preambulumbekezdésben is kifejtettük – a szélturbinagyártóknak képesnek kellett lenniük arra, hogy olyan üvegrostszövet-szállítókra váltsanak, amelyeket nem érint a támogatás, legyenek azok az Unióban vagy máshol.

([207]) A Siemens Gamesa 2019 októberében felvásárolta a Senvion kiválasztott eszközeit.

(1091) A fentiek alapján a szélturbinagyártók versenyképességével kapcsolatos állításokat elutasították.

iii. A lapátgyártás áthelyezése

(1092) Az együttműködő felhasználók azt is állították, hogy a turbinalapátok előállítási költségének mindenfajta növelése ahhoz vezet majd, hogy az Unión kívülre telepítik át ezt a gyártási lépést, és munkahelyek ezrei szűnnek meg az Unióban.

(1093) A szárazföldi erőművekben használt lapátokkal kapcsolatban a vizsgálat kimutatta, hogy ennek a gyártásnak az áttelepítése már az üvegrost szövetre vonatkozó intézkedések alkalmazása nélkül is folyamatban van. Ez annak tudható be, hogy az Unión kívül növekszik a piaca a szélerőműpark projekteknek, és ehhez társul az, hogy az Unióban visszaesett az új szélerőműpark projektek fejlesztése, ami Németországban például 20 éves mélypontot ért el. A másik ok a turbinalapátok gyártásának magas munkaerőköltsége. A vizsgálat kimutatta, hogy a turbinalapátok gyártása munkaerő-igényes, és a munkaerőköltség [300–700] %-kal haladja meg az üvegrost szövet költségét. A harmadik országok alacsonyabb munkaerőköltsége ezért erőteljesen ösztönzi a turbinalapátok gyártásának áttelepítését. Az üvegrost szövetre vonatkozó vámok kivetése csak csekély szerepet játszanak, ha egyáltalán lenne szerepe.

(1094) A vizsgálat azt is feltárta, hogy a part menti turbinákhoz való lapátok esetében a szállítási költségek fontosabb szerepet játszanak, mint a lapátok gyártásához felhasznált nyersanyagok, például az üvegrost szövetek költségei. Mivel a szárazföldi turbinákhoz való lapátokhoz képest a part menti turbinákhoz valók hosszabbak és nehezebbek, szállításuk is bonyolultabb és drágább. A tengeri turbinalapátok gyártásának áttelepítésének oka ezért valószínűleg nem az érintett termékre kivetett kiegyenlítő vám.

(1095) Ezért elutasították a turbinalapátok gyártásának harmadik országokba történő áttelepítésével kapcsolatos állításokat.

iv. Megújulóenergia-politika

(1096) Az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy az intézkedések bevezetése ellentmondana az Unió által a megújuló energiával kapcsolatos politikáiban meghatározott célkitűzéseknek, mivel jelentős mértékben növelné a szélerőművek termelési költségeit. Ennek alátámasztására hivatkozott a Bizottság szélenergiával kapcsolatos európai ipari kezdeményezésére, amelyben célkitűzésként szerepel a szélturbinák és alkatrészeik előállítási költségeinek 20 %-os csökkentése 2020-ig.

(1097) Ahogy a (1085)–(1090) preambulumbekezdésben bemutattuk, a vizsgálat nem támasztja alá ezt az állítást, mivel megállapította, hogy a kiegyenlítő intézkedések csak elhanyagolható hatást fejtenének ki a szélturbinagyártók költségeire. Ráadásul a felhasználó nem bizonyította azt sem, hogy az üvegrost szövetre vonatkozó kiegyenlítő intézkedések, amely a szélerőműpark-technológia költségeinek csak egy töredékét teszi ki, hogyan akadályozná a szélenergia folyamatosan növekvő részarányát Európában, illetve hogyan gátolja a 2020-ra kitűzött cél elérését. Ezt a felvetést ezért a Bizottság elutasította.

7.2.2. *Sífelszerelés-gyártók és egyéb felhasználók*

(1098) A sífelszerelés-gyártó ágazat több felhasználója is azzal érvelt, hogy az Unióban lévő üvegrostszövet-gyártók létezése létfontosságú az ellátásuk stabilitása szempontjából, mivel szükségük van helyi partnerekre a szoros együttműködéshez és a testre szabott üvegrost szövet kisebb volumenben történő gyártásához, amelyet az Unión kívül jelenleg nem állítanak elő. Azt is hangsúlyozták, hogy az Unióban működő üvegrostszövet-ágazat alapvető fontosságú partner a termékeik javításában és az új megoldások kifejlesztésében. Az üvegrostszövet-gyártókkal az elmúlt években folytatott kutatás-fejlesztési együttműködés több esetben is hatékonyságnövekedéshez, jobb termékteljesítményhez, valamint új és környezetbarátabb termékek fejlesztéséhez vezetett. Ezek a felhasználók azzal érveltek, hogy az uniós sífelszerelés-gyártók nem tudnak ugyanilyen szintű együttműködést kialakítani az üvegrost szövet kínai és egyiptomi szállítóival, mivel elvesztenék azt a képességüket, hogy a (zöld és fenntartható) innovációk élvonalában maradjanak, és maguk is jobban ki lennének téve a tisztességtelen versenyt jelentő behozataloknak.

(1099) A Bizottság azt állapította meg, hogy az előterjesztett érvek kényszerítő okoknak minősülnek, különösen ha a kutatás-fejlesztést nézi egy K+F által vezérelt ágazatban. A felvetetett szempontokkal kapcsolatban az exportáló gyártóktól nem érkezett ellenérv. Ugyanakkor a Bizottság azt is megjegyezte, hogy a sífelszerelés-gyártók kisebb mennyiségben használnak fel üvegrost szövetet, mint a szélturbinák gyártói.

(1100) A többi uniós felhasználó nem tett észrevételt a vizsgálatban.

(1101) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a felhasználók részéről nincs olyan kényszerítő ok, amely a kiegyenlítő intézkedések bevezetése ellen szólna, hanem éppen ellenkezőleg, az uniós üvegrostszövet-ágazat túlélése több felhasználói csoport számára is fontos.

7.3. **Szállítók**

(1102) A GFR – az üvegrost szövet fő alapanyagának – két uniós gyártója, valamint az uniós GFR-gyártókat képviselő egyik szövetség a kiegyenlítő intézkedések bevezetése mellett szólalt fel. Azt állították, hogy az uniós GFR-gyártók számára káros lenne, ha elveszítenék fő ügyfeleiket, mivel ez a saját túlélésüket is veszélyeztetné az Unióban.

(1103) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy az intézkedések bevezetése egyértelműen érdeke az uniós GFR-gyártóknak, amelyek az üvegrostszövet-gyártók szállítói.

7.4. **Importőrök**

(1104) A (85) preambulumbekezdésben említettek szerint csak egy független importőr szólalt fel, ő azonban csak elhanyagolható, 25 tonna alatti mennyiséget importált a Kínai Népköztársaságból. Mivel a nagy volumenű felhasználók többségének rendelésre gyártott speciális üvegrost szövetre van szüksége, ez nem az a termék, amelyet független kereskedők rendszeresen nagy mennyiségben importálnak.

(1105) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a független importőrök részéről nem merült fel olyan kényszerítő ok, amely az intézkedések bevezetése ellen szólna, mivel csak elhanyagolható mennyiségben importálnak üvegrost szövetet.

7.5. **Vágással és garnitúragyártással foglalkozó szolgáltatók**

(1106) Különösen a szélerőmű-ágazatban a felhasználóknak egyre inkább garnitúrák formájában van szükségük az üvegrost szövetre, amelyeket formára vágnak, és az üvegrost szövet különböző rétegeit összevarrva illesztenek össze, lehetővé téve ezzel a gyorsabb gyártást a feldolgozó ágazatban. Az utóbbi évek során ez egy szolgáltatói piacot hozott létre az Unióban. Egy vágással foglalkozó vállalkozás jelentkezett, és a kiegyenlítő intézkedések bevezetése mellett érvelt. Mivel a kínai és egyiptomi exportáló gyártók – az uniós gazdasági ágazattal ellentétben – egyre inkább integrálják ezeket a szolgáltatásokat, a szolgáltatók üzletük egy jelentős részét elveszítenék, ha az uniós gyártók eltűnnének a piacról. A vágással foglalkozó szolgáltatók becslései szerint az uniós vágóágazat több mint 2 000 főt foglalkoztat.

(1107) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése egyértelműen azoknak a garnitúragyártással és vágással foglalkozó, Unión belüli vállalatoknak az érdekében áll, amelyek az üvegrostszövet-gyártókat szolgálják ki.

7.6. **Egyéb állítások**

(1108) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben az egyiptomi kormány emlékeztetett arra, hogy az Európai Unió a társulási megállapodás és a szomszédságpolitika keretében segíti Egyiptomot a fejlődés előmozdításában, és az intézkedések szembe mennének e politikával. A Bizottság megjegyezte, hogy ez nem olyan megfontolás, amellyel az uniós érdek elemzésének keretében az alaprendelet 31. cikkével összhangban foglalkozni lehetne. A vizsgálat semmi esetre sem kérdőjelezi meg Egyiptom fejlődés, korszerűsítés, valamint a jövedelemnövekedés és a foglalkoztatás támogatása érdekében tett erőfeszítéseit.

7.7. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(1109) A Bizottság azt állapította meg, hogy az intézkedések bevezetése egyértelműen az uniós üvegrostszövet-ágazat érdekében áll, amelynek túlélését fenyegette az érintett termék támogatott behozatala. Az uniós üvegrostszövet-ágazat túlélése fontos az Unióban működő vevők ellátásának stabilitásához, különös tekintettel azokra a felhasználókra, akik a szoros helyi együttműködéstől függenek, és alacsonyabb volument igényelnek az adott üvegrost szövetből, amelyet nem lehet a Kínai Népköztársaságból vagy Egyiptomból beszerezni. Néhány felhasználó számára az is létfontosságú, hogy fenntartsák az új üvegrost szövetek fejlesztését az Unióban, hogy ők maguk ne kerüljenek hátrányos helyzetbe az Unión kívülről érkező behozatallal folytatott versenyben. Ráadásul az uniós üvegrostszövet-ágazat túlélése az uniós GFR-szállítóik, valamint az uniós darabolási és csomagolási szolgáltatóik túléléséhez is elengedhetetlen.

(1110) Ugyanakkor a fenti (1077)–(1097) preambulumbekezdésben bemutatott intézkedések bevezetése nem gyakorolnak jelentős hátrányos hatást a szélturbinák gyártóira.

(1111) Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek miatt a Kínai Népköztársaságból és Egyiptomból származó üvegrost szövet behozatalára vonatkozó kiegyenlítő intézkedések bevezetése ne szolgálná az Unió érdekét.

8. **VÉGLEGES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK**

(1112) A támogatással, a kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatban levont következtetések fényében, valamint az alaprendelet 15. cikkével összhangban végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni.

8.1. **A végleges kiegyenlítő intézkedések mértéke**

(1113) Az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében a végleges kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások megállapított összegét.

(1114) A 15. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése értelmében *„amennyiben a Bizottság a benyújtott összes információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jut, hogy az Uniónak nem áll érdekében, hogy az intézkedések összegét a harmadik albekezdés szerint határozza meg, akkor a kiegyenlítő vámok összegét alacsonyabban kell meghatározni, amennyiben ez a vám elegendő az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez.”*

(1115) Ilyen információkat nem nyújtottak be a Bizottsághoz, ezért a kiegyenlítő intézkedések szintjét a 15. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésére való hivatkozással állapítják meg.

(1116) A fentiek alapján a végleges kiegyenlítő vámtételek a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Érintett ország	Vállalat	Kiegyenlítő vámtétel
Kínai Népköztársaság	CNBM csoport	30,7 %
	Yuntianhua csoport	17,0 %
	Egyéb együttműködő vállalatok	24,8 %
	Minden más vállalat	30,7 %
Egyiptom	CNBM csoport	10,9 %
	Minden más vállalat	10,9 %

(1117) A szubvencióellenes vizsgálat lefolytatására egy ugyanezen, Kínából és Egyiptomból származó érintett termékkel kapcsolatos, külön dömpingellenes vizsgálattal párhuzamosan került sor, amelynek keretében a Bizottság a kár megszüntetéséhez szükséges mértékre korlátozódó dömpingellenes intézkedéseket szabott meg. A Bizottság az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdésével és 15. cikkének (2) bekezdésével, valamint a vonatkozó ítélkezési gyakorlattal összhangban gondoskodott arról, hogy a támogatásnyújtás szintjét és a teljes dömpingszintet tükröző halmozott vám kivetése ne eredményezze a támogatás hatásainak kétszeres kiegyenlítését („kétszeres beszámítás”).

(1118) A Kínai Népköztársaság esetében a rendes értéket az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (6a) bekezdésével összhangban számították ki ([208]), egy megfelelő külső reprezentatív ország torzulástól mentes költségeit és nyereségeit referenciaként felhasználva. Következésképpen a Bizottság az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban és a kétszeres beszámítás elkerülése érdekében először a kiegyenlíthető támogatások megállapított végleges összegeivel megegyező végleges kiegyenlítő vámot, majd ezt követően a fennmaradó végleges dömpingellenes vámot vetette ki, amely a kiegyenlítő vám összegével csökkentett releváns dömpingkülönbözetnek felel meg, és nem haladja meg a külön dömpingellenes vizsgálatban megállapított, kár megszüntetéséhez szükséges mértéket. Mivel a Bizottság a megállapított dömpingkülönbözetet csökkentette a megállapított kínai támogatásnyújtás teljes összegével, nem állt fenn az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kétszeres beszámítással kapcsolatos probléma.

(1119) Egyiptom esetében a Bizottság annak eldöntése érdekében, hogy az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdésével összhangban csökkentenie kell-e a dömpingkülönbözetet az említett exportfüggő támogatásokkal kapcsolatban megállapított támogatási összeggel, megvizsgálta, hogy a támogatási rendszerek némelyike exportfüggő támogatás-e, amely csökkenti az exportárakat és ennek megfelelően növeli a dömpingkülönbözetet. Következésképpen a Bizottság nem egyenlített ki semmilyen exportfüggő támogatási rendszert; a végleges kiegyenlítő vámot az (EU) 2020/492 rendeletben megállapított dömpingellenes vámon túlmenően a támogatásnyújtás megállapított végleges összegével egyező szintben szabta meg.

([208]) Ezt a módszertant az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1036 rendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2321 európai parlamenti és tanácsi rendelet vezette be (HL L 338., 2017.12.19., 1. o.).

(1120) A kínai és egyiptomi exportáló gyártók nagy fokú együttműködésére tekintettel a Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő vállalatokra kivetett legmagasabb vám szintje reprezentatív „minden más vállalat” szempontjából. A „minden más vállalathoz” tartozó vámtétel azokra a vállalatokra alkalmazandó, amelyek nem működtek együtt a vizsgálatban.

(1121) Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottság a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók teljes támogatási összegét a kiegyenlíthető támogatásoknak a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártókra megállapított összegéből képzett súlyozott átlag alapján határozta meg úgy, hogy a számításból kizárta az elhanyagolható összegeket, valamint az alaprendelet 28. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó tételekkel összefüggésben megállapított támogatási összeget. A Bizottság azonban nem hagyta figyelmen kívül a részlegesen az ezen összegek meghatározásához rendelkezésre álló tényeken alapuló ténymegállapításokat. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésre álló tények felhasználása a szóban forgó esetekben nem befolyásolta érdemben a támogatás összegének méltányos meghatározásához szükséges adatokat, így e módszer alkalmazása miatt a vizsgálatban való részvételre nem felkért exportőröket nem éri hátrány.

(1122) A fentiek alapján az említett vámok az alábbi tételek szerint kerülnek megállapításra:

Érintett ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (*)	A támogatás összege	A kár megszüntetéséhez szükséges mérték	Kiegyenlítő vámtétel	Dömpingellenes vámtétel
Kína	CNBM csoport	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Yuntianhua csoport	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Egyéb, a dömping- és a szubvencióellenes vizsgálatban egyaránt együttműködő, az I. mellékletben felsorolt vállalatok	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Egyéb, a dömpingellenes vizsgálatban együttműködő, de a szubvencióellenes vizsgálatban nem együttműködő, a II. mellékletben felsorolt vállalatok	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Minden más vállalat	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egyiptom	CNBM csoport	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Minden más vállalat	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) A dömpingellenes vizsgálat szerint.

(1123) Az e szakasz fenti részében meghatározott módszertannal összhangban a támogatás végleges összegével csökkentett vonatkozó dömpingkülönbözet a CNBM csoport és az összes többi nem együttműködő vállalat esetében alacsonyabb volt, mint a dömpingellenes vizsgálatban megállapított, kár megszüntetéséhez szükséges mérték. Ezért a végleges kiegyenlítő vámot a megállapított végleges támogatási mérték szintjén határozták meg, a végleges dömpingellenes vámot pedig a vonatkozó dömpingkülönbözet szintjén vetették ki, csökkentve a kiegyenlítő vám összegével. A Yuntianhua csoport esetében a végleges kiegyenlítő vámot a megállapított végleges támogatási mérték szintjén határozták meg, a végleges dömpingellenes vámot pedig a kár megszüntetéséhez szükséges mértékben vetették ki, mert ez kisebb volt, mint a kiegyenlítő vám összegével csökkentett vonatkozó dömpingkülönbözet. Ami Egyiptomot illeti, mint azt a fenti (1119) preambulumbekezdés tisztázta, nem állt fenn a kétszeres beszámítás problémájának lehetősége.

(1124) Az egyes vállalatokra vonatkozó, az e rendeletben megállapított kiegyenlítő vámtételt e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Így a vám mértéke a vizsgálat során az érintett vállalatra vonatkozóan feltárt helyzetet tükrözi. Ezt a vámtételt (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) tehát kizárólag az érintett országból származó és az említett vállalat által előállított termékek behozatalaira kell alkalmazni. Azok az importtermékek, amelyeket az e rendelet rendelkező részében külön nem említett egyéb vállalatok gyártanak – ideértve a külön említett vállalatokkal kapcsolatban álló egységeket is –, nem részesülhetnek e vámok előnyeiből, ezekre a „minden más vállalatra” alkalmazandó vámok vonatkoznak.

(1125) Amennyiben a későbbiek folyamán valamely vállalat megváltoztatja a nevét, kérheti ezen egyedi vámtételek alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni. A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a rá vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról értesítést tesznek közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában.*

(1126) A végső tájékoztatást követően a panaszos jelezte, hogy összességében egyetért a ténymegállapításokkal. Ugyanakkor megjegyezte, hogy a tájékoztatás nem foglalkozott a kiegyenlítő vámok és a párhuzamos eljárás dömpingellenes vámjainak az egymásra hatásával. A panaszos rámutatott arra, hogy nincs olyan jogalap vagy gazdasági indok, amely a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések összesített szintjének az egyszerű korlátozása mellett szólna, és ha a szubvencióellenes eljárásban az alacsonyabb vám szabályának alkalmazásától való eltekintésnek bármilyen jelentése van, a teljes kiegyenlítő vámot ki kell vetni, tekintet nélkül az alacsonyabb vám szabályának a dömpingellenes vizsgálatban való alkalmazására. Ami a kínai exportáló gyártókat illeti, a panaszos előadta, hogy a szubvencióellenes és a dömpingellenes vámok halmozhatók, még akkor is, ha a rendes értéket az (1118) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint egy reprezentatív országban állapítják meg, az exporttámogatások eseteitől eltekintve. E tekintetben azzal érveltek, hogy nincs szükségszerűen kapcsolat a dömping foka és a kormányzati támogatás összege között, ha egyáltalán bármilyen összefüggés is lenne, és hogy a támogatás a termelési költségekre gyakorolt hatáson túlmenően is jelentős hatásokkal jár. A rendes érték reprezentatív országon alapuló kiszámítása nem képes kezelni a támogatás teljes hatását és a kínai gazdaság egészében fennálló torzulásokat, és pusztán azonos szintre helyezi a kínai exportáló gyártókat a többi országgal, ahol ez a módszertan nem alkalmazandó és megengedett a halmozás.

(1127) A panaszos hozzátette, hogy nincs jogalapja annak a vélelemnek, hogy a reprezentatív országban minden költség és ár mentes a vállalatspecifikus támogatásoktól, és ezért ezekben az esetekben nincs értelme szubvencióellenes és dömpingellenes vizsgálatot folytatni. Ezzel összefüggésben utalt a Kereskedelmi Világszervezet („WTO") idevágó ítélkezési gyakorlatára, nevezetesen az *Egyesült Államok – Végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok egyes Kínából származó termékekre* című, WT/DS 379. sz. vitára ([209]) („DS 379"), amelynek esetében a Fellebbezési Testület megállapította, hogy ugyanazon támogatás kétszeres ellentételezése a külső reprezentatív ország alapján kiszámított dömpingellenes vámok és a kiegyenlítő vámok egyidejű kivetésével nincs összhangban a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás 19. cikkének (3) bekezdésével. A panaszos kiemelte, hogy a WTO Fellebbezési Testülete is megállapította, hogy a kétszeres beszámítás nem „szükségszerűen vezet minden esetben a vámok ilyen egyidejű alkalmazásához", hanem ez inkább attól függ, hogy egy adott esetben megállapítást nyer-e, hogy a belföldi támogatások csökkentették valamely termék exportárát, és ha igen, milyen mértékben. ([210])

(1128) Továbbá, a panaszos utalt a Kínával kapcsolatos helyzetre, ahol az alkalmazandó dömpingellenes vám a kárkülönbözeten alapul, mert alacsonyabb, mint a dömpingkülönbözet, azaz a Yuntianhua csoport esetére. Az előző preambulumbekezdésekben kifejtett valamennyi érven túlmenően úgy érvelt, hogy ebben az esetben egyszerűen nem lehetséges a kétszeres beszámítás, mivel a kárkülönbözeten alapuló dömpingellenes vámot teljes egészében a külső reprezentatív ország alapján megállapított rendes értékre való hivatkozás nélkül határozzák meg. Ebből adódóan fel sem merül a kétszeres beszámítás kérdése, és a WTO DS 379. sz. ügyben hozott ítélete sem alkalmazandó. A panaszos arra a következtetésre jutott, hogy az alacsonyabb vám szabályának a szubvencióellenes eljárásokban való hatályon kívül helyezése óta az együttes dömpingellenes és kiegyenlítő vámot nem korlátozhatja többé a kárkülönbözet.

(1129) A végső tájékoztatást követően a Yuntianhua csoport azt állította, hogy a Bizottság nem végzett a kétszeres beszámításra vonatkozó elemzést annak eldöntése érdekében, hogy a dömpingellenes intézkedés és a kiegyenlítő vámok megszabása kétszeresen ellentételezi-e ugyanazokat a támogatásokat, és ha igen, milyen mértékben. Az elemzés hiánya állítása szerint sérti a vállalat védelemhez való jogát.

(1130) A lehetséges kétszeres beszámítást illetően a Yuntianhua csoport hivatkozott a WTO DS 379. sz. ügyére is, amely hasonlít a panaszos ügyéhez. Kiemelte, hogy ezen ítélet szerint a szubvencióellenes vám megfelelő összegének megállapításához figyelembe veendő tényezők között a vizsgálatot végző hatóságnak meg kell vizsgálnia az arra vonatkozó bizonyítékokat, hogy a dömpingellenes és a szubvencióellenes vámok egyidejű kivetésekor nem ellentételezik-e kétszer ugyanazokat a támogatásokat, és ha igen, milyen mértékben. E fél utalt arra, hogy a Bizottság az

([209]) WT/DS379/AB/R (Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett dömpingellenes és kiegyenlítő vámok), a Fellebbezési Testület 2011. március 11-i jelentése.

([210]) Lásd: WT/DS379/AB/R, 583. és 599. bekezdés.

általános tájékoztató (747) preambulumbekezdésében elismerte a kétszeres beszámítás problémáját, utalva arra, hogy a DS 379. ügy tényei nem térnek el a jelen eljárásétól. Ennek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottságra hárul annak bizonyításának a terhe, hogy nem áll fenn kétszeres beszámítás, és minthogy nem tájékoztatott ilyen irányú elemzésről, a tájékoztatás hibás és hiányos.

(1131) A Yuntianhua csoport szerint a kétszeres beszámítás elemzésének elvégzésére vonatkozó kötelezettséget nem érinti a párhuzamos dömpingellenes eljárásban az alacsonyabb vám szabályának az alkalmazása, amennyiben a dömpingkülönbözet teljességgel átfedésben van a támogatáskülönbözettel. E tekintetben ez a fél úgy érvelt, hogy a két eljárás tekintetében csak egy kár megszüntetéséhez szükséges mérték létezik, ami azt jelenti, hogy azt a szokásos megközelítést kell alkalmazni, hogy először a kiegyenlítő vámot, majd a kárkülönbözettel csökkentett dömpingellenes vámot kombinálják egymással. Ezért ha a Bizottság teljes mértékben kiveti a kiegyenlítő vámot, és csak a dömpingellenes vámot csökkenti a kár megszüntetéséhez szükséges mérték különbözetével, ez ellentétes a dömpingellenes alaprendelettel és a párhuzamos dömpingellenes ügyben a Bizottság által tett ténymegállapításokkal, amelyben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós ágazatot ért kár megszüntetéséhez elégséges a kár megszüntetéséhez szükséges mértékű vám.

(1132) A kínai kormány a lehetséges kétszeres beszámítással kapcsolatban is előadott észrevételeket, hogy cáfolja a panaszos által tett, a fenti (1126)–(1128) preambulumbekezdésben tett észrevételeket. A kínai kormány szintén a WTO DS 379. sz. ügyben hozott ítéletére ([211]) támaszkodott, amelynek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a kettős jogorvoslat nincs összhangban a vonatkozó WTO-szabályokkal és az alaprendelet (1127) preambulumbekezdésben említett megfelelő rendelkezéseivel. Ezt az eljárást illetően a kínai kormány úgy érvelt, hogy kétszeres beszámítás merülne fel, ha a Bizottság nem korlátozná a kiegyenlítő vám és a dömpingellenes vám összegét a kár megszüntetéséhez szükséges mértékre, mert különben ugyanazt a támogatást először a dömpingkülönbözettel, majd újfent a támogatáskülönbözettel kezelné. A kínai kormány kiemelte, hogy ami a CNBM csoportot illeti, a rendes érték képzése a dömpingellenes eljárásban torzításmentes, makro- és mikroszintű támogatással nem befolyásolt számokon alapul, és így már megoldást nyújt a kínai támogatásnyújtásra. Ami a Yuntianhua csoportot illeti, mivel ennek dömpingellenes vámja a kár megszüntetéséhez szükséges mértéken alapul, ha a kiegyenlítő vám a támogatás teljes összegét tükrözné, szintén kétszeres beszámítás történne, mivel a két vizsgálat ugyanarra a kivitelre és ugyanarra az állítólagos jelentős kárra vonatkozik, és a belföldi támogatások logikája az, hogy egyformán érintik a belföldi és az exportra történő értékesítéseket. Ez utóbbi pontot illetően a kínai kormány úgy érvelt, hogy a kárkülönbözet kiszámításának alapjául használt exportár alacsonyabb mint a belföldi támogatások tekintetében megállapított támogatási összeg. Így az állítólagos támogatási összeget a dömpingellenes vám kivetésekor kétszer vennék figyelembe, azaz közvetetten, a kárkülönbözet útján is beszámítanák. A kínai kormány végezetül megjegyezte, hogy az ily módon megállapított kárkülönbözetek növekedhetnek is, amennyiben a Bizottság nem vette figyelembe a kínai exportáló gyártók és az uniós ágazat értékesítései között a kereskedelem mértékében fennálló különbséget. Ez utóbbi állítást illetően a Bizottság megjegyezte, hogy ezzel a (977) és a (978) preambulumbekezdés foglalkozott.

(1133) Ami a panaszos, a Yuntianhua csoport és a kínai kormány védelemhez való jogának amiatti megsértésével kapcsolatos állításait illeti, hogy nem kapott tájékoztatást a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok egymásra hatásának az elemzéséről és a lehetséges kétszeres beszámításról, a Bizottság már kezdetben megjegyezte, hogy erre azért nem került sor, mert az ezen eljárás során történő tájékoztatáskor a dömpingellenes eljárás még folyamatban volt, és hivatalosan semmilyen dömpingellenes intézkedés nem volt hatályban. Egy ilyen elemzés tehát megelőlegezte volna a dömpingellenes eljárás eredményét, és mindenképpen az intézkedések olyan hipotetikus szintjén alapult volna, amelyre vonatkozóan még észrevételeket lehetett tenni és amelyeket még elemeztek. A Bizottság nem tudta volna a jelen eljárás során történő tájékoztatáshoz kellő időben elvégezni a felek által kért elemzést, de az általános tájékoztató (747) preambulumbekezdésében valamennyi fél figyelmét felhívta erre a problémára, és vállalta, hogy megvizsgálja e problémát. Mindenesetre a Bizottság megjegyezte, hogy ez a rész teljes mértékben kezeli e kérdéseket és a felek által eddig tett észrevételeket, és ezt a részt a felek tudomására hozták, hogy teljes mértékben biztosítsák a védelemhez való jogukat. A felek e kérdéssel kapcsolatos állításait ezért a Bizottság elutasította.

([211]) A kínai kormány különösen a végleges jelentés 143–158., 541. és 543. bekezdésére utalt.

(1134) Ami a lehetséges kétszeres beszámítás kérdését és a DS 379. sz. ügyben hozott WTO-ítélet vonatkozó részeire való hivatkozást és annak összefüggéseit illeti, amelyet a panaszos, a Yuntianhua csoport és a kínai kormány vetett fel, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezés tükrözi a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás 19. cikkének (3) bekezdését. Ezért arra a következtetésre jutott, hogy a WTO e rendelkezéssel kapcsolatos ítélkezési gyakorlata, különösen a DS 379. sz. ügyben hozott ítélete az alaprendelet 15. cikke (2) bekezdése alkalmazásának releváns értelmezését képezi a jelen eljárásban. A Bizottság emlékeztetett továbbá arra, hogy a jelenlegi vizsgálatok az első párhuzamos dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatok azon jogszabályi változások óta, amelyek a piacvédelmi vizsgálatok korszerűsítésének részeként a dömpingellenes alaprendelet ([212]) 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti dömpingellenes ügyekben új számítási módszertant vezettek be, valamint új rendelkezéseket vezettek be az alacsonyabb vám szabályának a dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatokban való alkalmazására vonatkozóan ([213]). A Bizottság azt is megjegyezte, hogy ez a probléma még a múltbeli együttes szubvencióellenes és dömpingellenes eljárásokban sem merült fel a gyakorlatban. ([214])

(1135) Ami a DS 379. sz. ügyben hozott ítéletet illeti, a Bizottság a felek által benyújtott összes hivatkozást tudomásul vette. Először is megjegyezte, hogy a WTO Fellebbezési Testülete tisztázta, hogy a kétszeres beszámítás (vagy „kétszeres jogorvoslat") azokat a helyzeteket jelenti, amikor a kiegyenlítő és a dömpingellenes vám azonos importált termékekre való egyidejű alkalmazása ugyanazon támogatás legalább bizonyos mértékű kétszeres ellentételezését eredményezi, és ennek előfordulása akkor valószínű, ha a dömpingkülönbözetet olyan módszertanra hivatkozva számítják ki, amely többek között valamely harmadik ország költségeire vagy áraira támaszkodik. ([215]) Ezekben az esetekben a dömpingellenes vám *orvosolhat* vagy *ellentételezhet* valamely belföldi támogatást, amennyiben ez a támogatás hozzájárult az exportár leszállításához. ([216]) Kétszeres jogorvoslat akkor is *előfordulhat*, ha ugyanarra a termékre kiegyenlítő és dömpingellenes vámot vetnek ki piacgazdaságokon belül nyújtott belföldi támogatásokkal összefüggésben, ha a dömpingellenes vizsgálatokban egy támogatás nélküli, képzett vagy harmadik országbeli rendes értéket használnak fel. ([217]) Kétszeres beszámítás esetén a kiegyenlítő vámot nem a WTO SCM-megállapodás 19. cikkének (3) bekezdése szerinti „megfelelő összegben" vetnék ki. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy a WTO Fellebbezési Testülete kifejezetten elutasította azt az állítást, hogy egyidejű vámok kivetésekor szükségszerűen minden esetben felmerül a kétszeres beszámítás, amennyiben a rendes értéket harmadik országbeli költségek és árak alapján állapítják meg. Ehelyett úgy határozott, hogy ez attól függ, hogy a belföldi támogatások csökkentették-e valamely termék exportárát, és ha igen, milyen mértékben, valamint hogy a vizsgálatot végző hatóság megtette-e a szükséges korrekciós lépéseket, és kiigazította-e a módszertanát a tényállás figyelembevétele érdekében ([218]). A Fellebbezési Testület arra a következtetésre jutott, hogy az annak értékelésére vonatkozó kötelezettség, hogy valamely kiegyenlítő vám „megfelelő összeget" tükröz-e, azt a követelményt öleli fel, hogy a vizsgálatot végző hatóságnak kellő gondossággal meg kell vizsgálnia és be kell kérnie a vonatkozó tényeket, és döntését a rögzített pozitív bizonyítékokra kell alapoznia. ([219])

(1136) Ezeknek az elveknek a jelen vizsgálatban az alaprendelet 15. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére való alkalmazása révén a Bizottság megállapította, hogy az a megközelítése, hogy a támogatás összegét teljes egészében levonta a dömpingkülönbözetből, minthogy a rendes érték képzésekor a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésén alapuló módszertant alkalmazta, teljes mértékben összhangban volt ezekkel az elvekkel. A Bizottság elismerte a panaszosnak azt az érvét, hogy elvben még ebben a helyzetben is lehetséges lenne a kiegyenlítő és a dömpingellenes vámok halmozása. Megjegyezte azonban, hogy semmilyen pozitív bizonyíték nem szerepel az iratanyagban arra vonatkozóan, hogy a kínai belföldi támogatások hatással voltak-e az exportárra, és ha igen, milyen mértékben. Az iratanyagban nem található olyan bizonyíték sem, amely szerint a dömpingellenes eljárásban a rendes érték képzésére használt, torzulástól mentes reprezentatív országbeli értékek belföldi támogatásban részesültek volna, ami egyformán lényeges elem lehetne ebben az elemzésben. A Bizottság ennek alapján e vonatkozásban elutasította a panaszos állításait, és elfogadta a Yuntianhua csoport és a kínai kormány állításait.

(1137) A panaszos, a Yuntianhua csoport és a kínai kormány azon helyzettel kapcsolatos érveit illetően, amikor az alkalmazandó dömpingellenes vám a kár megszüntetéséhez szükséges mértéken alapul, mivel az kisebb, mint a dömpingellenes alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének második albekezdése szerinti dömpingkülönbözet, a

([212]) Lásd u.o. a 182. lábjegyzetet.
([213]) Ezeket a változásokat a 2018. május 30-i (EU) 2018/825 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 143., 2018.6.7., 1. o.) vezette be.
([214]) Lásd például a Kínai Népköztársaságból származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges szubvencióellenes vám kivetéséről szóló tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 128., 2011.5.14., 18. o.) (269)–(274) preambulumbekezdését.
([215]) DS 379. sz. ügy, 541–542. bekezdés.
([216]) DS 379. sz. ügy, 543. bekezdés.
([217]) DS 379. sz. ügy, 543. bekezdés.
([218]) DS 379. sz. ügy, 599. bekezdés.
([219]) DS 379. sz. ügy, 602. bekezdés.

Bizottság a következő megjegyzéseket teszi. Először is, tisztázta, hogy a lehetséges kétszeres beszámítás eseteit, amelyekkel az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdése és 24. cikkének (1) bekezdése foglalkozik, el kell különíteni az alacsonyabb vám szabályának alkalmazásától, amelynek más a tárgya és a célja. Ezt követően rámutatott arra, hogy a DS 379. sz. ügyben hozott ítélet csak a 15. cikk (2) bekezdésének az értelmezése során lényeges, és nincs jelentősége az alacsonyabb vám szabályának a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével és az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban történő alkalmazása szempontjából.

(1138) Ami a jelen eljárást illeti, a Bizottság először elemezte, hogy fennáll-e az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdése és 24. cikkének (1) bekezdése alapján a kétszeres beszámítással kapcsolatos probléma, az e részben fentebb leírt megközelítést követve, a támogatás összegének a dömpingkülönbözetből teljes egészében való levonásával. A Bizottság ezt követően elemezte, hogy az (1134) preambulumbekezdésben említett jogszabályi változásokat követően alkalmazandó-e az alacsonyabb vám szabálya az egyes eljárásokban. Mivel az alacsonyabb vám szabálya az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint nem volt alkalmazandó, a jelenlegi szubvencióellenes eljárásban nem volt szükség a kár megszüntetéséhez szükséges mérték elemzésére, sőt, még csak annak megállapítására sem. A Bizottság ezért a megállapított támogatás összegét alkalmazta teljes mértékben. Ezzel szemben a párhuzamos dömpingellenes eljárásban a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerint az alacsonyabb vám szabályát kellett alkalmazni. A Bizottság ezért kiszámította a kár megszüntetéséhez szükséges mértéket, és a támogatás teljes összegének dömpingkülönbözetből való levonása után az alkalmazandó dömpingellenes vám felső határát a kár megszüntetéséhez szükséges mértékre korlátozta; ez történt a Yuntianhua csoport esetében.

(1139) Ami a Yuntianhua csoport és a kínai kormány azon érveit illeti, amelyek szerint a két eljárásban egy és ugyanaz a kár megszüntetéséhez szükséges mérték, minthogy az eljárások ugyanarra a behozatalra vonatkoznak, és ezért a kár megszüntetéséhez szükséges ezen mértéket meghaladó együttes vám kivetése kétszeres beszámítást jelentene, a Bizottság megjegyzi, hogy ez az érv az érintett megállapított támogatási összegek és dömpingkülönbözetek kétszeres beszámításának elkerülését célzó két lépést keveri az annak elemzésére irányuló második lépéssel, hogy a jelen eljárásban releváns-e az alacsonyabb vám szabálya, és ha igen, hogyan. Mint azt az előző preambulumbekezdés kifejtette, a 2018-as jogszabályi változások miatt a Bizottság ebben a szubvencióellenes eljárásban arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdése nem alkalmazandó, az azonos terméket érintő külön dömpingellenes vizsgálatban azonban az alacsonyabb vám szabályát kell alkalmazni. Azt, hogy mi az indoka a szubvencióellenes eljárásokban az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdése szerinti szabálynak, különösen az (EU) 2018/825 rendelet (10) preambulumbekezdése fejti ki részletesen, amely kimondja, hogy a „*harmadik országok által nyújtott kiegyenlíthető támogatások […] különösen torzítóan hatnak a kereskedelemre*”, és ezért „*az alacsonyabb vám szabálya rendszerint a továbbiakban nem alkalmazható*”. Ezért e feleknek az a javaslata, hogy az együttes kiegyenlítő és dömpingellenes vámot a dömpingellenes eljárás során megállapított kár megszüntetéséhez szükséges mértékre kell korlátozni, ellentétes lenne az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével, azt az (EU) 2018/825 rendelettel együtt olvasva. A kínai kormány által az amiatti „közvetett” kétszeres beszámítás tekintetében felvetett érvet illetően, hogy a kárkülönbözet kiszámításához használt exportár alacsonyabb, mint a belföldi támogatások esetében megállapított támogatási összeg, a Bizottság megállapította, hogy ismét arra tettek kísérletet, hogy az érintett támogatási összegek és dömpingkülönbözetek kétszeres beszámításának kérdését összekeverjék az alacsonyabb vám szabálya céljából a kár megszüntetéséhez szükséges mérték kiszámítására irányuló külön lépéssel. Az alacsonyabb vám szabálya csak a külön dömpingellenes vizsgálatban releváns, és a kár megszüntetéséhez szükséges mérték kiszámításához használt exportár a tényleges CIF ár az (EU) 2020/492 rendelet (270)–(272) preambulumbekezdésében kifejtett szükséges kiigazításokkal, összhangban az összes olyan dömpingellenes (és szubvencióellenes) eljárás gyakorlatával, amelyben az alacsonyabb vám szabályát kell alkalmazni, a megállapított belföldi támogatásokkal kapcsolatos bármilyen kiigazítás nélkül. A Bizottság ezért elutasította a Yuntianhua csoport és a kínai kormány által e ponttal kapcsolatban felvetett érveket.

(1140) Mindezen megfontolások figyelembevételével a Bizottság megerősítette az e rendelet (1122) preambulumbekezdésében foglalt táblázatban és 1. és 2. cikkében részletesen megadott, különféle exportáló gyártókra alkalmazandó vámokat.

(1141) A végleges tájékoztatás kiegészítését követően az együttműködő, kapcsolatban álló egyiptomi gyártók megjegyezték, hogy a Jushi Egypt által a Hengshi Egypt vállalatnak átadott előnyök összegével a Bizottság már a párhuzamos dömpingellenes eljárásban foglalkozott. Előadták, hogy az említett eljárásban a rendes érték képzésekor a Bizottság figyelmen kívül hagyta a Jushi Egypt vállalattól származó előfonatok Hengshi Egypt vállalatnál nyilvántartásba vett beszerzési árát, és azt a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése szerint az előfonatok Jushi Egypt általi, kapcsolatban nem álló belföldi vevőknek történő értékesítésekor alkalmazott árral helyettesítette. E felek szerint ez sérti a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdését, amely a kétszeres beszámítást előzi meg abban az esetben, ha exporttámogatásokkal kapcsolatban párhuzamos eljárás is folyik, mivel a Bizottság a dömpingellenes eljárásban már kezelte a Jushi Egypt által az előfonatok értékesítése révén a Hengshi Egypt vállalatnak továbbadott támogatási összeget.

(1142) A Bizottság az eljárás elején megjegyezte, hogy – mint azt az (1119) preambulumbekezdés kifejti – nem egyenlített ki semmilyen exportfüggő támogatást Egyiptomban, és így e helyzetben nem alkalmazandó a 24. cikk (1) bekezdése. Ezt az állítást a Bizottság már ennek alapján is elutasíthatta. Mindenesetre a Bizottság megjegyezte, hogy a dömpingellenes ügyben elvégzett kiigazítás azzal a ténnyel függött össze, hogy az előfonatok e kapcsolatban álló jogalanyok közötti értékesítési ára nem a szokásos piaci árat tükrözte. Így a kapcsolatban álló jogalanyok közötti árat a kapcsolatban nem álló jogalanyok közötti ügyletek jellemző belföldi egyiptomi piaci árával összhangban kiigazították, mivel az – mint azt a végleges dömpingellenes rendelet (310)–(332) preambulumbekezdése részletesen kifejti – nem tükrözte a piaci feltételeket. Az egyiptomi szubvencióellenes vizsgálat egyáltalán nem foglalkozik az alapanyagok – nevezetesen az előfonatok – támogatott, a megfelelő díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történő biztosításával, még kevésbé az ezen előfonatokhoz nyújtott exporttámogatásokkal. Ezért a kiigazítás jogalapjának, azaz a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének, valamint a kiigazítás alapjául szolgáló összefüggéseknek és körülményeknek semmi közük a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése szerinti lehetséges kétszeres beszámításhoz. E fél állítása ezért teljességgel megalapozatlan, nemcsak tényszerűen és jogi szempontból, hanem tisztán elméleti szempontból is. A Bizottság ennek alapján elvetette ezt az állítást.

(1143) A végleges tájékoztatás kiegészítésére hivatkozva a panaszos nem értett egyet a Bizottság által a vámok együttes alkalmazását illetően követett módszertannal. Ez a fél úgy érvelt, hogy a végleges tájékoztatás nem adott választ a panaszosnak arra a felvetésére, hogy amennyiben a dömpingellenes vám a kárkülönbözeten alapul, már semmi esetre sem áll fenn a kétszeres beszámítás kockázata, mivel az (1136) preambulumbekezdésben foglalt magyarázatot elégtelennek tartotta. A panaszos szerint nem áll fenn a kétszeres beszámítás tényszerű kockázata azokban az esetekben, amikor a dömpingvám a kárkülönbözetre korlátozódik, és ezért az olyan exportáló gyártók esetében, amelyek dömpingellenes vámja a kárkülönbözeten alapul, a jogszabályban előírt együttes vámmérték a kiegyenlítő vám és a kárkülönbözeten alapuló dömpingvám összege, levonások vagy kiigazítások nélkül. A panaszos úgy érvelt, hogy ez a módszertan ahhoz az önkényes eredményhez vezetett, hogy azokat exportáló gyártókat, amelyek nem működtek együtt a szubvencióellenes vizsgálatban, lényegében alacsonyabb együttes vámtétellel jutalmazták, mivel rájuk 33,6 %-os dömpingellenes vámot vetettek ki (dömpingkülönbözet mínusz kiegyenlítési különbözet), ami alacsonyabb, mint a kár megszüntetéséhez szükséges 37,6 %-os mérték. Ehelyett a panaszos azt javasolta, hogy e vállalatok együttes vámjának összesen 68,7 %-nak kell lennie, amely a 31,1 %-os kiegyenlítő vám és a 37,6 %-os kárkülönbözet összegeként adódna, és összesen 68,7 %-hoz vezetne. Ez esetben tehát az együttműködés (részleges) hiányának a jutalmazásáról lenne szó.

(1144) Továbbá, a panaszos úgy érvelt, hogy a Yuntianhua csoport és a kínai kormány állításainak az (1136) preambulumbekezdés szerinti elfogadása révén a Bizottság lényegében jutalmazta az együttműködés (részleges) hiányát, és megalapozatlan állításokat fogadott el. E fél szerint a vonatkozó bizonyítékok hiánya, amelyet szintén az említett preambulumbekezdés fejt ki, önmagában nem indokolhatja a legkonzervatívabb módszertan alkalmazását, különösen az együttműködés (részleges) hiánya esetén, növelve ezzel annak a kockázatát, hogy a vámok nem fejtik ki a szükséges orvosló hatást, különös tekintettel a kínai exportáló gyártók tevékenységeinek ragadozó jellegére, amelyről agresszív készletfelhalmozásuk is tanúskodik. A panaszos arra alapozta állítását, hogy a Yuntianhua csoport és a kínai kormány nem terjesztett elő vállalatspecifikus adatokat, hogy bizonyítsa a kétszeres beszámítás vállalati szintű esetleges tényleges hatását, valamint arra, hogy állításaik elvontak, nem konkrétak, és hiányoznak belőlük a releváns tényszerű bizonyítékok. Annak elismerése mellett, hogy a WTO a DS 379. sz. ügyben úgy ítélkezett, hogy a Bizottságnak mint vizsgálatot végző hatóságnak a feladata a kétszeres beszámítás kockázatának az elkerülése, a panaszos úgy érvelt, hogy nyilvánvalóan az exportáló gyártóknak kell bizonyítékkal szolgálniuk arra nézve, hogy saját konkrét vámjaik együttese sajátos tényszerű körülményeik alapján kétszeres beszámításhoz vezetne, ezt pedig elmulasztották. A panaszos utalt a CNBM csoport esetére is, amely még csak nem is vetett fel a kétszeres beszámítással kapcsolatos állítást, és ezért lényegében jogi vagy tényszerű indokolás nélkül jutalmaznák együttműködésének (részleges) hiányát.

(1145) A fenti érvek alapján a panaszos a következőket kérte: i. a csak a dömpingellenes vizsgálatban együttműködő vállalatok esetében a Bizottság vessen ki a kiegyenlítő vám és a kárkülönbözet összegével egyező együttes vámokat; ii. a CNBM csoport és az összes nem együttműködő exportáló gyártó esetében a Bizottság vesse ki a teljes kiegyenlítő vámot és a dömpingkülönbözeten alapuló dömpingellenes vámot, mivel a vállalat a kétszeres beszámítást illetően semmilyen bizonyítékkal alátámasztott, megalapozott, vállalatspecifikus állítást nem tett; iii. a Yuntianhua csoport és a mindkét vizsgálatban együttműködő exportáló gyártók esetében az együttes vámmértékek megfelelőek, de a Bizottság vizsgálja felül és tegye világossá a módszertanát.

(1146) A Bizottság nem értett egyet a panaszos által felvetett állításokkal. Ami azt az állítást illeti, hogy a végleges tájékoztatás nem kezelte a panaszos által felvetett érvet, a Bizottság megismételte, hogy az e teljes szakaszban, különösen az (1135)–(1138) preambulumbekezdésben és kifejezetten az (1136) preambulumbekezdésben foglalt magyarázatok maradéktalanul kezelték ezt az érvet. Továbbá, a Bizottság megjegyezte, hogy a kárkülönbözetet a dömpingkülönbözettel párhuzamosan számítják ki, hogy összehasonlítást lehessen végezni az alacsonyabb vám szabályának az alkalmazása érdekében. Ha egy vám a kárkülönbözeten alapul, ez nem jelenti azt, hogy nem történt dömping, vagy hogy a dömpingkülönbözet teljességgel lényegtelen volt, mivel a dömpingellenes vámok alkalmazásának egyik előírt feltétele, hogy a *de minimis* szintet meghaladó dömpingnek kell fennállnia. Ezért olyan helyzetekben, amikor a tényleges vám megállapítására a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével és/vagy adott esetben a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban a kárkülönbözetet használják fel, mert az alacsonyabb mint a dömpingkülönbözet, ez nem szünteti meg a dömping (vagy

támogatás) kár megszüntetéséhez szükséges mértéket meghaladó tényleges fennállását. Ezért még ezekben a helyzetekben is egyformán fennáll a kétszeres beszámítás lehetősége, amennyiben a vonatkozó tényállás és az alkalmazandó ítélkezési gyakorlat azt mutatja, hogy ez a helyzet. A Bizottság ezt az állítást ezért elutasította.

(1147) Ami a dömpingellenes eljárásban együttműködő, ám a szubvencióellenes eljárásban nem együttműködő kínai exportáló gyártókat érintő állítást illeti, a panaszos lényegében azt javasolja, hogy a teljes támogatáskülönbözethez a magasabb kárkülönbözetet adják hozzá a dömpingkülönbözet helyett. E fél nem adta meg javaslatának jogi vagy tényszerű alapját, sem indokát. A Bizottság megjegyezte, hogy ez a javasolt módszertan ellentétes lenne a dömpingellenes alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének második albekezdésével, amelyet a dömpingellenes eljárásban a végleges dömpingellenes rendelet 7.1. és 7.2. szakasza szerint alkalmaztak, minhogy a panaszos semmilyen más tényszerű vagy jogi indokolást nem terjesztett elő azon kívül, hogy nem szabadna jutalmazni az együttműködés hiányát. E tekintetben a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az együttműködés részleges vagy teljes hiánya jogilag lényegtelen az alacsonyabb vám szabályának a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerinti alkalmazása szempontjából, és egyébként ezek a felek a dömpingellenes vizsgálatban együttműködtek, a szubvencióellenes vizsgálatban pedig nem. A Bizottság ezért megerősítette az (1117)–(1118) és az (1136)–(1137) preambulumbekezdésekben kifejtett módszertanának helyességét a csak a dömpingellenes vizsgálatban együttműködő exportáló gyártók esetében, és elutasította a panaszos állítását.

(1148) A panaszos Yuntianhua csoport és CNBM csoport kezelését érintő állításait illetően, amelyek nem nyújtottak be vállalatspecifikus bizonyítékokat, hogy bizonyítsák a kétszeres beszámítás vállalati szintű tényleges hatását, és amelyek együttműködésük részleges hiánya ellenére ténylegesen jutalomban részesültek, a Bizottság a következő megjegyzéseket tette. Mint ahogyan maga a panaszos is elismeri és – mint azt az (1135)–(1136) preambulumbekezdés kifejti – a WTO DS 379. sz. ügyben hozott ítéletéből is egyértelműen kiderül, a nem állt az iratanyagban Bizottság rendelkezésére olyan bizonyíték, amely azt mutatta volna, hogy a dömpingellenes vám és a kiegyenlítő vám halmozása nem vezethet potenciálisan kétszeres beszámításhoz. Az e célból lényeges elemek közül, amelyek egy részét az (1136) preambulumbekezdés is felsorolja, a kínai exportáló gyártók felfaló magatartása, amelyet az agresszív készletfelhalmozás is mutat, és amely a panaszos állítása szerint a vámok nem elégséges orvosló hatásához vezethet, e célból nem lényeges elem. A Bizottság ezért az e célból releváns, iratanyagban szereplő egyéb bizonyítékok hiányában elutasította ezt az állítást.

(1149) Ami a panaszos utolsó, általános kérését illeti a Yuntianhua csoport és a mindkét vizsgálatban együttműködő exportáló gyártók esetében, hogy vizsgálja felül és tisztázza a módszertanát, a Bizottság megjegyezte, hogy a panaszos nem szolgált további részletekkel, és nem fejtette ki, hogy a Bizottságnak hogyan kellene felülvizsgálnia és tisztáznia a módszertanát. Továbbá, a Bizottság kiemelte, hogy ez az általános kérés nincs összhangban azzal, hogy a panaszos elvben egyetértett az együttes vám helyénvalóságával. Ennek alapján a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(1150) A panaszos végezetül arra kérte a Bizottságot, hogy a végleges rendeletben jelentse ki, hogy a kétszeres beszámítás miatti kiigazításra vonatkozó bármely állítást csak akkor lehet elfogadni a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok együttes mértékének a megállapításakor, ha azt tényszerű vállalatspecifikus bizonyítékok támasztják alá, amelyek szerint kétszeres beszámítás következne be, és hogy ilyen bizonyítékok hiányában a kétszeres beszámításra vonatkozó, exportáló gyártó által tett állítást mint megalapozatlan állítást el kell utasítani. E tekintetben a Bizottság először kijelentette, hogy az ideiglenes és/vagy végleges intézkedéseket megszabó rendeletek elvben az adott vizsgált termékre és a vizsgálat ténymegállapításaira vonatkoznak, és így nem használhatók fel arra, hogy a felek kérésére a jövőbeli vizsgálatok során alkalmazandó általános szakpolitikai nyilatkozatokat vagy elvi nyilatkozatokat tegyenek. A Bizottság ugyanakkor megismételte, hogy a vonatkozó szabályok és a WTO DS 379. sz. ügyben hozott ítélete, amelyeket a fenti (1135)–(1136) és (1148) preambulumbekezdés fejtett ki részletesen a jelen vizsgálat szempontjából, előírják, hogy párhuzamos ügyekben el kell dönteni, hogy ténylegesen fennáll-e kétszeres beszámítás, amennyiben az iratanyagban található pozitív bizonyítékok alapján olyan módszertant alkalmaznak, mint a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében meghatározott módszertan is. Az a tény, hogy ebben a konkrét ügyben nem létezik ilyen bizonyíték, mivel az exportáló gyártókat még semely fél nem kérte a vonatkozó bizonyítékok benyújtására, nem jelenti azt, hogy valamely jövőbeli ügyben nem kérhetik ilyen bizonyítékok benyújtását, és ezek nem képezhetnek releváns bizonyítékot a Bizottság iratanyagában, amelynek alapján hasonló párhuzamos eljárásokban dönt a kétszeres beszámítás potenciális fennállásáról.

(1151) A végleges tájékoztatás kiegészítését követően a Yuntianhua csoport szintén arra kérte a Bizottságot, hogy adjon tájékoztatást a Yuntianhua csoportra vonatkozó pontos, kétszeres beszámítástól mentes dömpingkülönbözetről, valamint hogy tisztázza a Kínában megállapított támogatások levonását.

(1152) Továbbá, a Yuntianhua csoport utalt a tájékoztatás kiegészítésének (85) preambulumbekezdésére és arra, hogy az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése alapján foglalkozni kell a kétszeres beszámítással. Ez a fél úgy érvelt, hogy a dömpingellenes és a szubvencióellenes vámok ugyanazt a helyzetet kezelik, és ezért nincs olyan jogalap, amelyre hivatkozva a két vámot párhuzamosan ki lehetne vetni.

(1153) A Yuntianhua csoport a végleges tájékoztatás (745) preambulumbekezdésében foglalt kijelentést is kifogásolta, amely szerint nem nyújtottak be a Bizottságnak olyan információkat, amelyek ebben az ügyben indokolnák a kárkülönbözet alkalmazását. Ez a fél úgy érvelt, hogy a Bizottság a dömpingellenes alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése alapján olyan döntést hozott, amely szerint az Uniónak nem érdeke, hogy ne alkalmazza a kárkülönbözetet, és hogy jóllehet az uniós érdeket a szubvencióellenes eljárás végleges tájékoztatásában is azonosan értékelték, a Bizottság eltérően arra a következtetésre jutott, hogy nem alkalmazza a kárkülönbözetet. Ez a fél utalt továbbá a *melegen hengerelt rozsdamentes acél* ügyben ([220]) ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendeletre, amelyben a Bizottság megállapította, hogy ahhoz, hogy az uniós érdek indokolttá tegye a kárkülönbözet alkalmazását, elegendő, ha az uniós értékesítési láncokra gyakorolt hatás áll fenn. Mivel a szubvencióellenes eljárásban a szubvencióellenes vámok szintén negatív hatást gyakorolnának az uniós felhasználókra, noha ez nem elégséges a kiegyenlítő vámok kivetésétől való eltekintés indokolásához, ez a fél azt a következtetést vonja le, hogy a Bizottságnak legalább a kárkülönbözetet kell alkalmaznia a Yuntianhua csoportra ezen szubvencióellenes eljárásban, a *melegen hengerelt rozsdamentes acél* ügyben hozott döntés analógiájára.

(1154) Ami a Yuntianhua csoport „pontos dömpingkülönbözet" közzétételére vonatkozó kérését illeti, a Bizottság megjegyezte, hogy nincs változás a dömpingellenes intézkedések kivetéséről szóló rendeletben foglalt dömpingkülönbözethez képest. A fenti (70) preambulumbekezdésben kifejtetteken túlmenően a Yuntianhua csoport dömpingkülönbözete továbbra is a dömpingellenes vizsgálat során megállapított és az említett eljárás keretében a csoporttal közölt különbözet. A dömpingellenes és a kiegyenlítő intézkedések együttes kivetése azonban – mint fent kifejtésre került – bizonyos felek, köztük a Yuntianhua csoport esetében is kétszeres beszámításhoz vezethet és/vagy az alacsonyabb vám szabálya alkalmazásának az eredményeit kell figyelembe venni a kiegyenlítő intézkedések kivetésének dátumától kezdődően. Ezért ezekben az esetekben a Bizottságnak módosítania kell a dömpingellenes *tételt*. Ugyanezen logika alapján a Bizottság azt is megjegyzi, hogy ha a jövőben hatályon kívül helyeznék a kiegyenlítő intézkedéseket, az alkalmazandó dömpingellenes vámtételt a dömpingellenes rendelettel megszabott különbözetekkel összhangban arányosan módosítani kellene, e rendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerint.

(1155) Ami a dömpingvám e fél esetében történő kiszámítását illeti, mint azt az (1117)–(1118) preambulumbekezdés kifejti, azokban az esetekben, amikor a rendes értéket a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének megfelelően számították ki, a Bizottság teljes mértékben elkerülte a kétszeres beszámítást. A Bizottság e célból először a teljes kiegyenlítő vámot vetette ki a szubvencióellenes eljárásban, majd módosította a végleges dömpingellenes vámot. A módosított dömpingellenes vám kiszámításához a Bizottság a megállapított dömpingkülönbözetből levonta a jelen eljárásban megállapított támogatáskülönbözetet. Konkrétan a Yuntianhua csoport esetében a Bizottság először kivetette a 17,0 % mértékű kiegyenlítő vámot. Ezután a kétszeres beszámítás elkerülése érdekében a Bizottság a teljes 17,0 %-os kiegyenlítő vámot levonta a dömpingellenes eljárásban megállapított 64,7 %-os dömpingkülönbözetből. Ez 47,7 %-os dömpingellene vámot eredményezne. Az alacsonyabb vám szabályával összhangban azonban, amelyet a dömpingellenes alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése rögzít, a dömpingellenes vizsgálatban a Yuntianhua csoport tekintetében kivetett vám összegét a kár megszüntetéséhez szükséges 37,6 %-os mértékre korlátozták.

(1156) A Yuntianhua csoport második, az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdésén alapuló érvét illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy – mint azt az (1117)–(1118) preambulumbekezdés kifejti, a Bizottság a kétszeres beszámítás elkerülése érdekében a támogatásnyújtás teljes összegével csökkentette a megállapított dömpingvámtételt. Következésképpen nem történt kétszeres beszámítás sem az alaprendelet 24. cikke (1) bekezdésének értelmében, ahogyan e fél állította, sem pedig az alaprendelet 15. cikke (2) bekezdésének értelmében. Ennek alapján a Bizottság elutasította ezt az állítást.

([220]) A Bizottság (EU) 2020/508 végrehajtási rendelete (2020. április 7.) az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból és a Tajvanról származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 110., 2020.4.8., 3. o.).

(1157) A Yuntianhua csoport utolsó, kárkülönbözetre vonatkozó állítását illetően a Bizottság utalt az (1114) és az (1139) preambulumbekezdésben tett kijelentéseire, ahol kifejtette, hogy a jelen szubvencióellenes vizsgálatban nem releváns a kárkülönbözet, mivel a 15. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése szerint az alapszabály úgy szól, hogy az alacsonyabb vám szabálya nem alkalmazandó, kivéve akkor, ha a Bizottság „*a benyújtott összes információ alapján*" egyértelműen arra a megállapításra jut, hogy a kiegyenlítő vámot a kár megszüntetéséhez szükséges mértékben kell meghatározni, ha ez alacsonyabb. Mivel semely fél nem nyújtott be ilyen tartalmú információkat az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján, a Bizottságnak nem kellett e tekintetében értékelést végeznie, mivel a kiegyenlítő vámnak a kiegyenlíthető támogatások megállapított összegén kell alapulnia. Ezért a kárkülönbözet kért alkalmazásának a jelen szubvencióellenes eljárásban nem lenne semmilyen jogalapja, és egyszerűen jogszerűtlen lenne. Ezt az állítást a Bizottság ezért már ezen az alapon is elvethette. A Bizottság mindenesetre megjegyezte, hogy a *melegen hengerelt rozsdamentes acél* ügyre mint precedensre való hivatkozás jogilag és tényszerűen is irreleváns. Jogi szempontból ez egy dömpingellenes eljárás volt, és a fél által idézett vonatkozó elemzés a dömpingellenes alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésén alapult. Az alacsonyabb vám szabályának alkalmazására vonatkozó jogi keret a 2018-as jogszabályi változások következtében változott, és a dömpingellenes alaprendelet 7. cikkének (2)–(2b) bekezdése szerinti alkalmazás feltételei azóta eltérnek a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételektől. Továbbá, ez a fél összekeveri a dömpingellenes alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésével összefüggésben végzett, különös uniós érdekre vonatkozó próbát a dömpingellenes alaprendelet 21. cikkével összhangban (és párjával, a szubvencióellenes alaprendelet 31. cikkével összhangban) végzett, uniós érdekre vonatkozó szokásos próbával, amelyek kontextusukat és céljukat tekintve különböznek egymástól, és amely utóbbi rendelkezésre e fél érvelésében támaszkodott. Mindezen okok miatt a Bizottság elutasította ezt az állítást.

8.2. **Különleges nyomonkövetési záradék**

(1158) A vámtételek közötti jelentős különbségből adódó, az intézkedések kijátszására vonatkozó kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében az egyedi kiegyenlítő vámok alkalmazásának biztosításához különleges intézkedésekre van szükség. Az egyedi kiegyenlítő vámok hatálya alá tartozó vállalatoknak érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk a tagállamok vámhatóságai felé. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az ilyen számlával nem rendelkező behozatalra a „minden más vállalatra" alkalmazandó kiegyenlítő vám vonatkozik.

(1159) Bár e számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai alkalmazhassák a behozatalokra az egyedi kiegyenlítő vámtételeket, a vámhatóságoknak nem csak ezt az elemet kell figyelembe venniük. A tagállamok vámhatóságai akkor is kötelesek elvégezni a szokásos ellenőrzéseket és – minden más esethez hasonlóan, a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása vámjogi szempontból indokolt legyen – akkor is jogosultak további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) megkövetelni, ha a bemutatott számla teljesíti az 1. cikk (3) bekezdésében meghatározott összes követelményt.

(1160) Amennyiben a szóban forgó dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 23. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyen körülmények között, és amennyiben a feltételek teljesülnek, az intézkedések kijátszásának feltárására vizsgálatot lehet indítani. E vizsgálatnak többek között az lehet a tárgya, hogy szükség van-e az egyéni vámtétel(ek) eltörlésére, és ebből következően az egész országra érvényes vám bevezetésére,

(1161) A kiegyenlítő vám megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében az összes többi vállalatra alkalmazandó vám szintje nemcsak a nem együttműködő exportáló gyártókra vonatkozik, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak során egyáltalán nem exportáltak az Unióba.

9. **NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL**

(1162) A 1.2. szakaszban említettek szerint a Bizottság az érintett országokból származó üvegrostszövet-behozatalokra nyilvántartásba vételi kötelezettséget vezetett be. A nyilvántartásba vételre azzal a céllal került sor, hogy az alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében visszamenőleges hatállyal beszedhessék a vámokat.

(1163) mivel nem vezettek be ideiglenes vámokat, nem kerülhetett sor visszamenőleges hatályú alkalmazásra. Ezért a behozatalok nyilvántartásba vételét meg kell szüntetni.

10. AZ ÉRDEKELT FELEK TÁJÉKOZTATÁSA

(1164) Az érdekelt felek tájékoztatást kaptak azokról a főbb tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Bizottság javasolni kívánta a Kínából és Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetését. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy a kifejezetten nekik megküldött számítások pontosságával kapcsolatban írásban észrevételeket tegyenek.

(1165) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([221]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletét követően teljesítendő visszatérítések esetében az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában minden hónap első naptári napján közzétett kamatlábnak megfelelő késedelmi kamat fizetendő.

(1166) Mint azt a fenti (1117)–(1119) preambulumbekezdés kifejtette, a Bizottság a kétszeres beszámítás elkerülése érdekében a dömpingkülönbözetből levonta a támogatási összeg egy részét. Így amennyiben bekövetkezne a végleges kiegyenlítő vámok bármilyen módosítása vagy megszüntetése, e módosítás vagy megszüntetés következtében a dömpingellenes vámok mértékét a kétszeres beszámítás tényleges mértékének tükrözése érdekében ugyanilyen arányban automatikusan emelni kellene. A dömpingellenes vámok e változásának e rendelet hatálybalépésével kezdődően kell megvalósulnia.

(1167) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([222]) 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges kiegyenlítő vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó, jelenleg az ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 és ex 7019 90 00 KN-kódok (TARIC-kódok: 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 és 7019 90 00 80) alá tartozó, következőképpen meghatározott termék behozatalára: folytonosüvegrostszál előfonatból és/vagy fonalból készült szőtt és/vagy tűzött (stitched) szövet, beleértve a más elemeket tartalmazót is, de kivéve az impregnált vagy előimpregnált (prepreg) termékeket, valamint a hosszában és szélességében egyaránt 1,8 mm-nél nagyobb szemnagyságú, 35 g/m^2-nél nagyobb tömegű hálószöveteket.

(2) Az (1) bekezdésben megnevezett, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termék vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árára alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámok a következők:

Érintett ország	Vállalat	Végleges kiegyenlítő vám	TARIC-kiegészítő kód
Kína	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

([221]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

([222]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o., legutóbb az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1036 rendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/825 európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosítva (HL L 143., 2018.6.7., 1. o.).

Érintett ország	Vállalat	Végleges kiegyenlítő vám	TARIC-kiegészítő kód
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Egyéb, a dömping- és a szubvencióellenes vizsgálatban egyaránt együttműködő, az I. mellékletben felsorolt vállalatok	24,8 %	Lásd: I. melléklet
	Egyéb, a dömpingellenes vizsgálatban együttműködő, de a szubvencióellenes vizsgálatban nem együttműködő, a II. mellékletben felsorolt vállalatok	30,7 %	Lásd: II. melléklet
	Minden más vállalat	30,7 %	C999
Egyiptom	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Minden más vállalat	10,9 %	C999

(3) A (2) bekezdésben vagy az I. vagy II. mellékletben említett vállalatok számára meghatározott egyedi kiegyenlítő vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságai előtt olyan érvényes kereskedelmi számla kerüljön bemutatásra, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „*Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett terméket) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.*” Amennyiben ilyen számlát nem mutatnak be, a „minden más vállalatra” érvényes vámtételt kell alkalmazni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

(5) Azokban az esetekben, amikor egy exportáló gyártó tekintetében a kiegyenlítő vám levonásra került a dömpingellenes vám összegéből, az (EU) 2016/1037 rendelet 21. cikke értelmében benyújtott visszatérítési kérelmek elbírálása során figyelembe kell venni az adott exportáló gyártónak a visszatérítési vizsgálat vizsgálati időszakában érvényes dömpingkülönbözetét is.

2. cikk

Az (EU) 2020/492 végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben megnevezett, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termék vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámok a következők:

Érintett ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Kína	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Egyéb, a dömping- és a szubvencióellenes vizsgálatban egyaránt együttműködő, az I. mellékletben felsorolt vállalatok	37,6 %	Lásd: I. melléklet
	Egyéb, a dömpingellenes vizsgálatban együttműködő, de a szubvencióellenes vizsgálatban nem együttműködő, a II. mellékletben felsorolt vállalatok	34,0 %	Lásd: II. melléklet
	Minden más vállalat	69,0 %	C999
Egyiptom	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Minden más vállalat	20,0 %	C999

(3) A (2) bekezdésben vagy az I. vagy II. mellékletben felsorolt vállalatok számára meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel az említett számlát kibocsátó jogalany név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt alábbi nyilatkozat: „*Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett terméket) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő (érintett ország)-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.*” Amennyiben ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra érvényes vámot kell alkalmazni.”

2. Az 1. cikk a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„5. Amennyiben a 2020. június 12-i (EU) 2020/776 bizottsági végrehajtási rendelet (*) 1. cikkével kivetett végleges kiegyenlítő vámokat módosítják vagy megszüntetik, a (2) bekezdésben vagy az I. vagy II. mellékletben meghatározott vámokat e rendelet hatálybalépésétől kezdődően adott esetben vállalatonként ugyanilyen arányban növelik a megállapított tényleges dömpingkülönbözet vagy a megállapított kárkülönbözet erejéig.

(*) A Bizottság (EU) 2020/776 végrehajtási rendelete (2020. június 12.) a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámok kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2020/492 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 189., 2020.6.15., 1. o.).”

3. Az 1. cikk a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Azokban az esetekben, amikor egy exportáló gyártó tekintetében a kiegyenlítő vám levonásra került a dömpingellenes vám összegéből, az (EU) 2016/1037 rendelet 21. cikke értelmében benyújtott visszatérítési kérelmek elbírálása során figyelembe kell venni az adott exportáló gyártónak a visszatérítési vizsgálat vizsgálati időszakában érvényes dömpingkülönbözetét is.”

4. A melléklet helyébe az I. és a II. melléklet lép.

3. cikk

(1) A vámhatóságok ezennel utasítást kapnak arra, hogy ne folytassák az (EU) 2020/44 végrehajtási rendelet 1. cikke szerint megállapított behozatal nyilvántartásba vételét.

(2) A Bizottság a nyilvántartásba vett behozatalokra nem állapít meg visszamenőlegesen végleges kiegyenlítő vámot.

(3) Az (EU) 2020/44 végrehajtási rendelet 1. cikke szerint gyűjtött adatokat tovább nem őrzik meg.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. június 12-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

I. MELLÉKLET

Egyéb, a dömping- és a szubvencióellenes vizsgálatban egyaránt együttműködő vállalatok

Vállalat neve	TARIC-kiegészítő kód
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	*B995*
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	*C534*
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;	*C535*
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	*C537*
NMG Composites Co., Ltd	*C538*
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	*C539*

II. MELLÉKLET

Egyéb, a dömpingellenes vizsgálatban együttműködő, de a szubvencióellenes vizsgálatban nem együttműködő vállalatok

Vállalat neve	TARIC-kiegészítő kód
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	*C536*